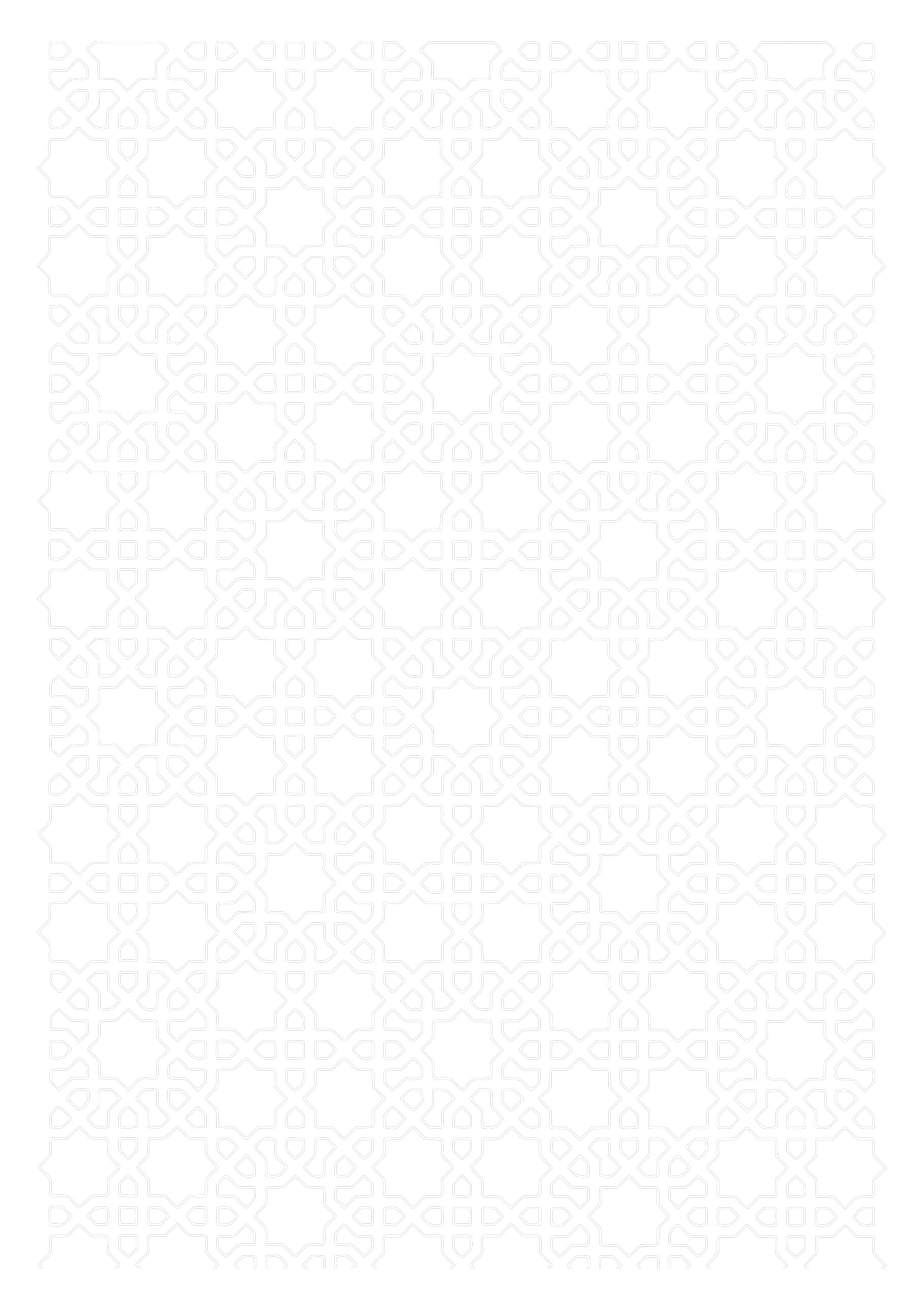

القرآن الكريم
הַקֻּרְאָן הַמְּפֹאָר

بسم الله الرحمن الرحيم

نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّی عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ وَ عَلٰی عَبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ

خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ

ھوالنّاصر

אִסְלָאם אַאבָּאד – בְּרִיטַנְיָה

24.06.2023

אֲהוּבִי, אַהֲבַת שָׁמַיִם, מַר מֻחַמַּד שָׁרִיף עוֹדֶה, אָמִיר הָעֵדָה בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ

הַשָּׁלוֹם עֲלֵיכֶם וְרַחֲמֵי הָאֵל וְכָל בִּרְכוֹתָיו,

תְּפִלָּה אֲנִי לֶאֱלֹהִים, יִתְקַדֵּשׁ וְיִתְעַלֶּה, שֶׁתִּהְיוּ בְּרִיאִים וּשְׁלוֹמְכֶם בְּטוֹב, אָמֵן!

מַה גְּדוֹלָה הָיְתָה שִׂמְחָתִי עִם יְדִיעָתִי שֶׁהָעֵדָה הָאִסְלָאמִית הָאַחְמַדִּית בְּכַבָּבִּיר הִצְלִיחָה, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים, יִשְׁתַּבַּח וְיִתְעַלֶּה, לְהוֹצִיא לָאוֹר אֶת תַּרְגּוּם הַקֻּרְאָן הַקָּדוֹשׁ לִלְשׁוֹן הָעִבְרִית, וּלְהָפִיצוֹ בְּקֶרֶב הֲמוֹנֵי עָם.

הִנְנִי תְּפִלָּה לְחַסְדֵי אֱלֹהִים שֶׁלְּתַרְגּוּם הַזֶּה תִּהְיֶינָה תּוֹצָאוֹת טוֹבוֹת, וְשֶׁיִּהְיֶה גּוֹרֵם וּמֵנִיעַ לְהַנְחָיַת וְהַדְרָכַת כָּל דּוֹבְרֵי הָעִבְרִית בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ. כְּמוֹ כֵן תְּפִלָּה אֲנִי לֶאֱלוֹהִים יִתְעַלֶּה, שֶׁיָּפִיקוּ תּוֹעֶלֶת מִמֶּנּוּ, בְּנוֹסָף לָעָם הַיְּהוּדִי, גַּם הָאַחְמַדִּים וְזוּלָתָם מִקְּהַל הַמֻּסְלְמִים, וַאֲחֵרִים; וְשֶׁיִּהְיֶה סִבָּה וְגוֹרֵם לְהַנְחָיַת כָּל בְּנֵי אֱנוֹשׁ, אָמֵן!

תְּפִלָּה אֲנִי לֶאֱלוֹהִים, יִתְקַדֵּשׁ וְיִתְעַלֶּה, שֶׁיִּגְמֹל לַאֲהוּבִי, אַהֲבַת שָׁמַיִם, מַר מוּסָא אַסְעַד עוֹדֶה, מִכַּבָּבִּיר, עַל שֶׁבִּצַּע אֶת הַתַּרְגּוּם הַזֶּה, כַּאֲשֶׁר כָּל עֲבוֹדָתוֹ וּמַרְצוֹ הִתְנַדְּבוּת וְהִתְגַּיְּסוּת לְשֵׁם שָׁמַיִם.

וּבְנוֹסָף, שֶׁיִּגְמֹל אֱלֹהִים לְכָל מִי שֶׁנָּתַן יָדוֹ לַעֲרִיכַת הַתַּרְגּוּם וַהֲבָאָתוֹ לִדְפוּס.

מִי יִתֵּן וְשֶׁיִּשָּׂא פָּעֳלָם חֶסֶד בְּעֵינֵי אֱלוֹהִים, אָמֵן!

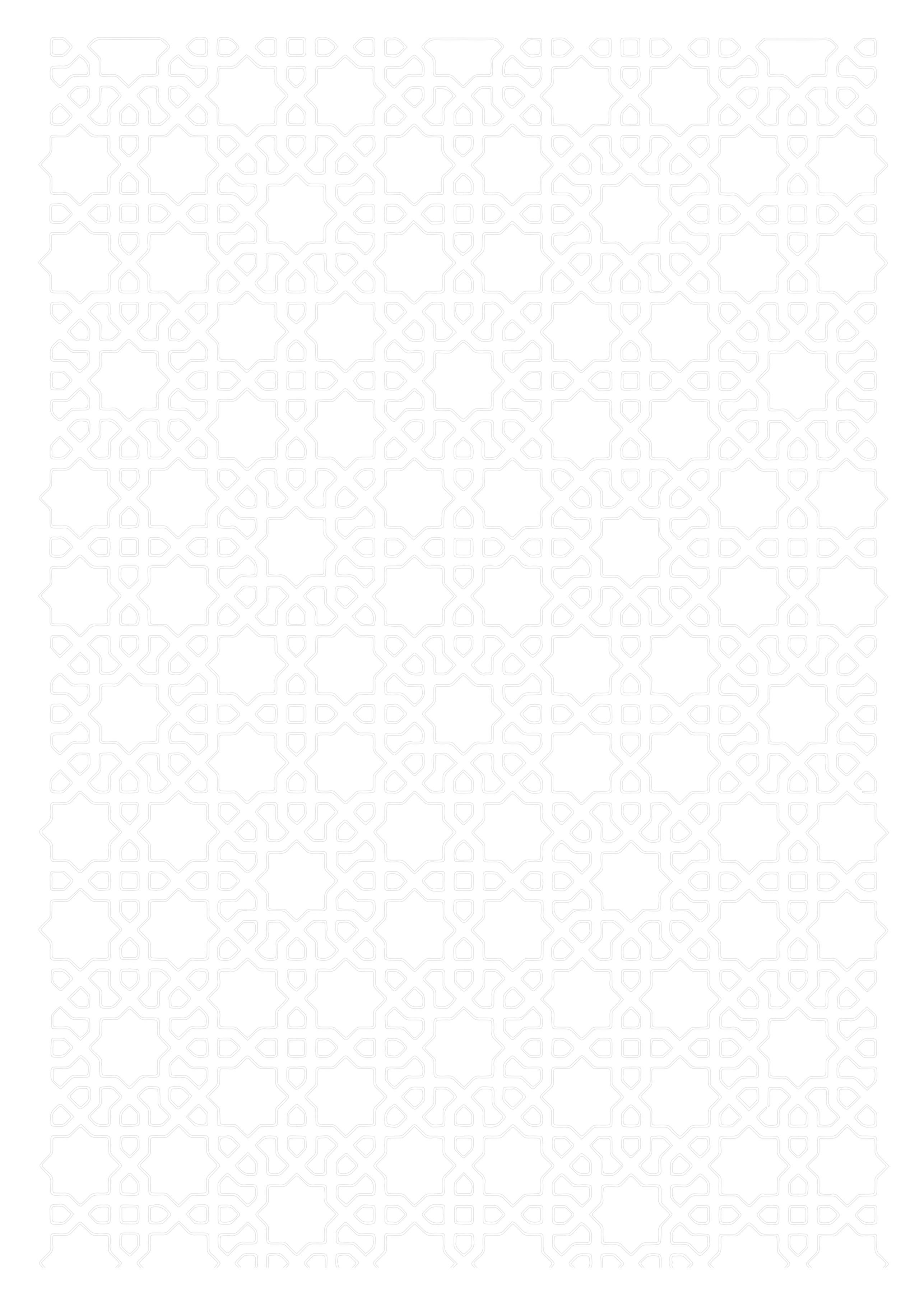
וְהַשָּׁלוֹם עֲלֵיכֶם וְרַחֲמֵי הָאֵל וְכָל בִּרְכוֹתָיו.

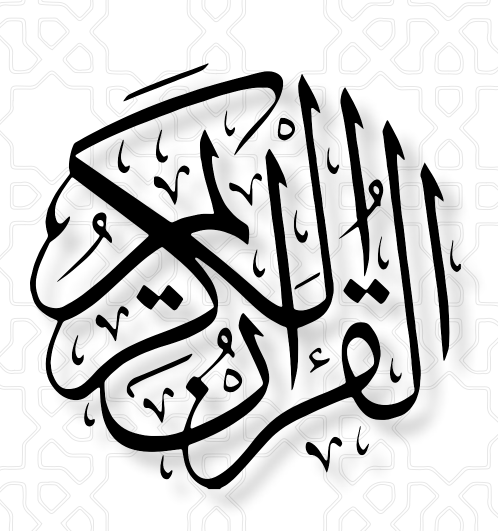
בִּמְסִירוּת,

מִירְזָא מַסְרוּר אַחְמַד

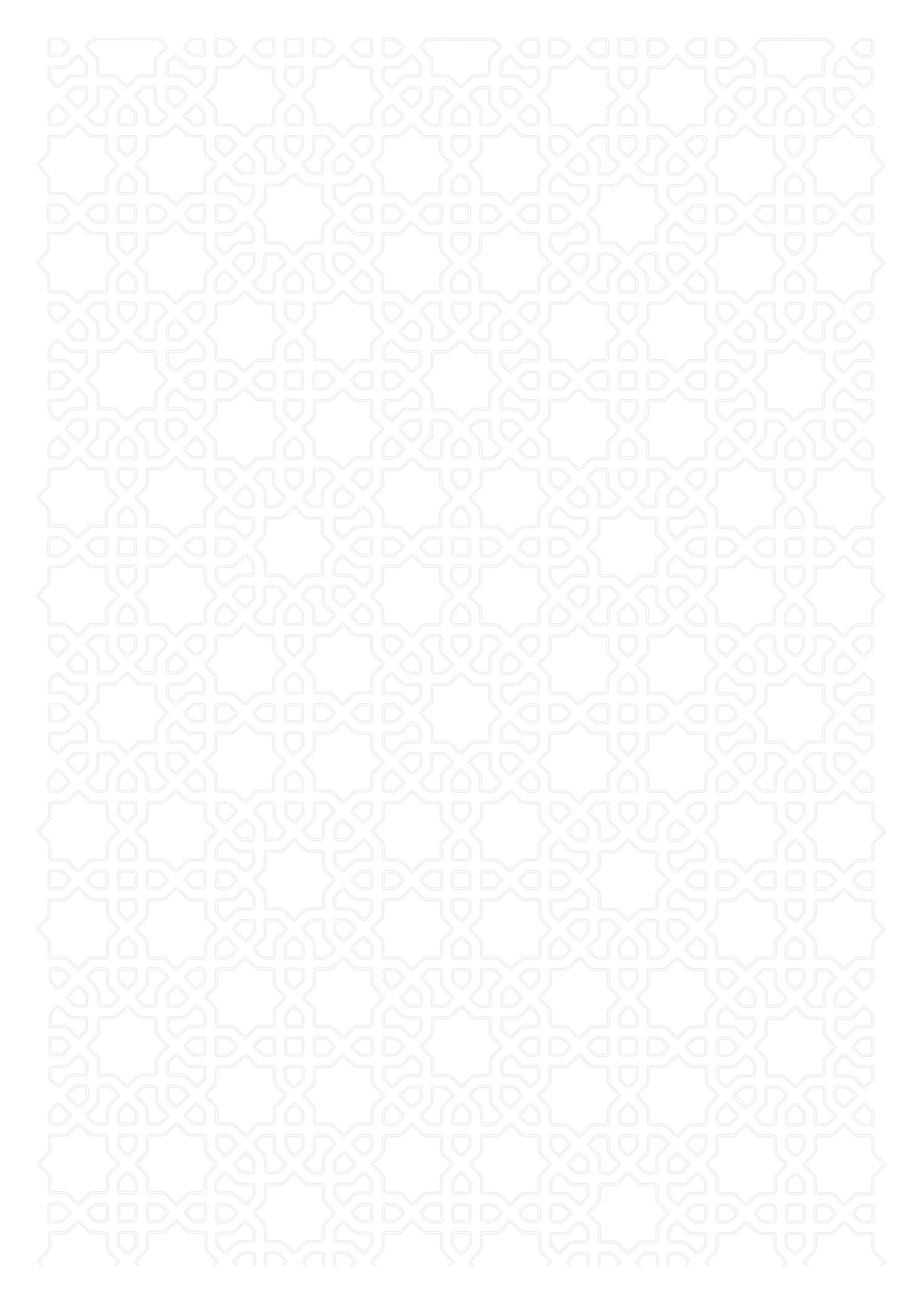
הַחַלִּיפָה הַחֲמִישִׁי

שֶׁל הַמָּשִׁיחַ הַמֻּיעָד וְהַמַּהְדִּי הַמֻּבְטָח עהי״ש

القرآن الكريم

הקראן
המפאר

הַקֻּרְאָן הַמְּפֹאָר

דְּבַר אֱלוֹהִים

בתרגום לעברית אל מול המקור בערבית

תרגם

מוסא אסעד עוֹדה

יוצא לאור תחת חסותו של

כבוד מירזא מסרוּר אחמד

הח׳ליפה החמישי של המשיח המיועד והמהדי המובטח עה״ש
ומנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית

2023

העדה האסלאמית האחמדית

THE HOLY QUR'AN

The Word of Allah
Original Arabic Text with the Hebrew Translation

First Edition
First published in Kababir, 2023

Translated by
Mūsā As'ad Odeh

הַקוּרְאָן
דְּבַר אֱלוֹהִים
בתרגום לעברית אל מול המקור בערבית

תרגום: **מוּסא אסעד עוֹדה**

הפקה והוצאה לאור | **העדה האסלאמית האחמדית**
עריכה, הגהה וַהֲבָאה לִדפוס | **אסעד מוסא עודה - דָאר מַרְיַם תִּרְגּוּם וְשֵׁרוּתֵי שָׂפָה כּוֹלְלִים**
עיצוב | **שורבג׳י זאפר - מג׳ד - אמנות ועיצוב, חיפה**

מהדורה ראשונה | הדפָּסה ראשונה

כַּבָּבִּיר | חיפה

מסת״ב: ISBN 978-965-92992-1-8

דבר המוציא לאור

״קוּם והפץ בָּרַבִּים את אשר הוּרַד אליךָ״

במענה להגשמת מטרות העדה האסלאמית האחמדית, השואפת להביא את דבר אלוהים, הקוראן, לכל אומות העולם, נחלצה העדה להגשמת מפעל כּביר השואף לתרגם את ספר אלוהים המפואר לשפות העולם.

העדה הצליחה עד-כּה להשלים את תרגום ספר הקוראן, עב הכּרס, ליותר משבעים וחמש שפות עולמיות בנות זמננו.

את ספר הקוראן המוצג כאן, היוצא לאור תחת חסותו של כבוד מירזא מסרור אחמד, הח'ליף החמישי של המשיח המיועד והמהדי המובטח, מְיַסֵּד העדה האסלאמית האחמדית עה"ש; מנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית, יזמה העדה את תרגומו לשפה העברית לפני יותר משלושה עשורים; ובהזדמנות זו, אנו מציְּנים בגאווה גדולה ובשמחה רבה, שבן העדה, מר מוסא אסעד עודה, הנו המוסלמי הראשון והערבי הראשון בעולם, שנפלה בחלקו הזכות לתרגם את ספר הקוראן ללשון העברית, זאת כאשר כבר בשנת 1988 [1989], במלאת מאה שנה לקיום העדה האסלאמית האחמדית בעולם, יצא לאור פרי עטו, תרגום ״פסוקים נבחרים״ מהקוראן לעברית, ובמרוצת שלושים השנים האחרונות, יצא בשלוש מהדורות וּבְהַדפָּסות רַבּוֹת של רְבָבוֹת עותקים; כמו כן בשנת 2010 יצא לאור פרי עטו, התרגום לעברית של שלוש הסוּרות הראשונות בספר הקוראן: סוּרַת אַלְ-פאתִחַה, סוּרַת אַלְ-בַּקַרַה וסוּרַת אָלְ – עִמְרַאן, בְּאַלְפַּיִם עותקים; את כל זה, יחד עם תרגום ספר הקוראן במלואו שבין ידיכם עתה, הוא עשה בהתנדבות מוחלטת; בידע רב; בַּאֲמִינוּת, בְּמִקְצוֹעָנוּת וּבְדַיְקָנוּת מופתית; בְּכִשָּׁרוֹן לְשׁוֹנִי, סִפְרוּתִי וְרֵטוֹרִי אַדִּיר; בהשקעה עמוקה; ברצון עז ובאהבה גדולה, ולמען יראת שָׁמַיִם.

נוסיף עוד, שעם הוצאה זו של תרגום ספר הקוראן לשפה העברית, מבקשים אנו להדגיש את הנקודות הבאות:

1. התרגום הזה לעברית של המקור בערבית, מתחשב בהשקפת העדה האסלאמית האחמדית להבנת הטקסט הקוראני, כאשר הוא משווה את התרגום הזה לתרגום הקוראן לשפה האנגלית, ע״י המלומד האחמדי, מאלִכּ עֻ׳לאמ פַּריד.
2. משפט הפתיחה האחיד בכל הקוראן, ״בְּשֵׁם אֱלֹהִים הָרַחֲמָן וְהָרָחוּם״, נחשב לפסוק עצמאי – נפרד, ועל-כן מספר הפסוקים מתחיל מפסוק זה. זאת לפי השקפת עולמה של העדה האסלאמית האחמדית.
3. סימן ה-״כוכב״ המופיע בטקסט, מסמל את תחילתו של חלק חדש, ״גֻ׳זְא״, מהקוראן הנחלק לשלושים חלקים פנימיים, ״אַגְ׳זא״.
4. התרגום הזה מתחשב ברמה סבירה של הלשון העברית, המותאמת לרמתו של דובר העברית המשכיל.

וּלְבַסּוֹף, אנו באים בתודה עמוקה מקרב לב, לכל מי שתרם מזמנו ומרצו למפעל כּבּיר זה, מי יִתֵּן וְיזכּוּ לְטוֹב, בעוֹלם הזה וּבָעוֹלם הבא.

מֻניר אל-דִין שַׁמְס
Munir-ud-Din Shams
Addl. Wakilut-Tasneef

הקדמה מאת המתרגם

ספר הקוראן הנו הירושה הנאה ביותר שיכול היה נביא האסלאם, מֻחַמַּד עה״ש, להשאיר לאומה המוסלמית ולאנושות כולה, אחרי לכתו מהעולם הזה בשנת 632 לספירה.

והנה הוא זה המַפנה את תשומת לב המוסלמים לַתְּוּאי החינוכי, שיהיה להם למִבְצָר בפני התפתחויות הזמן המתחלף, באומרו: ״הִשְׁאַרְתִּי לָכֶם שְׁנֵי מַדְרִיכִים, שֶׁלְּעוֹלָם לֹא תֹּאבְדוּ כָּל עוֹד אַתֶּם אוֹחֲזִים בָּהֶם; דְּבַר אֱלֹהִים, הַקֻּרְאָן, וַהֲלִיכוֹת נְבִיאוֹ״.

הקוראן, שעיקר המסר בו הוא אהבת האדם ויצירת קשר אמין ומהימן עם אלוהים הבורא, מבטיח לכל העומד בשני קריטריונים אלה להיות מקובל בעיני הבורא, ושותף אֲמִתִּי לרצון אלוהים ביצירת עולם נאה ושָׁלֵו שכולו טוב.

תרגום ספר הקוראן ללשונות העמים השונים ברחבי תבל, עומד בראש מעייניה של העדה האסלאמית האחמדית, המציגה את עצמה כתנועה רפורמיסטית שמביאה לעולם הדת והאמונה פתיחות והבנה, ומתאימה את עצמה לרוח הזמן.

תמיד נהניתי לעלעל בתרגומים השונים אשר הספיקו מלומדי העדה להשלים, ביותר משבעים וחמש שפות בנות זמננו, וקויתי שאצליח ביום מן הימים להשלים את המשימה ולהיות אחד מהם.

לקראת חגיגות יובל המאה להִוָּסְדה של העדה האסלאמית האחמדית העולמית [1889-1989], נתבקשתי ע״י כבוד הח׳ליף הרביעי של המשיח המיועד והמהדי המובטח עה"ש, מנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית, מורי ורבי, המנוח מירזא טאהר אחמד, לתרגם לעברית ״פסוקים נבחרים״ מספר הקוראן בעשרים נושאים, על-פי בחירתו, עם הקדמה קצרה על כל נושא.

עם תום המשימה, נקראתי שוב לרוץ עם התרגום לאורך הקוראן כולו, ולי לא נותרה הברירה אלא לציית להוראה במלוא הכבוד, כאשר עבודתי וכל מרצי הנם לשם שָׁמַיִם ואין שכרי וגמולי אלא רצון אלוהים ואהבת האדם.

קיימים מספר תרגומים של הקוראן ללשון העברית, והם פרי שקידתם ומרצם המבורך

של מלומדים גדולים ומוערכים, אך, ומִבְּלִי להמעיט מערכם של תרגומים אלה, מהם הכתוב בסגנון עברי תנכ״י המקשה על דובר העברית המצוי; ומהם המסתפק בסיכום של רעיון המשתמע מכַּמה פסוקים יחד, דבר שעלול להטעות את הלומד המחפש את המקבילה של כל מלה או ביטוי שמופיע בטקסט; ומהם שפשוט בהרבה מקרים פספס את המשמעות הַלְּשׁוֹנִית, הַסִּפְרוּתִית, הָרֵטוֹרִית וְהַסֵּמַנְטִית המדֻיֶּקֶת של הטקסט הקוראני, וּסְפֵק, עם מרבֶּה הצער, תרגום שנכונותו עומדת בְּסָפֵק.

התרגום המובא בספר זה משתדל להיות מהימן ככל האפשר, כשהוא מקפיד להביא את המלה העברית המשקפת נאמנה את הרעיון הקוראני, ומצמיד את הטקסט הערבי אל-מול התרגום העברי, פסוק אחר פסוק, דבר שלא זכו לו התרגומים הקודמים, זאת במטרה לְסַיֵּעַ בידי הקורא והלומד גם יחד.

תִּקְוָתִי שהמעַיְּנים בעבודה הזאת יבואו על סיפוקם, ולא יחסכו ממני כל הערה או שאלה שתעלה על לבם.

הנני חב תודה מקרב לב למורי ורבי, כבוד מירזא מסרור אחמד, הח׳ליף החמישי של המשיח המיועד והמהדי המובטח עה"ש, מנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית, אשר תחת הנחיתו ובברכתו יוצא ספר זה לאור.

כמו-כן, חייב אני תודה לחברים אשר היה להם חלק בפרויקט מבורך זה:

מר מֻניר אל-דִין שַמְס, מר עַבְּד אל-מֻאְמִן טאהר, מר מֻחמד שריף עודה ומר אסעד מוסא עודה.

לכולם, שכרם את אלוהים שמור.

מוסא אסעד עודה

23 במרץ 2023

תוכן הענינים

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

مَكِّيَّة وآياتها ٧

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٢

ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣

مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ٤

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥

ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ٦

صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

סוּרַת אַלְ-פאתִחַה

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 7

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. השבח לאלוהים ריבון העולמים.

3. לרחמן ולרחום.

4. לאדון יום הדין.

5. אותך אנו עובדים ובך נעזר.

6. הנחנו באורח מישרין.

7. באורח אלה אשר חננת, לא באורח אלה שהחרון עליהם, ולא של התועים.

سُورَةُ البَقَرَةِ

مدنيَّة وآياتها ٢٨٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

الٓمٓ ﴿٢﴾

ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٣﴾

ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٤﴾

وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ﴿٥﴾

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٧﴾

סוּרַת אַלְ-בַּקַרַה

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 287

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. א.ל.מ. [אַלֶף.לאם.מִים.].

3. ספר זה אין בו פקפוק, נְחִיָּה [הוא] לשומרי נפשם.

4. המאמינים בנעלם, והמקיימים תפילה, ומפיצים ממה שחלקנו להם.

5. ואלה המאמינים במה שהורד אליך וּ[בְ]מה שהורד לפניך, וּבָעולם הבא הם בטוחים.

6. אלה הנחויים ביד ריבונם, ואלה הֵמָּה המצליחים.

7. אכן אלה שכָּפְרו, אחת היא להם; אם הוזהרו ואם לא הוזהרו, לא יאמינו

خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰٓ أَبْصَـٰرِهِمْ غِشَـٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾	8. חתם אלוהים את ליבותיהם ואת מִשמע אָזְנֵיהם, ועל עיניהם כסוּת, ולהם עונש כבד.
وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾	9. ויש בין האנשים אשר יֹאמרו: מאמינים אנו באלוהים וביום האחרון, ואין הם מאמינים [כלל].
يُخَـٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾	10. אומרים הם להונות את אלוהים ואת המאמינים, אך אין הם מרמים אלא את עצמם, ואינם חשים [בכך].
فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾	11. חָלִי בלִבּוֹתיהם, ואלוהים הוסיף על חָלְיָם, ולהם עוֹנש צורב, על כי שקר דִּברו.
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ قَالُوٓا۟ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾	12. וכאשר יֵאָמֵר להם: אל תשחיתו בארץ; יֹאמרו: הלא עושי הישר אנחנו.
أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ وَلَـٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾	13. הלא הם הֵמָּה המשחיתים, אך אין הם חשים בכך.
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَـٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾	14. וכַאשר יֵאָמֵר להם: האמינו כמו שמאמינים הבריות! הם אומרים: וְכי נאמין כמו שמאמינים הפְּתָאִים? הלא הם הֵמָּה הפְּתָאִים, אך אינם יודעים זאת.

وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمۡ قَالُوٓاْ إِنَّا مَعَكُمۡ إِنَّمَا نَحۡنُ مُسۡتَهۡزِءُونَ ١٥

15. וּבְפָגשם את אלה שמאמינים, הם אומרים: מאמינים אנחנו, ובהתייחדם עם שְׂטניהם אומרים: אכן, אֶתְכֶם אנחנו, איננו אלא מלגלגים.

ٱللَّهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٦

16. אלוהים ילגלג עליהם ויניחם [להמשיך] במריים [נבוכים].

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمۡ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٧

17. אלה הֵמָּה אשר סחֲרו את הַתְּעִיָּה בדרך הישר, על-כֵּן בצע בִּשְׂכָרָם, ולא אֹרַח מישרין להם.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ ٱلَّذِي ٱسۡتَوۡقَدَ نَارٗا فَلَمَّآ أَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهُۥ ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمۡ وَتَرَكَهُمۡ فِي ظُلُمَٰتٖ لَّا يُبۡصِرُونَ ١٨

18. דוגמתם דוגמת מי שהדליק אש, וּבַהֲאִירָה מסביב, נטל אלוהים את אורם וַעֲזבם בַּעֲלטות [צלמוֶת], ולא יִרְאוּ.

صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ١٩

19. חֵרשים, אילמים, ועיוורים, על-כֵּן לא ישובו.

أَوۡ كَصَيِّبٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٞ وَرَعۡدٞ وَبَرۡقٞ يَجۡعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِۚ وَٱللَّهُ مُحِيطُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٠

20. או כְּענן מן השמים, עֲלָטה בּוֹ ורעם וּבָרק, יתנו אצבְּעותיהם באָזְנֵיהם מפּני קולות הרעם, מִפַּחַד המות, ואלוהים סוגר על הכּופרים.

يَكَادُ ٱلۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ أَبۡصَٰرَهُمۡۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوۡاْ فِيهِ وَإِذَآ أَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ قَامُواْۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمۡعِهِمۡ وَأَبۡصَٰرِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢١

21. עִוֵּר הברק כמעט את עיניהם, מִדי האירוֹ להם הֵמָּה מְהַלְכִים בו, וּכְהֶחֱשיך עליהם – עומדים, ולוּ חפץ אלוהים, כי עתה נטל שִׁמְעָם וּרְאוּתָם, אכן אלוהים לכל דבר יוּכל.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢٢

22. האנשים! עִבדו את ריבּונכם, אשר ברא אֶתְכֶם ואת אשר לפניכם, למען תִּשָּׁמְרו מרע.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٣

23. זה אשר שָׂם את הארץ יָצוּע לכם, והשמים קורת גג, והוריד מן השמים מים, ובהם הוציא [לכם] פירות למחייתכם. אל תְּדַמּוּ, אֵפוֹא, דמויות לאלוהים, בדעְתכם זאת.

وَإِن كُنتُمۡ فِى رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٤

24. אם מפקפקים אתם באשר הורדנו אל עבדנו, הביאו [נא] פרק כדוגמתו, וקִראו [נא] את עֵדֵיכֶם זולת אלוהים, אם אמת תדברו.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٥

25. ואם לא [כן] תעשו, ועָשׂה לא תעשו, גורו מפני האש, שבני אדם וַאֲבנים מַאֲכָלְתָּה, שזומנה לכופרים.

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِى مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِى رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٦

26. ובשֵׂר לאלה המאמינים ועושים הַיָּשָׁר, כי להם נָכונו גַנִּים, שתחתיהם נהרות זורמים, ומִדֵי זְכוֹתָם בִּפְרְיָם יֹאמרו: הוא שניתַן לנו לְפָנִים. וניתָן להם [פרי] כמראהו, ובהם בני זוג טהורים להם, ובהם ישכנו עַד.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَسْتَحْيِۦٓ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهِۦ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ إِلَّا ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٧﴾

27. הנה לא בּוֹשׁ אלוהים מִמְּשֹׁל מָשָׁל על היתוש ולא על הנעלה ממנו, כי על-כּן אלה המאמינים, יודעים הם כי זו היא האמת מאת ריבּונם, ואִילו הכּופרים יֹאמרו: לְמָה נתן כּיוון אלוהים בזה, [במשלו] משל – רבּים הוא מטעה בו, ורבּים מנחֶה בו, ואינו מטעה בו אלא את פורקי העול.

ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٢٨﴾

28. אלה המְפֵרים את ברית אלוהים לאחר כְּריתָתָהּ, ומנתקים את אשר ציווה אלוהים לאחות, ומשחיתים בארץ – הם הֵמָּה המַפסידים.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَٰتًا فَأَحْيَٰكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

29. איך אתם מְכַחֲשִׁים באלוהים, ואתם הייתם מתים; והוא הֶחֱיָה אֶתְכֶם, ועוֹד ימיתכם ויחזור וִיְחַיֶּה אֶתְכֶם, אז תוּשבו אליו.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

30. הוא אשר ברא לכם כָּל אשר בארץ יחדיו, וּפָנה אל השמים, ועשה אותם שבעה רקיעים תמים, והוא יודע כָּל.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِى ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

31. וּכְאֱמוֹר ריבּונך למלאכים: הנה אנכי שָׂם בארץ מִשנה לִי. אמרו: וכי תשים בארץ מי שישחית עליה וְיִשְׁפֹּךְ [בה] דמים, ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך? אמר: יודע אנכי את אשר לא תֵּדָעוּ.

وَعَلَّمَ ءَادَمَ ٱلۡأَسۡمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمۡ عَلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِي بِأَسۡمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

32. והוא הורה לאדם את שמות [הדברים] כולם, אז הציגם לפני המלאכים ואמר: הגידו לִי את שמות אלה, אם דוברי אמת אתם.

قَالُواْ سُبۡحَٰنَكَ لَا عِلۡمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

33. אמרו: השבח לךָ. אין לנו דעת אלא אשר לִמַּדְתָּנוּ, הן אתה היודע והחכם.

قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئۡهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَأَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ﴿٣٣﴾

34. אמר: אדם, הגד להם את שמותיהם! וכאשר הִגִּיד להם את שמותיהם, אמר: הכי לא אמרתי לכם, כי יודע סיתרי שמים וארץ אנכי, וכי אדע את אשר אתם מגלים, ואת אשר אתם מסתירים?

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ وَٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. ובאָמרנו למלאכים: השתחוו לאדם! הם השתחוו פרט ל"אִבְּלִיס"[1], [הוא] סֵרֵב והתנשֵׂא והיה מן הכּופרים.

وَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. ואמרנו: אדם, שְׁכֹן אתה ואשתךָ בגן [העדן], ואִכלו ממנו לרווחה ככל שתֹּאוֶה נפשכם, ולעץ הזה לא תִקְרְבוּ, כי אזַי תהיו בַּמְרֵעִים!

(1). "אִבְּלִיס": השׂטן, שאינו נחשב מקבוצת המלאכים.

فَأَزَلَّهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ٣٧

37. אז הכשילם השטן [לגרשם ממנו], והִגלה אותם מן [החלקה הטובה] שהיו בה, ואנחנו אמרנו: צאו [לכם]! אויבים תהיו איש לרעהו, ונחלה [תמצאו]בארץ, וטוב יהיה לכם לזמן מה.

فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ
عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ٣٨

38. והאדם למד דברים מֵריבונו, והוא שָׁב אלָיו. אכן הוא השָׁב [תדיר] והרחום.

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم
مِّنِّى هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٣٩

39. אמרנו: רדו [לכם] מזה יחדיו, אך אִם בוא תְּבוֹאכֶם נְחִיָּה מִמֵּנִי. והיה אשר ילכו אחרֵי נְחִיָתִי, לא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יֵעָצְבוּ.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٤٠

40. ו[אולם] אשר כפרו וְכִיחֲשׁוּ באותותינו, בני אש [הַגֵּיהִנּוֹם] הֵמָּה, בה יִשְׁכְּנוּ לָעַד.

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ أُوفِ
بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ٤١

41. בני ישראל זִכְרוּ את החסד אשר עשיתי עמכם, וְקַיימו את ברית[כם] [אִת]י, אני אֲקיים את ברית[י] (אִת]כם ואותי תירָאוּ.

وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟
بِـَٔايَٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰىَ فَٱتَّقُونِ ٤٢

42. והַאֲמִינו בְּמָה שהורדתי לקיים אשר [נמצא] בידכם, ולא תהיו ראשונים בַּכּוֹפרים בו, ולא תסחרו באותותַי בִּמְחִיר מְעַט, ואותי תירָאו.

وَلَا تَلۡبِسُواْ ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ وَتَكۡتُمُواْ ٱلۡحَقَّ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ٤٣

43. ולא תְּעָרְבוּ את האמת בַּשקר, ולא תעלימו את האמת אשר יודעים הינכם.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرۡكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ٤٤

44. וּערכו תפילה וּתְנו צדקה וְכִרעו עם הכורעים.

۞أَتَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبِرِّ وَتَنسَوۡنَ أَنفُسَكُمۡ وَأَنتُمۡ تَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ٤٥

45. הַתְצַווּ את האנשים על תמימות דרך ותשכחו את נפשותיכם [שלכם]? ואתם, [ה]קוראים בַּספר, כלום לא תַּשְׂכִּילוּ?

وَٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلۡخَٰشِعِينَ٤٦

46. וּבַקְשׁוּ עזרה בְּהבלגה וּבתְפילה, ואכן קשֶה הדבר פרט לַעֲנָוִים.

ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ وَأَنَّهُمۡ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ٤٧

47. הבטוחים בתודעתם שעתידים הם לפגוש את ריבונם וכי שבים הם אליו.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ٤٨

48. בני ישראל, זִכְרו את החסד אשר עשיתי עמכם, וכי הִפְלֵיתִי אֶתְכֶם מכל העמים.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا يُؤۡخَذُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ٤٩

49. וגוּרוּ יום בו נפש לא תכפר על נפש בְּמְאוּמה, ו[כָל] תחינה בַּעֲבוּרָה לא תֵּרָצֶה, ולא יִלָּקַח ממנה כּוֹפֶר, והֵמָּה לא יִוָּשְׁעוּ.

وَإِذْ نَجَّيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

50. וכי הִצַּלְנוּ אֶתְכֶם מבית פרעה, אשר כָּפוּ אֶתְכֶם במר יִסורים – את בניכם טבחו, וְאִילוּ נשותיכם הֶחֱיוּ – וּמַסָּה גדולה היתה לכם בַזה מאת ריבונכם.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥١﴾

51. וכי בָקענו לכם את הים, ומִלַּטְנוּ אֶתְכֶם, ואת עַם פרעה טִבַּעְנוּ, ועיניכם רואות.

وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٥٢﴾

52. ואשר יָעַדְנוּ למשה ארבעים לילות, וּלְקַחְתֶּם לכם אחרי [לֶכְת]וֹ את העגל והייתם מְרֵעִים.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

53. ואנו סלחנו לכם לאחר זֹאת, שמא תתנו תודה.

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

54. ו[זִכרו] אשר נָתַנּוּ למשה את הספר ואת כֹּח ההבחנה, את ה"פורקאן" – למען תונחו בדרך.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

55. וּבֶאֱמור משה לעמו: עמי, הן הֲרֵעוֹתֶם לנפשותיכם בְקַחתכם [לכם] העגל [לעֲבדו]. שובו, אֵפוֹא, אל בּורְאֲכם, וקִטְלוּ את נפשותיכם. טוב עֲשותְכֶם כזאת לפני בּוראֲכם. על-כֵּן שָׁב אֲליכם; אכן, הוא השב תדיר והרחום.

وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٦

56. ובאמרכם: משה, לא נאמין לך עד אִם ראינו אלוהים בגלוי – אז פְּקדכם הרעש, ועיניכם רואות.

ثُمَّ بَعَثۡنَٰكُم مِّنۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٧

57. ושוּב החיינו אֶתְכֶם אחרי כְּלותכם, שמא תתנו תודה.

وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡغَمَامَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٥٨

58. וַהֲצִילונוּ עליכם בְּענן, והורדנו עליכם את המָן ואת השְׂלָו, [ואמרנו]: אִכלו מן הטוב שחָלַקְנו לכם, והם לא לנוּ הֵרֵעוּ, אלא לנפשותיהם הֵרֵעוּ.

وَإِذۡ قُلۡنَا ٱدۡخُلُواْ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةَ فَكُلُواْ مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ رَغَدٗا وَٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُولُواْ حِطَّةٞ نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ خَطَٰيَٰكُمۡۚ وَسَنَزِيدُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٩

59. ובאָמרנו: בואו בעיר הזאת, ואִכלו ממנה לִרְווחה בַּאֲשר תחפּצו, וּבואו בַּשער מִשְׁתחווים ואִמְרוּ: אלוהים סְלַח לנו את חטאֵינו! אנחנו נמחול לכם את חֲטאֵיכם, וּלְמֵיטִיבֵי דרך נוסיף טובה.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ قَوۡلًا غَيۡرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ فَأَنزَلۡنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٦٠

60. אבל המְרֵעים הֵמירו זאת בדיבור שונה מאשר נֶאֱמר להם, על-כן הורדנו על החוטאים שְׁפָטִים מן השמים באשר עָבְרוּ.

۞وَإِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ فَقُلۡنَا ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ فَٱنفَجَرَتۡ مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۖ كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ مِن رِّزۡقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٦١

61. וּכְבַקֵּשׁ משה לעמו מים להשקותו אמרנו: הַךְ בַּמטְּךָ על הסלע, בָּקְעו ממנו שנֵים עָשָׂר עֲיָנות, כָּל איש וָאיש ידעו מְקום מִשקיהם – אִכְלוּ וּשְׁתוּ מִמתַּת אלוהים, ולא תוסיפו בַּארץ להשחית.

وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصۡبِرَ عَلَىٰ
طَعَامٖ وَٰحِدٖ فَٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُخۡرِجۡ
لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۢ بَقۡلِهَا
وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَاۖ
قَالَ أَتَسۡتَبۡدِلُونَ ٱلَّذِي هُوَ أَدۡنَىٰ بِٱلَّذِي
هُوَ خَيۡرٌۚ ٱهۡبِطُواْ مِصۡرٗا فَإِنَّ لَكُم
مَّا سَأَلۡتُمۡۗ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلذِّلَّةُ
وَٱلۡمَسۡكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِۗ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ
ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۗ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ٦٢

62. ובאֲמרכם: משה, לא נֹאבה שְׂאֵת אָכְלֵנוּ מאכל אחד, קרא לנו, אֵפוֹא, אל ריבונך, ויוציא לנו אשר תצמיח הארץ, חציריה וקישואֶיהָ ושומהּ וַעֲדָשֶׁיהָ וּבְצָלֶיהָ! אמר: התקחו לכם את הרע תמורת הטוב ממנו? רדו לכם העירה, והרי לכם שָׁם אשר שאלתם. וּפָגעו בהם שֵׁפֶל וְעוֹני והם הֶעֱלוּ עֲליהם זַעַם מאלוהים. זאת יען כי כִּחֲשׁוּ בְּאותות אלוהים, וכִּי הרגו את הנביאים בלי משפט. זאת להם על כי מָרו ועברו חוק.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
وَٱلصَّٰبِـِٔينَ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ
وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ
وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٣

63. אכן אלה המאמינים והיהודים והנוצרים והצבָּאים – כָּל המאמין באלוהים וביום האחרון ועושה הטוב – הן שכרם להם מאת ריבונם ופחד אין עליהם ולא ידְוּוּ.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ
ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ
وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٦٤

64. וזכרו כאשר כרתנו לכם ברית והגבהנו את ההר מֵעליכם [לאמור]: קחו בעוז את אשר נָתַנּוּ לכם, וזִכרו אשר בוֹ, למען תִּשָּׁמְרוּ מֵרַע.

ثُمَّ تَوَلَّيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۖ فَلَوۡلَا فَضۡلُ
ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ
ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥

65. וּפְנִיתֶם עורף לאחר זאת, ולולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו, כי עתה אָבֹד אבדתם.

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعۡتَدَوۡاْ مِنكُمۡ فِي ٱلسَّبۡتِ فَقُلۡنَا لَهُمۡ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ٦٦

66. וִידַעְ יְדַעְתֶּם את אלה בכם אשר חִללו את השבת, ואמרנו להם: הֱיו קופים בְּזויים.

فَجَعَلۡنَٰهَا نَكَٰلٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهَا وَمَا خَلۡفَهَا وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٦٧

67. ושמנו זאת מוסר לנוכחים בה וְלבאים אחריה, ואזהרה לנשמרים מֵרַע.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تَذۡبَحُواْ بَقَرَةٗۖ قَالُوٓاْ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوٗاۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٦٨

68. וּבֶאֱמור משה לעמו: הנה אלוהים מְצַוְוכֶם לִזְבֹּחַ פרה, אמרו: הַהִתֵּל תְּהַתֵּל בנו? אמר: חלילה לי מאלוהים להיות כְּפוחז וקל דעת.

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا فَارِضٞ وَلَا بِكۡرٌ عَوَانُۢ بَيۡنَ ذَٰلِكَۖ فَٱفۡعَلُواْ مَا تُؤۡمَرُونَ ٦٩

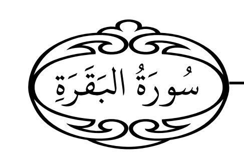
69. אמרו: קרא לנו אל אלוהיך וִיחַוֵּר לנו מה טיבה. אמר: כה אמר, פרה היא, לא זקנה ולא צעירה; בינונית היא בין אלה – עשו, אֵפוא, כאשר צֻוֵויתֶם.

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوۡنُهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ صَفۡرَآءُ فَاقِعٞ لَّوۡنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّٰظِرِينَ ٧٠

70. אמרו: קרא לנו אל ריבונך וִיחַוֵּר לנו מה צִבעה. אמר: כה אמר: הן פרה צהובה היא, שגונהּ מַצהיב וזוהר מְשַׂמַּחת את רואֶיהָ.

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ ٱلۡبَقَرَ تَشَٰبَهَ عَلَيۡنَا وَإِنَّآ إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهۡتَدُونَ ٧١

71. אמרו: קרא לנו אל ריבונך וִיחַוֵּר לנו מה טיבה, הן בעינינו כָּל הפרות דומות. ואכן בִּרְצוֹת אלוהים הלוך נלך בדרך הישר.

قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا ذَلُولٞ تُثِيرُ ٱلۡأَرۡضَ وَلَا تَسۡقِي ٱلۡحَرۡثَ مُسَلَّمَةٞ لَّا شِيَةَ فِيهَاۚ قَالُواْ ٱلۡـَٰٔنَ جِئۡتَ بِٱلۡحَقِّۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ يَفۡعَلُونَ ٧١

.72 אמר: כה אמר: פרה שלא הוכנעה לחרוש את האדמה, ושאינה משקה את השדה – תַּמָּה, אין כתם בה. אמרו: עתה האמת בידך. והם זבחו אותה אך בהיסוס רב.

وَإِذۡ قَتَلۡتُمۡ نَفۡسٗا فَٱدَّٰرَٰٔتُمۡ فِيهَاۖ وَٱللَّهُ مُخۡرِجٞ مَّا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٧٢

.73 וזכרו אשר הרגתם נפש, ונֶחלקתם בּדְבַר [הרוצח], ואלוהים חושף אשר הסתרתם.

فَقُلۡنَا ٱضۡرِبُوهُ بِبَعۡضِهَاۚ كَذَٰلِكَ يُحۡيِ ٱللَّهُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٧٣

.74 ואמרנו: הַכּוהו בחלק ממנה, ככה מְחַיֶּה אלוהים את המתים, והוא מראה לכם את אותותיו למען תשׂכּילו.

ثُمَّ قَسَتۡ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَٱلۡحِجَارَةِ أَوۡ أَشَدُّ قَسۡوَةٗۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلۡحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنۡهُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ ٱلۡمَآءُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٧٤

.75 ולבותיכם קָשׁוּ לאחר זאת, שכן כַּאֲבנים הֵמָּה, אם לא עזים מהן לַקֹשִׁי; ואכן יש באבנים שנהרות פורצים מתוכן, ואכן יש בהן שנבקעות והמים יוצאים מתוכן, ואכן יש בהן שקורסות מפחד אלוהים, ואין אלוהים מַעֲלים עיניו מִמעשיכם.

۞أَفَتَطۡمَعُونَ أَن يُؤۡمِنُواْ لَكُمۡ وَقَدۡ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ يَسۡمَعُونَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٥

.76 המִתאווים אתם כי יאמינו לכם? וסיעה היתה מהם, אשר שמעו דברי אלוהים וסִלפו אותם, לאחר שהִשְׂכִּילוּם, והֵמָּה יודעים.

وَإِذَا لَقُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوٓا۟ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

77. ובפָּגשם את המאמינים, הם אומרים: מאמינים אנחנו. וכשהם נפגשים בנפרד איש עם רעהו הם אומרים: התשׂיחוּ עִמָּהם במה שאלוהים גילה לכם למען יתווכחו אֶתְכֶם לפני ריבונכם, הכי לא תשׂכילו?

أَوَ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

78. כלום אינם יודעים; כי אלוהים יודע את אשר הם מסתירים ואת אשר הם מודיעים בגלוי?

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّآ أَمَانِىَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

79. ובהם בוּרים, שאינם יודעים את הספר אלא מַאֲוַיֵּי שוא, ואינם אלא בודים מלבם.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

80. אוי, אֵפוֹא, לכותבים את הספר בידיהם ואחר אומרים: זה מאת אלוהים, כדי לזכות במחיר מעט. הן אוי להם ממה שכתבו ידיהם, ואוי להם ממה שהם משׂתכּרים.

وَقَالُوا۟ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ عَهْدَهُۥٓ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

81. אָמרו: נָגֹעַ לא תִּגע בנו האש אלא ימים מספר. אֱמֹר: הַכְּרַתֶּם ברית עם אלוהים? שכן הָפֵר לא יפר אלוהים את בריתו, או העונים אתם בֶּאלוהים את אשר אינכם יודעים?

بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَٰطَتْ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨١﴾

81. אכן העושה עָוֶל וַעֲווֹנו אֲפָפוֹ סָביב, הן אלה בני אש [הגֵיהִנּוֹם], הֵמָּה, יָדוּרוּ בה לָעַד.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨٢﴾

82. ואשר למאמינים ועושי הישר, אלה בני גן עדן. הֵמָּה יָדוּרוּ בוֹ לָעַד.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

83. וזכרוּ אשר כּרתנו ברית לבני ישראל לאמור: לא תעבדו זולת אלוהים, והֵיטיבוּ עם הורים ועם קרובים ועם יתומים ועם אביונים, ודִרשו טוב לַבְּריות, וערכו תפילה וּתְנו צדקה. אז פְּניתם עורף זולתי מעט מכם, ואתם סַרְתֶּם מזה.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

84. וזכרוּ אשר כּרתנו לכם ברית לֶאֱמור: לא תשפכו את דְמיכם, ולא תְּנַשְּלו איש את אחיו מִמְּעוֹנוֹתיכם. אז קיבלתם עליכם את הענין ואתם עדים לכך.

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمْ تَظَٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ

85. והנה אתם אתם ההורגים איש את רעהו, והמְנשלים סיעה מכם ממעונותיהם, קושרים אתם עליהם בְּרשע וּבְאיבה, וּבְבוֹאם אֲליכם שבויים, אתם פודים אותם, והרי נֶאֱסַר עליכם לנשלם. הַבְחֵלֶק

ٱلۡكِتَٰبِ وَتَكۡفُرُونَ بِبَعۡضٖۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفۡعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ إِلَّا خِزۡيٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلۡعَذَابِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿٨٦﴾

מֵהספר אתם מאמינים וּבְחלק אתם כופרים? אכן, אין גמול העושה אלה מכּם אלא כלימה בחיי העולם הזה, וּבְיום התקומה יוּשבוּ אל הקשָׁה בַּתוכָחות, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

87. אלה הם אשר קנו את חיי העולם הזה בִּמְחיר העולם הבא. הנה לא יוּקל יִסוּרָם והֵמָּה לא יִוָּשְׁעוּ.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَقَفَّيۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ بِٱلرُّسُلِۖ وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدۡنَٰهُ بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ فَفَرِيقٗا كَذَّبۡتُمۡ وَفَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ ﴿٨٨﴾

88. וְנָתֹן נָתַנּוּ למשה את הספר, וּנְביאים שָׁלחנו אחריו בַּזה אחר זה, ונָתַנּוּ לְיֵשׁוּעַ בן מרים את המופתים, ואִמַּצְנוּהו ברוח הקֹדש. הַאֻמְנָם מִדֵּי הֲביא לכם נביא, אשר אין נפשכם חפֵצה בו, אתם מתנשְׂאים?! שכן כתה מהם נְתתם לַכּוזבים וכתה מהם הרגתם.

وَقَالُواْ قُلُوبُنَا غُلۡفُۢۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَقَلِيلٗا مَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٩﴾

89. ואָמְרוּ: ליבותינו עטויים. אין זאת כי אם קִלְלָם אלוהים על כַּחֲשם, ועל-כן מעט הוא שהם מאמינים.

وَلَمَّا جَآءَهُمۡ كِتَٰبٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ لِّمَا مَعَهُمۡ وَكَانُواْ مِن قَبۡلُ يَسۡتَفۡتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

90. וּבְבוֹא אֲלֵיהם ספר מאת אלוהים המקיים את אשר בְּידם, והם לְפָנִים היו מְיַחֲלִים לְנצחון על הכּופרים, לֶאֱמור: בְּבוֹא אֲליהם הדבר אשר יָדעו – כִּחֲשׁוּ בו, על-כן קִלְלַת אלוהים על הכּופרים.

بِئۡسَمَا ٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡ أَن يَكۡفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بَغۡيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿٩١﴾

91. רַע הדבר שמכרו בו את נפשותיהם, בְּכַחֲשָׁם בַּדבר אשר הוריד אלוהים, וזאת מִקנאה על אשר הוריד אלוהים מחסדו על מי שחפץ בו מעובדיו. כן העלו על עצמם קֶצף על גבי קֶצף, ולכּופרים תוכֵחָה מֵבִישָׁה.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ ءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ نُؤۡمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَيَكۡفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَهُمۡۗ قُلۡ فَلِمَ تَقۡتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبۡلُ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٩٢﴾

92. וְכַאשר נאמר להם: האמינו בְּמה שהוריד אלוהים. הם אומרים: מאמינים אנו באשר הוריד אלינו. והֵמָּה כּופרים בַּאֲשר אחריו, והרי היא האמת בקיימה את אשר בְּיָדָם. אֱמוֹר: ולמה זה הרגתם את נביאי אלוהים אם מאמינים אתם?

۞وَلَقَدۡ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ ﴿٩٣﴾

93. ואכן בא אליכם משה במופתים, אז, אחרי לכתו, לְקַחתם לכם את העגל לעובדו, ואתם מְרֵעים.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱسۡمَعُواْۖ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا وَأُشۡرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡعِجۡلَ بِكُفۡرِهِمۡۚ قُلۡ بِئۡسَمَا يَأۡمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٩٤

94. וּכְשהעברנו אֶתְכֶם בַּבְּרִית והגבהנו מעליכם את ההר לאמור: קחו בעוז את אשר נָתַנּוּ לכם וְשִׁמְעוּ. אמרו: שמענו וּמָרִינוּ. וליבותיהם היו רוויֵ אהבה לעגל בגלל כפירתם. אֱמוֹר: רע הדבר שאמונתכם מצוותכם בּוֹ אם מאמינים הִנכם.

قُلۡ إِن كَانَتۡ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةٗ مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٥

95. אֱמוֹר: אם אֻמְנָם לכם לבדכם מְעוֹן האחרית אצל אלוהים ולא לַאֲנשים אחרים – שַׁאֲלוּ לכם את המות אם דוברי אמת אתם.

وَلَن يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٩٦

96. וְשָׁאֹל לא יִשְׁאֲלוּהוּ להם לעולם באשר קִדְמוּ ידיהם לעשות, ויודע אלוהים את המְרֵעים.

وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ ٱلۡعَذَابِ أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٧

97. אכן מָצוֹא תִּמְצָאֵם תְּאֵבִים לחיים מִכָּל אדם, ואף מן הַמְשַׁתְּפִים, - הנה מִתְאַוֶּה האחד מהם לוּ יחיה אלף שנה. ואולם אין זה מנתקו מן העונש, כי יִחְיה כֹּה. ואלוהים רואה את מעשיהם.

قُلۡ مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّجِبۡرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلۡبِكَ بِإِذۡنِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٩٨

98. אֱמוֹר: מי זה אוֹיֵב גבריאל? הן הוא אשר הורידו על לבבך על דעת אלוהים לקיים את אשר נגלה לפניו ולהיות נְחִיָּה וּבְשׂוֹרה לַמאמינים.

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبۡرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلۡكَٰفِرِينَ ٩٩

وَلَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ وَمَا يَكۡفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقُونَ ١٠٠

أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُواْ عَهۡدٗا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠١

وَلَمَّا جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ لِّمَا مَعَهُمۡ نَبَذَ فَرِيقٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ كَأَنَّهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٠٢

وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتۡلُواْ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلۡكِ سُلَيۡمَٰنَۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيۡمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحۡرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلۡمَلَكَيۡنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنۡ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحۡنُ فِتۡنَةٞ فَلَا تَكۡفُرۡۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنۡهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَزَوۡجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنۡ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡۚ وَلَقَدۡ عَلِمُواْ لَمَنِ

99. מי זה אויבם של אלוהים ומלאכיו ושליחיו, גבריאל ומיכאל? הן אויב הכופרים אלוהים.

100. ואכן הורדנו אליך אותות ברורים, ואין מְכַחֲשִׁים בהם אלא הסוררים.

101. וכי כל אימת יכרתו ברית תִּזְנָחוֹ סיעה מתוכם? אכן מרביתם אינם מאמינים.

102. וּכְבוֹא אֲליהם שליח מאת אלוהים לְאַמֵּת את אשר בידם, סיעה מאלה שהספר ניתן להם השליכה את ספר אלוהים אחרי גֵוָּם כאילו לא ידעו.

103. והם הלכו אחרי מה שזממו השטנים למלכות שלמה, ולא כפר שלמה – ואולם השטנים כפרו בלַמדם את האנשים כשפים, וכזאת לא הורד לִשני המלאכים "הַארות" ו"מארות" ב"בבל", ואינם מלמדים איש, אלא אם כן יֹאמרו לו: אין אנו אלא לנסותְךָ ואל תִּכְפֹּר. והם לומדים משני אלה את הדבר המפריד בין איש לאשתו, ואולם אין הם מַזיקים בו לאיש אלא בִּרְשוּת אלוהים. והם לומדים את אשר יזיק להם

ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ١٠٣

ולא יועיל להם. וְיָדֹעַ יֵדעו, כי כָּל הקונה לו זאת, אין לו חלק לעולם הבא. ורע הדבר אשר מכרו בו את נפשותיהם. לוּ אך ידעו זאת!

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌۖ لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ١٠٤

104. ולוּ האמינו ונשמרו מֵרע, כי עתה טוב שְׂכָרָם מֵאֵת אלוהים – אילו יָדעו זאת.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا وَٱسْمَعُوا۟ۗ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٥

105. הוי המאמינים אל תאמרו [לנביא]: התחשב בנו, כי אם הקשב אלֵינו! ושִׁמעו בְּקולוֹ, ולכּוֹפרים תוֹכֵחה כּוֹאבת.

مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْۗ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ١٠٦

106. הכּוֹפרים מתוך עַם הספר ואף המשתפים אלוֹהַ עם אלוהים אינם חפצים, כי יורד עליכם כָּל טוֹב מאת ריבונכם, אך אלוהים יָבוֹר לו ברחמיו את אשר יַחְפֹּץ, ואלוהים רב חסד הוא.

۞ مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ أَوْ مِثْلِهَآۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ١٠٧

107. כָּל מֶסֶר שאנו מבטלים או משכּיחים, מביאים אנו טוב ממנו אוֹ כמותו. וכי אינך יודע כי אלוהים כָּל יכול?

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٨

108. כלוּם אינך יודע, כי לאלוהים מלכוּת השמים והארץ? ואין לכם מִבַּלעדי אלוהים מֵגֵן או מושיע.

أَمۡ تُرِيدُونَ أَن تَسۡـَٔلُواْ رَسُولَكُمۡ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٠٩

109. וכי תִּרצו לשאול את שליחֲכם, כאשר נשאל משה לְפָנִים, הַשָּׂם כפירה תחת אמונה הן תעה ממֵישַׁר הדרך.

وَدَّ كَثِيرٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ كُفَّارًا حَسَدٗا مِّنۡ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡحَقُّۖ فَٱعۡفُواْ وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١١٠

110. רבים מעַם הספר מבקשים להשיבכם לִכְפֹר, אחרי שהאמנתם, בגלל קנאה שבלבם, אחרי שנוכחו לדעת את האמת. סִלחו להם, אִפוֹא, וחִדלו מהם, עד אשר יִפְקֹד אלוהים פקודתו, כי אלוהים כָּל יכול.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١١١

111. עִרכו תפילה וּתנו צדקה, וכָל טוב אשר תקדמו לעשות עם עצמכם, תמצאוּהוּ עם אלוהים. אכן, אלוהים רואה את מעשיכם.

وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١٢

112. וְאָמרו: לא יבוא בגן העדן אלא מי שהיה יהודי או נוצרי – היא תוחַלתם. אֱמֹר: הוכיחו כי אכן דוברי אמת הינכם!

بَلَىٰۚ مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَلَهُۥٓ أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١١٣

113. אכן, כָל הנושא נפשו אל אלוהים ועושה הטוב, שְׂכרו לוֹ עם ריבונו, וּפַחד אין עליהם ולא ידָּווּ.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ
شَيۡءٖ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ
عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ كَذَٰلِكَ
قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ فَٱللَّهُ
يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ
فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١١٤

114. היהודים אומרים: אין כָּל דבר אמת בידי הנוצרים; והנוצרים אומרים: אין כָּל דבר אמת בידי היהודים, והֵמָּה קוראים בספר. כזאת יגידו, אשר אינם יודעים, ואלוהים ישפּוט ביניהם ביום הדין באשר נֶחֱלְקוּ.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن
يُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ
أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَآ إِلَّا
خَآئِفِينَۚ لَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ وَلَهُمۡ فِي
ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١٥

115. ומי עַוָּל יותר מזה, שמונע מסגדי אלוהים מהזכיר שמו בהם, ומתאמץ להחריבם? לאלה אין ראוי, אלא יבואו בהם בְּאֵימה. חֶרְפָּה להם בעולם הזה ותוכֵחה רבה בעולם הבא.

وَلِلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ فَأَيۡنَمَا تُوَلُّواْ
فَثَمَّ وَجۡهُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ١١٦

116. לאלוהים המזרח והמערב, וּבְכֹל אשר תפנו מגמת אלוהים שָׁם – אכן אלוהים שופע חסד ויודע.

وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۖ بَل
لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ
قَٰنِتُونَ ١١٧

117. ואמרו: אלוהים לקח לו בן– חלילה לו! הן לו כָּל אשר בשמים ובארץ. הכָּל סרים אל משמעתו.

بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ
أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ١١٨

118. בורא שמים וארץ. וכאשר חורץ דבר, אך אומר עליו הֱוֵה – וַיְהִי.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ لَوۡلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوۡ تَأۡتِينَآ ءَايَةٞۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّثۡلَ قَوۡلِهِمۡۘ تَشَٰبَهَتۡ قُلُوبُهُمۡۗ قَدۡ بَيَّنَّا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ١١٩

119. ושאינם יודעים אומרים: לו ידבר אלינו אלוהים או יבואֵנו אות. כזאת אמרו אלה שלפניהם, ממש כדבריהם. ליבותיהם שווים. בָּאֵר בֵּאַרְנוּ האותות לְעַם בוטח בֶּאמונתו.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗاۖ وَلَا تُسۡـَٔلُ عَنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَحِيمِ ١٢٠

120. הנה שְׁלַחְנוּךָ באמת, מבשר וּמַזהיר ולא תִדָרֵש לענות עבור בני התֹּפת.

وَلَن تَرۡضَىٰ عَنكَ ٱلۡيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمۡۗ قُلۡ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ ٱلَّذِي جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٢١

121. ולא תנוח ממך דעת היהודים ולא דעת הנוצרים, עד לכתך בְּדֶרֶךְ אֱמוּנָתָם. אֱמוֹר: דרך אלוהים היא דרך הישר. ואכן, אם תלך בדרך מאווייהם אחרי הדעת אשר הִגִּיעַתְךָ, לא מֵגֵן לך מאת אלוהים ולא מושיע.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٢٢

122. אלה אשר נָתַנּוּ להם את הספר, הולכים אחריו כהלכתו, הֵמָּה המאמינים בו, והכופרים בו, הינם האובדים.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٣

123. בני ישראל; זכרו את החסד אשר עשיתי עמכם, וכי הפליתי אֶתְכֶם מכָּל העמים.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ١٢٤

124. וגורו יום בו נפש לא תְּכַפֵּר על נפש בִּמְאומה, ושום פדיון ממנה לא יֵרָצֶה, וּתְחינה לא תועיל לה, והֵמָּה לא יִוָּשְׁעוּ.

۞وَإِذِ ٱبۡتَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٖ فَأَتَمَّهُنَّۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامٗاۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِيۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهۡدِي ٱلظَّٰلِمِينَ ١٢٥

125. וכאשר ניסה אלוהים את אברהם בדברים, עמד בהם עד תוֹם. אמר: הנני שָׂמְךָ "אימאם" לבני אדם, אמר: ומזרעי..? אמר: אין בריתי מַשֶּׂגֶת את המרֵעים.

وَإِذۡ جَعَلۡنَا ٱلۡبَيۡتَ مَثَابَةٗ لِّلنَّاسِ وَأَمۡنٗا وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗىۖ وَعَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ١٢٦

126. וזכור אשר שמנו את הבית מוֹעד וּמִבְטָח לִבְני אדם לאמור: קחו לכם את מעמד אברהם מקום תפילה. וציווינו את אברהם ואת ישמעאל לאמור: טהרו את ביתי למקיפים ולנעצרים ולכּורעים ולמשתחווים.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٢٧

127. ובאמור אברהם: רבוני, שים עיר זו לקרית מבטחים, והמצא פרות לאלה מיושביה המאמינים באלוהים וביום האחרון. אמר: ומי שכופר – מעט אהנהו, אחר אכפהו אל תוכחת האש, ודרך רעה היא לו.

وَإِذۡ يَرۡفَعُ إِبۡرَٰهِـۧمُ ٱلۡقَوَاعِدَ مِنَ ٱلۡبَيۡتِ وَإِسۡمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

128. ובהקם אברהם וישמעאל את יסודות הבית, אמרו: רבוננו, קבלוֹ מִמֶּנּוּ, אכן אתה השומע והיודע.

رَبَّنَا وَٱجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةٗ مُّسۡلِمَةٗ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

129. רבוננו, עשה אותנו מתמסרים לךָ, בלב שלם, ומזרענו עשה אומה המתמסרת לך, והורנו הלכות עבודתנו. ושוב אלינו, הן אתה השב תדיר והרחום.

رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُزَكِّيهِمۡۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

130. רבוננו, הער בתוכם שליח מקרבם, אשר יבהיר להם את אותותיך, וילמדם את הספר ואת החָכְמָה ויטהרם. הן אתה הגבור החכם.

وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٣١﴾

131. ומי המואס את דת אברהם אם לא אשר מסכּל דעתו, הן בחר בחרנו בו בעולם הזה, ובעולם הבא אכן הוא בזכאים.

إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٣٢﴾

132. ובאמור לו רבונו: התמסר! אמר: מתמסר אנכי לרבון העולמים.

وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

133. ואברהם ציווה על זאת את בניו, וכן עשה יעקב לאמור: בנָי, הנה אלוהים ברר לכם את הדת, ולא תמותו אלא בהיותכם מתמסרים לו.

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى ۖ قَالُوا۟ نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

134. כלום עדים הייתם עת קרב המות אל יעקב, כאשר אמר לבניו: מה תעבדו אחרי? אמרו: נעבוד את אלוהיך ואלוהי אבותיך אברהם וישמעאל ויצחק, אלוהים אחד, ואנחנו מתמסרים לו בלב שלם.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

135. זאת אומה שעברה מן העולם, לה כשׂכרה ולכם כשׂכרכם, ולא תדרשו להשיב על מעשיהם.

وَقَالُوا۟ كُونُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ تَهْتَدُوا۟ ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِـۧمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

136. ואמרו: היו יהודים או נוצרים אזי תונחו בדרך. אמוֹר: לֹא כי אם עדת אברהם תהיו כחַנִיף[2], והוא לא היה במשתפים.

قُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِىَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

137. אִמְרוּ: באלוהים אנחנו מאמינים, ובאשר הורד אלינו ובאשר הורד אל אברהם ואל ישמעאל ואל יצחק ואל יעקב ואל השבטים, ובאשר ניתן למשה ולִישׁוּעַ, ובאשר ניתן לנביאים מאת ריבונם. לא נפלה בין אחד מהם למשנהו, ולוֹ אנחנו מסורים.

---

(2) חַנִיף: הוא זה שמסיר את פניו מכָּל עבודה זרה, ופונה אך ורק לאלוהים.

فَإِنْ ءَامَنُواْ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٖۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ١٣٨

138. ואם מאמינים הם כפי שאתם מאמינים, הרי הם על דרך הישר; ואם פונים עורף – הרי מֶרִי מָרוּ. ורב לך אלוהים לעמוד נגדם, והוא השומע והיודע.

صِبْغَةَ ٱللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةٗۖ وَنَحْنُ لَهُۥ عَٰبِدُونَ ١٣٩

139. [אֱמֹר: מְאַמְּצִים אָנוּ] אֶת דַּת אלוהים, וְאֵיזֶהוּ טוֹב מאלוהים לְהַתְווֹת דֶּרֶךְ לֶאֱמוּנָה; וְאַף אותו אָנוּ עוֹבְדִים.

قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِي ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ١٤٠

140. אמוֹר: התווכחו אתנו על אודות אלוהים, והוא ריבוננו וריבונכם, ולנו מעשינו ולכם מעשיכם, ואנחנו תמימים אִתּוֹ.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطَ كَانُواْ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰۗ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٤١

141. או שמא תאמרו: אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים היו יהודים או נוצרים. אמוֹר: האתם מטיבים דעת אִם[3] אלוהים? ומי מריע יותר מן המסתיר עדות אשר בידו שהיא מאלוהים, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

تِلْكَ أُمَّةٞ قَدْ خَلَتْۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْۖ וَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ١٤٢

142. זאת אומה שעברה מן העולם, לה כשׂכרה ולכם כשׂכרכם, ולא תִדָּרְשׁו להשיב על מעשיהם.

(3) אִם: – אחרי שאלה במובן - אוֹ.

۞سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٤٣

143. ודאי יֹאמרו הַפְּתָאִים באנשים: מהו הדבר אשר הפנה אותם ממגמת פניהם בתפילה אשר נהגו בה? אמוֹר: לאלוהים המזרח והמערב, והוא ינחה את אשר יַחְפֹּץ בדרך מישרין.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ وَمَا جَعَلۡنَا ٱلۡقِبۡلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيۡهَآ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِۚ وَإِن كَانَتۡ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٤٤

144. וכך שמנו אֶתְכֶם אומה נבחרת, כדי שתעידו באנשים ויהיה השליח עֵד בכם, ולא קבענו את מגמת פניךָ בתפילה כאשר נהגת, אלא לדעת בין ההולך אחרי השליח לבין השב על עקביו. הן קשה היה הדבר זולתי על אלה שאלוהים הנחה בדרך. ולא אמר אלוהים לבטל את פרי אמונתכם. אכן חנון ורחום אלוהים לבני אדם.

قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبۡلَةٗ تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٤٥

145. הן ראינו הפנותך פניך כלפי שמים, אך הַטֵּה נַטֵּה את פניך למגמה שתחפוץ בה. הפנה, אֵפוֹא, פניך לעבר המסגד הקדוש, ומכָּל מקום שתהיו בו הפנו פניכם כלפיו. ואכן, מי שהספר ניתן להם, יָדֹעַ יֵדְעוּ כי אמת הוא מאת רבונם, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיהם.

وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا۟ قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٦﴾

146. ואכן אף אם תביא לאלה שהספר ניתן להם את כָל האותות, לא ילכו אחרי מגמת פניךָ בתפילה, ואין אתה הולך אחרי מגמת פניהם, ואף אלה מהם שאינם מכוונים פניהם כאלה. ואכן, אם תלך אחרי מאווייהם לאחר הדעת שהגיעתך, הרי אתה במרעים.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

147. אלה שֶנָתַנּוּ הספר להם, יודעים אותו כפי שיודעים את בניהם, והנה סיעה מהם מסתירים את האמת, והֵמָּה יודעים.

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

148. האמת מרבונךָ; אל תהי, אֵפוֹא, במפקפקים.

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا۟ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

149. ולכָל איש ואיש דרך אליה מכוון פניו. תחרו איש את אחיו במעשים טובים, בכָל אשר תהיו, אלוהים יביאכם יחדיו, הן אלוהים כָל יכול.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

150. וכָל מקום אשר תצא ממנו לדרך, משם כוון פניךָ לעבר המסגד הקדוש. והיא אכן האמת מאת רבונך. ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ وَجۡهَكَ
شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا
كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥ لِئَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيۡكُمۡ حُجَّةٌ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ
وَٱخۡشَوۡنِي وَلِأُتِمَّ نِعۡمَتِي عَلَيۡكُمۡ
وَلَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥١

151. וכָל מקום שממנו תצא לדרך, משם הפנה פניך לעבר המסגד הקדוש. ומכָּל מקום שתמצאו בו, הפנו פניכם כלפיו, למען לא תהיה בידי האנשים עילה כנגדכם, זולתי המרעים שבהם. אל תירָאוּ אותם, אֵפוֹא – ואותי תִּירָאוּ, וזאת למען אכַלֶה עליכם את טובי, ולמען תנוחו בדרך.

كَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِيكُمۡ رَسُولٗا مِّنكُمۡ يَتۡلُواْ
عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمۡ وَيُعَلِّمُكُمُ
ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمۡ
تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ١٥٢

152. כמו כן שלחנו בכם שליח מתוככם, אשר יקרא לפניכם את אותותינו ויטהר אֶתְכֶם וילמדכם את הספר ואת החָכְמָה וילמדכם את אשר אינכם יודעים.

فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا
تَكۡفُرُونِ ١٥٣

153. על-כֵּן זכרוני ואזכור אֶתְכֶם והודוּ לי ולא תכחשו לִי.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ
وَٱلصَّلَوٰةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٤

154. הוי המאמינים, בקשו עזרה בתפילה ובאורך רוח, הן אלוהים עם אֶרְכֵי הרוח.

وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقۡتَلُ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ أَمۡوَٰتُۢۚ بَلۡ أَحۡيَآءٞ وَلَٰكِن لَّا
تَشۡعُرُونَ ١٥٥

155. ולא תאמרו מתים על הנהרגים בקרב למען אלוהים, אלא חיים תאמרו, ואולם אתם אינכם מבינים זֹאת.

وَلَنَبۡلُوَنَّكُم بِشَيۡءٖ مِّنَ ٱلۡخَوۡفِ وَٱلۡجُوعِ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِۗ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٦

156. ואכן, נסה ננסכם במידה של פחד ורעב, ושל חסרון נכסים ונפשות ופֵרות – ובשׂר את אֶרְכֵי הרוח.

ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتۡهُم مُّصِيبَةٞ قَالُوٓاْ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ ١٥٧

157. אשר אם תאונֶה להם צרה, יֹאמרו: אנחנו לאלוהים ואליו נָשוּב.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ صَلَوَٰتٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَرَحۡمَةٞۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُهۡتَدُونَ ١٥٨

158. אלה ישׂאו ברכה וחסד מאת ריבונם, ואלה הם ההולכים בדרך הישר.

۞إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِۖ فَمَنۡ حَجَّ ٱلۡبَيۡتَ أَوِ ٱعۡتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَاۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٩

159. אכן הרי "הצפא" ו"המרווה" מסמני המופת של אלוהים, וכָל העולה לחוג את הבית, או לבקר בו, אין בו עוון כי יקיפֵם; ואשר יֵיטִיב מנדבת לבו – הנה אלוהים מכיר טובה ויודע.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٦٠

160. הנה המסתירים את המופתים ואת הנְחִיָּה אשר הורדנו אחרי אשר בארנו אותם לבני אדם בספר, אלה יקַלֵּלם אלוהים ויקללוּם המוסמכים לקללם.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦١

161. זולתי אלה אשר חוזרים בתשובה ומטיבים [דרכם] ומגלים האמת, הן אלה, אשוב אליהם, כי שָב תדיר אני ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٌ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ١٦٢

162. אכן אלה שכפרו ומתו בעודם כופרים – עליהם קללת אלוהים וקללת המלאכים ובני אדם יחדיו.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ١٦٣

163. בעודם שרויים בה עַד, לא יוקל עונשם מעליהם, ולא שְׁהות להם לחזור.

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٤

164. ואלוהיכם – אלוהים אחד, אין אלוהַ מבלעדיו – הוא הרחמן והרחום.

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٥

165. הנה בבריאת השמים והארץ וחליפות הלילה והיום ובספינות המעבירות בים את אשר מועיל לבני אדם, ובמים אשר הוריד אלוהים מן השמים ובהם מחייה את הארץ אחרי היותה כמתה ומפיץ בה מכָּל בהמה, ובתהפוכות הרוחות והעננים המשועבדים בין השמים והארץ – הן באלה אותות לעַם משׂכיל.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادٗا يُحِبُّونَهُمۡ كَحُبِّ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَشَدُّ حُبّٗا لِّلَّهِۗ وَلَوۡ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِذۡ يَرَوۡنَ ٱلۡعَذَابَ أَنَّ ٱلۡقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعٗا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعَذَابِ ١٦٦

166. ויש בבני אדם הלוקחים להם אלילים מבלעדי אלוהים, אותם יאהבו כאהבת אלוהים, ואולם המאמינים עזים מהם באהבת אלוהים. ולו אך צפו המרעים בראותם את התוכחה בעיניהם כי העוז כולו לאלוהים, וכי אלוהים רב תוכחה הוא.

إِذۡ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ وَتَقَطَّعَتۡ بِهِمُ ٱلۡأَسۡبَابُ ١٦٧

167. כאשר יתנערו המנהיגים מִן ההולכים אחריהם, ויראו התוכחה אזי, יִנָּתְקוּ הקשרים שביניהם.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ لَوۡ أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ فَنَتَبَرَّأَ مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّاۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡ حَسَرَٰتٍ عَلَيۡهِمۡۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ١٦٨

168. ויֹאמרו העוקבים: מי יתן ולנו שיבה לחיים ונזנחם כאשר זְנחוּנוּ. ככה יַרְאֵם אלוהים את מעשיהם כאנחות להם, ולא יצאו מאש גֵיהִנּוֹם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٌ ١٦٩

169. אתם, בני אדם! אִכלו מן המוּתר ומן הטוב שבארץ, ואל תלכו בעקבות השׂטן. אכן, אויב גלוי הוא לכם.

إِنَّمَا يَأۡمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلۡفَحۡشَآءِ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ١٧٠

170. אכן, אך על הרע והתועבה מצווה הוא אֶתְכֶם, ועל כי תדברו באלוהים אשר אין אתם יודעים.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَآ أَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ ١٧١

171. וכי יֹאמר אליהם: לכו אחרי הדבר אשר הוריד אלוהים, הם יֹאמרו: לא, כי באשר מצאנו אבותינו הולכים – נלך. האף אם לא הבינו אבותיהם מאומה ולא הלכו בדרך הישר?

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي يَنۡعِقُ بِمَا لَا يَسۡمَعُ إِلَّا دُعَآءٗ وَنِدَآءٗۚ صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ١٧٢

172. ומשל הכּופרים כצועק אל מי שאינו שׁוֹמע מלבד קריאה וצעקה. חרשים, אילמים ועיוורים, ועל-כּן לא יבינו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١٧٣

173. הוי, המאמינים, אכלו מן הטוב אשר חלקנו לכם, והודוּ לאלוהים אם עובדיו אתם!

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيۡرِ ٱللَّهِۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٧٤

174. אך הנבלה והדם ובשר החזיר אסר לכם, וכן אשר נקרא עליו שם זולת שם אלוהים. אך אשר יאנס בלא אַוַּת נֶפֶש ובלא עבירה – אין בו אָשָם, אכן אלוהים סַלָּח ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٥

175. אכן, המסתירים את הספר אשר הוריד אלוהים וסוחרים בו במחיר מעט – אלה לא ימלאו בטנם אלא אֵש, ולא ידבר בם אלוהים ביום התקומה ולא יְזַכֵּם ולהם תוכֵחָה כואבת.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٦

176. הם אשר שָׁכְרוּ את הַתְּעִיָּה בדרך הישר ואת התוכחה במחילה; הן מה רב שְׂאתם באש.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ١٧٧

177. זֹאת על כי הוריד אלוהים את הספר ואמת בו. ואכן, מי שנחלקו בדבר הספר – הגדל הגדילו מֶרִי.

۞لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ

178. לא זאת תמימות דרך, כי תסבּוּ פניכם בתפילה מזרחה ומערבה, ואולם הוא תמים דרך, אשר מאמין באלוהים וביום האחרון ובמלאכים

وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۧنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ
عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ
وَفِى ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى
ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَٰهَدُوا۟ ۖ
وَٱلصَّٰبِرِينَ فِى ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ
ٱلْبَأْسِ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُوا۟ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ١٧٨

ובספר ובנביאים, ואשר נותן הונו, באהבתו אותו, לקרובים וליתומים ולעניים ולעובר אורח ולעניים בפתח ובפדיון שבויים, ואשר עורך תפילה ונותן צדקה, והמקיימים דברם כאשר נדרו, והמבליגים בצרה ובמצוקה ובעת אסון – אלה הכּנים ואלה הם יראֵי שמים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
ٱلْقِصَاصُ فِى ٱلْقَتْلَى ۖ ٱلْحُرُّ بِٱلْحُرِّ وَٱلْعَبْدُ
بِٱلْعَبْدِ وَٱلْأُنثَىٰ بِٱلْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِىَ لَهُۥ
مِنْ أَخِيهِ شَىْءٌ فَٱتِّبَاعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ
وَأَدَآءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَٰنٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن
رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٩

179. הוי המאמינים! צֻוֵּיתֶם בכתובים על נקמת דם ההרוגים: בן חורין תחת בן חורין, עבד תחת עבד, ואשה תחת אשה. אך אשר לוֹ מחילת מה מיד אחיו, כמשפט יֵעָשֶׂה בו, ויִנָּתֵן לו כּוֹפר בעין יפה. רווחה היא מאת ריבונם ומידת הרחמים, אך העובר והורג אחיו, אחר זאת הן לוֹ תוכחה מענה.

وَلَكُمْ فِى ٱلْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ يَٰٓأُو۟لِى
ٱلْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٨٠

180. ולכם חיים במשפט הנקמה. אתם, בני הבינה! שמא תיראו.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
ٱلْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ
وَٱلْأَقْرَبِينَ بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى
ٱلْمُتَّقِينَ ١٨١

181. צֻוֵּיתם בכתובים: עת יפקד המות איש מכם והניח הון – הירושה להורים ולקרובים כּמשפט, חובה היא לשומרי נפשם.

فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعۡدَ مَا سَمِعَهُۥ فَإِنَّمَآ إِثۡمُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١٨٢

فَمَنۡ خَافَ مِن مُّوصٖ جَنَفًا أَوۡ إِثۡمٗا فَأَصۡلَحَ بَيۡنَهُمۡ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٨٣

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٨٤

أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۚ وَعَلَى ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدۡيَةٞ طَعَامُ مِسۡكِينٖۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥۚ وَأَن تَصُومُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ١٨٥

شَهۡرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلۡقُرۡءَانُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡفُرۡقَانِۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهۡرَ فَلۡيَصُمۡهُۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلۡيُسۡرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلۡعُسۡرَ وَلِتُكۡمِلُواْ ٱلۡعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمۡ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٨٦

182. וכָל המשנה צוואה לאחר שומעו אותה, החטא והאשמה יחולו רק עליו. אכן שומע ויודע אלוהים.

183. והחושש מפני בעל הצוואה כי נהג במשוא פנים או חטא, ויפעל לתקן את המעוות, אין בו אשם, כי אלוהים סַלָּח ורחום.

184. הוי המאמינים! צֻוֵּיתם בכתובים על הצום כַּאֲשֶׁר צוו מי שלפניכם למען תִשָּׁמְרוּ.

185. ימים כמנינם – אך מי בכם חולה או בדרך מסעו – מספר ימים אחרים. ומי שיוכלו לו אך בעינויים, פדיונם האכֶל עני. ועושה הטוב מרצונו – ייטב לו. וטוב לכם אשר תצומו, אם יודעים אתם.

186. חודש רמד'אן הוא אשר הורד בו הקוראן להיות נְחִיָּה לבני אדם, המעיד על דרך הישר ועל הישועה. ומי בכם הרואה ראשית החודש, יצום בו, ואשר חולה או בדרך מסעו – יצום מספר ימים אחרים. להקל עליכם, חפץ אלוהים, ולא להקשות עליכם למען תשלימו את המספר ולמען תפארו את אלוהים על כי הנחה אֶתְכֶם ולמען תודו.

187. וכי ישאלוך עבַדַי עלי, הרי קרוב אנכי, עונה לקריאת הקורא אלי. ייענו לי, אֵפוֹא, ויאמינו בי, למען ילכו נְכוֹחָה.

188. הותר לכם בליל הצום לגשת אל נשותיכם. כְּסוּת הן לכם ואתם כְּסוּת להן. יודע אלוהים כי מעֹל הייתם מועלים בעצמכם, על-כֵּן שב אליכם וסלח לכם. עתה בואו, אֵפוֹא, אליהן ובקשו את אשר כתב לכם אלוהים ואכלו ושתו עד אם תכירו בין חוּט לבן וחוט שחור בעלות השחר. אחר מלאו את מצוות הצום עד הלילה, ולא תבואו אליהן בעת פרישתכם אל המסגדים. אלה סייגי אלוהים, על-כֵּן לא תקרבו אליהם. ככה מחוור אלוהים את אותותיו לבני אדם, למען ישמרו את נפשותיהם.

189. ולא תאכלו איש את רכוש רעהו בשָּׁוְא ותגרמו לשחד בו את השופטים, למען תאכלו מרכושם של הבריות בעוול, ואתם יודעים.

190. ישאלוּךָ על מוֹלְדוֹת הירֵח, אֱמֹר: מועדים הֵמָּה לבני אדם ולעליה לרגל. ולא זאת תמימות

ٱلْبِرَّ مَنِ ٱتَّقَىٰۗ وَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَٰبِهَاۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

وَقَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا۟ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْۚ وَٱلْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ ٱلْقَتْلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمْ عِندَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمْ فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمْ فَٱقْتُلُوهُمْۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩٢﴾

فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَلَا عُدْوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٩٤﴾

ٱلشَّهْرُ ٱلْحَرَامُ بِٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ وَٱلْحُرُمَٰتُ قِصَاصٌۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱعْتَدُوا۟ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا ٱعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

דרך, כי תבואו בבתים מאחוריהם, אולם הוא תמים דרך, אשר שומר נפשו, ובואו בבתים מפתחיהם, ויִרְאוּ אלוהים למען תצליחו.

191. והִלחמו מלחמת אלוהים במי שילחמו בכם, אך לא תקומו ראשונים עליהם, אכן לא יאהב אלוהים עוברי חוק.

192. והִרגו אותם באשר תשיגוּם, וגָרשו אותם מאשר גֵרשו אֶתְכֶם. וחמורה ההסתה לכפירה מן ההרג, ולא תלחמו בם על יד המסגד הקדוש, עד אשר ילחמו בכם בו. אך אם ילחמו בכם – הִרגו אותם. כזה גמול הכופרים.

193. אך אם יחדלו, הנה סַלָּח אלוהים ורחום.

194. והלחמו בהם עד כי לא תהיה הסתה ותהי הדת מוצהרת אך לאלוהים. ואם יחדלו שוב, לא תהיה איבה אלא למרעים.

195. החודש המקודש תחת החודש המקודש, ולכָל המקודשות משפט הגמול. על-כֵּן כָּל הקם עליכם להלחם, קומו עליו באשר קם עליכם. ויִרְאוּ את אלוהים, ודעו כי אלוהים עִם יראֵי שמים.

وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ وَأَحۡسِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٩٦

196. ותִרְמוּ כספים בדרך אלוהים, ולא תשליכו את עצמכם אל האבדון, והֵיטיבו, אכן אוהב אלוהים את המֵטיבים.

وَأَتِمُّواْ ٱلۡحَجَّ وَٱلۡعُمۡرَةَ لِلَّهِۚ فَإِنۡ أُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۖ وَلَا تَحۡلِقُواْ رُءُوسَكُمۡ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ ٱلۡهَدۡيُ مَحِلَّهُۥۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ بِهِۦٓ أَذٗى مِّن رَّأۡسِهِۦ فَفِدۡيَةٞ مِّن صِيَامٍ أَوۡ صَدَقَةٍ أَوۡ نُسُكٖۚ فَإِذَآ أَمِنتُمۡ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلۡعُمۡرَةِ إِلَى ٱلۡحَجِّ فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۚ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖ فِي ٱلۡحَجِّ وَسَبۡعَةٍ إِذَا رَجَعۡتُمۡۗ تِلۡكَ عَشَرَةٞ كَامِلَةٞۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمۡ يَكُنۡ أَهۡلُهُۥ حَاضِرِي ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٩٧

197. והשלימו עד תום את העליה לרגל ואת הביקור לרצון אלוהים. אך אם נבצר מכם, הביאו מנחה כאשר תשיג ידכם. ולא תגלחו ראשיכם עד הגיע המנחה למקום העלאתה. והחולה בכם או אשר נגע בראשו יהא כֹּפֶר: צום או צדקה או קורבן. וכשוכנכם לבטח – כָּל הנשכּר מסמיכות ביקורו אל מועד העליה לרגל, יביא מנחה כאשר תשיג ידו, ואשר לא תמצא ידו – יצום שלושה ימים בעת העליה לרגל, ושבעה ימים בשובכם – הרי עשרה תמימים.זאת המצווה, למי שאין משפחתו איתו במסגד הקדוש. ויראו אלוהים ודעו כי רב תוכחה אלוהים.

ٱلۡحَجُّ أَشۡهُرٞ مَّعۡلُومَٰتٞۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلۡحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي ٱلۡحَجِّۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيۡرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩٨

198. ומועד העליה לרגל בחודשים ידועים, והגוזרהּ בָּם על נפשו – אַל עֲגָבִים לוֹ ולא פריצות ולא מָדוֹן בעת העליה לרגל, וכָל הטוב אשר תעשו – אלוהים יודעו, וצידה הכינו לכם, והצידה הטובה ביותר היא יראת שמים. יִרְאוּנִי בני הבינה.

لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَبۡتَغُواْ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡۚ فَإِذَآ أَفَضۡتُم مِّنۡ عَرَفَٰتٖ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ عِندَ ٱلۡمَشۡعَرِ ٱلۡحَرَامِۖ وَٱذۡكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمۡ وَإِن كُنتُم مِّن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿١٩٩﴾

199. אין עַוְלָה אֶתְכֶם כי תבקשו שכר מאת ריבונכם. ובנוהרכם בהמוניכם מערפאת, זכרו את אלוהים אצל הגלעד הקדוש, וזכרו כי הוא הנחה אֶתְכֶם, וכי לפני כן הייתם בתועים.

ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٢٠٠﴾

200. אחר הִקָּהלוּ ונהרו מאשר ינהרו האנשים, ובַקשו סליחה מאלוהים.אכן סַלָּח אלוהים ורחוּם.

فَإِذَا قَضَيۡتُم مَّنَٰسِكَكُمۡ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَذِكۡرِكُمۡ ءَابَآءَكُمۡ أَوۡ أَشَدَّ ذِكۡرٗاۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖ ﴿٢٠١﴾

201. וככלותכם מצוות עבודתכם, הזכירו את אלוהים לשֶבח כהזכירכם את אבותיכם ועוד יותר מזה. ויש באנשים אשר יֹאמר: רבוננו, תן לנו טוב בעולם הזה – הן חלק אין לו בעולם הבא.

وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿٢٠٢﴾

202. ובהם אשר יֹאמר: רבוננו, תן לנו טוב בעולם הזה, וטוב בעולם הבא, ושומרנו מפני תוכחת האש.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّمَّا كَسَبُواْۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

203. אלה חלק להם על אשר זכו, ואלוהים מהיר חשבון.

۞وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوۡمَيۡنِ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۖ لِمَنِ ٱتَّقَىٰۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

204. וזכרו את אלוהים בימים קצובים, אך הממהר לעשות ביומַיִם – אין בו עוון, והמאחר – אין בו עוון. כן ליראֵי שמים. וִיראוּ אלוהים! ודְעו כי אליו אתם נאספים.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعۡجِبُكَ قَوۡلُهُۥ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَيُشۡهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلۡبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلۡخِصَامِ ٢٠٥

205. ויש באנשים אשר יקסים אותך דְבָרוֹ בעולם הזה, ומעיד אלוהים על אשר בלבו, ואילו הוא העז ביריבים.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُفۡسِدَ فِيهَا وَيُهۡلِكَ ٱلۡحَرۡثَ وَٱلنَّسۡلَۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَسَادَ ٢٠٦

206. וכי יָסֵב פניו לאחור, ישוט בארץ להשחית ולְכָלות בה כָל יבול וזרע, ולא יאהב אלוהים שחיתות.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ أَخَذَتۡهُ ٱلۡعِزَّةُ بِٱلۡإِثۡمِۚ فَحَسۡبُهُۥ جَهَنَّمُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ٢٠٧

207. וכי יֵאָמֵר לוֹ: יְרָא את אלוהים! תביאהו גבהות לִבו לְחֵטא. דַיּוֹ, אֵפוֹא, בגֵיהִנּוֹם – ורע היצוּע.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡرِي نَفۡسَهُ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٢٠٨

208. ויש באנשים אשר ימכּור את נפשו בבקשו רצון אלוהים. ואלוהים נוטה חסד לעובדים אותו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱدۡخُلُواْ فِي ٱلسِّلۡمِ كَآفَّةٗ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٢٠٩

209. הוי המאמינים, התמסרו לדת כשלמותה, ולא תלכו בעקבות השטן – הן אויב גלוי הוא לכם.

فَإِن زَلَلۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡكُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢١٠

210. אך אם תִכָּשלוּ אחרי בוא אליכם המופתים – אזי דעוּ, כי גבור וְחכם אלוהים.

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلَلٖ مِّنَ ٱلۡغَمَامِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٢١١

211. האם ציפו אלא כי יבוא אליהם אלוהים והמלאכים בצללי עננים? הן נגזר דבר, ואֶל אלוהים יושבו הדברים.

سَلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةِۭ بَيِّنَةٖۗ وَمَن يُبَدِّلۡ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢١٢

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَيَسۡخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢١٣

كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ٢١٤

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَأۡتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ وَزُلۡزِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ ٱللَّهِۗ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ ٢١٥

212. שאל את בני ישראל כמה אותות ברורים נָתַנּוּ להם. והממיר חסד אלוהים אחרי שהגיעו – הן כבד תוכחה אלוהים.

213. נָעֲמוּ לכופרים חיי העולם הזה, והֵמָּה לועגים למאמינים, ואולם יראֵי שמים יעלו עליהם ביום התקומה, ואלוהים חולק לאשר חפץ בלא שיעור.

214. אומה אחת היו בני האדם – אז שלח אלוהים את הנביאים, מבשרים ומזהירים, והוריד בידם את הספר ובוֹ האמת לִשְׁפֹּט בין בני האדם באשר נחלקו בו, ואלה אשר קבלוהו שָׁבוּ וְנחלקו לאחר שניתנו להם המופתים, מקנאתם זה בזה. ואלוהים הִנְחָה ברצונו את המאמינים אל האמת שבה נחלקו. ואלוהים מנחה את אשר חפץ באורח מישרים.

215. התִדָּמו כי תבואו בגן העדן בטרם יפקוד אֶתְכֶם כָּל אשר פקד את אלה שחלפו לפניכם? נגעה בהם צרה ומצוקה והֵמָּה הוחרדו – עד כי אמר השליח והמאמינים איתו: אימתי תשועת אלוהים? אכן תשועת אלוהים קרובה.

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ٢١٦

216. ישאלוך מה יוציאו מהונם, אמור: הטוב שאתם מחלקים הנו להורים ולקרובים וליתומים ולעניים ולהֵלך בדרכים, וכָל הטוב שאתם עושים אלוהים יודעו.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْۖ وَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُواْ شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْۖ وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّواْ شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢١٧

217. צוויתם [בכתובים] על המלחמה והיא מאוסה עליכם. ושמא אתם מואסים דבר והוא טוב לכם ושמא אתם אוהבים דבר והוא רע לכם. ואלוהים יודע ואתם אינכם יודעים.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَكُفْرٌۢ بِهِۦ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِۦ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ ٱللَّهِۚ وَٱلْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ ٱلْقَتْلِۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَٰعُواْۚ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢١٨

218. ישאלוך על דבר החודש הקדוש לאמור בדבר הלחימה בו. אמור: חמורה הלחימה בו, ואולם להרחיק אנשים מדרך אלוהים ולכפור בו ולהרחיקם מן המסגד הקדוש ולגרש אנשים מתוכו – כָל אלה חמורים מזה לפני אלוהים, וחמורה ההסתה מן הקטל. ולא יחדלו להלחם בכם עד אם יחזירו אֶתְכֶם מדתכם אם יוכלו. ומי בכם השב מאחורי דתו ומת בהיותו כופר – הן אלה פועלם לריק בעולם הזה ובעולם הבא, ובני גֵיהִנּוֹם הֵמָּה, בו ישכנו עד.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢١٩

219. אכן מי שהאמינו ומי שגלו מביתם ויגעו במאבקם למען דרך אלוהים – הן אלה מיחלים לרחמי אלוהים, ואלוהים סַלָּח ורחוּם.

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَآ إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلِ ٱلْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْيَتَٰمَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

وَلَا تَنكِحُوا۟ ٱلْمُشْرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنكِحُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا۟ ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلْجَنَّةِ وَٱلْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِۦ ۖ وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٢﴾

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَٱعْتَزِلُوا۟ ٱلنِّسَآءَ فِى ٱلْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٣﴾

220. ישאלוך על דבר היין ומשחק "המַיְסֶר"(4), אמור: חטאה גדולה בשניהם וגם תועלת לבני אדם. ואולם גדולה חטאתם מתועלתם. וישאלוך מה יוציאו מכספם, אמור: מכָּל שתוכלו לוותר עליו. כך מחוור אלוהים לכם את האותות למען תהרהרו.

221. על דבר העולם הזה והעולם הבא. וישאלוך על דבר היתומים – אמור: טוב להֵיטִיב להם. ואם תתערבו בהם, הנה אחיכם הֵמָּה, ואלוהים יודע בין המֵרֵע למֵיטיב. ולוּ חפץ אלוהים כי אז היה מחמיר עמכם, אכן גבור וחכם אלוהים.

222. ולא תִשׂאוּ המשתפות לנשים עד אם תאמֵנה, ואכן טובה שפחה מאמינה ממשתפת, ואפילו תנעם לכם. ולא תשיאו בנות מאמינות למשתפים עד אם יאמינו, ואכן טוב עבד מאמין ממשתף, ואפילו ינעם לכם. אלה קוראים אל גֵיהִנּוֹם, ואלוהים קורא אל גן העדן ואל החנינה ברצונו, ומחוור את אותותיו לבני אדם למען יהרהרו.

223. וישאלוך על דבר הנידה, אמור: פגע היא, פִּרְשׁוּ, אֵפוֹא, מן הנשים בעת הנידה, ולא תקרבו אליהן עד הִטָּהרן, וכאשר הִטָּהרו – בואו אליהן כאשר צווכם אלוהים. אכן אוהב אלוהים את השבים ואוהב הוא את המטהרים.

(4) "המַיְסֶר": משחקי מזל.

نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ وَقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ﴿٢٢٤﴾

224. נשיכם לכם חריש. בואו, אֵפוֹא, בחרישכם ככָל אשר תחפצו, והקדימו לעשות טוב לנפשותיכם, ויראו אלוהים, ודעו כי עתידים אתם לראות פניו, ובשר את המאמינים.

وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن تَبَرُّواْ وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ﴿٢٢٥﴾

225. ולא תשימו אלוהים מטרה לשבועותיכם, לבל תחדלו להיות כנים ויראֵי שמים ומשלימים בין בני אדם, ואלוהים שומע ויודע.

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتۡ قُلُوبُكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ﴿٢٢٦﴾

226. אין אלוהים מחייבכם בדין על פליטת פה שבשבועותיכם, ואולם על אשר היה עם ליבותיכם – מחייבכם, ואלוהים סַלָּח וְאֶרֶך אפים.

لِّلَّذِينَ يُؤۡلُونَ مِن نِّسَآئِهِمۡ تَرَبُّصُ أَرۡبَعَةِ أَشۡهُرٖۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ﴿٢٢٧﴾

227. הנשבעים לפרוש מנשותיהם שהותם ארבעה חודשים, ואם שבו משבועתם – הן סַלָּח אלוהים ורחוּם.

وَإِنۡ عَزَمُواْ ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ﴿٢٢٨﴾

228. ואם גמרו בלבם על גירושין – הן שומע ויודע אלוהים.

وَٱلۡمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكۡتُمۡنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ أَرۡحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤۡمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ

229. והמגורשות ימתינו לבדן עד מלאת להן שלוש טהרות, ואין הן בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהים ברחמיהן – אם מאמינות הֵנָּה

بِرَدِّهِنَّ فِى ذَٰلِكَ إِنۡ أَرَادُوٓاْ إِصۡلَٰحٗاۚ وَلَهُنَّ مِثۡلُ ٱلَّذِى عَلَيۡهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيۡهِنَّ دَرَجَةٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨

באלוהים וביום האחרון. ולבעליהן זכות יתר להשיבן בזאת, אם חפצים להשלים עמהן. ומשפט להן כמשפט אשר חל עליהן כצדק. ולגברים יתרון עליהן, ואלוהים גבור וחכם.

ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِۖ فَإِمۡسَاكُۢ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ تَسۡرِيحُۢ بِإِحۡسَٰنٖۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن تَأۡخُذُواْ مِمَّآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ شَيۡـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِۖ فَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَا فِيمَا ٱفۡتَدَتۡ بِهِۦۗ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعۡتَدُوهَاۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٣٠

230. הגירושין – שתי פעמים. ואחריכן חובה להחזיק בה כצדק או לשלחהּ ברוחב לב. ואין אתם בני חורין לקחת מאומה מאשר נתתם להן, אלא אם יִירָאוּ השניים שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים. ואם יְרֵאִים אתם שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים, אין בהם עוולה באשר תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעברו אותם, והעוברים סייגי אלוהים הֵמָּה המרעים.

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعۡدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوۡجًا غَيۡرَهُۥۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِۗ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٢٣١

231. ואם יגרשנה לא תותר לו עוֹד, עד לאחר הנשׂאה לבעל זולתו. אך אם יגרשנה זה, אין בהם עַוְלָה כי ישובו זה אל זה, אם יחשבו כי אָמְנָם יקיימו את סייגי אלוהים. ואלה סייגי אלוהים שהוא מחוורם לעם מבין.

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖۚ وَلَا تُمۡسِكُوهُنَّ ضِرَارٗا لِّتَعۡتَدُواْۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗاۚ وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡحِكۡمَةِ يَعِظُكُم بِهِۦۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ﴿٢٣٢﴾

232. ובגרשכם הנשים והגיעו למועדן, החזיקו בהן כצדק, או שלחו אותן כצדק, ולא תחזיקו בהן מאונס לעבור חוק, והעושה כן – הרי החטיא נפשו. ולא תשימו אותות אלוהים ללעג, וזיכרו חסד אלוהים עליכם, והספר והדעת אשר הוריד עליכם להטיף לכם דברים בו. ויראו את אלוהים ודעו, כי אלוהים יודע כָל.

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحۡنَ أَزۡوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوۡاْ بَيۡنَهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ ذَٰلِكُمۡ أَزۡكَىٰ لَكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

233. ובגרשכם הנשים והן הגיעו למועדן, לא תמנעו אותן מהנשֵׂא לבעליהן אם יתרצו ביניהם כצדק. זה המוסר שיקח לו כָל מאמין באלוהים, וביום האחרון, וזה לכם טהור. וצָלֵחַ מכָל, ואלוהים יודע, ואתם אינכם יודעים.

۞وَٱلۡوَٰلِدَٰتُ يُرۡضِعۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ حَوۡلَيۡنِ كَامِلَيۡنِۖ لِمَنۡ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَۚ وَعَلَى ٱلۡمَوۡلُودِ لَهُۥ رِزۡقُهُنَّ وَكِسۡوَتُهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ لَا تُكَلَّفُ نَفۡسٌ إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَا تُضَآرَّ وَٰلِدَةُۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوۡلُودٞ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦۚ وَعَلَى ٱلۡوَارِثِ مِثۡلُ

234. והיולדות [הגרושות] תנקנה ילדיהן שנתיים תמימות – לאשר חפץ למלא ימי היניקה. ועל מי שנולד לו לתת כלכלתן וכסותן כצדק. לא יוטל על נפש אלא כפי יכולתה. לא יוצק ליולדת בעבור ילדה, ולא למי שנולד לו בעבור ילדו. וכזה דין היורש: אם חפצים

ذَٰلِكَۗ فَإِنۡ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٖ مِّنۡهُمَا وَتَشَاوُرٖ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَاۗ وَإِنۡ أَرَدتُّمۡ أَن تَسۡتَرۡضِعُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُمۡ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِذَا سَلَّمۡتُم مَّآ ءَاتَيۡتُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٢٣٤

השניים לגמלו, כי נוֹעצוּ והסכימו זה עם זה, אין בהם עוולה. ואם תחפצו לתת את ילדיכם למֵינֶקֶת אין בכם עוולה, אם תשלמו את אשר גמרתם בלבכם כצדק, ויראו את אלוהים ודעו כי רואה אלוהים את אשר אתם עושים.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوۡنَ مِنكُمۡ وَيَذَرُونَ أَزۡوَٰجٗا يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَعَشۡرٗاۖ فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٣٥

235. ואשר ימותו מכם והשאירו נשים – עליהן להמתין ארבעה חודשים ועשרה ימים, וכאשר תגענה למועדן, אין בכם עוולה באשר תעשינה בנפשן כצדק. ואלוהים יודע כָל אשר תעשו.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا عَرَّضۡتُم بِهِۦ مِنۡ خِطۡبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوۡ أَكۡنَنتُمۡ فِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ سَتَذۡكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُواْ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗاۚ وَلَا تَعۡزِمُواْ عُقۡدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ ٱلۡكِتَٰبُ أَجَلَهُۥۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ٢٣٦

236. אין בכם עוולה בדברכם בנשים ברמיזה, או תחשבו על כך בלבבכם. יודע אלוהים כי זכור תזכרון. ואולם לא תִיעדוּן בסתר, כי אם דַּבֵּר תדברו כצדק. ולא תכרתו את ברית הנישואין עד הגיע המועד ככתוב בספר. ודעו, כי יודע אלוהים את אשר בנפשכם. על-כן גורו מפניו ודעו כי אלוהים סַלָּח וְאֶרֶךְ אפַּיִם.

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِن طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمۡ تَمَسُّوهُنَّ أَوۡ تَفۡرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى ٱلۡمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلۡمُقۡتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعَۢا بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٢٣٧﴾

237. אין בכם עוולה כי תגרשו את הנשים בטרם תבואו אליהן או בטרם תנקבו להן מֹהַר. ותנו להן – העשיר כאשר תשיג ידו, והדחוק כאשר תשיג ידו – מתת כצדק; חובה היא על המיטיבים.

وَإِن طَلَّقۡتُمُوهُنَّ مِن قَبۡلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدۡ فَرَضۡتُمۡ لَهُنَّ فَرِيضَةٗ فَنِصۡفُ مَا فَرَضۡتُمۡ إِلَّآ أَن يَعۡفُونَ أَوۡ يَعۡفُوَاْ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ عُقۡدَةُ ٱلنِّكَاحِۚ وَأَن تَعۡفُوٓاْ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۚ وَلَا تَنسَوُاْ ٱلۡفَضۡلَ بَيۡنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

238. ואם תגרשון בטרם תבואו אליהן אחרי אשר נקבתם להן מֹהַר, מחצית המֹהַר אשר נקבתם תתנו להן, בלתי אם מחלו על חלקן, או כי מחל מי שבידו ברית הנישואין על חלקו לטובתן. והקרוב ליראת שמים הוא כי תמחלו ולא תשכחו עשות חסד ביניכם. אכן רואה אלוהים את אשר אתם עושים.

حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلۡوُسۡطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ قَٰنِتِينَ ﴿٢٣٩﴾

239. שמרו את התפילה ואת תפילת התווך, ועמדו כְּנועים לפני אלוהים.

فَإِنۡ خِفۡتُمۡ فَرِجَالًا أَوۡ رُكۡبَانٗاۖ فَإِذَآ أَمِنتُمۡ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

240. אך אם מורא תיראו, התפללו, בלכתכם או ברכבכם, ואם תשבו בטח זכרו את אלוהים כאשר לִימדכם את אשר לא ידעתם.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوۡنَ مِنكُمۡ وَيَذَرُونَ أَزۡوَٰجٗا

241. ואם ימותו מכם והשאירו

وَصِيَّةً لِّأَزۡوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلۡحَوۡلِ غَيۡرَ إِخۡرَاجٖۚ فَإِنۡ خَرَجۡنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِي مَا فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعۡرُوفٖۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٤١

נשים, יצוו צוואה לנשיהם – מחייתן עד מלאת שנה מבלי הוציאן מביתן. ואם תצאנה מרצונן, אין בכם עוולה, באשר תפעלנה בנפשן כצדק, ואלוהים גיבור וחכם.

وَلِلۡمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعُۢ بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٤٢

242. ולגרושות תתנו מחיה כצדק, חובה הִיא על יראֵי שמים.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٢٤٣

243. ככה מחוור לכם אלוהים את אותותיו למען תשכילו.

۞أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَهُمۡ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحۡيَٰهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٢٤٤

244. הלא נתת דעתך על אשר יצאו ממשכנותיהם –והֵמָּה אלפים– מאֵימַת המות? ואלוהים אמר להם: מותו! אחר הֶחְיָם. אכן בעל חסד אלוהים לבני אדם, ואולם רוב בני האדם אינם מודים.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٤٥

245. ולחמו למען אלוהים, ודעו כי שומע ויודע אלוהים.

مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضۡعَافٗا كَثِيرَةٗۚ وَٱللَّهُ يَقۡبِضُ وَيَبۡصُۜطُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٤٦

246. מיהו המַלְוה את אלוהים מִלְוֶה בעין יפה? – ירבה לו שבעתיים, ואלוהים מצמצם ומרחיב ואליו תושבו.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰٓ إِذۡ قَالُواْ لِنَبِيّٖ لَّهُمُ ٱبۡعَثۡ لَنَا مَلِكٗا نُّقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ قَالَ هَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُواْۖ قَالُواْ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدۡ أُخۡرِجۡنَا مِن دِيَٰرِنَا وَأَبۡنَآئِنَاۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقِتَالُ تَوَلَّوۡاْ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٢٤٧

247. הלא ראית את העדה מבני ישראל אחרי מות משה באומרם לנביא מנביאיהם: הקם לנו מלך ונלחם למען אלוהים. אמר: האין אפשר כי לא תלחמו, אף אם צוויתם בכתובים להלחם? אמרו: ומה לנו כי לא נלחם למען אלוהים, ואנחנו נושלנו ממשכנותינו ומבנינו. ואולם כאשר יֻצוו בכתובים להלחם פנו עורף זולתי מקצתם, ואלוהים יודע את המריעים.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ بَعَثَ لَكُمۡ طَالُوتَ مَلِكٗاۚ قَالُوٓاْ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ عَلَيۡنَا وَنَحۡنُ أَحَقُّ بِٱلۡمُلۡكِ مِنۡهُ وَلَمۡ يُؤۡتَ سَعَةٗ مِّنَ ٱلۡمَالِۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰهُ عَلَيۡكُمۡ وَزَادَهُۥ بَسۡطَةٗ فِي ٱلۡعِلۡمِ وَٱلۡجِسۡمِۖ وَٱللَّهُ يُؤۡتِي مُلۡكَهُۥ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٢٤٨

248. ואמר להם נביאם: הנה הקים לכם אלוהים את "טאלות"[5] למלך. אמרו: איך תהיה לו המלוכה עלינו ואנחנו זכאים במלוכה ממנו, ואף רוב נכסים לא ניתן לו. אמר: אכן בחרו אלוהים על פניכם וברוחב דעת וחוסן הרבה לו. ואלוהים נותן מלכותו לאשר חפץ ואלוהים שופע טוב ויודע כָּל.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ إِنَّ ءَايَةَ مُلۡكِهِۦٓ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَبَقِيَّةٞ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحۡمِلُهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٤٩

249. ואמר להם נביאם: אכן האות למלוכתו, כי יבוא אליכם ארון הברית ובו מנוח מאת ריבונכם ושארית עזבון בית משה ובית

(5). "טאלות": מלך ישראלי שחי במאה ה- 13 לפסה"נ.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلۡجُنُودِ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ مُبۡتَلِيكُم بِنَهَرٖ فَمَن شَرِبَ مِنۡهُ فَلَيۡسَ مِنِّي وَمَن لَّمۡ يَطۡعَمۡهُ فَإِنَّهُۥ مِنِّيٓ إِلَّا مَنِ ٱغۡتَرَفَ غُرۡفَةَۢ بِيَدِهِۦۚ فَشَرِبُواْ مِنۡهُ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ قَالُواْ لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلۡيَوۡمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦۚ قَالَ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ ٱللَّهِ كَم مِّن فِئَةٖ قَلِيلَةٍ غَلَبَتۡ فِئَةٗ كَثِيرَةَۢ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُواْ رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٢٥١﴾

فَهَزَمُوهُم بِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لَّفَسَدَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

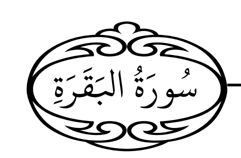
אהרון, ומלאכים ישׂאוהו, אכן בזה לכם אות אם מאמינים אתם.

250. ובעת יצא "טאלות" עם חילותיו אמר: הנה אלוהים מנסכם בנהר והיה אשר ישתה ממנו – לא לִי הוא, ואשר לא יטעם ממנו – אכן לי הוא, זולתי אשר ישאב מלא החופן בידו. ושָתוּ ממנו זולתי מקצתם. וכאשר עברוהו, הוא ומי שמאמינים עמו אמרו: אין לנו עוז היום הזה לעמוד בִּפני "ג׳אלוּת"(6) וחילותיו. והבטוחים כי הנה את אדוני הם פוגשים, אמרו: כמה מְתֵי מְעַט גברו על המחנה הרב ברצון אלוהים, ואלוהים עם עַזֵי הרוח.

251. וּבְצֵאתָם לקראת "ג׳אלוּת" וחילותיו אמרו: ריבוננו, צוק עלינו כֹּח לסבול, וכונן צעדנו ועֲזור לנו לגבור על העם הכּופרים.

252. וברצון אלוהים הנחילו בהם תבוסה, ודוד הרג את "ג׳אלוּת". ואלוהים נתן לו המלוכה והחָכְמָה ולִמדוֹ מאשר חפץ. ואלמלא הדף אלוהים את האנשים איש בידי רעהו, הנה נשחתה הארץ, ואולם בעל חסד אלוהים לבריות.

(6) "ג׳אלוּת": גָּלְיָת.

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

253. אלה אותות אלוהים נקראם לפניך באמת, ואכן מן השליחים אתה.

۞تِلْكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍۘ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُۖ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَٰتٍۚ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِۗ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُوا۟ فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

254. הַשְּׁלִיחִים הָאֵלֶּה הֶעֱדַפְנוּ אֶת חֶלְקָם עַל פְּנֵי זוּלָתָם; בהם אשר דבר אלוהים בָּם, ומקצתם – הגביע מעלתם. ולְיֵשׁוּעַ בן מרים נָתַנּוּ המופתים, וחיזקנוהו ברוח הקדש. והבאים אחריהם – לוּ חפץ אלוהים, כי לא נלחמו איש באחיו אחרי הגיעם המופתים. ואולם הֵמָּה נחלקו ביניהם, ובהם אשר האמינו ובהם אשר כפרו. ולו חפץ אלוהים – כי אז לא נלחמו איש באחיו, ואולם אלוהים עושה אשר חפץ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَٰعَةٌۗ وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

255. הוי המאמינים, פזרו ממה שחלקנו לכם, בטרם יבוא יום לא פדיון בו ולא רעות ולא תחינה. והכופרים הם המרֵעים.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌۚ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ

256. אלוהים, אין אלוה מבלעדו – החי והקיים. לא תשיגהו שֵׁנה ולא תנומה, כָּל אשר בשמים ואשר בארץ לו הוא. מי הוא אשר יחנן לפניו אם לא ברצונו?! יודע מה לפניהם ומה אחריהם והֵמָּה לא

كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِىُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٦

ישיגו מאומה מחכמתו אלא מאשר חפץ. עד קצה שמים וארץ כסאו, ולא תכבד עליו שמירתם, והוא הנעלה והאדיר.

لَآ إِكۡرَاهَ فِى ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَىِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٥٧

257. אין אונס בדת, הן נִגְלָה דרך הישר בעליל מן הַתְּעִיָּה, על-כן הכופר בַּ"טאע'וּת"[7], ומאמין באלוהים – הנה החזיק ביתד החזקה אשר לא תשבר, ואלוהים שומע ויודע כָל.

ٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥٨

258. אלוהים מָגֵן למאמינים, מוציאם מאפלה לאורה, והכופרים מגיניהם ה"טאע'וּת"–יוציאוּם מן האורה לאפלה, אלה בני אש גֵיהִנּוֹם, הֵמָּה ידורו בה לעד.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِى حَآجَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ فِى رَبِّهِۦٓ أَنۡ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ إِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّىَ ٱلَّذِى يُحۡىِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحۡىِۦ وَأُمِيتُۖ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأۡتِى بِٱلشَّمۡسِ مِنَ ٱلۡمَشۡرِقِ فَأۡتِ بِهَا مِنَ ٱلۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِى كَفَرَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِى ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥٩

259. הלא נתת דעתך על מי שהתוכח עם אברהם בדבר רבונו, באשר נתן לו אלוהים את המלוכה, באמור אברהם: רבוני הוא המחיה והממית, אמר: אני מחיה וממית. אמר אברהם: הן אלוהים מביא את השמש ממזרח, הביאנה אם כן אתה ממערב, אז נבוך הכופר – ואין אלוהים מנחה את המרֵעים.

(7). "טאע'וּת": שם כולל לאלילים המטעים בני-אדם.

أَوۡ كَٱلَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرۡيَةٖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحۡيِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٖ ثُمَّ بَعَثَهُۥۖ قَالَ كَمۡ لَبِثۡتَۖ قَالَ لَبِثۡتُ يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۖ قَالَ بَل لَّبِثۡتَ مِاْئَةَ عَامٖ فَٱنظُرۡ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمۡ يَتَسَنَّهۡۖ وَٱنظُرۡ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجۡعَلَكَ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِۖ وَٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡعِظَامِ كَيۡفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكۡسُوهَا لَحۡمٗاۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعۡلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٦٠

260. או כמי שעבר על פני עיר והיא כּורעת על מפולתה – אמר: איך יחיה אלוהים את זאת אחרי מותה? ואלוהים המיתו מאה שנים, אחר החייהו, אמר: כמה שהיתָ? אמר: שהיתי יום או מקצת היום. אמר: לא, כי מאה שנים שהיתָ. הבט עתה במאכלךָ ובמשְׁתיך, הנה לא שֻׁנּוּ, והבט בחמורְך – ולמען שׂימְךָ לאות לבני אדם, - והבט בעצמות כיצד נאחדן ונלבישן בשׂר. וכאשר נתחוַּר לו הדבר, אמר: עתה ידעתי כי אלוהים כָל יכול.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِي كَيۡفَ تُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰۖ قَالَ أَوَلَمۡ تُؤۡمِنۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطۡمَئِنَّ قَلۡبِيۖ قَالَ فَخُذۡ أَرۡبَعَةٗ مِّنَ ٱلطَّيۡرِ فَصُرۡهُنَّ إِلَيۡكَ ثُمَّ ٱجۡعَلۡ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٖ مِّنۡهُنَّ جُزۡءٗا ثُمَّ ٱدۡعُهُنَّ يَأۡتِينَكَ سَعۡيٗاۚ وَٱعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٦١

261. ובאמור אברהם: רבוני, הראני כיצד אתה מחיה את המתים, אמר: כלום אין אתה מאמין? אמר: אֻמְנָם הֵן, ואולם למען ינוח לבי, אמר: קח, אֵפוֹא, ארבעה מן העופות, והטה אותם אליך, לְאַחַר מִכֵּן שים על כָל הר אחד מהם וקְרָאֵם – אצים יבואו אליך. ודע כי גיבור וחכם אלוהים.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتۡ سَبۡعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنۢبُلَةٖ مِّاْئَةُ حَبَّةٖۗ وَٱللَّهُ يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦٢

262. מְשַׁל המפזרים את הונם למען אלוהים כמשל גרעין אשר הניב שבע שבולים ובכָל שבולת מאה גרעינים, ואלוהים מכפיל לאשר חפץ, ואלוהים שופע טוב ויודע כָל.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَآ أَنفَقُوا۟ مَنًّا وَلَآ أَذًى
لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢٦٣

263. המפזרים את הונם למען
אלוהים, ואינם ממלאים אחרי
פזרם להוכיח ולפגוע – שכרם להם
אצל רבונם, ולא עליהם הפחד,
והֵמָּה לא יעצבו.

۞ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَآ أَذًى ۗ وَٱللَّهُ غَنِىٌّ حَلِيمٌ ٢٦٤

264. טובים דִבְרֵי נועם עם מחילה,
מצדקה ופגיעה בעקבותיה, ואלוהים
שְׂבַע כֹל ואֶרֶך אפַּיִם.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُبْطِلُوا۟
صَدَقَـٰتِكُم بِٱلْمَنِّ وَٱلْأَذَىٰ كَٱلَّذِى
يُنفِقُ مَالَهُۥ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۖ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُۥ وَابِلٌ فَتَرَكَهُۥ
صَلْدًا ۖ لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ٢٦٥

265. הוי המאמינים, אל תשימו את
צדקותיכם לאַל בדברי התפארות
ופגיעה, כמי שמפזר הונו למראית
עין הבריות, ובאלוהים וביום האחרון
אינו מאמין. משלו כמשל צוּק סלע
מכוסה עפר, ובא עליו מטר סוחף,
והותירו חרב. לא יפיקו במאומה
מאשר רכשו להם, ואלוהים לא ינחה
את העם הכופרים.

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمُ ٱبْتِغَآءَ
مَرْضَاتِ ٱللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍۭ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَـَٔاتَتْ أُكُلَهَا
ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَٱللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٦

266. ומשל המפזרים את הונם
להפיק רצון אלוהים ולכונן
נפשותיהם, כמשל גנה עלי רמה
שבא עליה מטר סוחף – פִּריָה נתנה
כפליים, ואם אַיִן – הִנֵה דַיָהּ בְּטַל,
ואלוהים רואה את מעשיכם.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُۥ جَنَّةٌ مِّن
نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ لَهُۥ
فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ ٱلْكِبَرُ

267. הֲיָאֶה לאיש מכם כי גנת
תמרים וגפנים תהיה לו, תחתיה
יזרמו נהרות, ויהיה לו בתוכה מִכָּל

وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعۡصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَٱحۡتَرَقَتۡۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٧

פרי, ותגיעהו שֵׂיבָה, ולוֹ צאצאים רכּים. והנה תפגע בה סופה ולהבות אש בה, עד כי תחרך. ככה מחוור לכם אלוהים את האותות למען תהרהרו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا كَسَبۡتُمۡ وَمِمَّآ أَخۡرَجۡنَا لَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِۖ وَلَا تَيَمَّمُواْ ٱلۡخَبِيثَ مِنۡهُ تُنفِقُونَ وَلَسۡتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغۡمِضُواْ فِيهِۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ٢٦٨

268. הוי המאמינים, פזרו מן הטוב אשר רכשתם ומאשר הוצאנו לכם מן הארץ, ולא תשׂאו את נפשכם אל המאוס לפזר ממנו לצדקה, אשר לא הייתם לוקחים לעצמכם, אלא ממה שהייתם לוקחים לכם בעיניים עצומות וּדְעוּ כִּי אלוהים שבע על ורב תהילה.

ٱلشَّيۡطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلۡفَقۡرَ وَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡفَحۡشَآءِۖ وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغۡفِرَةً مِّنۡهُ وَفَضۡلٗاۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٢٦٩

269. השטן מזהירכם בעוֹני ומצווכם על התועבה. ואלוהים מבטיחכם חנינה מידו ושפע טוב, ואלוהים שופע חסד ויודע.

يُؤۡتِي ٱلۡحِكۡمَةَ مَن يَشَآءُۚ وَمَن يُؤۡتَ ٱلۡحِكۡمَةَ فَقَدۡ أُوتِيَ خَيۡرٗا كَثِيرٗاۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٧٠

270. נותן חָכְמָה לאשר חפץ, ואשר ניתנה לו חָכְמָה – הן רוב טובה ניתנה לו – ולא ישימו אל לב אלא נבוני לבב.

وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوۡ نَذَرۡتُم مِّن نَّذۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُهُۥۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٍ ٢٧١

271. וכָל צדקה שתפזרו וכָל נדר שתדרו– אכן אלוהים יודעו, ואין מושיע למרעים.

إِن تُبۡدُواْ ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِيَۖ وَإِن تُخۡفُوهَا وَتُؤۡتُوهَا ٱلۡفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمۡۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٧٢

272. עשותכם לצדקה בגלוי – נאה. אך טוב לכם מזה תִתְּכֶם לעניים בסתר. זה יְכַפֵּר לכם על עוונותיכם, ואלוהים יודע כָל אשר תעשו.

۞لَّيۡسَ عَلَيۡكَ هُدَىٰهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلِأَنفُسِكُمۡۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ ٱللَّهِۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٣

273. לא עליך הנחותם בדרך הישר, ואולם אלוהים מנחה את אשר יחפוץ. וכָל הטוב אשר תפזרו – לנפשכם הוא. הן אין אתם מפזרים אלא לבקש פני אלוהים, וכָל הטוב אשר תפזרו, ישולם לכם ולא תקופחו.

لِلۡفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحۡصِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ ضَرۡبٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ يَحۡسَبُهُمُ ٱلۡجَاهِلُ أَغۡنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعۡرِفُهُم بِسِيمَٰهُمۡ لَا يَسۡـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلۡحَافٗاۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ٢٧٤

274. הצדקה לעניים שנחסמה דרכם מלהשיג פרנסה בשל נאמנותם לאלוהים, ואינם מסוגלים להלך בארץ. אשר בגלל התנזרותם להושיט יד יחשבם הבער לעשירים. הן בציונם זה תכירם, לא יִפְצְרוּ בבריות לשאול להם דבר. וכָל הטוב שתפזרו – אכן אלוהים יודעו.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٥

275. המפזרים את הונם לילה ויום, בסתר ובגלוי, שכרם להם אצל ריבונם, ולא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יעצבו.

ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مِنَ ٱلۡمَسِّۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡبَيۡعُ

276. הנושכים רבית לא יקומו אלא כקום האיש אשר השטן הולם בו לשגעו. זאת עקב כי אמרו: הן דין הסחר כדין הרבית. ואלוהים התיר

مِثۡلُ ٱلرِّبَوٰاْۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ
ٱلرِّبَوٰاْۚ فَمَن جَآءَهُۥ مَوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ
فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمۡرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۖ
وَمَنۡ عَادَ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧٦

את הסחר, והרבית – אסר. ומי שאזהרת רבונו הגיעתהו וחדל:- אשר עבר לידו ויהי לו, ומִשְׁפָּטו אצל אלוהים. ואשר יחזרו לנשוך – הן בני גֵיהִנּוֹם הֵמָּה, בו ישכנו לעד.

يَمۡحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي ٱلصَّدَقَٰتِۗ
وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ٢٧٧

277. אלוהים שם לאַל את הרבית. ומרבה הון בעלי צדקה, ואין אלוהים אוהב כָּל כופר נפשע.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمۡ
أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٨

278. אכן המאמינים ועושים הישר ועורכים תפילה ונותנים לצדקה – שכרם אצל רבונם, ולא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יעצבו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَذَرُواْ
مَا بَقِيَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٧٩

279. הוי המאמינים, יִרְאוּ את אלוהים וזִנְחו את הנותר מן הרבית אם מאמינים אתם.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ فَأۡذَنُواْ بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦۖ وَإِن تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوسُ
أَمۡوَٰلِكُمۡ لَا تَظۡلِمُونَ وَلَا تُظۡلَمُونَ ٢٨٠

280. ואם לא תעשו כן, הנה שִׁמעו כי מלחמה בכם מאלוהים ומשליחו, ואם תשובו הרי ראשית הונכם תהיה לכם, לא תַעשקו ולא תֵעָשְׁקוּ.

وَإِن كَانَ ذُو عُسۡرَةٖ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيۡسَرَةٖۚ
وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ٢٨١

281. ואם איש במצוקה הלוֶוה, תנו ארכה עד עת רווחה. וכי תעשו צדקה, טוב לכם לו ידעתם.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا تُرۡجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيۡنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى فَٱكۡتُبُوهُۚ وَلۡيَكۡتُب بَّيۡنَكُمۡ كَاتِبُۢ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَلَا يَأۡبَ كَاتِبٌ أَن يَكۡتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُۚ فَلۡيَكۡتُبۡ وَلۡيُمۡلِلِ ٱلَّذِى عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ وَلۡيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبۡخَسۡ مِنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ سَفِيهًا أَوۡ ضَعِيفًا أَوۡ لَا يَسۡتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلۡيُمۡلِلۡ وَلِيُّهُۥ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَٱسۡتَشۡهِدُواْ شَهِيدَيۡنِ مِن رِّجَالِكُمۡۖ فَإِن لَّمۡ يَكُونَا رَجُلَيۡنِ فَرَجُلٞ وَٱمۡرَأَتَانِ مِمَّن تَرۡضَوۡنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إِحۡدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحۡدَىٰهُمَا ٱلۡأُخۡرَىٰۚ وَلَا يَأۡبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُواْۚ وَلَا تَسۡـَٔمُوٓاْ أَن تَكۡتُبُوهُ صَغِيرًا أَوۡ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦۚ ذَٰلِكُمۡ أَقۡسَطُ عِندَ ٱللَّهِ وَأَقۡوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ وَأَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَرۡتَابُوٓاْ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً حَاضِرَةٗ تُدِيرُونَهَا بَيۡنَكُمۡ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَلَّا تَكۡتُبُوهَاۗ وَأَشۡهِدُوٓاْ إِذَا تَبَايَعۡتُمۡۚ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٞ وَلَا شَهِيدٞۚ وَإِن تَفۡعَلُواْ فَإِنَّهُۥ فُسُوقُۢ بِكُمۡۗ وَٱتَّقُواْ

282. ויראו יום בו תושבו אל אלוהים. אז תגמול כָל נפש כְּפָעֳלָה, ולא יורע להם.

283. הוי המאמינים, כי תתחייבו בחוב זה לזה עד מועד נקוב כּתְבוהו. ויכתֹב סופר ביניכם בצדק. ולא ימאן הסופר לכתוב, כאשר הורהו אלוהים – הן יכתֹב. ויכתֹב הלֹוֶה ויִרָא את אלוהים, רבונו, ולא יפיל דבר. ואם חסר דעת החייב, או חלש או כי לא יוכל להכתיב הוא – יכתיב הממונה לדברו בצדק. והעידו שני עדים גברים מאנשיכם, ואם לא יהיו שני גברים – גבר ושתי נשים מן העדים אשר יֵרָאוּ ישרים בעיניכם, שאם תשגה אחת מהן – תזכיר האחת את האחרת. ולא ימאנו העדים בהיקראם. ולא תמאסו מכתוב אותו, כקטן כגדול, עד מועדו. זאת לכם הישר מכָּל בעיני אלוהים, והנכון מכָּל בעדות והקרוב מכָּל לבל תבואו בספק. אלא, אם סחורה היא לפניכם, אשר אתם נושאים ונותנים בה ביניכם – אין בכם עוולה כי לא תכתבוהָ. והעידו עדים כאשר תקחו ותמכרו איש לאחיו, ולא תזיקו לַכּותב ולא לעד! אך אם תעשו כזאת הן

ٱللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

חטא הוא בכם. ויראו את אלוהים, ואלוהים ילמדכם ואלוהים יודע כָּל.

۞ وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا۟ كَاتِبًا فَرِهَٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ ٱلَّذِى ٱؤْتُمِنَ أَمَٰنَتَهُۥ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا۟ ٱلشَّهَٰدَةَ ۚ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُۥٓ ءَاثِمٌ قَلْبُهُۥ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

284. וכי תהיו בדרך מסע ולא תמצאו סופר, הפקידו לכם ערבון. וכי יפקיד איש מכם פקדון ביד רעהו, ישיב אשר הופקד בידו את הפקדון, ויירא את אלוהים, רבונו. ולא תעלימו את העֵדוּת, ואשר מעלים אותה – הנה חוטא לבבו, ואלוהים יודע אֶל נכון את מעשיכם.

لِّلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِن تُبْدُوا۟ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ ٱللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٥﴾

285. לאלוהים כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, ובין אם תחשפו את אשר בנפשותיכם ובין אם תסתירוהו, הנה אלוהים יִפָּרַע מכּם, וסולח לאשר חפץ, ומעניש את אשר חפץ ואלוהים כָּל יכול.

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

286. השליח מאמין באשר הורד אליו מאת רבונו, וכן המאמינים. כולם מאמינים באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובנביאיו. אומרים: אין אנו מפלים בין אחד משליחיו לזולתו. ואומרים: שומעים אנחנו ומצייתים. לסליחתך רבוננו נייחל, ואליך פנינו לשוב.

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٧

287. אין אלוהים כופה על נפש אלא כפי יכולתה, אשר זכתה בו לה הוא; ואשר התחייבה בו – עליה. רבוננו, אל תיסרנו אם שכחנו או אם טעינו. רבוננו, אל תטיל עלינו נֵטֶל כפי שהטלתָ על אשר לפנינו. רבוננו, ואל תעמֵס עלינו אשר לֹא נוכל לשׂאתו, וסְלַח לנו ומְחַל לנו ורחם עלינו. אתה מגיננוּ, הושיענו, אֵפוֹא, מפני עם הכופרים.

סוּרַת אָלְ - עִמְרָאן

مدنيَّة وآياتها ٢٠١

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 201

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓ ٢

2. א.ל.מ. [אַלֶף.לאמ.מִים.].

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ٣

3. אלוהים, אין אֱלוהַ זולתו, החי והקיים.

نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ٤

4. הוריד אליך את הספר ובו האמת המאשרת את אשר הורד לפניו, והוריד את התורה ואת האֶוַנְגֶּלְיוֹן מִקודם, נְחִיָּה לבני האדם, והוריד את הפורקאן [הקוראן].

مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ٥

5. אכן אלה הכופרים באותות אלוהים, יֵעָנְשוּ עונש כבד. הנה אלוהים עֱזוּז הוא וּבַעַל נקמות.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٦

6. הנה אלוהים לא נסתר ממנו דבר, לא בארץ ולא בשמים.

هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٧

7. הוא אשר יוצֵר אֶתְכֶם בָּרחם כִּרְצונו, אין אלוה זולתו העֱזוּז וְהֶחכם.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۡهُ ءَايَٰتٞ مُّحۡكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٞۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمۡ زَيۡغٞ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنۡهُ ٱبۡتِغَآءَ ٱلۡفِتۡنَةِ وَٱبۡتِغَآءَ تَأۡوِيلِهِۦۖ وَمَا يَعۡلَمُ تَأۡوِيلَهُۥٓ إِلَّا ٱللَّهُۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلۡعِلۡمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ رَبِّنَاۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٨﴾

8. הוא אשר הוריד אליך את הספר ובו פסוקים קבועים וּבְהירים הם מְקור הספר, וּפְסוקים בַּמשלים, ואולם אלה אשר בלבם סילוף, ילכו אחרי הנדמה להם כִּמְהימן, במטרה לעורר ספקות וּלְהציג פֵּרוש מַתעה, אך אין יודע פֵּרושו זולתִי אלוהים; ואלה המעמיקים בדעתם יֹאמרו: מאמינים אנו בו, כולו מאת ריבוננו. ולא יתנו את דעתם זולתי הנבונים.

رَبَّنَا لَا تُزِغۡ قُلُوبَنَا بَعۡدَ إِذۡ هَدَيۡتَنَا وَهَبۡ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحۡمَةًۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ﴿٩﴾

9. ריבוננו, אל תָסֵר את לבותינו לאחר שנְחִיתָנוּ, ותן לנו מֵאִתְּךָ רחמים, כי הנה אתה הנותן.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ﴿١٠﴾

10. ריבוננו, הנה אתה האוסף את בני האדם בַּיום שאין ספק בבואו, ואין אלוהים מֵפֵר דברו.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ﴿١١﴾

11. אכן הכופרים, לא הוֹנָם ולא ילדיהם יועילו להם בפני אלוהים בְּמאומה, ואלה הם מַאֲכֹלֶת גֵיהִנּוֹם.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿١٢﴾

12. כדוגמת בֵּית פרעה ואלה שקדמו להם, כָּפְרוּ באותותינו, וְיַעֲנִישֵׁם אלוהים על חֲטאיהם, הן כבד עונש אלוהים.

قُلۡ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ سَتُغۡلَبُونَ وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٣

13. אֱמור לאלה שכפרו: סופכם שתנוצחו ותיאספו לגֵיהִנּוֹם, מה רע ומגונה מִשְׁכַּב הַגֵּיהִנּוֹם.

قَدۡ كَانَ لَكُمۡ ءَايَةٞ فِي فِئَتَيۡنِ ٱلۡتَقَتَاۖ فِئَةٞ تُقَٰتِلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخۡرَىٰ كَافِرَةٞ يَرَوۡنَهُم مِّثۡلَيۡهِمۡ رَأۡيَ ٱلۡعَيۡنِۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصۡرِهِۦ مَن يَشَآءُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ١٤

14. כבר היה לכם אות על שני מחנות יריבים שנפגשו, האחד נלחם למען אלוהים, והשני, מַחֲנֶה הכּוֹפרים. שנדמה להם היה שמחֲנה אלוהים הינו כפליים מהם, הנה אלוהים מנחיל את נצחונו למי שירצה. כאות ולֶקַח לִפְקוחי עיניים.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ وَٱلۡقَنَٰطِيرِ ٱلۡمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلۡفِضَّةِ وَٱلۡخَيۡلِ ٱلۡمُسَوَّمَةِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ وَٱلۡحَرۡثِۗ ذَٰلِكَ مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلۡمَـَٔابِ ١٥

15. נָאֶה נִרְאֶה לבני האדם לַחֲמוד נשים ובָנים, אוצרות זהב וכסף, סוסים מצויינים, עדרי בקר ושדות לִזריעה – אלה מתת חיי העולם הזה. וְאִילו שיבת האדם לחֵיק אלוהים היא המטרה הנאה מכָּל.

۞قُلۡ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيۡرٖ مِّن ذَٰلِكُمۡۖ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ١٦

16. אֱמוֹר: האודיעֲכֶם מה טוב מזה? לאלה יראֵי הַשָּׁמַיִם. גַּנּוֹת אצל ריבונם, ונְהרות זורמים מתחתיהן, ישהו בהן לעד. ונשים טהורות להם וחסד מאת ריבונם, הנה אלוהים מוּדָע [למצב] הבריות.

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٧

17. אשר יגידו: ריבוננו, הנה מאמינים אנו, סְלַח לַחֲטאינו וּשְׁמור עלינו מִיסורי הגֵיהִנּוֹם.

ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلۡقَٰنِتِينَ وَٱلۡمُنفِقِينَ وَٱلۡمُسۡتَغۡفِرِينَ بِٱلۡأَسۡحَارِ ﴿١٨﴾

18. [אנו] הסובלניים ואנשי האמת, הנכנעים [לאלוהים] והתורמים לָאביונים, והמתפללים לִסְליחה בַּשחר.

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَأُوْلُواْ ٱلۡعِلۡمِ قَآئِمَۢا بِٱلۡقِسۡطِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٩﴾

19. הנה אלוהים מֵעיד, שאין אֱלוֹהַ זולתו, והמלאכים ואנשי הדעת יעידו כן – עושה צדק הוא, אין אלוה זולתו, הגיבור והחכם.

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلۡإِسۡلَٰمُۗ وَمَا ٱخۡتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٢٠﴾

20. אכן דת האסלאם היא המהימנה בעיני אלוהים, ואלה אשר ניתן להם הספר לא נחלקו ביניהם, אלא לאחר שקיבלו את הדעת, מתוך קִנאתם זה בזה. ואלה הכּופרים באותות אלוהים, הנה אלוהים מְהיר חשבון.

فَإِنۡ حَآجُّوكَ فَقُلۡ أَسۡلَمۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسۡلَمۡتُمۡۚ فَإِنۡ أَسۡلَمُواْ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٢١﴾

21. ואם יתווכחו אִתְּךָ אֱמוֹר: [הנה] התמסרתי לאלוהים, אני וההולכים אחרי. ולאלה אשר ניתן להם הספר ולבוּרים אֱמׂר: הַאֻמְנָם התמסרתם [לאלוהים]? והיה אם אכן התמסרו, הרי הם מוּדרכים. ואם יִפְנוּ עורף, אין עליךָ אלא להזהירם, ואלוהים עֵר לבני האדם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَيَقۡتُلُونَ ٱلَّذِينَ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡقِسۡطِ مِنَ ٱلنَّاسِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾

22. אכן אלה הכּופרים באותות אלוהים, וּמנסים להרוג את הנביאים ואת אלה המצווים על הצֶדק, בלי משפט, הודיע להם, כי עונשם מכאיב.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٣

23. אלה אשר כשלו מעשיהם בעולם הזה וּבָעולם הבא, ואין להם כָל מושיע.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ ٱللَّهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ وَهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٤

24. הלא נתת את דעתך על אלה אשר ניתן להם חלקם מן הספר? הם נקראים אל ספר אלוהים למען יִשְׁפֹּט ביניהם, חלקם הִפנו עורף בְסלידה.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۖ وَغَرَّهُمۡ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٥

25. זאת עקב טענתם שלא תִּגַּע בהם אֵש הַגֵּיהִנּוֹם אלא ימים ספורים. כך הותעו כאשר האמינו במה שבָּדוּ מלבם.

فَكَيۡفَ إِذَا جَمَعۡنَٰهُمۡ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٦

26. מה יהיה איתם, כאשר נאסוף אותם ביום שאין ספק בו, וכָל נפש תקבל את גמולה, והם לא יקופּחו.

قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٧

27. אֱמוֹר: אֱלוֹהַי אדון המלוכה, מעניק מלכוּת למי שתחפוץ, ולוקח מלכוּת ממי שתחפוץ, אתה המרומם מִי שתחפוץ, ואתה המשפיל מי שתחפוץ, בידך הטוב כולו, הנה אתה הכָל יכול.

تُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢٨

28. אתה המחדיר את הלילה בתוך היום, ומחדיר את היום בתוך הלילה. מוציא את החי מן המת ומוציא את המת מן החי, וּמְפרנס את אשר תרצה בלי גבול.

لَّا يَتَّخِذِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَلَيۡسَ مِنَ ٱللَّهِ فِي شَيۡءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُواْ مِنۡهُمۡ تُقَىٰةٗۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ٢٩

29. אל למאמינים לקחת את הכופרים כְּרֵעים מִבלעֲדֵי המאמינים, והעושה זאת אינו קשור לאלוהים, המזהיר אֶתְכֶם שתִירָאו מהם יִרְאָה גדולה. ואלוהים מזהירכם מֵעונשו, ואליו הדרך חזרה.

قُلۡ إِن تُخۡفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمۡ أَوۡ تُبۡدُوهُ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٣٠

30. אֱמוֹר: בין אם תסתירו את אשר בלבבכם או תגלוהו, יודע אותו אלוהים, ויודע הוא את אשר בשמים ואת אשר בארץ, ואלוהים הכָּל יכול.

يَوۡمَ تَجِدُ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ مِنۡ خَيۡرٖ مُّحۡضَرٗا وَمَا عَمِلَتۡ مِن سُوٓءٖ تَوَدُّ لَوۡ أَنَّ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَهُۥٓ أَمَدَۢا بَعِيدٗاۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٣١

31. הִיזָהֲרוּ מאותו יום בו תעמוד כָּל נפש בפני מַעֲשֶׂיהָ אשר עשתה, בין אם טובים ובין אם רעים, ואז תחפוץ שיום זה ירחק מאֹד ממנה. אלוהים מזהירכם מעוֹנשו – אך הוא מאידך רחמן כלפי העובדים אותו.

قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٢

32. אמור: אם אוֹהֲבֵי אלוהים אתם, לכו אחרי יֹאהַב אֶתְכֶם אלוהים, ויסלח לחטאיכם, והוא סַלָּח ורחוּם.

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٣

33. אֱמוֹר: צייתו לאלוהים וְלִשְׁלִיחוֹ. אך אם יִפנו עורף הזהירֵם, שאין אלוהים אוהב את הכופרים.

۞إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٤

34. הנה בחר אלוהים בְּאדם וּבְנֹחַ וּבְבֵית אברהם, וּבְבֵית עמרם על פני כָל העמים.

ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٥

35. כְּצאצאים הם, איש לרעהו, הנה שומע אלוהים ויודע.

إِذۡ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ عِمۡرَٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرۡتُ لَكَ مَا فِي بَطۡنِي مُحَرَّرٗا فَتَقَبَّلۡ مِنِّيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٦

36. וּבעת אמרה אשת עמרם: אלוהַי, הנה נדרתי לך את אשר בבטני, מוקדש הוא לךְ – קבלהו ממני! אכן אתה השומע והיודע.

فَلَمَّا وَضَعَتۡهَا قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي وَضَعۡتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا وَضَعَتۡ وَلَيۡسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلۡأُنثَىٰۖ وَإِنِّي سَمَّيۡتُهَا مَرۡيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ٣٧

37. וכאשר ילדה אותה אמרה: אלוהַי, הנה ילדתי אותה נקבה, ואלוהים הוא היודע את אשר ילדה, ואין הזכר כנקבה. וקראתי את שמה מרים, וּבְךָ אֲבקש לה וְלִצְאצאיה חסות מפני השטן המקולל.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٖ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنٗا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيۡهَا زَكَرِيَّا ٱلۡمِحۡرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقٗاۖ قَالَ يَٰمَرۡيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَاۖ قَالَتۡ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٍ ٣٨

38. וּתְפילתה נֶעֶנְתָה ברצון אצל ריבונה אשר בחסדו גדלה מרים למופת; וּמִינה לה את "זְכָרְיָה" לְאוֹמֵן. כָל אֵימַת שנכנס אליה זְכָרְיָה לְמקדש תפילתה, מצא לידה מִצְרְכֵי מזון. וּשְׁאֵלָהּ: מאין לָךְ כָל זה, מרים? והיא ענתה: מאת אלוהים הוא. הנה אלוהים מפרנס את החפץ בהם בלי גבול.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥۖ قَالَ رَبِّ هَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةٗ طَيِّبَةًۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ٣٩

39. אז קרא זְכָרִיָה אל אלוהיו לאמור: אלוהַי, תן לי מֵחסדיך צאצאים טובים וּטְהורים, הנה אתה שומע התפילה.

فَنَادَتۡهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٞ يُصَلِّي فِي ٱلۡمِحۡرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحۡيَىٰ مُصَدِّقَۢا بِكَلِمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدٗا وَحَصُورٗا وَنَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٤٠

40. ואז קראו אליו המלאכים, בהיותו עומד בתפילה בחיק מִקְדָשׁוֹ, ואמרו: הנה אלוהים מבשר לך על הולדת "יחיא", והוא אשר יעיד על צִדְקַת זה שיבוא מאת אלוהים, נגיד וצנוע, ואף נביא צדק הוא יהיה.

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَقَدۡ بَلَغَنِيَ ٱلۡكِبَرُ وَٱمۡرَأَتِي عَاقِرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ٤١

41. אמר [זְכָרִיָה]: אלוהַי, כיצד יהיה לי בן והזיקנה כבר הִשִׂיגַתְנִי, ואשתי עקרה? אמר: כזאת היא דרך אלוהים, עושה כרצונו את אשר יֶחְפָּץ.

قَالَ رَبِّ ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةٗۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمۡزٗاۗ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ كَثِيرٗا وَسَبِّحۡ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِبۡكَٰرِ ٤٢

42. אמר [זְכָרִיָה]: אלוהַי, עשה לִי אות! אמר: האות לגביך הוא שלא תדבר אל האנשים שלושה ימים זולתי ברמז. הרבה, אֵפוֹא, לזכור את אלוהיך, ושַׁבַּח אותו לעת ערב, [וְשַׁבַּח אותו] בבוקר המוקדם.

وَإِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصۡطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٣

43. וּזְכֹר עת אמרו המלאכים: מרים; הנה אלוהים בחר בך, וטיהר אותך, והעדיף אותך על פני כָּל נשות דורֵךְ.

يَٰمَرۡيَمُ ٱقۡنُتِي لِرَبِّكِ وَٱسۡجُدِي وَٱرۡكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٤﴾

44. מרים! היי נאמנה, אֵפוֹא, לאֱלֹהַיִךְ וסִיגדי וְכִרְעִי עם הכורעים.

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۚ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يُلۡقُونَ أَقۡلَٰمَهُمۡ أَيُّهُمۡ يَكۡفُلُ مَرۡيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

45. זהו מדברי הסֵתֶר אשר אנו מגלים לךָ, כי לא היִיתָ עמם עֵת הִפִּילו גורלות, מי מהם יהיה למרים האומֵן, ולא היִיתָ עמם כאשר רבו ביניהם.

إِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٖ مِّنۡهُ ٱسۡمُهُ ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ وَجِيهٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾

46. עת אמרו המלאכים: מרים, הנה אלוהים מְבַשְּׂרֵךְ על הולדת בן, על פי דברוֹ הוא, שְׁמוֹ המָשיח יֵשוּעַ בן מרים, מכובד ונשֹגב (יהיה] בעולם הזה ובעולם הבא, ומן המקורבים [לאלוהים].

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٤٧﴾

47. ויטיף לאנשים בִּנְעוּריו [במולדת] וּבְהתבגרותו [בנֵכָר], ויהיה מִן הישרים.

قَالَتۡ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٨﴾

48. אמרה: אלוהַי, כיצד יהיה לִי בן, ואיש לא נגע בי? אמר: כזאת היא דרך אלוהים, בורא את אשר יַחְפֹּץ, וּבְעֵת שיגזֹר דבר, יֹאמר לו: הֱיֵה! ו[הוא] יהיה [כדברו].

وَيُعَلِّمُهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٤٩﴾

49. וילַמְדוֹ את הספר ואת החָכְמָה, את התורה ואת האֵוַנְגֶּלְיוֹן.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنِّي قَدۡ جِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ أَنِّيٓ أَخۡلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيۡرَۢا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ وَأُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأۡكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٥٠

وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ عَلَيۡكُمۡۚ وَجِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٥١

إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٥٢

۞فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنۡهُمُ ٱلۡكُفۡرَ قَالَ مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ نَحۡنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٥٣

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلۡتَ وَٱتَّبَعۡنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٥٤

50. וַיְמַנֵּהוּ שָׁלִיח אל בני ישראל לאמור: הנה באתי אֲליכם עם אות מֵריבונכם, שלפיו אני אֶצוֹר לכם מן הטיט כצורת העוף, ואָפִּיחַ בו רוח, ואז יהיה לְעוֹף ברצון אלוהים. וַאֲרַפֵּא את העיוור ואת המצורע, וַאֲחַיֵּה מתים, בִּרְצוֹן אלוהים, וְאוֹדִיעֲכֶם מה לאכול ומה לֶאֱגור בְּבָתיכם, הנה אות לכם בזאת אם מאמינים אתם.

51. [ובאתי] לקיים את התורה אשר ניתנה לפנַי, וּלְהַתִּיר לכם חלק ממה שנאסר עליכם, והבאתי לכם אות מאת ריבונכם. יִירְאוּ אֵפוֹא את אלוהים וצַייתו לדברַי!

52. אכן אלוהים הוא ריבוני וריבונכם, עִבדוהו, אֵפוֹא, זהו הדרך הישר.

53. אך כאשר חש יֵשׁוּעַ מִצִּדם בִּכְפִירָה, אמר: מי הם התומכים בי בדרך אלוהים? אמרו החסידים: אנו התומכים בדרך אלוהים, הַאמנוּ בּוֹ, הָעֵד, אֵפוֹא, כי אנו מסוּרים.

54. אלוהֵנו, מאמינים אנו בָאותות שהורדתָ, והולכים אנו אחרי השליח, קַבֵּל אותנו, אֵפוֹא, עם המעידים על צדקתו.

وَمَكَرُواْ وَمَكَرَ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ٥٥

55. [ואילו אויביו] זממו [נגדו], וַיִּזֹם אלוהים מזימה [נגדם], ואלוהים הוא גדול הזוממים.

إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوۡقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ فِيمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٥٦

56. [וזכר] עֵת אמר אלוהים לְיֵשׁוּעַ, הנה אנוכי ממית אותךָ, ומעלה אותך אלי, ומחלץ אותך מן הכופרים, וְשָׂם את ההולכים אחריךָ מֵעַל לאלה אשר כפרו בךָ עד ליום הדין – ואז תשובו כולכם אלי וְאֶשְׁפֹּט ביניכם באשר הייתם חֲלוקים בו.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَأُعَذِّبُهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٥٧

57. אך את אלה אשר כפרו אענישם עונש כבד בעולם הזה ובעולם הבא, ואין להם מושיע.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٨

58. ואולם אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, יְקַבְּלוּ את שְׂכרם עד תֹּם – כי אין אלוהים אוהב את החוטאים.

ذَٰلِكَ نَتۡلُوهُ عَلَيۡكَ مِنَ ٱلۡأٓيَٰتِ وَٱلذِّكۡرِ ٱلۡحَكِيمِ ٥٩

59. זה הוא אשר נקרא לפניך מן האותות והספר הַמַחְכִּים.

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٖ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٦٠

60. הנה דוגמת יֵשׁוּעַ בעיני אלוהים כדוגמת אדם הראשון, אשר ברא אותו מֵעפר, וציווה עליו להיות [לאדם], והוא היה.

ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ٦١

61. זאת היא האמת מאת ריבונך. אל תהיה, אֵפוֹא, מן הספקנים.

فَمَنۡ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ فَقُلۡ تَعَالَوۡاْ نَدۡعُ أَبۡنَآءَنَا وَأَبۡنَآءَكُمۡ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمۡ ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ فَنَجۡعَل لَّعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰذِبِينَ ٦٢

62. ועתה, לאחר מה שנודע לך, אֱמוֹר לְכָל אלה אשר יתווכחו עמךָ על אודותָיו: בואו נְזַמֵּן את בָּנֵינוּ ואת בְּנֵיכֶם, ואת נָשֵׁינו ואת נְשֵׁיכֶם, ואת עצמנו ואֶתְכֶם, ונתפלל שֶׁקללת אלוהים תחול על הכוזבים.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡقَصَصُ ٱلۡحَقُّۚ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦٣

63. אכן זהו המסר המהימן, ואין כָּל אֱלוֹהַ זולת אלוהים, ואכן אלוהים הוא הגיבור וְהֶחכם.

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٦٤

64. אך אם הם יפנו לך עורף, זְכֹר, שאלוהים מַכִּיר היטב את הסכסכנים.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٥

65. אֱמוֹר: הוי עַמֵּי הספר, בואו לְרעיון משותף בינינו לבינכם, שלא נעבוד אֱלוֹהַ זולתי אלוהים, ולא נשתף בוֹ דבר, ולא ייקח איש מאיתנו את רעהו לאדון לעומת אלוהים, ואם יַפְנוּ עורף, אִמְרוּ, הָעִידוּ [עלינו] כי הננו [לרבוננו] מסורים.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٦

66. הוי עַמֵּי הספר, מדוע תתווכחו עִמָּנוּ בִּדְבַר אברהם, הן התורה והאֵוַנְגֶּלְיוֹן אך ניתנו אחריו – [הַאֶמְנָם] אינכם משכילים?

هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٦٧

67. רְאוּ, הנה אתם אלה אשר התווכחתם על מה שידוע לכם, מדוע, אֵפוֹא, תתווכחו עתה על מה שאינכם יודעים כלל? אלוהים הוא היודע, ואין אתם יודעים.

مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفٗا مُّسۡلِمٗا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٦٨

68. לא היה יהודי אברהם, ואף לא נוצרי, כי אם חַנִיף[1] היה, מסור לאלוהים, ומעולם לא שיתף עם אלוהים אלילים אחרים.

إِنَّ أَوۡلَى ٱلنَّاسِ بِإِبۡرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِيُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۗ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٩

69. אכן הקרובים בבני האדם לאברהם הם אלה אשר הלכו בדרכו, והנביא הזה, [מוחמד], ואלה אשר האמינו. הנה אלוהים צוּר למאמינים.

وَدَّت طَّآئِفَةٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يُضِلُّونَكُمۡ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ٧٠

70. חלק מעַמֵי הספר חפצים היו להתעותכם, אך אין הם מתעים זולתי עצמם ואינם מבחינים.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ ٧١

71. הוי עַמֵי הספר, מדוע אתם מתכחשים לאותות אלוהים שלהם הייתם עדים?

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَلۡبِسُونَ ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ وَتَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٧٢

72. הוי עַמֵי הספר, מדוע אתם מלבישים את האמת בַּשֶקֶר, ומסתירים אותה ביודעין?

(1) חַנִיף: הוא זה שמסיר את פניו מכָּל עבודה זרה, ופונה אך ורק לאלוהים.

وَقَالَت طَّآئِفَةٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ ءَامِنُواْ بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٧٣

73. והנה קבוצה מבני עם הספר אמרה: הכריזו על אמונתכם, באשר הוּרַד לִקְבוצת המאמינים [במוחמד] בראשית היום, וְכִיפרו בְּאַחֲרית היום, למען יַחַזְרוּ בהם מאמונתם.

وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ قُلۡ إِنَّ ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤۡتَىٰٓ أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ أَوۡ يُحَآجُّوكُمۡ عِندَ رَبِّكُمۡۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٧٤

74. ואל תתנו אמון אלא במי שהולך על פי אמונתכם. אמוֹר: הנה דרך המֵישָׁרִים היא דרך אלוהים הדומה בתוכנה לְמה שכבר ניתן לכם. ואם יוסיפו להתווכח עמכם בפני אלוהים, אֱמוֹר: הנה החסד בִּידֵי אלוהים, מעניק אותו למי שיחפוץ בו. רב חסד אלוהים ויודע כָּל.

يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٥

75. ומזכה ברחמיו את אשר ירצה, כי רב הוא חסד אלוהים.

۞وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمٗاۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٦

76. יש מבין אנשי עם הספר אשר אם תפקיד בידו הון רב – יְשִׁיבֶנוּ לְךָ. ויש ביניהם אם תפקיד בידו דינאר – לא יְשִׁיבֶנוּ לְךָ, אלא אם תתמיד לדרוש מידו בתוקף, זאת עקב אשר אמרו: אין אנו מחוייבים כלפי מי שאינו מאתנו, משקרים בשם אלוהים, והם יודעים.

بَلَىٰۚ مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٧٧

77. אכן המקיים את בריתו וְיָרֵא את אלוהים, הוא הצדיק, ואת הצדיקים אלוהים אוהב.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٨

78. אך אלה המוכרים את ברית אלוהים ואת שבועתם במחיר זול, אין להם חלק בעולם הבא, ולא ידבֵּר אליהם ריבונם, ולא יביט אליהם ביום הדין ולא יְזַכֶּה אותם, ולהם עונש כבד.

وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٩

79. ואכן קיימת מהם קבוצה המעקמים את לשונותיהם, ומסלפים בעת קריאת הקוראן, למען תחשבו, כי מן הספר הוא, ואין הוא מן הספר. ויֹאמרו: מאת אלוהים הוא, ואין הוא מאת אלוהים. ומדברים בשם אלוהים שקר ביודעין.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤۡتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادٗا لِّي مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُواْ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمۡ تُعَلِّمُونَ ٱلۡكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمۡ تَدۡرُسُونَ ٨٠

80. ולא יָאֶה לאדם שמעניק לו אלוהים את הספר ואת החָכְמָה ואת הנבואה שיֹאמר לבני האדם: עִבְדוּ אותי לעומת אלוהים. כי אם עליו לאמר: הֱיוּ אך לאלוהים נאמנים! זֹאת כי הנכם מלמדים את הספר ומשננים אותו.

وَلَا يَأۡمُرَكُمۡ أَن تَتَّخِذُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرۡبَابًاۗ أَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡكُفۡرِ بَعۡدَ إِذۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ٨١

81. ולא יאה לוֹ לצווֹת עליכם לקחת את המלאכים ואת הנביאים כאלוהים לכם. הַאֻמְנָם יצווה עליכם לכפור לאחר שהתמסרתם לאלוהים?

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيۡتُكُم مِّن كِتَٰبٖ وَحِكۡمَةٖ ثُمَّ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مُّصَدِّقٞ لِّمَا مَعَكُمۡ لَتُؤۡمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥۚ قَالَ ءَأَقۡرَرۡتُمۡ وَأَخَذۡتُمۡ عَلَىٰ ذَٰلِكُمۡ إِصۡرِيۖ قَالُوٓاْ أَقۡرَرۡنَاۚ قَالَ فَٱشۡهَدُواْ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨٢

82. וְזִכְרוּ עֵת כָּרַת אלוהים עמכם ברית באמצעות הנביאים, לפיה ניתנו לכם הספר והחָכְמָה – ואז הופיע בקרבכם נביא לאשר את הספר אשר אִתְּכֶם, על מנת שתאמינו בו ותעזרו לו. נשאלתם: הַאֻמְנָם מאשרים אתם ומקבלים על עצמכם התחייבות זו? ואתם עניתם: מאשרים אנו. ואז אמרנו לכם: אם כן העידוּ על כך, ואלוהים אִתְּכֶם מן העדים.

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٨٣

83. ועתה, כָּל המַפְנִים עורף ומִתנכּרים לַבְּרית הזאת, הנה הם הפושעים.

أَفَغَيۡرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبۡغُونَ وَلَهُۥٓ أَسۡلَمَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُونَ ٨٤

84. הַאֻמְנָם יבקשו דת אחֶרֶת מזו של אלוהים, בעת שמסורים לו כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, מרצון או שלא מרצון, ואליו ישובו כולם?

قُلۡ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ٨٥

85. אֱמוֹר: הֶאֱמַנּוּ באלוהים, אנו - וּבאשר הוּרד אלינו, וּבאשר הוּרד אל אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים, וּבאשר ניתַן למשה וְלִישׁוּעַ ולנביאים מאת ריבונם, אין אנו מַפְלִים ביניהם, ולוֹ אנו מסורים.

وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٦

86. וכָל אשר יבקש לעצמו דת מלבד האסלאם לא תתקבל ממנו, וּבַעולם הבא אבוֹד יֹאבַד.

كَيۡفَ يَهۡدِي ٱللَّهُ قَوۡمٗا كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ وَشَهِدُوٓاْ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقّٞ وَجَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٧

87. כיצד ינחה אלוהים אנשים אשר כפרו לאחר שהאמינו, והעידו שהופעת השליח אמת? וְנִיתְּנוּ להם המופתים, אכן לא ינחה אלוהים את עם הפושעים.

أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمۡ أَنَّ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةَ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ٨٨

88. אלה, גמולם הוא שתחול עליהם קללת אלוהים והמלאכים וּכְלל בני האדם.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ٨٩

89. קללה זֹאת תרבַּץ עליהם לנצח, ועונשם לא יוקל ולא יִדָּחֶה לעתיד לבוא.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٩٠

90. פרט לאלה אשר יַחַזְרוּ בִּתשובה לאחר מכן, ויעשו את הטוב – כי אז אלוהים הוא סַלָּח ורחוּם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ ثُمَّ ٱزۡدَادُواْ كُفۡرٗا لَّن تُقۡبَلَ تَوۡبَتُهُمۡ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ٩١

91. אכן אלה אשר כפרו לאחר שהאמינו והוסיפו להמשיך בכפירתם, לא תתקבל כָל חרטה מהם, ואלה הם התועים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡ أَحَدِهِم مِّلۡءُ ٱلۡأَرۡضِ ذَهَبٗا وَلَوِ ٱفۡتَدَىٰ بِهِۦٓۗ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٩٢

92. ובאשר לאלה אשר כָּפְרוּ וימותו כְּכופרים, לא יתקבל מאיש מהם פדיון, אף אם מלוֹא הארץ זהב, כי להם צפוי עונש איום, ואין להם כָל מושיע.

لَن تَنَالُواْ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ﴿٩٣﴾

93. לא תשיגו את מַעֲלַת הצַדִיקוּת, עד אשר תְחלקו מאשר הנכם אוהבים, וכָל אשר תחלקו אכן ידוע לאלוהים.

۞كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسۡرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ مِن قَبۡلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوۡرَىٰةُۚ قُلۡ فَأۡتُواْ بِٱلتَّوۡرَىٰةِ فَٱتۡلُوهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٩٤﴾

94. כָל סוגי המאכל היו מותרים לבני ישראל, חוץ ממה שאסר ישראל על נפשו בטרם ניתנה התורה. אֱמוֹר: הֲביאו, אֵפוֹא, את התורה וקִראו בה, אם הנכם דוברי אמת.

فَمَنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩٥﴾

95. ועתה כָל המזייף דברים בשם אלוהים לאחר מכן, הלא הם הפושעים.

قُلۡ صَدَقَ ٱللَّهُۗ فَٱتَّبِعُواْ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿٩٦﴾

96. אֱמוֹר: הנה אלוהים מצהיר על האמת, לְכוּ, אֵפוֹא, בְּדת אברהם החניף. שלא היה מן המשתפים[2].

إِنَّ أَوَّلَ بَيۡتٖ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكٗا وَهُدٗى لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

97. אכן בית התפילה הראשון אשר הוקם לבני האדם, הוא זה אשר בְּ"בַּכָּה"[3] מבורך וּמְקור נְחִיָּה לְכְלל האנושות.

فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ مَّقَامُ إِبۡرَٰهِيمَۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنٗاۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلۡبَيۡتِ مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾

98. בו אותות ברורים שמהם מְקום אברהם, כָל הנכנס אליו בטוח יהיה, וחובה על בני האדם שמסוגלים לעמוד במשימה כלפי אלוהים לעלות לרגל לאותו בית. ועל הכופרים לזכור, שאין אלוהים זקוק לבני האדם כלל.

(2) משתפים: המשתפים עם אלוהים אלילים.
(3) "בַּכָּה": היא העיר מֶכָּה.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعۡمَلُونَ ٩٩

99. אֱמוֹר: הוי עמי הספר, מדוע תתכחשו לאותות אלוהים, בעֵת שהוא עֵד על מעשיכם?

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَأَنتُمۡ شُهَدَآءُۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٠٠

100. אמוֹר: הוי עמי הספר, לָמָּה תרחיקו את המאמינים מדרך אלוהים, וּתסלפו את מה שהנכם עדים לוֹ [שהוא אמת]? הרי אין אלוהים מסיח את דעתו ממעשיכם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ كَٰفِرِينَ ١٠١

101. הוי המאמינים, אם תצייתו לקבוצת [המסלפים] מעמי הספר, יחזירו אֶתְכֶם לִכְפירה לאחר שהייתם מאמינים.

وَكَيۡفَ تَكۡفُرُونَ وَأَنتُمۡ تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمۡ رَسُولُهُۥۗ وَمَن يَعۡتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٠٢

102. וכיצד תִּכְפְּרוּ, ולפניכם משוננִים אותות אלוהים ובקרבכם שליחוֹ? הנה כָל הבוטח בעוז אלוהים יוּבַל אל דרך הישר.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٣

103. הוי המאמינים; יִיראוּ את אלוהים כראוי, ואל תמותו אלא כמתמסרים לוֹ.

وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم بِنِعۡمَتِهِۦٓ إِخۡوَٰنٗا وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ

104. ואִחְזוּ בִּמְעוז אלוהים יחד, וְאַל תִּיפָּרְדוּ, וּזכרו את חסד אלוהים עמכם, עֵת אויבים הייתם, והוא אִחֵד את ליבותיכם, ונַעשיתם

مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

אחים בחסדו. והייתם בְּפֶתח תהום הַגֵּיהִנּוֹם וְהִצילכם ממנה. כך מבהיר לכם אלוהים את אותותיו, למען תהיו מודרכים.

وَلۡتَكُن مِّنكُمۡ أُمَّةٞ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلۡخَيۡرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

105. וּתְנוּ שתקום מכּם תדיר אומה שתנחה לַעֲשיית הטוב, ותרחיק מֵעשיית הרע, והרי אלה הם המצליחים.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١٠٦﴾

106. ואל לכם להיות כאלה אשר התפרדו ונחלקו ביניהם, עקב הופעת המוֹפתים בקרבם, כי להם צפוי עונש חמוּר.

يَوۡمَ تَبۡيَضُّ وُجُوهٞ وَتَسۡوَدُّ وُجُوهٞۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡوَدَّتۡ وُجُوهُهُمۡ أَكَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

107. באותו יום פנים יאירו וּפָנים ישחירו. וּבַאשר לאלה אשר פניהם השחירו יֵאָמֵר: הַאֻמְנָם כְּפרתם לאחר שהתמסרתם לאמונה? טַעמוּ, אֵפוֹא, את כאב היסורים עקב כפירתכם.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبۡيَضَّتۡ وُجُوهُهُمۡ فَفِي رَحۡمَةِ ٱللَّهِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١٠٨﴾

108. אך אלה אשר פניהם האירו, יִשָּׁמְרוּ בחסדי אלוהים לְנֵצַח נְצָחִים.

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۗ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٠٩﴾

109. אלה הם אותות הצדק מאת אלוהים, נשננם לפניך, ואין אלוהים חָפֵץ לקפֵּח את הבריות.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ١١٠

110. ולאלוהים כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, ואליו כָּל דבר יוחזר.

كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ وَلَوۡ ءَامَنَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۚ مِّنۡهُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ١١١

111. הנה אתם הטובים שבאומות אשר קמו לבני האדם, מצֻוִּוים על הצדק וּמונעים מן הרע, וּמאמינים בֶּאֱלוהים. ולוּ הֶאמינו עמי הספר, טוב היה להם, (אך) מיעוטם מאמינים ורובם חוטאים.

لَن يَضُرُّوكُمۡ إِلَّآ أَذٗىۖ وَإِن يُقَٰتِلُوكُمۡ يُوَلُّوكُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١١٢

112. לא יזיקו לכם אלא נזק קל, ואם יִלָּחֲמוּ בכם, יַפנו לכם עורף – ולא ישיגו עזרה כלשהִי.

ضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيۡنَ مَا ثُقِفُوٓاْ إِلَّا بِحَبۡلٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبۡلٖ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَسۡكَنَةُۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ١١٣

113. הם ינחלו הַשִּׁפְלָה בכָל אשר יִמָּצְאוּ, אלא אם יאחֲזוּ בַּבְּרית עם אלוהים, או בַּבְּרית עם בני האדם. והעלו עליהם את זעם אלוהים וחרון אפו, ויוּתקפו בעוֹני – זאת עֵקֶב התכחשותם לאותות אלוהים וַהֲריגת הנביאים בלא צדק, ועקב התמרדותם וְחֶטְאָם.

۞لَيۡسُواْ سَوَآءٗۗ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ أُمَّةٞ قَآئِمَةٞ يَتۡلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُونَ ١١٤

114. אך אין כולם שווים – יֵש בעמי הספר עֵדָה המקיימת התחייבויותיה, קוראים את אותות אלוהים באישון לילה ומשתחווים.

يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٥﴾

115. והם מאמינים באלוהים וּביום האחרון, ומצווים על הצדק, וּמרחיקים מן הרע, ונחלצים לעשות טוב. אכן אלה הם הישרים.

وَمَا يَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلَن يُكۡفَرُوهُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

116. לֹא יתעלם אלוהים מכָּל מעשה טוב אשר יעשו, [כי] יודע אלוהים את היראִים [אותו].

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١١٧﴾

117. אולם אלה אשר כפרו, לֹא יועילו להם לא הוֹנם ולא ילדיהם בפני אלוהים מאומה, ואלה הם אסִירי הַגֵּיהִנּוֹם, ישהו בו לעד.

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَثَلِ رِيحٖ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٖ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَأَهۡلَكَتۡهُۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنۡ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ﴿١١٨﴾

118. אלה המפזרים למען חיי העולם הזה הם כְּרוּח סגרירית עזה המנשבת על שדה תבואה של עם חוֹטֵא, וּמשמידה אותו [כּליל], לֹא אלוהים קיפח אותם, כי אם את עצמם הם קפחוּ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ قَدۡ بَدَتِ ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَمَا تُخۡفِي صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿١١٩﴾

119. המאמינים, אל תקחו לכם לאנשי סוֹד מקורבים לכם זולתי מאנשיכם, כי האחרים לא יַחְדלו לגרום לכם צרות ממושכות, וּרצוֹנם שתבוא עליכם צרה גדולה. כבר התגלתה שנאתם מפיהם, וגדול יותר מה שהם מסתירים בלבם. הנה הבהרנו לכם את האותות למען תשכילו.

هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٢٠

120. הנה אתם אוהבים אותם, ואין הם אוהבים אֶתְכֶם – ואתם מאמינים בספר כולו – וּבְעת שהם פוגשים אֶתְכֶם יֹאמרו: מאמינים אנחנו – ובהיפרדם מכּם יִשְׁכּוּ אצבעותיהם מתוך זעם עליכם. אֱמוֹר: מוּתוּ בזעמכם. הנה אלוהים יודע היטב את אשר תסתירו בלב.

إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ١٢١

121. ובבוא עליכם טובה יכאב להם, ובבוא עליכם צרה ישמחו עליה – אך אם תתאזרו בסבלנות ויראֵי שמים תהיו, לא יזיקו לכם תחבולותיהם במאומה, אכן מקיפה דעת אלוהים על מעשיהם.

وَإِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ أَهۡلِكَ تُبَوِّئُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مَقَٰعِدَ لِلۡقِتَالِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢٢

122. [זכור, הנביא] עֵת צֵאתְךָ הַשְׁכֵּם את בֵּיתְךָ לכונן לַמאמינים עֶמדות לחימה, ואלוהים שומע ויודע כָּל.

إِذۡ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمۡ أَن تَفۡشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَاۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٢٣

123. כאשר נפלה רוחם של שני גדודים מכּם, ונטו להראות חולשה, אף כי אלוהים לִימִינָם, ועל אלוהים יִשָּׁעֲנוּ המאמינים.

وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدۡرٖ وَأَنتُمۡ أَذِلَّةٞۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٢٤

124. הן כבר הנחיל לכם אלוהים נצחון בִּקְרב "בַּדְר" על אף היותכם דלים. יִירְאוּ, אֵפוֹא, את אלוהים והוֹדוּ לו!

إِذۡ تَقُولُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ أَلَن يَكۡفِيَكُمۡ أَن يُمِدَّكُمۡ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ ١٢٥

125. וּזְכוֹר, עת אמרתָ למאמינים: האם לא די לכם שריבונכם יוריד לעזרתכם שלושת אלפים מלאכים?

بَلَىٰٓۚ إِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ وَيَأۡتُوكُم مِّن فَوۡرِهِمۡ هَٰذَا يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُم بِخَمۡسَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٦

126. אכן אם תתאזרו בסבלנות ותִיראוּ את אלוהים, ויפתיעו אֶתְכֶם האויבים, ישלח אלוהים לעזרתכם חמשת אלפים מלאכים מְיוּמָּנֵי לחימה.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦۗ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١٢٧

127. ולא עשה זאת אלוהים אלא לבשר לכם טוב, וּלהרגיע את לְבותיכֶם – ולא יושג נצחון אלא בעזרת אלוהים העָזוז והֶחכם.

لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ١٢٨

128. וזאת על מנת שישמיד חלק מהכופרים וַישפִּילֵם למען יִסוֹגוּ מאוכזבים.

لَيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡ أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ ظَٰلِمُونَ ١٢٩

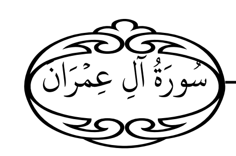
129. אין לך בענין מאומה, בין אם יסלח להם [אלוהים] ובין אם יענישם – כי אכן פושעים הם.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٣٠

130. וְלֶאלוהים כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, למי שירצה יסלח, ואת מי שירצה יעניש, ואלוהים הוא הסַלָּח והרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٣١

131. המאמינים! אל תֹאכלו את נֶשֶךְ הרבית כֶּפֶל כִּפְלַיים, וְיִירְאוּ את אלוהים למען תשיגו את יעדכם.

وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ١٣٢

132. והִשָּׁמְרוּ מפני הַגֵּיהִנּוֹם אשר נועד לַכּופרים.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٣٣

133. וצייתו לאלוהים ולשליח למען תשיגו רחמים.

۞وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ١٣٤

134. ואוּצוּ לִזְכּוֹת בסליחה מאת ריבונכם, ולהשיג גן עדן אשר רָחבּוֹ מְלֹא השמים והארץ, המיועד לְיִרְאֵי אלוהים.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣٥

135. שנותנים צדקה בעת שפע ובעת מצוקה, והַכּובשים את כעסם וסולחים לִבְני האדם, כי אלוהים אוהב את המֵיטיבים.

وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ ذَكَرُواْ ٱللَّهَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ لِذُنُوبِهِمۡ وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمۡ يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا فَعَلُواْ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٣٦

136. ואלה אשר בעת עשותם חֵטא ועוול לעצמם, מזכירים את אלוהים ומבקשים סליחה על חֲטאיהם – ומי יסלח על החטאים והעוול זולתי אלוהים? ולא יוסיפו לעשות עוד מתוך כוונה מודעת.

أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ١٣٧

137. אלה גמולם סליחה מאת רבונם, וגַנות שמתחתיהן נְהרות זורמים, ישכנו בהם לעד, אכן משובח הוא שכר העמלים.

قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ١٣٨

138. כבר שָׁפַט אלוהים מלפניכם עמים אחרים, תּוּרוּ, אֵפוֹא, בארץ וּרְאו מה היה גורל המכחשים.

هَٰذَا بَيَانٞ لِّلنَّاسِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ١٣٩

139. [הקוראן] הזה הִנּוֹ הוכחה לַאֲנשים, ודרך ישרה וְלֶקַח לַיְּרֵאִים.

وَلَا تَهِنُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٤٠

140 . אל יפול רוחכם ואל תֵּעצבו, כי אתם העליונים, אם אכן תאמינו.

إِن يَمۡسَسۡكُمۡ قَرۡحٞ فَقَدۡ مَسَّ ٱلۡقَوۡمَ قَرۡحٞ مِّثۡلُهُۥۚ وَتِلۡكَ ٱلۡأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيۡنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَتَّخِذَ مِنكُمۡ شُهَدَآءَۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤١

141. ואם תִּפָּצְעוּ אתם, הרי שכבר נפגעו [אויביכם] לפני כן, ואת הימים אנו מביאים חֲלִיפוֹת בין האנשים למען יֵדע אלוהים את המאמינים, ויקח לו מהם מקודשים, ואין אלוהים אוהב את הרשעים.

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَمۡحَقَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٢

142. וּלמען יבחין אלוהים במאמינים וִיַכְחִיד את הכּוֹפרים.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ وَيَعۡلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٣

143. הַאֻמְנָם חשבתם שתיכנסו לגן העדן בטרם יֵדַע אלוהים את המקריבים מִכֶּם, ויֵדע את בעלי כֹּח הסבל.

وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ ٱلۡمَوۡتَ مِن قَبۡلِ أَن تَلۡقَوۡهُ فَقَدۡ رَأَيۡتُمُوهُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ١٤٤

144. ואתם שֶׁיִּחַלתם לָמוּת בטרם נתקלתם בו, והנה הוא לנגד עיניכם המבחינות ורואות.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ

145. מוחמד אינו אלא שליח, אשר כבר חלפו לפניו השליחים כולם, הַאֻמְנָם אם ימות או יֵהָרֵג תִּפנו

فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥

עורף? אכן אלה שיַּפְנו עורף לא יזיקו לאלוהים בִּמְאומה, ואלוהים יגמול טוב לַאֲסירי התודה.

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَاۚ وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٦

146. ולא תמות נפש אלא על פי גזירת אלוהים הרשומה בספר. אלה החפצים בִּגְמוּל העולם הזה, ניתֶן להם ממנו – ואלה החפצים בגמול העולם הבא, ניתֶן להם ממנו, ואנו אכן נגמול טוב לַאֲסִירֵי התודה.

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٧

147. נביאים רבים נלחמו, ועמהם רבבות רבות שלא נִרְפּוּ חֶרֶף אשר פגע בהם במלחמתם למען אלוהים, ולא נחלשו ולא נכנעו, הנה אלוהים אוהב את בעלי כֹּח הסבל.

وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٨

148. והם לא הִשמיעו דבר זולת זאת שאמרו: רבוננו, סְלַח לנו על חטאינו ועל הזנחת חובתנו, וְכוֹנֵן צְעָדֵינוּ וַעֲזור לנו נגד הכופרים.

فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤٩

149. וְכָךְ היטיב לִגְמוֹל להם אלוהים בעולם הזה, וּלהעניק להם את הגמול הנאה בעולם הבא, כי אוהב אלוהים את המיטיבים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ١٥٠

150. הוי המאמינים, אם תצייתו לאלה אשר כפרו, הם יחזירו אֶתְכֶם על עִקְבֵיכֶם וְלַאבדון תֵּלכוּ.

بَلِ ٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلنَّٰصِرِينَ ١٥١

151. לא – כי אם אלוהים מגנכם, והוא הטוב במושיעים.

سَنُلۡقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ بِمَآ أَشۡرَكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗاۖ وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٥٢

152. אנו נִזְרֶה בלב אלה אשר כפרו אֵימה וּפַחַד, על אשר יִיחסו לאלוהים שותפים ללא כָל הסמכה ממנו – מושבם גֵיהִנּוֹם, אֵפוֹא, ומה נורא הוא מושב הפושעים.

وَلَقَدۡ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥٓ إِذۡ تَحُسُّونَهُم بِإِذۡنِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلۡتُمۡ وَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَعَصَيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنۡهُمۡ لِيَبۡتَلِيَكُمۡۖ وَلَقَدۡ عَفَا عَنكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٥٣

153. אכן קִיים אלוהים נאמנה את אשר הבטיח לכם, והִשמדתם אותם ברשותו- עד אשר נפלתם ברוחכם ונחלקתם בדעותיכם והֵפרתם את המשמעת, לאחר שהראה לכם את אשר רציתם – ביניכם כאלה שחשקו בעולם הזה, וביניכם כאלה שחשקו בעולם הבא – לאחר מכן הפריד אֶתְכֶם מאויביכם לנסותכם, כי סלח לכם, באשר אלוהים רב חסד הוא לַמאמינים.

۞إِذۡ تُصۡعِدُونَ وَلَا تَلۡوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٖ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ فِيٓ أُخۡرَىٰكُمۡ فَأَثَٰبَكُمۡ غَمَّۢا بِغَمّٖ لِّكَيۡلَا تَحۡزَنُواْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا مَآ أَصَٰبَكُمۡۗ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٥٤

154. כאשר אָצְתֶם בחפזה לחטוף שלל מבלי להמתין לאיש, בעוֹד השליח קורא לכם מאחור, על-כן גמל לכם אלוהים בצער אחר צער למען לא תֵעָצְבוּ על השלל אשר

נמנע מכּם, ולא על אשר פגע בכם, כי אלוהים בקי ויודע את מעשיכם.

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنۢ بَعۡدِ ٱلۡغَمِّ أَمَنَةٗ نُّعَاسٗا يَغۡشَىٰ طَآئِفَةٗ مِّنكُمۡۖ وَطَآئِفَةٞ قَدۡ أَهَمَّتۡهُمۡ أَنفُسُهُمۡ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ ظَنَّ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ مِن شَيۡءٖۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡأَمۡرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِۗ يُخۡفُونَ فِيٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبۡدُونَ لَكَۖ يَقُولُونَ لَوۡ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٞ مَّا قُتِلۡنَا هَٰهُنَاۗ قُل لَّوۡ كُنتُمۡ فِي بُيُوتِكُمۡ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَتۡلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمۡۖ وَلِيَبۡتَلِيَ ٱللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمۡ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٥٥

155. ולאחר הצער הוריד עליכם בטחון בהטילו תרדמה על חלק מכּם, בעת שחלק אחר החל לדאוג לעצמו, ולהעליל על אלוהים עלילות שָׁוְא כדרכּם של נבערים לאמור: היש לנו ענין בדבר הזה? אֱמוֹר: אכן הענין לאלוהים כולו הוא. מסתירים בלבם אשר אינם מגלים לך ואומרים: לוּ היה לנו חלק להחליט בענין לא היינו נהרגים כאן. אֱמוֹר: לוּ [גַּם] הֱיִיתֶם נצמדים לבָתֵּיכֶם, ונגזר עליכם למוּת, יַשִּׂיג אֶתְכֶם הַמָּוֶת בְּמִשְׁכַּבְכֶם, זאת למען יִבְחַן אלוהים אשר בנפשותיכם, וִיטָהֵר את אשר בלבותיכם, כי אלוהים יודע את רגשי הלבבות.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ مِنكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ إِنَّمَا ٱسۡتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِبَعۡضِ مَا كَسَبُواْۖ وَلَقَدۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ١٥٦

156. אכן אלה אשר פָּנוּ עורף מכּם ביום נפגשו שני המחנות, הכשילם השטן על חלק ממעשיהם, אך אלוהים כבר מחל להם, הלא אלוהים סַלָּח ורב חסד.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ إِذَا ضَرَبُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ كَانُواْ غُزّٗى لَّوۡ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ وَمَا قُتِلُواْ لِيَجۡعَلَ

157. הוי המאמינים! אל תהיו כְּאלה אשר כפרו ואמרו על אחיהם אשר יצאו לדרכּם ברחבי הארץ, או הנתונים במסע מלחמה, לוּ היו עמנו לא היו מתים ולא נהרגים. אין זאת

ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسۡرَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١٥٧

אלא למען יהפוך אלוהים את דברָם ליגון בִּלְבבם. אלוהים הוא אשר מְחַיֶּה וּמֵמִית, והוא המבחין באשר תעשו.

وَلَئِن قُتِلۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوۡ مُتُّمۡ لَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ١٥٨

158. ואכן, אם תיהרגו למען אלוהים, או תמותו, הרי סליחת אלוהים ורחמיו טובים מכָּל אשר יאגרו.

وَلَئِن مُّتُّمۡ أَوۡ قُتِلۡتُمۡ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحۡشَرُونَ ١٥٩

159. כי בין אם תמותו או תהרגו, הנה אל אלוהים תֵאָסְפוּ.

فَبِمَا رَحۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمۡۖ وَلَوۡ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلۡقَلۡبِ لَٱنفَضُّواْ مِنۡ حَوۡلِكَۖ فَٱعۡفُ عَنۡهُمۡ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ وَشَاوِرۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِۖ فَإِذَا عَزَمۡتَ فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ ١٦٠

160. וברחמי אלוהים [השליח], נהגת בסבלנות כלפיהם, ולוּ היית גס וקשה לב, היו נפוצים מעליך. על-כן סְלַח להם וּבַקש מחילה למענם, והיוועץ בהם בענין [המלחמה], ולאחר שתגמוֹר בלבךּ אומר, סְמוֹך על אלוהים, כי אלוהים אוהב את הנסמכים עליו.

إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٦١

161. אם אלוהים יעמוד לעזרתכם, איש לא יִגְבַּר עליכם, אך אם הוא יִטּוֹש אֶתְכֶם, מי יעמוד לעזרתכם זולתו? ועל אלוהים יִסָּמְכוּ המאמינים.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّۚ وَمَن يَغۡلُلۡ يَأۡتِ بِمَا غَلَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦٢

162. חלילה לו לנביא שימעַל, וכָל אשר ימעל יבוא וּמְעילתו בידו ביום הדין, ואז יְגֻמַּל לכָל נפש על פי פָּעֳלָהּ, ואיש לא יקופּח.

أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٦٣

163. היישתווה אדם ההולך בדרך אלוהים לאדם אשר ניתַן עליו זעם אלוהים? מעונו גֵיהִנּוֹם, ושם יהיה סופו המר.

هُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ١٦٤

164. שונים הם במעלתם בפני אלוהים, ואלוהים בקי בַּאֲשר הם עושים.

لَقَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ بَعَثَ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ١٦٥

165. אכן עשה אלוהים חסד עם המאמינים, כאשר הֵקים להם מתוכם שליח מִקרבם, לְשַׁנֵּן להם את אותותיו, וִיטָהֵר אותם, וִילַמְדֶם את הספר ואת החָכְמָה, שהרי קודם לכן היו בִתְעִיָּה ודאית.

أَوَلَمَّآ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَدۡ أَصَبۡتُم مِّثۡلَيۡهَا قُلۡتُمۡ أَنَّىٰ هَٰذَاۖ قُلۡ هُوَ مِنۡ عِندِ أَنفُسِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٦٦

166. וכאשר פקדה אֶתְכֶם צרה, אשר גְרמתם להם כפליים ממנה, אמרתם: מֵאַיִן זה? אֱמוֹר: אשמתכם היא. אכן אלוהים הכָל יכול.

وَمَآ أَصَٰبَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٦٧

167. האסון אשר פקד אֶתְכֶם בַּיום בו נפגשו שני המחנות, התחולל בצִו אלוהים, ולמען ידַע מי הם המאמינים.

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُواْۚ وَقِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ قَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوِ ٱدۡفَعُواْۖ قَالُواْ لَوۡ نَعۡلَمُ قِتَالٗا لَّٱتَّبَعۡنَٰكُمۡۗ هُمۡ لِلۡكُفۡرِ يَوۡمَئِذٍ أَقۡرَبُ مِنۡهُمۡ لِلۡإِيمَٰنِۚ يَقُولُونَ

168. ולמען יֵדַע את אלה המתחסדים, כאשר נֶאֱמַר להם: בואו והלחמו מלחמת אלוהים, או הִדפו את האויב! אָמְרוּ: לוּ ידענו כיצד להלחם, היינו הולכים אחריכם.

بِأَفۡوَٰهِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يَكۡتُمُونَ ١٦٨

באותו יום קרובים היו לְכְפירה יותר מאשר לֶאֱמונה, אומרים בפיהם את אשר אין בְּלִבָּם. ואכן אלוהים הוא היודע את אשר הם מסתירים.

ٱلَّذِينَ قَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ وَقَعَدُواْ لَوۡ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُواْۗ قُلۡ فَٱدۡرَءُواْ عَنۡ أَنفُسِكُمُ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٦٩

169. הם אלה אשר נשארו במקומם ואמרו על אחיהם: לוּ היו שומעים לנו לא היו נהרגים. אֱמוֹר: הַרחיקו את המות מכם, אם אכן צודקים אתם!

وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمۡوَٰتَۢاۚ بَلۡ أَحۡيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُونَ ١٧٠

170. אל תתיחס לאלה הנהרגים בשם אלוהים כאל שאר המתים. לא ולא! כי אם חיים הם, ופרנסתם ליד ריבונם מובטחת.

فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧١

171. שמחים הם בְּמה שהרעיף אלוהים עליהם מֵחסדו, וּבַיְדִיעָה שֶׁלְּאֵלֶּה אשר לא חָברו להם ונותרו מאחור, כי לא יִפּוֹל פחד עליהם ולא יגוֹן.

۞يَسۡتَبۡشِرُونَ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٧٢

172. מתבשרים הם בחסד אלוהים וּבְברכָתוֹ, ושאין אלוהים גורע מִשכר המאמינים.

ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ١٧٣

173. אלה אשר נענו לִקְריאת אלוהים ולשליח, אחרי שכבר נפצעו, הִנֵּה לאלה שָׁמוּר שָׂכָר כַּבִּיר.

ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدۡ جَمَعُواْ لَكُمۡ فَٱخۡشَوۡهُمۡ فَزَادَهُمۡ إِيمَٰنٗا وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ وَنِعۡمَ ٱلۡوَكِيلُ ١٧٤

174. אלה אשר אמרו להם האנשים: הנה נֶאספו עֲליכם האויבים, התגוננו מפניהם! אך הם הוסיפו אמונה, ואמרו: דַּיֵּינוּ באלוהים שהוא הטוב במְגינים.

فَٱنقَلَبُواْ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ لَّمۡ يَمۡسَسۡهُمۡ سُوٓءٞ وَٱتَّبَعُواْ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَظِيمٍ ١٧٥

175. והם שָׁבוּ בְּחסד מֵאלוהים וּבִברכה, מבלי שיאוּנֶה להם כָּל רע, והלכו בַּדרך אשר רצה אלוהים, והרי רב חסד הוא אלוהים.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوۡلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٧٦

176. אכן, זהו השטן, המֵטיל עליכם פחד באמצעות נאמניו – אך אל תפחדו מהם, וְיִירְאוּ אך אותִי, אם הנכם מאמינים.

وَلَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِۚ إِنَّهُمۡ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجۡعَلَ لَهُمۡ حَظّٗا فِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٧٧

177. אל תִּתן לאלה הנחפזים לִכְפּוֹר להעציבךָ. הם לא יזיקו לאלוהים במאומה. רְצון אלוהים שלא יהיה להם חלק בחיי העולם הבא, וצפוי להם עונש כבד.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٧٨

178. אכן אלה הממִירִים את האמונה בִּכְפירה, לא יזיקו לאלוהים במאומה, ולהם עונש כבד.

وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ خَيۡرٞ لِّأَنفُسِهِمۡۚ إِنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِثۡمٗاۚ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٧٩

179. אל להם לַכּופרים לחשוב, כי השָׁהוּת אשר ניתנה להם טובה לנפשותיהם – אנו מניחים להם, על מנת שיוסיפו חֵטְא, ועונשם יהיה כבד ומשפיל.

مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطۡلِعَكُمۡ عَلَى ٱلۡغَيۡبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجۡتَبِي مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ وَإِن تُؤۡمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمۡ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٨٠

180. לֹא יניח אלוהים להשאיר את המאמינים במצב שבו אתם נמצאים, עד אשר יבדיל בין הרע ובין הטוב, ואין אלוהים חוֹשֵׂף בפניכם את הנעלם, אך הוא בוחר את שליחיו כרצונו. האמינו, אֵפוֹא, באלוהים וּבשליחיו! ואם תאמינו ותיראו – תזכו בשכר רב.

وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ هُوَ خَيۡرٗا لَّهُمۖ بَلۡ هُوَ شَرّٞ لَّهُمۡۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١٨١

181. אל להם למקמצים לתרום מאשר נתן להם אלוהים מחסדו – כי לטובתם הוא; לא ולא! כי אם לרעתם. וביום הדין יִצָּמֵד כָּל אשר קימצוּ בו ויהדק מסביב לצווארם. כי לאלוהים מורשת השמים והארץ. והוא, כָּל אשר תעשו יודע.

لَّقَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٞ وَنَحۡنُ أَغۡنِيَآءُۘ سَنَكۡتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتۡلَهُمُ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَنَقُولُ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ١٨٢

182. אכן שמע אלוהים את דבר אלה שאמרו: אלוהים עני, ואילו אנחנו עשירים. אנו נכתוב את אשר אמרו: ונרשום את הריגת הנביאים בידיהם בלא צדק, ונֹאמר: סִבְלוּ את עינוי הצְלִיָּה בָּאש.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّامٖ لِّلۡعَبِيدِ ١٨٣

183. זֹאת בגלל מעשי ידיכם מקודם. ולעולם אין אלוהים עושק את בני האדם.

ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيۡنَآ أَلَّا نُؤۡمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأۡتِيَنَا بِقُرۡبَانٖ تَأۡكُلُهُ ٱلنَّارُۗ قُلۡ قَدۡ جَآءَكُمۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِي بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِي قُلۡتُمۡ فَلِمَ قَتَلۡتُمُوهُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٨٤

184. אלה אשר טענו: הִנֵּה אלוהים כרת עִמנו ברית לְבל נאמין לשליח כלשהו, עד אשר יביא אלינו קורבן שתאכלנוּ האֵש, אמוֹר: אכן כבר הופיעו בקרבכם שליחים לפנַי, ועִמָּהֶם האותות על פי דרישתכם. מדוע, אם כן, הרגתם אותם אם אכן אמת בפיכם?

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ جَآءُو بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُنِيرِ ١٨٥

185. ועל-כן, אם יאשימוך בשקר, הרי שכבר האשימו בשקר שליחים לפניך, אשר נשאו עמהם אותות ברורים, וּכְתבים והספר הזוהר.

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ١٨٦

186. כָּל נפש עתידה לטעום את המות, ואת מלוא שכרכם תקבלו ביום הדין. ועל-כן, כָּל המורחק מאש הַגֵּיהִנּוֹם ומופנה לגן העדן, הרי שכבר השיג את מטרתו, ואין חיי העולם הזה אלא שמחת שָׁוְא.

۞لَتُبۡلَوُنَّ فِيٓ أَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَذٗى كَثِيرٗاۚ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٨٧

187. הַעֲמֵד תָּעָמְדוּ למבחן על רכושכם ועל נפשותיכם, וְשָׁמֹעַ תשמעו מאלה אשר ניתן להם הספר לִפְנֵיכֶם ומאלה הַמְשַׁתְּפִים דברי בֶּלַע רבים, אך אם תעמדו בעוז רוח ותִירְאוּ, הנה מעמד נחוש ונשׂגב הוא.

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

188. [זכֹר] עֵת כָּרַת אלוהים ברית עם אלה אשר ניתן להם הספר, [לאמור]: עליכם לְבָאֲרוֹ לִבְני האדם ולא להסתירו, אך הם השליכוהו אחרי גַּבָּם וּמְכָרוּהוּ בִּמְחיר זוֹל – אכן עִסקה אומללה נפלה בחלקם.

لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ فَلَا تَحۡسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٨٩﴾

189. אל תחשוב שאלה השמחים במעשיהם, ורוצים שיהללו אותם על מעשיהם שלא עשו - שהם יִמלטו מן העונש. הנה צפוי להם עונש כבד.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

190. לאלוהים מלכוּת השמים והארץ, ואלוהים הוא הכֹּל יכול.

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿١٩١﴾

191. הנה בִּבְריאת השמים והארץ, ובחִילוּף הלילה והיום, אותות לאנשי הבינה.

ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩٢﴾

192. אלה אשר הינם מזכירים את אלוהים בעוֹמדם וּבְשִׁבְתָּם ובשוֹכבָם על צִדָּם, ומהרהרים על בריאת השמים והארץ באמרם: אלוהֵינו – לא בראת זֹאת לַשָּׁוְא – ישתבח שִׁמְךָ, שְׁמוֹר נָא אותנו מעונש הַגֵּיהִנּוֹם!

رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ١٩٣

193. אלוהֵנו – הנה מי שהִנך מכניס לגֵיהִנּוֹם, תמיט עליו חֶרפָּה, ולרשעים אין כָל מושיע.

رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ١٩٤

194. אלוהֵנו, הנה אנו שמענו מְבַשֵׂר קורא לֶאמונה, לאמוֹר – האמינו ברבונכם! והֶאֱמַנּוּ. אלוהֵנו, סְלַח לנו על חטאינו, וכַפֵּר לנו על עוונותינו, והמֵת אותנו ואספֵנו עם הישרים.

رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٥

195. ותן לנו, אלוהנו, את אשר הבטחת לנו דרך שליחיך, ואל תמיט קלון עלינו ביום הדין, כי אין אתה מֵפֵר הבטחה.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٦

196. ונַעֲנָה להם ריבונם באומרו: הנה אני לא אפסול פרי עמלו של כָל עובד מכם, בין אם זכר ובין אם נקבה, הנה צאצאים אתם זה לזה, ועל-כֵּן אלה אשר סולקו מבתיהם וסבלו עינויים למעני, נלחמו ונהרגו, אֲכפֵּר להם חֲטאיהם, ואביאֵם אל גַּנּוֹת שתחתיהן נהרות זורמים. גמוּל מאת אלוהים אשר איתו הגמול הנאה.

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٧

197. אל תַּתעה אותך התהלכות הכּופרים בארץ.

مَتَٰعٞ قَلِيلٞ ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٩٨

198. הנאה זמנית, ואחריה מקלטם גֵיהִנּוֹם – מקולל הוא מושב הַגֵּיהִנּוֹם.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٩

199. אך היְרֵאִים את ריבונם, להם גנים ונהרות זורמים תחתם; מושב קבע להם מאת אלוהים, הִנֵּה מתת אלוהים היא הטובה ביותר לצדיקים.

وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٢٠٠

200. אֻמְנָם, ישנם מבין עמי הספר כאלה המאמינים באלוהים ובמה שהורד אֲליכם ובְמה שהורד אֲליהם, והם נכנעים לאלוהים, ולא מוותרים על אותות אלוהים בעבור תמורה זולה, כָּל אלה שמור להם שכרם אצל ריבונם. הנה אלוהים מְהיר חשבון הוא.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٢٠١

201. הוי המאמינים, הֱיוּ איתנים, הֱיו סבלנים, ועִמְדוּ על המִשמר ברוח יראת אלוהים, למען תשגשגו ותצליחו.

سُورَةُ النِّسَاءِ

مدنيَّة وآياتها ١٧٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ بِهِۦ وَٱلۡأَرۡحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبٗا ﴿٢﴾

وَءَاتُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰٓ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ وَلَا تَتَبَدَّلُواْ ٱلۡخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِۖ وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَهُمۡ إِلَىٰٓ أَمۡوَٰلِكُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حُوبٗا كَبِيرٗا ﴿٣﴾

وَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تُقۡسِطُواْ فِي ٱلۡيَتَٰمَىٰ فَٱنكِحُواْ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۖ فَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تَعۡدِلُواْ فَوَٰحِدَةً أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُواْ ﴿٤﴾

סוּרַת אַל-נִסאּ׳

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 177

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי האנשים יראו מפני ריבונכם אשר ברא אתכם מנפש אחת וּמִסוּגָּהּ ברא את בן זוגה, והפיץ מהם גברים רבים ונשים. [ושוב] יראו את אלוהים אשר בשמו אתם מאמתים את דבריכם, ואל תתנתקו מקרבת הרחם, הנה אלוהים משקיף מעליכם.

3. וליתומים תנו את רכושם ואל תמירו את הטוב ברע, ואל תערבבו את ממונם בממונכם [ואל תנהגו בממונם כאל שלכם] כי הרי זה פשע גדול.

4. ואם חוששים אתם שלא תנהגו בצדק עם היתומים, שְׂאוּ כראות עיניכם שתיים שלוש ואף ארבע נשים, אך אם תִּירְאוּ פן לא תוכלו לנהוג בהן בשוויון, הרי שרק אחת מותר לכם. או שתִּנָּשְׂאוּ לַשְּׁפָחוֹת אשר בבעלותכם. זאת למען תקיימו צדק.

وَءَاتُواْ ٱلنِّسَآءَ صَدُقَٰتِهِنَّ نِحۡلَةٗۚ فَإِن طِبۡنَ لَكُمۡ عَن شَيۡءٖ مِّنۡهُ نَفۡسٗا فَكُلُوهُ هَنِيٓـٔٗا مَّرِيٓـٔٗا ٥

5. ותנו לנשים את המוהר שלהן בחפץ לב, אך אם תוותרנה לכם מרצונן על חלק ממנו, אִכְלוּ אותו בהנאה ולבריאות.

وَلَا تُؤۡتُواْ ٱلسُّفَهَآءَ أَمۡوَٰلَكُمُ ٱلَّتِي جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ قِيَٰمٗا وَٱرۡزُقُوهُمۡ فِيهَا وَٱكۡسُوهُمۡ وَقُولُواْ لَهُمۡ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ٦

6. ואל תפקידו את ההון אשר שֹׁמכם אלוהים אמונים עליו בידי חסרי הדעת, כי אם כלכלו אותם והלבישו אותם ודַבּרוּ אליהם בנועם ובדרך ארץ.

وَٱبۡتَلُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُواْ ٱلنِّكَاحَ فَإِنۡ ءَانَسۡتُم مِّنۡهُمۡ رُشۡدٗا فَٱدۡفَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ وَلَا تَأۡكُلُوهَآ إِسۡرَافٗا وَبِدَارًا أَن يَكۡبَرُواْۚ وَمَن كَانَ غَنِيّٗا فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡۖ وَمَن كَانَ فَقِيرٗا فَلۡيَأۡكُلۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِذَا دَفَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ فَأَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا ٧

7. והעמידו את היתומים למבחן בעת הגיעם לגיל הנישואים, ואם תִוָכְחוּ שאכן בוגרים דיים הם, מִסְרו להם את הונם, ואל תמהרו לבזבזו בטרם יתבגרו. ואלה העשירים מכם יִמָּנְעוּ מלגעת ברכוש היתומים, ואלו הנזקקים יאכלו ממנו בהגינות, ובעת תמסרו להם את רכושם העמידו עליהם עדים, ודי באלוהים לחשב חשבון.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنۡهُ أَوۡ كَثُرَۚ نَصِيبٗا مَّفۡرُوضٗا ٨

8. לגברים חלק ממה שעזבו ההורים והקרובים, וגם לנשים חלק ממה שעזבו ההורים והקרובים, בין אם מעט הוא ובין אם רב, חלק מוגדר.

وَإِذَا حَضَرَ ٱلْقِسْمَةَ أُوْلُواْ ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينُ فَٱرْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُواْ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٩﴾

9. וכאשר קרובי משפחה ויתומים ונזקקים יהיו נוכחים בעת החלוקה, העניקו להם [מן העיזבון] ודברו עמם בטוב לב.

وَلْيَخْشَ ٱلَّذِينَ لَوْ تَرَكُواْ مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَٰفًا خَافُواْ عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلْيَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

10. ושיִרְאו כיראתם אם היו עוזבים אחריהם צאצאים חסרי ישע. על-כן יהיו יראים את אלוהים וידברו דברי אמת.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلْيَتَٰمَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

11. אכן אלה האוכלים את רכוש היתומים בעושק, ימלאו את בטניהם אש, ויִצָּלוּ בלהבה.

يُوصِيكُمُ ٱللَّهُ فِيٓ أَوْلَٰدِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَآءً فَوْقَ ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَٰحِدَةً فَلَهَا ٱلنِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُۥ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٌ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ ٱلثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُۥٓ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ ٱلسُّدُسُ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

12. הנה אלוהים מצווה לכם בדבר ילדיכם: לזכר כחלק שתיים מן הנקבות, ואם רק נקבות הן, יותר משתיים, להן שני שלישים מאשר עזב. ואם הייתה יְחידָה, תהיה לה המחצית, ולהוריו לכל אחד מהם השישית מאשר עזב, אם היו לו ילדים. אך אם אין לו ילדים והוריו הם יורשיו, כי אז שליש לאמו. ואם יש לו אחים, שישית לאמו. זאת לאחר שתקיימו צוואתו ותסלקו חובותיו. אבותיכם ובניכם – לא תדעו מי מהם עשוי להועיל לכם יותר – זאת המצווה מאת אלוהים, ואלוהים יודע וחכם.

۞وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَٰجُكُمْ
إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَۚ مِنۢ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ أَوْ دَيْنٍۚ وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌۚ
فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا
تَرَكْتُمۚ مِّنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ أَوْ
دَيْنٍۗ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَٰلَةً أَوِ
ٱمْرَأَةٌ وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَٰحِدٍ
مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُۚ فَإِن كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِن
ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى ٱلثُّلُثِۚ مِنۢ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَآرٍّۚ
وَصِيَّةً مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١٣

13. ולכם החצי ממה שעזבו נשותיכם, אם לא היה להן ילד. אך אם היה להן ילד אזי לכם הרבע ממה שעזבו לאחר מלוי צוואה שצוו או סילוק חוב. ולהן הרבע ממה שעזבתם אם לא היה לכם ילד, אך אם היה לכם ילד אזי להן שמינית ממה שעזבתם לאחר מילוי צוואה שצוויתם או סילוק חוב. ואם היו אלה גבר או אישה ללא הורים או ילדים ולהם אח או אחות אזי לכל אחד מהם שישית, ואם היו יותר משניים הם שותפים בשליש לאחר מילוי צוואה שמצווים או סילוק חוב. כל זה מבלי לפגוע בזכויות איש כלשהו, זֶהוּ צָו מאת אלוהים, ואלוהים חכם ומאופק.

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن
تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ
ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ١٤

14. אלה הן גבולות אלוהים, וכל המציית לאלוהים ולשליחו יבוא אל תוך גנות [עדן] שנהרות זורמים בתוכן, בהן ישהו לעד, וזהו הניצחון הגדול.

وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَٰلِدًا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ١٥

15. וכל המסרב לאלוהים ושליחו, ועובר את גבולותיו, יביאהו אל אש [הַגֵּיהִנּוֹם], ישהה בה לעולמים, ולו עונש משפיל.

وَٱلَّٰتِي يَأۡتِينَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمۡ
فَٱسۡتَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِنَّ أَرۡبَعَةٗ مِّنكُمۡۖ فَإِن
شَهِدُواْ فَأَمۡسِكُوهُنَّ فِي ٱلۡبُيُوتِ حَتَّىٰ
يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلۡمَوۡتُ أَوۡ يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لَهُنَّ
سَبِيلٗا ١٦

16. וְאֵלה מבין נשותיכם המקיימות מעשי בושה, העידו עליהן ארבעה מכם, ואם יעידו עליהן כִּלְאוּ אותן בבתים עד יום מותן, או עד אשר יקבע להן אלוהים דרך שונה.

وَٱلَّذَانِ يَأۡتِيَٰنِهَا مِنكُمۡ فَـَٔاذُوهُمَاۖ فَإِن
تَابَا وَأَصۡلَحَا فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ تَوَّابٗا رَّحِيمًا ١٧

17. והגברים מביניכם המקיימים את מעשי הבושה, העניש אותם. ואם היה וחזרו בהם, הנה רחום אלוהים ומחזיר בתשובה.

إِنَّمَا ٱلتَّوۡبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ
ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٖ
فَأُوْلَٰٓئِكَ يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٨

18. הנה אלוהים מקבל את החרטה אך מאלה החוטאים מתוך בורות, ומתחרטים חיש מהר לאחר מכן. אלה המעניק להם אלוהים רחמים, ואלוהים יודע וחכם.

وَلَيۡسَتِ ٱلتَّوۡبَةُ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ قَالَ إِنِّي
تُبۡتُ ٱلۡـَٰٔنَ وَلَا ٱلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمۡ كُفَّارٌۚ
أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٩

19. ולא תתקבל חרטה מאלה העושים את הרע [כל חייהם] עד אשר יפתיע המוות אחד מהם יאמר: הנה עתה אני שב לדרך אלוהים, וכן לא מאלה המתים בהיותם כופרים – הנה לכולם הכנּו עונש מכאיב.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن
تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرۡهٗاۖ وَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ
لِتَذۡهَبُواْ بِبَعۡضِ مَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ إِلَّآ
أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَعَاشِرُوهُنَّ
بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِن كَرِهۡتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ أَن

20. הוי המאמינים, אינכם זכאים לרשת את הנשים בניגוד לרצונן, ולא למנוע בעדן להינשא [לְאַחֵר] למען תקחו חלק מאשר נתתם להן, אלא בעשותן מעשה מביש בגלוי. ועליכם לנהוג בהן בנועם, ואם יִמְּאסו עליכם,

تَكۡرَهُواْ شَيۡـٔٗا وَيَجۡعَلَ ٱللَّهُ فِيهِ خَيۡرٗا كَثِيرٗا ٢٠

הרי יתכן שתמאסו דבר אשר נתן בו אלוהים טובה מרובה.

وَإِنۡ أَرَدتُّمُ ٱسۡتِبۡدَالَ زَوۡجٖ مَّكَانَ زَوۡجٖ وَءَاتَيۡتُمۡ إِحۡدَىٰهُنَّ قِنطَارٗا فَلَا تَأۡخُذُواْ مِنۡهُ شَيۡـًٔاۚ أَتَأۡخُذُونَهُۥ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ٢١

21. ואם חפצים אתם להִינשֵׂא לאישה, במקום אישה אחרת לאחר שהענקתם לראשונה ממון רב, אל תקחו ממנו מאומה. הַאֻמְנָם תרצו לקחת אותו בטענות שָׁוְא ותחת חֵטא גלוי.

وَكَيۡفَ تَأۡخُذُونَهُۥ وَقَدۡ أَفۡضَىٰ بَعۡضُكُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ وَأَخَذۡنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ٢٢

22. וכיצד תוכלו לקחת [את אשר הענקתם להן] לאחר שהתייחדתם יחד, והן קיבלו מכם הבטחה מחייבת.

وَلَا تَنكِحُواْ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۚ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَمَقۡتٗا وَسَآءَ سَبِيلًا ٢٣

23. ואל תשׂאו את הנשים אשר נשׂאו אבותיכם, זולתי מקרים שכבר התממשו, הנה זֹאת עֲבֵרָה נִתְעֶבֶת ודרך רעה.

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَٰٓئِلُ

24. הנה אסר עליכם להינשׂא לאמהותיכם ולבנותיכם ולאחיותיכם, ולדודות שלכם [מצד האב] ולדודות שלכם [מצד האם] ולבנות האח ולבנות האחות, ולאמהותיכם אשר היניקו אתכם, ולאחיותיכם שינקו אתכם, ולאמהות נשותיכם, ולבנותיכם החורגות שבחסותכם מנשותיכם אשר התייחדתם אתן, אך אם טרם התייחדתם אתן אין בכם

أَبۡنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٢٤﴾

אָשָׁם [להנשׂא לאותן בנות], ונאסרו עליכם נשות הבנים שנולדו מבשרכם, ונאסר עליכם להינשׂא לשתי נשים אחיות, זולתי מקרים שכבר התממשו, הנה אלוהים סַלָּח ורחום

۞وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۖ كِتَٰبَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ فَمَا ٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهِۦ مِنۡهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا تَرَٰضَيۡتُم بِهِۦ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡفَرِيضَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿٢٥﴾

25. ונאסר עליכם להינשא לנשים נשׂואות מלבד לנשים שבחסותכם זאת המצווה לכם מאת אלוהים, ומותר לכם להינשׂא לנשים זולתן תמורת רכוש שלכם, וזאת על-פי קידוש הנישׂואין, בטוהר ולא בניאוף. ושלמו לנשים אשר התענגתם עליהן את אשר תחלקו להן, ולא עוון עליכם באשר תסכימו ביניכם לאחר מכן, הנה אלוהים יודע וחכם.

وَمَن لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ مِنكُمۡ طَوۡلًا أَن يَنكِحَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ فَمِن مَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُم مِّن فَتَيَٰتِكُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِإِيمَٰنِكُمۚ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٖ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخۡدَانٖۚ فَإِذَآ أُحۡصِنَّ فَإِنۡ أَتَيۡنَ بِفَٰحِشَةٖ فَعَلَيۡهِنَّ نِصۡفُ مَا عَلَى ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ مِنَ ٱلۡعَذَابِۚ ذَٰلِكَ

26. מי שקצרה ידו לשׂאת נשים מאמינות, רשאי לשׂאת מאלה שבחסותכם משבויות המלחמה שהפכו למאמינות, ואלוהים יודע את מהות אמונתכם, הרי אתם בני אמונות דומות, על-כּן שׂאו אותן ברשות אנשי חסותן, וזאת כנגד מוהר כמקובל לגבי נשים נשׂואות, וְאַל אֶתְנַן הניתן לפרוצות ומאהבות, אולם אם תצא אחת מהן לזנות, יחול עליה מחצית העונש שחל על אישה

لِمَنۡ خَشِيَ ٱلۡعَنَتَ مِنكُمۡۚ وَأَن تَصۡبِرُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٦

נשואה. אלוהים רוצה להקל עליכם [הגברים] שהיצר גובר עליכם, ואם תכבשו את יצרכם מוטב לכם, ואלוהים סַלָּח ורחוּם.

يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمۡ وَيَهۡدِيَكُمۡ سُنَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَيَتُوبَ عَلَيۡكُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٧

27. חפץ אלוהים להבהיר לכם ולהוביל אתכם בדרכי אלה אשר קדמו לכם, ולשוב לרחם עליכם, ואלוהים יודע וחכם.

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيۡلًا عَظِيمٗا ٢٨

28. חפץ אלוהים לשוב לרחם עליכם, אך אלה הרודפים אחר התאוות חפצים שתסטו ותרחיקו לכת בכיוון הרוע.

يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمۡۚ وَخُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ ضَعِيفٗا ٢٩

29. חפץ אלוהים להקל עליכם, כיוָן שהאדם נברא חלש.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٖ مِّنكُمۡۚ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٣٠

30. הוי המאמינים, אל תאכלו איש את ממון רעהו בלא צֶדֶק, זולתי אם היה הסכם מסחרי ביניכם, ואל תהרגו איש את רעהו. הנה אלוהים רחום כלפיכם.

وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ عُدۡوَٰنٗا وَظُلۡمٗا فَسَوۡفَ نُصۡلِيهِ نَارٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ٣١

31. וכל העושה זאת מתוך רשעות ועָוֶל, נצלה אותו באש, ומה קל הדבר בידי אלוהים.

إِن تَجۡتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنۡهَوۡنَ عَنۡهُ نُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَنُدۡخِلۡكُم مُّدۡخَلٗا كَرِيمٗا ٣٢

32. וכי תרחקו מן החטאים הגדולים אשר צֻוֵּיתֶם שלא לעשותם, נכַפֵּר לכם על מעשי הרוע אשר עשיתם ונביא אתכם למעמד כבוד.

وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ وَسۡـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٣٣

33. ואל תחמדו את הטוב אשר פקד בו אלוהים קבוצה מכם על פני קבוצה אחרת. לגברים גמול על פָּעֳלָם ולנשים כגמול על פעלן. ובקשו את החסד מאת אלוהים. הנה אלוהים יודע כל.

وَلِكُلّٖ جَعَلۡنَا مَوَٰلِيَ مِمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ فَـَٔاتُوهُمۡ نَصِيبَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا ٣٤

34. ולכל אחד חלקנו חלק מאשר עזבו ההורים והקרובים. ולאלה אשר כרַתֶּם אתם ברית, תנו להם את חלקם. הנה אלוהים משקיף ורואה הכל.

ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٞ لِّلۡغَيۡبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهۡجُرُوهُنَّ فِي ٱلۡمَضَاجِعِ وَٱضۡرِبُوهُنَّۖ فَإِنۡ أَطَعۡنَكُمۡ فَلَا تَبۡغُواْ عَلَيۡهِنَّ سَبِيلًاۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيّٗا كَبِيرٗا ٣٥

35. הגברים ממונים על הנשים בשל יתרונות שאלוהים העניק להם על פניהן, ובאשר הם תומכים בהן בכספם, ועל-כֵּן הנשים המוסריות שבהן מצייתות לבעליהן ושומרות את סודותיהם כרצון אלוהים. ואלה שיריאים אתם מפני סירובן, הזהירו אותן וזנחו את משכבן והענישו אותן. אז אם יצטייתו לכם, אל תוסיפו לפעול נגדן. הנה אלוהים גדול ונעלה.

وَإِنۡ خِفۡتُمۡ شِقَاقَ بَيۡنِهِمَا فَٱبۡعَثُواْ حَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهِۦ وَحَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهَآ إِن يُرِيدَآ إِصۡلَٰحٗا يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيۡنَهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرٗا ٣٦

36. ואם תִּפְחֲדו כי יפרוץ ריב ביניהם שִׁלְחו בורר מטעמו ובורר מטעמה, ואם כוונתם ליישב את הסכסוך יכוֹנֵן אלוהים שלום ביניהם. הנה אלוהים יודע ומבין כֹּל.

۞وَٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشْرِكُواْ بِهِۦ شَيْـًٔاۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا وَبِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱلْجَارِ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْجَارِ ٱلْجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلْجَنۢبِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

37. עִבְדו את אלוהים ואל תשתפו בו דבר, והטיבו להורים ולקרובים וליתומים ולעניים ולשכן הקרוב ולשכן הרחוק ולרֵע אשר לידכם ולעובר האורח ולאלה אשר מוחזקים על ידכם, כי הרֵי אין אלוהים אוהב את היהיר המִתְהלל.

ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٨﴾

38. ואלה המקמצים ומצווים על האנשים לקפֵּץ ידם, ומסתירים את אשר נתן להם אלוהים מחסדו, אכן הכנו לכופרים עונש מחפיר.

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِۗ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيْطَٰنُ لَهُۥ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

39. ואלה המפזרים את הונם למראית עין, ואין הם מאמינים באלוהים וביום הדין – [הרי הם אנשי השטן] – וכל המתחבר לשטן חבר רע הוא.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

40. ובמה היו ניזוקים לו האמינו באלוהים וביום הדין, והיו מנפיקים ממה שחלק להם אלוהים, הרי אלוהים מכיר אותם היטב.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

41. אכן לא יעשוק אלוהים שום אדם ולא במשקל גרגר [אפר], ואם מעשה טוב יעשה [האדם] יכפיל לו אלוהים [את שכרו] ויעניק לו גמול גדול.

فَكَيۡفَ إِذَا جِئۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةِۭ بِشَهِيدٖ وَجِئۡنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدٗا ﴿٤٢﴾

42. ואיכָה [יצליח בידם הדבר] כאשר נביא מכל אומה עֵד, ונביאךָ [הנביא] כעד נגדם.

يَوۡمَئِذٖ يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ ٱلرَّسُولَ لَوۡ تُسَوَّىٰ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضُ وَلَا يَكۡتُمُونَ ٱللَّهَ حَدِيثٗا ﴿٤٣﴾

43. ביום ההוא יִרְצו אלה אשר כפרו והתנגדו לשליח, לוּ תבלע אותם האדמה, ואז לא יוכלו עוד להסתיר מפני אלוהים דבר.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنتُمۡ سُكَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَعۡلَمُواْ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغۡتَسِلُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

44. הוי המאמינים, אל תִקְרֵבו לתפילה ואתם שיכורים עד אשר תדעו מה תאמרו, ולא כשאתם לא טהורים, מלבד אם אתם בדרך מסע, עד אשר תִרְחָצוּ, ולא אם אתם חולים או במסע, או בבוא איש מכּם מהשירותים, או בבואכם אל הנשים, ואין אתם מוצאים מים, אזַי קחו לכם חול טהור ושַפְשֵפו בו את פניכם ואת ידיכם, הנה מוחל וסַלָּח אלוהים.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يَشۡتَرُونَ ٱلضَّلَٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّواْ ٱلسَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

45. האינךָ מבחין באלה אשר ניתָן להם חלק מהספר קונים את הטעות ושואפים לראותכם טועים בעקבותיהם.

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِأَعۡدَآئِكُمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيّٗا وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ نَصِيرٗا ﴿٤٦﴾

46. אלוהים יודע את אויביכם היטב, ודי לכם באלוהים ידיד קרוב, ודי לכם באלוהים עוזר ומושיע.

مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ عَن
مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا
وَٱسۡمَعۡ غَيۡرَ مُسۡمَعٖ وَرَٰعِنَا لَيَّۢا بِأَلۡسِنَتِهِمۡ
وَطَعۡنٗا فِي ٱلدِّينِۚ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ قَالُواْ سَمِعۡنَا
وَأَطَعۡنَا وَٱسۡمَعۡ وَٱنظُرۡنَا لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ
وَأَقۡوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ
فَلَا يُؤۡمِنُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ٤٧

47. ומבין היהודים כאלה המסלפים את הדברים ממקומם באומרם [לנביא]: שָׁמַעְנוּ וּמָרַדְנוּ, שְׁמַע אתה והֱחָרֵשׁ. ובאומרם: ״רַאעִנַא״ [תן לנו שְׁהוּת – או אַרְכָּה], מתוך לגלוג בפיהם והשמצת הדת, ולו אמרו: שמענו ומצייתים אנו ושמע אתה הנביא, ותן לנו אַרְכָה, היה עדיף להם והוגן, אך קללת אלוהים השיגה אותם בשל כפירתם, וכך אין הם מאמינים זולתי מעט.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ ءَامِنُواْ بِمَا
نَزَّلۡنَا مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبۡلِ أَن
نَّطۡمِسَ وُجُوهٗا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰٓ أَدۡبَارِهَآ
أَوۡ نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلسَّبۡتِۚ
وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولًا ٤٨

48. הוי עמי הספר, האמינו במה שהורדנו כהגשמה למה שבידיכם, בטרם נמחק מנהיגים מכם ונחזירם חסרי אונים, או נקללם כפי שקיללנו את אנשי השבת, אכן צו אלוהים מובטח קיומו.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ
مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ
بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ إِثۡمًا عَظِيمًا ٤٩

49. אכן אלוהים לא ימחול למי שמשתף אתו אלילים אחרים, ועשוי הוא למחול על חטאים קלים מזה כרצונו, וכל המצרף לאלוהים שותפים אחרים אכן הוא מביא על עצמו חֵטא גדול.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمۚ بَلِ
ٱللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلًا
٥٠

50. האינךָ רואה את אלה המזכים את עצמם, ואולם אלוהים מזכה את אשר יחפֹּץ, והם לא יְקוּפחוּ כלל.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمٗا مُّبِينًا ٥١

51. ראה כיצד הם מזייפים שקרים על אלוהים ודי בזה רֶשַׁע גלוי.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡجِبۡتِ وَٱلطَّٰغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ هَٰٓؤُلَآءِ أَهۡدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ سَبِيلًا ٥٢

52. האינךָ רואה את אלה אשר ניתן להם חלק מהספר, מאמינים הם באלילים המטעים אותם, ואומרים לאלה אשר כפרו: הנה [האלילים] הם המובילים בדרך הישר לעומת המאמינים באלוהים.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَمَن يَلۡعَنِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ٥٣

53. אלה אשר קיללם אלוהים, וכל אשר יקללו אלוהים, לעולם לא יִמָּצֵא לוֹ מושיע.

أَمۡ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّنَ ٱلۡمُلۡكِ فَإِذٗا لَّا يُؤۡتُونَ ٱلنَّاسَ نَقِيرًا ٥٤

54. הַאֻמְנָם חושבים הם שלהם חלק במלכוּת [הַשָּׁמַיִם], ועל-כֵּן לא יַחְלקו לבריות אף לא גלעין של תמר.

أَمۡ يَحۡسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۖ فَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ ءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَءَاتَيۡنَٰهُم مُّلۡكًا عَظِيمٗا ٥٥

55. או שמקנאים הם באנשים על מה שהעניק להם אלוהים מחסדו, אם כך הרי שהענקנו לזרעו של אברהם את הספר ואת החכמה ונָתַנּוּ להם מלכוּת גדולה.

فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن صَدَّ عَنۡهُۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ٥٦

56. מהם אשר האמינו בו, ומהם כאלה שהפנו לו עורף, ודי באש הגֵּיהִנּוֹם כעונש מרתיע.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَوۡفَ نُصۡلِيهِمۡ نَارٗا كُلَّمَا نَضِجَتۡ جُلُودُهُم

57. אכן אלה הכופרים באותותינו נִצְלֶה אותם באש, בכל עת שֶׁיִּשָּׂרְפוּ עורותיהם, נחליפם בעורות אחרים

بَدَّلۡنَٰهُمۡ جُلُودًا غَيۡرَهَا لِيَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمٗا ﴿٥٧﴾

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ لَّهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَنُدۡخِلُهُمۡ ظِلّٗا ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ﴿٥٩﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزۡعُمُونَ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدۡ أُمِرُوٓاْ أَن يَكۡفُرُواْ بِهِۦۖ وَيُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ﴿٦١﴾

למען ימשיכו ויטעמו את העונש. הנה אלוהים גבור וחכם.

58. אך אלה אשר האמינו ועושים את הטוב, נביא אותם אל גנות, מתחתיהן נהרות זורמים, יִשהו בהן לעֲדֵי עַד, ולהם שם נשים טהורות, ונביאם [יחד] אל [מושב] צל בטוח.

59. הנה אלוהים מְצַוְּכֶם למסור את השלטון לידי הראויים לו ובבואכם לִשְׁפּוֹט בין האנשים אֲזַי לִשְׁפּוֹט בצדק, הנה מה טובה עצת אלוהים אליכם. אכן אלוהים שומע ורואה כל.

60. הוי המאמינים, צייתו לאלוהים וצייתו לשליח ולמנהיגים שבקרבכם - ובעת תריבו בענין כלשהו, הביאוהו לפסיקת אלוהים ושליחו, אם אכן מאמינים אתם באלוהים וביום האחרון – זהו [מעשה] הטוב והפתרון היעיל.

61. האינךָ רואה את אלה הטוענים שמאמינים הם במה שהורד אליך ובמה שהורד לפָניך, חפֵצים הם לבקש משפט בקרב השׂטן על אף שצֻוו לְהִתְכָּחֵש לו. אך השטן חפץ – בכל מאודו – להתְעוֹתָם ולהרחיקם מדרך הישר.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

62. ובעת שיֵאָמֵר להם, בואו אל אשר הוריד אלוהים ואל השליח, תראה שהמתחסדים [חנפנים] מפנים לךָ עורף ומתרחקים ממך בשׂנאה.

فَكَيْفَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةُۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

63. וכיצד זה שבעת תפקֹד אותם צרה בשל מעשי ידיהם קודם לכן, יבואו אליך נשבעים באלוהים ואומרים: מעולם לא חפצנו אלא במעשה הטוב והפיוס.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ قَوْلَۢا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

64. אלה הם אשר יודע אלוהים היטב את אשר בלבותֵיהֶם, על-כֵּן הסֵב עינֶיךָ מהם, והַזְהִירֵם, ודבֵּר אליהם במלים נוגעות לנפשם.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ ٱللَّهِۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٥﴾

65. ומעולם לא שלחנו שליח אלא למען יִשָּׁמְעו לו כרצון אלוהים, ולוּ היו באים אליךָ בעת שקיפּחו את עצמם, וביקשו סליחת אלוהים, והשליח ביקש סליחה למענם, אכן היו יודעים שאלוהים סַלָּח ורחום.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

66. אך חֵי אלוהֶיךָ הם לא יאמינו, עד אשר ישימוּךָ לשופט עליהם בעניינים החלוקים בהם, ולא תִמָּצֵא בלבם כל התנגדות על שפיטתךָ, רק אז יקבלו את תורתך ויכנעו כניעה מוחלטת.

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمْ أَوِ ٱخْرُجُواْ مِن دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ

67. ולוּ ציווינו עליהם להקריב את עצמם או לצאת את בתיהם, לא יעשו זאת, זולתי מעטים מהם. ולוּ

بِهِۦ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَشَدَّ تَثۡبِيتٗا ٦٧

وَإِذٗا لَّأٓتَيۡنَٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٦٨

وَلَهَدَيۡنَٰهُمۡ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٦٩

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَۚ وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقٗا ٧٠

ذَٰلِكَ ٱلۡفَضۡلُ مِنَ ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمٗا ٧١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ خُذُواْ حِذۡرَكُمۡ فَٱنفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُواْ جَمِيعٗا ٧٢

وَإِنَّ مِنكُمۡ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنۡ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَالَ قَدۡ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ إِذۡ لَمۡ أَكُن مَّعَهُمۡ شَهِيدٗا ٧٣

وَلَئِنۡ أَصَٰبَكُمۡ فَضۡلٞ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمۡ تَكُنۢ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُۥ مَوَدَّةٞ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ مَعَهُمۡ فَأَفُوزَ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٧٤

היו מקיימים את הנדרש מהם, היה טוב להם יותר, ומחזק את אמונתם.

68. ואז, היינו מעניקים להם בודאי, מטעמנו, גְמוּל גדול.

69. והיינו מנחים אותם בדרך מֵישָׁרִים.

70. וכן אלה אשר ציייתו לאלוהים ולשליח הזה, יהיו עם אלה אשר יעניק להם אלוהים מחסדו מבין הנביאים והצדיקים, ואלה המקריבים את עצמם לשם שָׁמַיִם והישרים. ואלה הם החברים הטובים ביותר לדרך.

71. הנה זה חסד מאת אלוהים שהוא היודע היטב את [מעשיכם].

72. הוי המאמינים הִשָּׁמְרוּ [מפני האויב] וצאו למלחמה קבוצות קבוצות או כולכם יחד.

73. ויש ביניכם המתמהמה, ובעת שתפקוד אתכם צרה יאמר: הנה אלוהים היטיב עמי, שלא הייתי איתם נוכח.

74. ובעת שתזכו לחסד מאת אלוהים, יאמר – כאילו שמעולם לא הייתה ביניכם אהבה – הלוואי והייתי אִתָּם וזכיתי בזכות גדולה.

۞فَلۡيُقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشۡرُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۚ وَمَن يُقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيُقۡتَلۡ أَوۡ يَغۡلِبۡ فَسَوۡفَ نُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٧٥

75. לכן, לָחֹם יִלָּחֲמוּ נא מלחמת אלוהים אשר ימכּרו את חיי העולם הזה ב[חיי] העולם הבא. וזה אשר יִלָּחֵם מלחמת אלוהים, בין אם יֵהָרֵג ובין אם יגבּר ניתן לו שכר רב.

وَمَا لَكُمۡ لَا تُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا مِنۡ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهۡلُهَا وَٱجۡعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا وَٱجۡعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ٧٦

76. ומה לכם שלא תלחמו מלחמת אלוהים ומלחמת החלשים, גברים, נשים וילדים האומרים: אלוהינו, הוציא אותנו מן העיר הזאת החוטאים אנשיה, ותן לנו רעים מטעמך, ומטעמך שלח אלינו מושיע.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱلطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓاْ أَوۡلِيَآءَ ٱلشَّيۡطَٰنِۖ إِنَّ كَيۡدَ ٱلشَّيۡطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ٧٧

77. אלה אשר האמינו נלחמים מלחמת אלוהים, והכופרים נלחמים מלחמת ה״טאע׳וּת״ [השטן המדיח], הִלָּחֲמוּ אם כן באנשי השטן, אכן תחבולות השׂטן הן הנכשלות.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمۡ كُفُّوٓاْ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقِتَالُ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ يَخۡشَوۡنَ ٱلنَّاسَ كَخَشۡيَةِ ٱللَّهِ أَوۡ أَشَدَّ خَشۡيَةٗۚ وَقَالُواْ رَبَّنَا لِمَ كَتَبۡتَ عَلَيۡنَا ٱلۡقِتَالَ لَوۡلَآ أَخَّرۡتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖۗ قُلۡ مَتَٰعُ ٱلدُّنۡيَا قَلِيلٞ وَٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ وَلَا تُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ٧٨

78. הלא ראיתָ את אלה אשר נאמר להם מִשְׁכוּ את ידיכם מן המלחמה, וערכוּ תפילה ותנו צדקה, ובעת שנדרשו להלחם, הנה קבוצה מהם יוראת מבני האדם כיראת אלוהים ואף יותר מזה. והם אומרים: אלוהינו מדוע ציווית עלינו להלחם, הלוואי והיית משהה אותנו לזמן מה, אמור: טובת העולם הזה מעטה, ועדיפים חיי העולם הבא ליראֵי שָׁמַיִם, ושם לא תקופּחו כלל.

أَيۡنَمَا تَكُونُواْ يُدۡرِككُّمُ ٱلۡمَوۡتُ وَلَوۡ كُنتُمۡ فِي بُرُوجٖ مُّشَيَّدَةٖۗ وَإِن تُصِبۡهُمۡ حَسَنَةٞ يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةٞ يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنۡ عِندِكَۚ قُلۡ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ فَمَالِ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلۡقَوۡمِ لَا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ حَدِيثٗا ٧٩

79. היכן אשר תהיו ישיגכם המוות, ואף לו הייתם במגדלים נצורים – ובעת שתפקוד אותם טובה, יאמרו: זאת מאת אלוהים, ואם תפקוד אותם רעה, יאמרו: אכן זאת ממך [הנביא] – אמור: הכל מאת אלוהים, אך מה לאנשים האלה, אינם חפצים להבין ענין.

مَّآ أَصَابَكَ مِنۡ حَسَنَةٖ فَمِنَ ٱللَّهِۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٖ فَمِن نَّفۡسِكَۚ وَأَرۡسَلۡنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولٗاۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ٨٠

80. כל טובה שתפקֹד אותך הרי מאת אלוהים היא, וכל רעה אשר תפקֹד אותך, הרי היא מעצמך, ואנו שלחנו אותךָ עם מֶסֶר לכלל בני האדם, ואלוהים [מעליך] רואה ומֵעִיד.

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدۡ أَطَاعَ ٱللَّهَۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗا ٨١

81. כל השומע בקול הנביא, הרי הוא שומע בקול אלוהים. ולכל המפנים עורף, הרי אנו לא שלחנו אותך כשומר עליהם.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٞ فَإِذَا بَرَزُواْ مِنۡ عِندِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ غَيۡرَ ٱلَّذِي تَقُولُۖ وَٱللَّهُ يَكۡتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۖ فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ٨٢

82. והם יאמרו: נשמעים אנו, אך בצאתם מלפניך, תיזום קבוצה מהם מהלך מנוגד לדבריך, אלוהים רושם את אשר הם יוזמים. זנח אותם – אֵפוֹא – וּבְטַח באלוהים, ודַיֶּיךָ בו תומך ומשען.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَۚ وَلَوۡ كَانَ مِنۡ عِندِ غَيۡرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ ٱخۡتِلَٰفٗا كَثِيرٗا ٨٣

83. הַאֻמְנָם אין הם מהרהרים לעומק במסר הקוראן, הרי שלוּ היה הספר ממקור אחר מלבד אלוהים היו רואים בו סתירות רבות.

وَإِذَا جَآءَهُمۡ أَمۡرٞ مِّنَ ٱلۡأَمۡنِ أَوِ ٱلۡخَوۡفِ أَذَاعُواْ بِهِۦۖ وَلَوۡ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنۡهُمۡ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسۡتَنۢبِطُونَهُۥ مِنۡهُمۡۗ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَٱتَّبَعۡتُمُ ٱلشَّيۡطَٰنَ إِلَّا قَلِيلٗا ٨٤

84. ובעת תבוא אליהם בשורה מרגיעה או אחרת מבהילה, ייאלצו לפרסמה ברבים, ולו היו באים עם הבשורה לנביא או לשליטים שלהם, מִקִּרְבָּם, אזי השליטים היו מבינים את משמעותה. אכן לולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו, הייתם מתמסרים לדרך השׂטן מלבד מעטים מכּם.

فَقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفۡسَكَۚ وَحَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأۡسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأۡسٗا وَأَشَدُّ تَنكِيلٗا ٨٥

85. הלחם, אֵפוֹא, מלחמת אלוהים, הרי שלא הוטלה חובת הלחימה אלא עליךָ, ועורר את המאמינים להלחם, אולי יסיר אלוהים את איום כּח הכופרים מעליכם, והנה כּח אלוהים עז יותר מכּחם, ועזים הייסורים מטעמו.

مَّن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةً حَسَنَةٗ يَكُن لَّهُۥ نَصِيبٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةٗ سَيِّئَةٗ يَكُن لَّهُۥ كِفۡلٞ مِّنۡهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقِيتٗا ٨٦

86. כל המסנגר לטובה, יהיה לו חלק ממנה. וכל המתעכב לרעה יהיה לו גמול בהתאם למעשהו, ואלוהים שולט בכל ביד רמה.

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٖ فَحَيُّواْ بِأَحۡسَنَ مِنۡهَآ أَوۡ رُدُّوهَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَسِيبًا ٨٧

87. וכי יברכו אתכם בשלום, השיבו בברכה טובה ממנה או ענו כמידתה. הנה אלוהים מחשב כל ענין.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۗ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثٗا ٨٨

88. אלוהים, אין אלוה מבלעדיו - הוא אשר יאסוף אתכם ליום התקומה שאין ספק לגביו - ומי הוא זה הנאמן על דברו מאשר אלוהים.

۞ فَمَا لَكُمۡ فِي ٱلۡمُنَٰفِقِينَ فِئَتَيۡنِ وَٱللَّهُ أَرۡكَسَهُم بِمَا كَسَبُوٓاْۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهۡدُواْ مَنۡ أَضَلَّ ٱللَّهُۖ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلٗا ٨٩

89. ומה לכם שנחלקתם בענין המתחסדים, לשני מחנות [בעת שאלוהים גזר את גורלם] והפיל אותם [לתהום] בגלל מעשי ידיהם – הַאֻמְנָם חפצים אתם להנחות את אשר החליט אלוהים להטעותם – וכל המטעה אותו אלוהים לעולם לא תִמָּצֵא לו דרך להִנצֵל.

وَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَآءٗۖ فَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ أَوۡلِيَآءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَخُذُوهُمۡ وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ وَجَدتُّمُوهُمۡۖ وَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرًا ٩٠

90. מייחלים הם שתהיו כופרים כמו [שהם] כפרו, ואז [כולכם] תשתוו, על-כן אל תקחו לכם חברים מביניהם עד אשר יפנו לדרך אלוהים, אך אם יפנו עורף תִקְפו אותם וטִבְחו בהם בכל מקום שתמצאום, ואל תקחו לכם מביניהם לא ידיד ולא מושיע.

إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٌ أَوۡ جَآءُوكُمۡ حَصِرَتۡ صُدُورُهُمۡ أَن يُقَٰتِلُوكُمۡ أَوۡ يُقَٰتِلُواْ قَوۡمَهُمۡۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمۡ عَلَيۡكُمۡ فَلَقَٰتَلُوكُمۡۚ فَإِنِ ٱعۡتَزَلُوكُمۡ فَلَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ وَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سَبِيلٗا ٩١

91. זולתי מהם אשר יתחברו אל אנשים שקיימת בינם לביניכם ברית, או כאלה אשר יבואו אליכם כאשר ליבותיהם ממאנים להלחם בכם או בבני עמם. ולוּ חפץ אלוהים היה משליטם עליכם ויִלָּחמו בכם. על-כן אם יתרחקו מכם ולא ילחמו בכם, ויציעו לכם שלום. אֲזַי לא ייתן לכם אלוהים לגבור עליהם.

سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأۡمَنُوكُمۡ وَيَأۡمَنُواْ قَوۡمَهُمۡ كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلۡفِتۡنَةِ أُرۡكِسُواْ فِيهَاۚ فَإِن لَّمۡ يَعۡتَزِلُوكُمۡ

92. ועתידים אתם למצוא אחרים חפצים להיות מוגנים מפניכם ומפני עמם, כל אימת שיסיתו אותם למרוד ישובו למעשה האיבה – על-כן, אם

وَيُلْقُوٓاْ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۚ وَأُوْلَٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

לא ירחקו מכם, ולא יקראו לכם לשלום, ולא יסירו ידיהם מעליכם, אזי השתלטו עליהם והרגו אותם היכן שתמצאום – כי הרי נגד אלה ניתנה לכם המרות המוחלטת.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔاۚ وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُواْۚ فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍۖ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

93. אין למאמין להרוג מאמין אחר, זולתי בשגגה, ועל המאמין שהורג מאמין אחר בשגגה לשחרר עבד – משלו – ולשלם למשפחת ההרוג כוֹפֶר, אלא אם יחליטו בני משפחת ההרוג למחול לו מתוך רחמים עליו, אך אם היה הנהרג מעם אויב וההרוג מאמין, אזי עונשו שחרור עבד מאמין – ואם ההרוג הינו מעם שבינכם לבינם ברית, ישלם כופר למשפחת ההרוג וישחרר עבד מאמין – ומי שידו אינה משגת, חובתו לצום שני חודשים רצופים, מחילה היא לו מאת אלוהים. הנה אלוהים יודע וחכם.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

94. וזה שהורג מאמין בזדון – עונשו, אש הַגֵּיהִנּוֹם ישהה בה לעד, עליו חרון אלוהים. יקללנו הבורא, ויכין לו עונש כבד.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُواْ وَلَا تَقُولُواْ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ

95. הוי המאמינים, כאשר תצאו למלחמת אלוהים הבחינו היטב, ואל תמאנו להשיב בשלום למי שמברך אתכם בשלום, ולטעון כלפיו: אינך מאמין, אתם רודפים אחר הנאות

كَثِيرَةٌۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبۡلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَتَبَيَّنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ﴿٩٥﴾

העולם הזה. אך בידי אלוהים שלל רב – כך הייתם לפני כן – והרעיף עליכם אלוהים מחסדו, הבחינו היטב, אֵפוֹא, כי אכן יודע אלוהים את מעשיכם.

لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ غَيۡرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ وَٱلۡمُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۚ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ دَرَجَةٗۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا ﴿٩٦﴾

96. לא ישתוו היושבים בבתיהם מן המאמינים – זולתי מאונס – עם הנאבקים למען אלוהים, הן בהונם והן בנפשם – מפלה אלוהים לטובה את הנאבקים בהונם ובנפשם, על היושבים בבתיהם – אֻמְנָם לשניהם הבטיח אלוהים לגמול בטוב, אך הוא הפלה את הנאבקים על היושבים בשכר רב.

دَرَجَٰتٖ مِّنۡهُ وَمَغۡفِرَةٗ وَرَحۡمَةٗۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾

97. על-פי דרגות מטעמו, ומתוך מחילה ורחמים. ואלוהים הינו סַלָּח ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمۡۖ قَالُواْ كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ قَالُوٓاْ أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَاۚ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

98. אכן אלה המובילים אותם המלאכים למוות, כאשר הם גורמים עוול לעצמם, יגידו להם [המלאכים], ובמה הייתם עסוקים? יגידו: היינו נרדפים בארץ. יגידו [המלאכים] האם לא הייתה ארץ אלוהים רחבה דיה למען תהגרו ממקום למקום [בטוח יותר]? אכן אלה מגוריהם גֵיהִנּוֹם ושם יעדם הרע.

إِلَّا ٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ حِيلَةٗ وَلَا يَهۡتَدُونَ سَبِيلٗا ٩٩

99. זולתי החלשים מבין הגברים, הנשים והילדים חסרי האונים שאינם מוצאים כל דרך להימלט.

فَأُوْلَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعۡفُوَ عَنۡهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورٗا ١٠٠

100. לאלה עשׂוי אלוהים לסלוח על חטאיהם - ואכן אלוהים סולח ומוחל.

۞وَمَن يُهَاجِرۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُرَٰغَمٗا كَثِيرٗا وَسَعَةٗۚ وَمَن يَخۡرُجۡ مِنۢ بَيۡتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدۡرِكۡهُ ٱلۡمَوۡتُ فَقَدۡ وَقَعَ أَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠١

101. כל המהגר מארצו למען אלוהים ימצא בעולם מקומות מחסה רבים ומרחב רב, וכל היוצא את ביתו, מהגר למען אלוהים ושליחו, וישיגנו המוות, אזי שכרו על אלוהים – ואלוהים סַלָּח ורחוּם.

وَإِذَا ضَرَبۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَقۡصُرُواْ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنۡ خِفۡتُمۡ أَن يَفۡتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْۚ إِنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ كَانُواْ لَكُمۡ عَدُوّٗا مُّبِينٗا ١٠٢

102. כאשר תתורו בארץ, אין עליכם אשמה לקצר בתפילה, זאת אם יפקד אתכם פחד שהכופרים עלולים להדאיג אתכם, אכן הכופרים אויב גלוי ביחס אליכם.

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمۡ فَأَقَمۡتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَلۡتَقُمۡ طَآئِفَةٞ مِّنۡهُم مَّعَكَ وَلۡيَأۡخُذُوٓاْ أَسۡلِحَتَهُمۡۖ فَإِذَا سَجَدُواْ فَلۡيَكُونُواْ مِن وَرَآئِكُمۡ وَلۡتَأۡتِ طَآئِفَةٌ أُخۡرَىٰ لَمۡ يُصَلُّواْ فَلۡيُصَلُّواْ مَعَكَ وَلۡيَأۡخُذُواْ حِذۡرَهُمۡ وَأَسۡلِحَتَهُمۡۗ وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ

103. וכאשר אתה נמצא עם הלוחמים וקמתָ לערוך להם תפילה, [דאג] שתקום קבוצה מהם [לתפילה] עמךָ ונשקם בידם, ובעת השתחוותם [יעמדו] האחרים מאחוריהם. ותבוא הקבוצה השנייה שטרם התפללה, להתפלל אתךָ,

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَٰحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا۟ أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

כשהם ערים לביטחונם ולנשקם, כמה היו רוצים הכופרים שתסיחו דעתכם מנשקכם ומהכלים שלכם, ואז יתקפו אתכם במכה אחת [וישמידוכם], ולא יהיה עליכם עוון אם יפגע בכם מָטָר, או תפקד אתכם מחלה שתניחו את נשקכם תוך שמירה על עצמכם – אכן הכין אלוהים לכופרים עונש מחפיר.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

104. ועם סיום התפילה, זכרו את [חסד] אלוהים בהיותכם עומדים ובהיותכם יושבים ובהיותכם שוכבים על צִדְּכֶם, ועם היותכם במקום מבטחים עִרְכו את התפילה [כסדרה], אכן התפילה נועדה למאמינים במועדים קבועים.

وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

105. ואל תִרפו מרדוף את האויבים, אם סֶבֶל פקד אתכם הנה גם אותם פקד סבל כסבלכם. אך אתם מקווים לקבל מאלוהים את אשר הם אינם מקווים לקבל. אלוהים הינו יודע וחכם.

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

106. הנה אנו הורדנו אליך את הספר ובו האמת למען תשפט בין בני האדם כפי שהורה לך אלוהים – ואל תהיה לבוגדים סניגור.

وَٱسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠٧

107. ובקש מחילה מאת אלוהים, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَلَا تُجَٰدِلۡ عَنِ ٱلَّذِينَ يَخۡتَانُونَ أَنفُسَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمٗا ١٠٨

108. ואל תסנגר על אלה המרמים איש את רעהו, אכן, אין אלוהים אוהב את הבוגד ואת הפושע כאחד.

يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ إِذۡ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرۡضَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطًا ١٠٩

109. הם מנסים להסתתר מפני האנשים, אך לא יעלה בידם להסתתר מפני אלוהים כאשר הוא אתָּם בעת שהם זוממים דברים שאין הוא חפץ בהם, ואלוהים מבין את כל אשר הם עושים.

هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ جَٰدَلۡتُمۡ عَنۡهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيۡهِمۡ وَكِيلٗا ١١٠

110. הנה אתם לִמַּדְתֶּם סָניגוריָה עליהם בחיי העולם הזה, אך מי יסנגר עליהם בפני אלוהים ביום הדין, ומי יהיה להם אז לגואל.

وَمَن يَعۡمَلۡ سُوٓءًا أَوۡ يَظۡلِمۡ نَفۡسَهُۥ ثُمَّ يَسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١١١

111. וכל אשר יעשה רעה ויקפח את נפשו, ולאחר מכן ישוב ויבקש את סליחת אלוהים, ימצא שאלוהים סַלָּח ורחום.

وَمَن يَكۡسِبۡ إِثۡمٗا فَإِنَّمَا يَكۡسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١١٢

112. וכל העושה חטא ופשע, מביא פשע לעצמו, הנה אלוהים יודע וחכם.

وَمَن يَكۡسِبۡ خَطِيٓـَٔةً أَوۡ إِثۡمٗا ثُمَّ يَرۡمِ بِهِۦ بَرِيٓـٔٗا فَقَدِ ٱحۡتَمَلَ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ١١٣

113. וכל העושה חטא או פשע ומשליכו על אדם זכאי ישא עָוֺן ואשמה גלויה.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ ۚ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

114. ולולא הרעיף אלוהים עליך את חסדו ואת רחמיו, היתה קבוצה מהם זוממת את זממה להתעותך – והם לא יתעו זולתי עצמם – ולא יזיקו לך במאומה, כי אלוהים הוריד עליך את הספר ואת החכמה, ולימד אותך את אשר לא ידעת. הנה חסד אלוהים עליך הוא רב ועצום.

۞ لَّا خَيْرَ فِى كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَىٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَٰحٍۭ بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

115. אין תועלת ברוב דיוניהם, זולתי זה מהם אשר ציווה על צדקה ומעשה הטוב, והשכנת שלום בין האנשים – וכל העושה זאת למען יזכה ברצון אלוהים אכן יִנָּתן לו שכר רב.

وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِۦ جَهَنَّمَ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

116. וכל העומד נגד השליח לאחר שהובהר לו הדרך הישר, והולך בדרך שונה מדרך המאמינים – נפנה אותו לדרך אשר ביקש לפנות אליה, ונצלה אותו באש הגֵּיהִנּוֹם – ומה רעה היא דרך הגֵּיהִנּוֹם.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

117. לעולם לא יסלח אלוהים שישתפו בו אלילים אחרים, ויסלח על חטאים חמורים פחות למי שיחפץ, וכל המשתף באלוהים תועה תָּעוּת [תְּעִיָּה] כבדה.

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٨﴾

118. אין הם קוראים [מלבד אלוהים] אלא לפסלים חסרי חיים – ולא יקראו אלא לשׂטן מתמרד.

لَّعَنَهُ ٱللَّهُۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنۡ عِبَادِكَ نَصِيبٗا مَّفۡرُوضٗا ١١٩

119. אשר קללו אלוהים, ואז הוא [השׂטן] הכריז: לַקח אקַח לי מעבדיך – אלוהים – חלק קצוּב.

وَلَأُضِلَّنَّهُمۡ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمۡ وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلۡقَ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيۡطَٰنَ وَلِيّٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَقَدۡ خَسِرَ خُسۡرَانٗا مُّبِينٗا ١٢٠

120. ואני אתעה אותם ואעורר בקרבם תאבות כוזבות, ואצווה עליהם לחתוך את אוזני הצֹאן, ואצווה עליהם לשנות את צורת הבריאה של אלוהים, הנה כל הלוקח את השׂטן כגואל מלבד אלוהים, יסבול מחסרון כבד במיוחד.

يَعِدُهُمۡ وَيُمَنِّيهِمۡۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ١٢١

121. הוא [השׂטן] מבטיח להם טובות ומעורר את תאוותם, אך לא יבטיח להם השׂטן דבר מלבד הרמִיָה.

أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنۡهَا مَحِيصٗا ١٢٢

122. אלה מעונם גֵיהִנּוֹם, ולא יצליחו לברוח ממנה.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٗاۚ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلٗا ١٢٣

123. אך אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, נביאם בשערי גִנות שנהרות זורמים מתחתיהן, והם ישכנו בהן לעד, זוהי הבטחת אמת מאת אלוהים ומיהו הנאמן יותר מאלוהים בדברו.

لَّيۡسَ بِأَمَانِيِّكُمۡ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِۗ مَن يَعۡمَلۡ سُوٓءٗا يُجۡزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدۡ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٢٤

124. ואין הדבר תלוי בתאבתכם ולא בתאבת אנשי הספר, כל אשר יעשה רע יְגֻמַל על-פי מעשהו ולא ימצא לו מלבד אלוהים מגן ולא מושיע.

وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ نَقِيرٗا ١٢٥

125. וכל העושה טוב מתוך אמונה בין אם זכר ובין אם נקבה, אלה יבואו אל גן העדן ולא יקופּחו מאומה.

وَمَنۡ أَحۡسَنُ دِينٗا مِّمَّنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۗ وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبۡرَٰهِيمَ خَلِيلٗا ١٢٦

126. ומיהו זה אשר יעלה באמונתו על מי שהתמסר לאלוהים בהיותו עושה הטוב והולך בדרכי דת אברהם ״החניף״? ואלוהים לקח את אברהם לידיד נפש.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطٗا ١٢٧

127. ו[הנה] לאלוהים [כל אשר] בַּשָּׁמַיִם ו[כל אשר] בארץ, ואכן אלוהים מבין הכל.

وَيَسۡتَفۡتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِيهِنَّ وَمَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا تُؤۡتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرۡغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلۡوِلۡدَٰنِ وَأَن تَقُومُواْ لِلۡيَتَٰمَىٰ بِٱلۡقِسۡطِۚ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمٗا ١٢٨

128. וישאלוּךּ אודות הנשים [בענין חוק נישואי הגבר עם יותר מאישה אחת] – אֱמוֹר אלוהים ינחה אתכם בענין, ובדבר אשר הוריתם בספר בענין היתומות אשר מנעתם מהן את רכושן וביקשתם לשׂאת אותן לנשים – ובענין הילדים החלשים [שבחסותכם] – ואלוהים מצווכם לנהוג ביושר כלפי היתומים וכל מעשה טוב אשר תעשו הנה אלוהים יודע אותו על בוריו.

وَإِنِ ٱمۡرَأَةٌ خَافَتۡ مِنۢ بَعۡلِهَا نُشُوزًا أَوۡ إِعۡرَاضٗا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن يُصۡلِحَا بَيۡنَهُمَا صُلۡحٗاۚ وَٱلصُّلۡحُ خَيۡرٞۗ وَأُحۡضِرَتِ ٱلۡأَنفُسُ ٱلشُّحَّۚ وَإِن تُحۡسِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ١٢٩

129. ואם תחוש אישה אכזבה מצד בעלה, ושהוא מאס בה, לא יהיה עליהם עוֶל שישלימו ביניהם, כי השלום טוב ועדיף, והתאווה הוטבעה בנפשות, ואם תטיבו ותיראו מפני אלוהים, הרי אלוהים את מעשיכם יודע.

وَلَن تَسْتَطِيعُوٓا۟ أَن تَعْدِلُوا۟ بَيْنَ ٱلنِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا۟ كُلَّ ٱلْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَٱلْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِن تُصْلِحُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٣٠﴾

130. ולעולם לא תצליחו לנהוג באיזון מוחלט בנשים אף אם תשתדלו, אל לכם, אם כן, לנהוג בקיצוניות כאשר אתם משאירים אחת מהן כתלויה [בספק], ואם תשלימו ותיראו, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ ٱللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِۦ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾

131. ואם יחליטו להיפרד, יעניק אלוהים לשניהם מהטוב הרב שבידו. והנה אלוהים נדיב וחכם.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٢﴾

132. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ לאלוהים הוא. אנו ציווינו לכם ולאלה אשר קיבלו את הספר לפניכם שתיראו מפני אלוהים, אך אם תרפו הרי שלאלוהים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, בלתי תלוי ומהולל הוא.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

133. אכן כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ לאלוהים הוא, והנה הוא משען בטוח.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأْتِ بِـَٔاخَرِينَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

134. הוי בני האדם, אכן אם ירצה אלוהים ירחיקכם [מן העולם הזה] ויביא אחרים במקומכם, ואכן אלוהים מסוגל לעשות זאת.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

135. כל החפץ בגמול העולם הזה, הנה גמול העולם הזה וגמול העולם הבא בידי אלוהים, ואלוהים שומע ורואה.

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلۡقِسۡطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ أَوِ ٱلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَۚ إِن يَكُنۡ غَنِيًّا أَوۡ فَقِيرًا فَٱللَّهُ أَوۡلَىٰ بِهِمَاۖ فَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلۡهَوَىٰٓ أَن تَعۡدِلُواْۚ وَإِن تَلۡوُۥٓاْ أَوۡ تُعۡرِضُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرًا ١٣٦

136. הוי המאמינים, העידו עדות אמת לפני אלוהים, אף [אם העניין] נגד עצמכם או נגד הוריכם, והקרובים, בין אם עשיר היה ובין אם עני, הרי אלוהים קודם להם – ולא תלכו אחרי התאווה לבל תתמסרו לה, ואל תְסַלפו ואל תִרחקו [מדרך אלוהים] כי אלוהים יודע את מעשיכם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٣٧

137. הוי המאמינים, האמינו באלוהים ובשליחו, ובספר אשר הוריד אלוהים על שליחו, ובספר אשר הוריד לפני כן. הנה כל הכופר באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובשליחיו וביום הדין, הרי הוא תועה תְעִיָּה מרחיקת לכת.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ٱزۡدَادُواْ كُفۡرًا لَّمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ سَبِيلَۢا ١٣٨

138. הנה אלה אשר האמינו ושָבו וכפרו, והאמינו [בשנית] ושבו וכפרו, והגבירו את כפירתם, לא יסלח להם אלוהים, ולא ינחה אותם אורח.

بَشِّرِ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ١٣٩

139. הודַע למתחסדים כי להם עונש מכאיב.

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ أَيَبۡتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلۡعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ١٤٠

140. [אלה] הלוקחים להם את הכופרים לידידים על פני המאמינים, הַאֻמְנָם יזכו אצלם לכבוד ועוז הנה הכבוד והעוז כולו לאלוהים.

وَقَدۡ نَزَّلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أَنۡ إِذَا سَمِعۡتُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكۡفَرُ بِهَا وَيُسۡتَهۡزَأُ بِهَا فَلَا تَقۡعُدُواْ مَعَهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦٓ إِنَّكُمۡ إِذٗا مِّثۡلُهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡكَٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

141. וכבר הנחה אֶתְכֶם בספר לאמור: שֶׁבְּעֵת תשמעו את הכפירה והלעג באותות אלוהים, אל תשבו איתם עד אשר יחליפו את נושא הדיבור, וְלֹא תִדָמוּ להם. אכן אלוהים יאסוף את החנפנים ואת הכופרים בגֵיהִנּוֹם יחד.

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمۡ فَإِن كَانَ لَكُمۡ فَتۡحٞ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓاْ أَلَمۡ نَكُن مَّعَكُمۡ وَإِن كَانَ لِلۡكَٰفِرِينَ نَصِيبٞ قَالُوٓاْ أَلَمۡ نَسۡتَحۡوِذۡ عَلَيۡكُمۡ وَنَمۡنَعۡكُم مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلَن يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لِلۡكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤٢﴾

142. אלה הממתינים לראות את אשר יקרה לכם, אם תהיה לכם ישועה מאת אלוהים יאמרו: האם לא היינו אתכם? ואם הכופרים יִזְכּוּ יגידו להם, האם לא היגנו עליכם והצלנו אתכם מידי המאמינים? אלוהים ישפט ביניכם ביום הדין, והוא לא ייתן לכופרים לגבור על המאמינים.

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمۡ وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿١٤٣﴾

143. הנה המתחסדים מנסים לרמות את אלוהים – אך אלוהים עתיד להענישם בגלל הונאתם, וכאשר קמים לערוך תפילה, הם קמים בעצלות מְרוּשֶׁלֶת למראית עיני האנשים, ואינם זוכרים אלוהים זולתי מעט.

مُّذَبۡذَبِينَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلٗا ﴿١٤٤﴾

144. הססנים ומפקפקים, לא עם אלה ולא עם אלה, וכל אשר יטעהו אלוהים לא תמצא לו דרך להחלץ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينًا ١٤٥

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ فِي ٱلدَّرۡكِ ٱلۡأَسۡفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمۡ نَصِيرًا ١٤٦

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَٱعۡتَصَمُواْ بِٱللَّهِ وَأَخۡلَصُواْ دِينَهُمۡ لِلَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَسَوۡفَ يُؤۡتِ ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا ١٤٧

مَّا يَفۡعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمۡ إِن شَكَرۡتُمۡ وَءَامَنتُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمٗا ١٤٨

۞لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلۡجَهۡرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ إِلَّا مَن ظُلِمَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٩

إِن تُبۡدُواْ خَيۡرًا أَوۡ تُخۡفُوهُ أَوۡ تَعۡفُواْ عَن سُوٓءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوّٗا قَدِيرًا ١٥٠

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ

145. הוי המאמינים, אל תקחו לכם את הכופרים לידידים על פני המאמינים, התרצו להציג בפני אלוהים עדות גלויה נגדכם?

146. אכן המתחסדים גורלם להיות בשפל המדרגה של אש הגֵּיהִנּוֹם, ושם לא תמצא להם מושיע כלל.

147. זולתי אלה המראים חרטה, ומפגינים התעלות ואוחזים בקשר איתן עם אלוהים, ומראים כניעה מוחלטת לאלוהים, אלה יִכָּללו בתוך המאמינים, ואלוהים יעניק במהרה לכלל המאמינים גמול הולם.

148. ומדוע יענישכם אלוהים אם תודו ותאמינו? הנה אלוהים מכיר תודה ויודע כל.

149. אין אלוהים אוהב להפיץ דברי גני באיש, זולתי מצד אדם שקופח, ואלוהים שומע ויודע כל.

150. בין אם תגלו את המעשה הטוב ובין אם תסתירוהו, ותסלחו לרעה, הנה אלוהים סַלָּח והכל יכול.

151. הנה אלה הכופרים באלוהים ובשליחיו, וחפצים הם להבדיל בין

وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٍ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥١

אלוהים ובין שליחיו, ואומרים: אנו נאמין בחלק מהם ונכפור בחלק האחר, מבקשים הם לנוע בין אלה לבין אלה.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥٢

152. אכן אלה הם הכופרים, ואנו יָעַדְנוּ לכופרים עונש משפיל.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمۡ يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ أُوْلَٰٓئِكَ سَوۡفَ يُؤۡتِيهِمۡ أُجُورَهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٥٣

153. ואלה אשר האמינו באלוהים ובשליחיו, ולא הבדילו בין איש מהם לבין זולתו, עתיד אלוהים להעניק להם את שכרם. הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

يَسۡـَٔلُكَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيۡهِمۡ كِتَٰبٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ فَقَدۡ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكۡبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا عَن ذَٰلِكَۚ وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ١٥٤

154. עמי הספר יבקשוּךָ להוריד אֲלֵיהֶם ספר מֵהַשָּׁמַיִם, הרי כבר ביקשו ממשה יותר מזה. הם אמרו לו: הראה לנו את אלוהים בגלוי – ועל-כן עונש כבד הפתיע אותם בגלל הרשעות שבהם, - ולאחר מכן עבדו את העגל אחרי הגיעם המופתים הנהירים, ואף על זה סלחנו להם גם, ולמשה נָתַנּוּ שלטון מזהיר.

وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ فِي ٱلسَّبۡتِ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ١٥٥

155. והרמנו מעליהם את ההר בבואנו לִכְרוֹת ברית איתם ואמרנו להם: היכנסו בשער נכנעים, ואמרנו להם: אל תחללו את השבת, וְחִיַּבְנוּ אותם בברית חזקה.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٦﴾

156. והנה, על שהפרו את בריתם ועל כפירתם באותות אלוהים, ועל הָרְגָם את הנביאים ללא הצדקה, ואומרם: הנה לבותינו כרוכים מעטפת, לא – כי אם אלוהים חתם את לבותיהם בגלל כפירתם, ועל-כֵּן אין הם מאמינים זולתי מעט.

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

157. ובגלל כפירתם ואומרם על מרים דבר דיבה מכאיב.

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ﴿١٥٨﴾

158. ועל אומרם הנה אנו הרגנו ישוע בן מרים, שליח אלוהים, בעוד שהם לא הרגוהו ולא הצליחו להמיתו על הצלב, על אף שנראה להם כְּמִי [שהיה גורלו כך] וכל אלה השונים בדעותיהם [כלפי מותו של ישוע] חושדים באמיתות הדבר, ואין הם מודעים לאמיתות הענין, זולתי החשד שבלבם, והם בוודאי לא היכו את נפשו כלל.

بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٩﴾

159. כי אם נהפוך הוא, אלוהים העלה אותו אליו. הנה אלוהים גבור וחכם.

وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٠﴾

160. ואין מעם הספר איש שלא יאמין בו לפני מותו, וביום הדין יקום להעיד נגדם.

فَبِظُلۡمٖ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتۡ لَهُمۡ وَبِصَدِّهِمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ كَثِيرٗا ١٦١

161. ועל-כּן, בגלל פשעי היהודים אסרנו עליהם מטעמים שהיו מותרים להם – וגם בגלל מניעת רבים – [ללכת] בדרך אלוהים.

وَأَخۡذِهِمُ ٱلرِّبَوٰاْ وَقَدۡ نُهُواْ عَنۡهُ وَأَكۡلِهِمۡ أَمۡوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡبَٰطِلِۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ مِنۡهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٦٢

162. ובגלל נשיכת הרבית אשר נאסר עליהם לקחת ובגלל אוכלם את רכוש בני האדם ללא צדק. ואנו קבענו לכופרים שבהם עונש מכאיב.

لَّٰكِنِ ٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلۡعِلۡمِ مِنۡهُمۡ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَۚ وَٱلۡمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَۚ وَٱلۡمُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ أُوْلَٰٓئِكَ سَنُؤۡتِيهِمۡ أَجۡرًا عَظِيمًا ١٦٣

163. אך אלה מהם בְּנֵי ואנִינֵי הדעת, והמאמינים, מאמינים הם במה שהורד אלֶיךָ ובמה שהורד לפנֶיךָ, והמקיימים את התפילה, ובעלי הצדקה, והמאמינים באלוהים וביום האחרון, לכל אלה חלקנו שכר גדול.

۞إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيۡمَٰنَۚ وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ١٦٤

164. אכן אנו בירכנו אותך בהתגלות, כפי שברכנו בהתגלות את נֹחַ ואת הנביאים אחריו, ובירכנו בהתגלות את אברהם ואת ישמעאל ואת יצחק ואת יעקב ואת השבטים, ואת ישוע ואִיּוֹב ויונה ואהרון ושלמה, ונָתַנּוּ לדוד מזמורים.

وَرُسُلٗا قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ مِن قَبۡلُ وَرُسُلٗا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكۡلِيمٗا ١٦٥

165. ושליחים אשר סִפַּרנו לך על אדותם לפני כן, ושליחים אשר לא סיפרנו לך על אודותם, ואלוהים דיבר אל משה ארוכּות.

رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ﴿١٦٦﴾

لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشۡهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيۡكَۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلۡمِهِۦۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَشۡهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدۡ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ﴿١٦٨﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ طَرِيقًا ﴿١٦٩﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ﴿١٧٠﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلۡحَقِّ مِن رَّبِّكُمۡ فَـَٔامِنُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ وَإِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿١٧١﴾

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ

166. שליחים מבשרים ומזהירים למען לא תהיה לבני האדם טענה כנגד אלוהים, לאחר ששלח אליהם את השליחים, אכן אלוהים גיבור וחכם.

167. ואלוהים יעיד על אשר הוריד עליך על פי דעתו המוחלטת וגם המלאכים יעידו, ודַיֵי[ךָ] באלוהים לעד.

168. הנה אלה אשר כפרו, והרחיקו את האחרים מדרך אלוהים, תָעוּ, והרחיקו לכת בַּתְּעִיָּה.

169. הנה אלה אשר כפרו וקִפְּחוּ [אחרים] – לא יסלח להם אלוהים, ולא ינחה אותם בדרך כלשהי.

170. זולתי הדרך לגֵיהִנּוֹם, שם ישהו לאורך זמן. ומה קל הענין על אלוהים [לעשותו].

171. הוי בני האדם, הנה הגיע אליכם השליח בדבר אמת מאת אלוהים – האמינו, אֵפוֹא, ייטב לכם. אך אם תכפרו הנה לאלוהים כל אשר בַּשָּׁמַיִם, וכל אשר בארץ ואלוהים יודע וחכם.

172. הוי עמי הספר, אל תעברו את גבול המוגבלות ביחס לדתכם, ואל תדברו על אלוהים זולתי האמת – המשיח ישוע בן מרים אינו אלא שליח אלוהים – למֵמוּש הבטחתו

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ١٧١

אשר מסר למרים, ורחמים מטעמו – האמינו, אֵפוֹא, באלוהים ובשליחיו ואל תכריזו על ״השילוש״ [הנה הם שלושה] – והניחו לרעיון הזה יהי עדיף לכם – הנה אלוהים אלוה אחד, ישתבח שמו מלהיות לו בן – ואליו שייך כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ודיינו באלוהים להיות השומר.

لَّن يَسۡتَنكِفَ ٱلۡمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبۡدٗا لِّلَّهِ وَلَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ٱلۡمُقَرَّبُونَۚ وَمَن يَسۡتَنكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيَسۡتَكۡبِرۡ فَسَيَحۡشُرُهُمۡ إِلَيۡهِ جَمِيعٗا ١٧٣

173. לא יתנשׂא המשיח להיות עבד לאלוהים, וכן גם לא המלאכים המקורבים אליו, וכל המתנשא לעבוד את אלוהים כשהוא אחוז יהירות אכן אלוהים יאסוף את כולם אליו יחד.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡتَنكَفُواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٧٤

174. באשר לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, יגמול להם את שכרם ויוסיף להם מחסדו – ואילו אלה אשר תפסה אותם היהירות וההתנשאות יענישם עונש מכאיב, ולא ימצאו להם מפני אלוהים שום ידיד ושום מושיע.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُم بُرۡهَٰنٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ نُورٗا مُّبِينٗا ١٧٥

175. הוי האנשים, הנה הגיעכם מופת מאת ריבונכם והורדנו אליכם אור ברור ומובהק.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱعۡتَصَمُواْ بِهِۦ فَسَيُدۡخِلُهُمۡ فِي رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ١٧٦

176. לכן - אלה אשר האמינו באלוהים ונאחזו בו, יכניסם תחת כנפי רחמיו ואושרו – וינחה אותם בדרך הישר אליו.

يَسۡتَفۡتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِي
ٱلۡكَلَٰلَةِۚ إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ هَلَكَ لَيۡسَ لَهُۥ
وَلَدٞ وَلَهُۥٓ أُخۡتٞ فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَۚ
وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن لَّمۡ يَكُن لَّهَا وَلَدٞۚ فَإِن
كَانَتَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۚ
وَإِن كَانُوٓاْ إِخۡوَةٗ رِّجَالٗا وَنِسَآءٗ فَلِلذَّكَرِ
مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۗ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ
أَن تَضِلُّواْۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ١٧٧

177. יבואו לשאול אותך אודות
ה-כַּלַאלַה – אמור: אלוהים יבהיר
לכם ענין – אם ימות אדם ולא
השאיר ילדים [מטעמו] ולו אחות,
הרי שמגיע לה מחצית עזבונו, והוא
רשאי לרשת את עזבונה אם לא
השאירה ילדים [מטעמה] – ואם
היו שתי אחיות להן שני שלישים
מעזבונו – ואם היו אלה אחים זכרים
ונשים, אזי לזכר האחד חלקן של
שתי נשים – כך מחוור לכם אלוהים
לבל תתעו. ואלוהים מיטיב לדעת כל.

سُورَةُ المَائِدَةِ

סוּרַת אַלְ-מאאִדַה

مدنيَّة وآياتها ١٢١

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 121

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَوۡفُواْ بِٱلۡعُقُودِۚ أُحِلَّتۡ لَكُم بَهِيمَةُ ٱلۡأَنۡعَٰمِ إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ غَيۡرَ مُحِلِّي ٱلصَّيۡدِ وَأَنتُمۡ حُرُمٌۗ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿٢﴾

2. הוי המאמינים, הקפידו לקיים את המצוות, הנה הותר לכם לאכול מכל סוג בהמות המקנה, זולתי מה שנאסר עליכם במפורש, ומה שהצלחתם לצוד בהיותכם מקיימים את מצוות העלייה לרגל, הנה אלוהים מטיל את מצוותיו כרצונו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحِلُّواْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهۡرَ ٱلۡحَرَامَ وَلَا ٱلۡهَدۡيَ وَلَا ٱلۡقَلَٰٓئِدَ وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلۡبَيۡتَ ٱلۡحَرَامَ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّهِمۡ وَرِضۡوَٰنٗاۚ وَإِذَا حَلَلۡتُمۡ فَٱصۡطَادُواْۚ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ أَن صَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ أَن تَعۡتَدُواْۘ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿٣﴾

3. הוי המאמינים אל תחללו את המקומות הקדושים ולא את החודש הקדוש ולא את הקורבנות ולא את סימני הבהמות [קישוטיהם], ואל תפגעו באלה שבאים בשערי הבית הקדוש הבאים לבקש חסד ורצון מריבונם. אך עם סיום מצוות העלייה לרגל מותר לכם ציד ואל תתנו שהשנאה לאלה אשר מנעו מכם להגיע אל המסגד הקדוש לגרום לכם לריב איתם, אלא עזרו אתם איש לרעהו להיות נאמנים

ואנשי צדק. ואל תעודדו איש את רעהו על החֵטא והאיבה, ויִרְאוּ את אלוהים כיוון שמאֹד כבד הוא עונש אלוהים.

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ
وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ
بِهِۦ وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ
وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيۡتُمۡ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن
تَسۡتَقۡسِمُواْ بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ
يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمۡ فَلَا
تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ
لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ
نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ
فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ
لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٤

4. נאסר עליכם לאכול את הנְבֵלה את הדם ואת בשר החזיר, וכל אשר נקרא עליו שם אחר מבלעדי אלוהים, ואסורה עליכם החנוקה והמוּכֶּה עד מות והנפוּלָה והנגוחה וזאת שנאכלה על-ידי חיית הטרף מלבד זאת אשר שחטתם במו ידיכם [בטרם נפחה את רוחה מנשיכת הטורף] ואסורה עליכם הבהמה אשר נשחטה על מזבח אלילים – ואסורה עליכם הטלת החצים כדי לגלות את מזלכם כי הרי זוהי תועבה – היום נואשו הכופרים מדתכם – על-כֵּן אל תיראו מפניהם, כי אם אותי תִירָאוּ – היום השלמתי לכם את דתכם, ונתתי לכם את אושרי עד תם ורציתי לכם את האסלאם לדת. ואולם כל הנאלץ לעת רעב אך ללא כוונת אשם, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمۡۖ قُلۡ أُحِلَّ
لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ وَمَا عَلَّمۡتُم مِّنَ
ٱلۡجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُۖ فَكُلُواْ مِمَّآ أَمۡسَكۡنَ
عَلَيۡكُمۡ وَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِۖ

5. ישאלוך מה הותר להם? אמור: הותרו לכם המאכלים הטובים, ואת אשר צדו למענכם חיות הצייד אשר אילפתם, ואשר לימדתם אותם את אשר לימד אתכם אלוהים, אִכְלוּ כל

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٥

אשר לכדו למענכם, והזכירו את שם אלוהים עליו, וְהֱיוּ יריאים את אלוהים. הנה אלוהים מהיר חשבון.

ٱلۡيَوۡمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حِلّٞ لَّكُمۡ وَطَعَامُكُمۡ حِلّٞ لَّهُمۡۖ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخۡدَانٖۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦

6. היום הותרו לכם המאכלים הטובים, ומאכל אלה אשר ניתן להם הספר מותר לכם, ומאכלכם מותר להם, ומותרות לכם הנשים הצנועות מבין המאמינות, והנשים הצנועות מבין אלה אשר ניתן להם הספר לפניכם, לאחר מתתכם להן את המוהר המגיע להן, כאשר אתם מצניעים לֶכֶת ולא נואפים, ולא לוקחים אותן כמאהבות [פילגש] – וכל הכופר באמונה מעשיו לשווא – והוא בעולם הבא מן האובדים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٧

7. הוי המאמינים כאשר תקומו לתפילה רחצו את פניכם ואת ידיכם עד המרפק, והעבירו את ידיכם הרטובות על ראשכם ואת כפות רגליכם עד הקרסולים, ואם הייתם במצב של טומאה [ממגע עם אישה] הִטָּהרוּ – אך אם תִחְלוּ או תהיו בדרך המסע, או שיצאתם מהשירותים, או שנגעתם בנשים, ולא מצאתם מים הִטָּהרו בחול, שפשפו בו את פניכם ואת ידיכם. אין אלוהים חפץ להציק לכם, כי אם חפץ הוא לטהר אתכם ולהעניק לכם את הטוב ממנו עד תום, למען תביעו בפניו תודה.

وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِي وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٨

8. וזכרו את הטוב אשר עשה לכם אלוהים, ואת בריתו אשר כָּרַת עִמכֶם, בעת שהצהרתם: הנה שומעים ומצייתים אנו, יִיראו איפה את אלוהים, אכן יודע אלוהים את אשר בלבבות.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٩

9. הוי המאמינים, בעת תקומו להעיד לפני אלוהים, שִמְרוּ אמת, ואל תניא אתכם שִׂנאת אנשים מלנהוג בצדק. נָהֲגוּ בְּצֶדֶק; זֶה קָרוֹב יוֹתֵר לְצַדִּיקוּת, ויִרְאוּ את אלוהים, כי יודע הוא את מעשיכם.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٠

10. הנה אלוהים מבטיח למאמינים ועושי הטוב סליחה ושכר רב.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَـٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١

11. ואילו הכופרים ואלה אשר התכחשו לאותותינו, הֵמָּה אנשי הגֵיהִנּוֹם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ هَمَّ قَوۡمٌ أَن يَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ فَكَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٢

12. הוי המאמינים זכרו את חסד אלוהים עמכם כאשר זממו אנשים להרים את ידיהם עליכם ואלוהים מנע מהם להגיע אליכם, יִרְאוּ את אלוהים, אֵפוֹא, ורק בּוֹ יבטחו המאמינים.

۞وَلَقَدۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَـٰٓءِيلَ وَبَعَثۡنَا مِنۡهُمُ ٱثۡنَيۡ عَشَرَ نَقِيبٗاۖ وَقَالَ ٱللَّهُ

13. ואכן קיבל אלוהים את בני ישראל לברית, והקים מהם שנים

إِنِّي مَعَكُمْۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٣﴾

עשר מנהיגים והכריז: הנני עִמָּכֶם, אם אכן תערכו תפילה ותתנו צדקה ותאמינו בשליחים מטעמי, ותעזרו להם, וְהִלְוִיתֶם לאלוהים מִלְוֶוה טוב, אכפר לכם על הרע שעשיתם, ואכניסכם אל גנות שזורמים מתחתיהן נהרות, אך אלה מכם אשר יכפרו לאחר זאת הרי הם איבדו את דרך הישר.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ لَعَنَّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةًۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْۖ فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱصْفَحْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

14. ועל-כן, בגלל שהפרו את בריתם, הטיל עליהם אלוהים קללה, ועשה את ליבותיהם קשים, מסלפים את הדברים מאמיתותם, ושכחו חלק מהדברים אשר הוזהרו בהם, [ועל-כן] לעולם לא תחדל להיווכח שבוגדים הם, זולתי מְעַטִּים מהם, מְחַל להם וּסְלַח – הנה אלוהים אוהב את המיטיבים עם הזולת.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذْنَا مِيثَٰقَهُمْ فَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَاوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ بِمَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

15. ובינם כאלה אשר אמרו: נוצרים אנחנו – והעברנו אותם בברית – אך גם הם שכחו חלק מהדברים שהוזהרו בהם, ועל-כן עוררנו ביניהם איבה ושנאה – עד ליום הדין – ואז יודיעם אלוהים על מעשיהם.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ

16. הוי עמי הספר, הנה הופיע ביניכם שליחנו לבאר לכם הרבה

مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ١٦

ממה שהייתם מסתירים מן הספר, ולהתעלם [מטעויות] רבות שלכם, הנה הגיעכם מאת אלוהים אור וספר נהיר.

يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٧

17. ינחה בו אלוהים את מחפשי הדרך כרצונו להגיע לשלום, ומוציאם מן החשכה לאור כרצונו, ומנחה אותם אל הדרך הישר.

لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ أَن يُهۡلِكَ ٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗاۗ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٨

18. אכן כפרו אלה אשר אמרו: הנה אלוהים הוא הוא המשיח בן מרים – אֱמוֹר: מי יוכל להתנגד לרצון אלוהים אם ירצה לחסל את המשיח בן מרים [יחד] עם אמו ועם כל אשר עלי אדמות? הנה לאלוהים מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, בורא [כרצונו] את אשר יחפוץ, ואלוהים הוא הכל יכול.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ بَلۡ أَنتُم بَشَرٞ مِّمَّنۡ خَلَقَۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٩

19. היהודים והנוצרים אמרו: אנו בני אלוהים והאהובים עליו. אֱמוֹר: ומדוע הוא מיסר אתכם בגלל חטאיכם? אין אתם אלא בשר ודם מאשר ברא, יסלח למי שיחפץ, ויעניש את אשר יחפוץ. ולאלוהים מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, אליו דרך הַשִּׁבָה.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٢٠﴾

20. הוי אנשי הספר, הנה בא אליכם שליחנו להבהיר לכם דברים, לאחר שחדל לתקופה חזון הנביאים, לבל תאמרו: לא הגיע אלינו מבשר ולא מזהיר – הנה בא אליכם מבשׂר ומזהיר, ואלוהים הכל יכול.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢١﴾

21. וזכרו עת אמר משה לעמו, הוי עמי, זִכְרוּ את הטוב אשר הרעיף אלוהים עליכם עת הקים בקרבכם נביאים, ושמכם למלכים, ונתן לכם את אשר לא נתן לשום עם מבני האדם.

يَٰقَوۡمِ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡأَرۡضَ ٱلۡمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَارِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ﴿٢٢﴾

22. הוי עמי בואו אל הארץ הקדושה אשר ציווה אלוהים לכם ואל תסוגו לאחור פֶּן תלכו לאבוד.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوۡمٗا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَا حَتَّىٰ يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ﴿٢٣﴾

23. אמרו: משה! הנה יושבים בה עַם של ענקים ושלוחי רסן, ואנו לא ניכנס אליה עד אשר יצאו ממנה, ורק כאשר יצאו ממנה אנו ניכנס.

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمَا ٱدۡخُلُواْ عَلَيۡهِمُ ٱلۡبَابَ فَإِذَا دَخَلۡتُمُوهُ فَإِنَّكُمۡ غَٰلِبُونَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٢٤﴾

24. ואז, שני אנשים, יריאֵי שָׁמַיִם, אשר הרעיף עליהם אלוהים מחסדו, אמרו: [הַפְתיעו אותם] בהִכָּנְסְכֶם בשער! ובעת שחדרו ממנו הרי הבטחתם לעצמכם נצחון – וּבִטְחוּ באלוהים אם אכן מאמינים אתם.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَآ أَبَدٗا مَّا دَامُواْ فِيهَا فَٱذۡهَبۡ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ﴿٢٥﴾

25. אמרו: משה! אנו לעולם לא נכנס אליה כל עוד הם בתוכה, לך, אֵפוֹא, להלחם אתה יחד עם ריבונך, והנה אנו כאן יושבים.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ إِلَّا نَفۡسِي وَأَخِيۖ فَٱفۡرُقۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. אמר [משה]: אלוהים שלי! אין בידי שליטה זולתי על עצמי ועל אחי – הפרד נא, אֵפוֹא, בינינו לבין עם הפושעים.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيۡهِمۡۛ أَرۡبَعِينَ سَنَةٗۛ يَتِيهُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ فَلَا تَأۡسَ عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ ﴿٢٧﴾

27. אמר [אלוהים]: הנה היא אסורה עליהם ארבעים שנה – יאֹבדו בארץ, אל תְּעָצֵב, אֵפוֹא, על עם הפושעים.

۞وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱبۡنَيۡ ءَادَمَ بِٱلۡحَقِّ إِذۡ قَرَّبَا قُرۡبَانٗا فَتُقُبِّلَ مِنۡ أَحَدِهِمَا وَلَمۡ يُتَقَبَّلۡ مِنَ ٱلۡأٓخَرِ قَالَ لَأَقۡتُلَنَّكَۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

28. והזכֵּר להם את סיפור שני בניו של אדם, כאשר ביקשו להקריב לאלוהים קורבן – מאחד מהם נתקבל הקורבן ומהשני נידחה. ויאמר השני לאחיו: הרג אהרוג אותךָ! ענה לו אחיו: אכן אלוהים מקבל את קורבנות ישרי הדרך.

لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقۡتُلَنِي مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٖ يَدِيَ إِلَيۡكَ لِأَقۡتُلَكَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

29. ואם אכן תרים ידך להרגני, הרי אני לא ארים ידי להרגך, הנני ירא מפני רבון העולמים.

إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٠﴾

30. ואיני חפץ שתשא את עווני ועוונך יחד ותהיה מבני הגֵּיהִנּוֹם וזהו גמול הפושעים.

فَطَوَّعَتۡ لَهُۥ نَفۡسُهُۥ قَتۡلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٣١

31. אלא שיצר הרע שבנפשו פִּתָּה אותו להרוג את אחיו והרגו, ובזאת נמנה על האובדים.

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابٗا يَبۡحَثُ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُرِيَهُۥ كَيۡفَ يُوَٰرِي سَوۡءَةَ أَخِيهِۚ قَالَ يَٰوَيۡلَتَىٰٓ أَعَجَزۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِثۡلَ هَٰذَا ٱلۡغُرَابِ فَأُوَٰرِيَ سَوۡءَةَ أَخِيۖ فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ٣٢

32. ואלוהים שלח עוֹרֵב לחפור באדמה על מנת להראות לו איך להסתיר את גופת אחיו, ואז אמר: אוי לי שלא הייתי מסוגל להיות כעוֹרֵב הזה לדעת להסתיר את גופת אחי – וישב לאכול את החרטה.

مِنۡ أَجۡلِ ذَٰلِكَ كَتَبۡنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفۡسَۢا بِغَيۡرِ نَفۡسٍ أَوۡ فَسَادٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعٗا وَمَنۡ أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡأَرۡضِ لَمُسۡرِفُونَ ٣٣

33. ועל-כֵּן ציווינו על בני ישראל כי כל ההורג אדם ללא סיבה ומוסיף להשחית בארץ, כמוהו כמי שהרג את האנושות כולה – וכל המציל נפש כמוהו כמי שהחיה את האנושות כולה – והרי הופיעו בקרבם שליחינו ובידם הוכחות ברורות, ולמרות זה רבים מהם ממשיכים להיות משחיתים בארץ.

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسۡعَوۡنَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓاْ أَوۡ يُصَلَّبُوٓاْ أَوۡ تُقَطَّعَ أَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم مِّنۡ خِلَٰفٍ أَوۡ يُنفَوۡاْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِۚ ذَٰلِكَ لَهُمۡ خِزۡيٞ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٣٤

34. אלה הנלחמים באלוהים ובשליחו ושואפים להשחית בארץ גמולם הוא שיֵיהָרְגו או יִצָּלְבוּ או תְּכֻּרַתְנָה ידיהם ורגליהם חליפות או יגורשו מן הארץ – וזה יהיה להם לקלון בעולם הזה, ובעולם הבא להם עונש כבד.

35. זולתי אלה מהם שהביעו חרטה לפני שגברתם עליהם – הן דְעוּ שאלוהים סַלָּח ורחום.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبۡلِ أَن تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهِمۡۖ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٥

36. הוי המאמינים יִראו את אלוהים ובקשו את הדרך לדבוק בו והקריבו על פי דרכּו למען תצליחו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱبۡتَغُوٓاْ إِلَيۡهِ ٱلۡوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُواْ فِي سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٣٦

37. הנה הכופרים, לוּ היה להם כל אשר בארץ יחדָו, ועוד כמוהו אִתו, למען יפדו בוֹ את עצמם מעונש יום הדין, לא יִתְקָבֵּל מהם, ולהם עונש מכאיב.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفۡتَدُواْ بِهِۦ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنۡهُمۡۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٣٧

38. יבקשו לצאת מן הגֵּיהִנּוֹם, אך לא יצליחו לצאת ממנה ולהם עונש נצחי.

يُرِيدُونَ أَن يَخۡرُجُواْ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنۡهَاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٣٨

39. ובאשר לגנָּב ולגַנֶּבֶת כּרְתו את ידיהם, גמול על פועלם, ועונש מאת אלוהים, ואלוהים גבור וחכם.

وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقۡطَعُوٓاْ أَيۡدِيَهُمَا جَزَآءَۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلٗا مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٣٩

40. אך זה אשר ישוב אחרי שֶׁחָטָא ויטיב דרכו – יזכה ברחמים מאת אלוהים, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

فَمَن تَابَ مِنۢ بَعۡدِ ظُلۡمِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٤٠

41. הלא ידעתָ שלאלוהים מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, יעניש את אשר יחפץ ויסלח למי שיחפץ, ואלוהים הכל יכול.

أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٤١

۞يَـٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ لَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَلَمۡ تُؤۡمِن قُلُوبُهُمۡۛ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْۛ سَمَّـٰعُونَ لِلۡكَذِبِ سَمَّـٰعُونَ لِقَوۡمٍ ءَاخَرِينَ لَمۡ يَأۡتُوكَۖ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ مِنۢ بَعۡدِ مَوَاضِعِهِۦۖ يَقُولُونَ إِنۡ أُوتِيتُمۡ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمۡ تُؤۡتَوۡهُ فَٱحۡذَرُواْۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتۡنَتَهُۥ فَلَن تَمۡلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۚ أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمۡ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمۡۚ لَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿٤٢﴾

42. הוי השליח! אל תתעצב בגלל אלה הנחפזים לכפירה – אלה שאומרים בפיהם: מאמינים אנו, אך ליבם אינו מאמין. וכן מבין היהודים גם כאלה המתלהבים להקשיב לשקרים על מנת ללחוש בהם באוזני אלה שלא הגיעו אליך מוציאים את הדברים מהקשרם, ואומרים: אם יוּבָא אליכם כדבר הזה, קבלוהו, ואם לא יוּבָא אליכם כזה התרחקו ממנו – הנה כל אלה אשר ירצה אלוהים להעמידם במבחן, לא בידך העוז לקום למענם בפני אלוהים, אלה שלא חפץ אלוהים לטהר את ליבם להם קלון בעולם הזה, ובעולם הבא עונש כבד.

سَمَّـٰعُونَ لِلۡكَذِبِ أَكَّـٰلُونَ لِلسُّحۡتِۚ فَإِن جَآءُوكَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُمۡ أَوۡ أَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡۖ وَإِن تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيۡـًٔاۖ وَإِنۡ حَكَمۡتَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ﴿٤٣﴾

43. להוטים אחר שמיעת השקר, ואכילת האסור, אם יבואו אליך שפֹט ביניהם, או רְחַק מהם, אם תרְחַק מהם לא יזיקו לך במאומה, ואם תשפט ביניהם שפֹט בצדק, הנה אלוהים אוהב את שומרי הצדק.

وَكَيۡفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ ٱلتَّوۡرَىٰةُ فِيهَا حُكۡمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوۡنَ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَـٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٤﴾

44. וכיצד יבקשו שתשפט [אתה] ביניהם ואתם התורה שבה משפט אלוהים? – ולמרות זאת הם מפנים עורף – אכן אלה אינם מאמינים.

إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ
يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ
لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا
ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيۡهِ
شُهَدَآءَۚ فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ وَٱخۡشَوۡنِ
وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ وَمَن
لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡكَٰفِرُونَ ٤٥

45. הנה אנו הורדנו את התורה ובה דרך ארץ ואור, שופטים לפיה הנביאים המסורים לאלוהים את [עם] היהודים, וגם הרבנים והחכמים שפטו על פי ספר אלוהים שנשמר בידיהם ולפיו העידו – אל תיראו, אם כן, מבני האדם, ורק אותי תִּירָאו, ואל תמכּרו את אותותי במחיר זול, אכן כל אשר לא ישפטו על פי מה שהוריד אלוהים, הנה הֵמָּה הכופרים.

وَكَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ بِٱلنَّفۡسِ
وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ وَٱلۡأَنفَ بِٱلۡأَنفِ وَٱلۡأُذُنَ
بِٱلۡأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلۡجُرُوحَ قِصَاصٞۚ
فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ وَمَن
لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٦

46. וקבענו להם [בתורה] לאמור: נֶפֶש תחת נֶפש, ועַין תחת עַין, ואַף תחת אַף, ואוזן תחת אוזן, ושֵן תחת שֵן, וגם על הפצעים לנקום. אך כל העושה צדקה [ומוחל] יכופַּר לו, הנה כל אשר לא ישפטו על פי מה שהוריד אלוהים הֵמָּה הפושעים.

وَقَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ
مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِۖ
وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ
وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ
وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٤٧

47. ובעקבותיהם שלחנו את ישוע בן מרים לאשר ולאמת את דברי התורה שקדמה לו, ונָתַנּוּ לו את האֵוַנְגֶּלְיוֹן ובו דרך מישרין ואור ומאשר את צדקת התורה אשר קדמה לו, נחיה הוא וגם אזהרה לשומרי נפשים.

وَلۡيَحۡكُمۡ أَهۡلُ ٱلۡإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٤٨﴾

48. על אנשי האֵוַנְגֶּלְיוֹן לִשְׁפֹּט על פי מה שניתן בו מאת אלוהים – וכל אלה אשר לא ישפטו על פי מה שהוריד אלוהים, הנה הם החוטאים.

وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِۖ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ لِكُلّٖ جَعَلۡنَا مِنكُمۡ شِرۡعَةٗ وَمِنۡهَاجٗاۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَكُمۡ فِي مَآ ءَاتَىٰكُمۡۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ﴿٤٩﴾

49. והורדנו אליך את הקוראן, ספר האמת, מאשר את הספר שניתן לפניו וּמְשַׁמְּרוֹ. שפט ביניהם על פי מה שהוריד אלוהים, ואל תלך אחר מאווייהם לסור מדרך האמת אשר הגעת – לכל אחד מכם קבענו הלכה נהירה לקיימה. לו חפץ אלוהים עשה אתכם אֻמָּה אחת, אך רצונו לנסותכם במה שנתן לכם, הִתְחרו, אֵפוֹא, ביניכם במעשים הטובים – לאלוהים כולכם תשובו, והוא יודיעכם אודות המחלוקות ביניכם.

وَأَنِ ٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ وَٱحۡذَرۡهُمۡ أَن يَفۡتِنُوكَ عَنۢ بَعۡضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعۡضِ ذُنُوبِهِمۡۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٥٠﴾

50. שְׁפֹט ביניהם על פי צו אלוהים, ואל תלך אחר מאווייהם והִשָּׁמֵר מפניהם לבל ירחיקו אותך במקצת ממה שהוריד אלוהים אליך – ואם יפנו לך עורף, דַע שאלוהים עומד לפגוע בהם בגלל חלק מחטאיהם, הנה רבים מבני האדם פושעים הם.

أَفَحُكۡمَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

51. הַאֻמְנָם במשפט ימי "הג'אהלייה" הם חפצים? ומי הוא טוב יותר מאלוהים לִשְׁפֹּט בין אנשים הקנאים לדתם.

۞يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰٓ أَوْلِيَـآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَـآءُ بَعْضٍۢ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

52. הוי המאמינים, אל תקחו לכם את היהודים ואת הנוצרים [שהם במצב מלחמה אתכם] לחברים. הם מתחברים איש אל רעהו, וכל המתחבר מִכֶּם אליהם הרי הוא אחד מהם – ואין אלוהים מנחה את ציבור הרשעים.

فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَـٰرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأْتِىَ بِٱلْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِۦ فَيُصْبِحُواْ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِىٓ أَنفُسِهِمْ نَـٰدِمِينَ ﴿٥٣﴾

53. ואתה [הוי מוחמד] עתיד לראות מבין [אנשיך] כאלה שבלבותיהם חולי נחפזים לעבר היריבים, באומרם: חוששים אנו מתהפוכות המצב לרעתנו. בְּטַח, אֵפוֹא, באלוהים שיביא לך את הנצחון מטעמו – ואז הם יאכלו את פרי מעלליהם, ויתחרטו על אשר הסתירו בלבותיהם.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَهَـٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَـٰنِهِمْ ۙ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ فَأَصْبَحُواْ خَـٰسِرِينَ ﴿٥٤﴾

54. ויפנו המאמינים [אל עבר הכופרים] באומרם: הַאֻמְנָם הם אלה אשר נשבעו באלוהים שבועת אמונים שהם אתכם – הנה כשלו מאמציהם והֵמָּה המפסידים.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍۢ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ يُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍۢ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

55. הוי המאמינים, כל המבקש מכם לפרוש מדתו אכן יביא אלוהים [תחתיו] אנשים אשר יאהב אותם ויאהבו אותו. נוחים למאמינים וקשים לכופרים, ומתאמצים לקיים את מטרות אלוהים מבלי לחשוש מגינוי המגַנִים, זהו חסד אלוהים יתננו לאשר יחפוץ, ואלוהים רב חסד ויודע.

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمۡ رَٰكِعُونَ ٥٦

56. אלוהים הוא הגואל אתכם וְהנביא והמאמינים, אלה המקיימים תפילה ונותנים צדקה וכורעים לאלוהים לבדו.

وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَإِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ٥٧

57. הנה כל המתחבר לאלוהים ולשליחו ולמאמינים – מבטיח את עצמו במחנה אלוהים שהוא מחנה המנצחים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٥٨

58. הוי המאמינים, אל תתחברו בברית עם אלה אשר התייחסו לדת שלכם בלעג ובשׂחוק מבין אלה אשר ניתן להם הספר לפניכם, ולא עם הכופרים, ויראו את אלוהים אם אֻמְנָם מאמינים אתם.

وَإِذَا نَادَيۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوٗا وَلَعِبٗاۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡقِلُونَ ٥٩

59. אלה [הם] שכאשר אתם קוראים לתפילה לועגים לכם, זאת עקב היותם עם חסרי דעת.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ هَلۡ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنۡ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلُ وَأَنَّ أَكۡثَرَكُمۡ فَٰسِقُونَ ٦٠

60. אֱמוֹר: הוי אנשי הספר! האם אתם נותנים בנו דופי אך בגלל שהאמנו באלוהים ובמה שהורד אלינו ובמה שהורד לפני כֵן, או בגלל היות מרביתכם מורדים בדבר אלוהים?

قُلۡ هَلۡ أُنَبِّئُكُم بِشَرّٖ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً
عِندَ ٱللَّهِۚ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيۡهِ
وَجَعَلَ مِنۡهُمُ ٱلۡقِرَدَةَ وَٱلۡخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
ٱلطَّٰغُوتَۚ أُوْلَٰٓئِكَ شَرّٞ مَّكَانٗا وَأَضَلُّ
عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٦١

61. אֱמוֹר: התרצו שאבשׂר לכם על הגרוע מזה אודות הגמול המיועד לכם מאת אלוהים? כל הנופלת עליו קללת אלוהים וכעסו, יהפוך את חלקם לקופים וחזירים ועובדי השׂטן. מקומָם הוא הרע ביותר, והם המאבדים את הדרך הישר.

وَإِذَا جَآءُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَقَد دَّخَلُواْ
بِٱلۡكُفۡرِ وَهُمۡ قَدۡ خَرَجُواْ بِهِۦۚ وَٱللَّهُ
أَعۡلَمُ بِمَا كَانُواْ يَكۡتُمُونَ ٦٢

62. ובבואם אליכם יאמרו: האמנו, ואולם הם נכנסו כופרים ויצאו כופרים. ואלוהים יודע את אשר הסתירו.

وَتَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡإِثۡمِ
وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَأَكۡلِهِمُ ٱلسُّحۡتَۚ لَبِئۡسَ مَا
كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٦٣

63. ואתה תראֶה רבים מהם נחפזים לכיוון החֵטא והאיבה ואכילת [הדברים] האסורים, אכֵן רעים הם מעשיהם.

لَوۡلَا يَنۡهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ عَن
قَوۡلِهِمُ ٱلۡإِثۡمَ وَأَكۡلِهِمُ ٱلسُّحۡتَۚ لَبِئۡسَ
مَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ٦٤

64. ומדוע לא יניאו אותם הרבנים והחכמים מלדבר רעה, ומלאכול את האסור – אכן רעים הם מעשיהם.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغۡلُولَةٌۚ
غُلَّتۡ أَيۡدِيهِمۡ وَلُعِنُواْ بِمَا قَالُواْۘ بَلۡ
يَدَاهُ مَبۡسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيۡفَ يَشَآءُۚ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ
مِن رَّبِّكَ طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗاۚ وَأَلۡقَيۡنَا
بَيۡنَهُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ

65. היהודים אומרים: ידי אלוהים כבולות. שתִּכָּבֶלְנָה ידיהם – מקוללים הם בעיני אלוהים בגלל אמירתם זאת, כי אם ידיו פתוחות לרווחה, יחלק כאוות נפשו, וזה אשר הורד אליך מאת ריבונך יגביר את המרד והכפירה בקרב רבים מהם,

ٱلْقِيَٰمَةِۚ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا ٱللَّهُۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًاۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

והטלנו עליהם את האיבה והשׂנאה איש לרעהו עד יום הדין – כל עת שהם מבעירים אש למלחמה מכבה אותה אלוהים, והם חותרים ליצור שחיתות בארץ, וְאין אלוהים אוהב את המשחיתים.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٦٦﴾

66. לוּ אנשי הספר האמינו והיו צדיקים, בוודאי היינו מוחלים להם ומכפרים על חטאיהם, ומביאים אותם אל גנות האושר.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

67. ולוּ היו מקיימים את דברי התורה ואת דברי האֵוַנְגֶּלְיוֹן ואת מה שהורד אליהם מאת ריבונם, אכן היו אוכלים [דברים טובים] מעליהם ומתחת לרגליהם – אכן ביניהם אנשים הגונים, אך רבים מהם עושים את הרע.

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٨﴾

68. הוי השליח, מסור את אשר הורד אליך מאת ריבונך, ואם לא תעשה כן הרי שלא העברת את המסר מטעמו, אלוהים ישמורך מפני האנשים – ואין אלוהים מנחה את עם הכופרים.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ

69. אֱמוֹר: הוי אנשי הספר, אתם עומדים על ריק עד אשר תקיימו את [דבר] התורה והאֵוַנְגֶּלְיוֹן ומה

إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗاۖ فَلَا تَأۡسَ عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٦٩

שהורד אליכם מריבונכם, אך הקוראן שהורד אליך יגביר אצל רבים מהם את המרד והכפירה, אל תחוס, אֵפוֹא, על עם הכופרים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٧٠

70. אכן המאמינים והיהודים והצאבאים והנוצרים, כל המאמין באלוהים וביום האחרון ועושה את הטוב, לא יבוא עליהם פחד ולא יתעצבו.

لَقَدۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمۡ رُسُلٗاۖ كُلَّمَا جَآءَهُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُهُمۡ فَرِيقٗا كَذَّبُواْ وَفَرِيقٗا يَقۡتُلُونَ ٧١

71. אכן קבלנו התחייבות מבני ישראל, ושלחנו אליהם שליחים, אך כל אימת שהופיע בקרבם שליח, בניגוד לרצונם לחלק מהשליחים יחסו דברי שקר, וחלק מהם הרגו.

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ فِتۡنَةٞ فَعَمُواْ وَصَمُّواْ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ ثُمَّ عَمُواْ وَصَمُّواْ كَثِيرٞ مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٧٢

72. הם חשבו שלא יבוא עליהם עונש, והם נהיו עיוורים וחרשים, אך אלוהים שב וריחם עליהם ומחל להם, אלא שרבים מהם חזרו להיות עיוורים וחרשים, ואלוהים עֵר למעשיהם.

لَقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ وَقَالَ ٱلۡمَسِيحُ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۖ إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ

73. אכן כפרו אלה אשר אמרו הנה אלוהים הוא המשיח בן מרים, בעוד שהמשיח קרא [לעברם]: הוי בני ישראל עִבְדו את אלוהים שהוא אלוהַי ואלוהיכם. אכן כל המשתף

ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ٧٣

עם אלוהים [אלוה אחר], יחסום אלוהים בפניו את גן העדן, ומושבו גֵיהִנּוֹם, ואין לפושעים מושיעים כלל.

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَـٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَـٰهٍ إِلَّآ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٤

74. אכן כפרו אלה האומרים: הנה אלוהים הוא אחד מתוך שלושה, אין כל אלוה זולתי אלוהים אחד, ואם לא יחדלו מדבריהם יפול על הכופרים ביניהם עונש כבד.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٧٥

75. הַאֻמְנָם לא ישובו אל אלוהים ויבקשו סליחתו? הרי אלוהים סַלָּח ורחום.

مَّا ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٧٦

76. אין המשיח בן מרים אלא שליח, שכבר חלפו לפניו שליחים רבים, אמו צדיקה ושניהם חיו על אוכל [כשאר בני אנוש], ראה איכה אנו מבהירים להם את האותות, וראה כיצד הם מפנים עורף.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٧٧

77. אֱמוֹר: האם תעבדו מלבד אלוהים את אשר אין ביכולתו להזיק לכם או להועיל, ואלוהים הוא השומע והיודע.

قُلْ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓا۟ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا۟ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا۟ كَثِيرًا وَضَلُّوا۟ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٧٨

78. אֱמוֹר: הוי אנשי הספר אל תעברו את מגבלות דתכם ללא הצדקה, ואל תלכו בעקבות אנשים אשר תעו לפניכן והתעו רבים, ואִבְּדו את הדרך הישר.

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ٧٩

79. אלה אשר כפרו מבני ישראל מקוללים הם בלשון דוד וישוע בן מרים עקב זאת שהם פרקו עול ועברו חוק.

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ
لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٨٠

80. ולא דאגו להניא איש את רעהו מלעשות את הרע, אכן רעים מעשיהם.

تَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ يَتَوَلَّوۡنَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْۚ لَبِئۡسَ مَا قَدَّمَتۡ لَهُمۡ أَنفُسُهُمۡ
أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَفِي ٱلۡعَذَابِ هُمۡ
خَٰلِدُونَ ٨١

81. רבים מהם ייראו מתחברים לקבוצת הכופרים מה רעים מעשיהם לקראת חשבון הנפש ביום הדין. חרון אלוהים עליהם והם ישהו בייסורים לעד.

وَلَوۡ كَانُواْ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِيِّ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيۡهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ
كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨٢

82. לו היו מאמינים באלוהים ובנביא ובמה שהורד אליו, לא היו לוקחים להם [את הכופרים] לבעלי ברית, אך מרביתם מתמרדים.

۞لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةٗ لِّلَّذِينَ
ءَامَنُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۖ
وَلَتَجِدَنَّ أَقۡرَبَهُم مَّوَدَّةٗ لِّلَّذِينَ
ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنۡهُمۡ قِسِّيسِينَ وَرُهۡبَانٗا وَأَنَّهُمۡ
لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٨٣

83. [הנביא] אכן אתה עתיד למצוא את היהודים ואת עובדי האלילים כאנשים הקשים ביותר, הנושאים בלבם שׂנאה למאמינים, ולעומתם, הקרובים ביותר לידידות עם המאמינים הם אלה שאמרו: נוצרים אנו – זאת עקב שבקרבם חכמים ונזירים, ושאינם מתנשׂאים.

وَإِذَا سَمِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَى ٱلرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعۡيُنَهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ مِمَّا عَرَفُواْ مِنَ ٱلۡحَقِّۖ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨٤

84. ובשומעם את אשר הורד אל השליח תראה את עיניהם שטופות בדמעות בשל הכירותם את האמת, ויאמרו: אלוהינו הנה מאמינים אנו, כּתֹב נא אותנו עם המעידים [על האמת].

وَمَا لَنَا لَا نُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ ٱلۡحَقِّ وَنَطۡمَعُ أَن يُدۡخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٥

85. ומדוע לא נאמין באלוהים ובמה שהגענו מן האמת ואנו מקווים בכל מאודנו שיביא אותנו אלוהים עם האנשים הישרים.

فَأَثَٰبَهُمُ ٱللَّهُ بِمَا قَالُواْ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٦

86. ואלוהים גָמַל להם על אשר אמרו גַּנּוֹת שנהרות זורמים מתחתיהן – ישהו בתוכן לעד וזהו שכר המֵטיבים.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ٨٧

87. אך אלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו הֵמָּה בני הגֵּיהִנּוֹם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحَرِّمُواْ طَيِّبَٰتِ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٨٨

88. הוי המאמינים: אל תאסרו את המטעמים הטובים אשר התיר לכם אלוהים, ואל תעברו את הגבול המוּתר, כי אין אלוהים אוהב את העוברים על המותר.

وَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ٨٩

89. אִכְלוּ מאשר נתן לכם אלוהים מן המותר והטוב, ויִראו את אלוהים אשר הנכם מאמינים בו.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ ٱلۡأَيۡمَٰنَۖ فَكَفَّٰرَتُهُۥٓ إِطۡعَامُ عَشَرَةِ مَسَٰكِينَ مِنۡ أَوۡسَطِ مَا تُطۡعِمُونَ أَهۡلِيكُمۡ أَوۡ كِسۡوَتُهُمۡ أَوۡ تَحۡرِيرُ رَقَبَةٖۖ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖۚ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيۡمَٰنِكُمۡ إِذَا حَلَفۡتُمۡۚ وَٱحۡفَظُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿٩٠﴾

90. לא ירשיעכם אלוהים על שְׁבועוֹת השָּׁוְא – כי אם ירשיעכם על שבועות שהתעקשתם עליהם – ובכדי לכפֵּר עליהם אתם מחוייבים להאכיל עשרה עניים מאוכל שאתם מאכילים את בני ביתכם מידי יום, או להעניק להם כסות, או לשחרר עֶבֶד, ומי שידו אינה משגת יצום שלושה ימים – אלה הם המכפרים על שבועתכם כאשר תשבעו – כך מבהיר לכם אלוהים את אותותיו למען תודו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٩١﴾

91. הוי המאמינים אכן היין ומשחקי המזל, הפסלים והחצים תועבה הם ממעשי השׂטן, על-כן התרחקו מהם למען תצליחו.

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩٢﴾

92. השׂטן חפץ להטיל ביניכם איבה ושׂנאה באמצעות היין ומשחקי המזל, ולהרחיקכם מלהזכיר את אלוהים ומלהתפלל, הַאֻמְנָם אתם נשמעים [לשׂטן] וחוזרים בכם?

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَٱحۡذَرُواْۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٩٣﴾

93. צייתו לאלוהים ולנביא והיזהרו – אך אם תפנו עורף אזי דְעוּ שאין חובת שליחֵנו זולתי האזהרה הגלויה.

لَيۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٞ فِيمَا طَعِمُوٓاْ إِذَا مَا ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّأَحۡسَنُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٤

94. אין זה פשע ביחס למאמינים ועושים את הטוב באשר טעמו [מאוכל אסור] כל עוד הם יראים את אלוהים, מאמינים ועושים את הטוב, והוסיפו ויִרְאוּ את אלוהים ויטיבו מעשה, הנה אלוהים אוהב את עושי הטוב.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبۡلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيۡءٖ مِّنَ ٱلصَّيۡدِ تَنَالُهُۥٓ أَيۡدِيكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ لِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٥

95. הוי המאמינים, הנה אלוהים מתכוון להעמידכם במבחן ביחס לצַיִד אשר ישיגו ידיכם ורומחיכם, למען ידע אלוהים את אלה היראים אותו בסתר, ולכל העובר על הנחיית אלוהים לאחר מכן עונש כבד.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡتُلُواْ ٱلصَّيۡدَ وَأَنتُمۡ حُرُمٞۚ وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدٗا فَجَزَآءٞ مِّثۡلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحۡكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ هَدۡيَۢا بَٰلِغَ ٱلۡكَعۡبَةِ أَوۡ كَفَّٰرَةٞ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوۡ عَدۡلُ ذَٰلِكَ صِيَامٗا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمۡرِهِۦۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَۚ وَمَنۡ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنۡهُۚ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ٩٦

96. הוי המאמינים, אל תמיתו את הציד בהיותכם בטקס העלייה לרגל – וכל העושה כן חובתו [להקריב] קורבן שווה לאותו צַיִד מבין סוגי המקנה [גמלים, בקר או צאן] וזאת על פי פסיקת שני פוסקים הגונים [מן המוסלמים] – מסוג הקורבנות שאתם מביאים אל הכּעבה – או בתמורה לזה האכלת מספר מסכנים או לקיים צום [מספר ימים] שתואם את גובה העבירה, על מנת שהעבריין יחוש את חומרת מעשהו – אלוהים מוחל על מקרים מן העבר, אך הוא נוקם מכל החוזר ועושה זאת – הנה אלוהים עזוז ובר נקמה.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

97. מותר לכם ציד הים ואכילתו להנאתכם במשך שהותכם במכּה, וכן כצידה לדרך. אך נאסר עליכם ציד הבר כל עוד אתם בטקס העלייה לרגל, ויראו את אלוהים אשר אליו תֵאָסְפוּ!

۞ جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَٱلْهَدْىَ وَٱلْقَلَٰٓئِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

98. הנה קבע אלוהים את הכּעבה שהיא הבית הקדוש להיות מקור לעידוד והתרוממות רוח לקהל המאמינים, וכן גם החודש הקדוש והקורבנות מסוגי הבהמות המקושטות, כל זה למען ידעו שאלוהים יודע את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, ושאלוהים יודע כל.

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

99. דעו כי עונש אלוהים כבד הוא, ומאידך, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

100. אין תפקיד הנביא אלא להעביר מסר, ואלוהים יודע את אשר תגלו ואת אשר תעלימו.

قُل لَّا يَسْتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَبِيثِ ۚ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

101. אֱמוֹר: לא ישתוו הרע והטוב, ולוּ יקסום לכם השפע שברע, יִראוּ את אלוהים אנשי הלבבות למען תצליחו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَسْـَٔلُوا۟ عَنْ أَشْيَآءَ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْـَٔلُوا۟ عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ ٱلْقُرْءَانُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهَا ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

102. הוי המאמינים, אל תשאלו אודות דברים שיֵּרָע לכם גילויים, אך אם תשאלו אודותם בעת ירידת הקוראן יִגָּלוּ לכם, אלוהים מחל לכם על הכוונות הנ"ל, ואלוהים סַלָּח ורב איפוק הוא.

قَدۡ سَأَلَهَا قَوۡمٞ مِّن قَبۡلِكُمۡ ثُمَّ أَصۡبَحُواْ بِهَا كَٰفِرِينَ ١٠٣

103. קָדְמו לכם אנשים שהעלו שאלות מסוגן, ובגללן נעשו כופרים.

مَا جَعَلَ ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٖ وَلَا سَآئِبَةٖ وَلَا وَصِيلَةٖ وَلَا حَامٖ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ وَأَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ١٠٤

104. מעולם לא הצדיק אלוהים את חוקי ״הבחירה״ ולא ה״סַא-אִבַּה״ ולא ״וצילה״ ולא ה״חאם״, אך הכופרים בודים מעצמם על אלוהים את הכָּזָב, ומרביתם חסרי דעת.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ ١٠٥

105. ובעת שיאמר להם: בואו למה שהוריד אלוהים, ואל השליח, יאמרו: דיינו שמצאנו את אבותינו מאמצים – הָאֱמְנָם, אפילו אם אבותיהם לא ידעו דבר ולא הבחינו בדרך הישר.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَيۡكُمۡ أَنفُسَكُمۡۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهۡتَدَيۡتُمۡۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٠٦

106. הוי המאמינים, שִׁמְרוּ נפשותיכם, לא יפגע בכם לרעה הסוטה מדרך הישר, אם אכן תהיו ישרים. אל אלוהים שׁוּבכם כולכם, והוא יודיעכם על מעשיכם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَٰدَةُ بَيۡنِكُمۡ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ حِينَ ٱلۡوَصِيَّةِ ٱثۡنَانِ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ أَوۡ ءَاخَرَانِ مِنۡ غَيۡرِكُمۡ إِنۡ أَنتُمۡ ضَرَبۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةُ ٱلۡمَوۡتِۚ تَحۡبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعۡدِ ٱلصَّلَوٰةِ فَيُقۡسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ

107. הוי המאמינים, כאשר יפקוד המוות איש מכם, הדבר הנכון שעליו לעשות הוא לבקש עֵדים על צוואתו, שני אנשים ישרים מכם, או שניים מזולתכם. זאת אם תהיו במסע ויפקד אתכם אסון המוות – עליכם לעקב את שני העדים אחרי התפילה, ותבקשו מהם להישבע

ٱرۡتَبۡتُمۡ لَا نَشۡتَرِي بِهِۦ ثَمَنٗا وَلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبَىٰ وَلَا نَكۡتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡأٓثِمِينَ ١٠٧

באלוהים – אם חשד עולה בלבכם – שלא יקבלו לעצמם שום חלק מהירושה, וישבעו שלא יעלימו עדות אלוהים כי אז יהיו מן החוטאים.

فَإِنۡ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسۡتَحَقَّآ إِثۡمٗا فَـَٔاخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَحَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَوۡلَيَٰنِ فَيُقۡسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعۡتَدَيۡنَآ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٨

108. אך אם יתברר ששני הנשבעים חָטְאוּ, יקומו שניים במקומם מתוך אלה הזכאים בחלק מהירושה ויִשָּׁבְעוּ לאמור: אכן העדות שלנו מהימנה מהעדות שלהם, [ומעולם] לא עברנו חוק, כי אז אנו מן הפושעים.

ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يَأۡتُواْ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجۡهِهَآ أَوۡ يَخَافُوٓاْ أَن تُرَدَّ أَيۡمَٰنُۢ بَعۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱسۡمَعُواْۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ١٠٩

109. זהו סיכוי טוב יותר שהם יציגו עדות אמינה ומהימנה, זאת עקב דאגתם שיעידו אחרים נגד עדותם – יִרְאוּ את אלוהים והישמעו לו – כי לא ינחה אלוהים את עם הפושעים.

۞يَوۡمَ يَجۡمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبۡتُمۡۖ قَالُواْ لَا عِلۡمَ لَنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١١٠

110. [זכור] את היום בו יאסוף אלוהים את השליחים ויאמר להם: במה נעניתם [מבני עמכם] והם יאמרו: אין בידינו מידע כלשהו – הנה אתה היודע את סֵתֶר הלבבות.

إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱذۡكُرۡ نِعۡمَتِي عَلَيۡكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذۡ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِ تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗاۖ وَإِذۡ عَلَّمۡتُكَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَۖ وَإِذۡ تَخۡلُقُ مِنَ ٱلطِّينِ

111. ובעת שיאמר אלוהים: הוי ישוע בן מרים, זכור את הטוב שעשיתי עמך ועם אמךּ כאשר חיזקתי אותך ברוח הקודש, למען תטיף לאנשים בִּנְעוריך [במולדת] וּבְהתבגרותך [בנֵכָר],

كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ بِإِذْنِى فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًۢا بِإِذْنِى ۖ وَتُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ بِإِذْنِى ۖ وَإِذْ تُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِى ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَنكَ إِذْ جِئْتَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

ולמדתיךָ את הספר ואת החכמה והתורה והאֵוַנְגֶּלְיוֹן, וליצור מן הטיט כדמות העוף ברצוני, ותנשוף בו רוח והופך לעוף ברצוני, ותרפא את העִיוֵּר מלידה, ואת המצורע – ברצוני, ותוציא את המתים מקבורתם ברצוני, והרחקתי את יד בני ישראל מלפגוע בך. כאשר באת אליהם באותות, והכופרים שביניהם אמרו אין זה אלא כישוף גלוי.

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى ٱلْحَوَارِيِّـۧنَ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِى وَبِرَسُولِى قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَٱشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

112. וזכור את חסדי כאשר השְׁרֵיתִי את החסידים לאמור: האמינו בי ובשליח שלי – והם ענו: מאמינים אנו – והָעֵד שאנו לְךָ מסורים.

إِذْ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۖ قَالَ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

113. ובעת שהחסידים אמרו: הוי ישוע בן מרים, האם יכול ריבונך להוריד אלינו מהַשָּׁמַיִם שולחן ערוך? אמר: הִשָּׁמרוּ מפני אלוהים, אם מאמינים אתם.

قَالُوا۟ نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿١١٤﴾

114. אמרו: רצוננו לאכול ממנו כדי שליבותינו ירגעו, ונדע שדיברת אלינו אמת, ואנו נהיה העדים על זה.

قَالَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلۡ عَلَيۡنَا مَآئِدَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدٗا لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةٗ مِّنكَۖ وَٱرۡزُقۡنَا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١٥

115. אמר ישוע בן מרים: הוי אלוהים ריבוננו הורד עלינו שולחן ערוך מן הַשָּׁמַיִם, אשר יהיה לנו חג, לראשונים שבנו ולאחרונים שבנו, ואות מטעמך, וכלכל אותנו, הנה אתה הטוב שבמְכַלְכּלים.

قَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيۡكُمۡۖ فَمَن يَكۡفُرۡ بَعۡدُ مِنكُمۡ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١١٦

116. אמר אלוהים: הנה אני מוריד אותו אליכם, אך כל אשר יכפור מכם לאחר מכן, איסר אותו בייסורים שלא יסרתי בהם איש מן הבריות.

وَإِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ءَأَنتَ قُلۡتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيۡنِ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ أَقُولَ مَا لَيۡسَ لِي بِحَقٍّۚ إِن كُنتُ قُلۡتُهُۥ فَقَدۡ عَلِمۡتَهُۥۚ تَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِي وَلَآ أَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِكَۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١١٧

117. ובעת אמר אלוהים: הוי ישוע בן מרים, הַאֻמְנָם אתה אמרתָ לאנשים, קחו אותי ואת אמי לשני אלילים במקום אלוהים? אמר: חלילה לךָ, לעולם לא אומר דבר שאין לי זכות לומר. ואם אכן אמרתיו בוודאי ידעתָ אותו – אתה היודע את אשר בנפשי, ואין אני יודע את אשר בנפשך, כי אתה יודע את הנעלם.

مَا قُلۡتُ لَهُمۡ إِلَّا مَآ أَمَرۡتَنِي بِهِۦٓ أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۚ وَكُنتُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيدٗا مَّا دُمۡتُ فِيهِمۡۖ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيۡهِمۡۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١١٨

118. לא אמרתי להם זולתי אשר ציוותני לומר: עִבְדוּ את אלוהים, ריבוני וריבונכם, והייתי עד עליהם כל עוד שהייתי ביניהם, ומאז שאספתנו אליך הייתָ אתה המשקיף עליהם, ואתה העד על הכל.

إِن تُعَذِّبۡهُمۡ فَإِنَّهُمۡ عِبَادُكَۖ وَإِن تَغۡفِرۡ لَهُمۡ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١١٩

119. אם תייסרם, הרי עבדיך הם, ואם תסלח להם הן אתה העזוז והחכם.

قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوۡمُ يَنفَعُ ٱلصَّٰدِقِينَ صِدۡقُهُمۡۚ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٢٠

120. ויאמר אלוהים: זהו יום אשר לצדיקים יועיל מעשה צדקם, להם גַּנות אשר יזרמו נהרות מתחתיהן, והם יהיו בהן לנצח נצחים, אלוהים מרוצה מהם, והם מרוצים מריבונם וזהו ההישׂג הגדול.

لِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا فِيهِنَّۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرُۢ ١٢١

121. לאלוהים מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, וכל אשר בהם, והוא הכל יכול.

سُورَةُ الأَنعَامِ

סורַת אַלְ-אַנְעאם

مَكِّيَّة وآياتهَا ١٦٦

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 166

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ وَٱلنُّورَۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ٢

2. התהילה לאלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, וקבע את החושך ואת האור, ולמרות זאת הכופרים עדיין משווים בין האלילים [שעשו במו ידיהם] לבין אלוהים.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن طِينٖ ثُمَّ قَضَىٰٓ أَجَلٗاۖ وَأَجَلٞ مُّسَمًّى عِندَهُۥۖ ثُمَّ أَنتُمۡ تَمۡتَرُونَ ٣

3. הוא, אלוהים אשר ברא אתכם מטיט, וקבע לכם זמן קצוב לחיים, ועוד זמן אחר שָׁמור אצלו, אך הינכם עדיין מפקפקים.

وَهُوَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ يَعۡلَمُ سِرَّكُمۡ وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُونَ ٤

4. הוא אלוהים אשר בַּשָּׁמַיִם ובארץ, ויודע את סודכם ואת אשר תגלו, ויודע כל אשר תעשו.

وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٥

5. ולא יגיעם אות מאותות אלוהים מבלי שישיבו פניהם ממנו.

فَقَدْ كَذَّبُوا۟ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنۢبَٰٓؤُا۟ مَا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ٦

6. הם התכחשו לאמת כאשר הגיעה אליהם, אך בקרוב בוא יבוא אליהם הדבר אשר לעגו לו.

أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَٰرَ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ٧

7. הַאֻמְנָם אינם מבחינים כמה דורות השמדנו לפניהם? אשר כּוֹנַנּוּ אותם בארץ שלא כפי שכּוֹנַנּוּ אתכם ושלחנו את ענן הַשָּׁמַיִם להמטיר עליהם גשם בְּרָכָה והבאנו [להם] נהרות זורמים תחתיהם – ולאחר מכן השמדנו אותם בגלל חטאיהם, והקמנו אחריהם דורות אחרים.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٨

8. ולוּ הורדנו עליך ספר כתוב על קלף ונגעו בו בידיהם, גם אז יגידו הכופרים, אין זה אלא כישוף גלוי.

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٩

9. ויאמרו, לוּ הורד אליו מלאך? ולוּ הורדנו מלאך אכן יֶחֱרַץ הענין ולא יִנָּתֵן להם אף לא רגע של שֶׁהוּת להאמין.

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ١٠

10. ולוּ שלחנוהו כמלאך, שלחנוהו בדמות אדם והיינו מוסיפים להם בלבול על בלבולם.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ١١

11. וכבר לעגו לשליחים לפניך, ואז נפל על הלועגים עונש כִּלְעוּמַת שֶׁלָּעֲגוּ.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ١٢

12. אֱמוֹר: תּוּרוּ בארץ וראו כיצד הייתה אחרית המכחשים [בצדקת הנביאים].

قُل لِّمَن مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُل لِّلَّهِۚ كَتَبَ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٣

13. אֱמוֹר: למי כל אשר בַּשָּׁמַיִם ואשר בארץ? וַעֲנֵה: לאלוהים – הוא קבע לעצמו תכונת הרחמים, והוא עתיד לאסוף אתכם ביום הדין שאין פקפוק לגביו, ואלה אשר הביאו אסון על עצמם [לעולם] לא יאמינו.

۞وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِي ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٤

14. ולוֹ כל אשר מתרחש בחשכת הלילה ובאור היום, והוא השומע והיודע.

قُلۡ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيّٗا فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَهُوَ يُطۡعِمُ وَلَا يُطۡعَمُۗ قُلۡ إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَسۡلَمَۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٥

15. אֱמוֹר: האם יאה לי לקחת מגן מלבד אלוהים, שהוא בורא הַשָּׁמַיִם והארץ, הוא המאכיל, ולא קיים אשר יַאֲכִילֶנּוּ אֱמוֹר: הנה צוויתי להיות ראשון המתמסרים, ולא להיות מן המשתפים.

قُلۡ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٦

16. אֱמוֹר: יָרֵא אני, אם אֶמְרוד באלוהים, ריבוני, מפני עונש של יום נורא.

مَّن يُصۡرَفۡ عَنۡهُ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمَهُۥۚ وَذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ١٧

17. וכל המורחק מעונש אותו יום, אכן יזכה ברחמי אלוהים, וזהו ההישג הגדול.

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يَمۡسَسۡكَ بِخَيۡرٖ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٨

18. ובעת יביא אלוהים עליך צרה, אין מי שיסיר אותה מעליך זולתו. ואם יביא עליך טוב, הרי הוא הכל יכול.

وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ١٩

19. הוא הגובר על כל הבריות, והוא החכם והיודע.

قُلۡ أَيُّ شَيۡءٍ أَكۡبَرُ شَهَٰدَةٗۖ قُلِ ٱللَّهُۖ شَهِيدُۢ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَۚ أَئِنَّكُمۡ لَتَشۡهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ ءَالِهَةً أُخۡرَىٰۚ قُل لَّآ أَشۡهَدُۚ قُلۡ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَإِنَّنِي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٢٠

20. אֱמוֹר: איזוהי העדות המהימנה ביותר [שתעיד על צדקתי]? אֱמוֹר: הנה אלוהים עֵד בֵּיני ובינכם, שהוא גילה לי את הקוראן הזה למען אזהירכם בו, ואת אלה אשר תגיע אליהם [בשורתו]. התעידו אתם שליד אלוהים קיימים אלוהים אחרים? אֱמוֹר: באשר אלי, אין אני מעיד על כך – ואֱמוֹר: אכן אלוהים אחד הוא, ואני טהור מהחֵטְא אשר הינכם משתפים.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمُۘ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢١﴾

21. אלה אשר נָתַנּו להם את הספר, מזהים אותו כפי שהם מזהים את ילדיהם – אך אלה אשר אִבְּדו את נפשותיהם לא יאמינו לעולם.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٢﴾

22. ומיהו הפושע יותר מאשר זה אשר בָּדָה מלבו על אלוהים דבר שקר, או התכחש לאותותיו, אכן לעולם לא יצליחו הפושעים.

وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَيۡنَ شُرَكَآؤُكُمُ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ﴿٢٣﴾

23. וביום אשר נאסוף אֶתְכֶם יחד, ואז נאמר למשתפים [אלילים אחרים עם אלוהים] היכן השותפים שלכם אשר הכרזתם עליהם.

ثُمَّ لَمۡ تَكُن فِتۡنَتُهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشۡرِكِينَ ﴿٢٤﴾

24. אז לא יהיה מענה בפיהם זולתי שיגידו: נשבעים אנו באלוהים הוא אלוהינו שלא היינו משתפים.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ كَذَبُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡۚ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٢٥﴾

25. ראה כיצד הם מטעים את עצמם, והכשילו אותם הדברים אשר בדו מלבם.

وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُ إِلَيۡكَۖ وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۚ وَإِن يَرَوۡاْ كُلَّ ءَايَةٖ لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

26. וביניהם כאלה אשר ירצו להקשיב לך [בעת קריאת הקוראן], אך אנו הִנַּחְנו על לבותיהם מעטה לבל יבינוהו, ואת אוזניהם הכבדנו, וכל אות אשר יראו לא יאמינו בו עד אשר יבואו אליך להתווכח אתךְ יאמרו הכופרים: אין אלה אלא אגדות הקדמונים.

وَهُمۡ يَنۡهَوۡنَ عَنۡهُ وَيَنۡـَٔوۡنَ عَنۡهُۖ وَإِن يُهۡلِكُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ٢٧

27. מונעים מן האחרים להאמין בו, ואת עצמם הם מרחיקים ממנו – אין הם מאבדים אלא עצמם ואינם חשים.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُواْ يَٰلَيۡتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٨

28. ולו היית רואה אותם עומדים אל מול האש ואומרים: מי ייתן ונשוב [אל החיים], ולא נתכחש לאותות אלוהים, ונהיה מן המאמינים.

بَلۡ بَدَا لَهُم مَّا كَانُواْ يُخۡفُونَ مِن قَبۡلُۖ وَلَوۡ رُدُّواْ لَعَادُواْ لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٢٩

29. אדרבא – כי עתה נגלה להם אשר הסתירו מקודם, ולו היו חוזרים [אל החיים] שוב, היו חוזרים למנהגם אשר הוזהרו ממנו, ואכן הם שקרנים.

وَقَالُوٓاْ إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا وَمَا نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ ٣٠

30. והם מכריזים: לא קיימים למעננו [חיים] זולתי חיינו אלה עלי אדמות, [ולעולם] לא נקום לתחייה.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ عَلَىٰ رَبِّهِمۡۚ قَالَ أَلَيۡسَ هَٰذَا بِٱلۡحَقِّۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣١

31. אך לו צפיתָ בהם כאשר הועמדו אל מול ריבונם, והוא אמר: הַאֻמְנָם אין החיים השניים אמת? והם השיבו: אכן כן חי אלוהינו – אמר: בואו, אם כן, לטעום את הייסורים תמורת כפירתכם.

قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ قَالُواْ يَٰحَسۡرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطۡنَا فِيهَا وَهُمۡ يَحۡمِلُونَ أَوۡزَارَهُمۡ عَلَىٰ ظُهُورِهِمۡۚ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ٣٢

32. אכן, מפסידים הם אלה המתכחשים למפגש עם אלוהים, עד אשר תבוא אליהם השעה פתאום, יאמרו: אוי לנו על שזלזלנו בבוא השעה – והם נושאים את סבלם על גביהם ומה רע הוא המשא שהם נושאים.

وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَعِبٞ وَلَهۡوٞۖ وَلَلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٣٣

33. אין חיי העולם הזה אלא משחק ושעשוע שָׁוְא – ואילו חיי העולם הבא הם העדיפים בעיני אלה היראים את אלוהים, האינכם מבינים אֵפוֹא?

قَدۡ نَعۡلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحۡزُنُكَ ٱلَّذِي يَقُولُونَۖ فَإِنَّهُمۡ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٣٤

34. אכן יודעים אנו כי דבריהם מעציבים אותך – אך האמת, שלא לדבריך הם מתכחשים, כי אם את אותות אלוהים הפושעים דוחים.

وَلَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ فَصَبَرُواْ عَلَىٰ مَا كُذِّبُواْ وَأُوذُواْ حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمۡ نَصۡرُنَاۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِۚ وَلَقَدۡ جَآءَكَ مِن نَّبَإِيْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٣٥

35. ואכן, שליחים לפניך הוצגו ככוזבים, והם החזיקו מעמד בסבלם ועינויים, עד אשר הגיעה אליהם תשועתנו, כי הרי אין מחליף לדברי אלוהים, ולך כבר נאמר על אודות השליחים.

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكَ إِعۡرَاضُهُمۡ فَإِنِ ٱسۡتَطَعۡتَ أَن تَبۡتَغِيَ نَفَقٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ سُلَّمٗا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأۡتِيَهُم بِـَٔايَةٖۚ وَلَوۡ شَآءَ

36. ואם סירובם מקשה עליך [נסה] אם תוכל להבטיח לך מעבר תת קרקעי, או סולם לטפֵּס בו השמימה, על מנת להביא להם אות [ולא יעלה

ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٣٦﴾

בידך הדבר], [דע] אם כן שלו חפץ אלוהים היה מוביל את כולם בדרך מישרין. אל תהי, אם כן, חסר תבונה.

۞ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

37. הנה – רק אלה המיטיבים לשמוע מקבלים את [מסר אלוהים] ואת המתים יקים אותם אלוהים לתחייה וישובו אליו.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

38. ואמרו: מדוע לא הורד אליו אות מאת אלוהינו? אֱמוֹר: אכן אלוהים יכול להוריד אות, אלא שמרביתם חסרי דעת.

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

39. אין בעלי החיים שמתרבים עלי אדמות, ואין העופות שמעופפים בכנפיהם, אלא אומות כמוכם, לא פסחנו על דבר מתוכן הספר – ואחרי כן יאספו אל ריבונם כולם.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

40. ואלה המתכחשים לאותותינו הינם חרשים ואלמים בתוך החשכה – את אשר ירצה אלוהים יתעה, ואת אשר ירצה ינחה אותו בדרך מישרין.

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

41. אֱמוֹר: הלא תשיבו לי בבוא עליכם עונש מאת אלוהים, או בבוא עליכם השעה, האם לזולת אלוהים תקראו לעזרה, אם אכן צודקים אתם?

بَلۡ إِيَّاهُ تَدۡعُونَ فَيَكۡشِفُ مَا تَدۡعُونَ إِلَيۡهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوۡنَ مَا تُشۡرِكُونَ ﴿٤٢﴾

42. לא ולא, כי אם רק לאלוהים תקראו, והוא מסיר את הרעה אשר קראתם אליו בגללה, אם ירצה, ואז תשכחו את האלילים אשר הינכם משתפים עמו.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ فَأَخَذۡنَٰهُم بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

43. וכבר שלחנו שליחים אל עמים לפניך, ואנו יִסַּרְנוּ אותם בצרות ובמצוקות למען יִכָּנעוּ.

فَلَوۡلَآ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَٰكِن قَسَتۡ قُلُوبُهُمۡ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٤٤﴾

44. מדוע – אם אכן – בבוא עליהם העונש מאתנו אינם נכנעים? אך ליבותיהם קָשוּ והשׂטן פיתה אותם שמעשיהם טובים.

فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَتَحۡنَا عَلَيۡهِمۡ أَبۡوَٰبَ كُلِّ شَيۡءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُواْ بِمَآ أُوتُوٓاْ أَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةٗ فَإِذَا هُم مُّبۡلِسُونَ ﴿٤٥﴾

45. וכאשר התעלמו מהענין שהוזכר להם – פתחנו בפניהם שערי כל דבר [הנאות החיים], עד אשר נתמלאו שמחה וָגִיל – במצבם הטוב, תקפנו אותם פתאום, והנה הם נואשים.

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْۚ وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

46. ואז נקטע שורש האנשים הפושעים, והתהילה לאלוהים ריבון העולמים.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمۡعَكُمۡ وَأَبۡصَٰرَكُمۡ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِهِۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ ثُمَّ هُمۡ يَصۡدِفُونَ ﴿٤٧﴾

47. אֱמוֹר: מה תגידו אם יִקַּח אלוהים מכם את שמיעתכם ואת ראִיָּתְכֶם ויחתום על ליבותיכם – איזהו אלוה זולתי אלוהים יוכל להשיבם אליכם? ראה כיצד אנו מבהירים להם את האותות – ולמרות זאת הם נסוגים לאחור.

قُلۡ أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغۡتَةً أَوۡ جَهۡرَةً هَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٨﴾

48. אֱמוֹר: ומה תגידו אם יבוא עליכם עונש אלוהים פתאום, או [יבוא] גלוי לעיני כל, אז לא יושמדו זולתי [שכמותכם] האנשים הפושעים.

وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَۖ فَمَنۡ ءَامَنَ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿٤٩﴾

49. ואין אנו שולחים את השליחים אלא כמבשׂרים וכמזהירים, וכל המאמינים ומיישרים דרכים לא יפקֹד אותם פחד ולא יגון.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَمَسُّهُمُ ٱلۡعَذَابُ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ﴿٥٠﴾

50. ואלה אשר יתכחשו לאותותינו, יגע בהם העונש כנגד סירובם.

قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

51. אֱמוֹר: לא אומר לכם עִמי אוצרות אלוהים, ואין אני יודע את הנעלם, ולא אומר לכם הנה מלאך אני – כי אם בעקבות הדבר הנגלָה אלי אני הולך, ואֱמוֹר: האם ישתוו העִוֵר ופִקוח העיניים? הלא תמריצו מחשבה.

وَأَنذِرۡ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحۡشَرُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ لَيۡسَ لَهُم مِّن دُونِهِۦ وَلِيّٞ وَلَا شَفِيعٞ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

52. והַזְהֵר ב-קוראן – את היראים שיאספו אל ריבונם שאין להם מבלעדיו מגן ולא סניגור – זאת למען ייראו.

وَلَا تَطۡرُدِ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ مَا

53. ואל תרחיק את אלה הקוראים אל ריבונם הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב, מבקשים את חסדו. אין מחובתך לדון אותם,

عَلَيۡكَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَمَا مِنۡ حِسَابِكَ عَلَيۡهِم مِّن شَيۡءٖ فَتَطۡرُدَهُمۡ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٣﴾

ולא הם ידונו אותך, ואם אכן תרחיקם יהי מעשה בלתי הוגן.

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لِّيَقُولُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنۢ بَيۡنِنَآۗ أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَعۡلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

54. וכך העמדנו אותם בנסיון, קבוצה מול השנייה, למען יגידו: הַאֻמְנָם אלה אשר הפלה אותם מתוכנו? הַאֻמְנָם אין אלוהים יודע היטב את אסירי התודה.

وَإِذَا جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلۡ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۖ كَتَبَ رَبُّكُمۡ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَ أَنَّهُۥ مَنۡ عَمِلَ مِنكُمۡ سُوٓءَۢا بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٥٥﴾

55. ובבוא אליך המאמנים באותותינו – אֱמוֹר: שלום עליכם, הנה ריבונכם לקח על עצמו את חובת הרחמים, וכל אשר עָשה מכם עוול מחוסר דעת ולאחר מכן חזר בו, והיטיב את דרכו, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلِتَسۡتَبِينَ سَبِيلُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٥٦﴾

56. וכך אנו מבהירים את האותות [על מנת לחשוף את האמת], ותתגלה דרך הפושעים.

قُلۡ إِنِّي نُهِيتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۚ قُل لَّآ أَتَّبِعُ أَهۡوَآءَكُمۡ قَدۡ ضَلَلۡتُ إِذٗا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُهۡتَدِينَ ﴿٥٧﴾

57. אֱמוֹר: אכן נאסר עלי לעבוד את אלה אשר אתם משתפים עם אלוהים, אֱמוֹר: לעולם לא אלך אחרי תאוותיכם, כי אז תועה אני, ולא אהיה מכלל המודרכים.

قُلۡ إِنِّى عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّى وَكَذَّبۡتُم بِهِۦۚ مَا عِندِى مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦٓۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ يَقُصُّ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰصِلِينَ ٥٨

58. אֱמוֹר: הנני מונחה מטעם אלוהי, ואתם התנכרתם לו – אין בידי להביא עליכם את העונש אשר הנכם רוצים להאיץ, ההחלטה מונחת בידי אלוהים, הוא אשר יחרוץ את משפט האמת, והוא הפוסק היעיל ביותר.

قُل لَّوۡ أَنَّ عِندِى مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِىَ ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنِى وَبَيۡنَكُمۡۗ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٥٩

59. אֱמוֹר: לו היה בידי מה שהינכם חפצים להאיץ, אכן יוכרע הענין ביני ובינכם, והשם יודע מי הם הפושעים.

۞وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ إِلَّا هُوَۚ وَيَعۡلَمُ مَا فِى ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۚ وَمَا تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٖ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلۡأَرۡضِ وَلَا رَطۡبٖ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٦٠

60. ועמו מפתחות הנעלם – איש אינו יודעם זולתו, הוא יודע את אשר ביבשה ואת אשר בים – לא ינשור עלה מבלי דעתו, ויודע מחסור כל גרגֵר בבטן האדמה, וכל דבר רווה, וכל דבר יבש, כולם מתועדים בספר נהיר.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا جَرَحۡتُم بِٱلنَّهَارِ ثُمَّ يَبۡعَثُكُمۡ فِيهِ لِيُقۡضَىٰٓ أَجَلٞ مُّسَمّٗىۖ ثُمَّ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٦١

61. והוא אשר לוקח את נשמתכם בלילה, ויודע את מעשיכם ביום, ולאחר מכן הוא מביא אתכם ליקיצה למען תגיעו לסוף זמן חייכם המוגדר, לאחר מכן אליו תשובתכם, ואז יודיעכם אודות מעשיכם.

وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۖ وَيُرۡسِلُ عَلَيۡكُمۡ حَفَظَةً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ تَوَفَّتۡهُ رُسُلُنَا وَهُمۡ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

62. והוא הגובר מעל הבריות כולם, שולח עליכם שומרים, עד אשר מגיע המוות לאיש מכּם, יאספו אותו שליחינו שאינם כושלים כלל.

ثُمَّ رُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ ٱلۡحَقِّۚ أَلَا لَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَهُوَ أَسۡرَعُ ٱلۡحَٰسِبِينَ ﴿٦٣﴾

63. לאחר מכן הם מוחזרים אל ריבונם האמיתי – הנה אך לו המשפט והוא המהיר שבמחשבים.

قُلۡ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ تَدۡعُونَهُۥ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةٗ لَّئِنۡ أَنجَىٰنَا مِنۡ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٤﴾

64. אֱמוֹר: מי יצילכם מחשכות היבשה והים, כאשר תשׂאו אליו את תפילותיכם בכניעה ובסתר, ואתם מכריזים: אם אלוהים יצילנו מזה מבטיחים אנו להיות אסירי התודה.

قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنۡهَا وَمِن كُلِّ كَرۡبٖ ثُمَّ أَنتُمۡ تُشۡرِكُونَ ﴿٦٥﴾

65. אֱמוֹר: אלוהים הוא היכול להצילכם מהענין הזה, ומכל הייסורים, אך עדיין אתם משתפים עמו אלילים אחרים.

قُلۡ هُوَ ٱلۡقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبۡعَثَ عَلَيۡكُمۡ عَذَابٗا مِّن فَوۡقِكُمۡ أَوۡ مِن تَحۡتِ أَرۡجُلِكُمۡ أَوۡ يَلۡبِسَكُمۡ شِيَعٗا وَيُذِيقَ بَعۡضَكُم بَأۡسَ بَعۡضٍۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَفۡقَهُونَ ﴿٦٦﴾

66. אֱמוֹר: הוא היכול להביא עליכם תלאות מעל ראשיכם ומתחת לרגליכם, או לפצל אתכם למחנות יריבים. מטילים אימה ופחד קבוצה על השנייה – ראה כיצד אנו מסבירים את האותות למען יבינו.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوۡمُكَ وَهُوَ ٱلۡحَقُّۚ قُل لَّسۡتُ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ٦٧

67. וכן התכחשו לענין בני עמך – [הוי הנביא] – על אף שהוא האמת. אֱמור: אין אני מופקד עליכם כשומר.

لِّكُلِّ نَبَإٖ مُّسۡتَقَرّٞۚ وَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٦٨

68. לכל נבואה מועד קבוע לממושה, ואתם בקרוב עתידים לדעת.

وَإِذَا رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَلَا تَقۡعُدۡ بَعۡدَ ٱلذِّكۡرَىٰ مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٦٩

69. וכשתראה את המדברים על אותותינו דברי רֶשַע רְחַק מהם, עד אשר ידברו בענין אחר, ואם יגרום לך השׂטן לשכֹח, אל תחזור לאחר שנזכרתָ לשבת עם האנשים הפושעים.

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَلَٰكِن ذِكۡرَىٰ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٧٠

70. ואין אלה היראים את אלוהים ערבים להם – חובתם להזהירם בתקווה שיִשָמְרו מפני אלוהים.

وَذَرِ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَعِبٗا وَلَهۡوٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ وَذَكِّرۡ بِهِۦٓ أَن تُبۡسَلَ نَفۡسُۢ بِمَا كَسَبَتۡ لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٞ وَلَا شَفِيعٞ وَإِن تَعۡدِلۡ كُلَّ عَدۡلٖ لَّا يُؤۡخَذۡ مِنۡهَآۗ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أُبۡسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْۖ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ وَعَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٧١

71. וזנח את אלה הלוקחים את אמונתם במשחק וכשעשוע, ופִתּוּ אותם חַיֵי העולם הזה. והַזְהֵר בעזרת הקוראן שמא תְשֻלַח כל נפש לאבדון תמורת פָעֳלָה, ולא יהיה לה מבלעדי אלוהים מגן ולא מושיע ואם תביא כופר כלשהו לא יתקבל ממנה – אלה הם אשר נשלחו לאבדון בשל מעשיהם, להם משקה מים רותחים ועונש כבד עקב כפירתם.

قُلۡ أَنَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعۡقَابِنَا بَعۡدَ إِذۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ كَٱلَّذِي ٱسۡتَهۡوَتۡهُ ٱلشَّيَٰطِينُ فِي ٱلۡأَرۡضِ حَيۡرَانَ لَهُۥٓ أَصۡحَٰبٞ يَدۡعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلۡهُدَى ٱئۡتِنَاۗ قُلۡ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۖ وَأُمِرۡنَا لِنُسۡلِمَ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٢

72. אֱמוֹר: האם נקרא לאֵל מלבד אלוהים – אֵל אשר לא יועיל לנו ולא יזיק, ונשוב על עקבותינו לאחר שהנחנו אלוהים – כמי שהטעו אותו השׂטנים ללכת שולל עלי אדמות, ולו רֵעִים שקוראים לו: בוא אִתָּנו לדרך הישר. אֱמוֹר: דרך אלוהים הוא הדרך הישר, ואנו מצווים להתמסר לריבון העולמים.

وَأَنۡ أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُۚ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٧٣

73. וצווינו לערוך תפילה [ולחיות] ביראת אלוהים אשר אליו נאָסֵף.

وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ وَيَوۡمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُۚ قَوۡلُهُ ٱلۡحَقُّۚ وَلَهُ ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِۚ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ٧٤

74. והוא אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ מותאמים לכללי ההיגיון והחכמה, וכאשר יאמר לְדָבָר הֱיֵה [הוא] יהיה, דְברוֹ אמת, ולו המלכוּת ביום אשר יִתָּקַע בשופר, יודע את הנסתר והנגלֶה, והוא החכם והיודע כל.

۞وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصۡنَامًا ءَالِهَةً إِنِّيٓ أَرَىٰكَ وَقَوۡمَكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٧٥

75. וזכור עֵת אמר אברהם לאביו "אָזַר" [תֶּרַח]–התקח לך את הפסלים לאלוהים – הנני רואה אותך ואת בני עמךָ באבדון גלוי.

وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلۡمُوقِنِينَ ٧٦

76. וכך הראינו לאברהם את מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ למען יהיה מודע היטב [שהוא עתיד להיות מאלה המכוונים את דת האמת].

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيۡهِ ٱلَّيۡلُ رَءَا كَوۡكَبٗاۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلۡأٓفِلِينَ ٧٧

77. וכשהחשיך עליו הלילה ראה כוכב ואמר: "הייתכן שזה יהיה לי לאלוהים"? וכאשר שקע [הכוכב] אמר: אין אני אוהב אלוהים ששוקע.

فَلَمَّا رَءَا ٱلۡقَمَرَ بَازِغٗا قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمۡ يَهۡدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلضَّآلِّينَ ٧٨

78. וכאשר ראה את הירח עולה ומאיר, אמר: "הייתכן שזה יהיה לי לאלוהים"? וכאשר שקע, אמר: אם לא ינחני אלוהים אהיה מן התועים.

فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمۡسَ بَازِغَةٗ قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ أَكۡبَرُۖ فَلَمَّآ أَفَلَتۡ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٧٩

79. וכאשר ראה את השמש עולה [וממלא את העולם אור], אמר: "הייתכן שזה יהיה לי לאלוהים? הנה זה גדול יותר". וכשהשמש שקעה, אמר: הוי בני עמי, הנני נקי מכל אשר אתם משתפים עם אלוהים.

إِنِّي وَجَّهۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ حَنِيفٗاۖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٨٠

80. הנני מפנה את פני לכיוון זה אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ [ומתמסר אליו] כ"חַנִיף"–ואין אני מאלה המשתפים עמו אלילים [משלהם].

وَحَآجَّهُۥ قَوۡمُهُۥۚ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدۡ هَدَىٰنِۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشۡرِكُونَ بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيۡـٔٗاۚ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمًاۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٨١

81. בני עמו התווכחו עמו, והוא אמר: התתווכחו עמי בדבר אלוהים, לאחר שהנחני בדרך הישר? ואין אני ירֵא מאומה את אשר אתם משתפים עם אלוהים, כי אם ירֵא אני אך ורק את אשר אלוהים יחפץ. הנה אלוהַי מבין כל, הלא תשכילו.

وَكَيۡفَ أَخَافُ مَآ أَشۡرَكۡتُمۡ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمۡ أَشۡرَكۡتُم بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنٗاۚ فَأَيُّ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ أَحَقُّ بِٱلۡأَمۡنِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٢

82. כיצד אירָא אני מפני אלה שאתם משתפים עם אלוהים, ואין אתם יראים ששיתפתם עם אלוהים את אשר לא ניתן לו שלטון עליכם? איזה מבין שני הצדדים ראוי יותר לבטוח בו אם אכֵן יודעים אתם?

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ وَهُم مُّهۡتَدُونَ ٨٣

83. הנה אלה אשר האמינו ואינם מערבבים את אמונתם בפשע – להם חיי השלווה והם המודרכים.

وَتِلۡكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيۡنَٰهَآ إِبۡرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦۚ نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ٨٤

84. וזוהִי הַרְאָיָה החותכת מטעמנו, נָתַנּוּ אותה בידי אברהם כנגד עמו – [כך] אנו נרים את מעלות האיש אשר נחפֹּץ – הנה אלוהיך חכם ויודע.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ كُلًّا هَدَيۡنَاۚ وَنُوحًا هَدَيۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٥

85. ונָתַנּוּ לו את יצחק ואת יעקב, ואת שניהם הנחינו בדרך הישר, וכן גם את נֹחַ הנחינו לפני כן, ומצאצאיו [של אביהם], דוד ושלמה ואִיּוֹב ויוסף ומשה ואהרון - וכך אנו גומלים לעושים את הטוב.

وَزَكَرِيَّا وَيَحۡيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلۡيَاسَۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٦

86. וּזְכַרְיָה וְיוֹחָנָן [המטביל] וישוע ואליהו – כולם מן הצדיקים.

وَإِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطٗاۚ وَكُلّٗا فَضَّلۡنَا عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٧

87. וישמעאל ואלישע ויונה ולוט – את כולם הפלינו לטובה על פני כלל האדם.

وَمِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ وَإِخۡوَٰنِهِمۡۖ وَٱجۡتَبَيۡنَٰهُمۡ وَهَدَيۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٨٨

88. וכן גם מבין אבותיהם וצאצאיהם ואחיהם – בחרנו בהם והובלנו אותם בדרך הישר.

ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٨٩

89. זו היא דרך אלוהים, ינחה בה את אשר יחפץ ממאמיניו – ובעת שהם יסטו וישתפו בו [אלילים אחרים], יפול מעליהם כל החסד אשר זכו בו.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَۚ فَإِن يَكۡفُرۡ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ فَقَدۡ وَكَّلۡنَا بِهَا قَوۡمٗا لَّيۡسُواْ بِهَا بِكَٰفِرِينَ ٩٠

90. אלה הם אשר נָתַנּוּ להם את הספר והחכמה והנבואה – ואם אלה יתכחשו לזה, הרי שאנו מַפְקִידִים [מעלות אלה] בידי אחרים הראויים להם, ואינם כופרים.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقۡتَدِهۡۗ قُل لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰلَمِينَ ٩١

91. אלה הם אשר הנחה אלוהים, לֵךְ בדרכם הישרה. אֱמוֹר: אין אני דורש מכּם דבר תמורת זה, ואין הוא אלא אות אזהרה לכלל בני האדם.

وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ إِذۡ قَالُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٖ مِّن شَيۡءٖۗ قُلۡ مَنۡ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورٗا وَهُدٗى لِّلنَّاسِۖ تَجۡعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبۡدُونَهَا وَتُخۡفُونَ كَثِيرٗاۖ وَعُلِّمۡتُم مَّا لَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنتُمۡ وَلَآ ءَابَآؤُكُمۡۖ قُلِ ٱللَّهُۖ ثُمَّ ذَرۡهُمۡ فِي خَوۡضِهِمۡ يَلۡعَبُونَ ٩٢

92. והם לא העריכו את אלוהים כיאה לו עֵת שאמרו: לא הוריד אלוהים מְאוּמָה על אדם כלשהו. אֱמוֹר: מי הוריד את הספר אשר הביא משה, אור ומורה דרך לבני האדם, ואתם כתבתם אותו על גליונות רבים אשר תגלו מהם כרצונכם, ותסתירו רבים מהם – הנה לֻמָּדְתֶּם את אשר לא ידעתם אתם, ולא אבותיכם. אֱמוֹר: [הנה זה] אלוהים – אשר

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ مُّصَدِّقُ
ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ
وَمَنۡ حَوۡلَهَاۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَهُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ
يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا
أَوۡ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمۡ يُوحَ إِلَيۡهِ شَيۡءٞ
وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثۡلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۗ وَلَوۡ
تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ
وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ
أَنفُسَكُمُۖ ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ
بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ
وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدۡ جِئۡتُمُونَا فُرَٰدَىٰ كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ
أَوَّلَ مَرَّةٖ وَتَرَكۡتُم مَّا خَوَّلۡنَٰكُمۡ وَرَآءَ
ظُهُورِكُمۡۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمۡ شُفَعَآءَكُمُ
ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ أَنَّهُمۡ فِيكُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْۚ
لَقَد تَّقَطَّعَ بَيۡنَكُمۡ وَضَلَّ عَنكُم مَّا
كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ﴿٩٥﴾

הוריד את הקוראן הזה – והנח להם להשתעשע בלהגם החסר ערך.

93. וזהו [הקוראן] ספר אשר הורדנו, כולו ברכה, ומאשר את הספרים שקדמו לו, למען תזהיר בו את [העיר] מכה הגדולה, ואת אשר סביב לה – ואלה המאמינים ביום הדין, מאמינים גם בו, ועל תפילתם הם שומרים.

94. ומיהו רשע יותר מזה אשר בָּדָה על אלוהים כָּזב או טען שהנה נגלה אליו דְּבָר אלוהים, ולא נגלה אליו דבר. ומזה שאמר אני אוריד כדבר אשר הוריד אלוהים? ולו רק היִיתָ רואה את הפושעים בייסורי המוות. והמלאכים פושטים את ידיהם לאמור: הצילו את נפשותיכם! היום גְּמוּלְכֶם עונש משפיל על היותכם בודים על אלוהים דברי שקר, ועל שֶׁבַּזְתֶּם לאותותיו.

95. ועתה הנה אתם באים אלינו בודדים כפי שבראנו אתכם בפעם הראשונה, ועזבתם את כל אשר הענקנו לכם מאחורי גביכם – ואין אנו רואים עמכם את עוזריכם, אשר חשבתם אותם לשותפים לאלוהים בְּקִרבְּכֶם – הנה נקטע הקשר ביניכם ואבדו לכם אלה אשר חשבתם אותם מושיעים.

۞إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلۡحَبِّ وَٱلنَّوَىٰۖ يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَمُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتِ مِنَ ٱلۡحَيِّۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٩٦

96. הנה אלוהים הוא המביא את גרעיני הזרע ואת חרצי התמר ללבלב ולצמוח, מוציא את החַי מן המת, ומוציא את המת מן החי – זהו אלוהים, איכה, אֵפוֹא, תרחקו מן האמת?

فَالِقُ ٱلۡإِصۡبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيۡلَ سَكَنٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ حُسۡبَانٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٩٧

97. הוא, בוקע השחר, עושה את הלילה למנוחה, ואת השמש והירח לחישוב [המועדים] – זהו חשבון הגיבור והיודע כל.

وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهۡتَدُواْ بِهَا فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٩٨

98. והוא אשר קבע לכם את הכוכבים להנחותכם בהם, בחשֵׁכַת היבשה והים – הנה אנו מְחָוְרִים את האותות לעם מעריך ידע.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ فَمُسۡتَقَرّٞ وَمُسۡتَوۡدَعٞۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَفۡقَهُونَ ٩٩

99. והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, ולכם בה שֶׁהוּת ארעית ומושב קבע. הנה פירטנו את האותות לעם משׂכילים.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَيۡءٖ فَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهُ خَضِرٗا نُّخۡرِجُ مِنۡهُ حَبّٗا مُّتَرَاكِبٗا وَمِنَ ٱلنَّخۡلِ مِن طَلۡعِهَا قِنۡوَانٞ دَانِيَةٞ وَجَنَّٰتٖ مِّنۡ أَعۡنَابٖ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشۡتَبِهٗا وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٍۗ ٱنظُرُوٓاْ إِلَىٰ

100. והוא אשר הוריד מן העבים מים [שופעים] ובהם הוצאנו צמחייה מכּל סוג, והוצאנו ממנו יֶרֶק אשר נוציא ממנו גרעינים ערוכים – ומתִּפְרָחָת הדקלים הצמחנו אשכולות תמרים משֻׂרְבָּבִים מָטה, והצמחנו כּרמי ענבים וזיתים ורימונים, לעתים דומים ולעתים

ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثۡمَرَ وَيَنۡعِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمۡ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٠٠

שונים. הביטו כיצד יצמח ויבשיל פריים – אכן צפונים [טמונים] בזאת אותות לאנשים מאמינים.

وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلۡجِنَّ وَخَلَقَهُمۡۖ وَخَرَقُواْ لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتِۭ بِغَيۡرِ عِلۡمٖۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ١٠١

101. והם לקחו להם את יְצוּרֵי ה"גִ'נּ" כשותפים לאלוהים, על אף שהוא ברא אותם – והם בסילוף, מייחסים לו בנים ובנות בקלות דעת – ישתבח ויתעלה אלוהים ממה שהם מייחסים לו.

بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ صَٰحِبَةٞۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٠٢

102. יוצר הַשָּׁמַיִם והארץ – אֵיכָה יהיה לו בן ואין לו בת זוג? והוא בורא כל דבר, והוא יודע כל.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ فَٱعۡبُدُوهُۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ١٠٣

103. זהו אלוהים ריבונכם, אין אלוה מבלעדיו, בורא כל דבר, עִבדו אותו. אֵפוֹא, והוא את הכל שומר.

لَّا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَهُوَ يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ١٠٤

104. לא ישיגנו מבט העיניים, אך הוא כן משיג את מבטן – והוא העדין והמודע לכל.

قَدۡ جَآءَكُم بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنۡ أَبۡصَرَ فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ عَمِيَ فَعَلَيۡهَاۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ ١٠٥

105. הנה הגיעו אליכם הוכחות מאת ריבונכם, על-כן, כל המבחין בהן לטובתו העֵנין, וכל המתעַוֵר הרי שלרעתו, ואין אני השומר עליכם.

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ وَلِيَقُولُوا۟ دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١٠٦

106. וכך מבהירים אנו את האותות בדרכים שונות עד אשר תתבסס האמת, וכדי שהם יגידו: אכן שיננת [הוי מוחמד] מה שלמדת בספרים הקודמים – וזאת למען נבהיר אנו את סודות הספר הזה [הקוראן] לעם שיודעים.

ٱتَّبِعْ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ١٠٧

107. לך בדרך שנגלה אליך מאת אלוהיך – אין אלוהַ מלבדו, וּרְחַק מן הכופרים.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكُوا۟ ۗ وَمَا جَعَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ١٠٨

108. ולו היה חפץ אלוהים לכפות את רצונו, לא היו משתפים אתו אלילים אחרים – ולא הפקדנו אותךָ לשמור עליהם ואין אתה הממונה על קיומם.

وَلَا تَسُبُّوا۟ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّوا۟ ٱللَّهَ عَدْوًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ١٠٩

109. ואל תקללו את [האלילים] שהם מקדשים לעומת אלוהים, פֶּן יקללו [הם] את אלוהים בגלל הבורות שבהם. וכך גרמנו לכל אומה שיראו את מעשיהם כנאים – ולאחר מכן אל ריבונם תשובתם והוא יודיעם את אשר נהגו לעשות.

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَئِن جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا ٱلْءَايَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ١١٠

110. והם נשבעו באלוהים שבועה חזקה, לאמור: אם יתגלה להם אות יאמינו בו – אֱמור: האותות אך בידי אלוהים – ומה יביא אתכם לדעת [הוי המאמינים] שאם אכן יופיע האות הם לא יאמינו.

وَنُقَلِّبُ أَفۡـِٔدَتَهُمۡ وَأَبۡصَٰرَهُمۡ كَمَا لَمۡ يُؤۡمِنُواْ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَنَذَرُهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١١

111. ואנו נבלבל את [רכשי] ליבותיהם ואת [מבט] עיניהם, בגלל שלא האמינו בו מהפעם הראשונה, ונניח להם לִתְהוֹת בַּתְּעִיָּה שלהם.

۞وَلَوۡ أَنَّنَا نَزَّلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَحَشَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ كُلَّ شَيۡءٖ قُبُلٗا مَّا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ يَجۡهَلُونَ ١١٢

112. ואף אם היינו מורידים אליהם את המלאכים, והמתים ידברו אליהם, ונאסוף להם את הכל פנים אל פנים, לא יאמינו עד אשר ירצה אלוהים, אולם רוב רובם חסרי דעת.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّٗا شَيَٰطِينَ ٱلۡإِنسِ وَٱلۡجِنِّ يُوحِي بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ زُخۡرُفَ ٱلۡقَوۡلِ غُرُورٗاۚ وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ١١٣

113. וכך עשינו לכל נביא אויב מבין השטנים שמבני האדם וה"ג'נ" – לוחשים איש אל רעהו דִּבְרֵי קֶסֶם לשם התעיה – ולוּ חפץ היה אלוהים לא עשו זאת, הנַח להם, אֵפוֹא, ולמה שהם בודים.

وَلِتَصۡغَىٰٓ إِلَيۡهِ أَفۡـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ وَلِيَرۡضَوۡهُ وَلِيَقۡتَرِفُواْ مَا هُم مُّقۡتَرِفُونَ ١١٤

114. [והם עושים זאת] למען יטו להם אוזן, אלה שאינם מאמינים ביום הדין ויתרצו מדבריהם, וימשיכו לגבות את אשר הם גובים [ממעשיהם].

أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡتَغِي حَكَمٗا وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مُفَصَّلٗاۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٞ مِّن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ١١٥

115. [אֱמוֹר הוי מוחמד] הַאֻמְנָם ארצה פוסק זולתי אלוהים, והוא אשר הוריד אליכם את הספר מפורש – ואלה אשר נָתַנּוּ להם את הספר יודעים כי אכן הוא הורד מאת אלוהים עם האמֶת, אל תהיה, אֵפוֹא, מן המפקפקים.

وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدۡقٗا وَعَدۡلٗاۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١١٦

116. והתגשמו דברי אלוהיך על האמת ועל הצדק – איש לא ישנה את דבריו, והוא השומע והיודע.

وَإِن تُطِعۡ أَكۡثَرَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ١١٧

117. ואם תשמע בקול רוב האנשים שעלי אדמות יתעוך מדרך אלוהים – אין הם הולכים אלא אחרי דמיונם, ואינם אלא בודים שקר.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦۖ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ١١٨

118. אכן אלוהיך היודע את התועים מדרכו, והוא היודע את ההולכים בדרך הישר.

فَكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤۡمِنِينَ ١١٩

119. אִכְלוּ – אם כן – ממה שהוזכר שם אלוהים עליו, אם אכן מאמינים אתם באותותיו.

وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تَأۡكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ وَقَدۡ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيۡكُمۡ إِلَّا مَا ٱضۡطُرِرۡتُمۡ إِلَيۡهِۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا لَّيُضِلُّونَ بِأَهۡوَآئِهِم بِغَيۡرِ عِلۡمٍۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُعۡتَدِينَ ١٢٠

120. ומדוע לא תאכלו ממה שהוזכר שם אלוהים עליו – לאחר שתאר לכם במפורש את אשר אָסַר עליכם זולתי מה שנאנסתם לאָכְלוֹ: הנה רבים הם שמָתְעִים אחרים בתאוותיהם מבלי דעת – אכן ריבונך הוא היודע את העוברים חוק.

وَذَرُواْ ظَٰهِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَبَاطِنَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡسِبُونَ ٱلۡإِثۡمَ سَيُجۡزَوۡنَ بِمَا كَانُواْ يَقۡتَرِفُونَ ١٢١

121. והימנעו מן החֵטא הנגלה ומן החטא הנסתר – אכן אלה המרוויחים ממעשה החֵטְא ישלמו בעד רֶוְחַם.

وَلَا تَأۡكُلُواْ مِمَّا لَمۡ يُذۡكَرِ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسۡقٞۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰٓ أَوۡلِيَآئِهِمۡ لِيُجَٰدِلُوكُمۡۖ وَإِنۡ أَطَعۡتُمُوهُمۡ إِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُونَ ١٢٢

122. ואל תאכלו ממה שלא נזכר שם אלוהים עליו, כי הרי הוא מעשה פשע, ואכן השְּׂטָנִים מחדירים לתודעת בעלי בריתם להתוכֵּח איתם – ואם תֵּעָנו להם תהיו מעובדי האלילים.

أَوَ مَن كَانَ مَيۡتٗا فَأَحۡيَيۡنَٰهُ وَجَعَلۡنَا لَهُۥ نُورٗا يَمۡشِي بِهِۦ فِي ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ لَيۡسَ بِخَارِجٖ مِّنۡهَاۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡكَٰفِرِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢٣

123. הַאֻמְנָם ישתוו אדם מת שהחיינו אותו, ונָתַנּוּ בו אוֹר ללכת בעזרתו בין האנשים – ואדם אחר שהולך בחשכה שאינו [מצליח] לצאת ממנה? כך מִתְפָּתִים הכופרים בצדקת מעשיהם.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجۡرِمِيهَا لِيَمۡكُرُواْ فِيهَاۖ وَمَا يَمۡكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ١٢٤

124. וכך קבענו בכל עיר את גדולי פושעיה למען יחוללו קשרי מזימות בה [נגד שליחי אלוהים], אך אין מזימותיהם אלא נגד עצמם, ואין הם חשים בכך.

وَإِذَا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَةٞ قَالُواْ لَن نُّؤۡمِنَ حَتَّىٰ نُؤۡتَىٰ مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ رُسُلُ ٱللَّهِۘ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهُۥۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا كَانُواْ يَمۡكُرُونَ ١٢٥

125. ובעת שמגיע אליהם אות, יאמרו: לא נאמין עד אשר נקבל מה שקבלו שליחי אלוהים – אלוהים הוא היודע היכן לקבוע את דבר שְׁלִיחוּתוֹ – והפושעים ימצאו קלון אצל אלוהים ועונש כבד כנגד מזימותיהם.

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ وَمَن يُرِدۡ أَن يُضِلَّهُۥ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجٗا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي ٱلسَّمَآءِۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٢٦

126. על-כֵּן– כל אשר יחפץ אלוהים להנחותו – יפתח את לבו לאסלאם, ואשר יחפץ להתעותו יעשה את לבו צר וסתום [בפני האמונה] כמי שביקשוהו לעלות השמימה – וכך מטיל אלוהים את העונש על הכופרים.

وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسۡتَقِيمٗاۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ١٢٧

127. וזֶהו דרך אלוהיך [המוביל] הַיְשָר [אליו] – הנה אנו הבהרנו את האותות לעם שעורכים חשבון נפש.

۞لَهُمۡ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمۡۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢٨

128. להם מקום מבטחים בקרב ריבונם, הלוקח אותם תחת חסותו כגמול על מעשיהם.

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ قَدِ ٱسۡتَكۡثَرۡتُم مِّنَ ٱلۡإِنسِۖ وَقَالَ أَوۡلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلۡإِنسِ رَبَّنَا ٱسۡتَمۡتَعَ بَعۡضُنَا بِبَعۡضٖ وَبَلَغۡنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِيٓ أَجَّلۡتَ لَنَاۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثۡوَىٰكُمۡ خَٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ١٢٩

129. וביום אשר יאסוף אלוהים את כולם יחד ויאמר: "הוי קבוצת ה-"ג׳נ", האם הצלחתם להרחיק רבים מבני האדם [מאמונתם]"? ואז יאמרו בני בריתם מן האדם, אלוהינו! אכן התענגנו אלה על אלה, והנה הגענו אל קץ הזמן שקָצַבְתָ לנו – אמר [אלוהים]: גֵיהִנּוֹם היא מקום מגוריכם, תדורו בה לעַד, מלבד [התקופה] שירצה בה אלוהים – הנה אלוהים חכם ויודע.

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعۡضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٣٠

130. וכך אנו יוצרים שליטת הפושעים, אחד על רעהו עקב פָּעָלָם.

يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَاۚ قَالُواْ شَهِدۡنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَاۖ وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ١٣١

131. הוי חבורת ה"ג'נ" והאדם, האם לא הופיעו בקרבכם שליחים מתוככם שספרו אודות אוֹתוֹתַי ושהזהירו אתכם מפני פגישת היום הזה? – אמרו: אכן עדים אנו כנגד עצמנו – והתעו אותם חיי העולם הזה והעידו נגד עצמם כי הם היו כופרים.

ذَٰلِكَ أَن لَّمۡ يَكُن رَّبُّكَ مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ بِظُلۡمٖ وَأَهۡلُهَا غَٰفِلُونَ ١٣٢

132. [והשליחים נשלחו] כי לא ישמיד ריבונך את הקריות כנגד הפשע [אשר פשעו] מבלי שיזהירם.

وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٣٣

133. ולכולם מעמד מדורג על-פי מעשיהם ואין ריבונך מתעלם ממה שהם עושים.

وَرَبُّكَ ٱلۡغَنِيُّ ذُو ٱلرَّحۡمَةِۚ إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفۡ مِنۢ بَعۡدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوۡمٍ ءَاخَرِينَ ١٣٤

134. אלוהיך הוא העשיר ובעל הרחמים, אם יִרְצֶה ירחיקכם ויחליף אתכם במי שיחפץ אחריכם, כפי שהוא הקים אתכם מצאצאי אנשים אחרים.

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَأٓتٖۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ١٣٥

135. אכן כל אשר הוזהרתם ממנו, בוא יבוא, ולא יעלה בידכם לעצור בעדו.

قُلۡ يَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي عَامِلٞۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ١٣٦

136. אֱמוֹר: הוי בני עמי, עשו ככל יכולתכם, ואנוכי עושה [כרצון אלוהים], ולבסוף תדעו מי יזכה בפרס הדיור [בעולם הבא] – אכן הפושעים לא יצליחו.

وَجَعَلُواْ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلۡحَرۡثِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ نَصِيبٗا فَقَالُواْ هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعۡمِهِمۡ وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَاۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمۡ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمۡۗ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ١٣٧

137. והִקְדישו לאלוהים חלק מפרי השדה והמִקנה. ואמרו: זה לאלוהים – לטענתם – וזה לשותפינו [אשר צירפנו לאלוהים] – והנה החלק אשר לשותפיהם לעולם לא יגיע לאלוהים, אך החלק אשר לאלוהים יגיע לשותפיהם – מה רע משפטם זה?

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٖ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ قَتۡلَ أَوۡلَٰدِهِمۡ شُرَكَآؤُهُمۡ لِيُرۡدُوهُمۡ وَلِيَلۡبِسُواْ عَلَيۡهِمۡ دِينَهُمۡۖ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ١٣٨

138. ושותפיהם פִּיתוּ רבים מהם להרוג את ילדיהם במטרה להביאם לכליון ולבלבל עליהם את דתם – ולוּ חפץ אלוהים לא עשו זאת – הַנַח להם ולמה שהם בודים בלבם.

وَقَالُواْ هَٰذِهِۦٓ أَنۡعَٰمٞ وَحَرۡثٌ حِجۡرٞ لَّا يَطۡعَمُهَآ إِلَّا مَن نَّشَآءُ بِزَعۡمِهِمۡ وَأَنۡعَٰمٌ حُرِّمَتۡ ظُهُورُهَا وَأَنۡعَٰمٞ لَّا يَذۡكُرُونَ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا ٱفۡتِرَآءً عَلَيۡهِۚ سَيَجۡزِيهِم بِمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ١٣٩

139. והם אמרו: המִקְנֶה והיבול הזה קודש הם – יאכל מהם אך מי שאנו נחפץ – על פי טענתם. ולהם מקנה שאסור לרכיבה, ומקנה אשר לא יכריזו את שם אלוהים בעת שחיטתו – כשהם משקרים בשם אלוהים – אך הוא ישיב להם על שקריהם.

وَقَالُواْ مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلۡأَنۡعَٰمِ خَالِصَةٞ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِنَاۖ وَإِن يَكُن مَّيۡتَةٗ فَهُمۡ فِيهِ شُرَكَآءُۚ سَيَجۡزِيهِمۡ وَصۡفَهُمۡۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ١٤٠

140. ואמרו: כל אשר בבטן המקנה הזה, אוכל יהיה לזכרים שבנו, ואסור יהיה על נשותינו [לאכול ממנו] – אך אם יצא [מבטו אמו] מֵת תִשְׁתַתֶּפְנָה באכילתו. גם הנשים אלוהים יגמול להם על דמיונם הכוזב, והוא חכם ויודע.

قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوۡلَٰدَهُمۡ سَفَهَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفۡتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِۚ قَدۡ ضَلُّواْ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ﴿١٤١﴾

141. גדול הוא הפסדם של אלה אשר קטלו את ילדיהם מבלי דעת, ואסרו את אשר העניק להם אלוהים, כשהם מייחסים אליו שקרים – אכן אבדה להם הדרך [והמסוגלים] להנחותם.

۞وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٖ مَّعۡرُوشَٰتٖ وَغَيۡرَ مَعۡرُوشَٰتٖ وَٱلنَّخۡلَ وَٱلزَّرۡعَ مُخۡتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهٗا وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٖۚ كُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثۡمَرَ وَءَاتُواْ حَقَّهُۥ يَوۡمَ حَصَادِهِۦۖ وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

142. הוא אשר הצמיח גַּנות [גפן] מהן על סוכּה ומהן סורחות, והתמר ושדות החִטָּה הנותנים מאכלים שונים, והזית והרימון, דומים ולא דומים. אִכְלוּ מפּריו בעת יָניב – ותנו את חלק העניים ממנו ביום שתאספו אותו, ואל תעברו את גבול [הטעם הטוב], אכן אין אלוהים אוהב את עוברי הגבולות.

وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ حَمُولَةٗ وَفَرۡشٗاۚ كُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ﴿١٤٣﴾

143. ומן המקנה נתן לכם [חלק] לרכיבה וחלק לשחיטה – אִכְלוּ ממה שחלק לכם אלוהים – ואל תלכו בעקבות השׂטן, כי אויב גלוי הוא לכם.

ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖۖ مِّنَ ٱلضَّأۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡمَعۡزِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ نَبِّـُٔونِي بِعِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿١٤٤﴾

144. ומסוג הבהמות, אלוהים ברא שמונה זוגות, מסוג הצאן שניים ומסוג העזים שניים – אֱמוֹר: האם אסר אלוהים את שני הזכרים או את שתי הנקבות, או את אשר הכילו רַחֲמֵי שתי הנקבות? מסרו לי מידע אם אכן צודקים אתם.

وَمِنَ ٱلۡإِبِلِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَاۚ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيۡرِ عِلۡمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٥

145. ומן הגמלים שניים ומן הבקר שניים, אֱמוֹר: האם את שני הזכרים אסר או את שתי הנקבות, או את אשר הכילו רַחֲמֵי שתי הנקבות? האם הייתם נוכחים כאשר ציווה אתכם אלוהים על זה? מיהו אם כן פושע יותר מזה אשר בָּדָה על אלוהים שקר כדי להתעות את האנשים מתוך הבורות שבו? אכן אלוהים לא ינחה את עם הפושעים.

قُل لَّآ أَجِدُ فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٖ يَطۡعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيۡتَةً أَوۡ دَمٗا مَّسۡفُوحًا أَوۡ لَحۡمَ خِنزِيرٖ فَإِنَّهُۥ رِجۡسٌ أَوۡ فِسۡقًا أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٤٦

146. אֱמוֹר: איני מוצא בכל אשר נגלה אלי דבר שאסור לשום רָעֵב לְאוֹכֶל, לאכול ממנו יותר מהנבֵלָה או הדם השפוך, או בשר החזיר, כי תועבה הוא – או טָרֵף אשר קדשו עליו בשם אחר מבלעדי אלוהים, אך אלה אשר יאלצו לאכול מבלי זדון ומבלי כוונה לחזור על המעשה הנתעב שנית – הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٖۖ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ وَٱلۡغَنَمِ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتۡ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلۡحَوَايَآ أَوۡ مَا ٱخۡتَلَطَ بِعَظۡمٖۚ ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِبَغۡيِهِمۡۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ١٤٧

147. ועל היהודים אסרנו כל בעלי הצפורניים, ומן הבקר והצאן אסרנו את השומנים שבהם זולתי שומני הגב או המעיים והשומן הדבק לעצם – כך גמלנו להם על מִרְיָם, ואנו אכן צודקים.

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمۡ ذُو رَحۡمَةٖ وَٰسِعَةٖ وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُهُۥ عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٤٨

148. אך אם הם מייחסים לךָ שקר, אֱמוֹר: הנה אלוהים בעל רחמים, אך אין הוא מסיר את זעמו מהאנשים הפושעים.

سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكۡنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ حَتَّىٰ ذَاقُواْ بَأۡسَنَاۗ قُلۡ هَلۡ عِندَكُم مِّنۡ عِلۡمٖ فَتُخۡرِجُوهُ لَنَآۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَخۡرُصُونَ ١٤٩

149. הכופרים עתידים לומר: לוּ רצה אלוהים, לא היינו כופרים בו, וכן לא אבותינו. ולא היינו מכריזים על שום איסור – בדרך הזאת התנכרו [לנביאים] עמים שקדמו להם עד אשר טעמו את [אֵש] זַעֲמֵנוּ, אֱמוֹר: האם בידכם מידע כלשהו שתרצו להציגו בפנינו? אין אתם הולכים אלא בעקבות הדמיון. ואין אתם אלא דוברי שקר.

قُلۡ فَلِلَّهِ ٱلۡحُجَّةُ ٱلۡبَٰلِغَةُۖ فَلَوۡ شَآءَ لَهَدَىٰكُمۡ أَجۡمَعِينَ ١٥٠

150. אֱמוֹר: אכן לאלוהים הנימוק המובהק, ולו חפץ הוא היה מנחה את כולכם יחד.

قُلۡ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشۡهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَاۖ فَإِن شَهِدُواْ فَلَا تَشۡهَدۡ مَعَهُمۡۚ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١٥١

151. אֱמוֹר: הציגו את העדים מטעמכם שיעידו כי אלוהים אסר את זה. ואם הם יעידו אל תעיד עמהם. ואל תלך בעקבות אלה המתכחשים לאותותינו, ושאינם מאמינים ביום הדין, ומשווים את אליליהם לריבונם האמיתי.

۞قُلۡ تَعَالَوۡاْ أَتۡلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمۡ عَلَيۡكُمۡۖ أَلَّا تُشۡرِكُواْ بِهِۦ شَيۡـٔٗاۖ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنٗاۖ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُم مِّنۡ إِمۡلَٰقٖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُكُمۡ وَإِيَّاهُمۡۖ وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا بَطَنَۖ وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ١٥٢

152. אֱמוֹר: בואו וְאֶקְרָא בפניכם את אשר אסר עליכם אלוהים, שלא תשתפו בו דבר, ושתטיבו עם הוריכם, ולא תמיתו את ילדיכם מפאת עוֹני, אנו נפרנס אתכם ואותם [יחד] – ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים להרוג אלא על פי צדק – זה אשר ציווה עליכם אלוהים למען תשׂכילו.

وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَٱلۡمِيزَانَ بِٱلۡقِسۡطِۖ لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۖ وَإِذَا قُلۡتُمۡ فَٱعۡدِلُواْ وَلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبَىٰۖ وَبِعَهۡدِ ٱللَّهِ أَوۡفُواْۚ ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ١٥٣

153. ואל תקרבו אל רכוש היתום זולתי אם להשביחו, עד אשר יגיע לבגרותו – ותנו את המידה והמשקל בצדק, ואין אנו מכבידים על נפש מעבר ליכולתה לשׂאת ובעת שתדברו דברו צדק ואף אם יהיה [הדיבור] נגד קרובים – וקיימו את ברית אלוהים. זה אשר ציווה עליכם למען תתנו דעת.

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسۡتَقِيمٗا فَٱتَّبِعُوهُۖ وَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمۡ عَن سَبِيلِهِۦۚ ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٥٤

154. וזוהי דרכי הישרה, לכו – אם כן – לפיה, ואל תלכו בדרכים אחרות, לבל יפרידו אתכם מדרכו [של אלוהים] – זה אשר ציווה עליכם למען תִשָּמְרוּ.

ثُمَّ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ وَتَفۡصِيلٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ

155. יתר על-כן, נָתַנּוּ למשה את הספר למען נשלים לוֹ חסד על הטוב

وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ يُؤۡمِنُونَ ١٥٥

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُواْ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٥٦

أَن تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلۡكِتَٰبُ عَلَىٰ طَآئِفَتَيۡنِ مِن قَبۡلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمۡ لَغَٰفِلِينَ ١٥٧

أَوۡ تَقُولُواْ لَوۡ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا ٱلۡكِتَٰبُ لَكُنَّآ أَهۡدَىٰ مِنۡهُمۡۚ فَقَدۡ جَآءَكُم بَيِّنَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞۚ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنۡهَاۗ سَنَجۡزِي ٱلَّذِينَ يَصۡدِفُونَ عَنۡ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يَصۡدِفُونَ ١٥٨

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَوۡ يَأۡتِيَ رَبُّكَ أَوۡ يَأۡتِيَ بَعۡضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَۗ يَوۡمَ يَأۡتِي بَعۡضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفۡسًا إِيمَٰنُهَا لَمۡ تَكُنۡ ءَامَنَتۡ مِن قَبۡلُ أَوۡ كَسَبَتۡ فِيٓ إِيمَٰنِهَا خَيۡرٗاۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓاْ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ١٥٩

אשר עָשָׂה – ובו פירוש לכל דבר – ודרך ישרה ורחמים, למען יאמינו שאת ריבונם הם עתידים לפגוש.

156. והנה זה ספר [הקוראן] אשר הורדנוהו מבורך, לְכוּ בדרכּוֹ למען תזכו ברחמים.

157. לבל תאמרו: הנה הספר הורד על שתי עדות לפנינו – ואנו לא נָתַנּוּ דעת למה שהם קוראים.

158. או לבל תאמרו: לו הורד הספר אלינו היינו ישרים מהם – הנה הגעתכם עדות [כתובה] מאת אלוהים, דרך מישרים ורחמים – מי יהיה אם כן פושע יותר מזה המייחס לאותות אלוהים את השקר, ומרחיק את עצמו מהן – אנו אכן נגמול לאלה המפנים לאותותינו עורף ייסורים קשים ביותר על סרבנותם.

159. האם מייחלים הם שיבואו אליהים המלאכים, או שיבוא אלוהים, או שתוצגנה חלק מאותות אלוהים, אכן ביום שתוצגנה חלק מאותות אלוהים לא תועיל לשום נפש אמונתה, אם לא האמינה קודם לכן, ושנהגה מכּח אמונתה בדרך הטובה, אֱמוֹר: המשיכו לייחל ואנו עמכם מייחלים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗا لَّسۡتَ مِنۡهُمۡ فِي شَيۡءٍۚ إِنَّمَآ أَمۡرُهُمۡ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ١٦٠

160. הנה אלה המפלגים את דתם לקבוצות ועודת, לא יהיה לךָ שום קשר איתם – עניינם יטופל בידי אלוהים והוא אשר יודיעם אודות מעשיהם.

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشۡرُ أَمۡثَالِهَاۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَا وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦١

161. על העושה טוב יְגֻמַל פִּי עשר ממנו – ועל העושה רע יְגֻמַל כמעשהו – והם לא יקופחו.

قُلۡ إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ دِينٗا قِيَمٗا مِّلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۚ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٦٢

162. אֱמוֹר: הנה אלוהים הנחה אותי בדרך מישרים – בדת נכונה – דת אברהם "החניף" שלא היה מהמשתפים עם אלוהים [אלילים אחרים].

قُلۡ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحۡيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٣

163. אֱמוֹר הנה תפילתי וכל מֶרְצִי, וחיַי ומותִי, כולם למען אלוהים, ריבון העולמים.

لَا شَرِيكَ لَهُۥۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرۡتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٦٤

164. אין שותף לו – ועל זה צוויתִי, ואני ראשון המתמסרים לאלוהים.

قُلۡ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡغِي رَبّٗا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيۡءٖۚ وَلَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٍ إِلَّا عَلَيۡهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرۡجِعُكُمۡ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ١٦٥

165. אֱמוֹר: האם אחפץ באלוה זולת אלוהים, והוא ריבון כל דבר? וכל עבירה שתעשה נפש כלשהי, [רק] היא תשא בעונשה – לא תשא נפש משׂא האחרֶת, אחרי כן לריבונכם תשובו, והוא יודיעכם על אשר נחלקתם בו.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ
لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌۢ ﴿١٦٦﴾

166. והוא אשר קבע אתכם יורשים עלי אדמות, והעלה קבוצות מכם מידות מספר מעל קבוצה אחרת, על מנת להעמידכם במבחן על מה שנתן לכם – אכן, מהיר עונש ריבונך – והוא סַלָּח ורחום.

سُورَةُ الأَعۡرَافِ

סוּרַת אַלְ-אַעְרַאף

مَكِّيَّة وآياتها ٢٠٧

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 207

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓصٓ ٢

2. א.ל.מ.צ. [אַלֶף.לאם.מִים. סאד].

كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيۡكَ فَلَا يَكُن فِي صَدۡرِكَ حَرَجٞ مِّنۡهُ لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٣

3. זהו ספר שנגלה אליך. אל יהיה ליבך צר, אֵפוֹא, אודותיו, בבואך להזהיר בו [את הכופרים], וזיכרון הוא למאמינים.

ٱتَّبِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡ وَلَا تَتَّبِعُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۗ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ٤

4. לכו על-פי הַהַנְחָיָה אשר ניתנה לכם מריבונכם, ואל תיקחו לכם בעלי ברית זולתו, אך כמעט ואינכם נותנים דעת.

وَكَم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأۡسُنَا بَيَٰتًا أَوۡ هُمۡ قَآئِلُونَ ٥

5. ערים רבות השמדנו כאשר הִגִּיעָם עונשם מאיתנו בעת השינה בלילה, או בזמן מנוחתם בצהריים.

فَمَا كَانَ دَعۡوَىٰهُمۡ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٦

6. לא היתה קריאתם כאשר הִגִּיעָם העונש מאיתנו, זולתי שאמרו: ״אכן רשעים היינו״.

فَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

7. ואנו בוודאי נשאל את אלה אשר נשלח אליהם שליח, ונשאל גם את השליחים עצמם.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٨﴾

8. ואז נתייחס בוודאי למעשיהם אשר היכרנו, כי מעולם לא היינו נעדרים.

وَٱلْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّۚ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

9. והגמול באותו יום ניתן על פי הצדק, וכל אלה שזכויותיהם עולות, הרי הם המצליחים.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُم بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

10. וכל אלה שזכויותיהם נופלות, הרי הם המפסידים את עצמם על הרשעות אשר הם נהגו כלפי אותותינו.

وَلَقَدْ مَكَّنَّـٰكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَـٰيِشَۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

11. והנה כוננו אתכם בארץ, וקבענו לכם בה מחייה, אך מעט מאוד שאתם מודים.

وَلَقَدْ خَلَقْنَـٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَـٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُواْ لِأَدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿١٢﴾

12. אנו בראנו אתכם וקבענו לכם צורה, ולאחר מכן אמרנו למלאכים: "השתחוו לאדם!", והם השתחוו, זולת "אִבְּלִיס" שלא היה בין המשתחווים.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَۖ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿١٣﴾

13. ואז אמר אלוהים ל"אִבְּלִיס": מה מנע ממך שתשתחווה כאשר ציוויתיך? אמר: "אני טוב ממנו; יצרת אותי מאש ואותו יצרת מטיט".

قَالَ فَٱهۡبِطۡ مِنۡهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَٱخۡرُجۡ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ١٤

14. אמר אלוהים: "רד מכאן, כי לא מגיע לך להתגאות פה. צא, אֵפוֹא, כי אתה מן המושפלים".

قَالَ أَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ١٥

15. אמר "אִבְּלִיס": "תן לי ארכה עד ליום קומם לתחייה".

قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ١٦

16. אמר אלוהים: "הנה ניתנת לך הארכה".

قَالَ فَبِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي لَأَقۡعُدَنَّ لَهُمۡ صِرَٰطَكَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ١٧

17. אמר "אִבְּלִיס": "היות שסילקתני, אני אשב להם על דרכך הישרה".

ثُمَّ لَأٓتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ وَعَنۡ أَيۡمَٰنِهِمۡ وَعَن شَمَآئِلِهِمۡۖ وَلَا تَجِدُ أَكۡثَرَهُمۡ شَٰكِرِينَ ١٨

18. "ואז אני אפתיע אותם מלפנים ומאחור, ומימין ומשמאל, ולא תמצא את מרביתם מודים [לך]".

قَالَ ٱخۡرُجۡ مِنۡهَا مَذۡءُومٗا مَّدۡحُورٗاۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمۡ أَجۡمَعِينَ ١٩

19. אמר אלוהים: "צא מכאן מתועב ומנודה, וכל ההולך בדרכך מהם, אני אכן אמלא את גֵּיהִנּוֹם מכולכם יחד".

وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ فَكُلَا مِنۡ حَيۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٠

20. "הוי אדם", קרא אלוהים, "בוא ושכון אתה ובת זוגך בגן העדו, ואיכלו ממנו כאוות נפשכם, אך לעץ הזה אל תקרבו פֶּן תהיו מן הרשעים".

فَوَسۡوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ لِيُبۡدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنۡهُمَا مِن سَوۡءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنۡ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيۡنِ أَوۡ تَكُونَا مِنَ ٱلۡخَٰلِدِينَ ٢١

21. אך השטן שם בליבם הרהורי חטא כדי לגלות להם את אשר נעלם מהם על דבר בושתם, ואמר: "לא הניא אתכם אלוהים לאכול מן העץ הזה אלא לבל תהיו שניכם מלאכים או שתחיו לנצח".

وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢٢

22. והוא נשבע שהנו יועץ נאמן להם.

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٖۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا عَن تِلۡكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمَا عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٢٣

23. והוא הסית אותם בעורמה להתקרב מן העץ, ואז נגלתה להם בושתם והחלו להסתיר את עצמם מעלי הגן, ואז קרא אלוהים לעברם: "האם לא הזהרתי אתכם מאכול מן העץ ההוא? ואמרתי לכם שהשטן הנו אויב גלוי לכם".

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمۡنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمۡ تَغۡفِرۡ لَنَا وَتَرۡحَمۡنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٤

24. אמרו: "אלוהינו, אכן עשקנו את נפשותינו, ואם לא תסלח לנו ותרחם עלינו, נהיה מן המפסידים".

قَالَ ٱهۡبِطُواْ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ وَلَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُسۡتَقَرّٞ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ٢٥

25. אמר [אלוהים]: "צאו אל מחוץ למקום, ואתם תהיו אוֹיְבִים איש לרעהו, ותמצאו לכם על פני הארץ מושב למחייה עד למועד מסויים".

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٦

26. והוסיף אלוהים לומר: ״בה תחיו ובה תמותו, וממנה תוצאו״.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشٗاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٞۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٢٧

27. הוי בני האדם, הנה אנו הורדנו לכם לבוש אשר יסתיר את מערומיכם, ולבוש פאר, אך כסות יראת הַשָּׁמַיִם טובה ממנו, זה מאותות אלוהים למען ייזכרו.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ كَمَآ أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَآۚ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْۗ إِنَّا جَعَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٨

28. הוי בני האדם, אל תתנו לשטן לפתות אתכם [בדרך] שהוציא בה את אבותיכם מגן העדן. מסיר מהם את כסותם למען יבחינו בבושתם, והוא רואה אתכם יחד עם עמיתיו ממקום שאינכם מבחינים בהם, הנה שמנו את השטנים בעלי ברית לאלה שאינם מאמינים.

وَإِذَا فَعَلُواْ فَٰحِشَةٗ قَالُواْ وَجَدْنَا عَلَيْهَآ ءَابَآءَنَا وَٱللَّهُ أَمَرَنَا بِهَاۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِۖ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٢٩

29. ובעשותם תועבה יאמרו: ״כך מצאנו את אבותינו עושים, ואלוהים ציווה עלינו לשמרה״. אמור: ״אין אלוהים מצווה על התועבה. הַאֻמְנָם תעיזו לאמור בשם אלוהים את אשר אינכם יודעים?״

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِٱلْقِسْطِۖ وَأَقِيمُواْ وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٖ وَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ٣٠

30. אמור: אלוהים ציווה על הצדק, ושתתנו את תשומת ליבכם בכל זמן ובכל מקום שתשיג אתכם עת התפילה. ופנו לאלוהים בכנות ובאמונה שלמה, וכפי שברא אתכם בראשית, כך תשובו אליו.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُۚ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُواْ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ ٣١

31. חלק מכם הוביל בדרך הישר וחלק נגזר עליהם לתעות, כי לקחו להם את השטנים למושיעים להם מפני אלוהים, והם מדמים לעצמם כי הם בדרך הישר.

۞يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٣٢

32. הוי בני האדם, הופיעו בזיו הדרכם לכל זמן ומקום של תפילה, ואיכלו ושתו ואל תבזבזו, כי אין אלוהים אוהב את הבזבנים.

قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٣٣

33. אמור: מיהו זה אשר אסר את הוד יצירתו של אלוהים אשר הוציא לבריותיו. ואת מטעמי המזון? אמור: כל אלה למאמינים הם בעולם הזה, וביום הדין יהיו להם, כך אנו מפרשים את האותות לעם שיודע.

قُلۡ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا بَطَنَ وَٱلۡإِثۡمَ وَٱلۡبَغۡيَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَأَن تُشۡرِكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٣٤

34. אמור: אכן אסר אלוהי את מעשי התועבה, הגלויים שבהם והנסתרים, ואת החטא ואת העוול ללא צדק, ולשתף עם אלוהים את אלה שלא ניתנה להם סמכות, ושתדברו על אלוהים במה שאינכם יודעים.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٞۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ٣٥

35. ולכל אומה מועד קצוב: ובבוא זמן מועדם לא יצליחו לעכב אותו אף לא לשעה ולא לזרזו.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٦

36. הוי בני האדם, כאשר יופיעו בקרבכם שליחים מתוככם שיספרו לכם על אותותיי, והיה אלה אשר ייראו את אלוהים וייטיבו מעשיהם, לא יהיה עליהם פחד ולא יפקוד אותם יגון.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٧

37. אך אלה אשר התכחשו לאותותינו ובזו להם, אלה הם בני גֵּיהִנּוֹם ישכנו בה לעד.

فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمۡ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوٓاْ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ٣٨

38. ומי הם אלה שפישעם עלה על מה שבדו על אלוהים שקרים והתכחשו לאותותיו? אכן הם אשר יקבלו את חלקם [בעולם הזה] ככתוב בספר, עד אשר יבואו אליהם שליחינו [המלאכים] לקחת את נשמותיהם ויאמרו להם: "היכן אלה אשר קראתם אליהם מבלעדי אלוהים?", יענו: "נעלמו לנו" והעידו על עצמם כי היו כופרים.

قَالَ ٱدۡخُلُواْ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ فِي ٱلنَّارِۖ كُلَّمَا دَخَلَتۡ أُمَّةٞ لَّعَنَتۡ أُخۡتَهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا ٱدَّارَكُواْ فِيهَا جَمِيعٗا قَالَتۡ أُخۡرَىٰهُمۡ لِأُولَىٰهُمۡ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا فَـَٔاتِهِمۡ عَذَابٗا ضِعۡفٗا مِّنَ ٱلنَّارِۖ قَالَ لِكُلّٖ ضِعۡفٞ وَلَٰكِن لَّا تَعۡلَمُونَ ٣٩

39. ויאמר אלוהים: "בואו אל אש הגֵּיהִנּוֹם יחד עם האומות אשר קדמו לכם מה"גִ'נּ" ומבני האדם, כל אימת תבוא אומה תקלל את אחותה, עד אשר יתלכדו שם יחדיו ותאמר האומה האחרונה על האומה [שקדמה לה]: "אלוהינו, אלה היתעו אותנו, תן להם, אֵפוֹא,

وَقَالَتۡ أُولَىٰهُمۡ لِأُخۡرَىٰهُمۡ فَمَا كَانَ لَكُمۡ عَلَيۡنَا مِن فَضۡلٖ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمۡ أَبۡوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ وَلَا يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلۡجَمَلُ فِي سَمِّ ٱلۡخِيَاطِۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٞ وَمِن فَوۡقِهِمۡ غَوَاشٖۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلّٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي هَدَىٰنَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهۡتَدِيَ لَوۡلَآ أَنۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُۖ لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلۡحَقِّۖ وَنُودُوٓاْ أَن تِلۡكُمُ ٱلۡجَنَّةُ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٤٤﴾

עונש כפול בגֵּיהִנּוֹם". ויאמר אלוהים: "לכל קבוצה מכן עונש כפול, אך אין אתם מודעים".

40. ואמרה הראשונה שבהן לאחרונה: "לא היה לכם כל יתרון עלינו, בואו לטעום אם כן את העונש תמורת כל אשר עשיתם".

41. אכן אלה אשר התכחשו לאותותינו, והיפנו עורף בהתנשאות, לא ייפתחו להם שערי שָׁמַיִם, ולא יבואו בגן העדן עד אשר יעבור הגמל בקוף המחט, וכך אנו גומלים [לציבור] הפושעים.

42. להם יצוע מגֵּיהִנּוֹם, וכסותם מעליהם אש, וכך אנו גומלים לרשעים.

43. ואולם אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, הרי שלא נדרוש מנפש מעל יכולתה, אלה הם אנשי גן עדן, ידורו בה לעד.

44. ועקרנו כל טינה מלבותיהם, נהרות זורמים מתחתיהם. כשהם אומרים, השבח לאל אשר הנחנו לזה, ולא היינו מבחינים דרכנו לולא הנחנו אלוהים – אך שליחי אלוהינו הופיעו עם האמת, ולעברם ייקרא: הנה גן העדן, ירושה היא לכם תמורת מעשיכם.

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدۡ وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقّٗا فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقّٗاۖ قَالُواْ نَعَمۡۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنُۢ بَيۡنَهُمۡ أَن لَّعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٥﴾

45. ואנשי גן העדן קראו לעבר אנשי הגֵּיהִנּוֹם: "הנה אנו מצאנו את אשר הבטיח לנו אלוהים באמת – האם אתם מצאתם את אשר הבטיח ריבונכם?" ענו: "אכן, כן!" ואז קרא מתוכם קורא לאמור: "אכן קללת אלוהים על הפושעים".

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ ﴿٤٦﴾

46. אלה המרחיקים אנשים מדרך אלוהים; ושואפים להציגה כדרך עקומה [לבל ילכו בה], וביום הדין הם כופרים.

وَبَيۡنَهُمَا حِجَابٞۚ وَعَلَى ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٞ يَعۡرِفُونَ كُلَّۢا بِسِيمَىٰهُمۡۚ وَنَادَوۡاْ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَن سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۚ لَمۡ يَدۡخُلُوهَا وَهُمۡ يَطۡمَعُونَ ﴿٤٧﴾

47. ובין שתי הקבוצות חייץ, ועל הגדר הגבוהה [שבגן העדן] ניצבים אנשים המסוגלים לזהות כל אחד על פי חזותו, והם קראו לעבר אנשי גן העדן לאמור: "השלום עליכם?" והם [עצמם] טרם נכנסו לגן העדן על אף שהם חפצים בזאת.

۞وَإِذَا صُرِفَتۡ أَبۡصَٰرُهُمۡ تِلۡقَآءَ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ قَالُواْ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٨﴾

48. ובעת שמבטם פונה לעבר אנשי הגֵּיהִנּוֹם יאמרו: "אלוהינו, אל תושיבנו עם קבוצת הפושעים".

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٗا يَعۡرِفُونَهُم بِسِيمَىٰهُمۡ قَالُواْ مَآ أَغۡنَىٰ عَنكُمۡ جَمۡعُكُمۡ وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٤٩﴾

49. וקראו אנשי הגדר אל אנשים שהם מזהים אותם על פי חזותם באומרם: "לא הועיל לכם הונכם אשר אספתם, ולא הועילה לכם היהירות [אשר הפגנתם].

أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمۡتُمۡ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحۡمَةٍۚ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ ﴿٥٠﴾

50. הַאֻמְנָם אלה הם [קבוצת המאמינים] אשר נשבעתם [לגביהם] שאלוהים לא ירחם עליהם? [הנה אלוהים קורא לעברם] בואו אל גן העדן ללא פחד וללא יגון.

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَنۡ أَفِيضُواْ عَلَيۡنَا مِنَ ٱلۡمَآءِ أَوۡ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُۚ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

51. ושוכני הגֵּיהִנּוֹם קראו לעבר אנשי גן העדן: "הזרימו לנו מן המים ומאשר העניק לכם אלוהים". ואלה ענו: "הנה אלוהים אסר אותם לכופרים".

ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَهۡوٗا وَلَعِبٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰهُمۡ كَمَا نَسُواْ لِقَآءَ يَوۡمِهِمۡ هَٰذَا وَمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ﴿٥٢﴾

52. אלה אשר התייחסו לאמונתם בצחוק ובשעשוע, וסחררו אותם חיי העולם הזה, היום, על-כן, נשכחם כפי שהם שכחו פגישת יומם זה. ועל התכחשותם לאותותינו.

وَلَقَدۡ جِئۡنَٰهُم بِكِتَٰبٖ فَصَّلۡنَٰهُ عَلَىٰ عِلۡمٍ هُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٥٣﴾

53. אכן הבאנו להם ספר אשר הסברנו אותו מפורשות ובחכמה, להיות דרך מישרין ורחמים לאנשים מאמינים.

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأۡوِيلَهُۥۚ يَوۡمَ يَأۡتِي تَأۡوِيلُهُۥ يَقُولُ ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبۡلُ قَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلۡحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ فَيَشۡفَعُواْ لَنَآ أَوۡ نُرَدُّ فَنَعۡمَلَ غَيۡرَ ٱلَّذِي كُنَّا نَعۡمَلُۚ قَدۡ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٥٤﴾

54. האם ממתינים הם לדבר מה זולת מימוש דברו? ביום שיתממש דברו יאמרו אלה אשר שכחו אותו מקודם: "אכן שליחי אלוהינו באו אלינו עם האמת, האם נמצא לנו מפצירים שיפצירו למעננו; או נוחזר [לחיינו על פני הארץ] וננהג אחרת מכפי שנהגנו לעשות?!" אכן הם הפסידו את עצמם, והכשילו אותם אמונות השוא.

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى
ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ
حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ
مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ
تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٥﴾

55. אכן ריבונכם הוא אלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בשישה ימים, אחרי כן התנשא על כס המלכות, עושה את הלילה כסות ליום, [והיום] שואף להחליף את החשיכה חיש מהר, והשמש והירח והכוכבים כולם משרתים את רצונו, אכן לו הבריאה והשליטה. יתברך אלוהים ריבון העולמים.

ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُۥ لَا
يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

56. קיראו אל ריבונכם בכניעה ובסתר. אכן אין אלוהים אוהב את פורעי החוק.

وَلَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا
وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ
قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

57. ואל תשחיתו בארץ לאחר תיקונה, וקיראו אליו מתוך יראה ותקווה. הנה רחמי אלוהים קרובים מן המיטיבים.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ
رَحْمَتِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ ٱلْمَآءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۚ كَذَٰلِكَ
نُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

58. והוא השולח את הרוחות כבשורה טובה לקדם את רחמיו עד אשר ישאו ענן כבד שנביא אותו לארץ מתה ונוריד בה מים שנוציא בהם מכל סוגי הפירות, וכך אנו מוציאים את המתים [מקבריהם] למען תזכרו.

وَٱلۡبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ يَخۡرُجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذۡنِ رَبِّهِۦۖ وَٱلَّذِي خَبُثَ لَا يَخۡرُجُ إِلَّا نَكِدٗاۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَشۡكُرُونَ ٥٩

59. והארץ הטובה תצמח בה הצמחייה ברשות אלוהים, והארץ הרעה לא תצמיח פרט לדבר מזערי, וכך אנו מפרשים את האותות לאסירי התודה.

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٦٠

60. ושלוח שלחנו את נֹחַ אל עמו לאמור: "הוי עמי, עיבדו את אלוהים, אין לכם אלוה כלשהו זולתו. אכן ירא אני עליכם מפני עונש היום הגדול.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٦١

61. הנגידים שבעמו אמרו: "אכן אנו רואים שאתה בִּתְעִיָּה גְּלוּיָה".

قَالَ يَٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِي ضَلَٰلَةٞ وَلَٰكِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٢

62. אמר: "הוי עמי, אין בי תְּעִיָּה, אך אני בשליחות ריבון העולמים.

أُبَلِّغُكُمۡ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمۡ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٣

63. אודיעכם את מסר אלוהי ואייעץ לכם, כי יודע אני מאת אלוהים את אשר אינכם יודעים.

أَوَعَجِبۡتُمۡ أَن جَآءَكُمۡ ذِكۡرٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنكُمۡ لِيُنذِرَكُمۡ وَلِتَتَّقُواْ وَلَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٦٤

64. התתפלאו כי הובא אליכם מסר מאת אלוהים, בידי איש מכם להזהירכם, על מנת שתיראו ולמען תזכו ברחמים.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيۡنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِي
ٱلۡفُلۡكِ وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآۚ
إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمًا عَمِينَ ٦٥

65. אך הם יִחֲסוּ לו שקר, ואנו הצלנו אותו ואת אשר עִמּוֹ בתיבה, והטבענו את אשר התכחשו לאותותינו, אכן הם היו קהל העיוורים.

۞وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمۡ هُودٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ٦٦

66. ול-[אנשי] "עאד" שלחנו את אחיהם הוּד, אשר אמר: "הוי עַמִּי, עִיבְדוּ את אלוהים, אין לכם כל אלוה זולתו . האם לא תיראו?"

قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦٓ
إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي سَفَاهَةٖ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ
ٱلۡكَٰذِبِينَ ٦٧

67. אמרו הנגידים אשר כפרו מבני עמו: "אכן אנו רואים אותך [טובע] בטיפשות, ואנו חושבים אותך לדובר שקר".

قَالَ يَٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِي سَفَاهَةٞ وَلَٰكِنِّي
رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٨

68. אמר: "הוי עמי, אין בי טיפשות, אין אני אלא שליח מאת ריבון העולמים.

أُبَلِّغُكُمۡ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنَا۠ لَكُمۡ
نَاصِحٌ أَمِينٌ ٦٩

69. אודיעכם את דבר אלוהי, ואני לכם יועץ נאמן.

أَوَعَجِبۡتُمۡ أَن جَآءَكُمۡ ذِكۡرٞ مِّن
رَّبِّكُمۡ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنكُمۡ لِيُنذِرَكُمۡۚ
وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ جَعَلَكُمۡ خُلَفَآءَ مِنۢ
بَعۡدِ قَوۡمِ نُوحٖ وَزَادَكُمۡ فِي ٱلۡخَلۡقِ
بَصۜۡطَةٗۖ فَٱذۡكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ لَعَلَّكُمۡ
تُفۡلِحُونَ ٧٠

70. התתפלאו שבאה אליכם תוכחת מוסר על ידי איש מכם להזהירכם? וזיכרו כאשר עשה אתכם היורשים אחרי העם של נֹחַ, והוסיף לכם בגופכם כוח וגובה קומה, זיכרו, אֵפוֹא, את חסד אלוהים למען תצליחו.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِنَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَحۡدَهُۥ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ قَدۡ وَقَعَ عَلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡ رِجۡسٞ وَغَضَبٌۖ أَتُجَٰدِلُونَنِي فِيٓ أَسۡمَآءٖ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٖۚ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ﴿٧٢﴾

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَقَطَعۡنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ وَمَا كَانُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿٧٣﴾

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ قَدۡ جَآءَتۡكُم بَيِّنَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡۖ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٧٤﴾

71. אמרו: "הַאֻמְנָם באת אלינו כדי שנעבוד את אלוהים לבדו ונטוש את אשר עבדו אבותינו? הבא עלינו אם כן, את העונשים אשר איימת עלינו בהם, אם דובר אמת אתה".

72. אמר: "הנה נפל עליכם מריבונכם עונש וכעס התתווכחו איתי בענין שמות אשר יצרתם אותם יחד עם אבותיכם, ואלוהים לא נתן להם שלטון כלשהו-המתינו, אם כן, והנני איתכם מן הממתינים".

73. ואנו היצלנו אותו ואת אלה אשר עִמּוֹ ברחמים מאיתנו, וכרתנו את שורשי אלה אשר התכחשו לאותותינו, ולא היו מן המאמינים.

74. ולשבט "תאמוד" שלחנו את אחיהם "סאלח" לאמור: "הוי בני עמי, עיבדו את אלוהים, אין לכם אלוה כלשהו זולתו. והנה הגיעתכם הוכחה ברורה מריבונכם, זאת נאקת אלוהים, אות היא לכם. הניחו לה לאכול בארץ אלוהים, אל תגעו בה לרעה לבל יאחז בכם עונש כואב.

وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ جَعَلَكُمۡ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعۡدِ عَادٖ وَبَوَّأَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورٗا وَتَنۡحِتُونَ ٱلۡجِبَالَ بُيُوتٗاۖ فَٱذۡكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٧٥

75. וזיכרו, כאשר הקים אתכם אלוהים כיורשים אחרי [שבט] "עאד", והשכין אתכם בארץ להקים ארמונות באדמות המישור, ולחצוב בתים בהרים. זיכרו, אֵפוֹא, את חסד אלוהים, ואל תוסיפו להשחית בארץ.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِمَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُمۡ أَتَعۡلَمُونَ أَنَّ صَٰلِحٗا مُّرۡسَلٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلَ بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ٧٦

76. אמרו הנכבדים אשר התנשאו מבני עמו לאלה החלשים ביניהם אשר האמינו: "היודעים אתם שנשלח אליכם סאלח מאת אלוהים?" והם ענו: "אכן אנו מאמינים בענין אשר הוא נשלח בו.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا بِٱلَّذِيٓ ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٧٧

77. המתנשאים אמרו: "הנה אנו כופרים במה שאתם האמנתם בו".

فَعَقَرُواْ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوۡاْ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِمۡ وَقَالُواْ يَٰصَٰلِحُ ٱئۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٧٨

78. והם עקרו את הנאקה והתמרדו על צו אלוהים ואמרו: "הוי "סאלח", הב לנו את העונש אשר הבטחת אם אכן שליח אמת אתה".

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٧٩

79. ואחזה בהם רעידה, ולעת בוקר היו בבתיהם ללא רוח חיים.

فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٨٠

80. וסאלח הפנה את פניו מהם ואמר: "הוי בני עמי, אני אכן הודעתי לכם את דבר אֱלֹהַי, ויעצתי לכם, אך אין אתם אוהבים היועצים הטובים.

وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَتَأۡتُونَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٨١﴾

81. ואנו שלחנו את "לוט" אשר אמר לבני עמו: "התעשו את התועבה אשר לא עשה כמוה איש מבני האדם לפניכם?"

إِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهۡوَةٗ مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ﴿٨٢﴾

82. הנה אתם באים אל הגברים בתאווה לעומת הנשים, אכן אנשים פורקי עול אתם".

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخۡرِجُوهُم مِّن قَرۡيَتِكُمۡۖ إِنَّهُمۡ أُنَاسٞ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٣﴾

83. ולא היתה תשובת בני עמו אלא שאמרו: "הוציאו אותם מעירכם, הנה הם אנשים מיטהרים.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ﴿٨٤﴾

84. ואנו היצלנו אותו יחד עם בני ביתו זולתי אשתו אשר נשארה מאחור [בין אלה אשר אבדו].

وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِم مَّطَرٗاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٨٥﴾

85. והמטרנו עליהם מטר [שהביא עליהם חורבן] ועתה קום וראה איכה היה סופם של הפושעים.

وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ قَدۡ جَآءَتۡكُم بَيِّنَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡۖ فَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَٱلۡمِيزَانَ وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ بَعۡدَ إِصۡلَٰحِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٨٦﴾

86. ואל "מִדְיָן" שלחנו את אחיהם "שועייב" שאמר: "הוי עמי, עיבדו את אלוהים, אין לכם אלוה כלשהו זולתו, והנה היגעתכם הוכחה ברורה מריבונכם, תנו את המידה בעין יפה, ואל תקפחו את זכויות האנשים ואל תשחיתו בארץ לאחר שתוקנה, זה עדיף לכם, אם אכן מאמינים אתם.

وَلَا تَقۡعُدُواْ بِكُلِّ صِرَٰطٖ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ بِهِۦ وَتَبۡغُونَهَا عِوَجٗاۚ وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ كُنتُمۡ قَلِيلٗا فَكَثَّرَكُمۡۖ وَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨٧

87. ואל תשבו על כל דרך להפחיד את האנשים ולהרחיק מדרך אלוהים את המאמינים בו, ותרצו להציג [את דרך אלוהים כדרך] עקומה. וזיכרו כאשר הייתם מעטים והירבה אתכם. וראו איך היה גורל המשחיתים.

وَإِن كَانَ طَآئِفَةٞ مِّنكُمۡ ءَامَنُواْ بِٱلَّذِيٓ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٞ لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ فَٱصۡبِرُواْ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ بَيۡنَنَاۚ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٨٨

88. ואם יש ביניכם קבוצה שמאמינה במה שנשלחתי בו, וקבוצה אחרת שאינה מאמינה, אזי האריכו רוחכם עד אשר ישפוט אלוהים בינינו, והוא הטוב שבשופטים.

۞قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَنُخۡرِجَنَّكَ يَٰشُعَيۡبُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَكَ مِن قَرۡيَتِنَآ أَوۡ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۚ قَالَ أَوَلَوۡ كُنَّا كَٰرِهِينَ ٨٩

89. אמרו הנגידים אשר התנשאו מבני עמו: "אכן אנו נוציאך, הוי שועייב, ואת אלה אשר האמינו עִמְּךָ, מתוך עירנו. או שתשובו ותחזרו לנהוג על פי דתנו. והוא אמר: "הַאֻמְנָם? אף אם אין אנו חפצים בכך?"

قَدِ ٱفۡتَرَيۡنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنۡ عُدۡنَا فِي مِلَّتِكُم بَعۡدَ إِذۡ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنۡهَاۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّنَاۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمًاۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَاۚ رَبَّنَا ٱفۡتَحۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ قَوۡمِنَا بِٱلۡحَقِّ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰتِحِينَ ٩٠

90. אנו נהיה כמי שבדה על אלוהים שקר, אם נחזור לדתכם לאחר שאלוהים הציל אותנו ממנה. ואין אנו מחוייבים לחזור אליה אלא ברצונו של אלוהינו. הוא אלוהינו אשר הקיף דעת בכל, אנו באלוהים בוטחים. אלוהינו, פסוק נא בצדק בינינו לבין בני עמנו, ואתה הטוב שבשופטים.

وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَئِنِ ٱتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ٩١

91. ואמרו האנשים אשר כפרו מבני עמו: "אם תלכו בעקבות "שועייב" אתם בוודאי תהיו המפסידים".

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩٢

92. ואז אחזה בהם רעידת האדמה, והם נפלו מתים על קרקע בתיהם.

ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَانُواْ هُمُ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٩٣

93. אלה אשר ייחסו ל"שועייב" שקר, הפכו כמי שמעולם לא התענגו בבתיהם [שם], אכן אלה שייחסו ל"שועייב" שקר, הם המפסידים.

فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡۖ فَكَيۡفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ ٩٤

94. ואז הוא זנח אותם ואמר: "בני עמי, הנה הבאתי בפניכם את המסר מאת אלוהים, ויעצתי לכם [בכנות] איכה, אם כן, אֶרְאֶה צער על עם [סרבן] וכופר.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّآ أَخَذۡنَآ أَهۡلَهَا بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ يَضَّرَّعُونَ ٩٥

95. ומעולם לא שלחנו נביא לישוב כלשהו מבלי שנעמיד את תושביו [למבחן] המצוקה והסבל למען יצניעו לכת.

ثُمَّ بَدَّلۡنَا مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلۡحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَواْ وَّقَالُواْ قَدۡ مَسَّ ءَابَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٩٦

96. ולאחר מכן אנו החלפנו את המצוקה [במצב] טוב, עד אשר גדלו שוב והתרבו [החלו] לומר: "[אכן זהו מנהגו של עולם] המצוקה והשמחה פקדו את אבותינו [מקודם], ואז אנו תקפנו אותם לפתע מבלי שיתנו דעתם [לאסון שבא עליהם].

وَلَوۡ أَنَّ أَهۡلَ ٱلۡقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ لَفَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَرَكَٰتٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذۡنَٰهُم بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٩٧

97. ולו אנשי הישובים האלה האמינו ושמרו את נפשם, היינו בוודאי פותחים בפניהם ברכות מהַשָּׁמַיִם ומהארץ. אך הם התנכרו [והתכחשו], ועל-כן תקפנו אותם עקב מעשי ידיהם.

أَفَأَمِنَ أَهۡلُ ٱلۡقُرَىٰٓ أَن يَأۡتِيَهُم بَأۡسُنَا بَيَٰتٗا وَهُمۡ نَآئِمُونَ ٩٨

98. האם אנשי הערים היו מבוטחים מפני בואנו להתקיפם בשנתם [באישון לילה]?

أَوَ أَمِنَ أَهۡلُ ٱلۡقُرَىٰٓ أَن يَأۡتِيَهُم بَأۡسُنَا ضُحٗى وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ ٩٩

99. או שמא אנשי הערים האלה היו מבוטחים מפני בואנו להתקיפם לאור היום כשהם משחקים?

أَفَأَمِنُواْ مَكۡرَ ٱللَّهِۚ فَلَا يَأۡمَنُ مَكۡرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٠٠

100. הַאֻמְנָם היו מבוטחים מפני תכנון אלוהים, הרי שלא ירגיש את עצמו מבוטח מפני תכנון אלוהים זולת המפסידים.

أَوَ لَمۡ يَهۡدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلۡأَرۡضَ مِنۢ بَعۡدِ أَهۡلِهَآ أَن لَّوۡ نَشَآءُ أَصَبۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡۚ وَنَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ١٠١

101. האם לא ברור לאלה היורשים את הארץ אחרי יושביה כי לו חפצים אנו היינו פוגעים בהם בגלל חטאיהם. ונחתום על ליבותיהם והם לא ישמעו.

تِلۡكَ ٱلۡقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآئِهَاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ مِن قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٠٢

102. אלה הערים אשר אנו מספרים לך אודותיהן, אשר הִגִּיעוּ אליהן שליחיהן במופתים, אך לא ראו לנכון להאמין במה שכיחשו לפניכן, וכך חותם אלוהים את ליבות הכופרים.

وَمَا وَجَدۡنَا لِأَكۡثَرِهِم مِّنۡ عَهۡدٖۖ وَإِن وَجَدۡنَآ أَكۡثَرَهُمۡ لَفَٰسِقِينَ ١٠٣

.103 ובמרביתם לא מצאנו שמירה על הברית, ואולם מצאנו את מרביתם פושעים.

ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَظَلَمُواْ بِهَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٠٤

.104 ואז שלחנו אחריהם את משה באותותינו אל פרעה, ואל המנהיגים סביבו, והם דחו אותן בעריצות, ראה, אֵפוֹא, כיצד היתה אחרית המשחיתים.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرۡعَوۡنُ إِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠٥

.105 אמר משה: "הוי פרעה, הנני שָׁלוּחַ מאת ריבון העולמים.

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ قَدۡ جِئۡتُكُم بِبَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَرۡسِلۡ مَعِيَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٠٦

.106 והיאה הוא שאני לא אומר בשם אלוהים אלא האמת, ואכן באתי אליכם עם מופת מאת ריבונכם. שלח, אֵפוֹא, את עַמִי, את בני ישראל.

قَالَ إِن كُنتَ جِئۡتَ بِـَٔايَةٖ فَأۡتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٠٧

.107 אמר [פרעה]: "אם אכן באת עם אות, הראה אותו, אם דובר אמת אתה".

فَأَلۡقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ١٠٨

.108 ואז הטיל [משה] את מטהו, והנה הוא נחש גדול.

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيۡضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ١٠٩

.109 ומשך את ידו [מכיסו], והנה היא לבנה לעיני כל.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٞ ﴿١١٠﴾

110. אמרו המנהיגים מאנשי פרעה: "אכן זהו קוסם מנוסה ו[בקי].

يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُمۡۖ فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ ﴿١١١﴾

111. שואף להוציאכם מארצכם". [אמר פרעה]: "מהי עצתכם אם כן?"

قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَأَرۡسِلۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿١١٢﴾

112. אמרו [המנהיגים]: "עקב אותו יחד עם אחיו, ושלח מזמינים אל כל הערים.

يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ﴿١١٣﴾

113. שיביאו אליך את כל הקוסמים המנוסים".

وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرۡعَوۡنَ قَالُوٓاْ إِنَّ لَنَا لَأَجۡرًا إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿١١٤﴾

114. והקוסמים הִגִּיעוּ אל פרעה ואמרו: "אנו בוודאי נזכה לגמול אם ידנו תהיה על העליונה.

قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ لَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

115. אמר [פרעה]: "אכן כן, ובנוסף תהיו מקורבים אֵלַי".

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحۡنُ ٱلۡمُلۡقِينَ ﴿١١٦﴾

116. אמרו: "משה! או שתטיל [ראשון] או שנטיל אנחנו.

قَالَ أَلۡقُواْۖ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ سَحَرُوٓاْ أَعۡيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسۡتَرۡهَبُوهُمۡ وَجَآءُو بِسِحۡرٍ عَظِيمٖ ﴿١١٧﴾

117. אמר [משה]: "הטילו אתם!" וכאשר הטילו הקסימו את עיני האנשים, והטילו עליהם בהלה, והם הוציאו כישוף גדול.

۞وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٨

118. ורמזנו בהשראה אל משה לאמור: "הטל את מטך!", והנה הוא בולע את כל אשר הם בדו.

فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٩

119. ואז הוקם הצדק, וכל אשר עשו היה לשוא.

فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١٢٠

120. וכך הם היו מנוצחים שם ונסוגו מושפלים.

وَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ١٢١

121. והקוסמים נפלו בסגידה.

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٢

122. אָמְרוּ: "מאמינים אנו בריבון העולמים.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١٢٣

123.ריבון משה ואהרון".

قَالَ فِرۡعَوۡنُ ءَامَنتُم بِهِۦ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكۡرٞ مَّكَرۡتُمُوهُ فِي ٱلۡمَدِينَةِ لِتُخۡرِجُواْ مِنۡهَآ أَهۡلَهَاۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ١٢٤

124. אמר פרעה: "האמנתם בו בטרם הרשיתי לכם זאת. אכן זוהי מזימה אשר תכננתם בעיר על מנת להוציא ממנה את יושביה. אך חיש מהר אתם תדעו [תוצאות מעשיכם].

لَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمۡ أَجۡمَعِينَ ١٢٥

125. כרות אכרות את ידיכם ואת רגליכם חליפות, ולאחר מכן אצלוב אתכם יחד".

قَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ١٢٦

126. והם ענו:"אכן אנו אל אלוהינו חזור נחזור".

وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنۡ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتۡنَاۚ رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَتَوَفَّنَا مُسۡلِمِينَ ١٢٧

127. ואין אתה נוקם בנו אלא בגלל שהאמנו באותות אלוהים כאשר נגלו לעינינו, ריבוננו : תן לנו סבלנות ואסוף אותנו אליך מוסלמים.

وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوۡمَهُۥ لِيُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡ وَإِنَّا فَوۡقَهُمۡ قَٰهِرُونَ ١٢٨

128. אמרו המכובדים מבני עם פרעה: ״הַאֻמְנָם תניח למשה ולעמו להשחית בארץ ולנטוש אותך ואת אלוהיך?״ אמר [פרעה] ״אנו באכזריות נהרוג את בניהם ואת נשותיהם נשאיר בחיים, ונשלוט בהם ביד רמה.

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصۡبِرُوٓاْۖ إِنَّ ٱلۡأَرۡضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ ١٢٩

129. אמר משה לעמו: ״בקשו ישועה מאת אלוהים, והיו סבלניים – אכן לאלוהים הארץ, והוא אשר יוריש אותה למי שירצה מעובדיו – והסוף הטוב הינו ליריאי שָׁמַיִם.

قَالُوٓاْ أُوذِينَا مِن قَبۡلِ أَن تَأۡتِيَنَا وَمِنۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَاۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٣٠

130. אמרו: ״אנו ניזוקינו בטרם הופעת בקרבנו, ולאחר בואך אלינו – אמר [משה]: ״הנה ריבונכם עומד להכחיד את אויבכם ולעשותכם השולטים בארץ ו-[הוא] יתבונן כיצד תנהגו.

وَلَقَدۡ أَخَذۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٣١

131. ואנו היכנו אנשי פרעה בשנות בצורת, ובמחסור ביבולים, למען יסיקו מסקנות.

فَإِذَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡحَسَنَةُ قَالُواْ لَنَا هَٰذِهِۦۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةٞ يَطَّيَّرُواْ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمۡ عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٣٢

132. והנה כל אימת שתפקוד אותם טובה, יאמרו: "הנה זאת בזכותנו, וכשתפקוד אותם הרעה, יקשרו אותה בגורל הרע של משה ושל אלה אשר איתו, הנה בוודאי שרוע מזלם בידי אלוהים, אך רובם חסרי דעת".

وَقَالُواْ مَهۡمَا تَأۡتِنَا بِهِۦ مِنۡ ءَايَةٖ لِّتَسۡحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٣٣

133. והם אמרו [למשה]: "כל אות שתביא למען תיאחז בו את עינינו, לא נאמין לך".

فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلۡجَرَادَ وَٱلۡقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ ءَايَٰتٖ مُّفَصَّلَٰتٖ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ١٣٤

134. ואז שלחנו עליהם את המבול, את הארבה, את הכינים, את הצפרדעים ואת הדם, באותות ברורים, אך הם נהגו בהתנשאות והיו לעם פושעים.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيۡهِمُ ٱلرِّجۡزُ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَۖ لَئِن كَشَفۡتَ عَنَّا ٱلرِّجۡزَ لَنُؤۡمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرۡسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٣٥

135. וכאשר נפל עליהם העונש אמרו: "הוי משה! קרא למעננו אל ריבונך על פי הברית אשר הבטיח לך, שאם יסיר מעלינו את העונש, אנו נאמין לך ונשלח עִמְּךָ את בני ישראל.

فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُمُ ٱلرِّجۡزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمۡ يَنكُثُونَ ١٣٦

136. אך כאשר הסרנו מעליהם את העונש לזמן אשר קבענו, הנה הם התנכרו שוב.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ١٣٧

137. ועל-כּן נקמנו בהם [כאשר] הטבענו אותם בים על שכיחשו באותותינו והיו לגביהם אדישים.

وَأَوۡرَثۡنَا ٱلۡقَوۡمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسۡتَضۡعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلۡأَرۡضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۖ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلۡحُسۡنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْۖ وَدَمَّرۡنَا مَا كَانَ يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهُۥ وَمَا كَانُواْ يَعۡرِشُونَ ١٣٨

138. והורשנו לעם אשר נחשבו חלשים את מזרח הארץ אשר בירכנו ואת מערבה, והתממשו דברי אלוהיך הטובים על בני ישראל תמורת סבלם, והרסנו את אשר נהג פרעה לעמו לעשות, ואת אשר התכוונו להקים.

وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتَوۡاْ عَلَىٰ قَوۡمٖ يَعۡكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصۡنَامٖ لَّهُمۡۚ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهٗا كَمَا لَهُمۡ ءَالِهَةٞۚ قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ١٣٩

139. והעברנו את בני ישראל בים, והם הִגִּיעוּ אל עם עובדים פסלים משלהם, והם אמרו: "הוי משה, עשה לנו אליל דומה לאלילים שלהם." אמר: "אתם אכן עם חסרי דעת".

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٞ مَّا هُمۡ فِيهِ وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤٠

140. הנה כל אשר העם הזה קשור אליו נידון להרס. בטל ומבוטל כל אשר הם עושים.

قَالَ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡغِيكُمۡ إِلَٰهٗا وَهُوَ فَضَّلَكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤١

141. הוא אמר: "הַאֻמְנָם מלבד אלוהים אבקש לכם אלוה, והוא הפלה אתכם לטובה על פני כל העמים".

وَإِذۡ أَنجَيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ١٤٢

142. [זיכרו] כאשר היצלנו אתכם מבית פרעה כאשר עינו אתכם עינוי כבד, הורגים את בניכם ומשאירים את נשותיכם [לשירותם], ובזה היה לכם מאת ריבונכם ניסוי כבד.

۞وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا تَتَّبِعۡ سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤٣

143. וקבענו למשה מועד [להשראה] אחרי שלושים לילות, והוספנו עליהם עשרה, וכך מלאו ארבעים לילות להיוועד עם ריבונו, ואמר משה לאחיו אהרון: "מלא את מקומי בקרב בני עמי בהיעדרי, ושלוט בהם היטב ואל תלך בעקבות המשחיתים.

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرۡ إِلَيۡكَۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوۡفَ تَرَىٰنِيۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلۡجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكّٗا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقٗاۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٤٤

144. וכאשר הִגִּיעַ משה בזמן שקבענו לו, ואלוהיו דיבר אליו, אמר: "ריבוני! התגלה נא לנגד עיני כדי שאוכל להביט אליך". אלוהים ענה: "אותי לא תראה, אך הבט אל ההר, אם יעמוד איתן במקומו, כי אז תראיני, וכאשר נגלה אלוהיו אל מול ההר ריסק אותו לפירורים. ומשה נפל מעולף. וכאשר התעורר אמר: "יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ [אלוהים], חוזר אני בתשובה אליך ואני ראשון המאמינים".

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّي ٱصۡطَفَيۡتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِي وَبِكَلَٰمِي فَخُذۡ مَآ ءَاتَيۡتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥

145. [אלוהים] אמר: "הוי משה! הנה אני העדפתי אותך על פני כל בני הדור להוביל את השליחות מטעמי ולמסור את דבריי. אחוז על-כן באשר נתתי לך והיה מן המודים.

وَكَتَبۡنَا لَهُۥ فِي ٱلۡأَلۡوَاحِ مِن كُلِّ شَيۡءٖ مَّوۡعِظَةٗ وَتَفۡصِيلٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ فَخُذۡهَا بِقُوَّةٖ وَأۡمُرۡ قَوۡمَكَ يَأۡخُذُواْ بِأَحۡسَنِهَاۚ سَأُوْرِيكُمۡ دَارَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ١٤٦

146. וכתבנו לו בלוחות אודות כל ענין להזהיר מפורשות את הכל, קבל אותם, אֵפוֹא, בעוז, וצווה על עמך לאחוז בטוב אשר בהם, ואני בקרוב מאוד אראכם את מושב הפושעים.

سَأَصۡرِفُ عَنۡ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَإِن يَرَوۡاْ كُلَّ ءَايَةٖ لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَا وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلرُّشۡدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلٗا وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلۡغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلٗاۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ١٤٧

147.אני ארחיק מאותותיי את המתנשאים בארץ בלי צדק, ואם יראו את כל האותות, לא יאמינו בהם. ואם יראו את הדרך הישר, לא ילכו בו. אך אם יראו את דרך הַתְּעִיָּה, ילכו בו. זאת עקב שהתכחשו לאותותינו ולא נָתְנוּ את דעתם להם.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلۡأٓخِرَةِ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡۚ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤٨

148.ואלה הדוחים את אותותינו ואת מפגש אחרית הימים, לשוא כל מעשיהם, האם יפוצו אלא כנגד אשר עשו?

وَٱتَّخَذَ قَوۡمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِنۡ حُلِيِّهِمۡ عِجۡلٗا جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٌۚ أَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمۡ وَلَا يَهۡدِيهِمۡ سَبِيلًاۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُواْ ظَٰلِمِينَ ١٤٩

149. ובני עם משה עשו להם בעת היעדרו מתכשיטיהם עגל [ללא רוח חיים בו], שמעלה קול גועה, האם לא הבחינו שאיננו מדבר אליהם ואינו מוביל אותם לשום דרך, הם הקימו אותו לתפילה, והם היו פושעים.

وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

150. וכאשר נתקפו בנקיפות מצפון וראו כי תעו, אמרו: "אם לא ירחם עלינו ריבוננו ויסלח לנו, אבוד נאבד".

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

151. ובעת שחזר משה אל עמו כועס ומלא צער, אמר: "רע הוא מעשכם אשר עשיתם בהיעדרי מכם, האם פקעה סבלנותכם לעמוד במצוות אלוהים?" והוא השליך את הלוחות, ותפס בראש אחיו כשהוא גורר אתו אליו. אמר אהרון: "הוי בן אמי! בני העם רדפו אותי וכמעט הרגוני, על-כן אל תעשני שמחה לאיד [לאויבך] ואל תשאירני בין עם הפושעים".

قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

152.אמר משה: "אלוהים שלי, סְלַח לי ולאחי, והכנס אותנו [תחת כנפי] רחמיך. ואתה הרחום מכל הרחמנים".

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾

153. ואולם אלה אשר לקחו להם העגל [לעבדו], ישיגם חרון מאת ריבונם והשפלה בחיי העולם הזה, וכך אנו גומלים לאנשי השקר.

وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

154.ואולם אלה אשר עשו את הרע, ולאחר מכן חזרו בהם והאמינו, הנה אלוהיך אחרי זאת סַלָּח ורחום.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلۡغَضَبُ أَخَذَ ٱلۡأَلۡوَاحَۖ وَفِي نُسۡخَتِهَا هُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ هُمۡ لِرَبِّهِمۡ يَرۡهَبُونَ ﴿١٥٥﴾

155. וכאשר עבר מעל משה הזעם, לקח את הלוחות, והיו כתובים בהם [דברי] הנחיות ורחמים, לאלה אשר מפני ריבונם הם יראים.

وَٱخۡتَارَ مُوسَىٰ قَوۡمَهُۥ سَبۡعِينَ رَجُلٗا لِّمِيقَٰتِنَاۖ فَلَمَّآ أَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ قَالَ رَبِّ لَوۡ شِئۡتَ أَهۡلَكۡتَهُم مِّن قَبۡلُ وَإِيَّٰيَۖ أَتُهۡلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآۖ إِنۡ هِيَ إِلَّا فِتۡنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهۡدِي مَن تَشَآءُۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَاۖ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡغَٰفِرِينَ ﴿١٥٦﴾

156.ואז בחר משה מבני עמו שבעים איש למועד שקבענו. וכאשר אחזה בהם הרעידה, אמר [משה]: "אלוהים שלי, אילו חפץ היית יכולת להשמיד אותם מקודם יחד איתי, הַאֻמְנָם תשמיד אותנו בגלל מעשי השוטים אשר בתוכנו? אין זה אלא מבחן וניסיון ממך. תתעה בו אשר תחפוץ ותנחה את אשר תחפוץ, אתה המגן שלנו, סְלַח לנו ורחם עלינו, ואתה הטוב שבסולחים".

۞وَٱكۡتُبۡ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِنَّا هُدۡنَآ إِلَيۡكَۚ قَالَ عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُۖ وَرَحۡمَتِي وَسِعَتۡ كُلَّ شَيۡءٖۚ فَسَأَكۡتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤۡمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

157. וקבע לנו בעולם הזה טובה, וכן בעולם הבא, הנה אנו חוזרים אליך בחרטה". אמר: "אני אטיל סבל על מי שאחפוץ, ואולם הרחמים שלי מקיפים כל דבר, ואני ציוויתי להעניקם לאלה היראים אותי, ונותנים צדקה ובאותותינו הם מאמינים.

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلۡأُمِّيَّ ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكۡتُوبًا عِندَهُمۡ فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ يَأۡمُرُهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَىٰهُمۡ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ إِصۡرَهُمۡ وَٱلۡأَغۡلَٰلَ ٱلَّتِي كَانَتۡ عَلَيۡهِمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

158. אלה שילכו בעקבות השליח הנביא "האֻמִּי" [איש מֻכָּה הַטָּהוֹר], אשר יִמְצָאוּהוּ כתוב אצלם בתורה ובאֵוַנְגֶּלְיוֹן, שמצווה אותם על מעשה הצדק ומונע אותם מן הרע, מתיר להם את הדברים הטובים, ואוסר עליהם את הדברים הרעים, ומסיר מעליהם את משאם ואת הכבלים אשר היו קשורים בהם. על-כֵּן אלה אשר יאמינו בו ויעזרו לו, ויושיעו לו ויקבלו את האור אשר הורד איתו, הרי הם המצליחים.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

159. אמור: "הוי בני האדם, הנני שליח אלוהים אליכם כולכם, אשר לו מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ. אין אלוה מלבדו. מחייה וממית. האמינו, אֵפוֹא, באלוהים ובשליחו, הנביא "האֻמִּי" [איש מֻכָּה הַטָּהוֹר], המאמין באלוהים ובדבריו. לכו אחריו למען תמצאו את הדרך הנכונה.

وَمِن قَوۡمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

160. ומבין עם משה אומה שנוהגים על פי האמת, ולפיה מקיימים צדק.

وَقَطَّعۡنَٰهُمُ ٱثۡنَتَيۡ عَشۡرَةَ أَسۡبَاطًا أُمَمٗاۚ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰهُ قَوۡمُهُۥٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ فَٱنۢبَجَسَتۡ

161. וחילקנו אותם לשנים עשר שבטים נפרדים ומזוהים, והנחינו את משה בהשראה כאשר ביקשו ממנו בני עמו מים, לאמור: "הכה במוטך

مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۚ وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡغَمَٰمَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١٦١

את הסלע", ואז התפרצו ממנו מים, שנים עשר מעיינות, כל שבט ידעו את מקום שתייתם, ושלחנו את העננים לפרוש צל מעליהם, והורדנו להם את המָן ואת השְׂלָו, איכלו מן הטוב אשר חלקנו לכם, והם לא גרמו לנו עוול, כי אם לעצמם את העוול גרמו.

وَإِذۡ قِيلَ لَهُمُ ٱسۡكُنُواْ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةَ وَكُلُواْ مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ وَقُولُواْ حِطَّةٞ وَٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ خَطِيٓـَٰٔتِكُمۡۚ سَنَزِيدُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٦٢

162. [וזכור] כאשר נאמר להם "שיכנו בעיר הזאת ואיכלו מהיכן שתרצו, ואימרו: "אלוהים סְלַח לנו את חטאינו, ובואו בשער משתחווים, נמחול לכם את חטאיכם, ואנו בוודאי נוסיף טובה למיטיבים דרך.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ قَوۡلًا غَيۡرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٦٣

163. ואולם הרשעים שביניהם סילפו את הדברים שנאמרו להם, ואז שלחנו עליהם זעם מן הַשָּׁמַיִם על אשר פשעו.

وَسۡـَٔلۡهُمۡ عَنِ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَتۡ حَاضِرَةَ ٱلۡبَحۡرِ إِذۡ يَعۡدُونَ فِي ٱلسَّبۡتِ إِذۡ تَأۡتِيهِمۡ حِيتَانُهُمۡ يَوۡمَ سَبۡتِهِمۡ شُرَّعٗا وَيَوۡمَ لَا يَسۡبِتُونَ لَا تَأۡتِيهِمۡۚ كَذَٰلِكَ نَبۡلُوهُم بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ١٦٤

164. ושאל אותם אודות העיר אשר שכנה ליד הים, כאשר חיללו את השבת על מנת לדוג את הדגים, אשר צפו על פני הים לנגד עיניהם ביום השבת, וביום שלא היתה השבת הדגים לא הופיעו, כך העמדנו אותם בניסיון עקב פשעיהם.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ٱللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا۟ مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

165. וכאשר קבוצה מהם אמרה: "מדוע אתם מטיפים מוסר לאנשים שאלוהים עומד להשמידם או לייסר אותם בייסורים קשים", אמרו: "על מנת להצטדק בפני אלוהים, ובתקווה שישובו לדרך הישר".

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

166. וכאשר שכחו את אשר הוזכר להם, היצלנו את אלה אשר קראו לאסור את מעשה הרע, והיכינו את הרשעים בעונש איום, בגלל היותם מרדנים.

فَلَمَّا عَتَوْا۟ عَن مَّا نُهُوا۟ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ﴿١٦٧﴾

167. וכאשר התמרדו בחוצפה נגד הדברים שנדרשו להימנע מהם, קראנו לעברם: "היו קופים נתעבים".

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

168. וזכור כאשר הכריז אלוהיך שישלח עליהם עד ליום התקומה אנשים אשר יענו אותם בעינויים קשים ביותר, הנה ריבונך מהיר להעניש, והוא בוודאי סַלָּח ורחום.

وَقَطَّعْنَـٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ ٱلصَّـٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَـٰهُم بِٱلْحَسَنَـٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

169. ופיזרנו אותם מפורקים עדות רבות על פני הארץ, ביניהם טובים וביניהם פחות טובים, וניסינו אותם בטוב וברע למען ישובו לדרך הטובה.

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٞ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغۡفَرُ لَنَا وَإِن يَأۡتِهِمۡ عَرَضٞ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٧٠

170. ואז קם אחריהם דור אחר שירשו את הספר, וכל שאיפתם לזכות בהנאות הבצע של העולם הזה כשהם מכריזים: "אכן ייסלח לנו", ואם תגיעם הנאת בצע נוספת ייקחו אותה. האם לא נדרשו בברית הספר להגיד על אלוהים את האמת בלבד, והם למדו את אשר בו, הנה נחלת העולם הבא טובה יותר לאלה היראים את [אלוהים], הלא תשכילו להבין.

وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ ١٧١

171. ובאשר לאלה המחזיקים בספר ומקיימים את התפלה, אכן לא נגרע אנו משכר הצדיקים.

۞وَإِذۡ نَتَقۡنَا ٱلۡجَبَلَ فَوۡقَهُمۡ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٞ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُۥ وَاقِعُۢ بِهِمۡ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٧٢

172. ובעת שעקרנו את ההר ופרשנו אותו כסוכה מעליהם, והם חשבו שהוא עומד ליפול עליהם, [אמרנו]: "אחזו היטב במה שנְתַנּוּ לכם, וזיכרו את אשר בו למען תיראו".

وَإِذۡ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَأَشۡهَدَهُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَلَسۡتُ بِرَبِّكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ شَهِدۡنَآۚ أَن تَقُولُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنۡ هَٰذَا غَٰفِلِينَ ١٧٣

173. וזכור, עת שלקח אלוהיך ממותניהם של בני האדם את צאצאיהם, וקבע אותם עדים על עצמם, לאמור: "האם אין אני אלוהיכם? "אמרו: "אכן כן, עדים אנחנו [ואת זה הוא עשה]", לבל תאמרו ביום הדין: "אכן לא היינו מודעים לזה".

أَوۡ تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أَشۡرَكَ ءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةٗ مِّنۢ بَعۡدِهِمۡۖ أَفَتُهۡلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ١٧٤

174. או לבל תאמרו: ״אבותינו שקדמו לנו הם אשר שיתפו אלילים עם אלוהים, ואנחנו צאצאיהם קמנו אחריהם, האם תשמיד אותנו בגלל מעשה המתעים?״

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ١٧٥

175. וכך אנו מפרשים את האותות למען ישובו.

وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ مِنۡهَا فَأَتۡبَعَهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ١٧٦

176. וקרא לפניהם דבר האיש אשר נָתַנּוּ לו אותותינו, אך הוא הישיל אותם מעליו ורדף אותו השטן, והיה מן הסוטים.

وَلَوۡ شِئۡنَا لَرَفَعۡنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخۡلَدَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُۚ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلۡكَلۡبِ إِن تَحۡمِلۡ عَلَيۡهِ يَلۡهَثۡ أَوۡ تَتۡرُكۡهُ يَلۡهَثۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۚ فَٱقۡصُصِ ٱلۡقَصَصَ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٧

177. ולו חפצים היינו, אכן הרמנו אותו בעזרתם, אך הוא נדבק לארץ והלך אחרי תאוותו. משלו כמשל הכלב [הצמא], אם תגרשנו, יוציא את לשונו להתנשף, ואם תעזבנו, יוציא את לשונו להתנשף, זו היא דוגמת האנשים המתכחשים לאותותינו. ספר להם את הסיפורים למען ישובו אל דעתם.

سَآءَ مَثَلًا ٱلۡقَوۡمُ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَأَنفُسَهُمۡ كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٧٨

178. מה רעה היא דוגמת האנשים אשר התכחשו לאותותינו, והם אך את נפשותיהם קיפחו.

مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِيۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٧٩

179. האדם אשר מנחה אותו אלוהים, הרי הוא בדרך הישר, ואלה אשר יתעה אותם הם האבודים.

وَلَقَدۡ ذَرَأۡنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ لَهُمۡ قُلُوبٞ لَّا يَفۡقَهُونَ بِهَا وَلَهُمۡ أَعۡيُنٞ لَّا يُبۡصِرُونَ بِهَا وَلَهُمۡ ءَاذَانٞ لَّا يَسۡمَعُونَ بِهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ كَٱلۡأَنۡعَٰمِ بَلۡ هُمۡ أَضَلُّۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡغَٰفِلُونَ ١٨٠

وَلِلَّهِ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ فَٱدۡعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُواْ ٱلَّذِينَ يُلۡحِدُونَ فِيٓ أَسۡمَٰٓئِهِۦۚ سَيُجۡزَوۡنَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٨١

وَمِمَّنۡ خَلَقۡنَآ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٨٢

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَنَسۡتَدۡرِجُهُم مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨٣

وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ١٨٤

أَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُواْۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ١٨٥

180. ואנו יצרנו לגֵּיהִנּוֹם רבים מבין ה"ג'נים" ובני האדם. לבבות להם ואינם מבינים, עיניים להם ואינם רואים, אוזניים להם ואינם שומעים, דוגמתם כדוגמת הבהמות והם אף תועים יותר, ואלה הם המסיחים את דעתם.

181. ולאלוהים [לבדו] שמות הסגולה המושלמים, פנו אליו, אֵפוֹא, בשמות הסגולה. והתרחקו מאלה המסלפים לו שמות מטעמם, הם עתידים לשלם כנגד פועלם זה.

182. ומבין אלה אשר בראנו אומה שנוהגת על פי האמת ובה יעשו צדק.

183. אך אלה המתכחשים לאותותינו, נביאם אל ההרס בהדרגה ומבלי שיהיו מודעים.

184. ואתן להם ארכה, אכן מזימתי נחרצת היא.

185. האם לא שמו לב לענין כי אין בחברם שיגעון כלשהו. ואינו אלא מזהיר גלוי וברור.

أَوَلَمۡ يَنظُرُواْ فِي مَلَكُوتِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ وَأَنۡ
عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَدِ ٱقۡتَرَبَ أَجَلُهُمۡۖ
فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَهُۥ يُؤۡمِنُونَ ١٨٦

186. והאם לא התבוננו במלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ ובכל אשר ברא אלוהים, והאם לא חשו כי יתכן שמועד קיצם קרוב. ולאחר זאת לאיזו שמועה יאמינו עוד.

مَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۥۚ وَيَذَرُهُمۡ
فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٨٧

187. כל המתעה אותו אלוהים אין לו מנחה, ואלוהים יניח להם לתהות ברשעם.

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَاۖ
قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّيۖ لَا يُجَلِّيهَا
لِوَقۡتِهَآ إِلَّا هُوَۚ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا تَأۡتِيكُمۡ إِلَّا بَغۡتَةٗۗ
يَسۡـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنۡهَاۖ قُلۡ
إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨٨

188. ישאלוך בדבר השעה, מתי זמן בואה, אמור: "מידע זה הוא אך עם אלוהים. לא יגלה אותה במועדה זולתו, כבדה היא בַּשָּׁמַיִם ובארץ, ולא תגיעכם אלא במפתיע". והם שואלים אותך כמי שיש לו דעה עליה, אמור: "אלוהים לבדו הוא היודע זאת, אך מרבית האנשים אינם מודעים".

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا
مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ
لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ
ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ
يُؤۡمِنُونَ ١٨٩

189. אמור: "אין בכוחי להועיל לנפשי או לגרום לה רעה אלא ברצון אלוהים, ולו ניגלה אלי הנסתר, הייתי מרבה מן הטוב ולא היתה פוגעת בי הרעה, אין אני, אֵפוֹא, אלא מזהיר ומבשר לעם שמאמינים.

۞هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ
وَٰحِدَةٖ وَجَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا لِيَسۡكُنَ
إِلَيۡهَاۖ فَلَمَّا تَغَشَّىٰهَا حَمَلَتۡ حَمۡلًا

190. הוא אשר ברא אתכם מנפש אחת, ועשה ממנה את בת זוגה למען יירגע לידה, וכאשר יבוא

خَفِيفٗا فَمَرَّتۡ بِهِۦۖ فَلَمَّآ أَثۡقَلَت دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنۡ ءَاتَيۡتَنَا صَٰلِحٗا لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٩٠

אליה תישא משא קל ותחיה איתו. וכאשר כבד היה משאה, פנו שניהם לאלוהים ואמרו: ״אם תיתן לנו בן טוב, אסירי תודה נהיה אנו״.

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَٰلِحٗا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ فِيمَآ ءَاتَىٰهُمَاۚ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٩١

191. וכאשר נתן להם ילד טוב, צירפו לאלוהים שותפים וייחסו להם חלק במה שנתן להם, מה רם ונעלה אלוהים מעל אלה שצירפו אותם כשותפים לו.

أَيُشۡرِكُونَ مَا لَا يَخۡلُقُ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ١٩٢

192. האם ישתפו עם אלוהים כאלה שאינם יוצרים דבר ושהם עצמם נבראים?

وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ لَهُمۡ نَصۡرٗا وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٣

193. ואינם מסוגלים להושיע להם בענין כלשהו, ולא להושיע לעצמם.

وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمۡۚ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡ أَدَعَوۡتُمُوهُمۡ أَمۡ أَنتُمۡ صَٰمِتُونَ ١٩٤

194. ואם תזמינם לבוא אל דרך הישר, לא ילכו אחריכם, אחת היא לכם אם תזמינו אותם או תחרישו.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٩٥

195. אכן אלה שאתם פונים אליהם בתפילה מבלעדי אלוהים יצורים כמוכם, קיראו להם ונראה אם יענו לכם. אם אכן דוברי אמת אתם.

أَلَهُمۡ أَرۡجُلٞ يَمۡشُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَيۡدٖ يَبۡطِشُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَعۡيُنٞ يُبۡصِرُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۗ قُلِ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ١٩٦

196. האם להם רגליים ללכת בהן, או להם ידיים להחזיק בהן, או להם עיניים לראות בהן, או להם אוזניים לשמוע בהן, אמור: "קיראו לשותפים שלכם וריקמו את מזימותיכם נגדי ואל תעניקו לי מנוחה".

إِنَّ وَلِـِّۧيَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ ١٩٧

197. אכן. המגן שלי הוא אלוהים אשר הוריד את הספר והוא המגן לישרי הדרך.

وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَكُمۡ وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٨

198.ואולם אלה אשר הינכם קוראים לעזרתכם מבלעדיו, אין בהם היכולת להושיעכם, ואף את עצמם אין בידם להושיע.

وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَسۡمَعُواْۖ وَتَرَىٰهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ ١٩٩

199. ואם תזמינם אל הדרך הישר לא ישמעו, ותראה אותם מביטים לעברך, אך אינם [מזהים] בראייתם.

خُذِ ٱلۡعَفۡوَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡعُرۡفِ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٢٠٠

200. אחוז במחילה [הוי הנביא], וצווה על הטוב, ורחק מן הבורים.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠١

201. ואם יתקוף אותך פיתוי מן השטן, בקש מחסה באלוהים כי הרי הוא שומע ויודע כל.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ إِذَا مَسَّهُمۡ طَٰٓئِفٞ مِّنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبۡصِرُونَ ٢٠٢

202. הנה אלה יראי הַשָּׁמַיִם, כאשר יאחוז בהם חזון מן השטן, חוזרים אל דעתם. והנה הם רואים [ומבחינים].

وَإِخۡوَٰنُهُمۡ يَمُدُّونَهُمۡ فِي ٱلۡغَيِّ ثُمَّ لَا يُقۡصِرُونَ ٢٠٣

203. ואילו עמיתיהם [של אנשי השטן] יוסיפו להוליך אותם בדרך הַתְּעִיָּה ללא הפסקה.

وَإِذَا لَمۡ تَأۡتِهِم بِـَٔايَةٖ قَالُواْ لَوۡلَا ٱجۡتَبَيۡتَهَاۚ قُلۡ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ مِن رَّبِّيۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٢٠٤

204.וכאשר לא תביא להם אות, יאמרו: "מדוע אינך ממציא אותו בעצמך?" אמור: "אין אני דבק אלא במה שניגלה אֵלַי מאת אֱלֹהַי, אלה אותות אשר ניגלו להבחנה מאת אלוהיכם, ואורח מישרין ורחמים לעם המאמינים.

وَإِذَا قُرِئَ ٱلۡقُرۡءَانُ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥ وَأَنصِتُواْ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٢٠٥

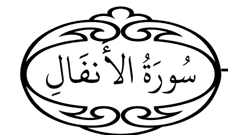
205. ובעת קריאת הקוראן הקשיבו לו והחרישו למען תרוחמו.

وَٱذۡكُر رَّبَّكَ فِي نَفۡسِكَ تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٢٠٦

206. והזכר את ריבונך בלבבך השכם והערב, בתחנונים וביראת קודש ומבלי שתרים קול, ואל תהיה מן המתעלמים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسۡجُدُونَ۩ ٢٠٧

207. הנה אלה השוהים בקרב ריבונך לא יתנשאו מלעבוד אותו, משבחים אותו וסוגדים לפניו.

سُورَةُ الأَنفَالِ

סוּרַת אַל-אַנְפאל

مدنيَّة وآياتها ٧٦

נִתְּנָה באַל-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 76

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَنفَالِۖ قُلِ ٱلۡأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَصۡلِحُواْ ذَاتَ بَيۡنِكُمۡۖ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢

2. ישאלוך אודות השלל [עקב מלחמת בדר] אמור: "השלל שייך לאלוהים ולשליח. ייראו [אֵפוֹא] את אלוהים וישבו את חילוקי הדעות ביניכם. צייתו לאלוהים ולשליחו אם אכן מאמינים אתם".

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ قُلُوبُهُمۡ وَإِذَا تُلِيَتۡ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٣

3. הנה המאמינים הם אלה אשר בעת הזכר שם אלוהים נחרדים ליבותיהם. ובעת שנקראות אותותיו בפניהם, יוסיפו להם אמונה, ואך לריבונם הם מסורים.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٤

4. אלה המקיימים את התפילה, וממה שחלקנו להם הם תורמים.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ حَقّٗاۚ لَّهُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ رَبِّهِمۡ وَمَغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٥

5. אלה הם שאמונתם מהימנה. להם מעלות בקרב ריבונם, וסליחות ופרנסה נדיבה.

كَمَآ أَخۡرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيۡتِكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ٦

6. זאת עקב שהוציאך אלוהיך מביתך למען הצדק, בעת שקבוצה מבין המאמינים לא נחה דעתם לענין.

يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ وَهُمۡ يَنظُرُونَ ٧

7. מתווכחים איתך על דבר האמת על אף היותה נהירה, והם נראים כמי שמובלים אל המוות ועיניהם פקוחות.

وَإِذۡ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحۡدَى ٱلطَّآئِفَتَيۡنِ أَنَّهَا لَكُمۡ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيۡرَ ذَاتِ ٱلشَّوۡكَةِ تَكُونُ لَكُمۡ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقۡطَعَ دَابِرَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٨

8. וזיכרו עת הבטיח אלוהים לתת בידכם אחת משתי הקבוצות, ואתם מבקשים לעצמכם השליטה על הקבוצה נטולת הנשק, ואולם אלוהים חפץ להקים את האמת על פי דבריו, ולעקור את שורש הכופרים.

لِيُحِقَّ ٱلۡحَقَّ وَيُبۡطِلَ ٱلۡبَٰطِلَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٩

9. ובכדי לבסס את האמת ולבטל את השקר, על אף חוסר שביעות רצון הפושעים.

إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ ١٠

10. כאשר הזעקתם את ריבונכם לעזרה והוא נענה לכם, [באומרו] הנני מתגבר אתכם בעזרת אלף מלאכים [שיבואו] קבוצות קבוצות.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡۚ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١١

11. ואלוהים לא עשה זאת אלא לבשר לכם טובות, ולהרגיע בזה את לבותיכם, כי לא יינתן ניצחון אלא מאת אלוהים, הנה אלוהים גיבור וחכם.

إِذۡ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةٗ مِّنۡهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذۡهِبَ عَنكُمۡ رِجۡزَ ٱلشَّيۡطَٰنِ وَلِيَرۡبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمۡ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلۡأَقۡدَامَ ﴿١٢﴾

12. בעת ייתן [אלוהים] ותעטוף אתכם השינה כאות בטחון מטעמו, ויוריד עליכם מים מן הַשָּׁמַיִם למען יטהר אתכם בהם, ויסיר מעליכם טומאת השטן, ולמען יאמץ את לבותיכם ולכונן את מדרך רגליכם.

إِذۡ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمۡ فَثَبِّتُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ سَأُلۡقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ فَٱضۡرِبُواْ فَوۡقَ ٱلۡأَعۡنَاقِ وَٱضۡرِبُواْ مِنۡهُمۡ كُلَّ بَنَانٖ ﴿١٣﴾

13. ועם גילוי אלוהים אל המלאכים לאמור: "הנני עִמָּכֶם, [בואו] ועודדו את המאמינים, ואני אטיל פחד בלב הכופרים, הכו [אֵפוֹא] מעל הצוואר והכו אותם בקצה האצבעות".

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿١٤﴾

14. זאת עקב התנגדותם לאלוהים ולשליחו, ועל כל המתנגד לאלוהים ולשליחו לדעת כי כבד הוא עונש אלוהים.

ذَٰلِكُمۡ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٥﴾

15. זהו העונש שלכם, טעמו אותו, אֵפוֹא, ו-[זיכרו] שלכופרים אכן נועד עונש אש [הגֵּיהִנּוֹם].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ زَحۡفٗا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ﴿١٦﴾

16. הוי המאמינים, באם תפגשו את הכופרים מתקרבים אליכם בכוחות הלחימה, אל תיסוגו מפניהם לאחור.

وَمَن يُوَلِّهِمۡ يَوۡمَئِذٖ دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفٗا لِّقِتَالٍ أَوۡ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٖ فَقَدۡ بَآءَ بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿١٧﴾

17. וכל אשר ייסוג מפניהם לאחור ביום ההוא, זולתי אם כוונתו להילחם בהם או להצטרף למחנה המאמינים, הרי שהוא מעלה את זעם אלוהים עליו, ומקלטו גֵיהִנּוֹם, ומה רע גורלו שם.

فَلَمۡ تَقۡتُلُوهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمۡۚ وَمَا رَمَيۡتَ إِذۡ رَمَيۡتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبۡلِيَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡهُ بَلَآءً حَسَنًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١٨

18. לא אתם הרגתם אותם כי אם אלוהים הרגם, ולא אתה יָדִיתָ כי אם אלוהים יָדָה [על מנת להרחיק את הכופרים] ולהעניק למאמינים חסד מטעמו, הנה אלוהים שומע ויודע.

ذَٰلِكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيۡدِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩

19. וזה [אשר קרה], ו-[דע] שאלוהים מסכל את מזימות הכופרים.

إِن تَسۡتَفۡتِحُواْ فَقَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡفَتۡحُۖ وَإِن تَنتَهُواْ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَعُودُواْ نَعُدۡ وَلَن تُغۡنِيَ عَنكُمۡ فِئَتُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَوۡ كَثُرَتۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٠

20. ואם אתם מבקשים הכרעה, הנה הגיעה אליכם ההכרעה [בתבוסתכם], ואם חפצים אתם לחדול, עדיף לכם. ואם תשובו למלחמה נשוב, ולא יועילו לכם תומכיכם במאומה, על אף מספרם הגדול, ואלוהים אך לצד המאמינים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَأَنتُمۡ تَسۡمَعُونَ ٢١

21. הוי המאמינים צייתו לאלוהים ולשליחו, ואל תפנו אליו עורף בעת שאתם שומעים את הוראותיו.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ٢٢

22. ואל תהיו כאלה אשר אמרו: "שומעים אנו", ואין הם מטים אוזן.

۞إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلۡبُكۡمُ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ ٢٣

23. אכן הבריות הרעות ביותר על פני הארץ, בעיני אלוהים, הם החרשים והאילמים וחסרי התבונה.

وَلَوۡ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمۡ خَيۡرٗا لَّأَسۡمَعَهُمۡۖ وَلَوۡ أَسۡمَعَهُمۡ لَتَوَلَّواْ وَّهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٤

24. ולו היה אלוהים מודע לתכונה טובה בהם, היה גורם להם לשמוע, אך אם היה נותן בהם שמיעה, היו מפנים עורף ומסתלקים.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسۡتَجِيبُواْ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمۡ لِمَا يُحۡيِيكُمۡۖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَقَلۡبِهِۦ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٢٥

25. הוי המאמינים, היענו לאלוהים ולשליח בעת שיקרא לכם לדבוק במה שיתן לכם חיים ודעו שאלוהים מפריד בין האדם לליבו, וכי אליו אתם תיאספו.

وَٱتَّقُواْ فِتۡنَةٗ لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمۡ خَآصَّةٗۖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢٦

26. והישמרו מצרה [כוללת] שאינה פוגעת בפושעים שביניכם בפרט, ודעו שעונש אלוהים כבד מאוד.

وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ أَنتُمۡ قَلِيلٞ مُّسۡتَضۡعَفُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ فَـَٔاوَىٰكُمۡ وَأَيَّدَكُم بِنَصۡرِهِۦ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٢٧

27. וזיכרו, עת הייתם מעטים ונראים כחלשים בארץ, פוחדים שיעקרו אתכם האנשים, ואלוהים הבטיח לכם מקלט, וחיזק אתכם בניצחון מטעמו, ודאג לכלכלתכם מכל טוב למען תחזירו תודה.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمۡ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٨

28. הוי המאמינים, אל תבגדו באלוהים ובשליח, ואל תמעלו באשר הופקד בידכם, ואתם מודעים.

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ٢٩

29. ודעו כי רכושכם וילדיכם נועדו להעמידכם בניסיון, וכי את אלוהים השכר הגדול.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّكُمۡ فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٣٠

30. הוי המאמינים, אם תשאו בליבכם יראת אלוהים, ייתן לכם ישועה ויכפר עוונותיכם ויסלח לכם, ואלוהים בידו החסד הגדול.

وَإِذۡ يَمۡكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيُثۡبِتُوكَ أَوۡ يَقۡتُلُوكَ أَوۡ يُخۡرِجُوكَۚ وَيَمۡكُرُونَ وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ٣١

31. ו-[זכור] עת שהכופרים זוממים נגדך לאסור אותך או להרוג אותך או לגרשך, הם זוממים ואלוהים יוזם, ויוזמת אלוהים עולה על כל המזימות.

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا قَالُواْ قَدۡ سَمِعۡنَا لَوۡ نَشَآءُ لَقُلۡنَا مِثۡلَ هَٰذَآ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٢

32. ובעת שנקראים לפניהם אותותינו יגידו: "כבר שמענו – ולו חפצים היינו אכן אמרנו כדבר הזה, ואין [הדברים] האלה אלא אגדות הקדמונים".

وَإِذۡ قَالُواْ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلۡحَقَّ مِنۡ عِندِكَ فَأَمۡطِرۡ عَلَيۡنَا حِجَارَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئۡتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٣٣

33. וזכור עת שאמרו: "אלוהים! אם אכן זה היה [דבר] האמת מטעמך, המטר עלינו אבנים מן הַשָּׁמַיִם, או הבא עלינו עונש כואב".

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ وَأَنتَ فِيهِمۡۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ٣٤

34. אך חלילה לו לאלוהים להעניש, כל עוד אתה ביניהם וחלילה לו לאלוהים להעניש כל עוד שהם מבקשים מחילה.

وَمَا لَهُمۡ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمۡ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ وَمَا كَانُوٓاْ أَوۡلِيَآءَهُۥٓۚ إِنۡ أَوۡلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلۡمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٥

35. אך מה עומד לזכותם עתה שימנע מאלוהים להענישם כשהם מונעים אנשים לבוא אל המסגד הקדוש? ואין הם באמת מגיני הבית הזה, כי אם יראי הַשָּׁמַיִם הם מגיניו, אך רובם חסרי דעת.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمۡ عِندَ ٱلۡبَيۡتِ إِلَّا مُكَآءٗ وَتَصۡدِيَةٗۚ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣٦

36. לא היתה תפילתם ליד הבית אלא שריקות ותקיעת כפיים. בואו [עתה] לטעום את היסורים באשר כפרתם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ لِيَصُدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيۡهِمۡ حَسۡرَةٗ ثُمَّ يُغۡلَبُونَۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحۡشَرُونَ ٣٧

37. הנה אלה אשר כפרו מפזרים את כספם על מנת להרחיק אנשים מדרך אלוהים, הם אכן יפזרו אותו, ולאחר מכן יבוא עליהם יגון ויהיו מובסים, והכופרים סופם להיאסף בגֵּיהִנּוֹם.

لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ وَيَجۡعَلَ ٱلۡخَبِيثَ بَعۡضَهُۥ عَلَىٰ بَعۡضٖ فَيَرۡكُمَهُۥ جَمِيعٗا فَيَجۡعَلَهُۥ فِي جَهَنَّمَۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٣٨

38. זאת למען יבדיל אלוהים בין הרע והטוב, ויאסוף את הרעים כערימה יחד, ויתן אותם בגֵּיהִנּוֹם. ואלה הם האובדים.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ وَإِن يَعُودُواْ فَقَدۡ مَضَتۡ سُنَّتُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٩

39. אמור לאלה אשר כפרו שאם יחדלו, ייסלח להם מה שעשו מקודם, אך אם ישובו למעשה הפשע, הנה דוגמת העמים שקדמו להם לנגד עיניהם.

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِۚ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ﴿٤٠﴾

40. והילחמו בהם עד אשר ייפסקו ההטרדות, ו-[ענין] הדת [והאמונה] יהיה לשם שָׁמַיִם בלבד, ואם יחדלו הנה אלוהים מודע למעשיהם.

وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَىٰكُمۡۚ نِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٤١﴾

41. אך אם יפנו עורף, דעו שאלוהים הוא המגן עליכם, מה נעלה מגן אלוהים ומה נעלה ישועתו!

۞وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا غَنِمۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ إِن كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا يَوۡمَ ٱلۡفُرۡقَانِ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾

42. ודעו שכל שלל אשר תיקחו במלחמה הרי שחמישית ממנו לאלוהים ולשליח ולקרובים וליתומים ולמסכנים ולעובר האורח, זאת אם מאמינים אתם באלוהים ובאשר הורדנו לעבדנו ביום ה-"פורקאן" [יום היחוד וההצטיינות במלחמת בדר], היום שנפגשו בו שני המחנות, ואלוהים הכל יכול על פי רצונו.

إِذۡ أَنتُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلۡقُصۡوَىٰ وَٱلرَّكۡبُ أَسۡفَلَ مِنكُمۡۚ وَلَوۡ تَوَاعَدتُّمۡ لَٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡمِيعَٰدِ وَلَٰكِن لِّيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗا لِّيَهۡلِكَ مَنۡ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٖ وَيَحۡيَىٰ مَنۡ حَيَّ عَنۢ بَيِّنَةٖۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

43. בעת היותכם בקצה הוואדי הקרוב, והם בקצה הואדי הרחוק, והשיירה למטה מכם, ולו הייתם מנסים לקבוע מועד ללחימה הייתם נחלקים בדבר המועד, ואילו הקרב פרץ ללא זמן מוסכם, למען יקיים אלוהים את אימרתו אשר גזר [על אנשי מכה] למען יאבד האובד, מן הסיבה הברורה, ולמען יחיה החי מן הסיבה הברורה, והנה אלוהים שומע ויודע.

إِذۡ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلٗاۖ وَلَوۡ أَرَىٰكَهُمۡ كَثِيرٗا لَّفَشِلۡتُمۡ وَلَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

44. עת הראה לך אלוהים את [האויבים] בחלום ומספרם מועט, ולו היה מראה לך אותם במספר גדול נפל רוחכם ונחלקתם בענין, ואולם אלוהים הוציאכם בשלום והוא יודע את רחשי הלבבות.

وَإِذۡ يُرِيكُمُوهُمۡ إِذِ ٱلۡتَقَيۡتُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِكُمۡ قَلِيلٗا وَيُقَلِّلُكُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِهِمۡ لِيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗاۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿٤٥﴾

45. וזיכרו כאשר נפגשתם איתם במלחמה, אלוהים [הראה אותם] מעטים בעיניכם, ומאידך גרם שאתם תיראו בעיניהם מעטים, למען יקיים דבר אשר נגזר. ואל אלוהים הדברים ישובו [להחלטה סופית].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمۡ فِئَةٗ فَٱثۡبُتُواْ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٤٦﴾

46. הוי המאמינים, בעת תפגשו קבוצת לוחמים, עימדו מולם איתנים. והרבו להזכיר את שם אלוהים למען תצליחו.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفۡشَلُواْ وَتَذۡهَبَ رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٤٧﴾

47. וצייתו לאלוהים ולשליחו ואל תריבו ביניכם פֶּן יפול רוחכם, והעוז שבכם יחלוף, ועימדו מאופקים, הנה אלוהים עם בעלי כוח הסבל.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بَطَرٗا وَرِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ﴿٤٨﴾

48. ואל תהיו כדוגמת אלה אשר יצאו את בתיהם מתוך יהירות ולמראית עיני האנשים. והם מרחיקים את האנשים מדרך אלוהים, ואלוהים מודע למעשיהם.

وَإِذۡ زَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَإِنِّي جَارٞ لَّكُمۡۖ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلۡفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكُمۡ إِنِّيٓ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوۡنَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَۚ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ﴿٤٩﴾

49. כאשר מיפה להם השטן את מעשיהם באומרו: "איש לא יגבר עליכם היום ואני המגן שלכם". אך כאשר עמדו שני המחנות זה מול זה חזר [השטן] על עקביו ואמר: "אין אני מחוייב לכם, הנני רואה את אשר אינכם רואים, הנני ירא מפני אלוהים, ועונש אלוהים חזק עד בלי די".

إِذۡ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمۡۗ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ﴿٥٠﴾

50. ועת יאמרו המתחסדים ואלה שבליבם חולי, הנה דתם של אלה הוליכה אותם שולל, אך כל הבוטח באלוהים [יודע] שאכן אלוהים גיבור וחכם.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ وَأَدۡبَٰرَهُمۡ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ﴿٥١﴾

51. ולו היית רואה בעת שהמלאכים לוקחים את הנשמות של אלה אשר כפרו. והם מכים על פניהם ועל אחוריהם [ואומרים להם] בואו לטעום את עונש האש הצורבת.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ﴿٥٢﴾

52. עינוי זה הינו בגלל מעשי ידיכם, ואין אלוהים עושק את הבריות

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ﴿٥٣﴾

53. מצבכם יהיה כדוגמת בית פרעה ואלה אשר קדמו להם; כפרו באותות אלוהים, ואז העניש אלוהים כנגד חטאיהם. הנה אלוהים חזק והעונש ממנו קשה וכואב.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمۡ يَكُ مُغَيِّرٗا نِّعۡمَةً أَنۡعَمَهَا عَلَىٰ قَوۡمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٥٤

54. זאת כי אין אלוהים משנה את חסדו אשר העניק לעם כלשהו, עד אשר ישנו הם את אשר בנפשותיהם. והנה אלוהים שומע ויודע.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَۚ وَكُلّٞ كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ٥٥

55. [הוי אלה הכופרים! מצבכם גם הוא יהיה], כדוגמת בית פרעה ואלה אשר קדמו להם; כפרו באותות ריבונם, ואז הענשנו אותם כנגד חטאיהם. והטבענו את בית פרעה, מפני שכולם היו פושעים.

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٥٦

56. אכן היצורים הרעים בעיני אלוהים הם הכופרים על שאינם מאמינים.

ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنۡهُمۡ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ مَرَّةٖ وَهُمۡ لَا يَتَّقُونَ ٥٧

57. הם אלה אשר כרת איתם ברית, ולאחר מכן הם מדי פעם מפרים את בריתם, ומפני אלוהים אין הם יראים.

فَإِمَّا تَثۡقَفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡحَرۡبِ فَشَرِّدۡ بِهِم مَّنۡ خَلۡفَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ٥٨

58. על-כן אם תגבר עליהם במלחמה, הכה בהם בחוזקה שתטיל אימה ופחד בכופרים שמאחוריהם למען יזכרו.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوۡمٍ خِيَانَةٗ فَٱنۢبِذۡ إِلَيۡهِمۡ عَلَىٰ سَوَآءٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡخَآئِنِينَ ٥٩

59. ואם חושש אתה מבגידה מצד עם מסויים, השלך עליהם בריתך איתם במקביל, ואין אלוהים נושא עיניו אל הבוגדים.

وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَبَقُوٓاْۚ إِنَّهُمۡ لَا يُعۡجِزُونَ ٦٠

60. ואל לכופרים לדמות לעצמם שהם יינצלו מפנינו, הם בוודאי לא יצליחו לחמוק מידינו.

وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن قُوَّةٖ وَمِن رِّبَاطِ ٱلۡخَيۡلِ تُرۡهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمۡ وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمۡ لَا تَعۡلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعۡلَمُهُمۡۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٦١

61. והכינו לקראתם כל אשר תוכלו, חיילים ומחנה סוסים, בהם תטילו אימה ופחד על אויבי אלוהים ואויביכם, ואחרים מזולתם שלא היכרתם. אך אלוהים יודע מי הם, וכל אשר תתרמו למען אלוהים ישולם לכם בחזרה, ואתם לעולם לא תקופחו.

۞وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلۡمِ فَٱجۡنَحۡ لَهَا وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦٢

62. אך אם ייטו לשלום, נטה גם אתה, ובטח באלוהים כי הוא השומע והידוע.

وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُۚ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَيَّدَكَ بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٣

63. אך אם ירצו לרמות אותך, הרי שאלוהים דייך, הוא אשר חיזק אותך בישועתו ובמאמינים.

وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡۚ لَوۡ أَنفَقۡتَ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ أَلَّفَ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٤

64. והוא אשר קרב לחיבה את ליבותיהם, הן לו פיזרת כל אשר בארץ יחדיו, לא היית מצליח לקרב בין ליבותיהם. אך אלוהים אכן קירב אותם, אכן הוא גיבור וחכם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَسۡبُكَ ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٥

65. הוי הנביא, דייך באלוהים ובאלה אשר הלכו אחריך מן המאמינים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ٦٦

66. הוי הנביא, דרבן את המאמינים למלחמה, אם יהיו מכם עשרים עזי רוח, יגברו על מאתיים, ואם יהיו ביניכם מאה יגברו על אלף מן הכופרים, כי הם עם שאינם מבינים.

ٱلۡـَٰٔنَ خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفٗاۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ صَابِرَةٞ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفَيۡنِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٦٧

67. ועתה הקל עליכם אלוהים, כי יודע הוא שביניכם חלשים, ועל-כֵּן אם יהיו מכם מאה עזי רוח יגברו על מאתיים, ואם יהיו מכם אלף יגברו על אלפיים, בעזרת אלוהים, אכן אלוהים עם האיתנים בעוז רוחם.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسۡرَىٰ حَتَّىٰ يُثۡخِنَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنۡيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٨

68. אל לו לנביא כלשהו לקחת שבויים אלא לאחר שיפיל חללים רבים בשדה הקרב, מבקשים אתם את שכר העולם הזה ואלוהים חפץ למענכם בשכר העולם הבא, ואלוהים גיבור וחכם.

لَّوۡلَا كِتَٰبٞ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمۡ فِيمَآ أَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٦٩

69. לולא גזרה קודמת מאת אלוהים [שלא יעניש את החוטא בעת מאמצו] הייתם נפגעים מעונש כבד.

فَكُلُواْ مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٠

70. על-כֵּן, איכלו מן השלל אשר אספתם כשר וערב, וייראו את אלוהים, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧١

71. הוי הנביא, אמור לאלה אשר בידיכם מן השבויים: "אם יגלה אלוהים בלבותיכם כוונות טובות, יגמול לכם טוב יותר כנגד מה שנלקח מכם ויסלח לכם, ואלוהים סַלָּח ורחום.

وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧٢

72. אך אם ירצו לבגוד בך, הרי שהם בגדו באלוהים לפני כן, ואז הוא אימץ אותך לגבור עליהם, ואלוהים יודע וחכם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يُهَاجِرُواْ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَيۡءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْۚ وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٧٣

73. הנה אלה אשר האמינו ונטשו את מולדתם ונלחמו בעזרת הונם ונפשם למען אלוהים, ואלה אשר קלטו ותמכו, כולם ערבים איש לאחיו, ואלה אשר האמינו ולא נטשו את מולדתם, אינכם מחוייבים בהגנתם עד אשר יהגרו. אך אם יבקשו את עזרתכם בדת, חובתכם לחוש לעזרתם, אלא אם הענין יהיה כנגד אנשים שכרתם איתם ברית כלשהי, ואלוהים את אשר תעשו מבחין ורואה.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍۚ إِلَّا تَفۡعَلُوهُ تَكُن فِتۡنَةٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَفَسَادٞ كَبِيرٞ ٧٤

74. ואלה אשר כפרו הינם ערבים איש לרעהו. ואם לא תנהגו גם אתם כך, [כפי שצוויתם], ישרור בארץ מרד ושחיתות רבה.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ حَقّٗاۚ لَّهُم مَّغۡفِرَةٞ
وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٧٥

75. ואולם אלה אשר האמינו ועזבו את מולדתם וסיכנו את נפשם במלחמת אלוהים, ואלה אשר קלטו ותמכו, הם המאמינים באמת, להם המחילה והשכר הנדיב.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَهَاجَرُواْ
وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ مِنكُمۡۚ
وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ
فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمُۢ ٧٦

76. ואלה אשר האמינו לאחר מכן ועזבו את מולדתם וסיכנו את נפשם יחד אתכם, הרי הם מכם, והקרובים קרבת דם יהיו הראשונים לרשת זה את זה, על פי ספר אלוהים, ואלוהים יודע כל.

سُورَةُ التَّوۡبَةِ

مدنيَّة وآياتها ١٢٩

נִתְּנָה בּאַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 129

بَرَآءَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١

1. זוהי הצהרה מאת אלוהים ושליחו כי אינם מחויבים עוד כלפי המשתפים [הכופרים] שכרתם איתם ברית בשבועה [שהאסלאם עתיד להתחזק בערב].

فَسِيحُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخۡزِي ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢

2. על-כן קומו ותורו בארץ ארבעה חודשים, ודעו שאין בידכם להחליש את אלוהים, ואלוהים משפיל את הכופרים.

وَأَذَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلنَّاسِ يَوۡمَ ٱلۡحَجِّ ٱلۡأَكۡبَرِ أَنَّ ٱللَّهَ بَرِيٓءٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ وَرَسُولُهُۥۚ فَإِن تُبۡتُمۡ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي ٱللَّهِۗ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣

3. וזוהי הכרזה מאת אלוהים ושליחו לאנשים ביום החג׳ הגדול [העלייה לרגל] שאלוהים ושליחו מנותקים מהמשתפים [הכופרים], על-כן אם תחזרו בתשובה הרי שזה עדיף לכם, אך אם תפנו עורף, דעו שאין אתם מסוגלים להכשיל את אלוהים, והזהר את הכופרים מעונש כואב.

إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ثُمَّ لَمۡ يَنقُصُوكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَمۡ يُظَٰهِرُواْ عَلَيۡكُمۡ أَحَدٗا فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ إِلَىٰ مُدَّتِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٤

4. מלבד אלה מן המשתפים [הכופרים] אשר כרתם איתם ברית ולא החסירו לכם ממנה דבר, ולא עזרו לאיש לקום עליכם, להם תקיימו את הברית עד תם מועדם, הנה אלוהים אוהב יראי השמים.

فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلۡأَشۡهُرُ ٱلۡحُرُمُ فَٱقۡتُلُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَيۡثُ وَجَدتُّمُوهُمۡ وَخُذُوهُمۡ وَٱحۡصُرُوهُمۡ وَٱقۡعُدُواْ لَهُمۡ كُلَّ مَرۡصَدٖۚ فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ فَخَلُّواْ سَبِيلَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥

5. אך עם חלוף החודשים האסורים ללחימה, קומו והרגו את המשתפים בכל מקום שתמצאום, קחו אותם בשבי, צורו עליהם, ושבו להם בכל מארב, ואז אם יחזרו בהם ויקיימו תפילה ויתנו צדקה; שחררו אותם לחופשי, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَإِنۡ أَحَدٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٱسۡتَجَارَكَ فَأَجِرۡهُ حَتَّىٰ يَسۡمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبۡلِغۡهُ مَأۡمَنَهُۥۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡلَمُونَ ٦

6. ואם איש מן המשתפים [הכופרים] יבקש את חסותך, הֱיֵה לו למחסה עד אשר ישמע את דבר אלוהים, ולאחר מכן הביאנו למקום מבטחו, זאת כי הם עם ללא ידע.

كَيۡفَ يَكُونُ لِلۡمُشۡرِكِينَ عَهۡدٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ فَمَا ٱسۡتَقَٰمُواْ لَكُمۡ فَٱسۡتَقِيمُواْ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٧

7. הא כיצד תהיה למשתפים ברית עם אלוהים ועם שליחו, זולתי אלה אשר כרתם איתם ברית ליד המסגד הקדוש, על-כֵּן כל עוד שהם נכונים אתכם, היו אתם נכונים איתם, הנה אלוהים אוהב את היראים.

كَيۡفَ وَإِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُواْ فِيكُمۡ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ يُرۡضُونَكُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَتَأۡبَىٰ قُلُوبُهُمۡ وَأَكۡثَرُهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨

8. הא כיצד [תהיה לכם ברית] כשהם בעת שעולים עליכם לא יתחשבו ולא יכבדו עִמָּכֶם שום ברית ושום אחריות, מנסים לרצות אתכם בדבר פיהם, וליבותיהם ממאנים להצדיק את הדברים; והרי רובם מושחתים.

ٱشۡتَرَوۡاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلٗا فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩

9. הם המירו את אותות אלוהים בתמורה חסרת ערך, והסיטו את האנשים מדרך אלוהים, הנה מעשה נפשע הוא מעשיהם.

لَا يَرۡقُبُونَ فِي مُؤۡمِنٍ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُعۡتَدُونَ ١٠

10. אינם שומרים על שום קשר של ברית או אחריות כלפי המאמינים. ואלה הם העבריינים.

فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِۗ وَنُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ١١

11. אך אם יתחרטו [על מעשיהם] ויערכו תפילה ויתנו צדקה, הרי הם אחיכם בדת, ואנו מפרשים את האותות לעם בר דעת.

وَإِن نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُم مِّنۢ بَعۡدِ عَهۡدِهِمۡ وَطَعَنُواْ فِي دِينِكُمۡ فَقَٰتِلُوٓاْ أَئِمَّةَ ٱلۡكُفۡرِ إِنَّهُمۡ لَآ أَيۡمَٰنَ لَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَنتَهُونَ ١٢

12. ואם יחללו שבועתם לאחר התחייבותם, וישמיצו את דתכם, אזי הילחמו במנהיגי הכפירה על שאין בהם אמון – שֶׁמָּא יחדלו.

أَلَا تُقَٰتِلُونَ قَوۡمٗا نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ وَهَمُّواْ بِإِخۡرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٍۚ أَتَخۡشَوۡنَهُمۡۚ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَوۡهُ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٣

13. האם לא תילחמו בעם אשר חיללו את שבועתם ותכננו לגרש את השליח, והם אשר יזמו מלחמה בכם בפעם הראשונה, הַאֻמְנָם תיראו מפניהם? הנה נאה לכם יותר יראת אלוהים אם אכן מאמינים אתם.

قَٰتِلُوهُمۡ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ بِأَيۡدِيكُمۡ وَيُخۡزِهِمۡ وَيَنصُرۡكُمۡ عَلَيۡهِمۡ وَيَشۡفِ صُدُورَ قَوۡمٖ مُّؤۡمِنِينَ ١٤

14. הילחמו בהם, ייענה אותם אלוהים בידיכם, וישפיל אותם וינחיל לכם ניצחון עליהם, וירגיע לבבות עם המאמינים.

وَيُذۡهِبۡ غَيۡظَ قُلُوبِهِمۡۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٥

15. ויסיר כעס מליבותיהם [ויעטוף] אלוהים ברחמיו את אשר יחפוץ, ואלוהים יודע וחכם.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تُتۡرَكُواْ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ وَلَمۡ يَتَّخِذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَلِيجَةٗۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٦

16. האם חשבתם שתיעזבו לנפשיכם בטרם ידע אלוהים את אלה אשר נלחמו מכם [מלחמת מצווה], ולא לקחו להם אנשי סוד מלבד אלוהים ושליחו והמאמינים, ואלוהים מודע למעשיכם.

مَا كَانَ لِلۡمُشۡرِكِينَ أَن يَعۡمُرُواْ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلۡكُفۡرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ وَفِي ٱلنَّارِ هُمۡ خَٰلِدُونَ ١٧

17. אין להניח לכופרים לשהות במסגדי אלוהים, כשהם מעידים על עצמם ככופרים, אלה הם שעמלם לא יניב פרי ומושבם באש הגֵּיהִנּוֹם לעד.

إِنَّمَا يَعۡمُرُ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَلَمۡ يَخۡشَ إِلَّا ٱللَّهَۖ فَعَسَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ أَن يَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُهۡتَدِينَ ١٨

18. במסגדי אלוהים יֵשְׁבו אך אלה אשר מאמינים באלוהים וביום הדין ועורכים תפילה, ונותנים צדקה ואינם יראים זולתי מפני אלוהים, ייתכן ואלה יהיו מן המונחים.

۞أَجَعَلۡتُمۡ سِقَايَةَ ٱلۡحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ كَمَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَجَٰهَدَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ لَا يَسۡتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩

19. האם תשוו את השקיית עולי הרגל, והביקור במסגד הקדוש אל זה אשר האמין באלוהים וביום האחרון, ונלחם מלחמת קודש [אלה] אינם שווים לפני אלוהים, ואין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ أَعۡظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ٢٠

20. אלה אשר האמינו ונטשו את מולדתם ונאבקו למען אלוהים בכספיהם ובנפשותיהם, הם הראויים לדרגה הנעלה ביותר בקרב אלוהים, ואלה הם הזוכים.

يُبَشِّرُهُمۡ رَبُّهُم بِرَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَرِضۡوَٰنٖ وَجَنَّٰتٖ لَّهُمۡ فِيهَا نَعِيمٞ مُّقِيمٌ ٢١

21. וריבונם מעניק להם בשורות משמחות מטעמו, ורחמים ממנו, ושביעות רצון, וגנים שבהם שלווה נצחית להנאתם.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ٢٢

22. ישבו בהם לעד, אכן אלוהים עִמּוֹ הגמול הגדול.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَابَآءَكُمۡ وَإِخۡوَٰنَكُمۡ أَوۡلِيَآءَ إِنِ ٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡكُفۡرَ عَلَى ٱلۡإِيمَٰنِۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٣

23. הוי המאמינים, אל תתחברו לאבותיכם ולאחיכם אם הם יעדיפו את הכפירה על פני האמונה, וכל מי שמתחבר מכם אליהם, הרי הם הפושעים.

قُلۡ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمۡ وَأَبۡنَآؤُكُمۡ وَإِخۡوَٰنُكُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ وَعَشِيرَتُكُمۡ وَأَمۡوَٰلٌ ٱقۡتَرَفۡتُمُوهَا وَتِجَٰرَةٞ تَخۡشَوۡنَ كَسَادَهَا وَمَسَٰكِنُ تَرۡضَوۡنَهَآ أَحَبَّ إِلَيۡكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٖ فِي سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٤

24. אמור, אם אכן אבותיכם ובניכם, ואחיכם ונשותיכם וקרוביכם, ורכוש אשר רכשתם, וסחורה שאתם חוששים לגורלה, ובתים אשר נעמו לכם [כל אלה] אהובים עליכם מאלוהים ומשליחו ומן המאבק למענו, אזי המתינו עד אשר יביא אלוהים את משפטו. ואין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

لَقَدۡ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٖ وَيَوۡمَ حُنَيۡنٍ إِذۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡ كَثۡرَتُكُمۡ فَلَمۡ تُغۡنِ عَنكُمۡ شَيۡـٔٗا وَضَاقَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَرۡضُ بِمَا رَحُبَتۡ ثُمَّ وَلَّيۡتُم مُّدۡبِرِينَ ٢٥

25. אכן אלוהים הושיע לכם בשדות קרב רבים, וגם ביום "חונין" כאשר גאה ליבכם [למראה] מספרכם הגדול. אך כל זה לא הועיל לכם מאומה, והארץ, על אף רוחבה, נעשתה צרה בעיניכם, ונסוגותם לאחור.

ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودٗا لَّمۡ تَرَوۡهَا وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٦

26. ואז הוריד אלוהים את שלוות השכינה מטעמו על שליחו ועל המאמינים. והוריד צבאות שלא הבחנתם בהם, והטיל יסורים על אלה שכפרו, וזהו גמול הכופרים.

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٧

27. ואז. לאחר עונש כזה, מביא אלוהים רחמים אל אשר יחפוץ, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡمُشۡرِكُونَ نَجَسٞ فَلَا يَقۡرَبُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هَٰذَاۚ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةٗ فَسَوۡفَ يُغۡنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦٓ إِن شَآءَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٨

28. הוי המאמינים, אכן הכופרים טמאים הם, על-כֵּן לא יקרבו את המסגד הקדוש לאחר השנה הזו שלהם, ואם תחששו ממחסור, הנה אלוהים יעשירכם מחסדו אם יחפוץ, אכן אלוהים יודע וחכם.

قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٢٩

29. הילחמו באלה שאינם מאמינים באלוהים וביום האחרון, ואינם אוסרים את אשר אסר אלוהים ושליחו, ואינם מחזיקים בדת האמת מבין אלה אשר ניתן להם הספר, עד אשר ישלמו את המס בכניעה כשהם מושפלים.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ عُزَيۡرٌ ٱبۡنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ ٱللَّهِۖ ذَٰلِكَ قَوۡلُهُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡۖ يُضَٰهِـُٔونَ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٣٠

30. היהודים טוענים שעזרא הוא בן אלוהים, והנוצרים טוענים המשיח הוא בן אלוהים, אלה הם הבלי פיהם שמחקים בהם את הכופרים שקדמו להם, קללת אלוהים תנחת עליהם, כיצד הם סרו מן האמת.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَحۡبَارَهُمۡ وَرُهۡبَٰنَهُمۡ أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُوٓاْ إِلَٰهٗا وَٰحِدٗاۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ سُبۡحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣١

31. לקחו להם את חכמיהם ונזיריהם לאלוהים מבלעדי אלוהים, וכן גם המשיח בן מרים, והם לא נדרשו אלא לעבוד אלוה אחד, אין אלוה מלבדו, ישתבח ויתעלה על כל אשר הם משתפים עִמּוֹ.

يُرِيدُونَ أَن يُطۡفِـُٔواْ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَيَأۡبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٣٢

32. חפצים הם לכבות את אור אלוהים ב-[הבל] פיהם, אך אלוהים ממאן אלא להשלים את אורו על אף תרעומת הכופרים.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ ٣٣

33. הוא אשר שלח את שליחו על פי הדרכה ודת האמת, על מנת להעלות אותה על הדתות כולן, למרות אי שביעות רצון הכופרים [המשתפים].

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡأَحۡبَارِ وَٱلرُّهۡبَانِ لَيَأۡكُلُونَ أَمۡوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۗ وَٱلَّذِينَ يَكۡنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلۡفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٣٤

34. הוי המאמינים, הנה רבים מן החכמים והנזירים טורפים את כספי האנשים בשקרים, ומרחיקים אותם מדרך אלוהים, ואלה אשר גונזים את הזהב ואת הכסף, ואין הם מפזרים את זה בדרך אלוהים בַּשֵּׂר להם על עונש כואב.

يَوۡمَ يُحۡمَىٰ عَلَيۡهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكۡوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمۡ وَجُنُوبُهُمۡ وَظُهُورُهُمۡۖ هَٰذَا مَا كَنَزۡتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡ فَذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡنِزُونَ ٣٥

35. ביום שיחוממו כספיהם באש הגֵּיהִנּוֹם, ואז ייצרבו בהם מצחיהם וצידיהם וגבותיהם, הנה זה אשר אגרתם לעצמכם, טעמו, אֵפוֹא, את אשר הייתם אוגרים.

إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثۡنَا عَشَرَ شَهۡرٗا فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوۡمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ مِنۡهَآ أَرۡبَعَةٌ حُرُمٞۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُۚ فَلَا تَظۡلِمُواْ فِيهِنَّ أَنفُسَكُمۡۚ وَقَٰتِلُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ كَآفَّةٗ كَمَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ كَآفَّةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٣٦

36. הנה מספר החודשים המוכרים בעיני אלוהים שנים עשר חודש, על פי צו אלוהים מאז שברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, מהם ארבעה חודשים קדושים, זוהי הדת הנכונה. על-כּן אל תקפחו בהם את נפשותיכם, והילחמו בכופרים כולם כפי שהם נלחמים בכם כולם יחד, ודעו כי אלוהים עם יראי הַשָּׁמַיִם.

إِنَّمَا ٱلنَّسِيٓءُ زِيَادَةٞ فِي ٱلۡكُفۡرِۖ يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُحِلُّونَهُۥ عَامٗا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامٗا لِّيُوَاطِـُٔواْ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُۚ زُيِّنَ لَهُمۡ سُوٓءُ أَعۡمَٰلِهِمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٧

37. אכן, דחיית החודש הקדוש [עיבור השנה] הוא כפירה נוספת, אשר בו מותעים הכופרים, מחללים אותו שנה, ומקדשים אותו שנה. על מנת להתאים את מספר החודשים אשר קידש אלוהים, וכך מחללים הם את אשר קידש אלוהים, משתבחים הם במעשיהם הרעים, ואין אלוהים מנחה את עם הכופרים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَا لَكُمۡ إِذَا قِيلَ لَكُمُ ٱنفِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلۡتُمۡ إِلَى ٱلۡأَرۡضِۚ أَرَضِيتُم بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا مِنَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ فَمَا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ٣٨

38. הוי המאמינים, מה לכם? בעת שיאמר לכם אוצו אל מלחמת אלוהים, התמהמהתם, האם קסמו לכם חיי העולם הזה על פני העולם הבא, הרי אין תענוג חיי העולם הזה ביחס לעולם הבא אלא מזערי.

إِلَّا تَنفِرُواْ يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا وَيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيۡـٔٗاۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٣٩

39. אם לא תאוצו למלחמה יענישכם [אלוהים] עונש מכאיב, ויבחר על פניכם עם אחר, ואתם לא תזיקו לו מאומה ואלוהים הכל יכול.

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدۡ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذۡ أَخۡرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ ٱثۡنَيۡنِ إِذۡ هُمَا فِي ٱلۡغَارِ إِذۡ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ لَا تَحۡزَنۡ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَاۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيۡهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٖ لَّمۡ تَرَوۡهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلسُّفۡلَىٰۗ وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِيَ ٱلۡعُلۡيَاۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠

40. אם לא תעמדו לעזרתו, הרי אלוהים כבר עמד לעזרתו, כאשר הוציאוהו הכופרים, והוא בעת שהיה אחד מבין השניים אשר היו במערה, כשהוא אומר לחברו: "אל תירא הנה אלוהים עִמָּנוּ", ואז הוריד עליו אלוהים את השכינה וחיזק אותו בצבאות שלא הבחנתם בהם, ושם את דבר הכופרים בשפל, ודבר אלוהים הוא העליון, ואלוהים גיבור וחכם.

ٱنفِرُواْ خِفَافٗا وَثِقَالٗا وَجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٤١

41. אוצו למלחמה קלילים וכבדים, והיאבקו בעזרת הונכם ונפשותיכם למען אלוהים, זה עדיף לכם אם אכן מבינים אתם.

لَوۡ كَانَ عَرَضٗا قَرِيبٗا وَسَفَرٗا قَاصِدٗا لَّٱتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنۢ بَعُدَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلشُّقَّةُۚ وَسَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَوِ ٱسۡتَطَعۡنَا لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ يُهۡلِكُونَ أَنفُسَهُمۡ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٤٢

42. לו זה היה רווח מיידי ומסע קצר, היו הולכים אחריך. אלא שהמסע הקשה נראה להם ממושך מדי, והם נשבעים באלוהים לאמור, לו יכולנו יצאנו עִמָּכֶם, הם משמידים את עצמם, כי אלוהים יודע שהם שקרנים.

عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَتَعۡلَمَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٤٣

43. יסלח לך אלוהים, מדוע הנחת להם [לא לצאת], בטרם התברר לך מיהם דוברי האמת ומי הם השקרנים.

لَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ٤٤

44. אלה המאמינים באלוהים וביום הדין, לא יבקשו ממך שלא לסכן את הונם ואת עצמם, ואלוהים יודע את יראי הַשָּׁמַיִם.

إِنَّمَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱرۡتَابَتۡ قُلُوبُهُمۡ فَهُمۡ فِي رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥

45. כי אם, אך אלה שאינם מאמינים באלוהים וביום הדין יבקשו זאת, בליבותיהם ספק, והם בספק שלהם מתלבטים.

۞وَلَوۡ أَرَادُواْ ٱلۡخُرُوجَ لَأَعَدُّواْ لَهُۥ عُدَّةٗ وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيلَ ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٤٦

46. ולו אכן היתה להם כוונה אמיתית לצאת היו מצטיידים לזאת אך אלוהים מאס את צאתם לקרב, ועל-כן הוא שלל את מרצם, ונאמר להם: שבו עם היושבים [בית].

لَوۡ خَرَجُواْ فِيكُم مَّا زَادُوكُمۡ إِلَّا خَبَالٗا وَلَأَوۡضَعُواْ خِلَٰلَكُمۡ يَبۡغُونَكُمُ ٱلۡفِتۡنَةَ وَفِيكُمۡ سَمَّٰعُونَ لَهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧

47. ולו היו יוצאים עִמָּכֶם, לא היו מוסיפים לכם זולתי טירחה, והיו נחלצים להפיץ ביניכם חילוקי דעות; וביניכם כאלה שומעים להם, ואלוהים יודע את הפושעים.

لَقَدِ ٱبۡتَغَوُاْ ٱلۡفِتۡنَةَ مِن قَبۡلُ وَقَلَّبُواْ لَكَ ٱلۡأُمُورَ حَتَّىٰ جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَظَهَرَ أَمۡرُ ٱللَّهِ وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ٤٨

48. אכן, חפצים היו מקודם לעורר בכם מרד, ותכננו נגדך מזימה, עד אשר הגיעה האמת, ונגלה רצון אלוהים על אף אי שביעות רצונם.

وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ ٱئۡذَن لِّي وَلَا تَفۡتِنِّيٓۚ أَلَا فِي ٱلۡفِتۡنَةِ سَقَطُواْۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٤٩﴾

49. ומהם אשר יאמרו: הנח לי [לשבת בית] ואל תעמידני בניסיון, אכן בניסיון הם נפלו, והנה גֵיהִנּוֹם מקיפה את הכופרים.

إِن تُصِبۡكَ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡۖ وَإِن تُصِبۡكَ مُصِيبَةٞ يَقُولُواْ قَدۡ أَخَذۡنَآ أَمۡرَنَا مِن قَبۡلُ وَيَتَوَلَّواْ وَّهُمۡ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

50. אם תבוא עליך ברכה, תיצער אותם, ואם תבוא עליך צרה יאמרו: הנה נזהרנו על עצמנו מקודם, והסתלקו כשהם שמחים.

قُل لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوۡلَىٰنَاۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿٥١﴾

51. אמור: לא יאונה לנו דבר זולתי אשר קבע לנו אלוהים. הוא אדוננו. ורק באלוהים יטיבו המאמינים לבטוח.

قُلۡ هَلۡ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحۡدَى ٱلۡحُسۡنَيَيۡنِۖ وَنَحۡنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمۡ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ بِعَذَابٖ مِّنۡ عِندِهِۦٓ أَوۡ بِأَيۡدِينَاۖ فَتَرَبَّصُوٓاْ إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

52. אמור: התצפו לראות בנו זולתי אחד משני [הֶשֵּׂגִים] טובים [מות מקודש בשדה הקרב, או ניצחון], ואילו אנו מצפים שיפגע בכם אלוהים בעונש מטעמו, או בידינו אנו. המתינו אֵפוֹא, ואנו אתכם ממתינים.

قُلۡ أَنفِقُواْ طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمۡ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ﴿٥٣﴾

53. אמור הוציאו את כספיכם לצדקה מרצון או מאונס, הרי תרומתכם לא תתקבל עקב היותכם אנשם פושעים.

وَمَا مَنَعَهُمۡ أَن تُقۡبَلَ مِنۡهُمۡ نَفَقَٰتُهُمۡ إِلَّآ أَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأۡتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمۡ كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾

54. לא מנע מהם שתרומותיהם תתקבלנה אלא בהיותם כופרים באלוהים ובשליחו, ואינם קמים לתפילה אלא עצלים, ואינם נותנים [צדקה] אלא מחוסר רצון.

فَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ٥٥

55. על-כן אל ירגשו אותך הונם ולא צאצאיהם מפני שאלוהים מתכוון לְיַסֵּר אותם בהם, בחיי העולם הזה, ותצא נשמתם בהיותם כופרים.

وَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمۡ لَمِنكُمۡ وَمَا هُم مِّنكُمۡ وَلَٰكِنَّهُمۡ قَوۡمٞ يَفۡرَقُونَ ٥٦

56. והם נשבעים באלוהים כי מכם הֵמָּה, ואין הם מכם, אך הם עם פחדנים.

لَوۡ يَجِدُونَ مَلۡجَـًٔا أَوۡ مَغَٰرَٰتٍ أَوۡ مُدَّخَلٗا لَّوَلَّوۡاْ إِلَيۡهِ وَهُمۡ يَجۡمَحُونَ ٥٧

57. לו היו מוצאים מקלט או מערות או חור [להסתתר], היו שועטים לעברו בחופזה.

وَمِنۡهُم مَّن يَلۡمِزُكَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنۡ أُعۡطُواْ مِنۡهَا رَضُواْ وَإِن لَّمۡ يُعۡطَوۡاْ مِنۡهَآ إِذَا هُمۡ يَسۡخَطُونَ ٥٨

58. ומהם אשר מטילים בך דופי בענין [חלוקת] הצדקה, והיה אם יינתן להם ממנה, הנה הם מרוצים. ואם לא יינתן להם ממנה, הנה הם כועסים.

وَلَوۡ أَنَّهُمۡ رَضُواْ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤۡتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ٥٩

59. [ועדיף להם היה] לו התרצו במה שחלק להם אלוהים ושליחו, ואמרו: דיינו באלוהים, הוא אשר יתן לנו מברכתו וגם שליחו, ואנו באלוהים חפצים.

۞إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦٠

60. הנה הצדקות מיועדות אך לעניים ולמסכנים ולמופקדים עליהן, ולאלה אשר נטו ליבותיהם לאסלאם ולשחרור עבדים ולאלה הכורעים תחת נטל החובות, ולמען אַלְלַּהּ, ולזר עוֹבֵר הָאֹרַח, חובה היא מטעם אלוהים, ואלוהים יודע וחכם.

وَمِنۡهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلنَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٞۚ قُلۡ أُذُنُ خَيۡرٖ لَّكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَيُؤۡمِنُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦١

61. ומהם שפוגעים בנביא ואומרים: הוא מטה אוזן, אמור: מטה אוזן למה שטוב לכם, מאמין באלוהים ומאמין למאמינים, ורחמים הוא למאמינים מכם, אך אלה הפוגעים בשליח אלוהים, להם עונש כואב.

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ لِيُرۡضُوكُمۡ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَن يُرۡضُوهُ إِن كَانُواْ مُؤۡمِنِينَ ٦٢

62. הם נשבעים לפניכם באלוהים על מנת לרצות אתכם, בעת שאלוהים ושליחו ראויים יותר שירצו אותם, אם כן מאמינים הֵמָּה.

أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّهُۥ مَن يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدٗا فِيهَاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡخِزۡيُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٣

63. הַאֻמְנָם לא ידעו הֵמָּה כי כל המתנגד לאלוהים ולשליחו, אש הַגֵּיהִנּוֹם היא לו, ישהה בה לעד, וזהו הקלון הגדול.

يَحۡذَرُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيۡهِمۡ سُورَةٞ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلِ ٱسۡتَهۡزِءُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ مُخۡرِجٞ مَّا تَحۡذَرُونَ ٦٤

64. המתחסדים חוששים שתרד אודותם "סורה" אשר תחשוף את אשר בליבותיהם, אמור: הוסיפו ללעוג. אלוהים בוודאי יוציא לאור את אשר חששתם שייחשף.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُمۡ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلۡعَبُۚ قُلۡ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ وَرَسُولِهِۦ كُنتُمۡ تَسۡتَهۡزِءُونَ ٦٥

65. ואם תשאלום, יאמרו: התמסרנו לשיחות החולין בינינו והשתעשענו, אמור: האם על אלוהים ועל אותותיו ועל שליחו אתם לועגים?

لَا تَعۡتَذِرُواْ قَدۡ كَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡۚ إِن نَّعۡفُ عَن طَآئِفَةٖ مِّنكُمۡ نُعَذِّبۡ طَآئِفَةَۢ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ مُجۡرِمِينَ ٦٦

66. אל תצטדקו, הנה אתם כפרתם לאחר שהאמנתם, אם נסלח לקבוצה מכם, נעניש קבוצה אחרת על שהיו פושעים.

ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ بَعۡضُهُم مِّنۢ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمُنكَرِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَقۡبِضُونَ أَيۡدِيَهُمۡۚ نَسُواْ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمۡۚ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٦٧

67. המתחסדים והמתחסדות, כולם כאחד; מצווים על הרע ומרחיקים מן הצדק, וקופצים את ידיהם, הם שכחו את אלוהים, והוא שכחם, הנה המתחסדים הם הפושעים.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ هِيَ حَسۡبُهُمۡۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٦٨

68. אלוהים הבטיח למתחסדים ולמתחסדות ולכופרים את אש הגֵּיהִנּוֹם, ישהו בה לעד, היא מנת חלקם, נידה אותם אלוהים [מכל טוב]; ולהם עינוי מתמיד.

كَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنكُمۡ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرَ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا فَٱسۡتَمۡتَعُواْ بِخَلَٰقِهِمۡ فَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِخَلَٰقِكُمۡ كَمَا ٱسۡتَمۡتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُم بِخَلَٰقِهِمۡ وَخُضۡتُمۡ كَٱلَّذِي خَاضُوٓاْۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٩

69. כאלה אשר קמו לפניכם, היו חזקים מכם בכוח, ורבים יותר בכספיהם ובצאצאיהם, והם שמחו בחלקם, ואתם שמחתם בחלקכם כפי ששמחו אלה אשר קדמו לכם בחלקם, והתמסרתם לשיחות החולין שלכם כפי שהם התמסרו, הרי הם אלה אשר כשלו מעשיהם בעולם הזה ובעולם הבא. והנה הֵמָּה המפסידים.

أَلَمۡ يَأۡتِهِمۡ نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَقَوۡمِ إِبۡرَٰهِيمَ وَأَصۡحَٰبِ مَدۡيَنَ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتِۚ أَتَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٧٠

70. האם לא הגיע אליהם דבר אלה אשר קדמו להם, העם של נֹחַ, ו-"עאד" ו-"תַ'מוּד" ובית אברהם ואנשי מִדְיָן ואנשי סדום ועמורה, הגיעו אליהם שליחיהם ואיתם המופתים, ואלוהים לא היה מדכא אותם, לולא הֵמָּה אשר עשקו את עצמם.

وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٧١

71. המאמינים והמאמינות ערבים זה לזה, מצווים על הצדק ואוסרים מעשה הרע, עורכים תפילה ונותנים צדקה ומצייתים לאלוהים ושליחו, אלה אשר ירחם עליהם אלוהים, אכן אלוהים חזק וחכם.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٧٢

72. אלוהים הבטיח למאמינים ולמאמינות גנות אשר מים זורמים מתחתיהן, ישהו בהן לעד, ובתים נעימים בגן העדן, ושביעות רצון אלוהים מהם, עולה על הכל, וזוהי שמחת הניצחון הגדולה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٧٣

73. הוי הנביא, היאבק בעוז נגד החנפנים והכבד עליהם, מושבם גֵּיהִנּוֹם, וזה היעד המקולל.

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُواْ وَلَقَدۡ قَالُواْ كَلِمَةَ ٱلۡكُفۡرِ وَكَفَرُواْ بَعۡدَ إِسۡلَٰمِهِمۡ وَهَمُّواْ بِمَا لَمۡ يَنَالُواْۚ وَمَا نَقَمُوٓاْ إِلَّآ أَنۡ أَغۡنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ مِن فَضۡلِهِۦۚ فَإِن يَتُوبُواْ يَكُ خَيۡرٗا لَّهُمۡۖ وَإِن يَتَوَلَّوۡاْ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَمَا لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٧٤

74. הם נשבעים באלוהים כי לא אמרו דבר, ואֻמְנָם הם אמרו דברי כפירה, וכפרו לאחר שאימצו את האסלאם, והם יזמו רעה שלא צלחה, ולא היה להם על מה להלין, פרט לכך שאלוהים ושליחו העשיר אותם בברכתו, על-כֵּן אם יחזרו בהם, ייטב להם, ואם יפנו עורף, יעניש אלוהים עונש כבד בעולם הזה ובעולם הבא, ולא יהיה להם בארץ כל מגן או מושיע.

۞وَمِنۡهُم مَّنۡ عَٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنۡ ءَاتَىٰنَا مِن فَضۡلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٧٥

75. ומהם כאלה אשר כרתו ברית עם אלוהים: אם יתן לנו מחסדו, ניתן צדקה ונהיה עם הצדיקים.

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضۡلِهِۦ بَخِلُواْ بِهِۦ وَتَوَلَّواْ وَّهُم مُّعۡرِضُونَ ٧٦

76. אך כאשר אלוהים העניק להם מחסדו, קפצו את ידיהם [מלתת צדקה] והיפנו עורף והסתלקו בסלידה.

فَأَعۡقَبَهُمۡ نِفَاقٗا فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ يَلۡقَوۡنَهُۥ بِمَآ أَخۡلَفُواْ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ٧٧

77. על-כֵּן נטע אלוהים התחסדות בלבם עד היום שבו יפגשו אותו עקב כך שלא עמדו בהבטחותיהם ועל שהיו שקרנים.

أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ٧٨

78. האם לא ידעו כי אלוהים מודע לסודם ולדברי הסתר שלהם, ושאלוהים יודע את [כל] התעלומות.

ٱلَّذِينَ يَلۡمِزُونَ ٱلۡمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهۡدَهُمۡ فَيَسۡخَرُونَ مِنۡهُمۡ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنۡهُمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٩

79. הם אלה המטילים דופי במאמינים המתנדבים לתת צדקה ובאלה אשר אינם מוצאים מה לתת זולתי עמלם, על כך הם לועגים להם, אלוהים אכן יעניש אותם על לעגם, ולהם עונש מכאיב.

ٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ أَوۡ لَا تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ إِن تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ سَبۡعِينَ مَرَّةٗ فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٨٠

80. [חד היא להם הוי מוחמד] בין אם תבקש למענם סליחה ובין אם לא, ואף אם תבקש למענם שבעים פעם, לא יסלח להם אלוהים, זאת עקב שכפרו באלוהים ובשליחו, ואין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

فَرِحَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ بِمَقۡعَدِهِمۡ خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ وَكَرِهُوٓاْ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُواْ لَا تَنفِرُواْ فِي ٱلۡحَرِّۗ قُلۡ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرّٗاۚ لَّوۡ كَانُواْ يَفۡقَهُونَ ٨١

81. שמחו אלה אשר ישבו בית לאחר צאת שליח אלוהים [למלחמה] ומאסו לסכן את הונם ואת עצמם במלחמת אלוהים. ואמרו: אל תצאו למלחמה בחום, אמור: אש גֵּיהִנּוֹם קשה יותר, לו רק היו מבינים.

فَلۡيَضۡحَكُواْ قَلِيلٗا وَلۡيَبۡكُواْ كَثِيرٗا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨٢

82. הנח להם לצחוק מעט, ולבכות [הרבה] יותר, כגמול על אשר פשעו.

فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٖ مِّنۡهُمۡ فَٱسۡتَـٔۡذَنُوكَ لِلۡخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخۡرُجُواْ مَعِيَ أَبَدٗا وَلَن تُقَٰتِلُواْ مَعِيَ عَدُوًّاۖ إِنَّكُمۡ رَضِيتُم بِٱلۡقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٖ فَٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡخَٰلِفِينَ ٨٣

83. ואם בדרכך חזרה משדה הקרב תעבור על קבוצה מיושבי הבית ויבקשו ממך לצאת [למלחמה אחרת], אמור: לעולם לא תצאו עמי ולעולם לא תלחמו עִמִּי נגד אויב כלשהו, כי הרי בחרתם לשבת בית בפעם הראשונה, על-כֵּן המשיכו לשבת עם יושבי הבית.

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٖ مِّنۡهُم مَّاتَ أَبَدٗا وَلَا تَقُمۡ عَلَىٰ قَبۡرِهِۦٓۖ إِنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُواْ وَهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨٤

84. ולא תקיים תפילה על מי שמת מהם לעולם, ולא תעמוד על קיברו, כי הרי הם כפרו באלוהים ובשליחו, וימותו בהיותם פושעים.

وَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَأَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ٨٥

85. ואל תתלהב מהונם ומצאצאיהם, כי בהם מתכנן אלוהים לייסר אותם בעולם הזה, ותצא נשמתם בהיותם כופרים.

وَإِذَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٌ أَنۡ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُواْ مَعَ رَسُولِهِ ٱسۡتَـٔۡذَنَكَ أُوْلُواْ ٱلطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ وَقَالُواْ ذَرۡنَا نَكُن مَّعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٨٦

86. וכאשר תינתן "סורה" הקוראת: האמינו באלוהים והילחמו [מלחמת מצווה] עם שליחו, יבקשוך האמידים שביניהם להרפות מהם באומרם: הנח לנו להיות עם היושבים בית.

رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلۡخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٨٧

87. הם העדיפו להיות עם נשים משפחותיהם הנשארות בביתן מאחור, ליבותיהם נאטמו ואינם מסוגלים להבין עוד.

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ جَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡخَيۡرَٰتُۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٨٨

88. ואולם השליח והמאמינים עִמוֹ נלחמו בכספם ובנפשותם, לאלה יינתנו הטובות, ואלה הם המצליחים.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٨٩

89. הכין להם אלוהים גנות שנהרות זורמים מתחתיהן, יחיו בתוכן לעד, וזהו הניצחון הגדול.

وَجَآءَ ٱلۡمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ لِيُؤۡذَنَ لَهُمۡ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٠

90. והמצטדקים שוכני הערבה באו אליך למען יורשה להם [שלא לצאת], וישבו בית אלה אשר שיקרו לאלוהים ולשליחו, עונש מכאיב יפול על אלה אשר כפרו מביניהם.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرۡضَىٰ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُواْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ مَا عَلَى ٱلۡمُحۡسِنِينَ مِن سَبِيلٖۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩١

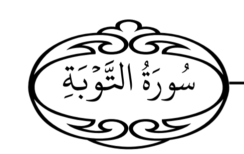
91. אין אשם על החלשים ועל החולים ועל אלה שאינם משיגים מה לתרום [למען המלחמה]. אם הם לא יצאו אליה, והם אכן כנים באמונתם ובמעשיהם ודורשים טוב לאלוהים ושליחו, אין כל אשמה על עושי הטוב. ואלוהים סַלָּח ורחום.

وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوۡكَ لِتَحۡمِلَهُمۡ قُلۡتَ لَآ أَجِدُ مَآ أَحۡمِلُكُمۡ عَلَيۡهِ تَوَلَّواْ وَّأَعۡيُنُهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُواْ مَا يُنفِقُونَ ٩٢

92. ואין אשם על אלה אשר באו אליך מבקשים לספק להם בהמות רכיבה [כדי לצאת עִמְּךָ למלחמה] ואמרת: אין לי בהמות רכיבה להציע לכם, והם חזרו כלעומת שבאו. ועיניהם זולגות דמע מרוב צער שאין ידם משגת מה לתרום למען המלחמה.

۞إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَسۡتَـٔۡذِنُونَكَ وَهُمۡ أَغۡنِيَآءُۚ رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلۡخَوَالِفِ وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٩٣

93. כי אם האשמה על אלה המבקשים לפטור אותם [מהמאמץ המלחמתי] על אף היותם בעלי יכולת, והם מרוצים להיות עם נשות הבית, חתם אלוהים את ליבותיהם כדי שהם לא יבינו דבר.

يَعۡتَذِرُونَ إِلَيۡكُمۡ إِذَا رَجَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡۚ قُل لَّا تَعۡتَذِرُواْ لَن نُّؤۡمِنَ لَكُمۡ قَدۡ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنۡ أَخۡبَارِكُمۡۚ وَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩٤

94. והם יצטדקו בפניכם בעת שתשובו אליהם, אמור אל תצטדקו כי לא נאמין לכם, אלוהים כבר הודיענו אודותיכם, אלוהים ושליחו ראה יראו את מעשיכם, ושוב תשובו אל יודע הנסתר והנגלה, והוא אשר יודיעכם אודות אשר נהגתם לעשות.

سَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ إِذَا ٱنقَلَبۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ لِتُعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡۖ فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡۖ إِنَّهُمۡ رِجۡسٞۖ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٩٥

95. והם יישבעו לכם באלוהים בעת שתשובו אליהם [מהמלחמה] בתרוצי שקר למען תרפו מהם, אכן הרחקו מהם כי הנה תועבה הֵמָּה. מגוריהם גֵּיהִנּוֹם תמורת חטאיהם אשר חטאו.

يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ لِتَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡۖ فَإِن تَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرۡضَىٰ عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٩٦

96. הם נשבעים לכם בתרוצי שוא למען תרפו מהם, אך אם אתם תרפו מהם, אלוהים לא ירפה מעם הפושעים.

ٱلۡأَعۡرَابُ أَشَدُّ كُفۡرٗا وَنِفَاقٗا وَأَجۡدَرُ أَلَّا يَعۡلَمُواْ حُدُودَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٩٧

97. כפירתם והתחסדותם של הבדווים קשות יותר, והם נוטים שלא לדעת את החוקים אשר הוריד אלוהים על שליחו. ואלוהים יודע וחכם.

وَمِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغۡرَمٗا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ ٱلدَّوَآئِرَۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٩٨

98. ומבין הבדווים כאלה שרואים בצדקה שהם נותנים קנס הכרחי ומצפים לאסון שייפול עליכם, אך עליהם אכן ייפול האסון הנורא. ואלוהים שומע ויודע.

وَمِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرۡبَةٞ لَّهُمۡۚ سَيُدۡخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩٩

99. ומבין הבדווים כאלה שמאמינים באלוהים וביום הדין ומתיחסים למה שהם תורמים כעילה להתקרב [בהם] לאלוהים [ולזכות] בתפילת השליח להם, אכן זו היא התקרבות לאלוהים לזכותם, אלוהים יביאם תחת רחמיו ואלוהים סַלָּח ורחום.

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠

100. והחלוצים הראשונים מבין המהגרים והתומכים וכל אלה אשר הלכו בעקבותיהם במעשה הטוב, אלוהים שבע רצון מהם, והם שבעי רצון ממנו, ו-[הוא] הכין להם גנות שנהרות זורמים בהן, וישכנו בהן לעדי עד, וזהו הניצחון הגדול.

وَمِمَّنۡ حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مُنَٰفِقُونَۖ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ مَرَدُواْ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا تَعۡلَمُهُمۡۖ نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٖ ١٠١

101. ומבין הערבים יושבי המדבר הנמצאים בסביבתכם אנשים צבועים ומתחסדים; ובתושבי אלמדינה כאלה אשר התרגלו להתחסדות, אין אתה מכיר אותם, אך אנו מכירים אותם, אנו נענישם עונש כפול. ולאחר מכן ישובו אל ייסורים קשים.

وَءَاخَرُونَ ٱعۡتَرَفُواْ بِذُنُوبِهِمۡ خَلَطُواْ عَمَلٗا صَٰلِحٗا وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٠٢

102. ואחרים אשר הודו על חטאיהם, ערבבו מעשים טובים במעשים רעים, עשוי אלוהים לרחם עליהם, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

خُذۡ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ صَدَقَةٗ تُطَهِّرُهُمۡ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيۡهِمۡۖ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٞ لَّهُمۡۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٣

103. קח מכספם צדקה אשר בה תטהר ותזכה אותם, והתפלל למענם, אכן תפילתך שלווה להם, ואלוהים שומע ויודע.

أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهِۦ وَيَأۡخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٤

104. האם לא ידעו כי אלוהים הוא שמקבל את החזרה בתשובה מעובדיו, ולוקח את הצדקות, ושאלוהים הוא שמקבל את השבים אליו והוא הרחום.

وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٠٥

105. ואמור: [קומו] לעשות [דבר], הנה אלוהים ראה יראה את מעשיכם, וכן גם שליחו והמאמינים, [ואתם] אכן תשובו אל יודע הנסתר והנגלה, והוא יודיעכם אודות מעשיכם.

وَءَاخَرُونَ مُرۡجَوۡنَ لِأَمۡرِ ٱللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمۡ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيۡهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ١٠٦

106. ואחרים מעוכב משפטם עד לפקודת אלוהים, הוא [אלוהים] עלול להענישם, והוא עשוי למחול להם. ואלוהים יודע וחכם.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبۡلُۚ وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٠٧

107. ומבין המתחסדים כאלה אשר הקימו מסגד במטרה לפגוע באסלאם ולתמוך בכופרים ולגרום לפילוג בשורות המאמינים ומצפים לבואו של זה אשר הכריז לפני כן מלחמה על אלוהים ועל שליחו, הם נשבעים לאמור: לא התכוונו אלא לטובה, ואלוהים יעיד כי הם כוזבים.

لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ مِنۡ أَوَّلِ يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ رِجَالٞ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

108. לעולם לא תעמוד במסגד זה לתפילה, אכן מסגד המבוסס על יראת הבורא מיומו הראשון, ראוי יותר שתופיע בו, ובו אנשים חפצים להיטהר, ואלוהים אוהב את המיטהרים.

أَفَمَنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ عَلَىٰ تَقۡوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٍ خَيۡرٌ أَم مَّنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٖ فَٱنۡهَارَ بِهِۦ فِي نَارِ جَهَنَّمَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109. האם זה אשר כונן את מבנהו על יסודות יראת אלוהים ושביעות רצונו הוא הטוב; או שמא זה אשר הקים את מבנהו על קצה גדה נסחפת, ואז התמוטט עִמָּהּ אל תוך אש הגֵּיהִנּוֹם? ואלוהים לא ינחה את עם הפושעים.

لَا يَزَالُ بُنۡيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوۡاْ رِيبَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

110. בניינם אשר בנו לא יחדל לעורר ספק בליבותיהם, עד אשר ייקרעו ליבותם, ואלוהים יודע וחכם.

۞إِنَّ ٱللَّهَ ٱشۡتَرَىٰ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَنفُسَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلۡجَنَّةَۚ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقۡتُلُونَ وَيُقۡتَلُونَۖ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ وَٱلۡقُرۡءَانِۚ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِۚ فَٱسۡتَبۡشِرُواْ بِبَيۡعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعۡتُم بِهِۦۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿١١١﴾

111. הנה אלוהים קנה מן המאמינים את נפשותיהם ואת הונם תמורת שיזכו בגן עדן, ויילחמו למען אלוהים, יהרגו וייהרגו, ואלוהים כובל על עצמו לאמת את הבטחתו, בתורה, באִנְגִּ'ילְיוֹן ובקוראן. הַאֻמְנָם קיים נאמן יותר מאלוהים לקיים הבטחתו? על-כן שימחו בעיסקה אשר עשיתם! וזוהי הזכייה הגדולה.

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلۡعَٰبِدُونَ ٱلۡحَٰمِدُونَ ٱلسَّٰٓئِحُونَ ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلۡأٓمِرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٢

112. החוזרים בתשובה, העובדים את אלוהים והמהללים אותו, הנודדים בארץ לברכו, הכורעים והמשתחווים, המצווים על הטוב ומרחיקים מן הרע, והשומרים על מצוות אלוהים, בשר, אֵפוֹא, את המאמינים [בשכר הטוב].

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١٣

113. אין הנביא ואין המאמינים מחויבים לבקש מחילה וסליחה מאת אלוהים בעבור הכופרים; ואף אם היו מקרבה קרובה, זאת עקב שהתברר להם שהֵמָּה אנשי הגֵּיהִנּוֹם.

وَمَا كَانَ ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَأَوَّٰهٌ حَلِيمٞ ١١٤

114. לא היתה תפילת אברהם למען אביו אלא עקב הבטחה אשר הבטיח לו, אך כאשר התברר לו כי אוֹיֵב אלוהים אביו, התנער ממנו, אכן אברהם רחום לב וסובלני.

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ١١٥

115. וחלילה לו לאלוהים להתעות אנשים לאחר שהנחה אותם לדרך הישר, עד אשר יבהיר להם את אשר עליהם להישמר ממנו, הנה אלוהים מיטיב לדעת כל.

إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ١١٦

116. הנה לאלוהים מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ, מחייה וממית, ואין לכם מלבד אלוהים כל מגן וכל מושיע.

لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلۡعُسۡرَةِ مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٖ مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١١٧

117. הנה מחל אלוהים לנביא ולמהגרים ולתומכים ולאלה אשר הלכו אחריו בשעת צרה לאחר שכמעט סטו לבבות קבוצה מהם, ומחל להם אלוהים, כי הרי הוא טוב להם ורחום.

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ أَنفُسُهُمۡ وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلۡجَأَ مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيۡهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوبُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١١٨

118. והאלוהים מחל לאותם שלושה אשר הושארו בבית עד אשר צרה עליהם הארץ על אף רוחבה, וצרו עליהם נפשותיהם ובטוחים היו שאין להם כל מפלט מאלוהים אלא [בפניה] אליו, והוא מחל להם למען ישובו, הנה אלוהים הוא המקבל את השבים [אליו] והוא הרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُواْ مَعَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١١٩

119. הוי המאמינים! ייראו את אלוהים והיו עם דוברי האמת.

مَا كَانَ لِأَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ وَمَنۡ حَوۡلَهُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ أَن يَتَخَلَّفُواْ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرۡغَبُواْ بِأَنفُسِهِمۡ عَن نَّفۡسِهِۦۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ لَا يُصِيبُهُمۡ ظَمَأٞ وَلَا نَصَبٞ وَلَا مَخۡمَصَةٞ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوۡطِئٗا يَغِيظُ ٱلۡكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنۡ عَدُوّٖ نَّيۡلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِۦ عَمَلٞ صَٰلِحٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٢٠

120. לא יאה היה לאנשי אלמדינה ולאלה שסביבם מאנשי הערבה לנטוש את הנביא, או להעדיף את חייהם על חייו, זאת למען לא יפקוד אותם צמא או עמל מיגע, או רעב, במלחמת אלוהים, ושלא יעלו על מקום אשר ירגיז את הכופרים, וכל אימת שהם יפגעו באוֹיֵב יירשם להם הדבר לזכותם, אכן אין אלוהים מאבד את שכר המיטיבים.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةٗ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةٗ وَلَا يَقۡطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢١

121. ואין הם מנפיקים צדקה [כלשהי] קטנה כגדולה, ולא יעברו נחל מבלי שייכתב לזכותם, למען יגמול להם אלוהים את הטוב ביותר תמורת מעשיהם.

۞وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ كَآفَّةٗۚ فَلَوۡلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرۡقَةٖ مِّنۡهُمۡ طَآئِفَةٞ لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ ١٢٢

122. ואין כלל המאמינים מחוייבים לצאת למלחמה, ודי אם תצא קבוצה אחת מכל קהילה, למען ילמדו את דרכי המלחמה ואת יסודות האמונה, ובשובם לעמם יוכלו להדריך את בני שבטם כיצד להיות זהירים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٢٣

123. הוי המאמינים, הילחמו באלה הכופרים הנמצאים בקרבכם והַקְפִּידוּ עִמָּהֶם, וּדְעוּ כי אלוהים עם היראים.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ١٢٤

124. ובעת שבשורה חדשה יורדת אליכם, יימצאו כאלה ששואלים למי הוסיפה בשורה זו אמונה? אכן למאמינים נוספה אמונה אשר בה הם שמחים.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا إِلَىٰ رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ١٢٥

125. אך לאלה אשר חולי בליבם נוספה טומאה על טומאתם והם ימותו ככופרים.

أَوَلَا يَرَوۡنَ أَنَّهُمۡ يُفۡتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٖ مَّرَّةً أَوۡ مَرَّتَيۡنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦

126. הַאֻמְנָם אינם מבחינים שהם עומדים למבחן בכל שנה פעם אחת או פעמיים, אך הם אינם חוזרים בהם ואין הם נותנים דעתם.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ هَلۡ يَرَىٰكُم مِّنۡ أَحَدٖ ثُمَّ ٱنصَرَفُواْۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ١٢٧

127. ובעת שיורדת ״סורה״ [מהקוראן], הנה הם מביטים איש אל רעהו [באומרם]: האם מישהו מבחין בנו? ולאחר מכן הם מסתלקים, אלוהים אוטם את ליבותיהם בהיותם עם חסרי בינה.

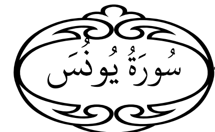
لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ عَزِيزٌ عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيصٌ عَلَيۡكُم بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٢٨

128. הנה הופיע בקרבכם שליח מתוככם, נושא בכאב את סבלכם ודואג לכם, והוא רב חסד ורחמן כלפי המאמינים.

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ١٢٩

129. אך אם יפנו עורף, אמור: דייני באלוהים, שאין אלוה זולתו, עליו סומך אני, והוא הריבון הנישא על כס המלכות!

سُورَةُ يُونُس

مَكِّيَّة وآياتها ١١٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ٢

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ رَجُلٖ مِّنۡهُمۡ أَنۡ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنَّ لَهُمۡ قَدَمَ صِدۡقٍ عِندَ رَبِّهِمۡۗ قَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٞ مُّبِينٌ ٣

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ إِذۡنِهِۦۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٤

סורַת יונֻס

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 110

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. א.ל.ר. [אַלֶף.לאמ.רַ.], אלה הן אותות ספר החוכמה.

3. הַאֻמְנָם נראה תמוה בעיני האנשים שברכנו איש מתוכם בנבואה לאמור: הזהר את בני האדם ושא בשורה למאמינים שמעמדם בקרב ריבונם נעלה ומכובד – אך הכופרים יאמרו: אין זה אלא מכשף נודע.

4. הנה ריבונכם אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ על פי שש תקופות, ולאחר מכן התנשא על כס המלכות. מנהל כל ענין, אין כל מליץ יושר בפניו אלא ברשותו. זהו אלוהים ריבונכם, עיבדוהו אֵפוֹא, [הַאֻמְנָם] אינכם נותנים דעת.

إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقًّاۚ إِنَّهُۥ يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلۡقِسۡطِۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ وَعَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٥

5. אליו תשובו יחד, דבר אמת הוא מאלוהים. הוא היוצר את הבריאה; וחוזר ויוצר חלילה, על מנת לגמול למאמינים ועושי הטוב בצדק אך הכופרים, להם משקה מים רותחים ועינוי כבד עקב כפירתם.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلشَّمۡسَ ضِيَآءٗ وَٱلۡقَمَرَ نُورٗا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلۡحِسَابَۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٦

6. הוא אשר קבע את השמש להקרין אור מבהיק ואת הירח להחזיר את אורה, וקבע לו שלבים למען תדעו את מניין השנים והחישובים, ולא לשוא ברא אלוהים כל זה, הוא מפרט את האותות לעם בר דעת.

إِنَّ فِي ٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَّقُونَ ٧

7. אכן בחלוף הלילה והיום, ובאשר ברא אלוהים בַּשָּׁמַיִם ובארץ אותות לעם היראים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَٱطۡمَأَنُّواْ بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ٨

8. הנה אלה שאינם מצפים לפגוש אותנו, והם שבעי רצון בחיי העולם הזה שהם בטוחים בו, ואלה אשר הסיחו דעתם מאותותינו.

أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٩

9. כל אלה משכנם גֵּיהִנּוֹם כגמול למעשיהם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿١٠﴾

10. ואילו המאמינים ועושי הטוב, אלוהים ינחה אותם באור אמונתם, נהרות זורמים לרגליהם בגני המנועמים.

دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا سُبۡحَٰنَكَ ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٞۚ وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١١﴾

11. תפילתם שם היא: השבח לך אלוהים, והברכה שבפיהם: שלום – וסוף תפילתם: התהילה לאלוהים ריבון העולמים.

۞وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡۖ فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ﴿١٢﴾

12. ולו היה אלוהים חש להביא על הבריות את הרע, באותה מידה שהם רוצים שיחוש להביא עליהם את הטוב, אז היה נחרץ להם קיצם, נניח, אֵפוֹא, לאלה שאינם מצפים לפגוש אותנו לתעות במריים.

وَإِذَا مَسَّ ٱلۡإِنسَٰنَ ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوۡ قَاعِدًا أَوۡ قَآئِمٗا فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمۡ يَدۡعُنَآ إِلَىٰ ضُرّٖ مَّسَّهُۥۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡمُسۡرِفِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٣﴾

13. בעת שצרה נופלת על האדם, הוא חש לבקש אותנו לצידו, בין אם יושב הוא ובין אם עומד, אך כאשר אנו מסירים מעליו את צרתו, הנה הוא עובר כאילו שמעולם לא קרא לנו להסיר מעליו צרה שפגעה בו, כך נראים בעיניהם כהוגנים מעשי המשחיתים.

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿١٤﴾

14. אכן אנו השמדנו דורות רבים לפניכם כאשר פשעו [על אף] שהִגִּיעוּ אליהם שליחיהם במופתים, ו-[הם] לא האמינו, וכך אנו גומלים לעם הפושעים.

ثُمَّ جَعَلْنَٰكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ مِنۢ
بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

15. והקמנו אתכם כיורשים בארץ תחתם, למען נראה כיצד תנהגו.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ
ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا ٱئْتِ بِقُرْءَانٍ
غَيْرِ هَٰذَآ أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِىٓ أَنْ
أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلْقَآئِ نَفْسِىٓ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا
مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

16. ובעת הקראת אותותינו הגלויים, אמרו אלה שאינם מצפים לפגוש אותנו: הבא קוראן שונה מזה או החלף אותו, אמור: אין זו זכותי לשנות על דעת עצמי, ואני נוהג אך על פי הדבר שניגלה אֵלַי, הנני ירא אם אמרוד בדבר אלוהי מפני עונש כבד.

قُل لَّوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا تَلَوْتُهُۥ عَلَيْكُمْ
وَلَآ أَدْرَىٰكُم بِهِۦ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ
عُمُرًا مِّن قَبْلِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

17. אמור: לו אכן חפץ היה אלוהים לא הייתי קורא אותו לפניכם, ולא היה אלוהים נותן שתכירוהו, הרי כבר שהיתי בתוככם שנים [רבות] לפני כן, האינכם משכילים דבר?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ
ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿١٨﴾

18.ומי הוא הפושע, יותר מזה אשר בדה מליבו שקר על אלוהים או התכחש לאותותיו, אך לעולם לא יצליחו הפושעים.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا
عِندَ ٱللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ سُبْحَٰنَهُۥ
وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

19. והם עובדים על פני אלוהים, כאלה שלא יגרמו להם רעה ולא טובה, וטוענים: הנה אלה המושיעים לנו בפני אלוהים, אמור: האתם תודיעו לאלוהים על דברים שאינו יודע על קיומם בַּשָּׁמַיִם או בארץ, ישתבח ויתעלה הוא על אשר משתפים אתו.

وَمَا كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَٱخْتَلَفُوا۟ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

20. בני האדם לא היו אלא אומה אחת, והם נחלקו ביניהם, ולו לא דבר אשר יצא לפני כן מאת אלוהיך היה נחרץ הענין אשר הם נחלקים בו.

وَيَقُولُونَ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا ٱلْغَيْبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٢١﴾

21. והם אומרים: מדוע לא ניתן לו אות מאת אלוהיו? אמור: ידיעת הנסתר הינה נחלת אלוהים, חכו אֵפוֹא והנני עִמָּכֶם בין המחכים.

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

22. ובעת שניתן לאנשים לחוש את טעם הרחמים לאחר צרה שפקדה אותם, הנה הם זוממים מזימות כנגד אותותינו, אמור: מזימות אלוהים מהירות יותר [משלכם], והנה שליחינו כותבים את אשר הינכם זוממים.

هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٣﴾

23. הוא אשר מוליך אתכם ביבשה ובים, עד אשר היותכם מפליגים באוניות בשמחה, והרוח קלילה ונעימה; והנה מופיעה לפתע רוח סערה, והגלים עולים עליהם מכל צד, ונראה להם שהם אפופים [בסכנה], אז הם קוראים לאלוהים באמונה כנה לאמור: אם תצילנו מהסכנה הזאת, אכן נהיה לך אסירי תודה.

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمۡ إِذَا هُمۡ يَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۖ مَّتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٤

24. אך כאשר היציל אותם, הנה הם משחיתים בארץ בלא צדק, הוי בני האדם, הנה הפשע שאתם יוזמים פוגע רק בכם. הפשעים שלכם אינם אלא להשגת מותרות העולם הזה. אחרי כן אלינו תשובו ואז נודיעכם את פשר מעשיכם.

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ مِمَّا يَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلۡأَنۡعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلۡأَرۡضُ زُخۡرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتۡ وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ قَٰدِرُونَ عَلَيۡهَآ أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ بِٱلۡأَمۡسِۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٢٥

25. הנה דוגמת חיי העולם הזה כדוגמת מים אשר הורדנו מן הַשָּׁמַיִם, והתמזגו בהם צמחי הארץ שמהם אוכלים בני האדם והבהמות, עד אשר תלבש הארץ את צורתה ואת מלוא יופייה, ונדמה ליושביה שבידם השליטה עליה, תנחת עליה הפקודה מטעמנו בלילה או ביום, והנה היא חציר כאילו לא פרחה יום אחד קודם, כך אנו מפרטים את האותות לעם שמבטא חשיבה.

وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٢٦

26. ואלוהים קורא אל משכן השלום, ומנחה את אשר יחפוץ לדרך מישרים.

۞لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ ٱلۡحُسۡنَىٰ وَزِيَادَةٞۖ وَلَا يَرۡهَقُ وُجُوهَهُمۡ قَتَرٞ وَلَا ذِلَّةٌۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧

27. לאלה שעושים את הטוב גמול טוב יותר ממנו, ולא תעלה על פניהם קדרות ולא כלימה, אלה הם בני גן העדן ישהו בו לעד.

وَٱلَّذِينَ كَسَبُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةِۭ بِمِثۡلِهَا وَتَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۖ كَأَنَّمَآ أُغۡشِيَتۡ وُجُوهُهُمۡ قِطَعٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ مُظۡلِمًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٨

28. ולאלה שעשו את הרע גמול רע שכנגד, ותכסה אותם הכלימה; אין להם כל מגן מפני אלוהים, כאילו עלתה על פניהם אפילת לילה חשוכה, אלה הם בני אש הגֵּיהִנּוֹם ישהו בה לעד.

وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ مَكَانَكُمۡ أَنتُمۡ وَشُرَكَآؤُكُمۡۚ فَزَيَّلۡنَا بَيۡنَهُمۡۖ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمۡ إِيَّانَا تَعۡبُدُونَ ٢٩

29. וביום שנאסוף אותם יחד ונאמר לאלה אשר כפרו: עימדו לאחור יחד עם השותפים שלכם, ואז הפרדנו ביניהם, ושותפיהם אלוהי השקר קמו לאמור: אכן, לא אותנו עבדתם.

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ إِن كُنَّا عَنۡ عِبَادَتِكُمۡ لَغَٰفِلِينَ ٣٠

30. ודיינו באלוהים להיות עד בינינו לביניכם, אכן לא היינו מודעים היטב לעבודתכם אותנו.

هُنَالِكَ تَبۡلُواْ كُلُّ نَفۡسٖ مَّآ أَسۡلَفَتۡۚ وَرُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ ٱلۡحَقِّۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٣١

31. שם תבחן כל נפש את אשר עשתה קודם, ושוב ישובו אל אלוהים ריבונם האמיתי, וכל אשר בדו יעלו בתוהו.

قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ أَمَّن يَمۡلِكُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَمَن يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُۚ فَقُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢

32. אמור: מיהו זה הדואג לכלכלתכם מן הַשָּׁמַיִם ומן הארץ? ומיהו השולט ב{כושר} השמיעה והראייה; ומיהו המוציא את החי מן המת, ומוציא את המת מן החי, ומארגן כל ענין; והם יאמרו: אלוהים, אמור: האם לא תיראו, אם כן, מפניו?

فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلۡحَقُّۖ فَمَاذَا بَعۡدَ ٱلۡحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُۖ فَأَنَّىٰ تُصۡرَفُونَ ٣٣

33.אכן, זהו ריבונכם האמיתי. ומהו הדבר שיחליף את האמת אם לא הַתְּעִיָּה, איכה, אם כן, תרחקו ממנה.

كَذَٰلِكَ حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓاْ أَنَّهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٣٤

34. וכך נגזר דבר אלוהיך בצדק על אלה אשר פשעו כי אינם מאמינים.

قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣٥

35. אמור: האם יש בין שותפיכם [אלילי השקר] מי שמסוגל ליצור את הבריאה ולהשיבנה אליו? אמור: אלוהים לבדו יוצר את הבריאה ומשיבה אליו, איכה, אֵפוֹא, תפנו עורף לדבר האמת.

قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهۡدِي لِلۡحَقِّۗ أَفَمَن يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّيٓ إِلَّآ أَن يُهۡدَىٰۖ فَمَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٦

36. אמור: האם מבין שותפיכם מי שמנחה אל האמת? אמור: הנה אלוהים לבדו מנחה אל האמת, ומיהו הראוי שילכו אחריו, זה המנחה אל האמת או זה שאינו מנחה והוא [עצמו] זקוק להנחיה, מה לכם וכיצד אתם פוסקים.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكۡثَرُهُمۡ إِلَّا ظَنًّاۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ ٱلۡحَقِّ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٣٧

37. ואין מרביתם הולכים אלא אחרי דמיון שוא, אך אין דמיון השוא מועיל במאומה בפני האמת. אכן אלוהים יודע את אשר יעשו.

وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ أَن يُفۡتَرَىٰ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٨

38. וחלילה לו לקוראן הזה להיות בדוי זולתי מאלוהים, והוא אכן ירד על מנת לאמת את הספרים שניתנו לפניו, ולבאר [נאמנה] את הספר שאין פקפוק בו מאת ריבון העולמים.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٣٩

39. או שיאמרו: הוא מעצמו בדה אותו, הביאו, אם כן, "סורה" אחת דוגמה, וקיראו לעזרתכם את כל אשר תרצו מלבד אלוהים, אם אכן דוברי אמת אתם.

بَلۡ كَذَّبُواْ بِمَا لَمۡ يُحِيطُواْ بِعِلۡمِهِۦ وَلَمَّا يَأۡتِهِمۡ تَأۡوِيلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٠

40. אדרבא, כי אם התכחשו לענין שלא השכילו להבינו ולא הִגִּיעָם פשר מובנו, כך התכחשו אלה שקדמו להם, ראה, אֵפוֹא, כיצד היה גורל הפושעים.

وَمِنۡهُم مَّن يُؤۡمِنُ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن لَّا يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٤١

41. ומהם אשר יאמינו בו; ומהם אשר לא יאמינו בו, ואלוהיך הוא היודע את המשחיתים.

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡۖ أَنتُم بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعۡمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٤٢

42. ואם יכריזו שדבר שקר בפיך, אמור: לי מעשיי ולכם מעשיכם, אין אתם מחוייבים למעשיי, ואין אני מחוייב למעשיכם.

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

43. ומהם אשר נוטים לשמוע דבריך, אך התוכל אתה להשמיע [דבריך] לחרשים, על אף היותם חסרי דעת.

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا۟ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

44. ומהם כאלה המישירים מבט אליך, הַאֻמְנָם תוכל אתה להנחות את העיוורים על אף שאינם מסוגלים לראות.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ ٱلنَّاسَ شَيْـًٔا وَلَـٰكِنَّ ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

45. אכן, אין אלוהים עושק את בני האדם במאומה, אולם האנשים עצמם עושקים את נפשותיהם.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ﴿٤٦﴾

46. וביום אשר יאסוף אותם, ייראה להם כאילו לא שהו זולתי שעה מאותו יום [מנסים] להכיר איש את רעהו. אכן הפסידו אלה אשר התכחשו למפגש אלוהים, ודרכם לתהייה.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٧﴾

47. ואם נראיך עוד בעולם הזה חלק מהעונש המצופה להם, או שנאסוף אותך עוד בטרם יתגשם [עונשם] לפניך, הרי אלינו שובם, ואז אלוהים הוא העד למעשיהם.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

48. ולכל אומה שליח, ועם בוא השליח אליהם יחרץ הגורל ביניהם בצדק, והם לא יֵעָשְׁקוּ.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾

49. והם יאמרו: אימתי יתממש הענין הזה, אם דוברי אמת אתם.

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي ضَرّٗا وَلَا نَفۡعًا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ فَلَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ﴿٥٠﴾

50. אמור: אין אני שולט כלפי עצמי במאומה, לא לטוב ולא לרע, זולתי אשר יחפוץ אלוהים, לכל אומה מועד קבוע [לחרוץ את דינם] ובעת שמגיע מועדם לא יצליחו להקדים אותו בשעה אחת ולא לעכבו.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوۡ نَهَارٗا مَّاذَا يَسۡتَعۡجِلُ مِنۡهُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٥١﴾

51. אמור: הודיעוני אם אכן יפתיעכם עונש אלוהים באישון לילה או באור יום, באיזה משני המצבים תהיה בחירת החוטאים.

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنتُم بِهِۦٓۚ ءَآلۡـَٰٔنَ وَقَدۡ كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿٥٢﴾

52. ורק כאשר ייפול דבר תאמינו בו? האם רק אז לאחר שדרשתם מקודם להחישו?

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ﴿٥٣﴾

53. אז ייאמר לפושעים: טעמו, אֵפוֹא, את העונש הנצחי. האם יהיה גורלכם שונה מפרי מעשה ידיכם?

۞وَيَسۡتَنۢبِـُٔونَكَ أَحَقٌّ هُوَۖ قُلۡ إِي وَرَبِّيٓ إِنَّهُۥ لَحَقّٞۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ﴿٥٤﴾

54. והם יבקשו את דבר פיך: הַאֻמְנָם אמת הדבר? אמור: חי אלוהים, אכן אמת הוא ולעולם לא תצליחו להכשיל.

وَلَوۡ أَنَّ لِكُلِّ نَفۡسٖ ظَلَمَتۡ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لَٱفۡتَدَتۡ بِهِۦۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۖ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٥٥

55. ולו היה לכל נפש פושעת כל אשר בארץ, היתה מבקשת לתרום אותו כפדיון לעצמה, ו{הפושעים} הסתירו את החרטה כאשר הבחינו בעונש, ו-[אלוהים] פסק בינם בצדק, והם לא יקופחו.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٦

56. ו-[זִכְרוּ] שאכן כל אשר בַּשָּׁמַיִם ובארץ לאלוהים הוא, ו-[זִכְרוּ] שדבר אלוהים אמת הוא. אך מרביתם חסרי הבנה.

هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٥٧

57. הוא המחייה והממית ואליו תשובו בחזרה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٨

58. הוי בני האדם, הנה הגיעתכם עצה מאת ריבונכם [שהיא] מרפא למה שבלבבות, דרך מישרים ורחמים למאמינים.

قُلۡ بِفَضۡلِ ٱللَّهِ وَبِرَحۡمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلۡيَفۡرَحُواْ هُوَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ٥٩

59. אמור [כל זה] בחסד אלוהים וברחמיו, ועל-כן שבזה ישמחו, הוא עדיף להם מאשר הם אוספים.

قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزۡقٖ فَجَعَلۡتُم مِّنۡهُ حَرَامٗا وَحَلَٰلٗا قُلۡ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمۡۖ أَمۡ عَلَى ٱللَّهِ تَفۡتَرُونَ ٦٠

60. אמור: הודיעוני על אשר הוריד לכם אלוהים למזון, ואתם קבעתם ממנו את האסור ואת המותר, אמור: האם אלוהים נתן לכם הזכות. אוֹ שאתם בודים מעצמכם על אלוהים דבר שקר.

وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَشۡكُرُونَ ٦١

61. ומה חושבים אלה הבודים על אלוהים דברי שקר ביום הדין, אכן אלוהים [רחמן] ובר חסד כלפי בני האדם, אך מרביתם כפויי טובה.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأۡنٖ وَمَا تَتۡلُواْ مِنۡهُ مِن قُرۡءَانٖ وَلَا تَعۡمَلُونَ مِنۡ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيۡكُمۡ شُهُودًا إِذۡ تُفِيضُونَ فِيهِۚ وَمَا يَعۡزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثۡقَالِ ذَرَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصۡغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرَ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ٦٢

62. וכל דבר אשר תעסוק בו ואשר תשמיע כלפיו דברי קוראן, וכל עיסוק שתעסקו בו, אנו צופים בכם בעת העשייה, לא יוסתר דבר מעיני ריבונך, ולו במשקל גרגר בארץ או בַּשָּׁמַיִם, ולא קטן מזה ולא גדול ממנו מבלי שהוא רשום בספר גלוי.

أَلَآ إِنَّ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٣

63. הרי אכן חסידי אלוהים, לא ייפול עליהם פחד ולא יגון.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٦٤

64. אלה אשר האמינו והיו ישרי דרך.

لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ لَا تَبۡدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٥

65. להם הבשורה בחיי העולם הזה, ובעולם הבא, אין שינוי בדברי אלוהים וזוהי הזכייה הגדולה.

وَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ إِنَّ ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًاۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦٦

66. ואל יעציבו אותך דבריהם, אכן העוז כולו לאלוהים, והוא השומע ויודע כל.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٦٧

67. הרי אכן לאלוהים הוא כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ואין אלה אשר הולכים אחרי שותפים מבלעדי אלוהים, אלא הולכים בעקבות דמיון ליבם. ואין הם אלא הוגי שוא.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٦٨

68. הוא [אלוהים] אש קבע לכם את הלילה למען תנוחו בו, וקבע לכם את היום מלא זיו [לניהול עסקיכם]. הנה לכם באלה אותות לעם שומעים.

قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱلۡغَنِيُّۖ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ إِنۡ عِندَكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭ بِهَٰذَآۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٩

69. והם טענו: הנה אלוהים קבע לעצמו בן, חלילה לו, הוא העשיר, כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ שייך לו, ולכם אין כל שליטה על אלה, האם [תעיזו] לומר על אלוהים דברים שאינכם יודעים?

قُلۡ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُونَ ٧٠

70. אמור: אכן אלה הבודים על אלוהים דברי שקר, לעולם לא יצליחו.

مَتَٰعٞ فِي ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ ٱلۡعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٧١

71. זאת הנאה להם בעולם הזה, ולאחר מכן אלינו שובם, אז נגרום להם לחוש את העונש הכבד על כפירתם.

۞وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُم مَّقَامِي وَتَذۡكِيرِي بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُ فَأَجۡمِعُوٓاْ أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗ ثُمَّ ٱقۡضُوٓاْ إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١

72. וּקְרָא באוזניהם את סיפור נֹחַ כאשר אמר לעמו: הוי עמי, אם קשה בעיניכם היותי עומד לצד אלוהים ומזהירכם באותותיו, הרי אך באלוהים בוטח אני. על-כֵּן זמנו את יועציכם ואת שותפיכם [אשר שיתפתם עם אלוהים] והיו נחרצים, ועשו בי את זממכם ואל תיתנו לי שהות.

فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَمَا سَأَلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٧٢

73. אך אם תפנו עורף, אזי זיכרו שאני לא ביקשתי מכם שכר כלשהו, אין שכרי אלא מאת אלוהים. ואני צוויתי להיות מאלה המתמסרים לו.

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ خَلَٰٓئِفَ وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ ٧٣

74. הם ייחסו לו שקר, אך אנו היצלנו אותו ואת אלה אשר היו איתו בתיבה. וקבענו אותם מנהיגים בארץ, והטבענו את אשר התכחשו לאותותינו, ראה, אֵפוֹא, איכה היתה אחרית אלה אשר הוזהרו.

ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ نَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٧٤

75. ולאחר מכן שלחנו בעקבותיו שליחים. איש אל עמו, והם היציגו בפניהם המופתים, אך הם לא האמינו באשר כפרו בו קודם לכן, כך אנו חותמים על ליבות פורעי החוק.

ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ بِـَٔايَٰتِنَا فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٧٦

76. אחרי כן שלחנו בעקבותם את משה ואת אהרון באותותינו אל פרעה ואל נגידי עמו, והם התנשאו והיו לעם פושעים.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰذَا لَسِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧٧

77. וכאשר הגיעם דבר האמת מאיתנו אמרו: אין זה אלא [משחק] כישוף גלוי.

قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمۡۖ أَسِحۡرٌ هَٰذَا وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّٰحِرُونَ ٧٨

78. אמר משה: הַאֻמְנָם תגידו על האמת כאשר הגיעתכם אם אכן ענין כישוף זה [על אף] שלעולם לא יצליחו המכשפים.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا نَحۡنُ لَكُمَا بِمُؤۡمِنِينَ ٧٩

79. אמרו: הַאֻמְנָם באת אלינו על מנת להרחיקנו מאשר מצאנו את אבותינו אוחזים בו? ולשניכם תהיה הגדולה בארץ? אך אנו לעולם לא נאמין לאיש מכם.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ٨٠

80. ופרעה אמר: הביאו בפניי כל מכשף בקי.

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٨١

81. ובעת הופעת המכשפים פנה אליהם משה לאמור: הטילו את אשר [באתם] להטיל.

فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨٢

82. וכאשר היטילו את כישופיהם אמר משה: זה אשר הבאתם אינו אלא כישוף. אכן אלוהים עומד להכשילו, כי אין אלוהים נותן הצלחה למעשי המשחיתים.

وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

83. ואלוהים מקיים את האמת על פי דרכו, על אף התנגדות הפושעים.

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٨٤﴾

84. ולא צייתו למשה זולתי צעירים מועטים מבני עמו, בגלל הפחד מפרעה ואנשיו לבל יפגעו בהם. אכן פרעה רודן ועריץ בארץ, והוא אכן מן המשחיתים.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

85. ואמר משה: הוי בני עמי, אם באלוהים מאמינים אתם, ביטחו בו, אם אכן מתמסרים אתם לרצונו.

فَقَالُواْ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

86. והם אמרו: באלוהים בוטחים אנו, אלוהינו, אל תייסר אותנו בידי האנשים הפושעים.

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٧﴾

87. והצל אותנו [בחסד] רחמיך מפני עם הכופרים.

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَٱجْعَلُواْ بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

88. ודיברנו אל משה ואל אחיו לאמור: הקימו לבני עמכם במצרים בתים, ועשו את בתיכם סמוכים ומקבילים זה לזה. עירכו תפילה ובשרו למאמינים טובות.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا ٱطْمِسْ

89. ואמר משה: אלוהינו, הנה אתה נתת לפרעה ולאנשיו פאר וממון בחיי העולם הזה, ובזאת, אלוהינו,

عَلَىٰٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ وَٱشۡدُدۡ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُواْ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٨٩

הם מתעים [את העם] מללכת בדרכך, אלוהינו, חסל את הונם ואת תפארתם, והכבד על ליבותיהם שלא יאמינו עד אשר יטעמו את העונש הכואב.

قَالَ قَدۡ أُجِيبَت دَّعۡوَتُكُمَا فَٱسۡتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٩٠

90. אמר [אלוהים] הנה נענתה תפילתכם, ועתה עימדו שניכם איתנים, ואל תלכו בעקבות אלה שאינם יודעים [דבר].

۞ وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ وَجُنُودُهُۥ بَغۡيٗا وَعَدۡوًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدۡرَكَهُ ٱلۡغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِيٓ ءَامَنَتۡ بِهِۦ بَنُوٓاْ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٩١

91. והעברנו את בני ישראל את הים, ורדפו אחריהם פרעה וחייליו מתוך זדון ואיבה, עד אשר עמד פרעה לטבוע אמר: הנה מאמין אני שאין אלוהים מלבד זה אשר האמינו בו בני ישראל, והנה אני מתמסר לאותו אלוהים.

ءَآلۡـَٰٔنَ وَقَدۡ عَصَيۡتَ قَبۡلُ وَكُنتَ مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٩٢

92. הַאֻמְנָם עתה! ואתה שהתמרדת לפני כן והיית מן המשחיתים.

فَٱلۡيَوۡمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنۡ خَلۡفَكَ ءَايَةٗۚ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنۡ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ٩٣

93. על-כן היום נצילך גוף ללא רוח, על מנת שתהיה לאות לכל הבאים אחריך, אכן, רבים האנשים המפנים לאותותינו עורף.

وَلَقَدۡ بَوَّأۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدۡقٖ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ فَمَا ٱخۡتَلَفُواْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٩٤

94. וקבענו לבני ישראל מושב מכובד, והענקנו להם פרנסה טובה, והם לא נחלקו ביניהם עד אשר הגיעה אליהם הדעת, אכן ריבונך ישפוט ביניהם ביום הדין על אשר נחלקו בו.

فَإِن كُنتَ فِي شَكّٖ مِّمَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ فَسۡـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقۡرَءُونَ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكَۚ لَقَدۡ جَآءَكَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ٩٥

95. ואם בספק אתה על אשר הורדנו אליך, שאל את אלה הקוראים את הספר מלפניך, אכן קיבלת את האמת מאת ריבונך, אל תהיה, אֵפוֹא, מן הספקנים.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٩٦

96. ואל תהיה מאלה המתכחשים לאותות אלוהים, פֶּן תהיה מן האובדים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتۡ عَلَيۡهِمۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ ٩٧

97. אכן אלה אשר נגזר עליהם העונש מאת אלוהים לא יאמינו.

وَلَوۡ جَآءَتۡهُمۡ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٩٨

98. אף אם תגיעם אות כלשהי, עד אשר יבחינו בעונש הכואב.

فَلَوۡلَا كَانَتۡ قَرۡيَةٌ ءَامَنَتۡ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ إِلَّا قَوۡمَ يُونُسَ لَمَّآ ءَامَنُواْ كَشَفۡنَا عَنۡهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٖ ٩٩

99. ומדוע לא היתה בקירבם עיר שתאמין, ואמונתה תועיל לה להינצל, פרט לעם "יונה" אשר האמינו, ואנו הסרנו מהם את ייסורי הבושה בחיי העולם הזה, והענקנו להם מכל טוב לזמן קצוב.

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَأٓمَنَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ كُلُّهُمۡ جَمِيعًاۚ أَفَأَنتَ تُكۡرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

100. ולו היה אלוהיך כופה את רצונו, אזי האמינו כל אלה אשר עלי אדמות יחדיו, הַאֻמְנָם אתה תכפה על בני האדם להיות מאמינים.

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تُؤۡمِنَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَيَجۡعَلُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ ﴿١٠١﴾

101. ולא תאמין נפש אדם אלא ברצון אלוהים, והוא המנחית זעמו על חסרי הדעת.

قُلِ ٱنظُرُواْ مَاذَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَا تُغۡنِي ٱلۡأٓيَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

102. אמור: הביטו אל כל אשר מתחולל בַּשָּׁמַיִם ובארץ, אך האותות והאזהרות אינן מועילות בקרב עם שאין בדעתם להאמין.

فَهَلۡ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثۡلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ قُلۡ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

103. ולמה הם מצפים, אם לא לימי הייסורים והעונש, אשר היו חלקם של אלה אשר חלפו לפניהם. אמור: המתינו, אם כן, והנה אני ממתין יחד איתכם.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيۡنَا نُنجِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

104. ואז אנו נציל את שליחינו ואת אלה אשר האמינו, אכן חובה היא עלינו להציל את המאמינים.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي شَكّٖ مِّن دِينِي فَلَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِينَ تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِنۡ أَعۡبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمۡۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

105. אמור: הוי בני האדם, אם אתם בספק בענין אמונתי, הרי אין אני עובד את אלה אשר אתם עובדים מלבד אלוהים, אכן עובד אנוכי את אלוהים לבדו, הוא אשר ממית אתכם, ואני צוויתי להיות מן המאמינים.

وَأَنۡ أَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٦

106. ואכן צוויתי למסור לכם לכוון את פניכם לכיוון האמונה המופנית לאלוהים לבדו, ולא להיות מן המשתפים.

وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۖ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٧

107. ואל תקרא מבלעדי אלוהים אל אשר לא יועיל לך ולא יזיק, ואם אכן תעשה זאת, הרי שאתה מכלל הפושעים.

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يُرِدۡكَ بِخَيۡرٖ فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهِۦۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٨

108. ואם יביא אלוהים עליך צרה, לא יסיר אותה ממך זולתי הוא, ואם יביא עליך טובה, איש לא יעצור בעד חסדו. הוא שמעניק [את החסד] לאשר יחפוץ מעובדיו, והוא הסַלָּח והרחום.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ١٠٩

109. אמור: הוי בני האדם, הנה הִגִּיעַתְכֶם האמת מאת אלוהיכם, כל ההולך בדרך הישר, הרי שלטובת עצמו יעשה זאת, וכל ההולך בדרך הַתְּעִיָּה, מתעה את עצמו, ואין אני מופקד לשמור עליכם.

وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ وَٱصۡبِرۡ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُۚ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ١١٠

110. ו-[אתה השליח] נהג כפי שניגלה אליך, והמתן בסבלנות עד אשר ישפוט אלוהים, והוא הטוב בשופטים.

سُورَةُ هُودٍ

סורַת הוּד

مَكِّيَّة وآياتها ١٢٤

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 124

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓرۚ كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿٢﴾

2. א.ל.ר. [אַלֶף.לאמ.רַ.], הנה זה ספר שמוצקים אותותיו ומוסברים מטעם חכם ויודע.

أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٣﴾

3. לאמור: אל תעבדו זולתי אלוהים, כי הריני מזהיר ומבשר אני לכם מטעמו.

وَأَنِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُمَتِّعۡكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤۡتِ كُلَّ ذِي فَضۡلٍ فَضۡلَهُۥۖ وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ كَبِيرٍ ﴿٤﴾

4. ובקשו סליחה מאת ריבונכם ושובו אליו. יהנה אתכם הנאה נאה עד למועד קבוע, ויגמול לכל בר חסד על חסדו- אך אם תפנו עורף, מפחד אנוכי שיבוא עליכם עונש של יום נוראי.

إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿٥﴾

5. אל אלוהים שוב תשובו, והוא הכל יכול.

أَلَآ إِنَّهُمۡ يَثۡنُونَ صُدُورَهُمۡ لِيَسۡتَخۡفُواْ مِنۡهُۚ أَلَا حِينَ يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٦

6. ועתה הינם בוודאי מקפלים את ליבותיהם על מנת להסתיר מפניו את העוול שהם נושאים- הלא כאשר הם יכסו את עצמם בבגדיהם, הוא ידע את אשר יעלימו ואת אשר יודיעו בגלוי- אכן הוא יודע היטב את אשר בליבותיהם.

۞وَمَا مِن دَآبَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزۡقُهَا وَيَعۡلَمُ مُسۡتَقَرَّهَا وَمُسۡتَوۡدَعَهَاۚ كُلّٞ فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٧

7. ואין כל חי שנע עלי אדמות אשר מחייתו מובטחת ממקור כלשהו מלבד אלוהים- והוא היודע את שהותם הארעית ומושב הקבע שלהם. והכל כתוב בספר ברור.

وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ وَكَانَ عَرۡشُهُۥ عَلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۗ وَلَئِن قُلۡتَ إِنَّكُم مَّبۡعُوثُونَ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡمَوۡتِ لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ٨

8. והוא אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בשש תקופות זמן וכס כבודו היה על המים- בכדי להעמידכם בניסיון. מי מכם המיטיב במעשיו- ובעת שתכריז בפניהם הנה אתם עתידים לקום לתחייה אחרי המוות; יאמרו בוודאי הכופרים: אין זאת אלא רמאות גלויה.

وَلَئِنۡ أَخَّرۡنَا عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابَ إِلَىٰٓ أُمَّةٖ مَّعۡدُودَةٖ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحۡبِسُهُۥٓۗ أَلَا يَوۡمَ يَأۡتِيهِمۡ لَيۡسَ مَصۡرُوفًا عَنۡهُمۡ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٩

9. ואם אנו נעכב את הטלת העונש עליהם עד לזמן קצוב, הם בוודאי יאמרו: מה מונע ממנו לעשות כן? הלא ביום אשר יבוא עליהם לא יְעֻכַּב כלל, ויקיף אותם העונש אשר לעגו לו.

وَلَئِنۡ أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ ثُمَّ نَزَعۡنَٰهَا مِنۡهُ إِنَّهُۥ لَيَـُٔوسٞ كَفُورٞ ﴿١٠﴾

10. ובעת שניתן לאדם לחוש רחמים מאיתנו, ולאחר מכן נשלול את התחושה ממנו, הנה הוא נראה נואש וכופר.

وَلَئِنۡ أَذَقۡنَٰهُ نَعۡمَآءَ بَعۡدَ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّيٓۚ إِنَّهُۥ لَفَرِحٞ فَخُورٌ ﴿١١﴾

11. ובע שניתן לאדם לחוש חסד לאחר שפקדה אותו צרה, יאמר: חלפה הרעה מעליי- והוא נראה שמח וגאה.

إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿١٢﴾

12. פרט לאלה המאופקים ועושי הטוב- אלה להם הסליחה [מאת אלוהים] ולהם שכר גדול.

فَلَعَلَّكَ تَارِكُۢ بَعۡضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ وَضَآئِقُۢ بِهِۦ صَدۡرُكَ أَن يَقُولُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ جَآءَ مَعَهُۥ مَلَكٌۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٞۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾

13. ויתכן [שהכופרים יקוו תקוות שוא] שאתה תנטוש חלק ממה שנגלה אליך, ותיראה כמי שקצה נפשו מהם שיאמינו, באומרם: לוּ הורד אליו אוצר, או בא אתו מלאך- הרי אין אתה אלא מזהיר. ואלוהים הוא השומר הבלעדי על הכל.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ فَأۡتُواْ بِعَشۡرِ سُوَرٖ مِّثۡلِهِۦ مُفۡتَرَيَٰتٖ وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿١٤﴾

14. או שיאמרו: בדה אותו מליבו- אמור: הביאו, אֵפוֹא, עשרה פרקים [סורות] בדויים כמוהו, וקראו לעזרתכם את אשר תרצו מבלעדי אלוהים, אם אכן דוברי אמת אתם.

فَإِلَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلۡمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ﴿١٥﴾

15. אך אם לא ייענו לכם, אזי תדעו כי אכן הורד על דעת אלוהים, וכי אין אלוה זולתו- האם אז תהיו מתמסרים.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيۡهِمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ فِيهَا وَهُمۡ فِيهَا لَا يُبۡخَسُونَ ١٦

16. כל החפץ בחיי העולם הזה ובתפארתם, נשלים להם את שכרם בו- והם לא יקופחו.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيۡسَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُواْ فِيهَا وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٧

17. אלה הם שאין חלקם בעולם הבא זולת אש הגֵּיהִנּוֹם. ולשוא היה פועלם בעולם הזה, ומעשיהם בטלים כולם.

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتۡلُوهُ شَاهِدٞ مِّنۡهُ وَمِن قَبۡلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامٗا وَرَحۡمَةًۚ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ مِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ فَٱلنَّارُ مَوۡعِدُهُۥۚ فَلَا تَكُ فِي مِرۡيَةٖ مِّنۡهُۚ إِنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٨

18. האם זה אשר איתו מופת מאת אלוהים, ונילווה אליו עד מטעמו [כמוה כמי שאומר דבר שקר ואין בידו הוכחה כלשהי]? ומלפניו ספר משה, מורה דרך ורחמים. אלה המצופים להאמין בו וכל המתכחשים לו מקבוצת הכופרים, אש הגֵּיהִנּוֹם גורלם. אל תהיו, אם כן, בספק ממנו- אכן זוהי האמת מאת ריבונך- אולם רוב האנשים אינם מאמינים.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ يُعۡرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمۡ وَيَقُولُ ٱلۡأَشۡهَٰدُ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ عَلَىٰ رَبِّهِمۡۚ أَلَا لَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩

19. ומיהו פושע יותר מזה הבודה על אלוהים דבר שקר? אלה יופיעו בפני אלוהים [לחשבון], ויאמרו עליהם העדים: הנה אלה אשר דיברו על אלוהים דברי שקר- עתה אכן תרבץ קללת אלוהים על הפושעים.

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٢٠

20. כאלה המרחיקים את האנשים מדרך אלוהים, ומבקשים לעשותו משובש- ובעולם הבא הם כופרים.

أُوْلَٰٓئِكَ لَمۡ يَكُونُواْ مُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنۡ أَوۡلِيَآءَۘ يُضَٰعَفُ لَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ مَا كَانُواْ يَسۡتَطِيعُونَ ٱلسَّمۡعَ وَمَا كَانُواْ يُبۡصِرُونَ ٢١

21. כ[אלה] לעולם לא יצליחו להכשיל את רצון אלוהים עלי אדמות, ואין להם כל מושיע זולתו- הוא אשר יכפיל להם את העונש- והם לא יצליחו לשמוע ולא לראות.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٢

22. אלה הם אשר הביאו על עצמם הרס, וזנחו אותם אלוהי השקר אשר בדו אותם מליבם.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ٢٣

23. ואין כל ספק שהם באחרית הימים, הֵמָּה האבודים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَخۡبَتُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٤

24. אכן אלה אשר האמינו ועשו את הטוב ונכנעו בפני בוראם, אלה הם אנשי גן עדן ישהו בו לעד.

۞مَثَلُ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ كَٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡأَصَمِّ وَٱلۡبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِۚ هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًاۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٥

25. דוגמת שתי הקבוצות כדוגמת העיוור והחרש, לעומת הרואה והשומע. האם ישתוו שתיהן? מדוע, אם כן, לא תבינו זאת?

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٢٦

26. וקודם לכן שלחנו את נֹחַ לבני עמו לאמור: הנה [נשלחתי] אליכם כשליח מזהיר.

أَن لَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ أَلِيمٖ ٢٧

27. שלא תעבדו [אלוה] זולתי אלוהים- הנני ירא שיפקוד אתכם עונש יום מכאיב.

فَقَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرٗا مِّثۡلَنَا وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمۡ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ ٱلرَّأۡيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمۡ عَلَيۡنَا مِن فَضۡلِۭ بَلۡ نَظُنُّكُمۡ كَٰذِبِينَ ٢٨

28. אמרו הנגידים אשר כפרו מבני עמו: אין אנו ראים אותך אלא בשר מבשרנו, ואין אנו רואים את ההולכים אחריך, על פי הרושם הנראה, אלא הנקלים שבנו- ואין אנו רואים שלכם כל זכות עלינו- ואתם נחשבים בעינינו לכוזבים.

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتۡ عَلَيۡكُمۡ أَنُلۡزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمۡ لَهَا كَٰرِهُونَ ٢٩

29. אמר: הוי עמי! הלא תתנו דעתכם, אם יש בידי הוכחה מאת ריבוני, ונתן לי ממנו רחמים וברכה שנסתרו מכם. הַאֻמְנָם נכפה אותם עליכם בניגוד לרצונכם?

وَيَٰقَوۡمِ لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مَالًاۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۚ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۚ إِنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ ٣٠

30. הוי עמי! אין אני דורש מכם שכר כנגד זה, כי שכרי אך מאת אלוהים, ואין אני מתכוון לגרש מלפני את אלה אשר האמינו- הרי הם יפגשו את ריבונם. ואילו אתם נראים לי עם נבערים מדעת.

وَيَٰقَوۡمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمۡۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣١

31. הוי עמי! ומי יצילני מיד אלוהים אם אגרש אותם? הלא תתנו את דעתכם לענין?

وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزۡدَرِيٓ أَعۡيُنُكُمۡ لَن يُؤۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيۡرًاۖ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا فِيٓ أَنفُسِهِمۡ إِنِّيٓ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٢

32. ולא אומר לכם: הנה אני מחזיק באוצרות אלוהים- ולא שאני יודע את הנעלם. ולא שהרי מלאך אני- ולא אומר לאלה הנבזים בעיניכם שלא יעניק להם אלוהים שכר טוב- אלוהים הוא היודע אשר בליבותיהם, כי אם אעשה זאת אהיה מן הפושעים.

قَالُواْ يَٰنُوحُ قَدۡ جَٰدَلۡتَنَا فَأَكۡثَرۡتَ جِدَٰلَنَا فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٣٣

33. אמרו: הוי נֹחַ! הנה התווכחת איתנו, והרבית להתווכח- הבא עלינו את העונש שאתה מאיים בו- אם אכן דובר אמת אתה.

قَالَ إِنَّمَا يَأۡتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ٣٤

34. אמר [נֹחַ]: הנה אלוהים לבדו אשר יביאו עליכם אם ירצה. ואין אתם מסוגלים לסכל את רצונו.

وَلَا يَنفَعُكُمۡ نُصۡحِيٓ إِنۡ أَرَدتُّ أَنۡ أَنصَحَ لَكُمۡ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغۡوِيَكُمۡۚ هُوَ رَبُّكُمۡ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٣٥

35. ולא תועיל לכם עצתי אף אם ארצה להעניק לכם עצה טובה כנגד רצון אלוהים לכשירצה להוליך אתכם שולל- הוא ריבונכם, ואליו עתידים אתם לשוב.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَعَلَيَّ إِجۡرَامِي وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُجۡرِمُونَ ٣٦

36. או שיגידו [על הקוראן של מוחמד] הנה הוא בדה אותו מליבו- אמור: אם אכן בדיתי אותו, עליי יפול העונש [שמגיע] לי- ואני נקי מכל הפשעים שאתם עושים.

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

37. וניגלה אל נֹחַ לאמור: לא יאמינו מבני עמך מלבד אלה אשר האמינו קודם לכן- אל תיעצב, אם כן, על המעשים שהם עשו.

وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَـٰطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۚ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾

38. [קום] ובנה את התיבה תחת השקפתנו, ועל פי צו השראתנו, ואל תדבר אֵלַי בענין הפושעים, כי טובעים הֵמָּה.

وَيَصْنَعُ ٱلْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِۦ سَخِرُوا۟ مِنْهُ ۚ قَالَ إِن تَسْخَرُوا۟ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾

39. והוא החל לבנות את התיבה, וככל אשר עברו על פניו נכבדי עמו, לעגו לו- והוא אמר: אם תלעגו לנו עתה, אנו נלעג לכם כפי שהנכם לועגים [עתה].

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

40. ואז תשכילו לדעת מיהו זה שיבוא עליו עונש אשר יגרום לו בושה וחרפה, ויחול עליו עונש נצחי.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلْنَا ٱحْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ ۚ وَمَآ ءَامَنَ مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

41. עד אשר הגיע הצו מאיתנו לעורר את המבול הפורץ, אמרנו: שא בתוכה זוג מכל מין, זכר ונקבה, ואת בני ביתך, זולתי אלה אשר נגזר עליהם דבר העונש מקודם, וכן את אלה אשר האמינו. ולא האמינו בו זולת מעטים.

۞ وَقَالَ ٱرْكَبُوا۟ فِيهَا بِسْمِ ٱللَّهِ مَجْر۪ىٰهَا وَمُرْسَىٰهَآ ۚ إِنَّ رَبِّى لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

42. והוא אמר: עלו עליה- בשם אלוהים תפליג ובשם אלוהים תעגון, הנה אֱלֹהַי סַלָּח ורחום.

وَهِيَ تَجۡرِي بِهِمۡ فِي مَوۡجٖ كَٱلۡجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ٱبۡنَهُۥ وَكَانَ فِي مَعۡزِلٖ يَٰبُنَيَّ ٱرۡكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٣

43. והיא שטה בהם בתוך גלים כהרים, וקרא נֹחַ לעבר בנו אשר עמד מבודד- בוא בני, עלה עִמָּנוּ ואל תהי עִם הכופרים.

قَالَ سَـَٔاوِيٓ إِلَىٰ جَبَلٖ يَعۡصِمُنِي مِنَ ٱلۡمَآءِۚ قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلۡيَوۡمَ مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَۚ وَحَالَ بَيۡنَهُمَا ٱلۡمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡمُغۡرَقِينَ ٤٤

44. אמר [הבן]: אני אמלט אל הר אשר יצילני מפני המים- אמר [נֹחַ]: אין כל מחסה היום מפני אלוהים פרט לאלה אשר ריחם עליהם- ואז גאו הגלים והפרידו ביניהם. והבן היה בין הטובעים.

وَقِيلَ يَٰٓأَرۡضُ ٱبۡلَعِي مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقۡلِعِي وَغِيضَ ٱلۡمَآءُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَٱسۡتَوَتۡ عَلَى ٱلۡجُودِيِّۖ وَقِيلَ بُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٥

45. ונאמר: הוי הארץ! בלעי את מימייך, והוי הַשָּׁמַיִם! עיצרו את גשמיכם- והמים שקעו. והתממש רצון אלוהים- והתיבה נעצרה על [הר] הגודיי- ונאמר: מקוללים הם עם הפושעים.

وَنَادَىٰ نُوحٞ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبۡنِي مِنۡ أَهۡلِي وَإِنَّ وَعۡدَكَ ٱلۡحَقُّ وَأَنتَ أَحۡكَمُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٤٦

46. וזעק נֹחַ לעבר אלוהים לאמור: הוי אֱלֹהַי! הנה בני בשר מבשרי, ודבריך הם האמת, ומשפטך הוא העולה על כל משפט.

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيۡسَ مِنۡ أَهۡلِكَۖ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيۡرُ صَٰلِحٖۖ فَلَا تَسۡـَٔلۡنِ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۖ إِنِّيٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٤٧

47. אמר [אלוהים]: הוי נֹחַ! אין הוא אכן מבני ביתך- כי הרי מעשיו אינם הוגנים- אל תשאלני, אֵפוֹא, על ענין שאינך מודע לו. והנני מזהירך לבל תהיה כאחד הבורים.

قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِكَ أَنۡ أَسۡـَٔلَكَ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞۖ وَإِلَّا تَغۡفِرۡ لِي وَتَرۡحَمۡنِيٓ أَكُن مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٤٨

48. אמר נֹחַ: אֱלֹהַי, חלילה לי לשאול אותך על ענין שאין לי עליו כל ידע- ואם לא תסלח לי ותרחם עליי אהיה מן המפסידים.

قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهۡبِطۡ بِسَلَٰمٖ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيۡكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٖ مِّمَّن مَّعَكَۚ وَأُمَمٞ سَنُمَتِّعُهُمۡ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٤٩

49. ואז נאמר לנֹחַ: רד [מהתיבה] בשלום מאתנו וברכות עליך ועל העמים אשר יקומו מהמאמינים אשר איתך- ויבואו עמים אחרים אשר נניח להם חיי הנאות, ולאחר מכן יפגע בהם מאיתנו עונש כואב.

تِلۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهَآ إِلَيۡكَۖ مَا كُنتَ تَعۡلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوۡمُكَ مِن قَبۡلِ هَٰذَاۖ فَٱصۡبِرۡۖ إِنَّ ٱلۡعَٰقِبَةَ لِلۡمُتَّقِينَ ٥٠

50. אלה מדברי הנסתר אשר אנו מגלים לך- שלא ידעת עליהם אתה ולא בני עמך קודם לכן, היה, אֵפוֹא, מאופק, כי אין הזכות באחרית הימים אלא ליראי הַשָּׁמַיִם.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمۡ هُودٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۖ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا مُفۡتَرُونَ ٥١

51. ואל [שבט] "עאד" שלחנו את אחיהם הוּד לאמור: הוי עמי! עיבדו את אלוהים. אין לכם כל אלוה זולתו [ובדוברכם על אלוה זולתו] אין אתם אלא אנשי כזב.

يَٰقَوۡمِ لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِي فَطَرَنِيٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٥٢

52. הוי עמי! אין אני דורש מכם שכר תמורת זה, כי אם שכרי הוא אך מאת אלוהים אשר בראני, הלא תתנו את דעתכם אֵפוֹא?

وَيَٰقَوۡمِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا وَيَزِدۡكُمۡ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمۡ وَلَا تَتَوَلَّوۡاْ مُجۡرِمِينَ ٥٣

53. הוי עמי! שאלו את ריבונכם כי יסלח לכם, ושובו אליו והוא ישלח מעליכם שָׁמַיִם רוויים גשם רב, ויוסיף לכם כוח על כוחכם- ואל תפנו אליו עורף כפושעים עקשנים.

قَالُواْ يَٰهُودُ مَا جِئۡتَنَا بِبَيِّنَةٖ وَمَا نَحۡنُ بِتَارِكِيٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوۡلِكَ وَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ ٥٤

54. אמרו: הוי הוד! אתה לא באת אלינו עם מופת ברור ואין אנו מתכוונים לזנוח את אלילינו בעקבות דבריך- ואין אנו מתכוונים להאמין בך.

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعۡتَرَىٰكَ بَعۡضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٖۗ قَالَ إِنِّيٓ أُشۡهِدُ ٱللَّهَ وَٱشۡهَدُوٓاْ أَنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٥٥

55. ולא נאמר אלא שאחד האלילים שלנו פגע בך לרעה- אמר: הנני קורא לאלוהים שיעיד, וגם אתם עדים לעובדה, כי אני נקי מפשע הכפירה שבכם.

مِن دُونِهِۦۖ فَكِيدُونِي جَمِيعٗا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٦

56. [ונקי אני] מהאלילים שאתם משתפים עם אלוהים- על-כן קומו ליזום נגדי מזימות, כולכם יחד. ואל תעניקו לי ארכת זמן.

إِنِّي تَوَكَّلۡتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمۚ مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذُۢ بِنَاصِيَتِهَآۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٧

57. כי באלוהים בוטח אני- הוא ריבוני וריבונכם- אין כל חי עלי אדמות שהוא אינו אוחז בציצית ראשו- אכן דרך אלוהים הוא הדרך המהימן.

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْۚ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيْـًٔاۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٞ ٥٨

58. ואם תפנו עורף, הריני כבר הודעתי לכם את אשר נשלחתי בו אליכם- ואלוהים יקים תחתיכם עם אחר, מבלי שתצליחו לגרום לו נזק כלשהו- הנה אלוהים שומר כל.

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٖ مِّنَّا وَنَجَّيْنَٰهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٥٩

59. ועם בו דברנו, הצלנו את הוּד ואת אשר האמינו אתו ברחמים מאתנו- ושמרנו אותם מפני עינויי תופת.

وَتِلْكَ عَادٞۖ جَحَدُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْاْ رُسُلَهُۥ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ٦٠

60. וכאלה היו גם "עאד" אשר התכחשו לאותות אלוהים והתמרדו על שליחיו, והלכו אחרי דבר כל עריץ וקשה עורף.

وَأُتْبِعُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةٗ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ عَادٗا كَفَرُواْ رَبَّهُمْۗ أَلَا بُعْدٗا لِّعَادٖ قَوْمِ هُودٖ ٦١

61. ועל-כן רדפה אותם קללה בעולם הזה וביום הדין- אכן "עאד" כפרו בריבונם- לכן הרס וחורבן נגזרו על "עאד", העם של הוּד.

۞وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحٗاۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيْهِۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٞ مُّجِيبٞ ٦٢

62. ואל [שבט] "תַ'מוּד" שלחנו את אחיהם "צאלח" לאמור: הוי עמי! עיבדו את אלוהים- אין לכם כל אלוה מלבדו- הוא אשר הקים אתכם מן הארץ, והושיב אתכם בה- הקימו, אם כן, תפילות סליחה לכבודו- ושובו אליו- הנה קרוב אֱלֹהַי ועונה לזעקת המתפללים.

قَالُواْ يَٰصَٰلِحُ قَدۡ كُنتَ فِينَا مَرۡجُوّٗا قَبۡلَ هَٰذَآۖ أَتَنۡهَىٰنَآ أَن نَّعۡبُدَ مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ٦٣

63. אמרו: הוי "צאלח"! אכן היית מבוקש בינינו לפני כן- האומנן תמנע אותנו מלעבוד את אשר עבדו אבותינו- אכן אנו בספק מעורר דאגה ממה שהינך מצווה אותנו לעשות.

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي مِنۡهُ رَحۡمَةٗۖ فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِنۡ عَصَيۡتُهُۥۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيۡرَ تَخۡسِيرٖ ٦٤

64. אמר: הוי עמי! ומה תגידו לכשתדעו שֶׁעִמִּי מופת מאת אֱלֹהַי, והוא הרעיף עליי רחמים ממנו- מיהו זה, אם כן, שיצילני מידי אלוהים, אם אני אמרוד בו? אכן אתם לא תוסיפו לי זולת אבדון.

وَيَٰقَوۡمِ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابٞ قَرِيبٞ ٦٥

65. הוי עמי! הנה זאת נאקת אלוהים היא לכם אות, הניחו לה לאכול בנחלת אלוהים, ואל תגעו בה לרעה, פֶּן יאחז בכם עונש בזמן קרוב.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُواْ فِي دَارِكُمۡ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٖۖ ذَٰلِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوبٖ ٦٦

66. אך הם פגעו בה, והוא אמר: התענגו בבתיכם שלושה ימים, זוהי הבטחה מוצהרת ומהימנה.

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا صَٰلِحٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَمِنۡ خِزۡيِ يَوۡمِئِذٍۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ٦٧

67. וכאשר הִגִּיעַ מועד הפקודה מטעמנו, הצלנו את "צאלח" ואת אשר האמינו איתו ברחמים מאיתנו- ומחרפת היום ההוא- הנה ריבונך הוא הגיבור העיזוז.

وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دِيَـٰرِهِمْ جَـٰثِمِينَ ﴿٦٨﴾

68. והרעש אחז בפושעים ונראו בבוקר היום שוכבים בבתיהם ללא רוח חיים.

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَآ ۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَا۟ كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٩﴾

69. כאילו שלא שהו בהם מעולם- אכן "תַ'מוּד" כפרו בריבונם, על-כֵּן שיסולק [שבט] "תַ'מוּד".

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوا۟ سَلَـٰمًا ۖ قَالَ سَلَـٰمٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٧٠﴾

70. ואכן מקודם הגיעו שליחינו אל "אברהם" נושאים את הבשורה ואמרו: שלום- ענה: שלום- ולא אחר להניח בפניהם עגל צלוי.

فَلَمَّا رَءَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧١﴾

71. וכאשר הבחין שידיהם אינן נוגעות בו, התעורר חשד בליבו וחש פחד מפניהם- אמרו: אל תפחד, אנו נשלחנו אל עם לוט.

وَٱمْرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَـٰهَا بِإِسْحَـٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسْحَـٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٢﴾

72. ואשתו שעמדה לידו נבהלה גם היא, [ואז למען נרגיעה] בישרנו לה על הולדת יצחק, ואחרי יצחק יעקב.

قَالَتْ يَـٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَـٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٣﴾

73. היא אמרה: אוי לי, האם אלד ואני זקנה, וזה בעלי זקן? אכן זה מדברי הפלאים.

قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَـٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٤﴾

74. אמרו: התתפלאי על צו אלוהים- רחמי אלוהים וברכותיו עליכם בני הבית, אכן אלוהים מהולל ומפואר.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنۡ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلرَّوۡعُ وَجَآءَتۡهُ ٱلۡبُشۡرَىٰ يُجَٰدِلُنَا فِي قَوۡمِ لُوطٍ ٧٥

75. וכאשר חלף הפחד מעל אברהם והגיעתהו הבשורה, התחיל להתווכח איתנו בענין עם לוט.

إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٞ مُّنِيبٞ ٧٦

76. אכן אברהם היה סבלני, בעל לב רחמן- ושב לאלוהים תדיר.

يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ أَعۡرِضۡ عَنۡ هَٰذَآۖ إِنَّهُۥ قَدۡ جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَۖ وَإِنَّهُمۡ ءَاتِيهِمۡ عَذَابٌ غَيۡرُ مَرۡدُودٖ ٧٧

77. הוי אברהם! חדול מוויכוח זה, הנה בא דבר אלוהיך, ועליהם אכן יבוא עינוי בלתי נמנע.

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗا وَقَالَ هَٰذَا يَوۡمٌ عَصِيبٞ ٧٨

78. וכאשר הגיעו שליחינו אל לוט, היה חרד לעמו וקצרה ידו מלהגן עליהם, ואמר: הנה זה יום איום ונורא.

وَجَآءَهُۥ قَوۡمُهُۥ يُهۡرَعُونَ إِلَيۡهِ وَمِن قَبۡلُ كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطۡهَرُ لَكُمۡۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُخۡزُونِ فِي ضَيۡفِيٓۖ أَلَيۡسَ مِنكُمۡ رَجُلٞ رَّشِيدٞ ٧٩

79. ובני עמו הגיעו אליו נמהרים- והם נהגו קודם לכן לעשות את מעשי הרע, פנה אליהם לאמור: הוי עמי! הנה לכם בנותיי טהורות לכם יותר- ייראו אם כן את אלוהים, ואל תשפילו אותי בפני אורחיי- האֻמְנָם אין בכם איש נבון?

قَالُواْ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنۡ حَقّٖ وَإِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِيدُ ٨٠

80. אמרו: הנה ידעתָ כי אין לנו ענין בבנותיך, ואתה אכן יודע במה אנו חפצים.

قَالَ لَوۡ أَنَّ لِي بِكُمۡ قُوَّةً أَوۡ ءَاوِيٓ إِلَىٰ رُكۡنٖ شَدِيدٖ ٨١

81. אמר: מי יתן לי כוח לעמוד בפניכם, או שאוכל להימלט אל מקום מוגן היטב.

قَالُواْ يَٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓاْ إِلَيۡكَۖ فَأَسۡرِ بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعٖ مِّنَ ٱلَّيۡلِ وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٌ إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمۡۚ إِنَّ مَوۡعِدَهُمُ ٱلصُّبۡحُۚ أَلَيۡسَ ٱلصُّبۡحُ بِقَرِيبٖ ٨٢

82. אמרו השליחים: הוי לוט! הנה אנו שליחי אלוהיך, והם לא יגיעו אליך- קום צא עם משפחתך בחשכת הלילה, ואיש מכם לא יפנה לאחור זולתי אשתך. כי היא תיפגע כשאר הנפגעים, בעת שתגיע הרעה עם עלות הבוקר. האם הבוקר לא נראה קרוב?

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا جَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهَا حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٖ مَّنضُودٖ ٨٣

83. וכאשר נפלה עליהם הפקודה מטעמנו- הפכנו את העיר כולה על פניה- והמטרנו עליהם אבני חימר ברצף בלתי פוסק.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَۖ وَمَا هِيَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ بِبَعِيدٖ ٨٤

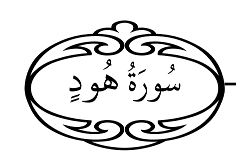
84. אבנים מסומנות בסימן מאת אלוהים, ואין עונש כזה רחוק מהפושעים.

۞وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ وَلَا تَنقُصُواْ ٱلۡمِكۡيَالَ وَٱلۡمِيزَانَۖ إِنِّيٓ أَرَىٰكُم بِخَيۡرٖ وَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٖ مُّحِيطٖ ٨٥

85. ואל מִדְיָן [שלחנו] את אחיהם שועייב לאמור: הוי עמי! עיבדו את אלוהים. אין לכם כל אלוה זלתו- ואל תחסירו את המידה ואת המשקל- ואתם נראים בטוב, וחושש אני שמא יפגע בכם עונש הרסני.

وَيَٰقَوۡمِ أَوۡفُواْ ٱلۡمِكۡيَالَ وَٱلۡمِيزَانَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٨٦

86. הוי עמי! תנו, אֵפוֹא, את המידה ואת המשקל בצדק. ואל תנהגו באנשים במרמה, ואל תפיצו שחיתות ופשע עלי אדמות.

بَقِيَّتُ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ ﴿٨٧﴾

87. וזה אשר משאיר לכם אלוהים [כרווח טהור] עדיף לכם, אם אכן מאמינים אתם, ואני לא [נדרשתי] להיות שומר עליכם.

قَالُواْ يَٰشُعَيۡبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأۡمُرُكَ أَن نَّتۡرُكَ مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوۡ أَن نَّفۡعَلَ فِيٓ أَمۡوَٰلِنَا مَا نَشَٰٓؤُاْۖ إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلۡحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ ﴿٨٨﴾

88. אמרו: הוי שועייב! הַאֻמְנָם התפילות אשר הנך מעלה מְצַוּוֹת עליך שנזנח את אשר עבדו אבותינו- או שנמשיך לנהוג ברכוש שלנו כרצוננו? ואתה המוערך כמיושב בדעתו ונבון.

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنۡهُ رِزۡقًا حَسَنٗاۚ وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ أُخَالِفَكُمۡ إِلَىٰ مَآ أَنۡهَىٰكُمۡ عَنۡهُۚ إِنۡ أُرِيدُ إِلَّا ٱلۡإِصۡلَٰحَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُۚ وَمَا تَوۡفِيقِيٓ إِلَّا بِٱللَّهِۚ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ﴿٨٩﴾

89. אמר: הוי עמי! ומה תגידו אם בידי מופת מאת ריבוני, והוא העניק לי מטעמו פרנסה טובה. ואין אני חפץ לנהוג אחרת מאשר הנחיתי אתכם. ואין אני חפץ אלא להביא לתיקון ככל שאצליח, ואין הצלחתי אלא בידי אלוהים. עליו נשען אני ואליו אשוב.

وَيَٰقَوۡمِ لَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثۡلُ مَآ أَصَابَ قَوۡمَ نُوحٍ أَوۡ قَوۡمَ هُودٍ أَوۡ قَوۡمَ صَٰلِحٖۚ وَمَا قَوۡمُ لُوطٖ مِّنكُم بِبَعِيدٖ ﴿٩٠﴾

90. הוי עמי! אל תניחו לאיבה שלכם כלפיי להוביל אתכם לצרה כדוגמת הצרה אשר פגעה בעם נֹחַ או בעם הוּד או בעם "צאלח"- והרי אין עם לוּט רחוקים מכם.

وَٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٞ وَدُودٞ ﴿٩١﴾

91. ובקשו מחילה מאת ריבונכם, ושובו אליו, הנה אֱלֹהַי רחום ושופע אהבה.

قَالُواْ يَٰشُعَيۡبُ مَا نَفۡقَهُ كَثِيرٗا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفٗاۖ وَلَوۡلَا رَهۡطُكَ لَرَجَمۡنَٰكَۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡنَا بِعَزِيزٖ ٩٢

92. אמרו: הוי שועייב! רוב דבריך אינם מובנים לנו ואתה נראה לנו חלש בתוכנו- ולולא מקורביך היינו רוגמים אותך. ואין אתה בעמדת כוח כנגדנו.

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَهۡطِيٓ أَعَزُّ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَٱتَّخَذۡتُمُوهُ وَرَآءَكُمۡ ظِهۡرِيًّاۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ٩٣

93. אמר: הוי עמי! התחשיבו את מקורביי עזים בעיניכם מאלוהים [ולכן] הזנחתם אותו מאחורי גבכם? אכן אֱלֹהַי מודע לכל אשר תעשו.

وَيَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي عَٰمِلٞۖ سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَمَنۡ هُوَ كَٰذِبٞۖ وَٱرۡتَقِبُوٓاْ إِنِّي مَعَكُمۡ رَقِيبٞ ٩٤

94. הוי עמי! עשו ככל יכולתכם, ואני עושה גם- וסופכם לדעת מיהו אשר יבוא עליו עונש משפיל, ומיהו הדובר שקר- והמתינו [לראות את גורלכם], ואני בתורי ממתין גם.

وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا شُعَيۡبٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩٥

95. וכאשר הִגִּיעָה הפקודה מאיתנו, היצלנו את שועייב ואת אשר האמינו עִמּוֹ ברחמים מאיתנו- ואחז הרעש את הפושעים- ולעת בוקר היו שוכבים בבתיהם ללא רוח חיים.

كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّمَدۡيَنَ كَمَا بَعِدَتۡ ثَمُودُ ٩٦

96. כאילו שלא שהו בהם מעולם- על-כן המוות לשבט מִדְיָן, וכמוהו המוות ל- [שבט] ״תַ׳מוּד״.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

97. וכמו כן אנו שלחנו את משה עם אותותינו בסמכות גלויה.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱتَّبَعُوٓاْ أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَآ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

98. אל פרעה ואנשיו הנבחרים- אך הם הלכו אחרי דבר פרעה, ואין דבר פרעה נבון ויעיל.

يَقْدُمُ قَوْمَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ ٱلنَّارَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْوِرْدُ ٱلْمَوْرُودُ ﴿٩٩﴾

99. הוא שילך בראש עמו ביום הדין, ויוביל אותם אל אש הגֵּיהִנּוֹם. מה רע המקום אשר אליו ירדו.

وَأُتْبِعُواْ فِى هَٰذِهِۦ لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ بِئْسَ ٱلرِّفْدُ ٱلْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

100. ותרדוף אותם קללה בחיי העולם הזה וביום הדין- מה רע הוא השי אשר זכו לו.

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠١﴾

101. זהו [חלק] מתולדות הישובים אשר אנו מספרים לך עליהם, חלקם קיימים וחלקם אבודים.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ ۖ فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠٢﴾

102. אנו לא קפחנו אותם כי אם הֵמָּה אשר קיפחו את עצמם- ולא הועילו להם אלוהיהם אשר עבדו אותם על פני אלוהים במאומה. כאשר בא צו אלוהים- ואלוהיהם לא הוסיפו להם אלא אבדון.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ ظَٰلِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٣﴾

103. וכך הוא עונש ריבונך כאשר הוא מעניש את יושבי הערים, בהיותם עושים את הפשע- אכן עונש אלוהים כואב וחזק.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ ٱلْآخِرَةِۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٤﴾

104. אכן קיים בזה סימן לכל הירא את עונש יום הדין- זהו יום אשר ייאספו כל הבריות יחד- וזהו יום העדות לעיני כל.

وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٥﴾

105. ואנו לא נדחה אותו אלא לזמן קצוב.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِۦۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

106. ובבוא אותו יום, לא תדבר נפש אלא ברשותו, ואז ייראו חלק אומללים וחלק מאושרים.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُوا۟ فَفِى ٱلنَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

107. באשר לאלה האומללים, מושבם באש הגֵּיהִנּוֹם, ולהם בה נשיפות ושאיפות.

خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

108. שוהים בה לעולם, כל עוד קיימים הַשָּׁמַיִם והארץ. מלבד זה אשר ירצה אלוהיך [לחון אותו]- אכן אלוהיך מקיים [כל דבר] כרצונו.

۞ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُوا۟ فَفِى ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَۖ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

109. ואילו אלה המאושרים, מושבם בגן עדן, יושבים בו לעד, כל עוד קיימים הַשָּׁמַיִם והארץ, פרט לכזה אשר ירצה אלוהיך להוסיף לו נדבה שלעולם לא תיפסק.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُهُم مِّن قَبْلُۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ١١٠

110. על-כן שלא יתעה אותך הרושם הכוזב בדבר מה שאלה עובדים- אין הם עובדים אלא כמו שעבדו אבותיהם לפני כן- ואנו אכן נשלים להם את חלקם [בעונש] ללא כל חסר.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١١١

111. ולפני כן נָתַנּוּ למשה את הספר ונחלקו בו- ולולא דבר אשר יצא לפני כן מריבונך [לעכב את החשבון ליום הדין] היה הדבר נחרץ ביניהם [בעולם הזה] והנה [בני עמך הוי מוחמד!] אכן בספק מדאיג ממנו [מהקוראן].

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَٰلَهُمْۚ إِنَّهُۥ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١١٢

112. ואכן ישלם אלוהים לכולם את שכר פועלם- והנה הוא באשר יעשו בקיא.

فَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْاْۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١٣

113. עמוד, אם כן, הכן, כפי שצווית, אתה [מוחמד] ואלה אשר פנו עִמְּךָ לעבר אלוהים- ואל תעברו את גבול [אלוהים]- הנה הוא רואה את מעשיכם.

وَلَا تَرْكَنُوٓاْ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ١١٤

114. ואל תטו לב לאלה אשר פשעו פֶּן תיגע בכם אש הגֵּיהִנּוֹם, ואין לכם כל מושיע מלבד אלוהים, ולא תינצלו.

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ طَرَفَيِ ٱلنَّهَارِ وَزُلَفٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِۚ إِنَّ ٱلۡحَسَنَٰتِ يُذۡهِبۡنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ ذَٰلِكَ ذِكۡرَىٰ لِلذَّٰكِرِينَ ١١٥

115. וערוך את התפילה בשני קצוות היום, ובראשית הלילה, אכן המעשים הטובים מרחיקים את המעשים הרעים- וזוהי תזכורת לאלה המעוניינים להיזכר.

وَٱصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١١٦

116. ועמוד איתן- אכן אלוהים לא יגזול את שכר המיטיבים.

فَلَوۡلَا كَانَ مِنَ ٱلۡقُرُونِ مِن قَبۡلِكُمۡ أُوْلُواْ بَقِيَّةٖ يَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡفَسَادِ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا قَلِيلٗا مِّمَّنۡ أَنجَيۡنَا مِنۡهُمۡۗ وَٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَآ أُتۡرِفُواْ فِيهِ وَكَانُواْ مُجۡرِمِينَ ١١٧

117. הלוואי והיו בקרב הדורות שקדמו לכם שריד שירחיקו מהשחיתות בארץ, ואולם מעטים מאוד בין אלה אכן חילצנו, ואילו הרשעים נהרו אחרי כל אשר הבטיח להם פינוק, והם היו הפושעים.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ بِظُلۡمٖ وَأَهۡلُهَا مُصۡلِحُونَ ١١٨

118. וחלילה לו לאלוהים להשמיד את הערים בעושק, בעוד יושביהן נוהגים ביושר.

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخۡتَلِفِينَ ١١٩

119. ולו חפץ אלוהיך היה עושה את כלל בני האדם אומה אחת, וגם אז הם לא יפסיקו להיפלג.

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمۡۗ وَتَمَّتۡ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ١٢٠

120. מלבד אלה אשר נחו עליהם רחמי אלוהים, ולמען כך ברא אותם- והתממש דבר אלוהיך: מלא אמלא את גֵּיהִנּוֹם מֵהַגִ'נִּים ומבני האדם גם יחד.

وَكُلّٗا نَّقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَۚ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَقُّ وَمَوۡعِظَةٞ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢١﴾

121. וכל אשר אנו מספרים לך על תולדות הנביאים הינו כדי לחזק את ליבך, ובזה הגיעתך האמת בענין הזה, ובהם אזהרה ותזכורת למאמינים.

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢٢﴾

122. ואמור לאלה שאינם מאמינים, עשו את כל אשר עולה בידכם ואף אנו עושים גם כן.

وَٱنتَظِرُوٓاْ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

123. והמתינו- הנה גם אנו ממתינים.

وَلِلَّهِ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُ ٱلۡأَمۡرُ كُلُّهُۥ فَٱعۡبُدۡهُ وَتَوَكَّلۡ عَلَيۡهِۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

124. ולאלוהים תעלומת הַשָּׁמַיִם והארץ, ואליו יוחזר כל דבר עד תומו- עבוד אותו, אֵפוֹא, והישען עליו, ואין ריבונך מסיח את דעתו מאשר אתם עושים.

סוּרַת יוֹסֵף

سُورَةُ يُوسُفَ

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 112

مدنيَّة وآياتها ١١٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢

2. א.ל.ר. [אַלִף.לאמ.רַ.], אלה אותות הספר הנהיר.

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٣

3. אכן הורדנוהו כקוראן ערבי למען תבינו.

نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ أَحۡسَنَ ٱلۡقَصَصِ بِمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٤

4. מספרים אנו לך את הטוב שבסיפורים בגלותנו לך את הקוראן הזה, אף כי לפנים היית בין [הבלתי מודעים לאמת].

إِذۡ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّي رَأَيۡتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوۡكَبٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ رَأَيۡتُهُمۡ لِي سَٰجِدِينَ ٥

5. כאשר אמר יוסף לאביו: אבי, הנה ראיתי אחד עשר כוכבים והשמש והירח ראיתים לי משתחווים.

قَالَ يَٰبُنَيَّ لَا تَقۡصُصۡ رُءۡيَاكَ عَلَىٰٓ إِخۡوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيۡدًاۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٦

6. אמר: בני, אל תספר את חזותך לאחיך פֶּן יזומו לך מזימה. אכן השטן אוֹיֵב גלוי הוא לאדם.

وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ ءَالِ يَعْقُوبَ كَمَآ أَتَمَّهَا عَلَىٰٓ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧﴾

7. וכך יבחר בך ריבונך וילמדך את פשר הדברים ויעניק חסדו עד תום עליך ועל בית יעקב כפי שהעניק לפני כך על אבותיך אברהם ויצחק, אכן יודע וחכם הוא ריבונך.

۞ لَّقَدْ كَانَ فِى يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٌ لِّلسَّآئِلِينَ ﴿٨﴾

8. אכן אותות היו ביוסף ואחיו לשואלים.

إِذْ قَالُوا۟ لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰٓ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

9. באומרם: הנה יוסף ואחיו חביבים על אבינו ממנו ואנחנו חבורה [עזה]. אכן שגגה גלויה עם אבינו.

ٱقْتُلُوا۟ يُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ قَوْمًا صَٰلِحِينَ ﴿١٠﴾

10. הירגו את יוסף או גרשו אותו לארץ [רחוקה] ואביכם יאיר לכם את פניו ואז תהיו כאנשים צדיקים.

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا۟ يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِى غَيَٰبَتِ ٱلْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ ٱلسَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ﴿١١﴾

11. אמר אחד מהם: אל תמיתו את יוסף, השליכו אותו אל תחתית הבור, ויאספו אותו עוברי אורח [אם אֻמְנָם תאמרו לפעול].

قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَ۫نَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُۥ لَنَٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

12. אמרו: אבינו! מה לך כי לא תפקיד בידינו את יוסף, הרי דורשי שלומו אנו.

أَرۡسِلۡهُ مَعَنَا غَدٗا يَرۡتَعۡ وَيَلۡعَبۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ١٣

13. שלח אותו עִמָּנוּ מחר וישתעשע וישחק ואנחנו נשמור עליו.

قَالَ إِنِّي لَيَحۡزُنُنِيٓ أَن تَذۡهَبُواْ بِهِۦ وَأَخَافُ أَن يَأۡكُلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَأَنتُمۡ عَنۡهُ غَٰفِلُونَ ١٤

14. אמר: הן צר לי קחתכם אותו כי ירא אני פֶּן יאכלנו הזאב בעת שתסיחו דעתכם ממנו.

قَالُواْ لَئِنۡ أَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَنَحۡنُ عُصۡبَةٌ إِنَّآ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ١٥

15. אמרו: אם אֻמְנָם יאכלנו הזאב ואנו חבורה [עזה] הרי אנו נפסדים.

فَلَمَّا ذَهَبُواْ بِهِۦ وَأَجۡمَعُوٓاْ أَن يَجۡعَلُوهُ فِي غَيَٰبَتِ ٱلۡجُبِّۚ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمۡرِهِمۡ هَٰذَا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٦

16. וכאשר לקחו אותו וגמרו אומר להטילו אל תחתית הבור גילינו לפניו [לאמר] אכן אתה תזכיר להם את פועלם זה כשאינם מבחינים.

وَجَآءُوٓ أَبَاهُمۡ عِشَآءٗ يَبۡكُونَ ١٧

17. ובאו אל אביהם לעת ערב בוכים.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبۡنَا نَسۡتَبِقُ وَتَرَكۡنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُۖ وَمَآ أَنتَ بِمُؤۡمِنٖ لَّنَا وَلَوۡ كُنَّا صَٰدِقِينَ ١٨

18. אמרו: אבינו, הלכנו להתחרות במרוץ והשארנו את יוסף עם כלינו, ואז אכלו הזאב. אבל אתה האמן לא תאמין לנו ואם גם אמת נדבר.

وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ بِدَمٖ كَذِبٖۚ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٞۖ وَٱللَّهُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١٩

19. והם נתנו על כותנתו דם שקר, אמר [יעקב]: אין זאת כי אם הקלו לכם נפשותיכם את הדבר, אולם יפה הוא ארך הרוח ומאלוהים נבקש עזרה מפני מה שהינכם מתארים.

وَجَآءَتۡ سَيَّارَةٞ فَأَرۡسَلُواْ وَارِدَهُمۡ فَأَدۡلَىٰ دَلۡوَهُۥۖ قَالَ يَٰبُشۡرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٞۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةٗۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٢٠

20. ובאה שיירה והם שלחו את שואב המים שבהם, הוא שלשל את דליו ואמר: בשורה [לי] עלם הוא זה- הצפינו אותו כסחורה. ואלוהים ידוע ידע את אשר עשו.

وَشَرَوۡهُ بِثَمَنِۢ بَخۡسٖ دَرَٰهِمَ مَعۡدُودَةٖ وَكَانُواْ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ٢١

21. והם מכרוהו במחיר קטן- פרוטות ספורות, כי הקלו בערכו.

وَقَالَ ٱلَّذِي ٱشۡتَرَىٰهُ مِن مِّصۡرَ لِٱمۡرَأَتِهِۦٓ أَكۡرِمِي مَثۡوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوۡ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدٗاۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٢

22. והמצרי אשר קנה אותו אמר לאשתו: אכסניהו בכבוד, אפשר שיועיל לנו או נאמצהו לנו לבן. וכך הצבנו את יוסף בארץ, כדי שנורהו פשר הדברים. לאלוהים העוז [להקים] את דברו ואולם רוב האנשים אינם יודעים.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا وَعِلۡمٗاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٢٣

23. וכאשר היה לאיש נָתַנּוּ לו חוכמה ודעת וכך גומלים אנו למיטיבי [דרך].

وَرَٰوَدَتۡهُ ٱلَّتِي هُوَ فِي بَيۡتِهَا عَن نَّفۡسِهِۦ وَغَلَّقَتِ ٱلۡأَبۡوَٰبَ وَقَالَتۡ هَيۡتَ لَكَۚ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ رَبِّيٓ أَحۡسَنَ مَثۡوَايَۖ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٤

24. ומי שבביתה הוא היה, ביקשה לפתותו. היא נעלה את הדלתות ואמרה: בוא נא! אמר: ישמרני אלוהים- הן היטיב ריבוני את מעוני. אכן לא יצליחו החוטאים.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا بُرْهَـٰنَ رَبِّهِۦ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ ۚ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ ٢٥

25. היא חשקה בו והוא היה חושק בה לו לא ראה [לנגד עיניו] אות ריבונו, וכך [פעלנו] כדי להעביר מעליו את הרעה והתועבה. אכן עבד מסור היה לנו.

وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٦

26. התחרו השניים [בריצה] אל הדלת והיא קרעה את כותנתו מאחור. [באותה עת] פגשו את בעלה ליד הדלת. אמרה: מה גמולו של מבקש רעה לאשתך אם לא כי ייכלא או כי [יִתְיַסֵּר] ביסורים קשים.

قَالَ هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَآ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ٢٧

27. אמר: היא ביקשה לפתותני. והעיד עד מביתה [ואמר]: אם קרועה כותנתו מלפנים הרי אמת דיברה והוא משקר.

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ٢٨

28. ואם קרועה כותנתו מאחור, הרי שיקרה והוא דובר אמת.

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ مِن كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ٢٩

29. ובראותו את כותנתו קרועה מאחור אמר: הרי זו מזימה שלכן, אכן גדולה מזימתכן.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَـٰذَا ۚ وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنۢبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ٣٠

30. יוסף, רחק מזה [ואת האישה] בקשי מחילה על עוונך, כי הינך בת חטא.

۞وَقَالَ نِسۡوَةٞ فِى ٱلۡمَدِينَةِ ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا عَن نَّفۡسِهِۦۖ قَدۡ شَغَفَهَا حُبًّاۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِى ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣١

31. ונשים שבעיר אמרו: אשת הנגיד מבקשת לפתות את נערה כי הלהיט את ליבה באהבה. אכן אנו רואות שהיא בְּתְעִיָּה גדולה.

فَلَمَّا سَمِعَتۡ بِمَكۡرِهِنَّ أَرۡسَلَتۡ إِلَيۡهِنَّ وَأَعۡتَدَتۡ لَهُنَّ مُتَّكَـٔٗا وَءَاتَتۡ كُلَّ وَٰحِدَةٖ مِّنۡهُنَّ سِكِّينٗا وَقَالَتِ ٱخۡرُجۡ عَلَيۡهِنَّۖ فَلَمَّا رَأَيۡنَهُۥٓ أَكۡبَرۡنَهُۥ وَقَطَّعۡنَ أَيۡدِيَهُنَّ وَقُلۡنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٞ كَرِيمٞ ٣٢

32. וכששמעה את מזימתן שלחה [שליח] אליהן והכינה להן מושב סעודה ונתנה לכל אחת מהן סכין ואמרה [ליוסף]: צא אליהן, וכראותן אותו הללוהו ופצעו את ידיהן [במבוכה] ואמרו: ישתבח שם אלוהים -אין זה בשר ודם אלא מלאך נאצל.

قَالَتۡ فَذَٰلِكُنَّ ٱلَّذِى لُمۡتُنَّنِى فِيهِۖ وَلَقَدۡ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفۡسِهِۦ فَٱسۡتَعۡصَمَۖ وَلَئِن لَّمۡ يَفۡعَلۡ مَآ ءَامُرُهُۥ لَيُسۡجَنَنَّ وَلَيَكُونٗا مِّنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ٣٣

33. אמרה:הן זה אשר האשמתן אותי בו. אֻמְנָם ביקשתי לפתותו והוא כבש את יצרו, אך אם לא יעשה את אשר אצוונו יוטל לכלא והיה יהיה כאחד השפלים.

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجۡنُ أَحَبُّ إِلَىَّ مِمَّا يَدۡعُونَنِىٓ إِلَيۡهِۖ وَإِلَّا تَصۡرِفۡ عَنِّى كَيۡدَهُنَّ أَصۡبُ إِلَيۡهِنَّ وَأَكُن مِّنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٣٤

34. אמר: ריבוני, טוב לי הכלא מן [הדבר] אשר הן מגרות אותי לעשותו, ואם אין אתה תעביר מעליי את [רוע] מזימתן, הריני נגרר אליהן ואהיה כאחד הנבערים.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنۡهُ كَيۡدَهُنَّۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٥

35. ריבונו נעתר לו והעביר מעליו את רוע מזימתן, אכן הוא השומע והיודע.

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّنۢ بَعۡدِ مَا رَأَوُاْ ٱلۡأٓيَٰتِ لَيَسۡجُنُنَّهُۥ حَتَّىٰ حِينٖ ٣٦

36. אז עלה על ליבם לאחר ראותם את האותות, כי כלוא יכלאוהו לזמן מה.

وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجۡنَ فَتَيَانِۖ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَعۡصِرُ خَمۡرٗاۖ وَقَالَ ٱلۡأٓخَرُ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَحۡمِلُ فَوۡقَ رَأۡسِي خُبۡزٗا تَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِنۡهُۖ نَبِّئۡنَا بِتَأۡوِيلِهِۦٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٣٧

37. ושני נערים נכנסו עמו לכלא. אמר האחד: ראיתי [בחלום] והנה אני סוחט יין. אמר האחר: ראיתי [בחלום] והנה אני נושא על ראשי לחם והעופות אוכלות ממנו. הודע נא לנו את פתרונו. הרי נראה כי מיטיב אתה [עם הבריות].

قَالَ لَا يَأۡتِيكُمَا طَعَامٞ تُرۡزَقَانِهِۦٓ إِلَّا نَبَّأۡتُكُمَا بِتَأۡوِيلِهِۦ قَبۡلَ أَن يَأۡتِيَكُمَاۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيٓۚ إِنِّي تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٣٨

38. אמר: יש ביכולתי לפרש לכם את חלומותיכם בטרם תגיע אליכם מנת מזונכם- זה אשר לימדני ריבוני כאשר זנחתי את דת האנשים שאינם מאמינים באלוהים – ומתכחשים לאחרית הימים.

وَٱتَّبَعۡتُ مِلَّةَ ءَابَآءِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشۡرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۚ ذَٰلِكَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ عَلَيۡنَا وَعَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٣٩

39. והלכתי בדרך דת אבותיי אברהם, יצחק ויעקב. לא יאה לנו כי נשתף עם אלוהים מאומה. זהו חסד אלוהים עלינו ועל [כל] בני האדם, אך רוב בני האדם אינם נותנים תודה.

يَٰصَٰحِبَيِ ٱلسِّجۡنِ ءَأَرۡبَابٞ مُّتَفَرِّقُونَ خَيۡرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٤٠

40. אחיי לכלא! הַאֻמְנָם עדיף [לעבוד] אדונים נפרדים או [לעבוד] את האלוהים האחד והנשגב.

مَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسۡمَآءٗ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤١﴾

41. [הרי] אין אתם עובדים זולתו אלא שמות אשר קראתם אתם ואבותיכם לא נתן להם אלוהים כל שלטון. אין המשפט אלא לאלוהים לבדו. הוא ציווה לבל תעבדו זולתו. זאת דת האמת. אך רוב האנשים אינם יודעים.

يَٰصَٰحِبَيِ ٱلسِّجۡنِ أَمَّآ أَحَدُكُمَا فَيَسۡقِي رَبَّهُۥ خَمۡرٗاۖ وَأَمَّا ٱلۡأٓخَرُ فَيُصۡلَبُ فَتَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِن رَّأۡسِهِۦۚ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ ٱلَّذِي فِيهِ تَسۡتَفۡتِيَانِ ﴿٤٢﴾

42. הוי אַחַי לכלא! האחד מכם ישקה את אדונו יין ואחר יוקע אל הצלב והעופות יאכלו את בשר ראשו. ובזה נחרץ הדבר.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٖ مِّنۡهُمَا ٱذۡكُرۡنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَىٰهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ ذِكۡرَ رَبِّهِۦ فَلَبِثَ فِي ٱلسِّجۡنِ بِضۡعَ سِنِينَ ﴿٤٣﴾

43. [ויוסף] אמר לזה שאותו ראה כיוצא בשלום: הזכירני אצל אדונך, אך השטן השכיח [מליבו] הזכרת [הדבר] לאדונו, על-כן שהה בכלא שנים אחדות.

وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ إِنِّيٓ أَرَىٰ سَبۡعَ بَقَرَٰتٖ سِمَانٖ يَأۡكُلُهُنَّ سَبۡعٌ عِجَافٞ وَسَبۡعَ سُنۢبُلَٰتٍ خُضۡرٖ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٖۖ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَأُ أَفۡتُونِي فِي رُءۡيَٰيَ إِن كُنتُمۡ لِلرُّءۡيَا تَعۡبُرُونَ ﴿٤٤﴾

44. אמר המלך: הנה ראיתי שבע פרות שמנות ושבע [פרות] דקות שאוכלות אותן, וגם שבע שיבולים ירוקות ו-[שיבולים] אחרות יבשות. [אתם קהל] הנגידים: הגידו לי פשר חלומי אם פותרי חלום הינכם.

قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمٖۖ وَمَا نَحۡنُ بِتَأۡوِيلِ ٱلۡأَحۡلَٰمِ بِعَٰلِمِينَ ﴿٤٥﴾

45. אמרו ערבוב הזיות לילה [הוא] ואין אנו יודעים פתרוני חלומות.

وَقَالَ ٱلَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَٱدَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا۠ أُنَبِّئُكُم بِتَأْوِيلِهِۦ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

46. אז אמר האחד מן השניים שניצל- אשר ניזכר לאחר עבור זמן - אנוכי אודיעכם את פשרו. שלחוני אֵפוֹא [ואלך].

يُوسُفُ أَيُّهَا ٱلصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنۢبُلَٰتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ لَّعَلِّىٓ أَرْجِعُ إِلَى ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

47. יוסף [אתה] הצדיק, אמור לי פשר שבע פרות שמנות ששבע פרות דקות אוכלות אותן, [ופשר] שבע שיבולים ירוקות ו-[שיבולים] אחרות יבשות כדי שאשוב אל האנשי וידעו.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ فِى سُنۢبُلِهِۦٓ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

48. אמר: זירעו שבע שנים רצופות ואשר תקצרו [אחרי כן] הניחו בשיבולים זולת המעט אשר תאכלו.

ثُمَّ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

49. אחרי אלה תבואנה שבע [שנים] קשות אשר תכלינה את אשר הכינותם להן זולת המעט שתצברו.

ثُمَّ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾

50. אחרי זאת תבוא שנה שבה ירוו האנשים גשם ובה ידרכו ענבים.

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُ ٱلرَّسُولُ قَالَ ٱرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ ٱلنِّسْوَةِ ٱلَّٰتِى قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

51. אמר המלך הביאוהו אלי וכאשר בא אליו השליח אמר [יוסף]: שוב אל אדונך ושאלהו מה היה בדעת הנשים אשר פצעו את ידיהן? אכן יודע אֱלֹהַי את מזימתן.

قَالَ مَا خَطۡبُكُنَّ إِذۡ رَٰوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفۡسِهِۦۚ قُلۡنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا عَلِمۡنَا عَلَيۡهِ مِن سُوٓءٖۚ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡـَٰٔنَ حَصۡحَصَ ٱلۡحَقُّ أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفۡسِهِۦ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٥٢

52. אמר [המלך אל הנשים]: מה חשבתן כאשר ביקשתן לפתות את יוסף? אמרו: חלילה לאלוהים! לא ידענו עליו כל רע . אמרה אשת הנגיד: עתה האירה האמת- אנוכי ביקשתי לפתותו ואכן דובר אמת הוא.

ذَٰلِكَ لِيَعۡلَمَ أَنِّي لَمۡ أَخُنۡهُ بِٱلۡغَيۡبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي كَيۡدَ ٱلۡخَآئِنِينَ ٥٣

53. זאת למען ידע כי לא בגדתי בו בסתר וכי אלוהים לא ינחה את מזימת הבוגדים.

۞وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٤

54. ולא אנקה עצמי [מחטא], אכן הנפש מצווה עלי דבר רשע בלתי אם ירחם ריבוני, הן סַלָּח ריבוני [ו] רחום.

وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ أَمِينٞ ٥٥

55. אמר המלך: הביאוהו אֵלַי, אברור אותו לעצמי, ובדברו עמו אמר: הנך היום איש מעלה ונאמן בקרבנו.

قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ ٥٦

56. אמר: שים אותי על גינזי הארץ, אכן פקוח עין ומבין אנוכי.

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُۚ نُصِيبُ بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٧

57. וכך חיזקנו את ידי יוסף בארץ [עד כי] ינחל בה באשר יחפוץ. נתן בשפע את חסדנו למי שנחפוץ ולא נפקיר שכר מיטיבי הדרך.

وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

58. אכן טוב שכר העולם הבא לאלה שמאמינים ונשמרים מרע.

وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا۟ عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٩﴾

59. אז באו אחי יוסף ונכנסו אליו והוא היכיר אותם לבלי הכירם אותו.

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِى بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّىٓ أُوفِى ٱلْكَيْلَ وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٦٠﴾

60. וכאשר ציידם [לדרך] אמר: הביאו לי מאביכם אח אשר לכם. הן תראו כי נותן אני מלא מידת [הבר] וכי הטוב במכניסי אורחים אני.

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِى بِهِۦ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

61. אך אם לא תביאוהו אֵלַי, אף מידת בר אחת לא [תהיה] לכם מידי ולא תקרבו אֵלַי.

قَالُوا۟ سَنُرَٰوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦٢﴾

62. אמרו דבר נדבר בו על לב אביו ואכן נעשה.

وَقَالَ لِفِتْيَٰنِهِ ٱجْعَلُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

63. והוא אמר לנעריו, שימו את כספם באמתחותיהם למען יכירו אותו, בעת שיפנו אל ביתם אולי ישובו.

فَلَمَّا رَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٦٤﴾

64. ולאחר ששבו אל אביהם אמרו: הוי אבינו! נמנעה מאתנו מידת [הבר], שלח, אֵפוֹא, עמנו את אחינו, למען נשבור [לנו] את המידה ושמור נשמור עליו.

قَالَ هَلۡ ءَامَنُكُمۡ عَلَيۡهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمۡ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبۡلُ فَٱللَّهُ خَيۡرٌ حَٰفِظٗاۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٦٥

65. אמר: האבטח בכם לגביו [עתה] אלא בדרך שבטחתי בכם לגבי אחיו לפני כן. אך אלוהים הוא המיטיב לשמור והוא הרחום ברחמנים.

وَلَمَّا فَتَحُواْ مَتَٰعَهُمۡ وَجَدُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ رُدَّتۡ إِلَيۡهِمۡۖ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَا نَبۡغِيۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتۡ إِلَيۡنَاۖ وَنَمِيرُ أَهۡلَنَا وَنَحۡفَظُ أَخَانَا وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيرٖۖ ذَٰلِكَ كَيۡلٞ يَسِيرٞ ٦٦

66. וכאשר פתחו את כליהם מצאו את כספם כי הוחזר להם. אמרו: אבינו! מה נבקש [עוד]? הנה ריכולתנו הוחזרה אלינו ואנחנו נשבר בו למשפחתנו ונשמור את אחינו ונוסיף משא הגמל. הן מידה זעומה זאת.

قَالَ لَنۡ أُرۡسِلَهُۥ مَعَكُمۡ حَتَّىٰ تُؤۡتُونِ مَوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأۡتُنَّنِي بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمۡۖ فَلَمَّآ ءَاتَوۡهُ مَوۡثِقَهُمۡ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ ٦٧

67. אמר: לא אשלחנו עמכם עד אשר תתנו לי אמנה בשם אלוהים, כי אכן תשיבוהו אֵלַי. אלא אם תוקפו [אויבים]. וכאשר נתנו לו את אמנתם, אמר: אלוהים לכל דְבַר פינו ערב.

وَقَالَ يَٰبَنِيَّ لَا تَدۡخُلُواْ مِنۢ بَابٖ وَٰحِدٖ وَٱدۡخُلُواْ مِنۡ أَبۡوَٰبٖ مُّتَفَرِّقَةٖۖ وَمَآ أُغۡنِي عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍۖ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَعَلَيۡهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ٦٨

68. והוא אמר: בניי! אל תיכנסו דרך שער אחד אלא דרך שערים שונים תיכנסו. הן לא אועיל [אני] לכם ולא כלום לפני [רצון] אלוהים. המשפט לאלוהים לבדו, בו אני בוטח, לוּ יבטחו בו כל הבוטחים!

وَلَمَّا دَخَلُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَهُمۡ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغۡنِي عَنۡهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍ إِلَّا حَاجَةٗ فِي نَفۡسِ يَعۡقُوبَ قَضَىٰهَاۚ وَإِنَّهُۥ لَذُو عِلۡمٖ لِّمَا عَلَّمۡنَٰهُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٦٩

69. ובהיכנסם כדרך שציווּם אביהם לא הועיל [הדבר] להם ולא כלום, מפני [רצון] אלוהים, אלא [ש] מלא חפץ [מחפצי] לב יעקב. ואכן בעל דעת הוא באשר לימדנוהו, אך רוב האנשים אינם יודעים.

وَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَخَاهُۖ قَالَ إِنِّيٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٧٠

70. ובהיכנסם אל יוסף, אסף את אחיו אליו [ו]אמר: הנה אנוכי אחיך, על-כן אל תתעצב על מעשיהם.

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِي رَحۡلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلۡعِيرُ إِنَّكُمۡ لَسَٰرِقُونَ ٧١

71. וכאשר ציידם לדרך הניח את הגביע באמתחת אחיו. אז הכריז [ה]כרוז: [אתם אנשי] השיירה, גנבים אתם!

قَالُواْ وَأَقۡبَلُواْ عَلَيۡهِم مَّاذَا تَفۡقِدُونَ ٧٢

72. ובפנותם אליהם אמרו: מה לכם חסר?

قَالُواْ نَفۡقِدُ صُوَاعَ ٱلۡمَلِكِ وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمۡلُ بَعِيرٖ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٞ ٧٣

73. אמרו: חסר לנו גביע המלך ולאשר יביאו [יינתן] כמשא [ה] גמל [בר] ואנוכי לזה ערב.

قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ عَلِمۡتُم مَّا جِئۡنَا لِنُفۡسِدَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ ٧٤

74. אמרו: [חי] אלוהים, הן ידעתם [כי] לא באנו להשחית בארץ ולא גנבים אנחנו.

قَالُواْ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمۡ كَٰذِبِينَ ٧٥

75. אמרו אך מה גמולו [של המעשה] אם נמצאתם משקרים.

قَالُواْ جَزَٰٓؤُهُۥ مَن وُجِدَ فِي رَحۡلِهِۦ فَهُوَ جَزَٰٓؤُهُۥۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ٧٦

76. אמרו: גמולו [כי האיש שבאמתחתו יימצא- הוא [עצמו] יהיה תמורתו. כך אנו גומלים לעושי העוול.

فَبَدَأَ بِأَوۡعِيَتِهِمۡ قَبۡلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسۡتَخۡرَجَهَا مِن وِعَآءِ أَخِيهِۚ كَذَٰلِكَ كِدۡنَا لِيُوسُفَۖ مَا كَانَ لِيَأۡخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ ٱلۡمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُۗ وَفَوۡقَ كُلِّ ذِي عِلۡمٍ عَلِيمٞ ٧٧

77. והוא התחיל [לחפש] בילקוטיהם בטרם [חיפשו] בילקוט אחיו. אז הוציאו מתוך ילקוט אחיו. כך זממנו ליוסף [שכן] לא היה [רשאי] ליטול את אחיו על פי חוק המלך- אלא ברצון אלוהים. אנו נרים את מעלת האיש כאשר נחפוץ. ומעל כל בר דעת [אלוהים] היודע.

۞قَالُوٓاْ إِن يَسۡرِقۡ فَقَدۡ سَرَقَ أَخٞ لَّهُۥ مِن قَبۡلُۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفۡسِهِۦ وَلَمۡ يُبۡدِهَا لَهُمۡۚ قَالَ أَنتُمۡ شَرّٞ مَّكَانٗاۖ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ٧٨

78. אמרו: אם גנב, הרי [כבר] גנב אח מאחיו לפי כן. אך יוסף שמר את הדבר בנפשו ולא גילה אותו להם. הוא אמר [בנפשו] רע מצבכם ואין כאלוהים יודע על הדבר שבפיכם.

قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبٗا شَيۡخٗا كَبِيرٗا فَخُذۡ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٧٩

79. אמרו: הנגיד! הן אב זקן לו, ובא בימים. קח, אֵפוֹא, אחד מאתנו תחתיו. אכן רואים אנו אותך כמיטיב [עם הבריות].

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ ٨٠

80. אמר: חלילה לנו מאלוהים קחתנו זולת זה שבידו מצאו את רכושנו, שכן אזי [כ]עריצים נהיה.

فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ مِنۡهُ خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ قَالَ كَبِيرُهُمۡ أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ فَلَنۡ أَبۡرَحَ ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٨١

ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدۡنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ ٨٢

وَسۡـَٔلِ ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَاۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٨٣

قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٌۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٨٤

وَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰٓأَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَٱبۡيَضَّتۡ عَيۡنَاهُ مِنَ ٱلۡحُزۡنِ فَهُوَ كَظِيمٞ ٨٥

81. וכאשר נואשו ממנו פרשו [להיוועץ] בחשאי. אמר הגדול בהם- האינכם יודעים כי קיבל אביכם מידכם אמנה בשם אלוהים, וכיצד מעלתם לפנים בדבר יוסף, על-כן לא אנטוש הארץ הזו עד אשר יתיר לי אבי. או [עד ש] ישפוט לי אלוהים. והוא הטוב בשופטים.

82. שובו אל אביכם ואמרו: אבינו! הן גנב בנך ואין אנחנו עדים אלא למה שאנו יודעים, ואין אנו צופים לנסתרות.

83. ושאל את [בני] העיר שבה היינו ואת [אנשי] השיירה שבה הגענו ואכן דוברי אמת אנחנו.

84. אמר: אין זאת כי אם פיתו אתכם ליבותיכם לדבר. אך יפה אורך הרוח. אולי ישיבם אלוהים אֵלַי גם יחד. אכן הוא היודע כל והחכם.

85. והוא הסב [את פניו] מהם ואמר: [מה רב] צערי על יוסף ועיניו כהו מיגון, [והיה כובש] את כאבו.

قَالُواْ تَـٱللَّهِ تَفۡتَؤُاْ تَذۡكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوۡ تَكُونَ مِنَ ٱلۡهَٰلِكِينَ ﴿٨٦﴾

86. אמרו: חי אלוהים. חדל [נא] מלהזכיר את יוסף פֶּן תיבּוֹל [מחולי] או [אף] תאבד.

قَالَ إِنَّمَآ أَشۡكُواْ بَثِّي وَحُزۡنِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٨٧﴾

87. אמר: אין זאת כי אם את מר נפשי וצערי אני מעלה לפני אלוהים ואני יודע מאלוהים את אשר אין אתם יודעים.

يَٰبَنِيَّ ٱذۡهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَاْيۡـَٔسُواْ مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ لَا يَاْيۡـَٔسُ مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٨﴾

88. בניי- לכו וחיקרו בדבר יוסף ואחיו, ואל תיוואשו מרחמי אלוהים. אכן לא ייוואשו מחסדי אלוהים אלא האנשים הכופרים.

فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيۡهِ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهۡلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئۡنَا بِبِضَٰعَةٖ مُّزۡجَىٰةٖ فَأَوۡفِ لَنَا ٱلۡكَيۡلَ وَتَصَدَّقۡ عَلَيۡنَآۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَجۡزِي ٱلۡمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٩﴾

89. וכאשר נכנסו אליו אמרו: הנגיד! פגעה המצוקה בנו ובמשפחתנו. וסכום כסף זעום הבאנו [אתנו]. תן לנו, אֵפוֹא, את מלוא מידת הבר ועשה איתנו צדקה. אכן אלוהים גומל לעושה צדקה.

قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذۡ أَنتُمۡ جَٰهِلُونَ ﴿٩٠﴾

90. אמר: הידעתם את אשר עשיתם ליוסף ו-[ל] אחיו, בהיותכם נבערים [מדעת].

قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ وَهَٰذَآ أَخِيۖ قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَآۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩١

91. אמרו: הַאֻמְנָם אתה יוסף? אמר: אני יוסף וזה אחי. [הן] חסד עשה עִמָּנוּ אלוהים. אכן [זה הדין לגבי] הירא וארך רוח. לאמור: לא יפקיר אלוהים שכר מיטיבי דרך.

قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ ٩٢

92. אמרו: חי אלוהים, אכן העדיף אותך האל עלינו, ואכן חטאים היינו.

قَالَ لَا تَثۡرِيبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَۖ يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٩٣

93. אין בכם אשמה היום [הזה], אלוהים ימחל לכם והוא הרחום ברחמנים.

ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي يَأۡتِ بَصِيرٗا وَأۡتُونِي بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ ٩٤

94. קחו כותנתי זו והטילוה על פני אבי תפקחנה עיניו, והביאו אלי את כל בני ביתכם.

وَلَمَّا فَصَلَتِ ٱلۡعِيرُ قَالَ أَبُوهُمۡ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ لَوۡلَآ أَن تُفَنِّدُونِ ٩٥

95. ובצאת השיירה לדרכה אמר אביהם: הנני חש את ריח יוסף אלא אם כן תראוני קל דעת.

قَالُواْ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ ٩٦

96. אמרו: חי אלוהים, אכן אתה בַּתְּעִיָּה הישנה שלך.

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٩٧

97. ובבוא המבשר הטיל את הכותונת על פניו ו-[אז] נפקחו עיניו. אמר: הלא אמרתי לכם שיודע אני מאת אלוהים מה שאין אתם יודעים.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا ٱسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ﴿٩٨﴾

98. אמרו: אבינו! מחל לנו על אשמותינו הן חוטאים היינו.

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيٓ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾

99. אמר: מחל אמחל- ואבקש לכם סליחה בפני ריבוני, אכן הוא הסַלָּח והרחום.

فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ٱدْخُلُواْ مِصْرَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿١٠٠﴾

100. ובהיכנסם אל יוסף הושיב את הוריו לידו ואמר: בואו [בשערי] מצרים בבטחה אם ירצה אלוהים.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى ٱلْعَرْشِ وَخَرُّواْ لَهُۥ سُجَّدًا وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُءْيَٰىَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِىٓ إِذْ أَخْرَجَنِى مِنَ ٱلسِّجْنِ وَجَآءَ بِكُم مِّنَ ٱلْبَدْوِ مِنۢ بَعْدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيْطَٰنُ بَيْنِى وَبَيْنَ إِخْوَتِىٓ إِنَّ رَبِّى لَطِيفٌ لِّمَا يَشَآءُ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

101. והוא העלה את הוריו על כיסא המלכות ו-[הכל] סגדו לו, והוא אמר: אבי! זה פשר חזותי אשר מקודם; ריבוני הגשים אותה והיטיב עִמִּי כאשר הוציאני מן הכלא והביאכם מן המדבר לאחר שהשטן חרחר ריב ביני לבין אחיי. אכן חנון ריבוני לטוב בעיניו, הן חכם הוא ויודע כל.

۞ رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِى مِنَ ٱلْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَنتَ وَلِىِّۦ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠٢﴾

102. ריבוני! אתה נתת לי מלכות והוריתני פשר הדברים. בורא שָׁמַיִם וארץ! אתה מגיני בעולם הזה ובעולם הבא, תנה ואמות במסירות נפש, ושים חלקי עם הצדיקים.

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۖ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ أَجۡمَعُوٓاْ أَمۡرَهُمۡ وَهُمۡ يَمۡكُرُونَ ١٠٣

103. זה מדברי הנסתר שאנחנו מגלים לך. ולא היית עמהם כאשר זממו את מזימתם והתנכלו.

وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٠٤

104. ורוב האנשים לא יאמינו אף אם מאד תרצה [בכך].

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٥

105. ואין אתה מבקש שכר מיידם על זאת- אינו אלא זיכרון לבני תבל.

وَكَأَيِّن مِّنۡ ءَايَةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يَمُرُّونَ عَلَيۡهَا وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُونَ ١٠٦

106. וכמה מופתים בַּשָּׁמַיִם ובארץ שהם חולפים על פניהם בהפנותם להם עורף.

وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشۡرِكُونَ ١٠٧

107. ורובם אינם מאמינים באלוהים אלא אם כן משתפים הם [אלוהים אחרים על פניו].

أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأۡتِيَهُمۡ غَٰشِيَةٞ مِّنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ أَوۡ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٠٨

108. הַאֻמְנָם בטוחים הם כי [לא] יבוא עליהם עונש מוחץ מאת אלוהים, או שלא תבוא שעתם פתאום כשהם אינם מודעים.

قُلۡ هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٩

109. אמור! זהו דרכי! אקרא אל אלוהים בצלילות הדעת- אני וכל ההולך בעקבותיי- והשבח לאלוהים! ואין אני משתף [אחרים על פניו].

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِم مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰٓۗ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۗ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١١٠

110. ולא שלחנו לפניך כי אם אנשים מיושבי הערים אשר נגלינו להם. כלום לא עברו בארץ וראו איך היתה אחריתם של אלה שהיו לפניהם. ואכן טוב מעון האחרית לאלה שנשמרו [מעוול]. הלא תשכילו?

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسۡتَيۡـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُواْ جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُۖ وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُنَا عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١١١

111. והיה כאשר נואשו השליחים [והכופרים] חשבו ששקר הוגד להם באה אליהם ישועתנו וניצל מי שחפצנו [להצילו] ולא תושב ידנו [המייסרת] מבני האשמה.

لَقَدۡ كَانَ فِي قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٞ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِۗ مَا كَانَ حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١١٢

112. אכן היה בסיפור פיהם [משום] לקח לחכמי לב. לא סיפור בר זיוף הוא, אך אימות [הוא] לאשר לפניו, ופירוט לכל דבר ו-[אף] נְחִיָּה ורחמים לאנשים שמאמינים.

سُورَةُ الرَّعۡدِ

סוּרַת אַל-רַעְד

مدنيَّة وآياتها ٤٤

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 44

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِۗ وَٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ٢

2. א.ל.מ.ר. [אַלֶפ.לאמ.מִימ.רַ.] אלה הם אותות הספר וזה אשר הורד אליך מאת אלוהיך הוא האמת, ואולם מרבית האנשים אינם מאמינים.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ رَبِّكُمۡ تُوقِنُونَ ٣

3. אלוהים אשר הרים את הַשָּׁמַיִם בלי עמודים נראים לכם, אחרי כן התנשא על כס הכבוד, והפעיל את השמש ואת הירח לטובתכם, וכל כוכב מהם רץ עד למועד קבוע, הוא המנהל בחוכמתו כל ענין, ומפרש את האותות למען תאמינו בבטחה בפגישת אלוהים.

وَهُوَ ٱلَّذِي مَدَّ ٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ وَأَنۡهَٰرٗاۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٤

4. הוא אשר פרש את הארץ וקבע בה הרים ונהרות, ומכל סוגי הפרי קבע שני זוגות מכל סוג, והוא מביא את הלילה לכסות את אור היום, אכן קיימים בזה אותות לאנשים חושבים.

وَفِي ٱلۡأَرۡضِ قِطَعٞ مُّتَجَٰوِرَٰتٞ وَجَنَّٰتٞ
مِّنۡ أَعۡنَٰبٖ وَزَرۡعٞ وَنَخِيلٞ صِنۡوَانٞ وَغَيۡرُ
صِنۡوَانٖ يُسۡقَىٰ بِمَآءٖ وَٰحِدٖ وَنُفَضِّلُ
بَعۡضَهَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلۡأُكُلِۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٥

5. ובארץ שטחים שונים וצמודים ובהם גנות ענבים ושדות חיטה ועצי דקל שצומחים יחד משורש אחד, ואחרים שצומחים אחרת, וכל אלה מושקים מאותו מים, ואנו מעלים את הטעם של חלק מהם על טעם האחר באכילה- ואכן, הנה בזה אותות לאנשים נבונים.

۞وَإِن تَعۡجَبۡ فَعَجَبٞ قَوۡلُهُمۡ أَءِذَا كُنَّا
تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدٍۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡأَغۡلَٰلُ
فِيٓ أَعۡنَاقِهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ
هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٦

6. ואם תתפלא, אכן דבריהם פלא באומרם: "הַאֻמְנָם כאשר נהפוך לעפר נקום לבריאה חדשה?" אלה הם אשר כפרו בריבונם ואלה הם אשר יִשְּׂאוּ אזיקים מסביב לצוואריהם, ואלה הם אנשי אש הגֵּיהִנּוֹם, יהיו בה לעד.

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِ
وَقَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِمُ ٱلۡمَثُلَٰتُۗ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَذُو مَغۡفِرَةٖ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلۡمِهِمۡۖ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٧

7. והם מאיצים בך להחיש את בוא הרעה בטרם בוא הטובה, ואכן כבר חלפו לפניהם דורות כדוגמתם- אֻמְנָם אלוהיך נושא סליחות לבני האדם על אף פשעיהם- מאידך העונש של אלוהיך קשה ביותר.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ
ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦٓۗ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٞۖ وَلِكُلِّ
قَوۡمٍ هَادٍ ٨

8. ויאמרו אלה אשר כפרו: "מדוע לא הורד עליו אות מאת אלוהיו? הנה רק מזהיר אתה, ולכל עם מורה דרך".

ٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تَحۡمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ ٱلۡأَرۡحَامُ وَمَا تَزۡدَادُۖ وَكُلُّ شَيۡءٍ عِندَهُۥ بِمِقۡدَارٍ ٩

9. אלוהים הוא היודע את אשר תישא כל אישה ברחמה, ומתי תיקצר תקופת ההריון ומתי תארך, והכל אצלו במידה.

عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡكَبِيرُ ٱلۡمُتَعَالِ ١٠

10. והוא היודע את הנסתר ואת הנגלה, אין גדול ממנו ואין ממנו נשגב.

سَوَآءٞ مِّنكُم مَّنۡ أَسَرَّ ٱلۡقَوۡلَ وَمَن جَهَرَ بِهِۦ وَمَنۡ هُوَ مُسۡتَخۡفِۭ بِٱلَّيۡلِ وَسَارِبُۢ بِٱلنَّهَارِ ١١

11. שווים הם מכם [תחת מבטו של אלוהים] הממתיקים את סוד דברם והמגלים אותו, והמסתתרים בלילה והמופיעים באור יום [במטרה ליזום פגיעה בנביא].

لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٞ مِّنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦ يَحۡفَظُونَهُۥ مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوۡمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡۗ وَإِذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ سُوٓءٗا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَالٍ ١٢

12. הנה [לנביא] מלווים מתחלפים [כל העת] מלפניו ומאחוריו, והם שומרים עליו בפקודת אלוהים- אכן לא ישנה אלוהים מצב כלשהו לעם מסויים עד שישנו הם את אשר בנפשם- וכאשר ירצה אלוהים להביא על עם מסויים את הרעה, לא ניתן למנוע אותה, ואין להם מלבדו מושיע ולא מגן.

هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ١٣

13. הוא המראה לכם את הברק [לעורר בכם] פחד ותשוקה [ותקווה], והוא מעלה את העננים הכבדים.

وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعْدُ بِحَمْدِهِۦ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِۦ وَيُرْسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَآءُ وَهُمْ يُجَٰدِلُونَ فِى ٱللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ ٱلْمِحَالِ ﴿١٤﴾

14. הרעם מקדש את תהילתו והמלאכים עושים זאת- מייראתם את פניו- והוא שולח את הרעם אשר בו יפגע באשר הוא יחפוץ- בזמן שהכופרים עדיין מתווכחים בדבר אלוהים שבידו העונש הכבד.

لَهُۥ دَعْوَةُ ٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَىْءٍ إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى ٱلْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦ ۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿١٥﴾

15. אליו תופנה תפילת האמת, ובאשר לאלילים אשר משתחווים להם מבלעדי אלוהים, לא יענו להם במאומה, ואין דוגמתם אלא כמי שפורש את כפות ידיו למים בתקווה שיגיעו המים לפיו- ואינם מגיעים אליו- ואין תפילת הכופרים אלא תפילת שווא.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَٰلُهُم بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْءَاصَالِ ۩ ﴿١٦﴾

16. ולאלוהים נכנעים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ מרצונם הטוב, ובניגוד לרצונם- וכן נכנעים צלליהם השכם והערב.

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ قُلِ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِى ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوا۟ كَخَلْقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّٰرُ ﴿١٧﴾

17. אמור: "מיהו בורא הַשָּׁמַיִם והארץ?" אמור: "אלוהים", אמור: "הַאֻמְנָם לכן לקחתם מבלעדיו עוזרים אשר אין בידם להביא לעצמם תועלת או רעה". אמור: "האם ישתוו העיוור והרואה, והאם ישתוו החושך והאור?" או שהם קבעו לאלוהים

שותפים אשר ברא כבריאתו, כך ששתי הבריאות ניראו זהות בעיניהם? אמור: "הנה אלוהים לבדו בורא כל דבר, והוא האחד המנצח".

أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ فِي ٱلنَّارِ ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗۖ وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ ﴿١٨﴾

18. הוא המוריד מן הַשָּׁמַיִם מים, למען יזרמו הנחלים על פי מידתם, והזרם מעלה קצף גואה- ובורא מסוגי המתכת אשר עליהם מדליקים אש למען יעשו תכשיטים או כלים למיניהם המעלים קצף דומה- כך ממשיל אלוהים על האמת והשקר- והנה הקצף נזרק כפסולת. ובאשר למה שמועיל לבריות נשאר בארץ, וכך ממשיל אלוהים את המשלים.

لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُۥ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿١٩﴾

19. לאלה אשר נענו לאלוהים הטוב הנצחי- אך אלה שלא נענו לו, לו היה להם כל אשר בארץ, ועוד כמוהו איתו. היו מבקשים לפדות את עצמם בו- אך לאלה נועד חשבון קשה; ומושבם גֵּיהִנּוֹם; ומה מקולל המושב הזה.

۞أَفَمَن يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ كَمَنۡ هُوَ أَعۡمَىٰٓۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٢٠﴾

20. הַאֻמְנָם זה היודע שזה אשר הורד אליך מאת ריבונך הוא האמת; כמוהו כמי שהוא עיוור? הנה רק הנבונים ישכילו.

ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلْمِيثَٰقَ ﴿٢١﴾

21. הנה הם אלה הַמְּקַיְּמִים את ברית אלוהים, ואינם מפרים אותה ברית.

وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

22. ואלה המחברים את אשר ציווה אלוהים לחברו- והם יראים את ריבונם, ויראים מחשבון מחמיר.

وَٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٢٣﴾

23. ואלה השוקדים על בקשת החסד מאת ריבונם, עורכים תפילה, ומוציאים מאשר חלקנו להם בסתר ובגלוי, ומרחיקים את הרע במעשה הטוב- אלה הם הזוכים בגמול הטוב ביותר במעון הנועם הקבוע.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

24. גנות הנצח יהיו בהן יחד עם הטובים מאבותיהם ונשותיהם וצאצאיהם- והמלאכים יבואו אליהם לברכם מכל עבר, לאמור:

سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٢٥﴾

25. הנה בשלום יצאתם [מכל התלאות] הודות לעמידתכם האיתנה- מה נעלה הגמול המזכה במעון הנועם הקבוע.

وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٢٦﴾

26. ואלה המפרים את ברית אלוהים לאחר התחייבותם עליה- ומנתקים את אשר ציווה אלוהים לחברו- ומשחיתים בארץ- על אלה תבוא הקללה מאת אלוהים, ולהם מושב ייסורים מכאיב.

ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ وَفَرِحُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا مَتَٰعٞ ﴿٢٧﴾

27. אלוהים פורש את תחומי הפרנסה לאשר יחפוץ, ויצמצם אותם כרצונו, ובכופרים אחזה שמחה בחיי העולם הזה- אך אין חיי העולם הזה לעומת העולם הבא זולתי שמחה ארעית.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَنۡ أَنَابَ ﴿٢٨﴾

28. ואלה הכופרים יאמרו: "מדוע לא ניתן לו אות מאלוהיו?" אמור: "הנה אלוהים מתעה את אשר יחפוץ, ומאמץ את הפונים אליו חזרה".

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ﴿٢٩﴾

29. אלה המאמינים וליבותיהם נרגעים עם זכר אלוהים- אכן עם זכר אלוהים יֵדְעוּ הלבבות מרגוע.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَـَٔابٖ ﴿٣٠﴾

30. אלה המאמינים ועושים את הישר- אשריהם! הנה להם השיבה הטובה מכל.

كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهَآ أُمَمٞ لِّتَتۡلُوَاْ عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ قُلۡ هُوَ رَبِّي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ مَتَابِ ﴿٣١﴾

31. ככה שלחנוך אל אומה אשר כבר חלפו לפניה אומות. למען תקרא לפניהם את אשר גילינו לך בגלל היותם כופרים ברחמן- אמור: "הנה הוא אלוהי, אין אלוה מלבדו, בו אנוכי בוטח ואליו דרכי לשוב".

وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ ٱلۡأَرۡضُ أَوۡ كُلِّمَ بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ جَمِيعًاۗ أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُواْ قَارِعَةٌ أَوۡ تَحُلُّ قَرِيبٗا مِّن دَارِهِمۡ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ وَعۡدُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ٣٢

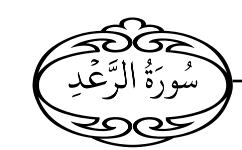
32. ולו גם היה בידך קוראן שמוליך הרים, או קורע את פני האדמה, או שניתן בעזרתו לדבר עם המתים [על אף כל זה הם לא יאמינו]. אלא שלאלוהים הענין כולו. האם לא התייאשו המאמינים [מאמונת הכופרים] – והם יודעים שלו חפץ אלוהים היה מנחה את בני האדם כולם- על-כן ימשיכו הכופרים לסבול את הפגע בגלל מעשיהם הרעים- או שהפגע ישכון בקרבם עד בוא דבר אלוהים- אכן, לא יפר אלוהים את דברו.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَأَمۡلَيۡتُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ عِقَابِ ٣٣

33. ואכן לעגו לשליחים לפניך, אך אני קבעתי לכופרים ארכה, ולאחר מכן תקפתי אותם בעונש מכאיב.

أَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۗ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلۡ سَمُّوهُمۡۚ أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَم بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٤

34. האם זה הקיים ועומד על כל נפש לראות את מעשיה [כמי שאינו קיים]: וקבעו לאלוהים שותפים- אמור: "הביאו את שמותיהם- או חפצים אתם ליידע אותו על אשר אינו יודע בארץ?" או שתאמרו: "דברים ריקים מתוכן- אך יפים בעיני הכופרים תעתועיהם ולכן התרחקו מדרך הישר- וכל אשר אלוהים יתענו לא יהיה לו כל מדריך".

لَّهُمۡ عَذَابٌ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ٣٥

35. להם עונש בעולם הזה. ואכן עונש העולם הבא קשה ממנו- ואין להם מפני אלוהים כל מגן.

۞مَّثَلُ ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ أُكُلُهَا دَآئِمٞ وَظِلُّهَاۚ تِلۡكَ عُقۡبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْۚ وَّعُقۡبَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٱلنَّارُ ٣٦

36. משל גן העדן המיועד ליראי שָׁמַיִם נהרות זורמים בתוכו, פריו תמידי וכן גם הצל שבו- זה הגמול ליראי שָׁמַיִם, ואין שכר הכופרים אלא אש הַגֵּיהִנּוֹם.

وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَۖ وَمِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ مَن يُنكِرُ بَعۡضَهُۥۚ قُلۡ إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَلَآ أُشۡرِكَ بِهِۦٓۚ إِلَيۡهِ أَدۡعُواْ وَإِلَيۡهِ مَـَٔابِ ٣٧

37. ואלה אשר נְתַנּוּ להם את הספר, שמחו במה שהורד אליך- וקיימים קבוצות קנאים אחרים אשר יתכחשו לחלק ממנו- אמור: "הנני אך מצווה לעבוד את אלוהים ולא לשתף אתו [אחד]- אל דרכו אני קורא ואליו אני חוזר".

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيّٗاۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا وَاقٖ ٣٨

38. וכך הורדנוהו הלכה ברורה בערבית- ואולם אם תלך אחרי מאוויי נפשם, לאחר שהִגִּיעַתְךָ הדעת, לא יהיה לך אל מול אלוהים לא חבר ולא מגן.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ٣٩

39. ואכן שלחנו שליחים לפניך והקמנו להם מנשותיהם צאצאים- וחלילה לוֹ לשליח להביא אות אלא ברצון אלוהים- ולמועד כל דבר, גזרת זמן אלוהית.

يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ ٤٠

40. אלוהים מוחק ומכונן את אשר יחפוץ, ואתו המקור לכל המצוות.

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ ٤١

41. ובין אם נראיך חלק ממה שאנו מזהירים אותם בו, או נאסוף אותך [לפני בואו]- הרי אין חובתך אלא להזהיר ועלינו החשבון.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا مِنۡ أَطۡرَافِهَاۚ وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٤٢

42. הַאֻמְנָם אינם מבחינים שאנו באים אל הארץ, ונוגסים מקצוותיה- ואלוהים פוסק, לא יקומו עוררים על פסיקתו והוא מהיר חשבון.

وَقَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَلِلَّهِ ٱلۡمَكۡرُ جَمِيعٗاۖ يَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٖۗ وَسَيَعۡلَمُ ٱلۡكُفَّٰرُ لِمَنۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٤٣

43. ואכן אלה אשר קדמו להם זממו מזימה- אך בידי אלוהים כוח המזימות כולן- הוא היודע את אשר משיגה כל נפש- והוכפרים עתידים לדעת נחלת מי יהיה הסוף הטוב.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَسۡتَ مُرۡسَلٗاۚ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ وَمَنۡ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡكِتَٰبِ ٤٤

44. והכופרים יאמרו: ״אינך שליח״. אמור: ״דַי באלוהים לעד ביני ובינכם- והוא אשר איתו מידע הספר״.

סוּרַת אִבְּרָאהִים

مَكِّيَّة وآياتها ٥٣

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 53

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ﴿٢﴾

2. א.ל.ר. [אַלֶף.לאמ.רַ.], הנה זה ספר אשר הורדנו אליך למען תחלץ את בני האדם מן החשיכה אל האור, בהוראת ריבונם אל דרך הגיבור והמהולל.

ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَوَيۡلٞ لِّلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٖ شَدِيدٍ ﴿٣﴾

3. אלוהים אשר לו כל שבַּשָּׁמַיִם וכל שבארץ, ואוי לכופרים מעונש מכאיב.

ٱلَّذِينَ يَسۡتَحِبُّونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى ٱلۡأٓخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ﴿٤﴾

4. אלה המעדיפים חיי העולם הזה על חיי העולם הבא, ומונעים את הדרך לאלוהים, ומבקשים לעשותה עקמומית, והם אלה בַּתְּעִיָּה הגדולה.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٥﴾

5. ולא שלחנו שליח כלשהו אלא בלשון עמו, למען יבאר להם, ואז יתעה אלוהים את אשר יחפוץ וינחה את אשר יחפוץ. והוא הגיבור והחכם.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنۡ أَخۡرِجۡ قَوۡمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرۡهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٦

6. ולפנים שלחנו את משה באותותינו לאמור: הוצא את עמך מן האפלה אל האור, והזכר להם את ימי אלוהים- אכן בזה אותות לכל סבלן ומודה.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ أَنجَىٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٧

7. ו-[זכור] עת אמר משה לעמו: זיכרו את החסד אשר עשה לכם אלוהים כאשר הציל אתכם מעם פרעה שעינו אתכם בייסורים כבדים; הורגים את בניכם, ואת נשותיכם משאירים להם- ובזה מבחן קשה לכם מאת ריבונכם.

وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكُمۡ لَئِن شَكَرۡتُمۡ لَأَزِيدَنَّكُمۡۖ وَلَئِن كَفَرۡتُمۡ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٞ ٨

8. ובעת הכריז אלוהים לאמור: אם תביעו תודה, אוסיף לכם [מחסדי]. אך אם כופרים תהיו, אזי תדעו שהעונש שלי אכן מכאיב.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكۡفُرُوٓاْ أَنتُمۡ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٩

9. ואמר משה: אם כופרים תהיו, אתם וכל אשר בארץ [לא תזיקו לאלוהים במאומה], והנה אלוהים עשיר ומהולל.

أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا ٱللَّهُۚ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فِيٓ

10. האם לא הִגִּיעֲכֶם דבר אלה אשר קדמו לכם, עַם נֹחַ ו-[שבטי] "עאד" ו-"תַ'מוּד". ואלה אשר [קמו] אחריהם אינם מוכּרים אלא

أَفۡوَٰهِهِمۡ وَقَالُوٓاْ إِنَّا كَفَرۡنَا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ وَإِنَّا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَنَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ﴿١٠﴾

לאלוהים- השליחים שלהם באו אליהם במופתים, אך הם השיבו את ידיהם אל פיותיהם ואמרו: אכן אנו כופרים ב-[מסר] אשר נשלחתם בו; ואנו בספק מדאיג ממה שאתם קוראים אותנו אליו.

۞قَالَتۡ رُسُلُهُمۡ أَفِي ٱللَّهِ شَكّٞ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يَدۡعُوكُمۡ لِيَغۡفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرَكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ قَالُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتُونَا بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ﴿١١﴾

11. השליחים שלהם אמרו: האם תטילו ספק באלוהים, בורא הַשָּׁמַיִם והארץ? הוא קורא לכם למען יסלח לכם על חטאיכם, ומעניק לכם ארכה עד מועד, והם אמרו: אין אתם אלא בשר ודם כמונו- וחפצים אתם להניא אותנו מלעבוד את אשר עבדו אבותינו. הביאו לנו אם כן מופת ברור.

قَالَتۡ لَهُمۡ رُسُلُهُمۡ إِن نَّحۡنُ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأۡتِيَكُم بِسُلۡطَٰنٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١٢﴾

12. השליחים שלהם אמרו להם: אין אנו אלא בשר ודם כמוכם; אך אלוהים מעניק את חסדו לאשר יחפוץ מעובדיו- ואין מסמכותנו שנביא לכם מופת אלא ברצון אלוהים- ובאלוהים [לבדו] יבטחו המאמינים.

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدۡ هَدَىٰنَا سُبُلَنَاۚ وَلَنَصۡبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيۡتُمُونَاۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾

13. ומדוע לא נבטח באלוהים אשר הראה לנו דרכנו הישרה- אך אנו נסבול את הקשיים אשר גרמתם לנו, ועל-כן אך באלוהים יבטחו המאמינים.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِرُسُلِهِمۡ لَنُخۡرِجَنَّكُم مِّنۡ أَرۡضِنَآ أَوۡ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۖ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَيۡهِمۡ رَبُّهُمۡ لَنُهۡلِكَنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤

14. ואלה אשר כפרו אמרו לשליחים שלהם: גרוש נגרשכם מארצנו, או שחזור תחזרו [לדרך] אמונתנו. אך נגלה להם [לשליחים] דבר אלוהים לאמור: השמד נשמיד את הפושעים.

وَلَنُسۡكِنَنَّكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ١٥

15. ונושיב אתכם בארץ אחריהם, זאת [הבטחה] לאלה היראים מפני מעמדי, והיראים מפני האזהרה מטעמי.

وَٱسۡتَفۡتَحُواْ وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ١٦

16. ו-[השליחים] קראו לעזרה, וכשלה תקוות כל עריץ וקשה עורף.

مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسۡقَىٰ مِن مَّآءٖ صَدِيدٖ ١٧

17. מאחוריו גֵּיהִנּוֹם, והוא יושקה מים רעים [מים מוגלתיים].

يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأۡتِيهِ ٱلۡمَوۡتُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٖۖ وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٞ ١٨

18. הוא לוגם מהם [במרירות], ובטרם הוא מצליח לבלוע אותם תוקף אותו המוות מכל עבר, אך אינו עומד למות עד אשר ישלים את העונש הקשה מנת חלקו.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡۖ أَعۡمَٰلُهُمۡ كَرَمَادٍ ٱشۡتَدَّتۡ بِهِ ٱلرِّيحُ فِي يَوۡمٍ عَاصِفٖۖ لَّا يَقۡدِرُونَ مِمَّا كَسَبُواْ عَلَىٰ شَيۡءٖۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٩

19. דוגמת מעשי אלה אשר כפרו בריבונם כדוגמת אלה שמעשיהם כאפר אשר זרתה אותו הרוח ביום סערה. אינם שולטים במאומה מאשר רכשו, וזוהי אכן הַתְּעִיָּה הגדולה.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَأۡتِ بِخَلۡقٖ جَدِيدٖ ٢٠

20. האינך מבחין שאלוהים ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בהתאם-באם יחפוץ יחסל אתכם ויקים לעומתכם בריאה חדשה.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٖ ٢١

21. ואין הענין מקשה על אלוהים.

وَبَرَزُواْ لِلَّهِ جَمِيعٗا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا مِنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۚ قَالُواْ لَوۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيۡنَٰكُمۡۖ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَجَزِعۡنَآ أَمۡ صَبَرۡنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٖ ٢٢

22. ואז יופיעו כולם אל מול אלוהים, ויאמרו החלשים לאלה אשר התנשאו: הנה אנו אשר הלכנו אחריכם, הַאֻמְנָם מסוגלים אתם היום למנוע מאיתנו ולו במאומה את עונש אלוהים? והם ענו: לו הינחה אותנו אלוהים, אכן היינו מנחים אתכם, הנה חת היא לנו, אם תקצר רוחנו ואם נתאזר בסבלנות. אין לנו כל מפלט.

وَقَالَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لَمَّا قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمۡ وَعۡدَ ٱلۡحَقِّ وَوَعَدتُّكُمۡ فَأَخۡلَفۡتُكُمۡۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوۡتُكُمۡ فَٱسۡتَجَبۡتُمۡ لِيۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓاْ أَنفُسَكُمۖ مَّآ أَنَا۠ بِمُصۡرِخِكُمۡ وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّ إِنِّي كَفَرۡتُ بِمَآ أَشۡرَكۡتُمُونِ مِن قَبۡلُۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٣

23. ובעת שהענין נחרץ אמר השטן: הנה אלוהים הבטיח לכם הבטחת אמת, אך אני הבטחתי לכם והפרתי את הבטחתי. ולא היה לי עליכם שלטון כלשהו, זולתי שקראתי לכם ונעניתם לי. על-כן אל תאשימו אותי כי אם האשימו את עצמכם- אין בי להושיעכם, ואין בכם להושיעני, הנה כופר אני באשר שיתפתם אותי עם אלוהים לפני כן. אכן לפושעים עונש מכאיב.

وَأُدۡخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡۖ تَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٌ ﴿٢٤﴾

24. ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב הובאו אל גינות שנהרות זורמים תחתיהן. ישהו בהן לעד ברצון אלוהים, ובהן יברכו איש את רעהו [באומרם] שלום.

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا كَلِمَةٗ طَيِّبَةٗ كَشَجَرَةٖ طَيِّبَةٍ أَصۡلُهَا ثَابِتٞ وَفَرۡعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٢٥﴾

25. האינך מבחין כיצד המשיל אלוהים את המלה הטובה לעץ הטוב אשר שורשיו יציבים [ברחם האדמה] וסעיפיו [נוגעים] בשערי הַשָּׁמַיִם.

تُؤۡتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۭ بِإِذۡنِ رَبِّهَاۗ وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

26. אשר נותנים את פריים בכל עת ברצון אלוהים, ואלוהים ממשיל את המשלים לבני האדם למען יִזָּכְרוּ.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٖ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجۡتُثَّتۡ مِن فَوۡقِ ٱلۡأَرۡضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٖ ﴿٢٧﴾

27. ומשל המלה הרעה כעץ הרע אשר נעקר מעל הארץ שלעולם לא ייכון.

يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡقَوۡلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٨﴾

28. מחזק אלוהים את אשר האמינו במלה המבוססת היטב בחיי העולם הזה ובעולם הבא- ומתעה אלוהים את הפושעים ועושה את אשר הוא חפץ.

۞أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ كُفۡرٗا وَأَحَلُّواْ قَوۡمَهُمۡ دَارَ ٱلۡبَوَارِ ٢٩

29. האינך מבחין באלה אשר המירו את חסד אלוהים בכפיית טובה, והובילו את בני עמם אל משכן האבדון.

جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَاۖ وَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ ٣٠

30. [אל תוך הגֵּיהִנּוֹם]- שם ייצלו. ומה מקולל הוא [המשכן] הקבוע [להם].

وَجَعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا لِّيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِهِۦۗ قُلۡ تَمَتَّعُواْ فَإِنَّ مَصِيرَكُمۡ إِلَى ٱلنَّارِ ٣١

31. וקבעו לאלוהים מתחרים למען ירחיקו [אנשים] מדרכו, אמור: [הוסיפו] להתענג, אכן דרככם [הסופית] אל אש הגֵּיהִנּוֹם.

قُل لِّعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ٣٢

32. אמור לעובדים אותי באמונה שיערכו תפילה, ויתנו מאשר חלקנו להם בסתר ובגלוי בטרם יבוא יום לא מקח וממכר בו ולא רעות.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ لِتَجۡرِيَ فِي ٱلۡبَحۡرِ بِأَمۡرِهِۦۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡأَنۡهَٰرَ ٣٣

33. אלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, והוריד מן הַשָּׁמַיִם מים אשר הוציא בהם פירות שונים- ברכה [מאלוהים] לכם, וקבע לכם את האוניות להפליג בים ברצונו, והעמיד לעזרתכם את הנהרות.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ دَآئِبَيۡنِۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ ٣٤

34. וקבע לטובתכם את השמש ואת הירח [בתנועה] מתמדת. וקבע לטובתכם את הלילה ו-[אור] היום.

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلۡتُمُوهُۚ وَإِن تَعُدُّواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحۡصُوهَآۗ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَظَلُومٞ كَفَّارٞ ٣٥

35. ונותן לכם את כל אשר תבקשו ממנו, ואם תנסו למנות את חסדי אלוהים לא תעמדו בספירתכם- אכן האדם פושע [לא צודק] הוא וכופר [כְּפוּי טוֹבָה].

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا ٱلۡبَلَدَ ءَامِنٗا وَٱجۡنُبۡنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعۡبُدَ ٱلۡأَصۡنَامَ ٣٦

36. ו-[זכור] עת קרא אברהם לאמור: אֱלֹהַי, עשה את העיר הזאת בטוחה, והרחיקני ואת בני מעבודת האלילים.

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضۡلَلۡنَ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِۖ فَمَن تَبِعَنِي فَإِنَّهُۥ مِنِّيۖ وَمَنۡ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٧

37. אֱלֹהַי, הרי הם התעו בני אדם רבים, על-כן כל אשר ילך אחריי, ממני הוא, ובאשר לכל המורד בי, הנה אתה סַלָּח ורחוּם.

رَّبَّنَآ إِنِّيٓ أَسۡكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيۡرِ ذِي زَرۡعٍ عِندَ بَيۡتِكَ ٱلۡمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجۡعَلۡ أَفۡـِٔدَةٗ مِّنَ ٱلنَّاسِ تَهۡوِيٓ إِلَيۡهِمۡ وَٱرۡزُقۡهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَشۡكُرُونَ ٣٨

38. אֱלֹהֵינוּ, הנה אני הושבתי חלק מבני ביתי בואדי שומם ליד ביתך הקדוש, אֱלֹהֵינוּ, למען יערכו תפילה, עשה נא, אֵפוֹא, שליבות בני האדם ייכספו אליהם, וכלכל אותם מפרי [הארץ] למען [יגידו] תודה.

رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعۡلَمُ مَا نُخۡفِي وَمَا نُعۡلِنُۗ وَمَا يَخۡفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٣٩

39. אֱלֹהֵינוּ, הנה אתה יודע את אשר נעלים ואת אשר נגלה, ולא ייעלם מ-[מבט] אלוהים דבר, לא בארץ ולא בַּשָּׁמַיִם.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى ٱلۡكِبَرِ إِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ٤٠

40. התודה לאל אשר נתן לי לעת זיקנה את ישמעאל ואת יצחק, הנה אֱלֹהַי שומע את התפילה.

رَبِّ ٱجۡعَلۡنِي مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِيۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلۡ دُعَآءِ ﴿٤١﴾

41. אֱלֹהַי! עשני עורך תפילה [מתמיד] ואת צאצאיי גם כן- אלוהינו, וקבל [נא] תפילתי [זאת].

رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ يَوۡمَ يَقُومُ ٱلۡحِسَابُ ﴿٤٢﴾

42. אֱלֹהֵינוּ! סְלַח לי ולהורי ול-[ציבור] המאמינים, ביום ייערך חשבון.

وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعۡمَلُ ٱلظَّٰلِمُونَۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمۡ لِيَوۡمٖ تَشۡخَصُ فِيهِ ٱلۡأَبۡصَٰرُ ﴿٤٣﴾

43. ואל תחשוב שאלוהים מסיח את דעתו ממעשי הפושעים, כי אם הוא נותן להם ארכה ליום אשר בו יישאו מבטם בעיניים קפואות.

مُهۡطِعِينَ مُقۡنِعِي رُءُوسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ إِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡۖ وَأَفۡـِٔدَتُهُمۡ هَوَآءٞ ﴿٤٤﴾

44. מחישים צעדיהם, זוקפים את ראשיהם מעלה- ואינם מסוגלים להבחין [במבטם] דבר- וליבותיהם חלולים [מתוכן].

وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوۡمَ يَأۡتِيهِمُ ٱلۡعَذَابُ فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رَبَّنَآ أَخِّرۡنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖ نُّجِبۡ دَعۡوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَۗ أَوَلَمۡ تَكُونُوٓاْ أَقۡسَمۡتُم مِّن قَبۡلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٖ ﴿٤٥﴾

45. [על-כן] הזהר את בני האדם מפני היום שיגיעם העונש, ואז יאמרו הפושעים: אלוהינו! תן לנו ארכה עד למועד קרוב. אז ניענה לקריאתך ונלך אחרי השליחים [ואז הוא יאמר]: האם לא נשבעתם לפני כן שלעולם לא תהיו בני חלוף [ותעלמו].

وَسَكَنتُمۡ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَتَبَيَّنَ لَكُمۡ كَيۡفَ فَعَلۡنَا بِهِمۡ وَضَرَبۡنَا لَكُمُ ٱلۡأَمۡثَالَ ﴿٤٦﴾

46. והנה אתם ישבתם בבתים של אלה אשר עשקו נפשותיהם ונגלה לעיניכם כיצד נהגנו בהם, והמשלנו לכם עליהם משלים.

وَقَدۡ مَكَرُواْ مَكۡرَهُمۡ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكۡرُهُمۡ وَإِن كَانَ مَكۡرُهُمۡ لِتَزُولَ مِنۡهُ ٱلۡجِبَالُ ٤٧

47. והם זממו מזימתם- והעונש כנגד מזימתם בידי אלוהים, על אף שמזימתם [הכבדה] נועדה להזיז הרים [אך לא יעלה הדבר בידם].

فَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخۡلِفَ وَعۡدِهِۦ رُسُلَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٖ ٤٨

48. על-כן אל תחשוב שאלוהים יפר את הבטחתו לשליחיו, הנה אלוהים גיבור ואל נקמות.

يَوۡمَ تُبَدَّلُ ٱلۡأَرۡضُ غَيۡرَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُۖ وَبَرَزُواْ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ٤٩

49. ביום אשר תוחלף הארץ בארץ אחרת, וכן גם הַשָּׁמַיִם, וכולם יופיעו בפני אלוהים האחד והמכריע.

وَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ مُّقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٥٠

50. וביום ההוא תראו את הפושעים כבולים באזיקים.

سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٖ وَتَغۡشَىٰ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ٥١

51. לבושם זפת, והאש מכסה את פניהם.

لِيَجۡزِيَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٥٢

52. [זאת] למען יגמול אלוהים לכל נפש כנגד פועלה. אכן אלוהים מהיר חשבון.

هَٰذَا بَلَٰغٞ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُواْ بِهِۦ وَلِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَلِيَذَّكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٥٣

53. זוהי הודעה לכלל בני האדם כאות אזהרה, ולמען יֵדְעוּ שזהו אלוהים אחד, ולמען יתן כל בר דעת את דעתו.

سُورَةُ الحِجْرِ

סוּרַת אַלְ-חִגְ׳ר

مَكِّيَّة وآياتها ١٠٠

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 100

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ وَقُرۡءَانٖ مُّبِينٖ ﴿٢﴾

2. א.ל.ר. [אַלִף.לאמ.רַ.], אלה הן אותות הספר [המושלם] והקוראן הנהיר.

رُّبَمَا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ كَانُواْ مُسۡلِمِينَ ﴿٣﴾

3. פעמים רבות חפצים הכופרים לוּ היו מוסלמים.

ذَرۡهُمۡ يَأۡكُلُواْ وَيَتَمَتَّعُواْ وَيُلۡهِهِمُ ٱلۡأَمَلُۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾

4. הנח להם לאכול ולהתענג, ותסיח דעתם תִּקְוַת הַשָּׁוְא, והם [בסוף] עתידים לדעת.

وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٞ مَّعۡلُومٞ ﴿٥﴾

5. ומעולם לא השמדנו עיר כלשהי מבלי שקבענו לה מועד ידוע.

مَّا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ﴿٦﴾

6. לא יקדם כליון אומה את המועד הקבוע לה, ולא ישרדו אחריו.

وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ إِنَّكَ لَمَجۡنُونٞ ﴿٧﴾

7. והם אמרו: הוי אתה אשר ניתן לך הספר ובו האזהרה, אתה אכן מטורף.

لَّوۡ مَا تَأۡتِينَا بِٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٨

8. ומדוע לא תביא אלינו את המלאכים, אם אכן דובר אמת אתה?

مَا نُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَمَا كَانُوٓاْ إِذٗا مُّنظَرِينَ ٩

9. ואין אנו מורידים את המלאכים אלא בעת הצורך, ואז לא יזכו לכל ארכה.

إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ١٠

10. הנה אנו אשר הורדנו את ספר הקוראן, ואנו ערבים לשמרו.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي شِيَعِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١١

11. וכבר שלחנו לפניך [שליחים] בקרב קבוצות מהאומות הקדומות.

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ١٢

12. אך לא הִגִּיעָם שליח מבלי שיקבלו אותו בלעג.

كَذَٰلِكَ نَسۡلُكُهُۥ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٣

13. כך אנו מעוררים את תכונת הלעג בליבות הרשעים.

لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَقَدۡ خَلَتۡ سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٤

14. הם לא יאמינו ב-[קוראן] הזה, על-אף שגמול הראשנים [שכפרו לפניהם] לנגד עיניהם.

وَلَوۡ فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّواْ فِيهِ يَعۡرُجُونَ ١٥

15. ואף אם נפתח להם שערי גן עדן, והם יצעדו בו ארוכות.

لَقَالُوٓاْ إِنَّمَا سُكِّرَتۡ أَبۡصَٰرُنَا بَلۡ نَحۡنُ قَوۡمٞ مَّسۡحُورُونَ ١٦

16. הם אכן יאמרו: הסתנוורו עינינו, ואין אנו אלא אנשים מכושפים.

وَلَقَدۡ جَعَلۡنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجٗا وَزَيَّنَّٰهَا لِلنَّٰظِرِينَ ١٧

17. ואכן קבענו בַּשָּׁמַיִם מגדלים [מכוכבים] וקישטנו אותם [להנאת] המתבוננים.

وَحَفِظۡنَٰهَا مِن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ رَّجِيمٍ ١٨

18. ושמרנו אותם מפני כל שטן מקולל וארור.

إِلَّا مَنِ ٱسۡتَرَقَ ٱلسَّمۡعَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ مُّبِينٞ ١٩

19. אך כל המתגנב לשמוע [מדברי הנבואה ולסלף אותם] תרדוף אותו שלהבת אש בוערת.

وَٱلۡأَرۡضَ مَدَدۡنَٰهَا وَأَلۡقَيۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ وَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيۡءٖ مَّوۡزُونٖ ٢٠

20. ואת הארץ פרשנו, וקבענו בה הרים איתנים, והצמחנו בה כל דבר בהתאם.

وَجَعَلۡنَا لَكُمۡ فِيهَا مَعَٰيِشَ وَمَن لَّسۡتُمۡ لَهُۥ بِرَٰزِقِينَ ٢١

21. וקבענו לכם בה [מקורות] לְמִחְיָה, [לכם] ולאלה שאינכם נדרשים לפרנס.

وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٖ مَّعۡلُومٖ ٢٢

22. ולא קיים דבר אשר מאגריו הלא מוגבלים אינם בידינו, ואין אנו מורידים מהם אלא במידה קבועה.

وَأَرۡسَلۡنَا ٱلرِّيَٰحَ لَوَٰقِحَ فَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَسۡقَيۡنَٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمۡ لَهُۥ بِخَٰزِنِينَ ٢٣

23. ושלחנו את הרוחות המביאות עננות וגשם, ואז הורדנו מן הַשָּׁמַיִם מים אשר הִשְׁקִינוּ אתכם מהם, ואין אתם מסוגלים לאגור אותם.

وَإِنَّا لَنَحۡنُ نُحۡيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحۡنُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ﴿٢٤﴾

24. ואכן אנו המעניקים חיים והגורמים למוות, ואנחנו היורשים.

وَلَقَدۡ عَلِمۡنَا ٱلۡمُسۡتَقۡدِمِينَ مِنكُمۡ وَلَقَدۡ عَلِمۡنَا ٱلۡمُسۡتَـٔۡخِرِينَ ﴿٢٥﴾

25. וכבר ידענו את המובילים שביניכם, וידענו את המאחרים.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحۡشُرُهُمۡۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

26. ואכן אֱלֹהֶיךָ הוא אשר יאסוף אותם, הנה הוא חכם ויודע.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٍ مِّنۡ حَمَإٍ مَّسۡنُونٍ ﴿٢٧﴾

27. ואנו בראנו את האדם מטיט יבש מצלצל, ומטיט שחור לבוש צורה.

وَٱلۡجَآنَّ خَلَقۡنَٰهُ مِن قَبۡلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٨﴾

28. ואילו את ה-"גִ'נִּ" בראנו לפני-כן מאש רוח השרב המדברית.

وَإِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَٰلِقُۢ بَشَرًا مِّن صَلۡصَٰلٍ مِّنۡ حَمَإٍ مَّسۡنُونٍ ﴿٢٩﴾

29. ו-[זְכֹר] עת אמר אלוהים למלאכים: הנני עומד ליצור אדם מטיט יבש מצלצל, ומטיט שחור לבוש צורה.

فَإِذَا سَوَّيۡتُهُۥ وَنَفَخۡتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٣٠﴾

30. ובעת שֶׁאֲסַיֵּם את עשייתו ואפיח בו מרוחי, השתחוו לו נכנעים.

فَسَجَدَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ أَجۡمَعُونَ ﴿٣١﴾

31. והמלאכים השתחוו כולם יחד.

إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾

32. זולתי "אִבְּלִיס" מֵאֵן להיות עם הַמִּשְׁתַּחֲוִים.

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣٣﴾

33. אמר [אלוהים]: הוי "אִבְּלִיס"! מה מנע ממך להיות עם הַמִּשְׁתַּחֲוִים?

قَالَ لَمۡ أَكُن لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَٰلٖ مِّنۡ حَمَإٖ مَّسۡنُونٖ ﴿٣٤﴾

34. והוא ענה: אין בכוונתי להשתחוות לאדם אשר בראת אותו מטיט יבש מצלצל, ומטיט שחור לבוש צורה.

قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ﴿٣٥﴾

35. אמר [אלוהים]: צא, אֵפוֹא, מכאן, כי אתה אכן ארור ומקולל.

وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٣٦﴾

36. ואכן עליך הקללה עד יום הדין.

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿٣٧﴾

37. אמר: אֱלֹהַי! תן לי ארכה עד יום יקומו לִתְחִיָּה.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ﴿٣٨﴾

38. אמר [אלוהים]: הנה ניתנת לך ארכה.

إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ﴿٣٩﴾

39. עד ליום המועד הקבוע.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٠﴾

40. אמר [אִבְּלִיס]: אֱלֹהַי! היות שהידחת אותי, אני אוליך אותם שולל עלי אדמות, ואתעה את כולם יחד.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٤١﴾

41. זולתי מביניהם עבדיך המובחרים.

قَالَ هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ مُسۡتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

42. אמר [אלוהים]: זוהי לְגַבַּי דרך מישרין.

إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٌ إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

43. שאכן עוֹבְדַי, לא [יהיה] לך עליהם שלטון פרט למי שילך אחריך מן התועים.

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٤﴾

44. והנה גֵּיהִנּוֹם היא מושבם המובטח להם כולם.

لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٖ لِّكُلِّ بَابٖ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٞ مَّقۡسُومٌ ﴿٤٥﴾

45. וּלְגֵיהִנּוֹם שבעה שערים, ולכל שער מיועדת מהם קבוצה מיוחדת.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

46. אכן יראי אלוהים [מושבם] בגנות וּמַעְיָנוֹת [מים].

ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٧﴾

47. בואו אליהם בשלום ובביטחון.

وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ إِخۡوَٰنًا عَلَىٰ سُرُرٖ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٨﴾

48. ועקרנו מליבותיהם כל טינה וכמו אחים [אוהבים] יושבים על כסאות זה מול זה.

لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٞ وَمَا هُم مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِينَ ﴿٤٩﴾

49. לא תכביד עליהם עבודה [שם]; ולעולם לא יגורשו ממנה.

۞نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

50. יַדֵּעַ את עוֹבְדַי, כי אכן אנוכי הסַּלָּח והרחוּם.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ ٱلۡعَذَابُ ٱلۡأَلِيمُ ﴿٥١﴾

51. וכי העונש שלי הוא העונש המכאיב.

وَنَبِّئۡهُمۡ عَن ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿٥٢﴾

52. והודיעם על אודות אורחי אברהם.

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗا قَالَ إِنَّا مِنكُمۡ وَجِلُونَ ٥٣

53. עת באו אליו ואמרו: שלום; אמר: אנו אֻמְנָם יראים מפניכם.

قَالُواْ لَا تَوۡجَلۡ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ٥٤

54. אָמְרוּ: אל תירא! כי אם אנו מבשרים לך על בן נבון.

قَالَ أَبَشَّرۡتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن مَّسَّنِيَ ٱلۡكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ٥٥

55. אמר: התבשרו לי עת פגעה בי הזיקנה, על מה תבשרו אֻמְנָם?

قَالُواْ بَشَّرۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡقَٰنِطِينَ ٥٦

56. אָמְרוּ: [אכן] הבאנו לך בשורת אמת, אל תהיה, אֵפוֹא, מהנואשים.

قَالَ وَمَن يَقۡنَطُ مِن رَّحۡمَةِ رَبِّهِۦٓ إِلَّا ٱلضَّآلُّونَ ٥٧

57. אמר: ומיהו זה הנואש מרחמי אלוהיו זולתי התועים.

قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٥٨

58. ו-[הוסיף] לומר: ומה [אֻמְנָם] עיקר שליחותכם, כבוד השלוחים?

قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ ٥٩

59. אָמְרוּ: אנו נשלחנו אל עם רשעים.

إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٦٠

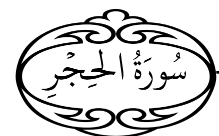
60. פרט לחסידי לוט, אנו הצל נצילם כולם.

إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ قَدَّرۡنَآ إِنَّهَا لَمِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٦١

61. זולתי אשתו, אשר קבענו שתהיה בין המחוסלים.

فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٦٢

62. ובעת שהגיעו השלוחים אל עם לוט.

قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ٦٣

63. הוא אמר: אתם אכן אנשים מוזרים.

قَالُواْ بَلۡ جِئۡنَٰكَ بِمَا كَانُواْ فِيهِ يَمۡتَرُونَ ٦٤

64. אָמְרוּ: אכן הבאנו לך [את הבשורה על העונש] אשר היו מפקפקים בו.

وَأَتَيۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٦٥

65. ואנו הבאנו לך את דבר האמת ואנו אכן צודקים.

فَأَسۡرِ بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعٖ مِّنَ ٱلَّيۡلِ وَٱتَّبِعۡ أَدۡبَٰرَهُمۡ وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٞ وَٱمۡضُواْ حَيۡثُ تُؤۡمَرُونَ ٦٦

66. על-כן קום וצא עם בני ביתך בחשכת הלילה, ולך בעקבותיהם, ואל יפנה מכם איש לאחור, והמשיכו ללכת אל אשר יצוו עליכם.

وَقَضَيۡنَآ إِلَيۡهِ ذَٰلِكَ ٱلۡأَمۡرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ مَقۡطُوعٞ مُّصۡبِحِينَ ٦٧

67. ואנו הבהרנו לו את הענין הזה כי האנשים האלה יחוסלו עם עלות הבוקר.

وَجَآءَ أَهۡلُ ٱلۡمَدِينَةِ يَسۡتَبۡشِرُونَ ٦٨

68. ו-[לוט] אנשי העיר הגיעו צוהלים.

قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيۡفِي فَلَا تَفۡضَحُونِ ٦٩

69. ו-[לוט] אמר [לעמו]: אלה הם אוֹרְחַי, על-כּן אל תבזו אותי [בפניהם].

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُخۡزُونِ ٧٠

70. וייראו את אלוהים, ואל תביאו עָלַי קלון.

قَالُوٓاْ أَوَلَمۡ نَنۡهَكَ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧١

71. אָמְרוּ: האם לא הזהרנו אותך מלהכניס אליך אורחים.

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ٧٢

72. אמר: הנה לכם בְּנוֹתַי, בואו אליהן אם אתם כה מתאווים.

لَعَمۡرُكَ إِنَّهُمۡ لَفِي سَكۡرَتِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ٧٣

73. [שבועה] בחייך [הוי מוחמד] שאכן גם אלה עומדים נבוכים בשכרונם.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ٧٤

74. ואחזה בהם זעקת העונש עם הזריחה.

فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ٧٥

75. והפכנו את המקום [כקערה] על פיה, והמטרנו עליהם אבני הטיט הלוהט.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ٧٦

76. אכן קיים בזה מסר לאנשי התבונה.

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ٧٧

77. והנה היא [העיר המוענשת] שוכנת ליד דרך [פתוחה] לעוברים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٧٨

78. ואכן קיים בזאת אות [לעם] המאמינים.

وَإِن كَانَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ لَظَٰلِمِينَ ٧٩

79. והנה גם אנשי "אל-אַיְכַּה" [אנשי מִדְיָן עובדי עץ ה"אַיְכּ"], היו עם פושעים.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٖ مُّبِينٖ ٨٠

80. על-כן נקמנו מהם, והנה הם דוגמה ברורה למוסר הַשכל.

وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡحِجۡرِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٨١﴾

81. וכן גם אנשי ״אל-חִגְ׳ר״ [אנשי הגומחות משבט ״תַ׳מוּד״] יִחֲסוּ לשליחים שקר.

وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ﴿٨٢﴾

82. והיצגנו בפניהם את אותותינו, אך הם היפנו להם עורף.

وَكَانُواْ يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٣﴾

83. והם נהגו לחצוב בתים לעצמם ב-[סלעֵי] ההרים. וישבו בהם בביטחה.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ ﴿٨٤﴾

84. אך אחזה בהם הצעקה עם עלות הבוקר.

فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٨٥﴾

85. ואז לא הועילו להם מאמציהם מאומה.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞۖ فَٱصۡفَحِ ٱلصَّفۡحَ ٱلۡجَمِيلَ ﴿٨٦﴾

86. ואנו לא בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ וכל אשר ביניהם אלא בחוכמה. וכן ״השעה״ בו תבוא. על-כן מְחַל להם מחילת חסד.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٨٧﴾

87. אכן ריבונך הוא הבורא הגדול, והוא היודע כל.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ سَبۡعٗا مِّنَ ٱلۡمَثَانِي وَٱلۡقُرۡءَانَ ٱلۡعَظِيمَ ﴿٨٨﴾

88. הנה אנו אשר בֵּרַכְנוּ אותךָ בשבעת הפסוקים המשוננים תדיר, ובספר הקוראן המפואר.

لَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ

89. אל נא תישא את עיניך למה

أَزۡوَٰجٗا مِّنۡهُمۡ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٨٨﴾

שחלקנו לאחדים מהם [להנאה זמנית], ואל יפקוד אותך עצב בגללם, וקבל את המאמינים ברחמנות תחת כנפיך.

وَقُلۡ إِنِّيٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٨٩﴾

90. ואמור: הנה אני [שבא] להזהיר בגלוי.

كَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَى ٱلۡمُقۡتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. כיוון [שהחלטנו] להוריד את [העונש] על אלה שחילקו את עצמם לקבוצות נגדך.

ٱلَّذِينَ جَعَلُواْ ٱلۡقُرۡءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

92. אשר הכריזו על הקוראן כעל אוסף שקרים.

فَوَرَبِّكَ لَنَسۡـَٔلَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. על-כן, חֵי אלוהיך, כי נביא את כולם למשפט.

عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. [ונשאלם] על אודות מעשיהם.

فَٱصۡدَعۡ بِمَا تُؤۡمَرُ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿٩٤﴾

95. על-כן הכרז על אשר צוּוֵיתָ לפרסם, ורְחַק מ-[דרך] המשתפים.

إِنَّا كَفَيۡنَٰكَ ٱلۡمُسۡتَهۡزِءِينَ ﴿٩٥﴾

96. ואנו נילחם את מלחמתך ב-[קבוצות] המהתלים.

ٱلَّذِينَ يَجۡعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. אלה המשתפים עם אלוהים אלילים אחרים, אכן הם עתידים להבחין ולדעת.

وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدۡرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ٩٨

98. ואכן יודעים אנו עד כמה דואב ליבך נוכח הדברים [שהם מפיצים].

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ٩٩

99. אך אתה שבח וספר את תהילת אלוהיך, והֱיה מאלה הנופלים בסגידה לפניו.

وَٱعۡبُدۡ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأۡتِيَكَ ٱلۡيَقِينُ ١٠٠

100. והמשך לעבוד את אלוהיך עד אשר יגיעך המוות.

سُورَةُ النَّحْلِ

סוּרַת אַל-נַחְל

مَكِّيَّة وآياتها ١٢٩

נִתְּנָה בִּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 129

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٢

2. הנה בא דבר אלוהים, אל תבקשו אֵפוֹא להחישו, ישתבח ויתעלה על כל אלה המשתפים עִמּוֹ.

يُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرُوٓاْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ٣

3. מוריד את המלאכים ואיתם ההשראה, על-פי רצונו אל אשר יחפוץ מעובדיו, לאמור: הזהירו [את בני האדם] כי אין אֱלֹהַּ מלבדי – על-כן בקשו חסות [תחת כְּנָפַי].

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٤

4. [הוא אשר] ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ לפי הצורך, יתעלה [אלוהים] על כל אשר משתפים אתו.

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٥

5. ברא את האדם מטיפה נוזלית – והנה הוא יריב גלוי.

وَٱلۡأَنۡعَٰمَ خَلَقَهَاۖ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٦

6. ואת המקנה ברא למענכם, ובו כסות חמה ותועלת רבה וממנו אתם ניזונים.

وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسۡرَحُونَ ٧

7. ותפארת לכם בו בעת שובו מן המרעה ובעת יציאתו אליו.

وَتَحۡمِلُ أَثۡقَالَكُمۡ إِلَىٰ بَلَدٖ لَّمۡ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ ٱلۡأَنفُسِۚ إِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٨

8. ונושא את משאיכם אל ארץ שלא הייתם מגיעים אליה אלא במאמץ נפשי גדול, אכן ריבונכם חנון ורחום.

وَٱلۡخَيۡلَ وَٱلۡبِغَالَ وَٱلۡحَمِيرَ لِتَرۡكَبُوهَا وَزِينَةٗۚ وَيَخۡلُقُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٩

9. ו-[לכם הוא ברא] את הסוסים והפרדים והחמורים למען תרכבו עליהם, ולתפארת. והוא בורא את אשר אינכם יודעים.

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصۡدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنۡهَا جَآئِرٞۚ وَلَوۡ شَآءَ لَهَدَىٰكُمۡ أَجۡمَعِينَ ١٠

10. ואלוהים הוא המראה [לבני האדם] את הדרך הישרה – אך ישנם דרכים שסוטים מן הישר – ולו חפץ אלוהים היה מנחה את כולכם.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗۖ لَّكُم مِّنۡهُ شَرَابٞ وَمِنۡهُ شَجَرٞ فِيهِ تُسِيمُونَ ١١

11. הוא אשר הוריד לכם מן הַשָּׁמַיִם מים אשר מהם תשתו ומהם יצמחו עצים בהם ירעה המקנה.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرۡعَ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلۡأَعۡنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ١٢

12. ובהם יצמיח למענכם חיטה ועצי זית ודקלים וענבים ומכל סוגי הפרי – אכן בזה אות לעם חושב תדיר.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتُۢ بِأَمۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٣

13. והוא הפעיל לטובתכם את הלילה ואת היום ואת השמש ואת הירח ואת הכוכבים, כולם מופעלים בפקודתו. אכן בזה אותות לעם נבונים.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهُۥٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ١٤

14. וכל אשר יצר למענכם בארץ, יצורים שונים, אכן בזה אות לעם שקול דעת.

وَهُوَ ٱلَّذِي سَخَّرَ ٱلۡبَحۡرَ لِتَأۡكُلُواْ مِنۡهُ لَحۡمٗا طَرِيّٗا وَتَسۡتَخۡرِجُواْ مِنۡهُ حِلۡيَةٗ تَلۡبَسُونَهَاۖ وَتَرَى ٱلۡفُلۡكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٥

15. והוא אשר שיעבד לכם את הים למען תאכלו ממנו בשר טרי, ותוציאו ממנו קישוטים אשר תענדו אותם, ותראה את האוניות מנתבות להן נתיבים בו [למען תפליגו בהן] ולמען תבקשו את חסד אלוהים ותהיו לו אסירי תודה.

وَأَلۡقَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمۡ وَأَنۡهَٰرٗا وَسُبُلٗا لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٦

16. והקים בארץ הרים יציבים לבל תתנועע מתחת רגליכם, ונהרות ושבילי דרך למען תגיעו ליעדכם.

وَعَلَٰمَٰتٖۚ وَبِٱلنَّجۡمِ هُمۡ يَهۡتَدُونَ ١٧

17. וקבע סימנים [נוספים] ו-[בעזרת] הכוכבים יכירו את דרכם.

أَفَمَن يَخۡلُقُ كَمَن لَّا يَخۡلُقُۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٨

18. אם כן האם זה שבורא כמוהו כמי שאינו בורא? הלא תשימו אל לב?

وَإِن تَعُدُّواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحۡصُوهَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩

19. ואם תנסו לספור את חסדי אלוהים לא תצליחו למנות אותם. הנה אלוהים סַלָּח הוא ורחום.

وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ٢٠

20. ואלוהים יודע את אשר תעלימו ואת אשר תודיעו בגלוי.

وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ٢١

21. ו-[האלילים] האלה אשר [הכופרים] קוראים לעברם מבלעדי אלוהים, אינם בוראים דבר, והם עצמם נבראים.

أَمۡوَٰتٌ غَيۡرُ أَحۡيَآءٖۖ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٢٢

22. [אותם פסלים] מתים הם ללא רוח חיים ואינם מסוגלים לדעת אימתי [המאמינים בהם] יקומו לתחייה.

إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ فَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٞ وَهُم مُّسۡتَكۡبِرُونَ ٢٣

23. אלוהיכם אלוה אחד, ואלה שאינם מאמינים ביום הדין, ליבותיהם מתנכרים לאמת, והם מתרברבים.

لَا جَرَمَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡتَكۡبِرِينَ ٢٤

24. אלוהים יודע ללא ספק את אשר הם מעלימים ואת אשר הם מגלים – ואין אלוהים אוהב את המתרברבים.

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡ قَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٥

25. וכאשר נאמר להם: מהו [הדבר] אשר הוריד ריבונכם? אמרו: אגדות הקדמונים.

لِيَحۡمِلُوٓاْ أَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَمِنۡ أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ
أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ٢٦

26. [זאת] למען יִשְׂאוּ משאיהם במלואם ביום הדין, וכן גם משאות אלה אשר היתעו אותם בלי דעת, מה רע הוא המשא שהם נושאים.

قَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَى ٱللَّهُ
بُنۡيَٰنَهُم مِّنَ ٱلۡقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيۡهِمُ
ٱلسَّقۡفُ مِن فَوۡقِهِمۡ وَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ
مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٧

27. וכבר זממו אלה אשר קדמו להם, אך אלוהים עקר את בִּנְיָנָם מן היסוד, ואז נפלה עליהם התקרה ופקדו אותם הַיִּסּוּרִים מכיוונים שלא היו משערים.

ثُمَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يُخۡزِيهِمۡ وَيَقُولُ أَيۡنَ
شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمۡۚ
قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ إِنَّ ٱلۡخِزۡيَ ٱلۡيَوۡمَ
وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨

28. ואז יביא עליהם אלוהים את הקלון ביום הדין ויאמר: איפה הם שֻׁתָּפַי אשר הייתם נחלקים בעניינם? אמרו אלה אשר ניתנה להם הדעת: אכן הקלון היום והרעה על הכופרים.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ
أَنفُسِهِمۡۖ فَأَلۡقَوُاْ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعۡمَلُ
مِن سُوٓءِۭۚ بَلَىٰٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا كُنتُمۡ
تَعۡمَلُونَ ٢٩

29. אלה אשר יאספו אותם המלאכים בהיותם מקפחים את נפשם בכפירה, ואז הם יכריזו לאמור: לא עשינו כל רע – אכן כן עשו. והנה אלוהים יודע את אשר נהגתם לעשות.

فَٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ
فَلَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ٣٠

30. בואו אם-כן בשערי הגֵּיהִנּוֹם, ושהו בו לעולמים, אכן רע הוא מושב המתנשאים.

۞وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡۚ قَالُواْ خَيۡرٗاۗ لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٞۚ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞۚ وَلَنِعۡمَ دَارُ ٱلۡمُتَّقِينَ (٣١)

31. וכאשר ייאמר לאלה הצדיקים: מה זה אשר הוריד ריבונכם? יאמרו: [אך] טוב. לאלה אשר יעשו טוב בעולם הזה אכן יִיטַב, ואכן מעון אחרית הימים הוא הטוב יותר, ומה טוב הוא מעון הצדיקים.

جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ لَهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَۚ كَذَٰلِكَ يَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلۡمُتَّقِينَ (٣٢)

32. גנות עדן ידורו בהן, שנהרות זורמים מתחתיהן, ולהם שם כל אשר ירצו. וכך גומל אלוהים לצדיקים.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ (٣٣)

33. אלה אשר יאספו אותם המלאכים כשהם טהורים, ומברכים אותם באומרם: שלום עליכם, בואו בשערי גן העדן תמורת זה אשר הֱיִיתֶם עושים.

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَوۡ يَأۡتِيَ أَمۡرُ رَبِّكَۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ (٣٤)

34. למה מצפים אם-כן [אלה הכופרים], שהמלאכים יופיעו בפניהם או שיבוא עליהם דבר אלוהים, כך נהגו אלה אשר קדמו להם. אלוהים לא קיפח אותם, כי אם הם קיפחו את עצמם בעצמם.

فَأَصَابَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ (٣٥)

35. וכך פגע בהם העונש תמורת מעשיהם הרעים – והקיפה אותם הרעה על אשר לעגו לו.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖ نَّحۡنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ فَهَلۡ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٣٦

36. והכופרים אמרו: לו חפץ היה אלוהים, לא עבדנו מלבדו דבר, לא אנו ולא אבותינו, ולא היינו אוסרים דבר ללא צו ממנו. כך נהגו אלה אשר קדמו להם. האם השליחים אם כן נושאים באחריות כלשהי זולתי להזהיר בגלוי?

وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنۡهُم مَّنۡ حَقَّتۡ عَلَيۡهِ ٱلضَّلَٰلَةُۚ فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٣٧

37. ואנו כבר הקימונו בקרב כל אומה שליח לאמור: עיבדו את אלוהים והתרחקו מהשטן [טאע׳ות], והיו מהם אשר הינחה אלוהים לדרך הישרה, ומהם אשר נגזרה עליהם דרך הַתְּעִיָּה. תורו, אֵפוֹא, בארץ וראו איכה היה גורל הכופרים.

إِن تَحۡرِصۡ عَلَىٰ هُدَىٰهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَن يُضِلُّۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٨

38. ואף אם תתאמץ להנחותם, הנה אלוהים לא ינחה את אלה המתעים ולא יהיו להם מושיעים.

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَا يَبۡعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُۚ بَلَىٰ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٩

39. והם נשבעו באלוהים שבועה מאומצת, שאין אלוהים מקים לתחייה את אשר ימות. אכן כן [יקימנו]; הבטחת אמת היא מאת אלוהים. אך רוב האנשים חסרי ידע.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخۡتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰذِبِينَ ٤٠

40. זאת למען יבהיר להם את אשר הם חלוקים בו – ולמען יֵדְעוּ הכופרים שהם דוברי שקר היו.

إِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَيۡءٍ إِذَآ أَرَدۡنَٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٤١

41. הנה דברנו [בעת שנאמר] לדבר שאנו חפצים בו: הווה! והוא נהייה.

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْ لَنُبَوِّئَنَّهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٤٢

42. ואלה אשר יצאו את מולדתם לשם אלוהים עקב שקופחו, אנו נושיבם מושב כבוד בעולם הזה. ואכן מושבם [שכרם] בעולם הבא גדול מזה. מי יתן [ובני האדם] אכן יֵדְעוּ.

ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٤٣

43. אלה המגלים סבלנות ובריבונם הם בוטחים.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٤٤

44. ואנו לא שלחנו [שליחים] לפניך זולתי אנשים אשר שמנו בליבם השראה. שאלו, אֵפוֹא, את אנשי הספר אם אינכם יודעים.

بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِۗ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ٤٥

45. [שלחנו אותם] עם מופתים ברורים ועם ספרי קודש, והורדנו אליך את הקוראן המזהיר, למען תבהיר לאנשים את אשר הורד למענם – בתקווה שיחשבו בליבם.

أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٤٦

46. האם לאלה אשר זממו לעשות את הרע ביטחון שלא תבלע אותם האדמה, בצו אלוהים – ושלא יבואו עליהם העינויים ממקומות שלא ציפו.

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ فِي تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ٤٧

47. או הוא לא יכה בהם בנדודיהם [במסחר] מבלי שיוכלו לשבש את תוכניותיו.

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ عَلَىٰ تَخَوُّفٖ فَإِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٌ ٤٨

48. או הוא לא ישמידם [בשלבים] כשהם מלאי פחד [מהגל הבא]. הנה אלוהיכם [הנותן לכם תמיד הזדמנות לשוב אליו] טוב הוא ורחום.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ يَتَفَيَّؤُاْ ظِلَٰلُهُۥ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدٗا لِّلَّهِ وَهُمۡ دَٰخِرُونَ ٤٩

49. והאם לא הבחינו בכל אשר ברא אלוהים מכל דבר; שמטה את צלו לימין ולשמאל ומשתחווה לאלוהים בכניעה.

وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن دَآبَّةٖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٥٠

50. ולאלוהים סוגדים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר דורכים עלי אדמות, וכן גם המלאכים, והם אינם מתנשאים.

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ۩ ٥١

51. יראים הם מפני ריבונם שמעליהם, ונוהגים כפי שהם מצווים.

۞وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓاْ إِلَٰهَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ فَإِيَّٰيَ فَٱرۡهَبُونِ ﴿٥٢﴾

52. ואלוהים אמר: אל תיקחו לכם אלוהים שניים, הנה הוא אלוהים אחד ורק אותי תיראו.

وَلَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًاۚ أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

53. ולו כל אשר בַּשָּׁמַיִם ואשר בארץ. והמשמעת הנה לו לנצח. האם [מישהו] מבלעדי אלוהים תיראו?

وَمَا بِكُم مِّن نِّعۡمَةٖ فَمِنَ ٱللَّهِۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيۡهِ تَجۡـَٔرُونَ ﴿٥٤﴾

54. וכל טוב אשר תשיגו מאלוהים הוא, אך בעת שתגע בכם צרה – תבואו בשעריו בוכים בקול.

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنكُم بِرَبِّهِمۡ يُشۡرِكُونَ ﴿٥٥﴾

55. ואולם בעת שהוא מעביר מעליכם הצרה, תקום עדה מכם להפגין כפירה.

لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡۚ فَتَمَتَّعُواْ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ﴿٥٦﴾

56. על מנת להתכחש למה שהענקנו להם – התענגו אֵפוֹא ובקרוב אתם תדעו.

وَيَجۡعَلُونَ لِمَا لَا يَعۡلَمُونَ نَصِيبٗا مِّمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡۗ تَٱللَّهِ لَتُسۡـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمۡ تَفۡتَرُونَ ﴿٥٧﴾

57. והם מְיַחֲסִים [לאליליהם] שאינם יודעים [דבר] חלק ממה שחלקנו להם – חי אלוהים, אתם אכן תידרשו להסביר את כל אשר נהגתם לזייף.

وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ ٱلۡبَنَٰتِ سُبۡحَٰنَهُۥ وَلَهُم مَّا يَشۡتَهُونَ ﴿٥٨﴾

58. והם מְיַחֲסִים לאלוהים אך בנות, ישתבח שמו, ולעצמם את אשר הם חפצים בו.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلۡأُنثَىٰ ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٞ ٥٩

59. ובעת יתבשר איש מהם בנקבה, משחירים פניו, וליבו מלא עֶצֶב ויגון.

يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓۚ أَيُمۡسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمۡ يَدُسُّهُۥ فِي ٱلتُّرَابِۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ٦٠

60. מסתיר עצמו מעיני כל בגלל הרעה אשר נִתְבַּשֵּׂר בה [והוא תוהה]האם יחזיקנה על אף החרפה שהיא גורמת לו או יטמון אותה בעפר. אכן רעה היא דרך משפטם.

لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوۡءِۖ وَلِلَّهِ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦١

61. דוגמת אלה שאינם מאמינים באחרית הימים דוגמה רעה, ולאלוהים הסגולות הנעלות ביותר והוא העזוז והחכם.

وَلَوۡ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلۡمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيۡهَا مِن دَآبَّةٖ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗىۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ٦٢

62. ולו היה מעניש אלוהים את בני האדם על פשעיהם, לא היה משאיר על [פני האדמה] כל רֶמֶשׂ. אך הוא מעכב אותם עד לזמן קבוע, ובבוא עת מועדם, לא יאחרו שעה ולא יקדימו.

وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكۡرَهُونَۚ وَتَصِفُ أَلۡسِنَتُهُمُ ٱلۡكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفۡرَطُونَ ٦٣

63. והם מייחסים לאלוהים את אשר מואסים לעצמם, ולשונותיהם פולטים שקר שהטוב הוא להם – אין ספק שחלקם אש הגֵּיהִנּוֹם ובתוכה הם יישכחו.

تَٱللَّهِ لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ
فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُوَ
وَلِيُّهُمُ ٱلۡيَوۡمَ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦٤

64. באלוהים [הוי מוחמד!] אנו אכן שלחנו [שליחים] אל אומות מאלה שקדמו לך, והשטן נהג ליפות בעיניהם את מעשיהם. על-כן הוא [יהיה] מגינם היום ולהם עונש כבד.

وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ ٱلَّذِي ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ
لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٦٥

65. ולא נְתַנּוּ לך את הספר אלא למען תבהיר להם את אשר נֶחְלְקוּ בו, נְחִיָּה ורחמים הוא לעם מאמינים.

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَحۡيَا بِهِ
ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ
لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٦٦

66. ואלוהים [הוא אשר] הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים והחייה בהם את הארץ אחרי מותה. אכן בזה אות לעם שומע [לאמת].

وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم
مِّمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيۡنِ فَرۡثٖ وَدَمٖ لَّبَنًا
خَالِصٗا سَآئِغٗا لِّلشَّٰرِبِينَ ٦٧

67. והנה לכם בעדרי המקנה אות ומוסר, אנו משקים אתכם מאשר בבטנם, מבין הפֶּרֶש והדם, חלב טהור, ערב[לחיכי] השותים.

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلۡأَعۡنَٰبِ
تَتَّخِذُونَ مِنۡهُ سَكَرٗا وَرِزۡقًا حَسَنًاۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٦٨

68. ומפרי התמר והגפן תעשו ממנו משקה שיכרות ואוכל טוב, הנה בזה אות לעם בר שכל.

وَأَوۡحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحۡلِ أَنِ ٱتَّخِذِي
مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعۡرِشُونَ ٦٩

69. וגילה ריבונך אל הדבורה לאמור: עשי לך בתים בהרים ובעצים ובסככות ש-[בני האדם] בונים.

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسۡلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلٗاۚ يَخۡرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا شَرَابٞ مُّخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٞ لِّلنَّاسِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٧٠

70. ואז איכלי מכל הפירות, ונהגי על פי הנחיית אֱלֹהַיִךְ בדרכים הנהירות, יצא מתוכן [הפירות] משקה רב גווני, ובו מרפא לבני האדם – אכן בזה אות לעם חושב בתבונה.

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمۡۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡ لَا يَعۡلَمَ بَعۡدَ عِلۡمٖ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٧١

71. אלוהים בורא אתכם ולאחר מכן ממיתכם – ומכם כאלה אשר יאריכו ימים עד הגיעם לגיל הזיקנה המופלג אשר בו יאבדו את זכרונם – אכן אלוהים יודע כל, והכל יכול.

وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلرِّزۡقِۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُواْ بِرَآدِّي رِزۡقِهِمۡ عَلَىٰ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَهُمۡ فِيهِ سَوَآءٌۚ أَفَبِنِعۡمَةِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٧٢

72. ואלוהים היפלה חלק מכם על פני אחרים בענין הזכות. אך אלה שהזכות בידם לא חלקו ממנה לאלה שתחת שליטתם לבל ישתוו להם. הַאֻמְנָם למרות זאת הם יוסיפו להתכחש לחסד אלוהים?

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةٗ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ٧٣

73. ואלוהים הקים לכם מעצמכם בנות זוג, ומהן ברך אתכם בבנים ובנכדים, ופרנס אתכם מכל טוב. האם כן בדברי הבל יאמינו ובחסד אלוהים הם יכפרו?

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ رِزۡقٗا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ شَيۡـٔٗا وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ٧٤

74. והם עובדים מלבד אלוהים כאלה שאין בידם להבטיח להם פרנסה כלל, לא מן הַשָּׁמַיִם ולא מן הארץ. ולא תהיה להם יכולת כזאת לעולם.

فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٥

75. על-כן אל תשוו לאלוהים דבר, כי אלוהים יודע, ואין אתם מודעים.

۞ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا عَبۡدٗا مَّمۡلُوكٗا لَّا يَقۡدِرُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَمَن رَّزَقۡنَٰهُ مِنَّا رِزۡقًا حَسَنٗا فَهُوَ يُنفِقُ مِنۡهُ سِرّٗا وَجَهۡرًاۖ هَلۡ يَسۡتَوُۥنَۚ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٧٦

76. ואלוהים ממשיל לכם משל העבד שאין בידו שליטה על דבר כלשהו [בבית אדונו], לעומת [האיש בן חורין] אשר חלקנו לו מאתנו פרנסה טובה. והוא נותן [צדקה] ממנה בסתר ובגלוי –האם ישתוו שני אלה? השבח לאל. אך מרביתם חסרי ידע.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلَيۡنِ أَحَدُهُمَآ أَبۡكَمُ لَا يَقۡدِرُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوۡلَىٰهُ أَيۡنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأۡتِ بِخَيۡرٍ هَلۡ يَسۡتَوِي هُوَ وَمَن يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٧٧

77. והמשיל אלוהים משל על שני אנשים – האחד מהם אילם שאין בו יכולת לשלוט בדבר, והוא נטל על אדוניו. לכל אשר יפנה אותו – לא יחזור בתועלת. האם ישתווה הוא לזה המצווה על הצדק והולך בדרך הישר?

وَلِلَّهِ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَآ أَمۡرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمۡحِ ٱلۡبَصَرِ أَوۡ هُوَ أَقۡرَبُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٧٨

78. ועם אלוהים הידע על הנעלם [מסודות] הַשָּׁמַיִם והארץ, ואין ענין בואה של שעת [אחרית הימים] אלא כהרף עין ואף מהר מזה – הנה אלוהים הכל יכול.

وَٱللَّهُ أَخۡرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٧٩

79. ואלוהים הוציאכם מרחמי אמהותיכם כשאינכם מודעים לדבר כלשהו – וקבע לכם אוזניים ועיניים ולבבות למען [תביעו]תודה.

أَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلطَّيۡرِ مُسَخَّرَٰتٖ فِي جَوِّ ٱلسَّمَآءِ مَا يُمۡسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٠﴾

80. האינם מתבוננים בבעלי הַכְּנָפַיִם המשועבדים בחלל הַשָּׁמַיִם, שאין מחזיקם פרט לאלוהים, הנה לכם בזה אות לאנשים מאמינים.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمۡ سَكَنٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلۡأَنۡعَٰمِ بُيُوتٗا تَسۡتَخِفُّونَهَا يَوۡمَ ظَعۡنِكُمۡ وَيَوۡمَ إِقَامَتِكُمۡ وَمِنۡ أَصۡوَافِهَا وَأَوۡبَارِهَا وَأَشۡعَارِهَآ أَثَٰثٗا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ ﴿٨١﴾

81. ואלוהים קבע לכם מבתיכם מקום משכן, ועשה לכם מעורות המקנה בתים קלים בזמן מסעכם ובעת שתקימו מחנה [ועשה לכם] מצמר המקנה, מפרוות הגמל, ומשער [העז] רהיטים וכלי בית לזמן מוגבל.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡجِبَالِ أَكۡنَٰنٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلۡحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأۡسَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡلِمُونَ ﴿٨٢﴾

82. ואלוהים קבע לכם מאשר ברא צללים, ועשה לכם מן ההרים מחסה לדיור, וקבע לכם בגדים שיגנו עליכם מפני החום ולבוש אשר יגן עליכם [בשדה] מלחמתכם. כך הוא מעניק לכם את חסדו עד תום למען תתמסרו אליו התמסרות מוחלטת.

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٨٣﴾

83. אך אם יפנו עורף הרי שאין חובתך אלא להעביר את המסר הגלוי.

يَعۡرِفُونَ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٤﴾

84. יודעים היטב את חסד אלוהים, ומתכחשים לו, ומרביתם כופרים.

وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٖ شَهِيدٗا ثُمَّ لَا يُؤۡذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ﴿٨٥﴾

85. ו-[זִכְרוּ] יום בו נקים מכל אומה עד, ולא תינתן רשות לכופרים להתנצל, ולא יזכו לרחמים.

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلۡعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

86. ו-[זכרו] עת יראו הפושעים שאין מקלים עליהם את העונש, ולא ניתנת להם מנוחה.

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ شُرَكَآءَهُمۡ قَالُواْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدۡعُواْ مِن دُونِكَۖ فَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلَ إِنَّكُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿٨٧﴾

87. ובעת שיראו הכופרים את שותפיהם ויאמרו: אלוהינו, אלה הם שותפינו אשר הָיִינוּ פונים אליהם מבלעדיך. ואז הם יענו להם: אין אתם אלא דוברי שקר.

وَأَلۡقَوۡاْ إِلَى ٱللَّهِ يَوۡمَئِذٍ ٱلسَّلَمَۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٨٨﴾

88. ואז יִכָּנְעוּ הכופרים לאלוהים וְיִוָּכְחוּ לדעת את השקר אשר בדו.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدۡنَٰهُمۡ عَذَابٗا فَوۡقَ ٱلۡعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفۡسِدُونَ ﴿٨٩﴾

89. אלה אשר כפרו והרחיקו אחרים מדרך אלוהים, והוספנו להם עונש על העינוי[שהם בו]. זאת על שהיו משחיתים.

وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٖ شَهِيدًا عَلَيۡهِم مِّنۡ أَنفُسِهِمۡۖ وَجِئۡنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِۚ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ ﴿٩٠﴾

90. וזכרו את היום בו נקים מכל אומה עד עליהם מקרבם, והקמנו אותך [הוי מוחמד!] עד על אלה [המוסלמים] – והורדנו לך את הספר המבאר כל דבר, והינו נְחִיָּה, רחמים ובשורה לקהל המוסלמים.

۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٩١

91. אכן אלוהים מצווה לקיים צדק ולהיטיב עם הזולת, לעזור לקרובים ולהרחיק מן התועבה, מן המעשים המגונים ומן העוול. [כך] הוא מזהיר אתכם למען תשימו לב.

وَأَوۡفُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمۡ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلۡأَيۡمَٰنَ بَعۡدَ تَوۡكِيدِهَا وَقَدۡ جَعَلۡتُمُ ٱللَّهَ عَلَيۡكُمۡ كَفِيلًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ ٩٢

92. וקיימו ברית אלוהים בעת שתתחייבו לכך, ואל תפירו את השבועה לאחר שהתחייבתם כלפיה, וקבעתם את אלוהים כערב לה – אלוהים מודע בוודאות לאשר הינכם עושים.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّتِي نَقَضَتۡ غَزۡلَهَا مِنۢ بَعۡدِ قُوَّةٍ أَنكَٰثٗا تَتَّخِذُونَ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرۡبَىٰ مِنۡ أُمَّةٍۚ إِنَّمَا يَبۡلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٩٣

93. ואל תהיו כזאת אשר היתירה את חוטי סריגתה אשר טוותה במהודק שוב ושוב. בהיותכם מתייחסים לשבועות שלכם כאל מעשה רמאות [שנשמר] ביניכם במטרה שתעלה אומה על זולתה. אכן אלוהים מנסה אתכם בדבר הזה, והוא אכן יבאר לכם ביום הדין את אשר נחלקתם בו.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَلَتُسۡـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩٤

94. ולו חפץ אלוהים עשה אתכם אומה אחת, אך הוא מתעה את אשר יחפוץ ומנחה את אשר יחפוץ. ואתם אכן תישאלו על מעשיכם.

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَكُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٩٥

95. ואל תעשו את שבועתכם רמאות מוסתרת ביניכם, פֶּן תמעד רגל לאחר שהיתה יציבה, וכדי שלא תטעמו את הרעה על שהרחקתם [אחרים] מדרך אלוהים, ולכם עונש כבד.

وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٩٦

96. ואל תחליפו את ברית אלוהים במחיר חסר ערך – אכן [הסחר] מאת אלוהים עדיף לכם אם אכן תדעו.

مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧

97. כל אשר אתכם יחלוף, וזה אשר עם אלוהים נשאר, ואנו אכן נגמול לאלה אשר עמדו באיפוק בהתאם לטיב מעשיהם.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٨

98. כל העושה את הטוב, בין אם זכר ובין אם נקבה, כשהוא מאמין[כן] אנו נעניק לו חיים טובים [ולכולם] נתן שכרם [המושלם] תמורת מעשיהם הטובים.

فَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ٩٩

99. ובעת שתקרא את הקוראן, בקש חסות אלוהים מפני השטן הארור.

إِنَّهُۥ لَيۡسَ لَهُۥ سُلۡطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ١٠٠

100. הרי שאין [לשטן] שלטון כלשהו על אלה אשר האמינו ועל ריבונם הם נשענים.

إِنَّمَا سُلۡطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوۡنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشۡرِكُونَ ﴿١٠١﴾

101. כי אם שלטונו על אלה הבוטחים בו [ואשר עמו הם משתפים אלילים אחרים].

وَإِذَا بَدَّلۡنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مُفۡتَرِۭۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

102. ובעת שנביא אות במקום אות [זולתו], ואלוהים הוא היודע את אשר הוא מוריד, אמרו: אין אתה אלא בודה שקרים – לא, כי אם רובם אינם יודעים.

قُلۡ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلۡقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّ لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

103. אמור: הוריד אותו רוח הקודש מאת אלוהיך עם האמת, למען יחזק את המאמינים, נְחִיָּה ובשורה הוא לציבור המוסלמים.

وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ أَنَّهُمۡ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٞۗ لِّسَانُ ٱلَّذِي يُلۡحِدُونَ إِلَيۡهِ أَعۡجَمِيّٞ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيّٞ مُّبِينٌ ﴿١٠٤﴾

104. ואנו אכן מודעים לטענה, הנה זה אדם שמלמדנו [את הקוראן]. אך הנה הלשון שהם נוטים אליה לועזית, בעת שלשון [הקוראן] ערבית צחה.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا يَهۡدِيهِمُ ٱللَّهُ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

105. אכן אלה שאינם מאמינים באותות אלוהים, לא ינחה אותם [בדרך] ולהם עונש כבד.

إِنَّمَا يَفۡتَرِي ٱلۡكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

106. אכן אלה שבודים שקרים אינם מאמינים באותות אלוהים, ואלה הם דוברי השקר.

مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنۡ أُكۡرِهَ وَقَلۡبُهُۥ مُطۡمَئِنُّۢ بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلۡكُفۡرِ صَدۡرٗا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١٠٧﴾

107. כל הכופר באלוהים לאחר שהאמין, פרט לזה אשר נכפה עליו לכפור אך ליבו בטוח באמונה, ואלה הפותחים את ליבם לכפירה– עליהם חרון מאת אלוהים ועונש כבד.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٠٨﴾

108. זאת עקב נְטִיָּתָם לחיי העולם הזה על פני חַיֵּי העולם הבא, ועקב זה שאין אלוהים מנחה את עם הכופרים.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَسَمۡعِهِمۡ وَأَبۡصَٰرِهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡغَٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾

109. אלה הם אשר חתם אלוהים את ליבותיהם ואת שמיעתם ואת ראייתם ואלה הם המזלזלים.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾

110. ואין כל ספק שהם באחרית הימים- הם האבודים [המפסידים].

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُواْ ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١١﴾

111. אך הנה [יד] אלוהיך לאלה אשר יצאו את מולדתם עקב זה שנרדפו ועונו. והם עמדו במלחמה ואזרו סבל, אכן עקב זה הנה אלוהיך סַלָּח ורחום.

۞يَوۡمَ تَأۡتِي كُلُّ نَفۡسٖ تُجَٰدِلُ عَن نَّفۡسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿١١٢﴾

112. ביום שתבוא כל נפש לדון בעניינה, ואכן כל נפש חזרה בתמורת מעשיה, והם לא יקופחו.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا قَرۡيَةٗ كَانَتۡ ءَامِنَةٗ مُّطۡمَئِنَّةٗ يَأۡتِيهَا رِزۡقُهَا رَغَدٗا مِّن كُلِّ مَكَانٖ فَكَفَرَتۡ بِأَنۡعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلۡجُوعِ وَٱلۡخَوۡفِ بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ١١٣

113. ואלוהים המשיל משל על עיר אשר היתה בטוחה ושליווה, ופרנסתה מגיעה אליה בשפע מכל מקום. אך [אנשיה] כפרו בחסד אלוהים – ואז הביאם אלוהים לטעום את מצוקת הרעב והפחד תמורת מעשיהם.

وَلَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مِّنۡهُمۡ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَهُمۡ ظَٰلِمُونَ ١١٤

114. ואכן בא אליהם מקודם שליח מקירבם, והם התכחשו לו. ואז אחז בהם העונש בהיותם פושעים.

فَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا وَٱشۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١١٥

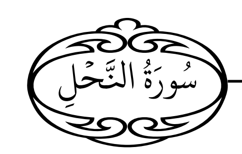
115. איכלו מאשר חלק לכם אלוהים [אוכל] כשר וטוב, והודו על חסד אלוהים, אם אכן הוא אשר אתם עובדים.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١١٦

116. אלא שהוא אסר עליכם [לאכול] את הנבלה, את הדם ואת בשר החזיר, וכל אשר נאמר עליו שם פרט לאלוהים. אך זה אשר יאלץ [לאכול] בלי כוונת זדון וחריגה, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَلَا تَقُولُواْ لِمَا تَصِفُ أَلۡسِنَتُكُمُ ٱلۡكَذِبَ هَٰذَا حَلَٰلٞ وَهَٰذَا حَرَامٞ لِّتَفۡتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُونَ ١١٧

117. ואל תאמרו על השקר הזה שעל לשונכם: זה מותר וזה אסור –על מנת לייחס לאלוהים שקר, אכן אלה המייחסים לאלוהים שקר [לעולם] לא יצליחו.

مَتَٰعٞ قَلِيلٞ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١١٨

118. [להם בחיים האלה] שמחה מועטה, ולאחר מכן להם עונש מכאיב.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا مَا قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ مِن قَبۡلُۖ وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١١٩

119. ועל היהודים אסרנו את אשר סיפרנו לך לפני כן, ואנו לא עשקנו אותם, כי אם הם את עצמם עשקו.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٢٠

120. והנה אלוהיך כלפי אלה אשר עשו את הרע בלי זדון, וישובו לאחר מכן ויעשו את הטוב – אכן אלוהיך עקב זאת סַלָּח ורחום.

إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةٗ قَانِتٗا لِّلَّهِ حَنِيفٗا وَلَمۡ يَكُ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٢١

121. אכן אברהם היה חסיד מושלם, צייתן לאלוהים ומטה את פניו אליו [בלבד], ומעולם לא היה מאלה שהישוו לאלוהים אלוה אחר.

شَاكِرٗا لِّأَنۡعُمِهِۚ ٱجۡتَبَٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٢٢

122. מודה לאלוהים על חסדו, שבחר בו והנחה אותו אל הדרך הישר.

وَءَاتَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٢٣

123. והענקנו לו בעולם הזה אך טוב, ובעולם הבא הינו מן הצדיקים.

ثُمَّ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ أَنِ ٱتَّبِعۡ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٢٤

124. ובזמן הזה שמנו בליבך ללכת בעקבות דרך אברהם אשר היטה את פניו לאלוהים, ולא היה מאלה המשווים לאלוהים אלוה אחר.

إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبۡتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١٢٥

125. העונש על חילול השבת הינו מוטל אך על אלה אשר נחלקו בו, ואלוהים אכן יפסוק ביניהם ביום הדין על אשר היו חלוקים בו.

ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ وَٱلۡمَوۡعِظَةِ ٱلۡحَسَنَةِۖ وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ١٢٦

126. קרא אל דרך ריבונך בחוכמה ובהזהרה טובה – והתווכח איתם בדרך היעילה ביותר, הנה ריבונך המודע על אשר סטו מדרכו. והוא היודע את ההולכים בדרך הישר.

وَإِنۡ عَاقَبۡتُمۡ فَعَاقِبُواْ بِمِثۡلِ مَا عُوقِبۡتُم بِهِۦۖ وَلَئِن صَبَرۡتُمۡ لَهُوَ خَيۡرٞ لِّلصَّٰبِرِينَ ١٢٧

127. ובעת [שתחליטו] להעניש את המתמרדים, אזי הענישו אותם עד לגבול מידת הפגיעה בכם – אך אם תגלו איפוק ואורך רוח, אכן זה עדיף לאלה המאופקים.

وَٱصۡبِرۡ وَمَا صَبۡرُكَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُ فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ ١٢٨

128. ועל-כן [הוי מוחמד!] היאזר בסבלנות, אכן סבלנותך תינתן אך בעזרת אלוהים – ואל תיעצב עליהם ואל תהיה בצרה בגלל מזימותיהם.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحۡسِنُونَ ١٢٩

129. הנה אלוהים עם אלה היראים מפניו ועם אלה שהם עושי הטוב.

سُورَةُ الإِسۡرَاءِ

مَكِّيَّة وآياتها ١١٢

סוּרַת אַל-אִסְרַא׳ [בַּנִי אִסְרַאאִיל]

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 112

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ٢

2. ישתבח אלוהים אשר הוביל את עבדו ב-[אישון] לילה מן המסגד הקדוש אל המסגד הקיצון אשר ברכנו את סביבתו- למען נראה לו מאותותינו- הנה [אלוהים] הוא השומע והרואה.

وَءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَٰهُ هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُواْ مِن دُونِي وَكِيلٗا ٣

3. ונָתַנּוּ למשה את הספר וקבענו אותו נְחִיָּה לבני ישראל לאמור: אל תיקחו לכם מגן זולתי.

ذُرِّيَّةَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٍۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبۡدٗا شَكُورٗا ٤

4. הוי אתם, צאצאי אלה אשר העברנו בתיבה עִם נֹחַ, אכן נֹחַ היה עבד מסור לאלוהים ואסיר תודה.

وَقَضَيۡنَآ إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَّتَيۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٥

5. ואנו הבהרנו לבני ישראל בספר לאמור: אתם אכן תשחיתו בארץ פעמיים, ותתנשאו התנשאות גדולה.

فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثۡنَا عَلَيۡكُمۡ عِبَادٗا لَّنَآ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ فَجَاسُواْ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِۚ وَكَانَ وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ٦

6. על-כן עם בוא מועד [מימוש הפעימה] הראשונה, נשלח עליכם מאנשינו עובדים אמיצים בעלי עוז אדיר בלחימה- והם יחדרו לבתים [לחפש את מחבואיכם], וזאת היתה אזהרה אשר הובטח לקיימה.

ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَمۡدَدۡنَٰكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا ٧

7. ולאחר מכן הבאנו אתכם לגבור עליהם שנית, וסייענו לכם בממון ובבנים ועשינו אתכם רבים יותר [והרבינו אתכם].

إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡۖ وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـُٔواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ٨

8. ועתה אם תטיבו, תטיבו לעצמכם. ואם תעשו את הרע, לעצמכם תרעו. ועם בוא מועד [מימוש הפעימה] השנייה, נשלח עליכם אנשים לבייש את פניכם, ולחדור אל המסגד כפי שחדרו אליו בפעם הראשונה, ולהרוס כליל את אשר כבשו.

عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يَرۡحَمَكُمۡۚ وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَا وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ حَصِيرًا ٩

9. מי יתן וירחם עליכם אלוהיכם [עקב זה], אך אם תשובו [להתפרע] נשוב גם אנו [להענישכם]. ו-[זִכְרוּ] שאנו קבענו את הַגֵּיהִנּוֹם מאסר לכופרים.

إِنَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ يَهۡدِي لِلَّتِي هِيَ أَقۡوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرٗا كَبِيرٗا ١٠

10. הנה הקוראן הזה מנחה אל הדרך הנכונה יותר, ומבשר למאמינים שעושים את הטוב, שלהם שכר גדול.

وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١١﴾

11. ובאשר לאלה אשר אינם מאמינים ביום הדין, נועדו להם ייסורים קשים.

وَيَدۡعُ ٱلۡإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلۡخَيۡرِۖ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ عَجُولٗا ﴿١٢﴾

12. והאדם מעלה תפילה [לבוא] הרעה בעת שהוא מעלה תפילה לבקש את הטוב, והאדם הינו [יצור] נמהר.

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيۡنِۖ فَمَحَوۡنَآ ءَايَةَ ٱلَّيۡلِ وَجَعَلۡنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبۡصِرَةٗ لِّتَبۡتَغُواْ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡ وَلِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلۡحِسَابَۚ وَكُلَّ شَيۡءٖ فَصَّلۡنَٰهُ تَفۡصِيلٗا ﴿١٣﴾

13. וקבענו את הלילה ואת היום לשני אותות, ואז מחקנו את אות הלילה ועשינו את אות היום למאירה, למען תבקשו חסד מאלוהיכם ולמען תדעו מספר השנים וחשבון המועדים. וכל דבר הבהרנו עד תום.

وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلۡزَمۡنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦۖ وَنُخۡرِجُ لَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ كِتَٰبٗا يَلۡقَىٰهُ مَنشُورًا ﴿١٤﴾

14. ולכל אדם הצמדנו את מעשיו לצווארו, ונוציא לו ביום הדין מגילת [מעשיו] פרושה [לפניו].

ٱقۡرَأۡ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفۡسِكَ ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكَ حَسِيبٗا ﴿١٥﴾

15. [לאמור]: קרא את ספרך ודייך היום בעצמך לִשְׁפֹּט את מעשיך.

مَّنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبۡعَثَ رَسُولٗا ﴿١٦﴾

16. כל ההולך בדרך הישר יביא ברכה לעצמו [הוא], וכל המידרדר לדרך הַתְּעִיָּה, מתעה אך את עצמו, ולא תישא נפש משא נפש אחרת, ומעולם לא נהגנו להעניש בטרם שלחנו שליח להזהיר.

وَإِذَآ أَرَدۡنَآ أَن نُّهۡلِكَ قَرۡيَةً أَمَرۡنَا مُتۡرَفِيهَا فَفَسَقُواْ فِيهَا فَحَقَّ عَلَيۡهَا ٱلۡقَوۡلُ فَدَمَّرۡنَٰهَا تَدۡمِيرٗا ﴿١٧﴾

17. ובטרם נחליט להרוס ישוב כלשהו, אנו מצווים את המתענגים בו על הדרך הישר. אך הם מפגינים התמרדות [נגד צו אלוהים], ואז יחול עליהם משפט הצדק ונהרוס את הישוב כליל.

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِنَ ٱلۡقُرُونِ مِنۢ بَعۡدِ نُوحٖۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ﴿١٨﴾

18. דורות רבים השמדנו מאלה שקמו אחרי נֹחַ, ומה בקי אלוהיך בחטאי עובדיו.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعَاجِلَةَ عَجَّلۡنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلۡنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصۡلَىٰهَا مَذۡمُومٗا مَّدۡحُورٗا ﴿١٩﴾

19. כל החפץ בחיי העולם הזה [וממהר להשיגם] נזרז לו בהם את אשר נחפוץ, ולאחר מכן נועדה לו גֵיהִנּוֹם אשר ייצלה בה כשהוא מגונה ומובס.

وَمَنۡ أَرَادَ ٱلۡأٓخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعۡيَهَا وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ كَانَ سَعۡيُهُم مَّشۡكُورٗا ﴿٢٠﴾

20. וכל החפץ בחיי העולם הבא ומשקיע למענם את כל מרצו [הראוי להם], והוא חדור אמונה- הנה הם אשר ייחשבו מאמציהם מהוללים [ומקובלים].

كُلّٗا نُّمِدُّ هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ مِنۡ عَطَآءِ رَبِّكَۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحۡظُورًا ﴿٢١﴾

21. לכולם אנו מעניקים תמיכה מִמַּתָּת ריבונך וּמַתָּת ריבונך אינה מוגבלת.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ وَلَلۡأٓخِرَةُ أَكۡبَرُ دَرَجَٰتٖ وَأَكۡبَرُ تَفۡضِيلٗا ﴿٢٢﴾

22. וראה איכה הפלינו חלקם על החלק האחר [בחיי העולם הזה], אך וודאי שחיי העולם הבא נשגבים ומועדפים יותר.

لَّا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقۡعُدَ مَذۡمُومٗا مَّخۡذُولٗا ٢٣

23. על-כן אל תעשה לך אלוה זולתי אלוהים, פֶּן תשב מגונה ומוזנח.

۞وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنًاۚ إِمَّا يَبۡلُغَنَّ عِندَكَ ٱلۡكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوۡ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفّٖ وَلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوۡلٗا كَرِيمٗا ٢٤

24. וציווה אלוהיך שלא תעבדו זולתו, ולנהוג בהורים בנועם, ובעת שיגיע לידך האחד מהם לזיקנה, או שניהם יחד, אל תאמר להם: אוּף, ואל תנזוף בהם, ודבר אליהם בנועם.

وَٱخۡفِضۡ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحۡمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرٗا ٢٥

25. והטה להם כנפך בצניעות מתוך רחמים, ואמור: אֱלֹהַי, הייה רחום איתם כפי שהיו רחומים איתי בהיותי קטן.

رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمۡۚ إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلۡأَوَّٰبِينَ غَفُورٗا ٢٦

26. אלוהיכם הוא היודע את אשר בנפשותיכם, אם ישרים תהיו- הנה הוא סַלָּח לחוזרים אליו תדיר.

وَءَاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيرًا ٢٧

27. ותן לקרוב המשפחה את זכותו ולמסכן ולעובר אורח, ולא תרבה לבזבז.

إِنَّ ٱلۡمُبَذِّرِينَ كَانُوٓاْ إِخۡوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِۖ وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورٗا ٢٨

28. הנה הבזבזנים אחי השטנים הֵמָּה, והשטן באלוהיו כופר הוא.

وَإِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ٱبۡتِغَآءَ رَحۡمَةٖ مِّن رَّبِّكَ تَرۡجُوهَا فَقُل لَّهُمۡ قَوۡلٗا مَّيۡسُورٗا ٢٩

29. ואם תיאלץ לסור מפניהם, בגלל חוסר יכולתך לסייע [להם], בקש רחמים מאת אלוהיך, ודבר אליהם ברכות.

وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا كُلَّ ٱلۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُومٗا مَّحۡسُورًا ٣٠

30. ואל תחזיק את ידך קשורה אל צווארך, ואל תפרוש אותה לרוחבה, לבל תשב מואשם וחסר כל.

إِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٣١

31. הנה אלוהיך נותן בהרחבה פרנסה לאשר יחפוץ, ומצמצם אותה לאשר יחפוץ. אכן הוא מכיר ומבחין בעובדיו היטב.

وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُمۡ خَشۡيَةَ إِمۡلَٰقٖۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَإِيَّاكُمۡۚ إِنَّ قَتۡلَهُمۡ كَانَ خِطۡـٔٗا كَبِيرٗا ٣٢

32. ואל תאבדו את ילדיכם מפאת העוני- אנו נכלכל אותם ואתכם [יחד]. אכן נתינתם לאבדון חטא גדול הוא.

وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ سَبِيلٗا ٣٣

33. ואל תקרבו לזנות- אכן מעשה תועיבה היא ודרך רעה.

وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ وَمَن قُتِلَ مَظۡلُومٗا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلۡطَٰنٗا فَلَا يُسۡرِف فِّي ٱلۡقَتۡلِۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورٗا ٣٤

34. ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים [להורגה] אלא בצדק. וכל אשר ייהרג [והוא] מקופח, הנה אנו הסמכנו את קרוביו לגאול את דמו מבלי שיפריזו בהרג. כי הרי ניתנה להם הזכות כחוק.

وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ بِٱلۡعَهۡدِۖ إِنَّ ٱلۡعَهۡدَ كَانَ مَسۡـُٔولٗا ٣٥

35. ואל תקרבו אל רכוש היתום אלא בדרך היעילה ביותר, עד אשר יגיע לבגרותו, וקיימו את חובת הנאמנות, הנה על חובת הנאמנות שאול תשאלו.

وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا ﴿٣٦﴾

36. ותנו מידה מושלמת בעת שתמודו, ושיקלו במשקל צדק- זה אכן העדיף [בחיי העולם הזה] והראוי לשבח [בעולם הבא].

وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا ﴿٣٧﴾

37. ואל תלך אחר השמועה שאין לך עליה דעת, כי הנה השמיעה והראייה והלב, כל אלה ייקראו להעיד [על האמת].

وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّكَ لَن تَخۡرِقَ ٱلۡأَرۡضَ وَلَن تَبۡلُغَ ٱلۡجِبَالَ طُولٗا ﴿٣٨﴾

38. ואל תלך ביהירות עלי אדמות, כי לעולם לא תצליח לבקוע את האדמה, ולעולם לא תצליח להגיע לגובה ההרים.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكۡرُوهٗا ﴿٣٩﴾

39. הנה הרע בעניינים אלה, שנוא ונתעב בעיני אלוהיך.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ إِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلۡحِكۡمَةِۗ وَلَا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلۡقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومٗا مَّدۡحُورًا ﴿٤٠﴾

40. הנה זה חלק מההוראות והחוכמה אשר גילה אליך ריבונך, ואל תעשה לך אלוהים על פני אדוני אלוהיך, פֶּן תְּשֻׁלַּח לגֵיהִנּוֹם כשאתה מואשם ומוזנח.

أَفَأَصۡفَىٰكُمۡ رَبُّكُم بِٱلۡبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًاۚ إِنَّكُمۡ لَتَقُولُونَ قَوۡلًا عَظِيمٗا ﴿٤١﴾

41. הַאֻמְנָם היפלה אתכם ריבונכם בכך שבירך אתכם בבנים ולקח לעצמו מלאכים נקבות? אכן טענה חמורה בדבריכם.

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِيَذَّكَّرُواْ وَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا نُفُورٗا ﴿٤٢﴾

42. ואנו כבר הבהרנו [את האמת] בקוראן הזה, בדרכים שונות, למען יחשבו היטב. אך אין הדבר מוסיף להם אלא סלידה.

قُل لَّوۡ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٞ كَمَا يَقُولُونَ إِذٗا لَّٱبۡتَغَوۡاْ إِلَىٰ ذِي ٱلۡعَرۡشِ سَبِيلٗا ﴿٤٣﴾

43. אמור: לו היו איתו אלוהים אחרים, כטענתם, אכן היו מחפשים דרך למרוד באדון כס המלכות.

سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ﴿٤٤﴾

44. ישתבח ויתעלה על שהם אומרים מעלה גדולה.

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ﴿٤٥﴾

45. ומשבחים אותו שבעת הרקיעים והארץ וכל אשר בהם, ולא קיים דבר אשר אינו משבח אותו ומביע תודה. אך אין אתם מסוגלים להבין את תהילתם, אכן אלוהים ארוך אפיים וסלחן.

وَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ حِجَابٗا مَّسۡتُورٗا ﴿٤٦﴾

46. ובעת שתקרא את הקוראן, נשים בינך לבין אלה שאינם מאמינים ביום הדין מסך [מפריד] שלא נראה לעין.

وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۚ وَإِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِ وَحۡدَهُۥ وَلَّوۡاْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ نُفُورٗا ﴿٤٧﴾

47. ונשים על ליבותיהם מכסה לבל יבינוהו, ונכביד את משמע אוזניהם. ובעת שתזכיר בקוראן את שם אלוהיך לבדו, יפנו לך גב וינוסו בבהלה.

نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٤٨

48. הנה אנו היודעים למה הם שמים לב בעת שהם מקשיבים לך, וכאשר הם מתכנסים לשיחות סודם, יאמרו הפושעים: אין אתם הולכים אלא אחרי אדם שאחז בו כישוף.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ٤٩

49. ראה כיצד הם המשילו עליך משלים, ואיבדו את הדרך הישר, ועל-כּן הם לא יצליחו לגלות את דרכם.

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٥٠

50. ויאמרו: הַאֻמְנָם לאחר שנהיה לעצמות ואבק נקום לבריאה חדשה?

۞قُلۡ كُونُواْ حِجَارَةً أَوۡ حَدِيدًا ٥١

51. אמור: [ולו גם] תהיו אבנים ואף ברזל [מוצק].

أَوۡ خَلۡقٗا مِّمَّا يَكۡبُرُ فِي صُدُورِكُمۡۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَاۖ قُلِ ٱلَّذِي فَطَرَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖۚ فَسَيُنۡغِضُونَ إِلَيۡكَ رُءُوسَهُمۡ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَۖ قُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبٗا ٥٢

52. או יצור כלשהו שיידמה לכם קשה ביותר, [גם אז תקומו לתחייה]. והם יאמרו: מי ישיבנו? אמור: זה אשר ברא אתכם בפעם הראשונה. אך הם עדיין ינודו לך בראשיהם ויאמרו: ומתי יקרה הדבר? אמור: יתכן שקרוב הוא [היום].

يَوۡمَ يَدۡعُوكُمۡ فَتَسۡتَجِيبُونَ بِحَمۡدِهِۦ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا ٥٣

53. באותו יום [הוא] יקרא לכם, ואז אתם תענו לו בתהילה, ויידמה לכם שלא שהיתם עלי אדמות אלא מעט.

وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُواْ ٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ يَنزَغُ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٗا مُّبِينٗا ٥٤

54. ואמור לְעוֹבְדַי [למאמינים בי] שלא ידברו אלא בטוב, כי הנה השטן [שואף] להפריד ביניהם, והשטן אויב גלוי הוא לבני האדם.

رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِكُمۡۖ إِن يَشَأۡ يَرۡحَمۡكُمۡ أَوۡ إِن يَشَأۡ يُعَذِّبۡكُمۡۚ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ وَكِيلٗا ٥٥

55. [הנה] ריבונכם מודע לגביכם טוב יותר, אם יחפוץ ירחם עליכם ואם יחפוץ יענישכם. ואנו לא שלחנו אותך להיות שומר עליהם.

وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِمَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَلَقَدۡ فَضَّلۡنَا بَعۡضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ بَعۡضٖۖ وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ٥٦

56. ו-[הנה] ריבונך יודע היטב את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, ואנו אכן הפלינו נביאים מסוימים על-פני נביאים אחרים, ולדוד נָתַנּוּ ספר.

قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمۡلِكُونَ كَشۡفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمۡ وَلَا تَحۡوِيلًا ٥٧

57. אמור: הזעיקו את אלה אשר הכרזתם עליהם [כאלוהים] מבלעדיו, הם לא יוכלו להסיר מעליכם צרה, ואף לא לחולל שינוי במצבכם.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ يَبۡتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلۡوَسِيلَةَ أَيُّهُمۡ أَقۡرَبُ وَيَرۡجُونَ رَحۡمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحۡذُورٗا ٥٨

58. אלה שהם מזעיקים [לעזרתם], הם עצמם מחפשים דרך להתקרב לאלוהים [ומתחרים ביניהם מי יקדים את זולתו], וּמְיַחֲלִים לרחמי אלוהים ויראים מעונשו. אכן עונש אלוהיך מפחיד ונורא.

وَإِن مِّن قَرۡيَةٍ إِلَّا نَحۡنُ مُهۡلِكُوهَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَوۡ مُعَذِّبُوهَا عَذَابٗا شَدِيدٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ٥٩

59. ואין שום עיר אשר לא נשמידנה לפני יום הדין או נענה אותה עינוי מכאיב, הנה כל זה כתוב בספר ומודגש.

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرۡسِلَ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلۡأَوَّلُونَۚ وَءَاتَيۡنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبۡصِرَةٗ فَظَلَمُواْ بِهَاۚ وَمَا نُرۡسِلُ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّا تَخۡوِيفٗا ٦٠

60. ולא קיים דבר שיכול למנוע מאיתנו לשלוח אותות על אף שהראשונים התכחשו להם, ונָתַנּוּ ל-״ת׳מוּד״ את משל הנאקה כאות גלוי, אך הם כפרו באות שניתן בה, ואין אנו שולחים את האותות אלא לאזהרה.

وَإِذۡ قُلۡنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِۚ وَمَا جَعَلۡنَا ٱلرُّءۡيَا ٱلَّتِيٓ أَرَيۡنَٰكَ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلۡمَلۡعُونَةَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِۚ وَنُخَوِّفُهُمۡ فَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا طُغۡيَٰنٗا كَبِيرٗا ٦١

61. וּ-[זְכֹר] כאשר אמרנו לך: הנה אלוהיך גזר על האנשים [האלה] הרס. ולא עשינו את החזון אשר הראינו לך אלא מבחן ופיתוי לאנשים, וכן את העץ המקולל בקוראן. ואנו מוסיפים להפחידם, אך אין הדבר מוסיף עליהם אלא התמרדות יתר.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ قَالَ ءَأَسۡجُدُ لِمَنۡ خَلَقۡتَ طِينٗا ٦٢

62. וּ-[זְכֹר] כאשר אמרנו למלאכים: היכנעו לאדם. וכולם נכנעו זולתי ״איבליס״ שלא נכנע, והוא אמר: האם אני אכנע לזה אשר יצרת מטיט?

قَالَ أَرَءَيۡتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِي كَرَّمۡتَ عَلَيَّ لَئِنۡ أَخَّرۡتَنِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَأَحۡتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٗا ٦٣

63. [והוסיף] לאמור: ומה דעתך, שזה אשר העדפת אותו על פני, שאם תניח לי עד ליום הדין, אני אכן אביא את צאצאיו [נגררים] אחריי זולתי מעט מהם.

قَالَ ٱذۡهَبۡ فَمَن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءٗ مَّوۡفُورٗا ﴿٦٤﴾

64. אמר אלוהים: [קום] והסתלק! וכל מי שיילך מהם אחריך, הנה גֵיהִנּוֹם גמולכם, גמול מקיף עד תום.

وَٱسۡتَفۡزِزۡ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُم بِصَوۡتِكَ وَأَجۡلِبۡ عَلَيۡهِم بِخَيۡلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَوۡلَٰدِ وَعِدۡهُمۡۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٥﴾

65. ו-[נסה] להפיל בשבי קולך [ככל יכולתך] והזעק עליהם את פרשיך ואת חייליך, והייה שותף להם בממון ובילדים, ו-[פזר] להם הבטחות. ואין השטן מבטיח זולתי רמאות.

إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٞۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلٗا ﴿٦٦﴾

66. ובאשר לעובדיי, הרי שוודאי אין לך עליהם שלטון. ודי באלוהיך להיות השומר.

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِي يُزۡجِي لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ فِي ٱلۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ﴿٦٧﴾

67. אלוהיכם הוא זה המוביל לכם את האוניות בים, למען תבקשו [פרנסה] מחסדו, אכן [אלוהים] לעולם רחום כלפיכם.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

68. ובעת תפקוד אתכם צרה בלב ים, יאבדו כל אלה אשר נהגתם להזעיקם לעזרה, זולתי הוא. ובעת שהיצילכם אל היבשה, הנה אתם מפנים עורף. אכן האדם [יצור] כפוי טובה.

أَفَأَمِنتُمۡ أَن يَخۡسِفَ بِكُمۡ جَانِبَ ٱلۡبَرِّ أَوۡ يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبٗا ثُمَّ لَا تَجِدُواْ لَكُمۡ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

69. ומה הביטחון לכם שאלוהים יבקע את האדמה מתחתיכם [שתבלע אתכם] או ישלח עליכם סופת חול שתטמון אתכם בליבה, ולא תמצאו לכם מושיע כלשהו.

أَمۡ أَمِنتُمۡ أَن يُعِيدَكُمۡ فِيهِ تَارَةً أُخۡرَىٰ فَيُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ قَاصِفٗا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغۡرِقَكُم بِمَا كَفَرۡتُمۡ ثُمَّ لَا تَجِدُواْ لَكُمۡ عَلَيۡنَا بِهِۦ تَبِيعٗا ٧٠

70. או בטוחים הייתם שלא יחזיר אתכם [אל תוך הים] פעם נוספת, וישלח עליכם סופה ויטביע אתכם תמורת כפירתכם, ואז לא תמצאו לכם מושיע כלשהו נגדנו.

۞وَلَقَدۡ كَرَّمۡنَا بَنِيٓ ءَادَمَ وَحَمَلۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّمَّنۡ خَلَقۡنَا تَفۡضِيلٗا ٧١

71. ואנו אכן כיבדנו את בני האדם, ונישאנו אותם ביבשה ובים, ונְתַנּוּ להם [מכל] טוב, והפלינו אותם לטובה על פני רבים מאשר בראנו.

يَوۡمَ نَدۡعُواْ كُلَّ أُنَاسِۭ بِإِمَٰمِهِمۡۖ فَمَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَقۡرَءُونَ كِتَٰبَهُمۡ وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلٗا ٧٢

72. [וזכור] את היום בו נקרא לכל אומה עם מנהיגיה- והיה הוא זה אשר ייִנתן לו סיפרו ביד ימינו, [כאלה] יקראו את ספרם [בתשוקה] ולא ייעשקו כלל.

وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ أَعۡمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٧٣

73. אך זה העיוור בעולם הזה יהיה עיוור בעולם הבא, והוא האובד ביותר מדרך הישר.

وَإِن كَادُواْ لَيَفۡتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ لِتَفۡتَرِيَ عَلَيۡنَا غَيۡرَهُۥۖ وَإِذٗا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلٗا ٧٤

74. והרי הם כמעט עמדו להרחיק אותך מאשר גילינו לך, למען תבדה עלינו דבר זולתו, כי אז היו לוקחים אותך לידיד קרוב.

وَلَوۡلَآ أَن ثَبَّتۡنَٰكَ لَقَدۡ كِدتَّ تَرۡكَنُ إِلَيۡهِمۡ شَيۡـٔٗا قَلِيلًا ٧٥

75. ולולא אימצנו אותך [בקוראן] כמעט נטית אליהם במקצת.

إِذٗا لَّأَذَقۡنَٰكَ ضِعۡفَ ٱلۡحَيَوٰةِ وَضِعۡفَ ٱلۡمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيۡنَا نَصِيرٗا ٧٦

76. כי אז נָתַנּוּ לך בוודאי לחוש את העונש הכבד בחיים, ואת העונש הכבד במוות- ולא תמצא לך נגדנו מושיע כלשהו.

وَإِن كَادُواْ لَيَسۡتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ لِيُخۡرِجُوكَ مِنۡهَاۖ وَإِذٗا لَّا يَلۡبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلٗا ٧٧

77. והם אכן כמעט הצליחו להחריד אותך בארץ למען יוציאוך ממנה, אך אז הם לא ישהו בה אלא מעט.

سُنَّةَ مَن قَدۡ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِن رُّسُلِنَاۖ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحۡوِيلًا ٧٨

78. זהו מנהגנו עם השליחים אשר שלחנו לפניך, ולא תמצא למנהג שנהגנו שינוי כלל.

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمۡسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيۡلِ وَقُرۡءَانَ ٱلۡفَجۡرِۖ إِنَّ قُرۡءَانَ ٱلۡفَجۡرِ كَانَ مَشۡهُودٗا ٧٩

79. ערוך תפילה משעת נטיית השמש לערוב עד לחשכת הלילה, [והרם קולך בקריאת] הקוראן בשחר- אכן קריאת הקוראן בשחר רצוייה בעיני אלוהים.

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَتَهَجَّدۡ بِهِۦ نَافِلَةٗ لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبۡعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامٗا مَّحۡمُودٗا ٨٠

80. וקום משנתך בלילה לקרוא בו, תוספת מצווה היא לך, אולי יקימך אלוהיך במקום מהולל.

وَقُل رَّبِّ أَدۡخِلۡنِي مُدۡخَلَ صِدۡقٖ وَأَخۡرِجۡنِي مُخۡرَجَ صِدۡقٖ وَٱجۡعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلۡطَٰنٗا نَّصِيرٗا ٨١

81. ואמור: אֱלֹהַי, הביאני מבוא צדק, והוציאני מוצא צדק, ועשה לי מטעמך שלטון תומך.

وَقُلۡ جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَزَهَقَ ٱلۡبَٰطِلُۚ إِنَّ ٱلۡبَٰطِلَ كَانَ زَهُوقٗا ٨٢

82. [וקום] להצהיר: הנה דבר האמת הִגִּיעַ, והשקר נעלם. אכן השקר סופו להיעלם.

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

83. ואנו [בהדרגה] מורידים מן הקוראן דברים שהם מרפא ורחמים למאמינים, אך לפושעים לא יוסיף אלא אבדון.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٤﴾

84. וכאשר נרעיף חסד על האדם, מפנה עורף ומתרחק. וכשנוגע בו הרע, הוא מתמסר ליאוש.

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

85. אמור: איש את הישר בעיניו יעשה- וריבונכם הוא היודע איזהו [מכם] ישר הדרך [יותר].

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

86. והם שואלים אותך אודות ״הרוח״, אמור: ״הרוח״ נברא על פי דבר אֱלֹהַי, ולא ניתן לכם מן הידע אלא מעט.

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٧﴾

87. ואם נחפוץ, אנו ודאי ניקח את אשר חשפנו בפניך, ואז לא תמצא לך מולנו כל מושיע.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

88. פרט לרחמים מאת אלוהיך, כי אכן רב חסדו עליך מאוד.

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

89. אמור: אכן אם יתאספו בני האדם ו-[בני] ״הג׳ן״ למען יביאו כקוראן הזה, לא יביאו כמוהו ולו [גם] היו איש עזר לרעהו.

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا ٩٠

90. ואנו אכן הבהרנו לאנשים בקוראן הזה בדרכים שונות ובכל משל, אך מרבית האנשים לא בחרו אלא להתכחש

وَقَالُواْ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفۡجُرَ لَنَا مِنَ ٱلۡأَرۡضِ يَنۢبُوعًا ٩١

91. והם יאמרו: לא נאמין לך עד אשר תוציא לנו מן האדמה מעיין מים.

أَوۡ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ وَعِنَبٖ فَتُفَجِّرَ ٱلۡأَنۡهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفۡجِيرًا ٩٢

92. או יהיה לך גן ובו עצי תמר וגפן, ותיתן לנהרות לפרוץ בתוכו בשפע.

أَوۡ تُسۡقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمۡتَ عَلَيۡنَا كِسَفًا أَوۡ تَأۡتِيَ بِٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ٩٣

93. או תפיל את הַשָּׁמַיִם עלינו, כפי שטענת, חלקים חלקים, או תביא את אלוהים ואת המלאכים אל מולנו פנים אל פנים.

أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٞ مِّن زُخۡرُفٍ أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا كِتَٰبٗا نَّقۡرَؤُهُۥۗ قُلۡ سُبۡحَانَ رَبِّي هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٤

94. או יהיה לך בית מזהב, או תעלה לַשָּׁמַיִם ולא נאמין לעלייתך השמימה עד אשר תוריד אלינו ספר שנהיה מסוגלים לקרוא- אמור: ישתבח אלוהים, אין אני אלא שליח בן תמותה.

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٥

95. ולא מנע מבני האדם להאמין בְּעֵת שֶׁהִגִּיעָה אֲלֵיהֶם הַהַנְחָיָה, פרט לטענתם לאמור: הַאֻמְנָם שלח אלוהים אדם, בשר ודם, כשליח.

قُل لَّوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا رَّسُولٗا ٩٦

96. אמור: ולו [גם] היו בארץ מלאכים מתהלכים בבטחה, גם אז היינו מורידים להם מן הַשָּׁמַיִם מלאך כשליח.

قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٩٧

97. אמור: דייני באלוהים עד ביני וביניכם, כי הוא יודע ורואה טוב יותר את עובדיו.

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِهِۦۖ وَنَحۡشُرُهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ عُمۡيٗا وَبُكۡمٗا وَصُمّٗاۖ مَّأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ كُلَّمَا خَبَتۡ زِدۡنَٰهُمۡ سَعِيرٗا ٩٨

98. וזה אשר ינחהו אלוהים, הרי הוא המונחה. ואלה אשר יתעה אותם לא תמצא להם מושיע מבלעדיו, ונאסוף אותם ביום הדין בבושת פנים, עיוורים, אלמים וחרשים, משכנם גֵיהִנּוֹם . כל אימת שתכבה נוסיף להם להבה.

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٩٩

99. זהו גמולם על שכפרו באותותינו, באומרם: האם בהיותנו עצמות וחלקיקי גופות, גם אז נקום לתחייה בבריאה חדשה?

۞أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ وَجَعَلَ لَهُمۡ أَجَلٗا لَّا رَيۡبَ فِيهِ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورٗا ١٠٠

100. האינם מבחינים שאלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ יכול לברוא כמותם- וקבע להם מועד שאין ספק לגביו- אך הפושעים לא יקבלו דבר זולתי [דרך] הכפירה.

قُل لَّوۡ أَنتُمۡ تَمۡلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحۡمَةِ رَبِّيٓ إِذٗا لَّأَمۡسَكۡتُمۡ خَشۡيَةَ ٱلۡإِنفَاقِۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ قَتُورٗا ١٠١

101. אמור: לו היו בידכם אוצרות רחמי אלוהים. הייתם קופצים את ידיכם [מלפזר ממנו] מיראת הבזבוז, והאדם קמצן מטבעו.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ تِسۡعَ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ فَسۡـَٔلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِذۡ جَآءَهُمۡ فَقَالَ لَهُۥ فِرۡعَوۡنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسۡحُورٗا ١٠٢

102. ולפנים נָתַנּוּ למשה תשעה אותות גלויים, שאל אֵפוֹא את בני ישראל [על אשר היה עם משה] כאשר הִגִּיעַ, אליהם עת אמר לו פרעה: הנני חושב, הוי משה, שאתה נפלת קורבן לכישוף.

قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا ١٠٣

103. אמר [משה]: אכן ידעת היטב שלא הוריד את [האותות] האלה אלא אדון הַשָּׁמַיִם והארץ כהוכחה, ואני אכן רואה שאתה, פרעה, נידונות לכיליון.

فَأَرَادَ أَن يَسۡتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ فَأَغۡرَقۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعٗا ١٠٤

104. ועל-כן הוא החליט להרחיקם מן הארץ, אך אנו הטבענו אותו ואת אלה אשר היו איתו יחדיו.

وَقُلۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ لِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱسۡكُنُواْ ٱلۡأَرۡضَ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ جِئۡنَا بِكُمۡ لَفِيفٗا ١٠٥

105. ואחריו אמרנו אל בני ישראל: שבו אתם [עתה] בארץ [המובטחת], עד אשר יגיע מועד ההבטחה של אחרית הימים. אז נאסוף אתכם מתוך עמים שונים.

وَبِٱلۡحَقِّ أَنزَلۡنَٰهُ وَبِٱلۡحَقِّ نَزَلَۗ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ١٠٦

106. ועל-פי האמת [והחוכמה] הורדנוהו, ועל-פי האמת הורד, ואנו לא שלחנו אותך אלא כמבשר [טובות] ומזהיר.

وَقُرۡءَانٗا فَرَقۡنَٰهُ لِتَقۡرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكۡثٖ وَنَزَّلۡنَٰهُ تَنزِيلٗا ١٠٧

107. ואנו חילקנו את הקוראן לפרקים פרקים, למען תקרא אותו בפני בני האדם לאט [ובשהות רווח בין הפרקים], וכן אנו הורדנו אותו טיפין טיפין.

قُلۡ ءَامِنُواْ بِهِۦٓ أَوۡ لَا تُؤۡمِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهِۦٓ إِذَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ يَخِرُّونَۤ لِلۡأَذۡقَانِۤ سُجَّدٗا ١٠٨

108. אמור: בין אם תאמינו ובין אם לא, הנה אלה אשר ניתנה להם הדעת לפני כן, בעת שיקראו אותו לפניהם- ייפלו על פניהם סוגדים.

وَيَقُولُونَ سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ وَعۡدُ رَبِّنَا لَمَفۡعُولٗا ١٠٩

109. ויאמרו: ישתבח אלוהינו, אכן הבטחת אלוהינו קום תקום.

وَيَخِرُّونَ لِلۡأَذۡقَانِ يَبۡكُونَ وَيَزِيدُهُمۡ خُشُوعٗا۩ ١١٠

110. וייפלו על פניהם [סוגדים] בבכי, ואין זה מוסיף להם אלא ענווה.

قُلِ ٱدۡعُواْ ٱللَّهَ أَوِ ٱدۡعُواْ ٱلرَّحۡمَٰنَۖ أَيّٗا مَّا تَدۡعُواْ فَلَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَٱبۡتَغِ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا ١١١

111. אמור: קיראו בשם אלוהים או קיראו בשם הרחמן, באיזה משני הכינויים תקראו, הרי שלאלוהים השמות היפים- ואל תרים את קולך בתפילתך, ואל תשפיל את קולך בה, ונהג לך דרך ביניים [ביניהם].

وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدٗا وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٞ فِي ٱلۡمُلۡكِ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ وَلِيّٞ مِّنَ ٱلذُّلِّۖ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِيرَۢا ١١٢

112. ואמור: השבח לאלוהים אשר לא אימץ לעצמו בן, ואין לו שותף במלוכה, ואין לו כל צורך במגן כנגד עלבון או השפלה- והלל את גדולתו [השכם והערב].

سُورَةُ الكَهۡفِ

مَكِّيَّة وآياتها ١١١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَٰبَ وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ﴿٢﴾

قَيِّمٗا لِّيُنذِرَ بَأۡسٗا شَدِيدٗا مِّن لَّدُنۡهُ وَيُبَشِّرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا حَسَنٗا ﴿٣﴾

مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ﴿٤﴾

وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ﴿٥﴾

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ كَبُرَتۡ كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبٗا ﴿٦﴾

فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ إِن لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٧﴾

סוּרַת אַלְ-כַּהְף

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 111

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. השבח לאלוהים אשר הוריד על עבדו את הספר, ולא הניח בו סטייה [מכל סוג].

3. [אלא] ישר [עשה אותו], למען יזהיר מפני זעם קשה מטעמו, ולמען יבשר למאמינים העושים את הטוב, כי להם שכר נאה.

4. אשר בו ישהו לעד.

5. ולהזהיר את אלה אשר טענו: הנה אלוהים לקח לעצמו בן.

6. לא להם ולא לאבותיהם מידע כלשהו על הענין הזה- דבר אבסורדי הוא היוצא מפיהם- ואין דברם אלא שקר.

7. הַאֻמְנָם יתכן שתהרוג את עצמך מצער על הסתלקותם מפניך, ואי אמונתם בדברים האלה.

إِنَّا جَعَلۡنَا مَا عَلَى ٱلۡأَرۡضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبۡلُوَهُمۡ أَيُّهُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلًا ﴿٨﴾

8. הנה אנו עשינו מכל אשר על פני הארץ קישוט לתפארתה למען נבחן אותם, מי מהם יטיב במעשיו.

وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيۡهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٩﴾

9. ואנו אכן [המסוגלים] להחריב את כל אשר על פניה ונעשהו אבק ואפר.

أَمۡ حَسِبۡتَ أَنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡكَهۡفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُواْ مِنۡ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾

10. הַאֻמְנָם חשבת שאנשי המערה והלוחות אשר נשאו את שמותיהם נחשבים לפלא [יוצא דופן] [ביחס לשאר] אותותינו.

إِذۡ أَوَى ٱلۡفِتۡيَةُ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ فَقَالُواْ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحۡمَةً وَهَيِّئۡ لَنَا مِنۡ أَمۡرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

11. עת נמלטו הנערים אל המערה [לבקש מחסה] והם אמרו: אלוהינו, הב לנו רחמים ממך וספק לנו דרך נכונה ל-[השגת] מטרתנו.

فَضَرَبۡنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمۡ فِي ٱلۡكَهۡفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾

12. על-כן אטמנו את משמע אוזניהם בתוך המערה לשנים מספר.

ثُمَّ بَعَثۡنَٰهُمۡ لِنَعۡلَمَ أَيُّ ٱلۡحِزۡبَيۡنِ أَحۡصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓاْ أَمَدًا ﴿١٣﴾

13. ולאחר מכן הקמנו אותם למען נדע מי משתי הקבוצות העריכה נכונה את תקופת שהותם [שם].

نَّحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ نَبَأَهُم بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّهُمۡ فِتۡيَةٌ ءَامَنُواْ بِرَبِّهِمۡ وَزِدۡنَٰهُمۡ هُدًى ﴿١٤﴾

14. אנו נספר לך את האמת בעניינם- הנה הם נערים אשר האמינו בריבונם, ואנו הוספנו להנחותם בדרך הישר.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَـٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾

15. ואימצנו את ליבותיהם עת קמו ואמרו: אלוהינו הוא אלוה הַשָּׁמַיִם והארץ, לעולם לא נקרא לאלוה זולתו; כי אז נדבר דברי הבל.

هَـٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَـٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

16. הנה, בני עמנו אלה, לקחו להם על פניו אלילים [אחרים לעבוד אותם] שאינם מסוגלים להביא מופת גלוי על מהימנותם. איזהו אם כן הפושע יותר מזה אשר בודה על אלוהים דברי שקר.

وَإِذِ ٱعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأْوُۥٓا۟ إِلَى ٱلْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَيُهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾

17. ועתה לאחר שהתנתקתם מהם ומאשר הם עובדים פרט לאלוהים, הימלטו אל המערה, ואלוהיכם יפרוש עליכם את רחמיו, ויקל עליכם ניהול ענייניכם לטובה.

۞ وَتَرَى ٱلشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ ۗ مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾

18. והשמש נראית בעת זריחתה סוטה מעל מערתם ימינה, ובעת שקיעתה סוטה שמאלה, כשהם מכונסים בתוך [המערה] וזה מאותות אלוהים. מי שמנחה אותו אלוהים הוא המונחה [בדרך הישר], וזה אשר יתעהו- לא תמצא לו מגן ולא מנחה בדרך.

وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا وَهُمۡ رُقُودٞۚ وَنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِۖ وَكَلۡبُهُم بَٰسِطٞ ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِۚ لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ لَوَلَّيۡتَ مِنۡهُمۡ فِرَارٗا وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا ١٩

19. והם נראים לך ערים בזמן שהם ישנים- ואנו נגרום להם להפוך לצד ימין ולצד שמאל, וכלבם פורש את זרועותיו על הסף- לו היית מעיף מבט לעברם אכן היית בורח מפניהם כשאתה מלא פחד.

وَكَذَٰلِكَ بَعَثۡنَٰهُمۡ لِيَتَسَآءَلُواْ بَيۡنَهُمۡۚ قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ كَمۡ لَبِثۡتُمۡۖ قَالُواْ لَبِثۡنَا يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۚ قَالُواْ رَبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ فَٱبۡعَثُوٓاْ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمۡ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ فَلۡيَنظُرۡ أَيُّهَآ أَزۡكَىٰ طَعَامٗا فَلۡيَأۡتِكُم بِرِزۡقٖ مِّنۡهُ وَلۡيَتَلَطَّفۡ وَلَا يُشۡعِرَنَّ بِكُمۡ أَحَدًا ٢٠

20. וכך אנו הקימונו אותם למען ישאלו איש את רעהו, ו-[הנה] אחד מהם אמר: כמה [זמן] שהיתם? אמרו: שהינו יום או חלק ממנו. ואמרו [אחרים מהם]: הנה ריבונכם הוא היודע כמה שהיתם. שילחו עתה איש מכם בכספכם זה אל העיר על מנת לבדוק איזה אוכל טעים בה, ושיביא לכם ממנו מזון. ו-[עליו] להיות אדיב ועדין נפש [עם הבריות], ושלא יגלה את עניינכם לאיש.

إِنَّهُمۡ إِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ يَرۡجُمُوكُمۡ أَوۡ يُعِيدُوكُمۡ فِي مِلَّتِهِمۡ وَلَن تُفۡلِحُوٓاْ إِذًا أَبَدٗا ٢١

21. כיוון שאם יגברו עליכם ירגמו אתכם או יכריחו אתכם לחזור לדתם, ואז לא תצליחו לעולם.

وَكَذَٰلِكَ أَعۡثَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ لِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيۡبَ فِيهَآ إِذۡ يَتَنَٰزَعُونَ بَيۡنَهُمۡ أَمۡرَهُمۡۖ فَقَالُواْ ٱبۡنُواْ عَلَيۡهِم بُنۡيَٰنٗاۖ رَّبُّهُمۡ أَعۡلَمُ بِهِمۡۚ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا ٢٢

22. וכך חשפנו אותם לעיני כל למען יֵדְעוּ כי דבר אלוהים אמת, וכי השעה [המובטחת] אין כל ספק לגביה- וזכור עת נחלקו האנשים בְּעִנְיָנָם; [חלקם] אמרו: בְּנוּ עֲלֵיהֶם בִּנְיָן, ריבונם יודע טוב יותר את עִנְיָנָם, [אך] הרוב הגובר בְּעִנְיָנָם אמרו: אנו נקים מעליהם מקדש ובית תפילה.

سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٞ رَّابِعُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ وَيَقُولُونَ خَمۡسَةٞ سَادِسُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ رَجۡمَۢا بِٱلۡغَيۡبِۖ وَيَقُولُونَ سَبۡعَةٞ وَثَامِنُهُمۡ كَلۡبُهُمۡۚ قُل رَّبِّيٓ أَعۡلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا قَلِيلٞۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمۡ إِلَّا مِرَآءٗ ظَٰهِرٗا وَلَا تَسۡتَفۡتِ فِيهِم مِّنۡهُمۡ أَحَدٗا ٢٣

23. חלק יאמרו: [הם היו] שלושה, והרביעי להם כלבם, וחלק יאמרו: חמישה, והשישי להם כלבם – ניחוש בעלמא – ויאמרו: שבעה, והשמיני להם כלבם. אמור: אֱלֹהַי הוא היודע את מספרם, ולא יודעים עליהם אלא מעטים. על-כֵּן אל תתווכח בְּעִנְיָנָם אלא בדברים הידועים לך. ואל תשאל עליהם שום איש מהם.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْيۡءٍ إِنِّي فَاعِلٞ ذَٰلِكَ غَدًا ٢٤

24. ואל תכריז על שום ענין [ותאמר]: הנני מתכוון לעשותו למחורת היום.

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَهۡدِيَنِ رَبِّي لِأَقۡرَبَ مِنۡ هَٰذَا رَشَدٗا ٢٥

25. אלא אם אכן ירצה אלוהים. וזכור את אלוהיך כאשר תשכח, ואמור: תקווה אני שינחני אלוהים ויובילני לדרך טובה יותר [מזו שאני הולך בה].

وَلَبِثُواْ فِي كَهۡفِهِمۡ ثَلَٰثَ مِاْئَةٖ سِنِينَ وَٱزۡدَادُواْ تِسۡعٗا ٢٦

26. והם שהו במערתם שלוש מאות שנה והוסיפו תשע.

قُلِ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثُواْۖ لَهُۥ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ أَبۡصِرۡ بِهِۦ وَأَسۡمِعۡۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا يُشۡرِكُ فِي حُكۡمِهِۦٓ أَحَدٗا ٢٧

27. אמור: אלוהים הוא היודע משך שהותם, איתו סודות הַשָּׁמַיִם והארץ, הוא הוא המיטיב לראות. והמיטיב לשמוע אין להם מבלעדיו מגן כלשהו, ואין הוא משתף במשפטו איש.

وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدٗا ٢٨

28. ודקלם את אשר נגלה אליך מספר אלוהיך. איש אינו יכול להחליף את דבריו, ולעולם לא תמצא מבלעדיו מחסה.

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ٢٩

29. ושמור את עצמך מחובר לאלה הקוראים לעבר ריבונם השכם והערב, מבקשים את רצונו. [על-כן] אל תסיר את עיניך מהם לטובת תפארת חיי העולם הזה, ואל תשמע למי שהעסקנו את ליבו מלהזכיר אותנו, והלך אחר תאוותו. סוף עניינו היה אבדון והסגת גבול.

وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ٣٠

30. אמור: האמת [הינה] מאלוהים, על-כן מי שחפץ יאמין, ומי שחפץ יכפור...אכן אנו ייעדנו לפושעים אש [הגֵּיהִנּוֹם] אשר תקיף אותם [מכל עבר]- ובעת שיקראו לעזרה, הם ייעזרו במים [לוהטים] כעופרת יצוקה, שתשרוף את פניהם. מה נורא המשקה [הזה] ומה רע מושב [הגֵּיהִנּוֹם].

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ٣١

31. אולם אלה אשר האמינו ועשו את הטוב [אכן] אנו לא נאבד את גמול [אלה] העושים טוב.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَيَلۡبَسُونَ ثِيَابًا خُضۡرٗا مِّن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۚ نِعۡمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتۡ مُرۡتَفَقٗا ٣٢

32. הנה אלה להם גנות עדן, והנהרות זורמים מתחתיהן, שם ייבלו כשהם מקושטים בצמידי זהב ולבושים בגדים ירוקים ממשי רקום חוטי זהב וכסף, ושוכבים על ספות. מה נעים גמולם זה, ומה טוב מקום מנוחתם.

۞وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلٗا رَّجُلَيۡنِ جَعَلۡنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيۡنِ مِنۡ أَعۡنَٰبٖ وَحَفَفۡنَٰهُمَا بِنَخۡلٖ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمَا زَرۡعٗا ٣٣

33. ומשל להם משל על שני אנשים אשר לאחד מהם הענקנו שתי גנות ענבים מגודרות בעצי תמרים, ובין שתיהן שדות חיטה.

كِلۡتَا ٱلۡجَنَّتَيۡنِ ءَاتَتۡ أُكُلَهَا وَلَمۡ تَظۡلِم مِّنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ وَفَجَّرۡنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرٗا ٣٤

34. וכל אחת משתי הגנות נתנה את פריה בשפע ולא החסירה ממנו דבר- והבקענו ביניהן נחל זורם מים.

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٞ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكۡثَرُ مِنكَ مَالٗا وَأَعَزُّ نَفَرٗا ٣٥

35. והיו לו פרות [בשפע], ואז הוא אמר לחברו בעת ויכוח ביניהם. הנה אני עולה עליך ברכוש ובאוהדים בני חיל.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدٗا ٣٦

36. והוא נכנס אל גנו [גאה] ומטעה את עצמו באומרו: איני חושב שגני זה ייהרס אי פעם.

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهَا مُنقَلَبٗا ٣٧

37. ואיני חושב שהשעה תקום [ביום מן הימים], ואם כן- אחזור לאֱלֹהַי, אמצא בוודאי בקרבו גן טוב יותר תמורתו.

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٨﴾

38. וחברו ענה במהלך הוויכוח ביניהם: הַאֻמְנָם תכפור אתה במי שברא אותך תחילה מעפר, אחרי כן מטיפה ולאחר מכן עיצב אותך גבר מושלם.

لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٩﴾

39. אך לגביי [הנני מאמין] שאלוהים הוא אֱלֹהַי, ואין אני משתף עם אֱלֹהַי אף לא אחד.

وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٤٠﴾

40. עדיף היה עם כניסתך לגנך לו אמרת: כמה [נאה] רצון אלוהים. לא קיים כוח אלא בידי אלוהים. ואם הינך רואה שאני פחות ממך מבחינת הממון והילדים.

فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤١﴾

41. הרי שאולי יגמול לי אֱלֹהַי [בדבר] עדיף על גנך; והוא ישלח עליו מֵהַשָּׁמַיִם ברקים ורעמים, עד אשר יהפוך [לקרקע] חשופה וחלקלקה.

أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤٢﴾

42. או שייבשו מימיו וישקעו עמוק באדמה ולא תצליח למצוא אותם.

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٣﴾

43. ופירותיו הושמדו כליל, והוא החל הופך את כפות ידיו [מקונן ובוכה] על כל אשר השקיע בגנו, ועתה הוא שומם ונופל על סוכותיו באומרו: הלוואי ולא הייתי משתף עם אלוהים אחד.

وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٞ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٤﴾

44. ולא היתה לו חבורה לסייע לו נגד אלוהים, והוא לא היה מסוגל להגן על עצמו.

هُنَالِكَ ٱلۡوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلۡحَقِّۚ هُوَ خَيۡرٞ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ عُقۡبٗا ﴿٤٥﴾

45. במצב זה הנה הישועה מגיעה, אך מאת אלוהים האמיתי- הוא המיטיב לגמול ועדיף להללו ביום הדין.

وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ فَأَصۡبَحَ هَشِيمٗا تَذۡرُوهُ ٱلرِّيَٰحُۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقۡتَدِرًا ﴿٤٦﴾

46. ומשול להם כמשל את חיי העולם הזה למים אשר הורדנו מן הַשָּׁמַיִם, והתערבבה בו צמחיית הארץ עד אשר יבשה והפכה לקש במשב הרוחות- וביד אלוהים השליטה המלאה בכל ענין.

ٱلۡمَالُ وَٱلۡبَنُونَ زِينَةُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ أَمَلٗا ﴿٤٧﴾

47. העושר והבנים הם תפארת חיי העולם הזה, אך המעשים הטובים עדיפים בעיני אלוהים וראויים לגמול מיידי, ותקווה טובה לזכות בחסד אלוהים באחרית הימים.

وَيَوۡمَ نُسَيِّرُ ٱلۡجِبَالَ وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ بَارِزَةٗ وَحَشَرۡنَٰهُمۡ فَلَمۡ نُغَادِرۡ مِنۡهُمۡ أَحَدٗا ﴿٤٨﴾

48. וזכור את היום בו נוליך את ההרים, ותראה את יושבי הארץ נחלצים לצאת איש נגד רעהו. ואנו נאסוף את כולם יחד ולא נשאיר איש מהם מאחור.

وَعُرِضُواْ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفّٗا لَّقَدۡ جِئۡتُمُونَا كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةِۭۚ بَلۡ زَعَمۡتُمۡ أَلَّن نَّجۡعَلَ لَكُم مَّوۡعِدٗا ٤٩

49. והם יופיעו בפני אלוהים טורים טורים [ויאמר להם]: הנה באתם אלינו [ערומים] כפי שבראנו אתכם בפעם הראשונה- אך אתם חשבתם כי לא נקיים את אשר הבטחנו לכם [להביאכם בזמן קבוע].

وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ٥٠

50. והונח הספר לפניהם, והפושעים נראו מלאי פחד מאשר בו: באומרם: אוי לנו, מה לספר הזה שאינו פוסח לא על קטנה ולא על גדולה מבלי שימנה אותה- ומצאו את מעשיהם מול עיניהם. ואין אלוהים עושק איש.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلۡجِنِّ فَفَسَقَ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِۦٓۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِي وَهُمۡ لَكُمۡ عَدُوُّۢۚ بِئۡسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلٗا ٥١

51. ועת שאמרנו למלאכים: השתחוו לאדם. והם השתחוו זולתי "איבליס" [שנמנע], ונמנה על ה-"גִ'נּ" וסירב לצו אלוהים. הַאֻמְנָם אתם תקחו אותו ואת צאצאיו למגינים עליכם מבלעדיי, והם אויבים לכם? מה רע הוא מעשה הפושעים המחליפים [את ה-"גִ'נּ"] וצאצאיו באלוהים.

۞مَّآ أَشۡهَدتُّهُمۡ خَلۡقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَا خَلۡقَ أَنفُسِهِمۡ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلۡمُضِلِّينَ عَضُدٗا ٥٢

52. ולא נתתי שיהיו עדי ראייה על בריאת הַשָּׁמַיִם והארץ, ולא על בריאת עצמם, ולא הייתי לוקח לי את המתעים לעוזרים.

وَيَوۡمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُم مَّوۡبِقٗا ٥٣

53. וזכור את היום בו יאמר אלוהים: קיראו לשֻׁתָּפַי אשר דמיינתם. והם קראו להם, אך ללא מענה, וקבענו ביניהם חיץ [תהומי].

وَرَءَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمۡ يَجِدُواْ عَنۡهَا مَصۡرِفٗا ٥٤

54. והפושעים הבחינו באש הגֵּיהִנּוֹם, ונוכחו לדעת שהם נופלים אל תוכה, ואינם מוצאים ממנה מפלט.

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٖۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ أَكۡثَرَ شَيۡءٖ جَدَلٗا ٥٥

55. ואנו אכן הבהרנו בדרכים שונות, בעזרת הקוראן הזה, לטובת כלל האנושות, דוגמאות ומשלים שונים. אך האדם נוטה לנהל פולמוס תמידי יותר מכל.

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰ وَيَسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّهُمۡ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمۡ سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ قُبُلٗا ٥٦

56. ולא עצר את בני האדם מלהאמין בעת שהגיעה אליהם ההדרכה [לדת הנכונה] ולבקש סליחות מאת אלוהים ריבונם, זולתי ציפייתם שיבוא עליהם גורל הראשונים [שסבלו את העונש מקודם], או שיבוא עליהם העונש בגלוי פנים אל פנים.

وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّۖ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَمَآ أُنذِرُواْ هُزُوٗا ٥٧

57. ואין אנו שולחים את השליחים אלא כמבשרים או כמזהירים, אך הכופרים מתווכחים בדרכי שוא כדי לסתור את האמת, ומתייחסים בלעג לאותותיי ולדברי האזהרה שקיבלו.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعۡرَضَ عَنۡهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُۚ إِنَّا جَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۖ وَإِن تَدۡعُهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ فَلَن يَهۡتَدُوٓاْ إِذًا أَبَدٗا ﴿٥٨﴾

58. ומיהו הפושע יותר מזה אשר הוזהר באותות אלוהיו, והוא הסיר פניו מהם ושכח את מעשי ידיו מקודם- ואנו אכן שמנו על ליבותיהם מעטה לבל יבינוהו, ואת אוזניהם הכבדנו. ואם תקרא להם אל דרך הישר לא ייענו [לקריאה] ולא ילכו באורח מישרים כלל.

وَرَبُّكَ ٱلۡغَفُورُ ذُو ٱلرَّحۡمَةِۖ لَوۡ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُواْ لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلۡعَذَابَۚ بَل لَّهُم مَّوۡعِدٞ لَّن يَجِدُواْ مِن دُونِهِۦ مَوۡئِلٗا ﴿٥٩﴾

59. אך הנה אלוהיך הוא הסַלָּח ובעל הרחמים, ולו חפץ אלוהים להענישם על מעשיהם, היה מאיץ עליהם את העונש. אך להם מועד קבוע שלא יהיה להם מפלט מפניו.

وَتِلۡكَ ٱلۡقُرَىٰٓ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَعَلۡنَا لِمَهۡلِكِهِم مَّوۡعِدٗا ﴿٦٠﴾

60. ואת [אנשי] הערים האלה השמדנו אותם כאשר פשעו, וקבענו להשמדתם מועד מוצהר.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبۡرَحُ حَتَّىٰٓ أَبۡلُغَ مَجۡمَعَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ أَوۡ أَمۡضِيَ حُقُبٗا ﴿٦١﴾

61. ו-[זכור] כאשר אמר משה למְלַוֵּוהוּ הצעיר: לא ארפה מלרדוף אחר מטרתי עד שאגיע למפגש שני הימים. או יהיה עליי ללכת עוד זמן רב.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجۡمَعَ بَيۡنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِي ٱلۡبَحۡرِ سَرَبٗا ﴿٦٢﴾

62. אך כאשר הִגִּיעוּ למפגש שני הימים, שכחו את הדג שלהם, והדג פילס לעצמו נתיב בים, וחמק במהירות הבזק.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدۡ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبٗا ٦٣

63. וכאשר עברו את המקום ההוא, אמר [משה] למלוויהו הצעיר: הבא לנו את ארוחת יומנו! אכן סבלנו רבות בדרכנו זו.

قَالَ أَرَءَيۡتَ إِذۡ أَوَيۡنَآ إِلَى ٱلصَّخۡرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ ٱلۡحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيۡطَٰنُ أَنۡ أَذۡكُرَهُۥۚ وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِي ٱلۡبَحۡرِ عَجَبٗا ٦٤

64. אמר [הַמְּלַוֶּה הצעיר]: הידעת שכאשר התעכבנו ליד הסלע, שכחתי את הדג- ולא השכיחני אותו אלא השטן מלהזכיר לך אותו, והוא פילס לעצמו דרך בים בצורה מופלאה.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبۡغِۚ فَٱرۡتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا قَصَصٗا ٦٥

65. אמר [משה]: זה אשר ביקשנו [שיהיה]; והם שבו על עקבותיהם [כלעומת שבאו].

فَوَجَدَا عَبۡدٗا مِّنۡ عِبَادِنَآ ءَاتَيۡنَٰهُ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَعَلَّمۡنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلۡمٗا ٦٦

66. ואז הם פגשו [איש] עובד [אלוהים] מעובדינו, אשר נָתַנּוּ לו רחמים מאיתנו, ולימדנו אותו מטעמנו דעת.

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلۡ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمۡتَ رُشۡدٗا ٦٧

67. משה פנה אליו באומרו: האם תסכים שאלך אחריך, למען תלמדני שיטות הדרכה מאשר [זכית] ללמוד.

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ٦٨

68. אמר: אין אתה מסוגל לסבול ללכת בדרכי.

وَكَيۡفَ تَصۡبِرُ عَلَىٰ مَا لَمۡ تُحِطۡ بِهِۦ خُبۡرٗا ٦٩

69. וכיצד תהיה מסוגל לשאת ענין שלא קיבלת עליו מידע כלשהו.

قَالَ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرٗا وَلَآ أَعۡصِي لَكَ أَمۡرٗا ٧٠

70. אמר משה: אכן תמצאני בעזרת השם סבלני וארך רוח, ולא אסרב לדבר שתצוויני עליו.

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعۡتَنِي فَلَا تَسۡـَٔلۡنِي عَن شَيۡءٍ حَتَّىٰٓ أُحۡدِثَ لَكَ مِنۡهُ ذِكۡرٗا ٧١

71. אמר [האיש עובד אלוהים]: אם תלך אחריי, אל תשאל אותי אודות דבר כלשהו עד אשר אגלה לך ענין.

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِي ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَاۖ قَالَ أَخَرَقۡتَهَا لِتُغۡرِقَ أَهۡلَهَا لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡـًٔا إِمۡرٗا ٧٢

72. ושניהם יצאו לדרך, וכאשר עלו על האוניה, נקב בה חור- אמר משה: נקבת בה חור כדי להטביע את אנשיה? אכן מעשה חמור [ומכאיב] עשית.

قَالَ أَلَمۡ أَقُلۡ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ٧٣

73. אמר [האיש עובד אלוהים]: האם לא אמרתי לך שאין אתה מסוגל לסבול לכת בדרכי?

قَالَ لَا تُؤَاخِذۡنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرۡهِقۡنِي مِنۡ أَمۡرِي عُسۡرٗا ٧٤

74. אמר [משה]: סְלַח נא לי על ששכחתי, ואל נא תקשה עליי בשל פליטת פה.

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمٗا فَقَتَلَهُۥ قَالَ أَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا زَكِيَّةَۢ بِغَيۡرِ نَفۡسٖ لَّقَدۡ جِئۡتَ شَيۡـٔٗا نُّكۡرٗا ٧٥

75. והם המשיכו במסעם, עד אשר פגשו נער, ו-[האיש] הרגו. אמר משה: איכה הרגת נפש זכה שלא כתחת נפש? אכן עשית מעשה זוועה ונורא.

۞قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ٧٦

76. אמר [האיש עובד אלוהים]: האם לא אמרתי לך שאין אתה מסוגל לסבול לכת בדרכי?

قَالَ إِن سَأَلۡتُكَ عَن شَيۡءِۭ بَعۡدَهَا فَلَا تُصَٰحِبۡنِيۖ قَدۡ بَلَغۡتَ مِن لَّدُنِّي عُذۡرٗا ٧٧

77. אמר משה: אם אשאלך עוד על ענין כלשהו, הרחיקני מחברתך, כי לך הצידוק המלא ממני [בעקבות התנהגותי].

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهۡلَ قَرۡيَةٍ ٱسۡتَطۡعَمَآ أَهۡلَهَا فَأَبَوۡاْ أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارٗا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥۖ قَالَ لَوۡ شِئۡتَ لَتَّخَذۡتَ عَلَيۡهِ أَجۡرٗا ٧٨

78. והם המשיכו בדרכם עד אשר הִגִּיעוּ אל אנשי ישוב, וביקשו מהם אוכל, ואלה מיאנו לארחם. [ובדרכם] מצאו [שם] גדר שנוטה ליפול, והוא הקים אותה. אמר משה: לו חפץ היית, יכולת לבקש על [עָמַלְךָ זה] שכר.

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيۡنِي وَبَيۡنِكَۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأۡوِيلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ٧٩

79. אמר [האיש עובד אלוהים]: הנה זה אשר יפריד ביני ובינך. ועתה אני אודיעך את פשר הדברים אשר לא היית מסוגל לשאת בסבלנות.

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتۡ لِمَسَٰكِينَ يَعۡمَلُونَ فِي ٱلۡبَحۡرِ فَأَرَدتُّ أَنۡ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٞ يَأۡخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصۡبٗا ٨٠

80. באשר לספינה, הרי שהיא שייכת למסכנים העושים את מלאכתם בים, ורציתי לפגום אותה, כי היה מאחוריהם מלך שהשתלט על כל אוניה בכוח.

وَأَمَّا ٱلۡغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِينَآ أَن يُرۡهِقَهُمَا طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗا ٨١

81. ובאשר לנער, הרי שהוריו היו [אנשים] מאמינים, וחששנו שיכביד עליהם [כאשר יגדל] בהתנהגות מרד וכפירה.

فَأَرَدۡنَآ أَن يُبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرٗا مِّنۡهُ زَكَوٰةٗ وَأَقۡرَبَ رُحۡمٗا ٨٢

82. ורצינו שאלוהים יפצה אותם בבן טוב ממנו בטוהר לב ומסירות למשפחה.

83. ובאשר לגדר, היא היתה לשני נערים יתומים בעיר ומתחתיה אוצר להם. ואביהם היה איש צדיק, ורצון אלוהים הוא שהם יגדלו ויוציאו לעצמם את אוצרם, כאות רחמים מאת אלוהיך- ואני לא פעלתי על דעת עצמי. הנה פשר הדברים אשר לא היית מסוגל לשאת בסבלנות.

وَأَمَّا ٱلۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيۡنِ يَتِيمَيۡنِ فِي ٱلۡمَدِينَةِ وَكَانَ تَحۡتَهُۥ كَنزٞ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحٗا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبۡلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسۡتَخۡرِجَا كَنزَهُمَا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ وَمَا فَعَلۡتُهُۥ عَنۡ أَمۡرِيۚ ذَٰلِكَ تَأۡوِيلُ مَا لَمۡ تَسۡطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرٗا ٨٣

84. וישאלוךָ בענין "ד'וּ אל-קַרְנַיְן" [מֶלֶךְ שְׁתֵּי מֵאוֹת הַשָּׁנִים הַסְּמוּכוֹת], אמור: אני אכן אקרא לפניכם על אודותיו.

وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَن ذِي ٱلۡقَرۡنَيۡنِۖ قُلۡ سَأَتۡلُواْ عَلَيۡكُم مِّنۡهُ ذِكۡرًا ٨٤

85. אכן אנו כוננו אותו בארץ ונָתַנּוּ בידו האמצעים להשיג כל דבר.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ٨٥

86. והוא הלך בעקבות הדרך [הבטוח].

فَأَتۡبَعَ سَبَبًا ٨٦

87. עד אשר הִגִּיעַ אל מקום שקיעת השמש, והבחין שהיא שוקעת במים עכורים, וליד המים ראה עם. [ואז] אמרנו: הוי "ד'וּ אל-קַרְנַיְן" [מֶלֶךְ שְׁתֵּי מֵאוֹת הַשָּׁנִים הַסְּמוּכוֹת], [לך הבחירה], או תייסר אותם, או תנהג בהם בחסד.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي عَيۡنٍ حَمِئَةٖ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۗ قُلۡنَا يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمۡ حُسۡنٗا ٨٧

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا نُّكۡرٗا ﴿٨٨﴾

88. והוא אמר: "באשר לזה שפשע [אותו] אכן נעניש, ולאחר מכן יוחזר אל אלוהיו אשר יעניש אותו עונש כבד ונורא.

وَأَمَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنۡ أَمۡرِنَا يُسۡرٗا ﴿٨٩﴾

89. אך באשר לזה שמאמין ועושה את הטוב, ייטב לו הגמול [מאת ריבונו], ואנו נפנה אליו בפקודות קלות [מטעמנו].

ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

90. [ואז] הוא הלך בדרך אחרת.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَطۡلُعُ عَلَىٰ قَوۡمٖ لَّمۡ نَجۡعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتۡرٗا ﴿٩١﴾

91. עד אשר הִגִּיעַ אל מקום זריחת השמש ומצא אותה עולה על עם חשופים [לקרני הזריחה] ואין מעליהם מסתור מפניה.

كَذَٰلِكَۖ وَقَدۡ أَحَطۡنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرٗا ﴿٩٢﴾

92. וזה [אכן] אשר היה- ואנו הקפנו דעת בכל אשר היה לו.

ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

93. ואז הוא הלך [שוב] בדרך אחרת.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيۡنَ ٱلسَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوۡمٗا لَّا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ قَوۡلٗا ﴿٩٤﴾

94. עד אשר הִגִּיעַ [למרחב] בין שני ההרים, ולידם מצא עם אשר מצליחים בקושי להבין מלה מדבריו.

قَالُواْ يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِنَّ يَأۡجُوجَ وَمَأۡجُوجَ مُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَهَلۡ نَجۡعَلُ لَكَ خَرۡجًا عَلَىٰٓ أَن تَجۡعَلَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَهُمۡ سَدّٗا ٩٥

95. והם אמרו: הוי [אתה] "ד'וּ אל-קַרְנַיְן" [מֶלֶךְ שְׁתֵּי מֵאוֹת הַשָּׁנִים הַסְּמוּכוֹת], הנה גוג ומגוג משחיתים בארץ- האם [תיאות] לקבל מאיתנו תמורה על כך שתפריד בינינו לבינם?

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيۡرٞ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجۡعَلۡ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُمۡ رَدۡمًا ٩٦

96. אמר: הנה הכוח אשר בירך אותי בו אלוהים, עולה על האמצעים שבידי אויביי, אך בידכם הברירה לעזור לי בכוח אדם על מנת שאקים בינכם לבינם חומה חוצצת.

ءَاتُونِي زُبَرَ ٱلۡحَدِيدِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيۡنَ ٱلصَّدَفَيۡنِ قَالَ ٱنفُخُواْۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارٗا قَالَ ءَاتُونِيٓ أُفۡرِغۡ عَلَيۡهِ قِطۡرٗا ٩٧

97. הביאו לי מטילי ברזל, וכאשר [הרים את הבנייה] ומילא את הרווח בין שני ההרים, אמר: פחו [במפוחים] עד ש-[הברזל] נעשה לוהט כאש. אמר: הביאו אֵלַי נחושת יצוקה למען אצוק אותה עליו.

فَمَا ٱسۡطَٰعُوٓاْ أَن يَظۡهَرُوهُ وَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ لَهُۥ نَقۡبٗا ٩٨

98. [וכוחות גוג ומגוג] לא הצליחו לטפס עליו או לחולל בו פתח כלשהו.

قَالَ هَٰذَا رَحۡمَةٞ مِّن رَّبِّيۖ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ رَبِّي جَعَلَهُۥ دَكَّآءَۖ وَكَانَ وَعۡدُ رَبِّي حَقّٗا ٩٩

99. [ואז] הוא אמר: זהו רחמים מאת אֱלֹהַי, ובעת שמגיע [מועד] דבר אֱלֹהַי, יפורר אותו [בחזרה], ואין דבר אֱלֹהַי אלא האמת.

۞ وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ يَمُوجُ فِي بَعۡضٖۖ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَجَمَعۡنَٰهُمۡ جَمۡعٗا ١٠٠

100. והשארנו אותם ביום ההוא, חלקם גואה על האחר, וייתקע בחצוצרה, ואנו נאסוף אותם יחד.

وَعَرَضۡنَا جَهَنَّمَ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡكَٰفِرِينَ عَرۡضًا ١٠١

101. וביום ההוא אנו נציג את גֵּיהִנּוֹם אל [ציבור] הכופרים פנים אל פנים.

ٱلَّذِينَ كَانَتۡ أَعۡيُنُهُمۡ فِي غِطَآءٍ عَن ذِكۡرِي وَكَانُواْ لَا يَسۡتَطِيعُونَ سَمۡعًا ١٠٢

102. אלה אשר היתה על עיניהם כסות על מנת שלא להתייחס לזיכרי, ולא היו מסוגלים לשמוע.

أَفَحَسِبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن يَتَّخِذُواْ عِبَادِي مِن دُونِيٓ أَوۡلِيَآءَۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ نُزُلٗا ١٠٣

103. הַאֻמְנָם נדמה לכופרים שיצליחו לקחת להם את המאמינים כמגינים מפניי? אנו אכן קבענו את גֵּיהִנּוֹם מעון לכופרים.

قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُم بِٱلۡأَخۡسَرِينَ أَعۡمَٰلًا ١٠٤

104. אמור: [התרצו] שנודיעכם אודות אלה אשר כשלו מעשיהם כישלון חרוץ.

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ صُنۡعًا ١٠٥

105. אלה אשר מאמציהם בעולם הזה עלו בתוהו- והם עדיין סבורים שהם מיטיבים במעשיהם.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَلِقَآئِهِۦ فَحَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فَلَا نُقِيمُ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَزۡنٗا ١٠٦

106. אלה הם אשר כפרו באותות ריבונם [וכפרו בסיכוי] לפוגשו, על-כן נכשלו מעשיהם, וביום הדין לא נייחס להם משקל כלשהו.

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمۡ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ١٠٧

107. זהו גמולם, גֵּיהִנּוֹם, על שכפרו ושמו את אוֹתוֹתַי ואת שְׁלִיחַי ללעג.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتۡ لَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلۡفِرۡدَوۡسِ نُزُلًا ١٠٨

108. אך באשר לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, הנה להם גן העדן [מיועד] למשכן.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبۡغُونَ عَنۡهَا حِوَلٗا ١٠٩

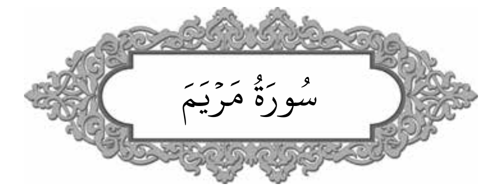
109. שם ישהו לעד, ולא ירצו לזוז ממנו.

قُل لَّوۡ كَانَ ٱلۡبَحۡرُ مِدَادٗا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّي لَنَفِدَ ٱلۡبَحۡرُ قَبۡلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّي وَلَوۡ جِئۡنَا بِمِثۡلِهِۦ مَدَدٗا ١١٠

110. אמור: לו היה הים כולו דיו [לכתיבת] דברי אלוהים, היה אוזל הים בטרם ייכלו דברי אלוהים. ולו הבאנו מאגר דיו נוסף כמוהו.

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَمَن كَانَ يَرۡجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلۡيَعۡمَلۡ عَمَلٗا صَٰلِحٗا وَلَا يُشۡرِكۡ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدَۢا ١١١

111. אמור: איני אלא אדם כמוכם, אך נגלה אֵלַי שאלוהים שלכם הינו אלוה אחד- על-כן זה [מכם] אשר יחפוץ לפגוש את ריבונו, שיעשה מעשה ישר, ולא ישתף עם עבודת אלוהיו [אלוה] אחר.

סוּרַת מַרְיַם

سُورَةُ مَرۡيَمَ

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 99

مَكِّيَّة وآياتها ٩٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

كٓهيعٓصٓ ﴿٢﴾

2. כ.ה.י.ע.צ. [כאפ.הא.יא.עין. סאד].

ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهُۥ زَكَرِيَّآ ﴿٣﴾

3. [זהו] תיאור הרחמים מאת ריבונך, אשר ניגלו לעבדו "זכריה".

إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيّٗا ﴿٤﴾

4. בעת שקרא אל ריבונו בקריאה חרישית.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبٗا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيّٗا ﴿٥﴾

5. [ו]אמר: ריבוני! הנה בלו עצמותיי, וראשי בוער [בשיער] שיבה, אך מעולם, ריבוני, לא הייתי בתפילתי אליך אומלל.

وَإِنِّي خِفۡتُ ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا ﴿٦﴾

6. ועתה ירא אני מפני הגואלים [את מעמדי] אחריי- וכי אשתי עקרה, על-כן ברך נא אותי מטעמך בבן גואל.

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنۡ ءَالِ يَعۡقُوبَۖ وَٱجۡعَلۡهُ رَبِّ رَضِيّٗا ﴿٧﴾

7. אשר יירש אותי ויירש את בית יעקב, ועשהו, אֱלֹהַי! רצוי [בעיניך].

يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسۡمُهُۥ يَحۡيَىٰ لَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ مِن قَبۡلُ سَمِيّٗا ٨

8. הוי "זכריה"! הנה אנו מבשרים אותך [בהולדת] בן, ושמו [יִקָּרֵא] יַחְיא; שלא הקמנו מקודם איש בְּכִינוּיוֹ.

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا وَقَدۡ بَلَغۡتُ مِنَ ٱلۡكِبَرِ عِتِيّٗا ٩

9. אמר: אֱלֹהַי! כיצד יהיה לי בן ואשתי עקרה, ואני הגעתי אל סוף חיי בגילי המופלג.

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞ وَقَدۡ خَلَقۡتُكَ مِن قَبۡلُ وَلَمۡ تَكُ شَيۡـٔٗا ١٠

10. אמר [המלאך נושא הבשורה]: כך קבע אֱלֹהֶיךָ: הנה קל הדבר לגביי, ואני כבר בראתי אותך מקודם כאשר לא היית מאומה.

قَالَ رَبِّ ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةٗۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٖ سَوِيّٗا ١١

11. אמר [זכריה]: אֱלֹהַי! קבע לי הַנְחָיָה. אמר: הַהַנְחָיָה לגביך שלא תדבר אל האנשים שלושה לילות [ושלושה ימים] שלמים.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنَ ٱلۡمِحۡرَابِ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَيۡهِمۡ أَن سَبِّحُواْ بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ١٢

12. וייצא אל בני עמו מן התא ולחש אליהם לשבח את אלוהים מדי בוקר ומדי ערב.

يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ١٣

13. [אמר אלוהים]: הוי יחיא! קח לידיך את הספר בעוז, ונָתַנּוּ לו את החוכמה [והוא עדיין] נער.

وَحَنَانٗا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ١٤

14. ורוך לב מאיתנו וטוהר, ויריא שָׁמַיִם היה.

وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ يَكُن جَبَّارًا عَصِيّٗا ١٥

15. ומכבד את הוריו, ולא היה מורד ומתנשא.

وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ وَيَوۡمَ يُبۡعَثُ حَيّٗا ١٦

16. והשלום עליו ביום שנולד וביום שימות וביום שיקום לִתְחִיָּה.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ١٧

17. והעלה בספר את [סיפור] מרים אשר פרשה ממשפחתה אל מקום מזרחה.

فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ١٨

18. והסתירה את עצמה מפניהם. ואז שלחנו אליה את המלאך מטעמנו, והוא ניגלה אליה כגבר נאה.

قَالَتۡ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ١٩

19. אמרה: אחסה ב-[אלוהים] הרחמן מפניך, אם אכן ירא מפניו אתה.

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ٢٠

20. אמר: אכן שליח אלוהיך [אני] למסור לך את הבשורה[המשמחת] שיינתן לך בן טהור [וצדיק].

قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ٢١

21. אמרה: איכה יהיה לי בן, ואיש לא נגע בי, ומעולם לא הייתי [אישה] מופקרת?

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ﴿٢٢﴾

22. אמר [המלאך]: הנה כך קבע אֱלֹהַיִךְ, אכן קל הדבר לגביי, ואנו נעשהו [מופת] לעיני האנשים ו-[נרעיף עליו] רחמים מאתנו, ואכן הדבר נקבע ונחרץ.

۞فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ مَكَانٗا قَصِيّٗا ﴿٢٣﴾

23. וכך היא השלימה עם העוברה, ופרשה אתו אל מקום קיצון.

فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي مِتُّ قَبۡلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ﴿٢٤﴾

24. וחבלי הלידה הביאוה אל גזע התמר, והיא אמרה: הלוואי והייתי מתה לפני-כן, ונשכחתי כליל.

فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ﴿٢٥﴾

25. ואז [המלאך] קרא אליה מתחתיה לאמור: אל תיעצבי, הנה אֱלֹהַיִךְ שם מתחתייך מים זורמים.

وَهُزِّيٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ﴿٢٦﴾

26. ומשכי אֵלַיִךְ בענפי הדקל יפילו עלייך תמרים בשלים.

فَكُلِي وَٱشۡرَبِي وَقَرِّي عَيۡنٗاۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلۡبَشَرِ أَحَدٗا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمَٰنِ صَوۡمٗا فَلَنۡ أُكَلِّمَ ٱلۡيَوۡمَ إِنسِيّٗا ﴿٢٧﴾

27. אכלי [אֵפוֹא] ושתי והירגעי היטב, ובעת שתראי אדם כלשהו, אמרי: הנה נדרתי [לאלוהים] הרחמן צום, [על-כן] לא אדבר היום אל איש.

فَأَتَتۡ بِهِۦ قَوۡمَهَا تَحۡمِلُهُۥۖ قَالُواْ يَٰمَرۡيَمُ لَقَدۡ جِئۡتِ شَيۡـٔٗا فَرِيّٗا ٢٨

28. ולאחר מכן הביאה אותו לבני עמה כשהוא על בהמת מסעו, והם אמרו: הוי מרים! אכן מעשה מגונה עשית.

يَٰٓأُخۡتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمۡرَأَ سَوۡءٖ وَمَا كَانَتۡ أُمُّكِ بَغِيّٗا ٢٩

29. הוי אחות אהרון! לא היה אביך איש רשע, ולא היתה אימך מופקרת.

فَأَشَارَتۡ إِلَيۡهِۖ قَالُواْ كَيۡفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي ٱلۡمَهۡدِ صَبِيّٗا ٣٠

30. על-כן היא הצביעה עליו, והם אמרו: איכה נדבר אל מי שֶהיה תינוק בעריסה.

قَالَ إِنِّي عَبۡدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيّٗا ٣١

31. אמר [ישוע]: הנני עבדו של אלוהים, נתן לי את הספר ועשני נביא.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيۡنَ مَا كُنتُ وَأَوۡصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمۡتُ حَيّٗا ٣٢

32. ועשני מבורך בכל אשר אהיה, וציווני על התפילה ועל הצדקה כל אימת שעודני חי.

وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمۡ يَجۡعَلۡنِي جَبَّارٗا شَقِيّٗا ٣٣

33. ושומר כבוד לאמי, ולא עשני מתנשא וחסר חן.

وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوۡمَ وُلِدتُّ وَيَوۡمَ أَمُوتُ وَيَوۡمَ أُبۡعَثُ حَيّٗا ٣٤

34. והשלום עליי ביום שנולדתי וביום שאמות וביום שאקום לתחייה.

35. זה היה ישוע בן מרים, [הוא] דבר האמת אשר בו מפקפקים.

ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ قَوۡلَ ٱلۡحَقِّ ٱلَّذِي فِيهِ يَمۡتَرُونَ ٣٥

36. אין זה יאה לאלוהים לאמץ לעצמו בן- חלילה לו. בעת שיגזור דינו של ענין, יאמר לו: הֱיֵה, והוא יהיה.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٖۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٣٦

37. [והבהיר ישוע לאמור]: הנה אלוהים הוא אֱלֹהַי ואלוהיכם, על-כן עיבדו אותו, זהו אורח המישרים.

وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٣٧

38. אך המחנות [מבין אנשי הספר] נחלקו [בענין ישוע], על-כן אוי להם, אלה אשר כפרו, ממעמד יום הדין הנורא.

فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن مَّشۡهَدِ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ٣٨

39. מה טובה תהיה שמיעתם, ומה טובה תהיה ראייתם ביום שיבואו אלינו. אלא שהפושעים ביום ההוא בְּתְעִיָּה ברורה.

أَسۡمِعۡ بِهِمۡ وَأَبۡصِرۡ يَوۡمَ يَأۡتُونَنَاۖ لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلۡيَوۡمَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣٩

40. והזהר אותם מפני יום היגון, בעת שייחרץ הענין, כאשר הם בהסח הדעת ובחוסר אמונה.

وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡحَسۡرَةِ إِذۡ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ وَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٤٠

41. הנה אנו אשר נירש את הארץ וכל אשר עליה, ואלינו ישובו כולם.

إِنَّا نَحۡنُ نَرِثُ ٱلۡأَرۡضَ وَمَنۡ عَلَيۡهَا وَإِلَيۡنَا يُرۡجَعُونَ ٤١

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

42. וסַפֵּר בספר אודות אברהם, אשר היה צדיק [כן] והיה נביא.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنكَ شَيْـًٔا ﴿٤٣﴾

43. עת אמר לאביו: הוי אבי! מדוע אתה עובד את אשר אינו שומע ואינו רואה. לא יועיל לך מאומה.

يَٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِىٓ أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

44. הוי אבי! הנה אני הִגִּיעַנִי מן הדעת דבר שלא הִגִּיעֲךָ, בוא אם כן אחרי, ואני אוביל אותך לדרך ישרה.

يَٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

45. הוי אבי! אל תעבוד את השטן- אכן השטן מורד [בהוראות אלוהים] הרחמן.

يَٰٓأَبَتِ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

46. הוי אבי! אכן ירא אני פֶּן יפגע בך עונש מאת [אלוהים] הרחמן, ואז תהיה לשטן נאמן ובן ברית.

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ ءَالِهَتِى يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ ۖ وَٱهْجُرْنِى مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

47. ענה [אביו]: הַאֻמְנָם מואס אתה את "אלוהי", הוי אברהם! אם לא תחדל, רגום ארגום אותך, ו-[עתה] קום ועזוב אותי לבדי לזמן מה.

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ ۖ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِى حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

48. אמר אברהם: השלום עליך, אני אכן אתחנן למענך בפני אֱלֹהַי [שיסלח לך], כי אכן מאיר פנים הוא כלפיי.

وَأَعۡتَزِلُكُمۡ وَمَا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدۡعُواْ رَبِّي عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّي شَقِيّٗا ﴿٤٩﴾

49. וארחק מכם ומכל אשר תקראו אליו מבלעדי אלוהים, ואני אפנה לעבר אֱלֹהַי; אולי אזכה בתפילה לאֱלֹהַי לא להיות מן האומללים.

فَلَمَّا ٱعۡتَزَلَهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۖ وَكُلّٗا جَعَلۡنَا نَبِيّٗا ﴿٥٠﴾

50. ועל-כן בעת שהוא התנתק מהם וממה שהם עובדים מבלעדי אלוהים, נָתַנּוּ לו את יצחק ואת יעקב, וכל אחד מהם שמנו לנביא.

وَوَهَبۡنَا لَهُم مِّن رَّحۡمَتِنَا وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ لِسَانَ صِدۡقٍ عَلِيّٗا ﴿٥١﴾

51. והענקנו להם רחמים מאתנו, וקבענו להם שם טוב לנצח.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مُوسَىٰٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخۡلَصٗا وَكَانَ رَسُولٗا نَّبِيّٗا ﴿٥٢﴾

52. וסַפֵּר בספר אודות משה, אשר אכן היה בחיר אלוהים, והיה שליח ונביא.

وَنَٰدَيۡنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنِ وَقَرَّبۡنَٰهُ نَجِيّٗا ﴿٥٣﴾

53. וקראנו אליו מימין ההר, וקירבנו אותו אלינו לשיחת חולין [מיוחדת].

وَوَهَبۡنَا لَهُۥ مِن رَّحۡمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيّٗا ﴿٥٤﴾

54. ונָתַנּוּ לו מרחמינו את אחיו אהרון נביא.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِسۡمَٰعِيلَۚ إِنَّهُۥ كَانَ صَادِقَ ٱلۡوَعۡدِ وَكَانَ رَسُولٗا نَّبِيّٗا ﴿٥٥﴾

55. וספר בספר אודות ישמעאל אשר היה מקיים הבטחה והיה שליח ונביא.

وَكَانَ يَأۡمُرُ أَهۡلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرۡضِيّٗا ﴿٥٦﴾

56. והיה מצווה את בני ביתו על התפילה ועל הצדקה, והיה בעיני אלוהיו רצוי.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِدۡرِيسَۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقٗا نَّبِيّٗا ﴿٥٧﴾

57. וספר בספר אודות אידריס [חנוך] אשר היה צדיק והיה נביא.

وَرَفَعۡنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

58. ואנו רוממנו אותו אל מעמד גבוה.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ وَمِمَّنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٖ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنۡ هَدَيۡنَا وَٱجۡتَبَيۡنَآۚ إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُ ٱلرَّحۡمَٰنِ خَرُّواْۤ سُجَّدٗا وَبُكِيّٗا۩ ﴿٥٩﴾

59. אלה הם אשר בירך אלוהים מן הנביאים, מצאצאי אדם ומאלה אשר העברנו עִם נֹחַ, ומצאצאי אברהם וישראל. ומאלה אשר הנחינו ובחרנו. אלה אשר בעת ייקראו לפניהם אותות אלוהים הרחמן, יפלו על פניהם סוגדים ובוכים.

۞فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا ﴿٦٠﴾

60. ואז קמו אחריהם דור [מושחתים], אשר זנחו את התפילה ורדפו אחר תאוות נפשם- ועל-כֵּן גורלם הרס וחורבן.

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ﴿٦١﴾

61. מלבד אלה המתחרטים וחוזרים בהם, ומאמינים ועושים את הטוב- הֵמָּה אשר ייכנסו אל גן העדן ולא יקופחו מאומה.

جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ عِبَادَهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّهُۥ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَأۡتِيّٗا ٦٢

62. גנות עדן אשר הבטיח הרחמן לעובדיו בטרם שהם הבחינו בהן- אכן הבטחת אלוהים בוא תבוא.

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا إِلَّا سَلَٰمٗاۖ وَلَهُمۡ رِزۡقُهُمۡ فِيهَا بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ٦٣

63. לא ישמעו בתוכן דברי שוא, כי אם אך ברכת שלום, ולהם שָׁמָּה מזונם מובטח בבוקר ובערב.

تِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ مِنۡ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيّٗا ٦٤

64. כזה הוא גן העדן, אשר אנו מעניקים לכאלה מעובדינו הישרים.

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمۡرِ رَبِّكَۖ لَهُۥ مَا بَيۡنَ أَيۡدِينَا وَمَا خَلۡفَنَا وَمَا بَيۡنَ ذَٰلِكَۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيّٗا ٦٥

65. והמלאכים [יְצַיְּנוּ בפניהם]: הנה אנו לא נרד אלא בפקודת אֱלֹהֶיךָ, אשר לו כל שלפנינו וכל אשר מאחורינו, וכל אשר ביניהם. ואין אֱלֹהֶיךָ [אלוהים] ששוכח.

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا فَٱعۡبُدۡهُ وَٱصۡطَبِرۡ لِعِبَٰدَتِهِۦۚ هَلۡ تَعۡلَمُ لَهُۥ سَمِيّٗا ٦٦

66. [הוא] ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהן- עבדהו אֵפוֹא ועמוד איתן לעבודתו. האם יודע [אתה] שקיים מי שדומה לו.

وَيَقُولُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوۡفَ أُخۡرَجُ حَيًّا ٦٧

67. והאדם [התוהה] אומר: הַאֻמְנָם אחרי מותי קום אקום לתחייה?

أَوَلَا يَذۡكُرُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقۡنَٰهُ مِن قَبۡلُ وَلَمۡ يَكُ شَيۡـٔٗا ٦٨

68. [וְהַאֻמְנָם] אין האדם זוכר שאנו בראנו אותו לפני כן, כאשר לא היה מאומה.

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٩﴾

69. על-כן, חי אלוהיך, שאסוף נאסוף אותם יחד עם השטנים ולאחר מכן נביאם יחד סביב גֵּיהִנּוֹם כורעים ברך.

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ﴿٧٠﴾

70. אחרי כן נוציא מכל קבוצה את המורדים ביותר מביניהם נגד אלוהים.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾

71. ואז אנו נהיה המהימנים לדעת מי הם אלה הראשונים אשר ייצלו בה.

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

72. ואין איש מכם אשר לא יגיע אליה- החלטה נחרצת היא מאת אלוהיך.

ثُمَّ نُنَجِّى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ وَّنَذَرُ ٱلظَّٰلِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

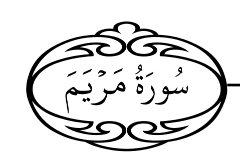
73. ואז אנו נציל את יריאי הַשָּׁמַיִם ונעזוב את הפושעים בתוכה על ברכיהם.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

74. ועם הקראת אותותינו הגלויים בפניהם, יאמרו אלה אשר כפרו לאלה המאימינים: מי משתי הקבוצות במעמד טוב יותר ובמצב מרשים יותר?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَٰثًا وَرِءْيًا ﴿٧٥﴾

75. ו-[הרי] דורות רבים השמדנו לפניהם [אשר היו] עולים עליהם מבחינת מעמדם וגודל ההון שבידם.

قُلۡ مَن كَانَ فِي ٱلضَّلَٰلَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَدًّاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوۡاْ مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلۡعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعۡلَمُونَ مَنۡ هُوَ شَرّٞ مَّكَانٗا وَأَضۡعَفُ جُندٗا ٧٦

76. אמור: אלה החיים בִּתְעִיָּה, שירחיב להם אלוהים בחיים, עד אשר יראו את אשר ניבאו להם, בין אם העונש [המידי] או השעה [האחרונה]- אז הם יווכחו מיהו אכן במקום הרע ביותר והכי פחות מוגן.

وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ هُدٗىۗ وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٞ مَّرَدًّا ٧٧

77. ויוסיף אלוהים לאלה שבדרך הישר נְחִיָּה, והמעשים הטובים שצברו הינם פיקדון מובטח להם אצל אלוהים, שיעמדו לזכותם לקראת הסוף.

أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالٗا وَوَلَدًا ٧٨

78. האם לא ראית את זה אשר כפר באותותינו, ואמר: אני בוודאי אזכה להון [רב] ולבנים.

أَطَّلَعَ ٱلۡغَيۡبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحۡمَٰنِ عَهۡدٗا ٧٩

79. האם הוא ידע את סודות הנעלם או שמא כרת ברית עם [אלוהים] הרחמן.

كَلَّاۚ سَنَكۡتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلۡعَذَابِ مَدّٗا ٨٠

80. לא ולא- אנו אכן נכתוב את אשר הוא אומר, ואנו בוודאי נגדיל את העונש מאוד.

وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأۡتِينَا فَرۡدٗا ٨١

81. ואנו נירש ממנו את כל אשר הוא טוען לזכותו; ולאחר מכן יבוא אלינו בגפו.

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُواْ لَهُمۡ عِزّٗا ٨٢

82. ולקחו להם מבלעדי אלוהים אלילים למען יהיו להם למעוז.

كَلَّاۚ سَيَكۡفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمۡ وَيَكُونُونَ عَلَيۡهِمۡ ضِدًّا ٨٣

83. לא ולא- כי אם [האלילים שעבדו] יתכחשו לעבודתם ויעמדו להם מנגד.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّآ أَرۡسَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمۡ أَزّٗا ٨٤

84. האם לא הבחנת שאנו שלחנו את השטנים כנגד הכופרים להסיתם למרוד.

فَلَا تَعۡجَلۡ عَلَيۡهِمۡۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمۡ عَدّٗا ٨٥

85. על-כן אל תיחפז להביאם לעונש, כי לא נותרו להם אלא ימים ספורים.

يَوۡمَ نَحۡشُرُ ٱلۡمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحۡمَٰنِ وَفۡدٗا ٨٦

86. [וזכור] את היום אשר בו נאסוף את הצדיקים מול [אלוהים] הרחמן כאורחים של כבוד.

وَنَسُوقُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرۡدٗا ٨٧

87. ונביא את הפושעים אל [אש] הגֵּיהִנּוֹם [כעדר גמלים] צמאים למים.

لَّا يَمۡلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحۡمَٰنِ عَهۡدٗا ٨٨

88. מאיש מהם לא תתקבל תפילת [סליחה] פרט לזה אשר השיג הבטחה מאת [אלוהים] הרחמן.

وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗا ٨٩

89. וטענו: שהנה [אלוהים] הרחמן אימץ לעצמו בן.

لَّقَدۡ جِئۡتُمۡ شَيۡـًٔا إِدّٗا ٩٠

90. אכן הגיתם דבר נתעב ומרושע.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِنۡهُ وَتَنشَقُّ ٱلۡأَرۡضُ وَتَخِرُّ ٱلۡجِبَالُ هَدًّا ٩١

91. אשר בגללו הַשָּׁמַיִם עומדים להיקרע, והארץ תיבקע, וההרים ייפלו ויתפוררו לרסיסים.

أَن دَعَوۡاْ لِلرَّحۡمَٰنِ وَلَدٗا ٩٢

92. על זה שייחסו [לאלוהים] הרחמן בן.

وَمَا يَنۢبَغِي لِلرَّحۡمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ٩٣

93. וחלילה [לאלוהים] הרחמן לאמץ לעצמו בן.

إِن كُلُّ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ إِلَّآ ءَاتِي ٱلرَّحۡمَٰنِ عَبۡدٗا ٩٤

94. הרי אין דבר אשר בַּשָּׁמַיִם ובארץ שלא יבוא אל [אלוהים] הרחמן כעבד [משועבד] לרצונו.

لَّقَدۡ أَحۡصَىٰهُمۡ وَعَدَّهُمۡ عَدّٗا ٩٥

95. שהרי הוא כבר מנה אותם וספר אותם במדוייק.

وَكُلُّهُمۡ ءَاتِيهِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَرۡدًا ٩٦

96. וכולם יבואו אליו ביום הדין בודדים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وُدّٗا ٩٧

97. ולאלה המאמינים ועושים את הטוב, אכן ישמור להם [אלוהים] הרחמן אהבה [עמוקה].

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٨﴾

98. ואכן אנו ערכנו [את הקוראן] בלשונך [לשון נהירה ומובנת] למען תבשר בו את יראי הַשָּׁמַיִם ותזהיר בו אנשים סרבנים.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًۢا ﴿٩٩﴾

99. ודורות רבים השמדנו לפניהם, הַאֻמְנָם אתם מרגישים באחד מהם, או שומעים אתם מהם לחש כלשהו?

سُورَةُ طه

סוּרַת טא-הא

مَكِّيَّة وآياتها ١٣٦

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 136

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

طه ٢

2. טא-הא!

مَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لِتَشۡقَىٰٓ ٣

3. לא הורדנו עליך את הקוראן למען נביא עליך סבל.

إِلَّا تَذۡكِرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰ ٤

4. כי אם תזכורת למי שירא [את אלוהים].

تَنزِيلٗا مِّمَّنۡ خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلۡعُلَى ٥

5. [וכן] כהתגלות מאת בורא הארץ והַשָּׁמַיִם הנישאים.

ٱلرَّحۡمَٰنُ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ ٱسۡتَوَىٰ ٦

6. [הנה הוא אלוהים] הרחמן, התנשא על כס המלכות.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ ٱلثَّرَىٰ ٧

7. לו כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, וכל אשר ביניהם וכל אשר מתחת לאדמה.

وَإِن تَجۡهَرۡ بِٱلۡقَوۡلِ فَإِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخۡفَى ٨

8. ואם אכן [תקרא] בקול רם [הנה הוא שומע גם] את קולות הלחש הפנימיים באדם, ואף הנסתר שמעבר לזה.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ ٩

9. אלוהים, אין אלוה מבלעדיו, ואליו שייכות הסגולות הטובות.

وَهَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ١٠

10. והאם הִגִּיעֲךָ, הסיפור אודות משה?

إِذۡ رَءَا نَارٗا فَقَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِقَبَسٍ أَوۡ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدٗى ١١

11. כאשר ראה אש ויאמר לקרוביו [שאתו]: חכו אתם, כי אני מבחין באש. אולי אביא לכם ממנה אוד בוער או אמצא לידה נְחִיָּה.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ يَٰمُوسَىٰٓ ١٢

12. ובבואו אליה נשמע בקרבו קול לאמור: הוי משה!

إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ١٣

13. הנה אני אלוהיך, של אֵפוֹא את נעליך, כי הנך עתה בעמק המקודש – "טווא".

وَأَنَا ٱخۡتَرۡتُكَ فَٱسۡتَمِعۡ لِمَا يُوحَىٰٓ ١٤

14. ואני בעצמי בחרתי בך. הקשב אֵפוֹא לאשר ייגלה אליך.

إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ ١٥

15. הנה אני אלוהים, אין אלוה מבלעדי, עבוד אותי על-כן וערוך תפילה להתייחד עם זכרי.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخۡفِيهَا لِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا تَسۡعَىٰ ﴿١٦﴾

16. הנה השעה קריבה, ואני עומד לגלותה, למען תזוכה כל נפש על-פי פועלה.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنۡهَا مَن لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرۡدَىٰ ﴿١٧﴾

17. אל ירחיקך ממנה, אֵפוֹא, זה שאינו מאמין בה והלך אחרי תאוות נפשו, לבל תאבד.

وَمَا تِلۡكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿١٨﴾

18. ומה [זה] שבימינך, הוי משה?!

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُاْ عَلَيۡهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخۡرَىٰ ﴿١٩﴾

19. אמר: זהו מקלי, שנשען אני עליו, ומוריד בו עלי עצים לצאני, ולי בו מטרות אחרות.

قَالَ أَلۡقِهَا يَٰمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

20. אמר [אלוהים]: השליכו ארצה, הוי משה!

فَأَلۡقَىٰهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٞ تَسۡعَىٰ ﴿٢١﴾

21. ו-[הוא] השליכו, והנה הוא נחש מתרוצץ.

قَالَ خُذۡهَا وَلَا تَخَفۡۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلۡأُولَىٰ ﴿٢٢﴾

22. אמר [אלוהים]: קח אותו בידך, ואל תירא. אנו נחזיר אותו למצבו הקודם.

وَٱضۡمُمۡ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخۡرَىٰ ﴿٢٣﴾

23. ואסוף את ידך מתחת לכנפך תצא לבנה, ללא כל נגע, כאות נוסף.

لِنُرِيَكَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا ٱلۡكُبۡرَى ٢٤

24. למען נראיך מאותותינו הגדולים.

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ٢٥

25. לך אתה אל פרעה, כי הרי הוא עבר כל גבול.

قَالَ رَبِّ ٱشۡرَحۡ لِي صَدۡرِي ٢٦

26. אמר [משה]: אֱלֹהַי! הרחב לי את לבי.

وَيَسِّرۡ لِيٓ أَمۡرِي ٢٧

27. והקל עליי את משימתי.

وَٱحۡلُلۡ عُقۡدَةٗ مِّن لِّسَانِي ٢٨

28. והסר כבדות מלשוני.

يَفۡقَهُواْ قَوۡلِي ٢٩

29. למען יבינו דברי.

وَٱجۡعَل لِّي وَزِيرٗا مِّنۡ أَهۡلِي ٣٠

30. והעמד לעזרתי תומך מבני ביתי.

هَٰرُونَ أَخِي ٣١

31. את אהרון אחי.

ٱشۡدُدۡ بِهِۦٓ أَزۡرِي ٣٢

32. אמץ בו את ידיי.

وَأَشۡرِكۡهُ فِيٓ أَمۡرِي ٣٣

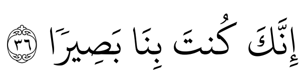
33. והכנס אותו [כשותף] במשימתי.

كَيۡ نُسَبِّحَكَ كَثِيرٗا ٣٤

34. למען נשבח אותך מאוד.

وَنَذۡكُرَكَ كَثِيرًا ٣٥

35. ונזכור אותך מאוד.

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

36. כי אתה אכן המשגיח עלינו תמיד.

قَالَ قَدۡ أُوتِيتَ سُؤۡلَكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٣٧﴾

37. אמר אלוהים: הנה נענתה בקשתך, הוי משה!

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً أُخۡرَىٰٓ ﴿٣٨﴾

38. ואנו אכן הענקנו לך את חסדנו בפעם אחרת [גם-כן]-

إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ﴿٣٩﴾

39. כאשר נָתַנּוּ בלב אמך את ההשראה [לאמור]-

أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ ٱلۡيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأۡخُذۡهُ عَدُوّٞ لِّي وَعَدُوّٞ لَّهُۥۚ وَأَلۡقَيۡتُ عَلَيۡكَ مَحَبَّةٗ مِّنِّي وَلِتُصۡنَعَ عَلَىٰ عَيۡنِيٓ ﴿٤٠﴾

40. הניחי אותו בתיבה והטילי אותו במי [הנהר], ו-[זרם] הנהר יְבִיאֶהוּ אל החוף. ו-[שם] יִקָּחֶנּוּ אויב לי ואויב לו. ועטפתי אותךְ בהילה של אהבה מטעמי, למען תגדל תחת חסותי.

إِذۡ تَمۡشِيٓ أُخۡتُكَ فَتَقُولُ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ مَن يَكۡفُلُهُۥۖ فَرَجَعۡنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَۚ وَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا فَنَجَّيۡنَٰكَ مِنَ ٱلۡغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونٗاۚ فَلَبِثۡتَ سِنِينَ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ ثُمَّ جِئۡتَ عَلَىٰ قَدَرٖ يَٰمُوسَىٰ ﴿٤١﴾

41. כאשר הלכה אחותך [בעקבותיך] ואמרה: האם אוביל אתכם אל מי שתגדל אותו? וכך השבנו אותך אל אמך למען תנוח דעתה ולא תיעצב. ואתה הרגת נפש, אך אנו הצלנו אותך מן הדאגה.ולאחר מכן העמדנו אותך בניסיונות רבים. ושהית שנים רבות בקרב אנשי מִדְיָן. ולאחר מכן הגעת הלום בזמן הנכון, הוי משה!

وَٱصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِي ﴿٤٢﴾

42. ואני בחרתי בך לעצמי.

ٱذۡهَبۡ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكۡرِي ﴿٤٣﴾

43. לך אתה ואחיך עם אותותיי. ואל תרפו מלהזכיר את שמי.

ٱذۡهَبَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٤٤﴾

44. גשו אל פרעה כי הוא עבר כל גבול.

فَقُولَا لَهُۥ قَوۡلٗا لَّيِّنٗا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوۡ يَخۡشَىٰ ﴿٤٥﴾

45. ודברו אליו ברכות, אולי ישים לב [לדברים] ויירתע.

قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفۡرُطَ عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن يَطۡغَىٰ ﴿٤٦﴾

46. אמרו: אלוהינו! הנה חוששים אנו שהוא ייחפז לפגוע בנו ויעבור [במעשה] כל גבול.

قَالَ لَا تَخَافَآۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسۡمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٧﴾

47. אמר [אלוהים]: אל תיראו. הנה אני עִמָּכֶם שומע ורואה.

فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ قَدۡ جِئۡنَٰكَ بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكَۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلۡهُدَىٰٓ ﴿٤٨﴾

48. על-כֵּן בואו אליו [שניכם] וְאִמְרוּ הנה אנו שליחי אלוהיך, שלח איתנו עתה, בני ישראל, ואל תענה אותם. אכן באנו אליך עם אות מאת אלוהיך, והשלום על כל אשר הולך בדרך הישר.

إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٩﴾

49. והנה אכן נגלה לנו כי הייסורים יחולו על אלה אשר יתכחשו [למסר של אלוהים] ויפנו עורף.

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ٥٠

.50 אמר [פרעה]: ומי הוא אלוהיכם, הוי משה?!

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ٥١

.51 אמר [משה]: אלוהינו הוא זה אשר נתן לכל דבר צורתו המושלמת והנחה אותו [לתפקידו המיועד לו].

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ ٥٢

.52 אמר [פרעה]: ומהו גורל הדורות הקודמים?

قَالَ عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَٰبٖۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ٥٣

.53 אמר [משה]: עניינם את אלוהים, שמור בספר. אין אלוהים תועה ואין הוא שוכח.

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مَهۡدٗا وَسَلَكَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّن نَّبَاتٖ شَتَّىٰ ٥٤

.54 הוא אשר עשה לכם את הארץ למשכב וסלל לכם בה דרכים והוריד מן הַשָּׁמַיִם מים, והוצאנו מהם מיני צמחים שונים.

كُلُواْ وَٱرۡعَوۡاْ أَنۡعَٰمَكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ٥٥

.55 איכלו ושילחו את צאנכם לרעות. אכן בזה אותות לאנשי בינה.

۞مِنۡهَا خَلَقۡنَٰكُمۡ وَفِيهَا نُعِيدُكُمۡ وَمِنۡهَا نُخۡرِجُكُمۡ تَارَةً أُخۡرَىٰ ٥٦

.56 מן [הארץ הזאת] יצרנו אתכם, ואליה נחזירכם, וממנה נוציאכם בשנית.

وَلَقَدۡ أَرَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ٥٧

57. ואנו אכן הראינו [לפרעה] אותותינו כולם, אך הוא התכחש וסירב [להאמין].

قَالَ أَجِئۡتَنَا لِتُخۡرِجَنَا مِنۡ أَرۡضِنَا بِسِحۡرِكَ يَٰمُوسَىٰ ٥٨

58. והוא אמר: האם באת לנשל אותנו מארצנו בכישוף שלך, משה?

فَلَنَأۡتِيَنَّكَ بِسِحۡرٖ مِّثۡلِهِۦ فَٱجۡعَلۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكَ مَوۡعِدٗا لَّا نُخۡلِفُهُۥ نَحۡنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانٗا سُوٗى ٥٩

59. הנה אנו אכן נביא אליך כישוף כנגדו- קבע, על-כן, בינינו לבינך מועד אשר לא נפר אותו אנחנו, ולא אתה במקום יאה[לשנינו].

قَالَ مَوۡعِدُكُمۡ يَوۡمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحۡشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحٗى ٦٠

60. אמר [משה]: המועד לכם הוא ביום החג, והאנשים ייאספו באור היום.

فَتَوَلَّىٰ فِرۡعَوۡنُ فَجَمَعَ كَيۡدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ٦١

61. ואז יצא פרעה ואסף את נוכליו והגיע.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيۡلَكُمۡ لَا تَفۡتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا فَيُسۡحِتَكُم بِعَذَابٖۖ وَقَدۡ خَابَ مَنِ ٱفۡتَرَىٰ ٦٢

62. משה פנה אליהם באומרו: אוי לכם, אל תציגו שקרים בפני אלוהים פֶּן ישמיד אתכם בייסורים. ואכן כל הבודה שקרים סופו להישמד.

فَتَنَٰزَعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجۡوَىٰ ٦٣

63. והם רבו ביניהם על ענייניהם והתלחשו בסתר.

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ٦٤

64. ואמרו: אכן אלה שני מכשפים שרוצים לנשל אתכם מארצכם בכישופם ולחסל את אמונתכם הנעלה.

فَأَجْمِعُوا۟ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ ٦٥

65. על-כן איספו את נוכליכם ובואו כולכם יחד, וזה אשר ידו תהיה על העליונה, הרי הוא המצליח.

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ٦٦

66. אמרו: הוי משה! או שתהיה אתה הראשון להטיל, או נטיל אנחנו ראשונים.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا۟ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٧

67. אמר משה: לא! כי-אם הטילו אתם, והנה חבליהם ומקלותיהם נראו לו בגלל כישופים מתרוצצים [במקום].

فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ٦٨

68. וחש משה פחד בנפשו.

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ٦٩

69. אמרנו: אל תירא, אכן ידך על העליונה.

وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٧٠

70. והטל את אשר בימינך [תראה] שהוא יבלע את אשר עשו, כי הם לא עשו זולתי תחבולת מכשף, ולא יצליח המכשף משום מקום שיבוא.

فَأُلۡقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدٗا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ٧١

71. והנה המכשפים [כולם] כרעו משתחווים באומרם: מאמינים אנו באלוהי אהרון ומשה.

قَالَ ءَامَنتُمۡ لَهُۥ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحۡرَۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمۡ فِى جُذُوعِ ٱلنَّخۡلِ وَلَتَعۡلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابٗا وَأَبۡقَىٰ ٧٢

72. אמר [פרעה]: הַאֻמְנָם תאמינו בו בטרם ארשה לכם זאת? הוא בוודאי הגדול שבכם אשר לימד אתכם את הכישוף. על-כן כרות אכרות את ידיכם ואת רגליכם חליפות [יד ימין ורגל שמאל]- וכן אצלוב אתכם בגזעי התמר, ואז בוודאי תדעו מיהו מאתנו שבידו העונש הכבד יותר והתמידי יותר.

قَالُواْ لَن نُّؤۡثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلَّذِى فَطَرَنَاۖ فَٱقۡضِ مَآ أَنتَ قَاضٍۖ إِنَّمَا تَقۡضِى هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَآ ٧٣

73. אמרו: אנו לא נעדיף אותך על פני המופתים הגלויים אשר קיבלנו. ולא [נעדיף אותך] על פני זה אשר ברא אותנו- על-כן גזור את דינך כאוות נפשך, אין אתה שולט אלא בעולם הזה [בלבד].

إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغۡفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكۡرَهۡتَنَا عَلَيۡهِ مِنَ ٱلسِّحۡرِۗ وَٱللَّهُ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓ ٧٤

74. אנו אכן האמנו באלוהינו למען יסלח לנו על חטאינו ועל הכישוף אשר דחקת בנו לעשותו. ו-[הנה] אלוהים הוא הטוב יותר והקיים לנצח.

إِنَّهُۥ مَن يَأۡتِ رَبَّهُۥ مُجۡرِمٗا فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحۡيَىٰ ٧٥

75. אכן כל הבא בשערי אלוהיו כפושע, הנה גֵיהִנּוֹם היא מנת חלקו, לא ימות בתוכה ולא יחיה.

وَمَن يَأۡتِهِۦ مُؤۡمِنٗا قَدۡ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلۡعُلَىٰ ٧٦

76. וכל הבא בשעריו מאמין- אשר אך מעשים טובים עשה, לכאלה מיועדות המעלות העליונות.

جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ٧٧

77. גנות עדן שנהרות זורמים מתחתיהן, והם ישהו בהן לעולמים. וזהו גמול אלה השומרים על טוהר נפשם.

وَلَقَدۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَسۡرِ بِعِبَادِي فَٱضۡرِبۡ لَهُمۡ طَرِيقٗا فِي ٱلۡبَحۡرِ يَبَسٗا لَّا تَخَٰفُ دَرَكٗا وَلَا تَخۡشَىٰ ٧٨

78. ואכן נָתַנּוּ בלב משה את ההנחיה לאמור: קום וקח את עובדיי[הנאמנים] באישון לילה, ופלס להם בים דרך יבשה, מבלי שתירא פֶּן ירדפו אותך, או תחשוש [מכל סכנה אחרת].

فَأَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلۡيَمِّ مَا غَشِيَهُمۡ ٧٩

79. ואז רדף אותם פרעה עם צבאותיו, ו-[היה] שמי הים כיסו אותם כליל.

وَأَضَلَّ فِرۡعَوۡنُ قَوۡمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ٨٠

80. ו-[בזה] התעה פרעה את עמו ולא הנחה אותם בדרך הישר.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ قَدۡ أَنجَيۡنَٰكُم مِّنۡ عَدُوِّكُمۡ وَوَٰعَدۡنَٰكُمۡ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنَ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰ ٨١

81. הוי בני ישראל! הנה היצלנו אתכם מאויבכם וקבענו לכם מקום מפגש בצד הימיני של ההר, והורדנו לכם את המָן ואת השְּׂלָו.

كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَلَا تَطۡغَوۡاْ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبِيۖ وَمَن يَحۡلِلۡ عَلَيۡهِ غَضَبِي فَقَدۡ هَوَىٰ ٨٢

82. [והנחינו אתכם לאמור]: איכלו מן הטוב אשר הענקנו לכם, ואל תעברו בו את גבול המותר, פֶּן יחול עליכם כעסי; וכל אשר יחול עליו כעסי- פול ייפול.

وَإِنِّي لَغَفَّارٞ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا ثُمَّ ٱهۡتَدَىٰ ٨٣

83. אך בוודאי סולח אני לכל החוזר בו [מן הרע] ועושה את הטוב והולך בדרך הישר.

۞وَمَآ أَعۡجَلَكَ عَن قَوۡمِكَ يَٰمُوسَىٰ ٨٤

84. ומה גרם לך להקדים את בני עמך, הוי משה?!

قَالَ هُمۡ أُوْلَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِي وَعَجِلۡتُ إِلَيۡكَ رَبِّ لِتَرۡضَىٰ ٨٥

85. אמר: הנה הם בעקבותיי, ואני אצתי אליך אֱלֹהַי, למען ייטב בעיניך.

قَالَ فَإِنَّا قَدۡ فَتَنَّا قَوۡمَكَ مِنۢ بَعۡدِكَ وَأَضَلَّهُمُ ٱلسَّامِرِيُّ ٨٦

86. אמר אלוהים: אנו אכן העמדנו את עמך בניסיון אחרי לכתך מהם, והתעה אותם "השומרוני".

فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ أَسِفًاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ أَلَمۡ يَعِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ وَعۡدًا حَسَنًاۚ أَفَطَالَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡعَهۡدُ أَمۡ أَرَدتُّمۡ أَن يَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَخۡلَفۡتُم مَّوۡعِدِي ٨٧

87. ו-[כך] חזר משה אל עמו כועס וכואב, ואמר: הוי עמי! האם לא הבטיח לכם ריבונכם הבטחה טובה? האם [זמן מימוש ההבטחה] נראה ארוך מדי בעיניכם? או רציתם שיחול עליכם הכעס מאת ריבונכם, ולכן הפרתם את אשר הבטחתם?

قَالُواْ مَآ أَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلۡنَآ أَوۡزَارًا مِّن زِينَةِ ٱلۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنَٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلۡقَى ٱلسَّامِرِيُّ ٨٨

88. אמרו: לא הפרנו את אשר הבטחנו לך מרצוננו, אלא שכל אשר היינו עמוסים בו [מזהב] ותכשיטים מבית פרעה, זרקנו [אל האש]. וכך עשה גם השומרוני.

فَأَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ فَقَالُواْ هَٰذَآ إِلَٰهُكُمۡ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ٨٩

89. ולאחר מכן הוא יצק להם [מהתכשיטים הנמסים] עגל מגושם וגועה, ואז אמרו: הנה זה אלוהיכם ואלוהי משה; אולם הוא שכח אותו [כאן].

أَفَلَا يَرَوۡنَ أَلَّا يَرۡجِعُ إِلَيۡهِمۡ قَوۡلًا وَلَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ ضَرًّا وَلَا نَفۡعًا ٩٠

90. האם אין הם מבחינים שאין הוא משיב להם דיבור ואין בידו להביא עליהם צרה ולא להביא להם תועלת?

وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هَٰرُونُ مِن قَبۡلُ يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ فَٱتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوٓاْ أَمۡرِي ٩١

91. וזה מכבר אמר להם אהרון: בני עמי! הנה אתם עומדים למבחן בגלל העגל הזה, וכי ריבונכם הוא [אלוהים] הרחמן. לכן אִפוֹא אחריי וצייתו לדבריי.

قَالُواْ لَن نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرۡجِعَ إِلَيۡنَا مُوسَىٰ ٩٢

92. אמרו: לא נפסיק לעבוד אותו עד אשר ישוב אלינו משה.

قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذۡ رَأَيۡتَهُمۡ ضَلُّوٓاْ ٩٣

93. אמר [משה]: הוי אהרון! מה מנע ממך כאשר הבחנת שהם סוטים מדרך הישר-

أَلَّا تَتَّبِعَنِۖ أَفَعَصَيۡتَ أَمۡرِي ٩٤

94. ללכת בדרכי? הַאֻמְנָם [אתה גם] מרדת בדבריי?

قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَأۡخُذۡ بِلِحۡيَتِي وَلَا بِرَأۡسِيٓۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَمۡ تَرۡقُبۡ قَوۡلِي ٩٥

95. אמר [אהרון]: הוי בן אמי! אל תמשוך בזקני ולא בצמת ראשי, כי אכן חששתי שתאמר: הנה פילגת את בני עם ישראל ולא המתנת לבוא דבריי.

قَالَ فَمَا خَطۡبُكَ يَٰسَٰمِرِيُّ ٩٦

96. אמר [משה]: ומה התירוץ שבפיך [על אשר עשית], הוי "השומרוני"?!

قَالَ بَصُرۡتُ بِمَا لَمۡ يَبۡصُرُواْ بِهِۦ فَقَبَضۡتُ قَبۡضَةً مِّنۡ أَثَرِ ٱلرَّسُولِ فَنَبَذۡتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتۡ لِي نَفۡسِي ٩٧

97. אמר: אני הבחנתי במה שלא הבחינו בו, ולקחתי לי חופן [עפר] מעקבות השליח ופיזרתי אותו, וזה אשר עלה בדעתי לעשות.

قَالَ فَٱذۡهَبۡ فَإِنَّ لَكَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَۖ وَإِنَّ لَكَ مَوۡعِدًا لَّن

98. אמר משה: לך אם-כן וגורלך בחיים שתקרא לכל [המתקרבים

تُخۡلَفَهُۥۖ وَٱنظُرۡ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِي ظَلۡتَ عَلَيۡهِ عَاكِفٗاۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِي ٱلۡيَمِّ نَسۡفًا ٩٨

אליך]- אל תקרבו אֵלַי! ולך עונש נוסף שלא תרפה ממנו, וראה את אלוהיך אשר התמסרת אליו בשקידה. אנו אכן נשרפנו כליל, ואז אנו נזרה אותו אפר בים לכל עבר.

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَسِعَ كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمٗا ٩٩

99. ואין אלוהיכם אלא אלוהים [האחד] אשר אין אלוה זולתו, והוא המקיף בדעתו כל ענין.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ مَا قَدۡ سَبَقَۚ وَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكۡرٗا ١٠٠

100. כך אנו מספרים לך מתולדות העבר, וכבר נָתַנּוּ לך מאיתנו [ספר] מזהיר.

مَّنۡ أَعۡرَضَ عَنۡهُ فَإِنَّهُۥ يَحۡمِلُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وِزۡرًا ١٠١

101. וכל אשר ירחק ממנו יישא ביום הדין נטל כבד.

خَٰلِدِينَ فِيهِۖ وَسَآءَ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ حِمۡلٗا ١٠٢

102. אשר [יתענו] בו לנצח. ואכן משא רע הוא להם ביום הדין.

يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِۚ وَنَحۡشُرُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ زُرۡقٗا ١٠٣

103. באותו יום כאשר ייתקע בשופר, ואנו נאסוף את הרשעים ועיניהם כחולות.

يَتَخَٰفَتُونَ بَيۡنَهُمۡ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا عَشۡرٗا ١٠٤

104. מתלחשים ביניהם באומרם: הנה לא שהיתם אלא עשרה[ימים].

105. אנו היודעים טוב יותר את אשר יאמרו: כאשר יאמר זה הנבון יותר ביניהם, לא שהיתם זולתי יום אחד.	نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذۡ يَقُولُ أَمۡثَلُهُمۡ طَرِيقَةً إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا يَوۡمٗا ١٠٥
106. וישאלוך בענין ההרים, אמור: יפורר אותם אלוהים ויפזר אותם לכל עבר-	وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡجِبَالِ فَقُلۡ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسۡفٗا ١٠٦
107. ויעזבם אדמת מישור צחיחה.	فَيَذَرُهَا قَاعٗا صَفۡصَفٗا ١٠٧
108. לא תבחין בהם במורדות ולא בעליות.	لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجٗا وَلَآ أَمۡتٗا ١٠٨
109. באותו יום הם ילכו בעקבות הקורא להם [לדין]- לא ינטשו את [דרכו] ונכנעו הקולות לרחמן, ולא תשמע [בקרבם] אלא לחש.	يَوۡمَئِذٖ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۥۖ وَخَشَعَتِ ٱلۡأَصۡوَاتُ لِلرَّحۡمَٰنِ فَلَا تَسۡمَعُ إِلَّا هَمۡسٗا ١٠٩
110. באותו יום לא יועילו דברי המליץ יושר, פרט לזה אשר הניח לו הרחמן להפציר; ובפיו דברים רצויים.	يَوۡمَئِذٖ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنۡ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُۥ قَوۡلٗا ١١٠
111. יודע את אשר לפניהם ואת אשר אחריהם, [אך] אין הם מסוגלים להקיף בדעתם את [סגולותיו].	يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلۡمٗا ١١١

۞وَعَنَتِ ٱلۡوُجُوهُ لِلۡحَيِّ ٱلۡقَيُّومِۖ وَقَدۡ خَابَ مَنۡ حَمَلَ ظُلۡمٗا ﴿١١٢﴾

112. ונכנעו הפנים לחי הקיים, וכשל כל אשר נשא את העוול.

وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا يَخَافُ ظُلۡمٗا وَلَا هَضۡمٗا ﴿١١٣﴾

113. אך כל העושה את הישר בהיותו מאמין; לֹא יִירָא עֹשֶׁק וְלֹא קִפּוּחַ.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا وَصَرَّفۡنَا فِيهِ مِنَ ٱلۡوَعِيدِ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ أَوۡ يُحۡدِثُ لَهُمۡ ذِكۡرٗا ﴿١١٤﴾

114. וכך הורדנוהו קוראן [בלשון] הערבית, ופירשנו בו את סוגי האזהרות למען ייראו [מפני אלוהים] או יגרום להם לזכור ענין.

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۗ وَلَا تَعۡجَلۡ بِٱلۡقُرۡءَانِ مِن قَبۡلِ أَن يُقۡضَىٰٓ إِلَيۡكَ وَحۡيُهُۥۖ وَقُل رَّبِّ زِدۡنِي عِلۡمٗا ﴿١١٥﴾

115. על-כֵּן יתעלה אלוהים מלך האמת, ואל תיחפז לדקלם את[פסוקי] הקוראן בטרם יימסר אליך תוכנו עד תום, ואמור: אֱלֹהַי! הוסף לי דעת.

وَلَقَدۡ عَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبۡلُ فَنَسِيَ وَلَمۡ نَجِدۡ لَهُۥ عَزۡمٗا ﴿١١٦﴾

116. ואכן כבר כרתנו ברית לפני כן עם אדם, והוא שכח [אותה] ולא מצאנו בו [נכונות] לעמוד בדברו.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٧﴾

117. ו-[זכור] עת אמרנו למלאכים: השתחוו "לאדם", כולם השתחוו, זולתי "איבליס" סירב.

فَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوّٞ لَّكَ وَلِزَوۡجِكَ فَلَا يُخۡرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلۡجَنَّةِ فَتَشۡقَىٰٓ ﴿١١٨﴾

118. ואז אמרנו: הוי אדם! הנה זה אויב לך ולאשתך- אל יוציאכם אֵפוֹא מגן העדן, פֶּן תיפול לכישלון.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

119. ואכן מובטח לך שלא תרעב בו ולא תהיה ערום.

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُاْ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ﴿١٢٠﴾

120. וכי לא יתקוף אותך צימאון ולא תכה בך השמש.

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢١﴾

121. [אך] לחש לו השטן [לחישת רשע] ואמר: הוי אדם! התרצה שאנחה אותך אל עץ הנצח ואל מלכוּת שלא תיגמר.

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ﴿١٢٢﴾

122. ואז אכלו שניהם ממנו, ונגלתה להם ערוותם והחלו להסתיר את עצמם בעלים מעלי הגן, ו-[בזה] מרד אדם בדברי אלוהים, ועל-כּן [נפל] חוטא ואומלל.

ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٣﴾

123. לאחר מכן אסף אותו אלוהים מחסדו וריחם עליו והינחה אותו אורח.

قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًۢاۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٤﴾

124. [אלוהים] אמר: צאו ורדו מכאן יחדיו, חלקכם אוֹיְבִים תהיו לחלק האחר. אך עם בואכם ממני הנְחָיָה [לדרך הישר], אלה אשר ילכו בדרך הישר לא יתעו ולא יהיו אומללים.

وَمَنۡ أَعۡرَضَ عَن ذِكۡرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَعۡمَىٰ ﴿١٢٥﴾

125. וכל המפנה עורף לזכרי, הנה לו חיי מצוקה, ונאסוף אותו ביום הדין עיוור.

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرۡتَنِيٓ أَعۡمَىٰ وَقَدۡ كُنتُ بَصِيرٗا ﴿١٢٦﴾

126. ויאמר [האדם]: אֱלֹהַי! מדוע אספתני היום עיוור על אף שהייתי פיקח מקודם.

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتۡكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَاۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمَ تُنسَىٰ ﴿١٢٧﴾

127. [אלוהים] אמר: כך הגיעו אליך אותותינו ואתה התעלמת מהם, ובהתאם אתה תישכח היום.

وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَنۡ أَسۡرَفَ وَلَمۡ يُؤۡمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦۚ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبۡقَىٰٓ ﴿١٢٨﴾

128. וכך אנו נגמול לכל אשר פשע ולא האמין באותות אלוהיו- ואכן עינויי אחרית הימים קשים יותר ומתקיימים לאורך זמן.

أَفَلَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ﴿١٢٩﴾

129. האם אין הם מזהים בבירור כמה דורות השמדנו לפניהם, אשר על שרידיהם הם מתהלכים היום- אכן בזה אותות לאנשי בינה.

وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامٗا وَأَجَلٞ مُّسَمّٗى ﴿١٣٠﴾

130. ולולא דבר אשר יצא לפני-כן מאת אלוהיך, אזי עונשם הכבד היה פוקד אותם [במלוא העוז- ואין להם מפלט].

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ ءَانَآئِ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾

131. הייה, אֵפוֹא, סבלני באשר ידברו, ושבח את תהילת אלוהיך לפני זריחת השמש ולפני שקיעתה- ו-[שבח אותו] בשעות הלילה ובקצות היום למען תבוא על סיפוקך.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣٢﴾

132. ואל תישא את עיניך אל אשר נָתַנּוּ לאחדים מהם, תפארת העולם הזה, למען נעמידם בניסיון, ומתת אלוהיך טובה יותר ועמידה.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

133. וצווה על בני ביתך לקיים את התפילה, ושמור, אתה עצמך, עליה- אין אנו דורשים ממך כלכלה. אנו אשר נכלכל אותך[והבטחת] הסוף הטוב הינה ביראת שָׁמַיִם.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٤﴾

134. ואמרו: מדוע אינו מביא לנו אות מאת אלוהיו, האם לא הִגִּיעֲכֶם אות במגילות הראשונות?

وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٥﴾

135. ולו היינו משמידים אותם בעונש לפני כן, היו אומרים: אלוהינו, מדוע לא שלחת אלינו שליח, כי אז היינו הולכים בעקות אותותיך בטרם נהיה מושפלים ומבוזים.

قُلۡ كُلّٞ مُّتَرَبِّصٞ فَتَرَبَّصُواْۖ فَسَتَعۡلَمُونَ مَنۡ أَصۡحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِيِّ وَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ١٣٦

136. אמור: כולם ממתינים-המתינו, אֵפוֹא, וידוע תדעו מי הם אנשי דרך המישרין ומי הם ההולכים בה.

سُورَةُ الأَنبيَاءِ

مَكِّيَّة وآياتها ١١٣

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 113

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

ٱقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ مُّعۡرِضُونَ ﴿٢﴾

مَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّن رَّبِّهِم مُّحۡدَثٍ إِلَّا ٱسۡتَمَعُوهُ وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ ﴿٣﴾

لَاهِيَةٗ قُلُوبُهُمۡۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجۡوَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ هَلۡ هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡۖ أَفَتَأۡتُونَ ٱلسِّحۡرَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ﴿٤﴾

قَالَ رَبِّي يَعۡلَمُ ٱلۡقَوۡلَ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٥﴾

بَلۡ قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمِۭ بَلِ ٱفۡتَرَىٰهُ بَلۡ هُوَ شَاعِرٞ فَلۡيَأۡتِنَا بِـَٔايَةٖ كَمَآ أُرۡسِلَ ٱلۡأَوَّلُونَ ﴿٦﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הגיע אל בני האדם חשבונם, אך הם שקועים בהתעלמותם המזלזלת.

3. לא מגיעה אליהם אזהרה חדשה כלשהי מאת ריבונם, אשר לא ישמעו אותה בלעג.

4. ליבותיהם מתעלמים, והפושעים ממתיקים את סודם בסתר [באומרם]: האם אין זה אלא אדם כמותכם? התיכנעו אם-כן לכישוף ועיניכם מבחינות [בכך]?

5. אמור: אֱלֹהַי יודע את אשר ייאמר בַּשָּׁמַיִם ובארץ, והוא השומע והיודע כל.

6. אלא [שהם] יגידו: אין אלה אלא חלומות מבולבלים, וכי הוא בדה אותו מליבו, וכי הוא אינו אלא משורר, הבה ויביא אלינו, אֵפוֹא, אות על דרך שליחות הראשונים.

مَآ ءَامَنَتۡ قَبۡلَهُم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآۖ أَفَهُمۡ يُؤۡمِنُونَ ٧

7. לא האמינה לפניהם עיר כשלהי מתוך אלה אשר השמדנו; האם אכן הם [יהיו] מאמינים.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٨

8. ולא שלחנו לפניך [נביאים] זולתי אנשים אשר ברכנו אותם בהשראה. שאלו אֵפוֹא את אנשי הספר, אם אין אתם מודעים.

وَمَا جَعَلۡنَٰهُمۡ جَسَدٗا لَّا يَأۡكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُواْ خَٰلِدِينَ ٩

9. ולא בראנו אותם כגוף שאינו צורך אוכל, ואין הם מיועדים לחיי נצח.

ثُمَّ صَدَقۡنَٰهُمُ ٱلۡوَعۡدَ فَأَنجَيۡنَٰهُمۡ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهۡلَكۡنَا ٱلۡمُسۡرِفِينَ ١٠

10. לאחר מכן קיימנו להם את אשר הבטחנו, והצלנו אותם [יחד] עם אשר חפצנו [להציל], והשמדנו את העבריינים.

لَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ كِتَٰبٗا فِيهِ ذِكۡرُكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١١

11. ואכן אנו הורדנו לכם ספר ובו נקיטת אמצעי זהירות לכם. הַאֻמְנָם אינכם משכילים לדעת.

وَكَمۡ قَصَمۡنَا مِن قَرۡيَةٖ كَانَتۡ ظَالِمَةٗ وَأَنشَأۡنَا بَعۡدَهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ ١٢

12. וערים רבות השמדנו בגלל היותם פושעים, והקמנו בעקבותיהם עמים אחרים.

فَلَمَّآ أَحَسُّواْ بَأۡسَنَآ إِذَا هُم مِّنۡهَا يَرۡكُضُونَ ١٣

13. וכאשר הבחינו בעוצמת העונש מאיתנו- הנה הם בורחים מפניו בחופזה.

لَا تَرۡكُضُواْ وَٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰ مَآ أُتۡرِفۡتُمۡ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡـَٔلُونَ ١٤

14. אל תברחו ושובו אל תענוגותיכם ואל מגוריכם, שמא תישאלו [על התנהגותכם].

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ١٥

15. הם אמרו: אוי לנו, אכן פושעים היינו.

فَمَا زَالَت تِّلۡكَ دَعۡوَىٰهُمۡ حَتَّىٰ جَعَلۡنَٰهُمۡ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ١٦

16. ולא הפסיקה זאת להיות צעקתם, עד אשר עשינו אותם קציר דעוך.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لَٰعِبِينَ ١٧

17. ולא בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ וכל אשר ביניהם לשם בידור.

لَوۡ أَرَدۡنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهۡوًا لَّٱتَّخَذۡنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ ١٨

18. ולו חפצים היינו להמציא לנו שעשוע, היינו ממציאים אותו מקרבנו, אם אכן היתה לנו כוונה לעשות כן.

بَلۡ نَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَى ٱلۡبَٰطِلِ فَيَدۡمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌۚ وَلَكُمُ ٱلۡوَيۡلُ مِمَّا تَصِفُونَ ١٩

19. אלא שאנו נכה באמת את השקר, וְהִיא תְּפַצַּע את ראשו. והנה הוא ללא רוח חיים- ואוי לכם ממה שאתם מְיַחֲסִים [לאלוהים].

وَلَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَنۡ عِندَهُۥ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسۡتَحۡسِرُونَ ٢٠

20. ולו כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ואלה אשר בקרבו לא יתנשאו מלעבוד אותו ללא לאות.

يُسَبِّحُونَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفۡتُرُونَ ﴿٢١﴾

21. והם משבחים אותו בלילה וביום וללא הפסק.

أَمِ ٱتَّخَذُوٓاْ ءَالِهَةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ هُمۡ يُنشِرُونَ ﴿٢٢﴾

22. האם לקחו להם [הכופרים] אלילים מן הארץ שמחיים את המתים?

لَوۡ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَاۚ فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

23. לוּ הָיוּ בַּשָּׁמַיִם ובארץ אלילים מבלעדי אלוהים, היו נחרבים. ישתבח ויתעלה אֵפוֹא אלוהים, ריבון כס המלכוּת, מכל אשר מייחסים לו.

لَا يُسۡـَٔلُ عَمَّا يَفۡعَلُ وَهُمۡ يُسۡـَٔلُونَ ﴿٢٤﴾

24. לא יישאל אודות מעשיו והם יישאלו.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةٗۖ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡۖ هَٰذَا ذِكۡرُ مَن مَّعِيَ وَذِكۡرُ مَن قَبۡلِيۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٱلۡحَقَّۖ فَهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٢٥﴾

25. ואם לקחו להם אלוהים זולתו, אמור: הביאו הוכחה מכם. הנה ההוכחה שלי, ספר הקוראן, והספרים שקדמו לו. אך רובם אינם מודעים לאמת, [ועל-כן] הם מתרחקים.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ﴿٢٦﴾

26. ולא שלחנו לפניך שליח כלשהו אשר לא נגלינו אלא לאמור: אין אלוה מבלעדי; על-כֵּן עיבדו אותי לבדי!

وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٧

27. והם אומרים: הנה הרחמן לקח לו ילד, חלילה לו, כי אם אין אלה אלא עובדים מכובדים.

لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٨

28. שאין הם מקדימים אותו בדיבור, ומצייתים לפקודותיו.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ ٢٩

29. הוא היודע אשר לפניהם ואשר אחריהם, ואילו הם ממליצים בפניו אלא על אשר ירצה בו, והם חרדים מיראתו.

۞وَمَن يَقُلۡ مِنۡهُمۡ إِنِّيٓ إِلَٰهٞ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجۡزِيهِ جَهَنَّمَۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٠

30. וזה אשר יאמר מהם: הנה אלוה אני מבלעדיו! נגמול לו בגֵיהִנּוֹם, ובכך אנו נגמול לפושעים.

أَوَلَمۡ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ كَانَتَا رَتۡقٗا فَفَتَقۡنَٰهُمَاۖ وَجَعَلۡنَا مِنَ ٱلۡمَآءِ كُلَّ شَيۡءٍ حَيٍّۚ أَفَلَا يُؤۡمِنُونَ ٣١

31. האם אין הכופרים מבחינים שהַשָּׁמַיִם והארץ היו צמודים, ואז אנו הפרדנו אותם, ועשינו מן המים כל דבר חי; האם לא יאמינו אֵפוֹא?

وَجَعَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمۡ وَجَعَلۡنَا فِيهَا فِجَاجٗا سُبُلٗا لَّعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ٣٢

32. וקבענו בארץ הרים יתדות לבל תנוע בהם, ועשינו בהם מעברים ושבילים למען יונחו בדרך.

وَجَعَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ سَقۡفٗا مَّحۡفُوظٗاۖ وَهُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهَا مُعۡرِضُونَ ٣٣

33. וקבענו את הַשָּׁמַיִם תקרה שמורה, ולמרות זאת הם מפנים עורף לאותותיה.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

34. והוא אלוהים, אשר ברא את הלילה ואת היום ואת השמש ואת הירח, וכולם במסלולם גולשים.

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِي۟ن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخَٰلِدُونَ ﴿٣٥﴾

35. ולא נָתַנּוּ לבן אנוש לפניך חיי נצח- האם במותך אֵפוֹא יחיו הם לעד?

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

36. כל נפש תטעם את המוות, ואנו נעמיד אתכם בניסיון ברע ובטוב, ואלינו תוחזרו.

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾

37. ובעת יראוך הכופרים לא יִתְיַחֲסוּ אליך אלא בלעג, באומרם: הַאֻמְנָם זהו המדבר בגנות אלוהיכם? והם עצמם מתכחשים מזכר הרחמן.

خُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُو۟رِيكُمْ ءَايَٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

38. האדם נוצר מחיפזון, אני אכן אראכם את אותותיי, אך אל תבקשו להחיש את בואם.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٩﴾

39. והם אומרים: אימתי [תתממש] הכרזה זאת, אם אכן דוברי אמת אתם?

لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

40. לוּ יָדְעוּ הכופרים את העת אשר בה לא יוכלו להרחיק מעל פניהם את אש הגֵּיהִנּוֹם, ולא מעל גביהם, והם לא יינצלו.

بَلۡ تَأۡتِيهِم بَغۡتَةٗ فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ٤١

41. כי אם תבואם לפתע, ותכה אותם בתדהמה מבלי שיוכלו להרחיקה, ולא תינתן להם דחייה [כלל].

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٤٢

42. ואכן לעגו על שליחים לפניך, אולם רק בלועגים פגע [העונש] אשר לעגו לו.

قُلۡ مَن يَكۡلَؤُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحۡمَٰنِۚ بَلۡ هُمۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِم مُّعۡرِضُونَ ٤٣

43. אמור: ומיהו זה אשר יגן עליכם בלילה וביום מפני [אלוהים] הרחמן? אך הם [ממשיכים] להתרחק מזכר אלוהים.

أَمۡ لَهُمۡ ءَالِهَةٞ تَمۡنَعُهُم مِّن دُونِنَاۚ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَ أَنفُسِهِمۡ وَلَا هُم مِّنَّا يُصۡحَبُونَ ٤٤

44. הַאֻמְנָם להם אלוהים שיגנו עליהם מבלעדינו? הם לא יוכלו להושיע לנפשם, ולא ימצאו להם חברים [שיאוצו] לעזרתם.

بَلۡ مَتَّعۡنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُۗ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا مِنۡ أَطۡرَافِهَآۚ أَفَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ٤٥

45. אֻמְנָם העניקנו הנאות חיים להם ולאבותיהם לאורך זמן- האם לא נתנו דעתם שאנו באים אל הארץ ומקצצים בקצוותיה- האם אז תהיה ידם על העליונה?

قُلۡ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلۡوَحۡيِۚ وَلَا يَسۡمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ٤٦

46. אמור: הנה אני מזהירכם מכוח ההשראה האלוהית, אך אין החרשים מסוגלים לשמוע את הקריאה בעת שיוזהרו.

وَلَئِن مَّسَّتۡهُمۡ نَفۡحَةٞ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾

47. ובעת שתיגע בהם מנת יִסּוּרִים מאת אֱלֹהֶיךָ יאמרו: אוי לנו כי אכן פשענו.

وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَلَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٨﴾

48. ואנו נקים מאזני צדק ליום הדין, ולא תעשק נפש במאומה. ואם יהיה [מעשה] כמשקל גרעין החרדל נביאנו [לחשבון] ואנו מיטיבים לחשב.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلۡفُرۡقَانَ وَضِيَآءٗ وَذِكۡرٗا لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

49. וכבר נָתַנּוּ מקודם למשה ולאהרון אות [ספר] הפורקאן ו-[עמם] אור ואזהרה ליראי שָׁמַיִם.

ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشۡفِقُونَ ﴿٥٠﴾

50. אלה אשר יראים את אלוהים בסתר, והם משעת החשבון נזהרים.

وَهَٰذَا ذِكۡرٞ مُّبَارَكٌ أَنزَلۡنَٰهُۚ أَفَأَنتُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥١﴾

51. וזהו [הקוראן] ספר אזהרה מבורך אשר הורדנוהו, הַאֻמְנָם אתם תתכחשו אליו.

۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ إِبۡرَٰهِيمَ رُشۡدَهُۥ مِن قَبۡلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

52. ומקודם נָתַנּוּ לאברהם את [מגילות] נחייתו, והוא היה מוכר לנו היטב.

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِيٓ أَنتُمۡ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٣﴾

53. עת אמר לאביו ולבני עמו: מה הדמויות האלה אשר הנכם מתמסרים אליהם?

قَالُواْ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٤﴾

54. והם ענו: אנו מצאנו את אבותינו סוגדים להם.

قَالَ لَقَدۡ كُنتُمۡ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٥٥﴾

55. אמר: אכן הייתם, אתם ואבותיכם, בִּתְעִיָּה גדולה.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٦﴾

56. אמרו: הַאֻמְנָם באת אלינו עם האמת או שמתבדח אתה?

قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٧﴾

57. אמר: לא, כי אם אלוהיכם הוא אלוהי הַשָּׁמַיִם והארץ אשר ברא אותם, ואני על זה מן העדים.

وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن تُوَلُّواْ مُدۡبِرِينَ ﴿٥٨﴾

58. נשבע באלוהים אני ליזום מזימה נגד פסליכם לאחר שתפנו עורף מכאן.

فَجَعَلَهُمۡ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرٗا لَّهُمۡ لَعَلَّهُمۡ إِلَيۡهِ يَرۡجِعُونَ ﴿٥٩﴾

59. והוא שיבר את כולם לרסיסים, זולתי הגדול שבהם, אולי יחזרו אליו.

قَالُواْ مَن فَعَلَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٠﴾

60. אמרו: מי עשה זאת באלוהינו? אכן הוא מן הפושעים.

قَالُواْ سَمِعۡنَا فَتٗى يَذۡكُرُهُمۡ يُقَالُ لَهُۥٓ إِبۡرَٰهِيمُ ﴿٦١﴾

61. אמרו [אחרים]: שמענו בחור מזכיר אותם לרעה, נקרא אברהם.

قَالُواْ فَأۡتُواْ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعۡيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَشۡهَدُونَ ٦٢

62. אמרו: הביאוהו אם-כן לעיני האנשים למען יעידו [נגדו].

قَالُوٓاْ ءَأَنتَ فَعَلۡتَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ٦٣

63. והם אמרו: האם אתה עשית זאת באלוהינו, אברהם?

قَالَ بَلۡ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمۡ هَٰذَا فَسۡـَٔلُوهُمۡ إِن كَانُواْ يَنطِقُونَ ٦٤

64. הוא ענה: יתכן שעשהו זה, הגדול שבהם, שאלו אותם אֵפוֹא אם אכן מדברים הם.

فَرَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ فَقَالُوٓاْ إِنَّكُمۡ أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٦٥

65. והם חזרו אל עצמם ואמרו [איש לרעהו]: אתם עצמכם הפושעים.

ثُمَّ نُكِسُواْ عَلَىٰ رُءُوسِهِمۡ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ٦٦

66. אחרי כן הפכו [את עורם] והיקשו את עורפם [לנקמה] ואמרו [לאברהם]: אכן ידעת כי אלה אינם מדברים.

قَالَ أَفَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا يَضُرُّكُمۡ ٦٧

67. אמר: האם תעבדו אם-כן מבלעדי אלוהים את אשר לא יועיל לכם במאומה, ולא יגרום לכם רעה?

أُفّٖ لَّكُمۡ وَلِمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٨

68. אוי לכם ולאשר אתם עובדים מבלעדי אלוהים, האינכם משכילים להבין?

قَالُواْ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓاْ ءَالِهَتَكُمۡ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ٦٩

69. אמרו: העלו אותו באש, וקחו את נקמתכם ממנו לשם אלוהיכם, אם כוונתכם לעשות כן!

قُلۡنَا يَٰنَارُ كُونِي بَرۡدٗا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ٧٠

70. [ואז] אמרנו: הוי את האש! היי קרירה ושלוות שלום על אברהם.

وَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيۡدٗا فَجَعَلۡنَٰهُمُ ٱلۡأَخۡسَرِينَ ٧١

71. והם זממו נגדו מזימה, אך אנו הפכנו אותם לאובדים.

وَنَجَّيۡنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَا لِلۡعَٰلَمِينَ ٧٢

72. והובלנו אותו ואת לוט לארץ אשר נָתַנּוּ בה ברכה לעולמים.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ نَافِلَةٗۖ وَكُلّٗا جَعَلۡنَا صَٰلِحِينَ ٧٣

73. ונָתַנּוּ לו את יצחק [ואחריו] את יעקב לברכה, ואת שניהם עשינו צדיקים.

وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَيِمَّةٗ يَهۡدُونَ بِأَمۡرِنَا وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِمۡ فِعۡلَ ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِۖ وَكَانُواْ لَنَا عَٰبِدِينَ ٧٤

74. ועשינו אותם מנהיגים, המדריכים [אחרים] על-פי פקודתנו, וברכנו אותם בהשראה לעשות את הטוב ולערוך תפילה ולתת צדקה, ואותנו הם עבדו בכנות.

وَلُوطًا ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا وَعِلۡمٗا وَنَجَّيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَت تَّعۡمَلُ ٱلۡخَبَٰٓئِثَۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمَ سَوۡءٖ فَٰسِقِينَ ٧٥

75. ואת לוט ברכנו בחוכמה ודעת, והצלנו אותו מן העיר אשר נהגה לעשות את התועבה, אכן הם היו בני הרוע ופושעים.

وَأَدۡخَلۡنَٰهُ فِي رَحۡمَتِنَآۖ إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٧٦

76. והכנסנו אותו [תחת כנפי] רחמינו. אכן הוא היה מן הצדיקים.

77. ו-[זכור] את נֹחַ כאשר קרא לעברנו לפני-כן, ואנו נעתרנו לו וגאלנו אותו ואת בני ביתו מן היגון הכבד.

وَنُوحًا إِذۡ نَادَىٰ مِن قَبۡلُ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٧

78. והצלנו אותו מן העם אשר התכחשו לאותותינו- הם אכן היו בני רשעים. על-כן הטבענו אותם יחדיו.

وَنَصَرۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمَ سَوۡءٖ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٧٨

79. ו-[זכור] את דוד ואת שלמה עת שפסקו בדבר השדה אשר צאן של אנשים [חדר] לרעות בו [בשעות לילה], ואנו היינו עדים לפסק דינם.

وَدَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ إِذۡ يَحۡكُمَانِ فِي ٱلۡحَرۡثِ إِذۡ نَفَشَتۡ فِيهِ غَنَمُ ٱلۡقَوۡمِ وَكُنَّا لِحُكۡمِهِمۡ شَٰهِدِينَ ٧٩

80. [כאשר] אנו ביארנו אותו לשלמה ולכל אחד מהם הענקנו חוכמה ודעת וציווינו על ההרים ועל העופות שישבחו ביחד עם דוד,ועשינו כן.

فَفَهَّمۡنَٰهَا سُلَيۡمَٰنَۚ وَكُلًّا ءَاتَيۡنَا حُكۡمٗا وَعِلۡمٗاۚ وَسَخَّرۡنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلۡجِبَالَ يُسَبِّحۡنَ وَٱلطَّيۡرَۚ وَكُنَّا فَٰعِلِينَ ٨٠

81. ולימדנו אותו מלאכת עשיית לבוש השריון להגן עליכם במלחמתכם, האם אכן מודים אתם?

وَعَلَّمۡنَٰهُ صَنۡعَةَ لَبُوسٖ لَّكُمۡ لِتُحۡصِنَكُم مِّنۢ بَأۡسِكُمۡۖ فَهَلۡ أَنتُمۡ شَٰكِرُونَ ٨١

82. ולשלמה [הכנענו] את הרוח הסוערת להעביר את פקודותיו אל הארץ אשר ברכנו אותה, והיינו מודעים לכל.

وَلِسُلَيۡمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةٗ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦٓ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيۡءٍ عَٰلِمِينَ ٨٢

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعۡمَلُونَ عَمَلٗا دُونَ ذَٰلِكَۖ وَكُنَّا لَهُمۡ حَٰفِظِينَ ٨٣

83. והכנענו לו [אחרים] מתמרדים אשר היו צוללים אל לב הים; ועושים לו דברים אחרים, ואנו דאגנו לשמור עליהם.

۞وَأَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٨٤

84. וזכור את אִיּוֹב כאשר קרא אל עבר אלוהים [לאמור]: הנה פגעה בי הרעה, ואתה הרחום ברחמנים.

فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ فَكَشَفۡنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرّٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰبِدِينَ ٨٥

85. ואנו נענינו לתפילתו והסרנו מעליו את הרעה, ונָתַנּוּ לו את בני ביתו פַּעֲמַיִם; מתוך רחמים מאתנו וזיכרון לעובדים [את אלוהים].

وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِدۡرِيسَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٨٦

86. ו-[זכור] את ישמעאל, את ״אִדְרִיס״ ואת ״ד׳וּ אל-כִּפְל״ [הַנָּבִיא יְחֶזְקֵאל] – וכל אלה נושאים [את תקוותם] בסבלנות.

وَأَدۡخَلۡنَٰهُمۡ فِي رَحۡمَتِنَآۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٧

87. והבאנו אותם אל [חיק] רחמינו- אכן מאנשי היושר הֵמָּה.

وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبٗا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقۡدِرَ عَلَيۡهِ فَنَادَىٰ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبۡحَٰنَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٨

88. ו-[זכור] את ״ד׳וּ אל-נוּן״ [יונה הנביא] עת הלך בדרכו כועס כשהוא חושב שאנו לא נכביד עליו בסכנה ובמצוקה, וקרא מתוך האפלה לאמור: אין אלוה מבלעדיך, ישתבח שמך, אכן אני מן הפושעים.

فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَنَجَّيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡغَمِّۚ وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٩

89. ואנו נענינו לקריאתו והסרנו מעליו את היגון, וכך מצילים אנו את המאמינים.

وَزَكَرِيَّآ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ٩٠

90. ו-[זכור] את זכריה עת קרא לאלוהיו, לאמור: ריבוני! אל תעזבני בודד, והנה אתה הטוב ביורשים.

فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَوَهَبۡنَا لَهُۥ يَحۡيَىٰ وَأَصۡلَحۡنَا لَهُۥ زَوۡجَهُۥٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَيَدۡعُونَنَا رَغَبٗا وَرَهَبٗاۖ وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ ٩١

91. ונענינו לתפילתו ונָתַנּוּ לו את "יחיא", והבראנו את אשתו [מעקרות], היות שהם היו אצים לעשות את הטוב, ונשאו את כפיהם אלינו בתקווה וביראה, והיו לנו נכנעים.

وَٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلۡنَٰهَا وَٱبۡنَهَآ ءَايَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٩٢

92. ו-[זכור] זאת אשר שמרה את בתוליה, וגזרנו להפיח בה מ-[דבר] רוחנו, ועשינו אותה ואת בנה אות ונס לכלל האדם.

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَأَنَا۠ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُونِ ٩٣

93. והנה זאת אומתכם אומה אחת- ואני אלוהיכם. על-כֵּן עִיבְדוּ אותי [בלבד].

وَتَقَطَّعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡۖ كُلٌّ إِلَيۡنَا رَٰجِعُونَ ٩٤

94. והם נחלקו ביניהם בעניינם, אך כולם אלינו שבים.

فَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا كُفۡرَانَ لِسَعۡيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ٩٥

95. על-כֵּן כל אשר יעשה את הטוב בהיותו מאמין, אין אנו שמים את מאמציו לאל [כי אם] שמור נשמור לו אותם.

وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآ أَنَّهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ٩٦

96. וגזרנו על כל עיר אשר השמדנו, שהם לא ישובו חזרה.

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتۡ يَأۡجُوجُ وَمَأۡجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٖ يَنسِلُونَ ٩٧

97. עד אשר תיפתח דרך לגוג ומגוג, והם נחפזים לצאת מכל רוחות הַשָּׁמַיִם.

وَٱقۡتَرَبَ ٱلۡوَعۡدُ ٱلۡحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَٰخِصَةٌ أَبۡصَٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَٰوَيۡلَنَا قَدۡ كُنَّا فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا بَلۡ كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٩٨

98. ומועד קיום דבר אלוהים קרב, והנה עיני הכופרים יוצאות מחוריהן [כשהם אומרים]: אוי לנו כי התעלמנו מן הענין הזה, ואכן היינו רשעים.

إِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمۡ لَهَا وَٰرِدُونَ ٩٩

99. [וייאמר להם]: הנה אתם יחד עם אשר הינכם עובדים מבלעדי אלוהים, אינכם אלא הסקה לאש הגֵּיהִנּוֹם, אשר אליה תגיעו כולכם.

لَوۡ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةٗ مَّا وَرَدُوهَاۖ وَكُلّٞ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٠

100. לו היו אלה [לטענתכם] אלוהי [צדק], לא היו מגיעים אליה, [אך] כולם יהיו בתוכה לעולמים.

لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَهُمۡ فِيهَا لَا يَسۡمَعُونَ ١٠١

101. נשמעות מהם נשיפות [היגון] והם לא ישמעו בתוכה [דבר].

إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتۡ لَهُم مِّنَّا ٱلۡحُسۡنَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ عَنۡهَا مُبۡعَدُونَ ١٠٢

102. אך אלה אשר הובטח להם מאיתנו הגמול הטוב, קודם לכן, יורחקו ממנה [כליל].

لَا يَسۡمَعُونَ حَسِيسَهَاۖ وَهُمۡ فِي مَا ٱشۡتَهَتۡ أَنفُسُهُمۡ خَٰلِدُونَ ١٠٣	103. והם לא ישמעו אף קול הדממה ממנה, והם בתוך כל הנאות נפשם יושבים לעד.
لَا يَحۡزُنُهُمُ ٱلۡفَزَعُ ٱلۡأَكۡبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوۡمُكُمُ ٱلَّذِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ١٠٤	104. לא יעציבכם [וידאיג את ליבם] הפחד הגדול, ויפגשו אותם המלאכים לאמור: הנה זה יומכם [השמח] אשר הובטח לכם.
يَوۡمَ نَطۡوِي ٱلسَّمَآءَ كَطَيِّ ٱلسِّجِلِّ لِلۡكُتُبِۚ كَمَا بَدَأۡنَآ أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ ١٠٥	105. היום [אשר] בו אנו נקפל את הַשָּׁמַיִם כדרך קיפול המגילות הכתובות בידי היוצר, וכמו שיצרנו את הבריאה הראשונה, נחזור וניצור אותה מחדש. וזוהי הבטחה מחייבת מאתנו, ואנו אכן נקיימה.
وَلَقَدۡ كَتَبۡنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعۡدِ ٱلذِّكۡرِ أَنَّ ٱلۡأَرۡضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ ٱلصَّٰلِحُونَ ١٠٦	106. וכבר כתבנו בספר ״הזבור״ [של דוד] לאחר האזהרה שאת הארץ יירשו אך עובדיי הישרים.
إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغٗا لِّقَوۡمٍ عَٰبِدِينَ ١٠٧	107. והנה בזה אזהרה לציבור עובדי אלוהים.
وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٨	108. ואנו לא שלחנוך אלא כאות רחמים לכלל הבריות.
قُلۡ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٩	109. אמור: הנה אני נתברכתי בהשראה, כי אלוהיכם הוא אלוהים אחד- האם תהיו אם-כן מתמסרים בכנות.

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ ءَاذَنتُكُمۡ عَلَىٰ سَوَآءٖۖ وَإِنۡ أَدۡرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٞ مَّا تُوعَدُونَ ١١٠

110. ואם יפנו עורף, אמור: הנה הזהרתיכם כולכם, ואין אני יודע אם קרוב מועד חשבונכם או רחוק.

إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡتُمُونَ ١١١

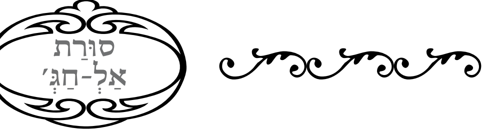
111. אכן הוא [אלוהים] היודע את אשר הינכם [מכריזים] בקול, ואת אשר תסתירו.

وَإِنۡ أَدۡرِي لَعَلَّهُۥ فِتۡنَةٞ لَّكُمۡ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ١١٢

112. ואין אני יודע אם מבחן הוא לכם, או שלווה ואושר לתקופה מוגבלת.

قَٰلَ رَبِّ ٱحۡكُم بِٱلۡحَقِّۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٣

113. [והנביא] אמר: הוי אֱלֹהַי! שפוט אתה בצדק- אלוהינו הוא הרחמן, ואת עזרתו נבקש נגד כל השקרים [שאתם מספרים].

سُورَةُ الحَجِّ

סוּרַת אַל-חַגְ׳

مدنيَّة وآياتها ٧٩

נִתְּנָה באַל-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 79

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ إِنَّ زَلۡزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ ٢

يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ أَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ ٣

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيۡطَٰنٖ مَّرِيدٖ ٤

كُتِبَ عَلَيۡهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهۡدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٥

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי בני האדם! ייראו את אלוהיכם, הנה רעש ״השעה״ אסון כבד.

3. ביום אשר תבחינו בו, תיבהל כל מיניקה, ותשכח את [תינוקה] היונק. וכל אישה הרה תפיל את הריונה, ותראה את בני האדם שיכורים ואין בהם שיכה. אך עונש אלוהיך כבד מאוד.

4. ויש באנשים כאלה המתווכחים בענין אלוהים בלי דעת, והולכים אחרי כל שטן מתמרד;

5. [אשר] נגזר עליו כי כל מי שֶׁיִּקָּחֶנּוּ חבר [לדרך] הוא יתעה אותו ויוביל אותו אל עִנּוּיֵי אש הַגֵּיהִנּוֹם.

6. הוי בני האדם! אם בספק אתם

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةٗ فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ ٱهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَأَنۢبَتَتۡ مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ٦

בדבר [יום] התקומה. זיכרו, שאנו יצרנו אתכם מעפר, אחרי כן מטיפת זרע, אחרי כן מדם קרוש, ואחרי זה מעובר מפותח ובו רוח חיים, או מפותח בחלקו- למען נבהיר לכם. ואנו שומרים ברחם את אשר נרצה עד למועד קבוע, אחרי כן אנו מוציאים אתכם תינוקות. ואתם גדלים ומתבגרים ומכם מי שנפטר בזמנו, ומכם המגיע לשיבה אומללה, אשר בה הוא שוכח את אשר ידע קודם לכן- והארץ תיראה צחיחה, ובעת שנוריד עליה מים תתעורר [ותשתה] לרוויה, ותצמיח מכל סוגי הצמחים הנפלאים.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٧

7. וזאת [עדות] שאכן אלוהים הוא האמת, ואכן הוא מחייה את המתים, והוא הכל יכול.

وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡعَثُ مَن فِي ٱلۡقُبُورِ ٨

8. וכי השעה בוא תבוא, אין ספק בה, ושאלוהים יקים לתחייה את [המתים] אשר בקברים.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٩

9. ויש באנשים המתווכחים בענין אלוהים ללא דעת, וללא יושר וללא ספר מנחה;

ثَانِيَ عِطۡفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ لَهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ١٠

10. מטה את צווארו בגאווה כדי להטעות [את האנשים] מדרך אלוהים. שכרו בעולם הזה קלון, וביום התקומה ניתן לו לטעום את עינוי [עונש] השריפה.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ١١

11. זאת עקב מעשי ידיך- ואין אלוהים עושק את הבריות.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعۡبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرۡفٖۖ فَإِنۡ أَصَابَهُۥ خَيۡرٌ ٱطۡمَأَنَّ بِهِۦۖ وَإِنۡ أَصَابَتۡهُ فِتۡنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةَۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١٢

12. ויש באנשים [כאלה] שעובדים את אלוהים בעמידה רוטטת ובלב מפקפק- אם יבוא אליו טוב, נרגע [וישב בטוח]- ואם יאונה לו רע לנסותו, הוא חוזר למצבו הראשוני- ו-[בכך] הוא מאבד את העולם הזה ואת העולם הבא, וזהו האבדון הגדול.

يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٣

13. ומבלעדי אלוהים הוא [פונה] בקריאה אל אשר לא יביא עליו רעה ולא יועיל לו; וזהו האבדון המוחלט.

يَدۡعُواْ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقۡرَبُ مِن نَّفۡعِهِۦۚ لَبِئۡسَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَلَبِئۡسَ ٱلۡعَشِيرُ ١٤

14. וקורא למי שרעתו קרובה יותר מתועלתו- אכן רע הוא התומך ורע העמית.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ١٥

15. אכן אלוהים מביא את אלה אשר האמינו ועשו את הטוב אל גינות שנהרות זורמים מתחתיהן- הנה אלוהים עושה כרצונו.

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لۡيَقۡطَعۡ فَلۡيَنظُرۡ هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهُۥ مَا يَغِيظُ ١٦

16. כל החושב שלא יסייע לו אלוהים בעולם הזה ובעולם הבא, שינסה לעלות אליו בסולם לַשָּׁמַיִם, וכאשר יתאכזב יראה אם הועילה תחבולתו להפיג את כעסו.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يُرِيدُ ١٧

17. וכך אנו הוֹרַדְנוּהוּ [את ספר הקוראן] אותות ברורים, ואכן אלוהים ינחה את אשר יחפוץ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلۡمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١٨

18. הנה אלה המאמינים והיהודים וה- "צאבאים" והנוצרים והאמגושים ועובדי האלילים, אלוהים יפסוק ביניהם ביום הדין ואלוהים עד לכל דבר.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسۡجُدُۤ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلۡجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٞ مِّنَ ٱلنَّاسِۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيۡهِ ٱلۡعَذَابُۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكۡرِمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ۩ ١٩

19. האינך רואה כי לאלוהים משתחווים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, והשמש והירח והכוכבים וההרים והעצים והבהמות, ורבים מבני האדם- אך רבים מהם נגזר עליהם העונש, וכל אשר ישפיל אותו אלוהים לא ימצא את אשר יכבדו- אכן אלוהים את אשר יחפוץ יעשה.

۞هَٰذَانِ خَصۡمَانِ ٱخۡتَصَمُواْ فِي رَبِّهِمۡۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قُطِّعَتۡ لَهُمۡ ثِيَابٞ مِّن نَّارٖ يُصَبُّ مِن فَوۡقِ رُءُوسِهِمُ ٱلۡحَمِيمُ ٢٠

20. אלה הם שני יריבים אשר רבו בדבר אלוהים באשר לאלה אשר כפרו גזרו להם מלבושים מאש ומעל לראשיהם יוצקו המים הרותחים.

يُصۡهَرُ بِهِۦ مَا فِي بُطُونِهِمۡ وَٱلۡجُلُودُ ٢١

21. אשר ימיסו בהם כל אשר בביטנם, והעורות יותכו גם כן.

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنۡ حَدِيدٖ ٢٢

22. [ולהמשך הענשתם הוכנו] להם מהלומות ראש מברזל.

كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا مِنۡ غَمٍّ أُعِيدُواْ فِيهَا وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٢٣

23. כל אימת שיבקשו לצאת מתוכה בגלל כאב נפשם, יוחזרו אל תוכה. טעמו, אֵפוֹא, את עונש השריפה.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ٢٤

24. הנה אלוהים מביא את אלה אשר האמינו ועשו את הטוב אל גנות אשר נהרות זורמים מתחתיהן, ובהן יתקשטו בצמידים מזהב ופנינים, ולבושם בהן משי.

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡحَمِيدِ ٢٥

25. והם הונחו לדבר על הטוב, וכן הונחו לדרך אלוהים המהולל.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ ٱلَّذِي جَعَلۡنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلۡعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلۡبَادِۚ وَمَن يُرِدۡ فِيهِ بِإِلۡحَادِۭ بِظُلۡمٖ نُّذِقۡهُ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ٢٦

26. ובאשר לאלה אשר כפרו, ומרחיקים [את האנשים] מדרך אלוהים והמסגד הקדוש אשר קבענו אותו [לטובת] כלל בני האדם, בין אם היו [יושבים] בו, או מאורחי המדבר. וכל המבקש לחולל בו פשע [נביא אותו] לטעום את העונש הדואב.

وَإِذۡ بَوَّأۡنَا لِإِبۡرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلۡبَيۡتِ أَن لَّا تُشۡرِكۡ بِي شَيۡـٔٗا وَطَهِّرۡ بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ٢٧

27. ו-[זכור] עת הבאנו את אברהם [לאתר] הבית [להקימו- ואמרנו] אל תשתף לי דבר- וטהר את ביתי למקיפים אותו, ולעומדים בו [לתפילה] ולכורעים ולמשתחווים [ארצה].

وَأَذِّن فِي ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَجِّ يَأۡتُوكَ رِجَالٗا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٖ يَأۡتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٖ ٢٨

28. וקרא לאנשים לעלות לרגל, והם יבואו אליך רגלים, ועל כל גמל כחוש, יבואו מכל דרך רחוקה.

لِّيَشۡهَدُواْ مَنَٰفِعَ لَهُمۡ وَيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡلُومَٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۖ فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡبَآئِسَ ٱلۡفَقِيرَ ٢٩

29. למען ימצאו [שם- וישיגו] לעצמם תועלת- ויזכירו את שם אלוהים בימים קבועים, על אשר נתן להם מסוגי המקנה והבהמות. איכלו ממנו והאכילו את האומלל ואת העני.

ثُمَّ لۡيَقۡضُواْ تَفَثَهُمۡ وَلۡيُوفُواْ نُذُورَهُمۡ وَلۡيَطَّوَّفُواْ بِٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٣٠

30. ולאחר מכן [עליהם] להשלים את טיהור גופם ולמלא את נדריהם, ויקיפו את הבית הקדום.

ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦۗ وَأُحِلَّتۡ لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱجۡتَنِبُواْ ٱلرِّجۡسَ مِنَ ٱلۡأَوۡثَٰنِ وَٱجۡتَنِبُواْ قَوۡلَ ٱلزُّورِ ٣١

31. אלה הם [דברי אלוהים]: ו-[זה] אשר יכבד את מצוות אלוהים ייטב את ריבונו- ומותרת לכם [אכילת בשר] המקנה, חוץ ממה שנאסר עליכם קודם לכן בקוראן. רחקו, אֵפוֹא, מתועבת האלילים ורחקו מדברי שקר.

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيۡرَ مُشۡرِكِينَ بِهِۦۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخۡطَفُهُ ٱلطَّيۡرُ أَوۡ تَهۡوِي بِهِ ٱلرِّيحُ فِي مَكَانٖ سَحِيقٖ ٣٢

32. [והיו] מתמסרים לאלוהים [התמסרות מוחלטת] ואינכם [מצרפים] לאלוהים שותפים כלשהם. וכל המשתף לאלוהים, כמוהו כמי שנפל מהַשָּׁמַיִם, ואז יחטפו אותו העופות או שתעיף אותו הרוח למרחקים.

ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقۡوَى ٱلۡقُلُوبِ ٣٣

33. ואכן שכל המכבד את מצוות אלוהים [הרי הוא מאלה] שבליבם יראת אלוהים.

لَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٣٤

34. ולכם [בבהמות והמקנה] תועלת עד למועד מסויים- לאחר מכן מקומן [להקרבה] ליד הבית העתיק.

35. ולכל אומה קבענו צורת טקס להקרבה למען יזכרו את שם אלוהים, על אשר נתן להם מסוגי המקנה- הנה אלוהיכם אלוהים אחד, התמסרו אליו אֵפוֹא, ושא בשורה טובה לצנועים הנכנעים לבורא.

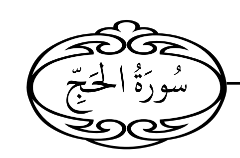
وَلِكُلِّ أُمَّةٖ جَعَلۡنَا مَنسَكٗا لِّيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۗ فَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ فَلَهُۥٓ أَسۡلِمُواْۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُخۡبِتِينَ ﴿٣٥﴾

36. אלה שבעת מזכירים את שם אלוהים יחרדו ליבותיהם- והנוהגים באיפוק נוכח [כל צרה] שתיפול עליהם, והעורכים תפילה, וממה שחלקנו להם הם מפזרים.

ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ قُلُوبُهُمۡ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمۡ وَٱلۡمُقِيمِي ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. וקבענו לכם את הגמלים הבריאים למטרות הקורבן הקדוש לאלוהים. ולכם בהם ברכות רבות- הזכירו אם-כן את שם אלוהים עליהם בעומדם ערוכים[לשחיטה]. ובעת נופלם על הצד, איכלו מהזבחים והאכילו את השמח בחלקו ואת האביון וכך אנו הכנענו [את הבהמות] לטובתכם למען תודו.

وَٱلۡبُدۡنَ جَعَلۡنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمۡ فِيهَا خَيۡرٞۖ فَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا صَوَآفَّۖ فَإِذَا وَجَبَتۡ جُنُوبُهَا فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡقَانِعَ وَٱلۡمُعۡتَرَّۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرۡنَٰهَا لَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿٣٧﴾

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ٣٨

38. לא יעורר את רצון אלוהים בשר הזבחים ולא דמם, כי אם תעורר את רצונו מידת היראה שבליבותיכם, לשם כך העמידו אתם לשירותכם, למען תהללו את אלוהים על אשר הנחה אתכם בדרך הישר. והכרז על בשורה לעושי הטוב.

۞إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ٣٩

39. אלוהים, אכן מגן על אלה אשר האמינו. ואין אלוהים אוהב כלל הבוגד והכופר.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُواْۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ٤٠

40. ניתנה לאלה המותקפים רשות הלחימה, על כך שאכן קופחו. ויכול יוכל אלוהים להנחיל להם ניצחון.

ٱلَّذِينَ أُخْرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًاۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤١

41. אלה אשר נושלו מבתיהם ללא צדק, זולתי על אומרם: אלוהינו הוא אלוהים. ולולא עצר אלוהים את האנשים, קבוצה על-ידי האחרת, היו נהרסים מנזרים וכנסיות ובתי כנסת ומסגדים, אשר בהם מוזכר שם אלוהים רבות- אלוהים אכן יתמוך [באלה] העומדים לעזרת תורתו- הנה אלוהים חזק ועצום.

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ٤٢

42. אלה אשר אם נכונן אותם בארץ, יערכו תפילה ויתנו צדקה [זַכַּאת] ויצוו לעשות צדק, ויניאו מדרך הרע. ולאלוהים אחרית כל ענין.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَعَادٞ وَثَمُودُ ٤٣

43. ואם יְיַחְסוּ לך שקר, הרי שכבר הכחישו לפניהם עַם נֹחַ ו-"עאד" ו-"תַ'מוּד".

وَقَوۡمُ إِبۡرَٰهِيمَ وَقَوۡمُ لُوطٖ ٤٤

44. וכן עַם אברהם ועַם לוֹט-

وَأَصۡحَٰبُ مَدۡيَنَۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰۖ فَأَمۡلَيۡتُ لِلۡكَٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٥

45. ואנשי מִדְיָן- ומשה הואשם בשקר. על-כן אני השהיתי את הכופרים. אחרי כן הענשתי אותם- ומה קשה היה עונש הכופרים בי.

فَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئۡرٖ مُّعَطَّلَةٖ وَقَصۡرٖ مَّشِيدٍ ٤٦

46. ומה רבות הן הערים אשר השמדנו אותן על היותן פושעות, והן קרסו חרבות, ובארות מים מוזנחים, וארמונות גדולים [שנפלו להרס].

أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَتَكُونَ لَهُمۡ قُلُوبٞ يَعۡقِلُونَ بِهَآ أَوۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۖ فَإِنَّهَا لَا تَعۡمَى ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَلَٰكِن تَعۡمَى ٱلۡقُلُوبُ ٱلَّتِي فِي ٱلصُّدُورِ ٤٧

47. האם לא עברו בארץ והתעוררו ליבותיהם להבין בעזרתם [ענין], או אוזניים לשמוע בהן- ואכן לא בעיניים העיוורון כי אם עיוורים הלבבות אשר בחזות.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٨﴾

48. והם מאיצים בך להביא עליהם את העונש, ואין אלוהים מפר את דבריו. אֻמְנָם יום אחד [על-פי מניין אלוהים] כאלף שנה ממניינכם.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٩﴾

49. ומה רבות הן הערים אשר נתתי להן שהות על אף היותן פושעות. ולאחר מכן הענשתי אותן. ואלי הדרך לשוב.

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

50. אמור אֵפוֹא, הוי בני האדם! הנה אני לכם מזהיר גלוי.

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥١﴾

51. והנה אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם סליחה ופרנסה מבורכת.

وَٱلَّذِينَ سَعَوْا۟ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

52. אך אלה אשר חתרו תחת אותותינו להכשילן- אלה הם בני הַגֵּיהִנּוֹם.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِىٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلْقَى ٱلشَّيْطَٰنُ فِىٓ أُمْنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

53. ומעולם לא שלחנו לפניך שליח כלשהו או נביא, אשר בעת פנייתו לאלוהים לא נחלץ השטן להכשיל את פנייתו, אך אלוהים משמיט את דברי השטן ומחזק את אותותיו [בלב הנביא]. ואלוהים יודע וחכם.

لِّيَجۡعَلَ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ٥٤	54. כל זה למען יהפוך אלוהים את מעשי השטן לניסיון ולמבחן לאלה אשר בליבותיהם חולי, ולאלה אשר קשו ליבותיהם. אך הפושעים הרחיקו לכת באיבה[כלפי אלוהים והנביא].
وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤۡمِنُواْ بِهِۦ فَتُخۡبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٥	55. ולמען יֵדְעוּ אלה אשר ניתנה להם הדעת, כי זוהי האמת מאת ריבונך, ויאמינו בה וְיִכָּנְעוּ ליבותיהם, אכן ינחה אלוהים את המאמינים באורח מישרים.
وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي مِرۡيَةٖ مِّنۡهُ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةً أَوۡ يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَقِيمٍ ٥٦	56. אך הכופרים לא יחדלו לפקפק בו, עד אשר תפתיע אותם השעה או יבוא עליהם עונש יום הרסני.
ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٥٧	57. המלכות ביום ההוא לאלוהים- והוא אשר ישפוט ביניהם, כך שאלה אשר האמינו ועשו את הטוב [יהיו] בגינות הנועם.
وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ٥٨	58. ואלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו להם עונש משפיל.
وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓاْ أَوۡ مَاتُواْ لَيَرۡزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزۡقًا حَسَنٗاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٥٩	59. ואלה אשר עזבו את מולדתם למען אלוהים, ועקב זה נהרגו או מתו. אלוהים אכן יכלכל אותם בכלכלה טובה, ואכן אלוהים הוא הטוב שבמכלכלים.

لَيُدۡخِلَنَّهُم مُّدۡخَلٗا يَرۡضَوۡنَهُۥۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٞ ٦٠

60. והוא אכן יביאם אל מקום שירצו בו, אכן אלוהים יודע וסלחן.

۞ذَٰلِكَۖ وَمَنۡ عَاقَبَ بِمِثۡلِ مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيۡهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٞ ٦١

61. על-כן כל המשיב מידה כנגד מידה, ולאחר מכן נעשה לו עוול, אכן יושיע לו אלוהים. הנה אלוהים סַלָּח ומוחל.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ٦٢

62. זאת עקב כך שאלוהים מביא את הלילה בתוך היום, ומביא את היום בתוך הלילה- ושאלוהים שומע ורואה כל.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٣

63. זאת עקב כך שאלוהים הוא האמת, וכל אשר פונים אליו מבלעדי אלוהים הוא השקר- ואלוהים הוא הנעלה והגדול.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَتُصۡبِحُ ٱلۡأَرۡضُ مُخۡضَرَّةًۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ٦٤

64. האם לא הבחנת שאלוהים הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים, והנה הארץ מוריקה. אכן אלוהים רחום ויודע.

لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٦٥

65. לו כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ואלוהים הוא העשיר והוא המהולל.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ٦٦

66. האינך רואה שאלוהים קבע לשירותכם כל אשר בארץ, ואת הספינות המפליגות בים על פי פקודתו, ועצר את הַשָּׁמַיִם לבל יפלו על הארץ אלא אם ירצה. אכן אלוהים טוב ורחום לבני האדם.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ ٦٧

67. והוא זה אשר החייה אתכם, ולאחר מכן הוא ימיתכם ויחיה אתכם שוב. [אך האדם] אכן כופר הוא.

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ فِى ٱلْأَمْرِ ۚ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ٦٨

68. לכל אומה קבענו מנהג לפולחן, והם נוהגים לפיו. [על-כן] אל תיתן להם להתערב [בהלכה] אשר הענקתי לך וקרא אל דרך אלוהיך. הנה אתה אכן בדרך הישר.

وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ٦٩

69. ואם יבואו לחלוק על דעותיך, אמור: אלוהים הוא היודע את אשר אתם עושים.

ٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٧٠

70. אלוהים יפסוק ביניכם ביום הדין באשר הייתם חלוקים בו.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ٧١

71. האם לא ידעת כי אלוהים יודע כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ- אכן כל זה [שמור] בספר- ובוודאי קל הענין על אלוהים.

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا وَمَا لَيۡسَ لَهُم بِهِۦ عِلۡمٞۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٖ ﴿٧٢﴾

72. והם עובדים מבלעדי אלוהים את אשר לא ניתנה לו סמכות, ואשר אין הם מודעים למהותו. ואין לפושעים גואל כלשהו.

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمُنكَرَۖ يَكَادُونَ يَسۡطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِنَاۗ قُلۡ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرّٖ مِّن ذَٰلِكُمُۚ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

73. ובעת הקראת אותותינו הגלויים לפניהם, תבחין בפני הכופרים מורת רוח, כמי שחפצים לתקוף את אלה הקוראים לפניהם את אותותינו. אמור: האם אגלה לכם דבר רע מזה? זאת האש אשר הועיד אותה אלוהים לכופרים, ומה רעה הדרך לגורל הזה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ﴿٧٤﴾

74. הוי בני האדם! נמשל [לכם] משל. הטו לו אם כן אוזן. הנה אלה אשר אתם מקדשים על פני אלוהים, לא [יצליחו] לברוא אפילו זבוב, וגם אם יתאגדו למטרה זו יחד. ובעת שהזבוב ישלול מהם דבר, לא יצליחו לחלץ אותו ממנו. מה רבה חולשת שניהם, הן השולל והן הנשלל ממנו.

مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾

75. לא העריכו את אלוהים כיאה לסגולותיו, אכן אלוהים חזק וגיבור.

ٱللَّهُ يَصۡطَفِي مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلٗا وَمِنَ ٱلنَّاسِۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ٧٦

76. אלוהים בוחר את שליחיו מן המלאכים ומבני האדם, הנה אלוהים שומע ורואה כל.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٧٧

77. יודע את אשר לפניהם ואת אשר מאחוריהם, ואל [רצון] אלוהים כל דבר חוזר.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرۡكَعُواْ وَٱسۡجُدُواْ وَٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمۡ وَٱفۡعَلُواْ ٱلۡخَيۡرَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ۩ ٧٨

78. הוי המאמינים! כירעו [בתפילה] וסיגדו ועיבדו את אלוהים ועשו את הטוב למען תצליחו.

وَجَٰهِدُواْ فِي ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦۚ هُوَ ٱجۡتَبَىٰكُمۡ وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمۡ إِبۡرَٰهِيمَۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ مِن قَبۡلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيۡكُمۡ وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِۚ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱعۡتَصِمُواْ بِٱللَّهِ هُوَ مَوۡلَىٰكُمۡۖ فَنِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ٧٩

79. וְהֵאָבְקוּ למען אלוהים כפי שנדרש מכם לְהֵאָבֵק בעדו. הוא אשר בחר בכם, ולא קבע לכם בדת מצווה שתקשה עליכם. [על-כן אמצו] דת אביכם אברהם. הוא אשר כינה אתכם מוסלמים, הן מקודם והן [בספר] הזה. זאת למען שהשליח יהיה עד עליכם, ואתם תעידו על בני האדם, על-כן עירכו תפילה ותנו את הצדקה [הזַכּאת] ואחזו באלוהים, הוא המגן לכם- מה טוב המגן [הזה] ומה טוב הוא המושיע.

سُورَةُ المُؤْمِنُونَ

مَكِّيَّة وآياتها ١١٩

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 119

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ②

2. אכן מצליחים הם המאמינים.

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ ③

3. אשר בתפילתם ענווי רוח הֵמָּה.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنِ ٱللَّغۡوِ مُعۡرِضُونَ ④

4. ומדברי הבל הם רוחקים.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِلزَّكَوٰةِ فَٰعِلُونَ ⑤

5. והנחלצים בקביעות לתת את צדקת ה"זַכַּאת".

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ⑥

6. ואת ערוותם הם שומרים.

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ⑦

7. בלתי אם לפני נשותיהם והנשים אשר בחסותם. כי אז אין עליהם תלונות.

فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ⑧

8. אך כל הדורשים לעצמם מעבר לזה, הרי הם העוברים חוק.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ⑨

9.1- [המאמינים הם אלה] השומרים על פקדונותיהם והתחייבויותיהם.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ⑩

10. והם אלה שעל תפילותיהם אכן שומרים.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْوَٰرِثُونَ ١١

11. אלה הם היורשים.

ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٢

12. אשר יירשו את גן העדן ובו ישהו לעד.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن سُلَٰلَةٍ مِّن طِينٍ ١٣

13. ואנו אשר יצרנו את האדם מתמצית הטיט,

ثُمَّ جَعَلْنَٰهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ١٤

14. ולאחר מכן הינחנו אותו טיפת זרע גנוזה במקום בטוח.

ثُمَّ خَلَقْنَا ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظَٰمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَٰلِقِينَ ١٥

15. אחרי כן עשינו את הזרע לגוש דם קרוש, ומגוש הדם יצרנו עובר [ראשוני], ובעובר עיצבנו שלד עצמות, וכיסינו את העצמות בשר, והקמנו אותו יצור אחר, יתברך אלוהים, אֵפוֹא, גדול היוצרים.

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٦

16. ולאחר מכן אתם אכן מות תמותו.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ تُبْعَثُونَ ١٧

17. ועקב זה ביום התקומה תקומו לתחייה.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلْخَلْقِ غَٰفِلِينَ ١٨

18. ו- [לאחר] שכבר יצרנו מעל לכם שבעה נתיבים- ומעולם לא הזנחנו את הבריאה.

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّٰهُ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ ١٩

19. והורדנו מן הַשָּׁמַיִם מים במידה, וקבענו אותם [ברחם] האדמה, ולנו אכן היכולת לסלקם [חזרה].

فَأَنشَأۡنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ وَأَعۡنَٰبٖ لَّكُمۡ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٞ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٢٠

20. ובמים האלה הצמחנו לכם גנות עצי תמר וגפן, שלכם בהן פרי רב ומהן תאכלו.

وَشَجَرَةٗ تَخۡرُجُ مِن طُورِ سَيۡنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهۡنِ وَصِبۡغٖ لِّلۡأٓكِلِينَ ٢١

21. ועץ שיצא מהר סיני יצמיח שמן והטבלה לטועמים.

وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٞ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٢٢

22. ואכן הנה לכם בעדרי הבהמות לקח- אנו משקים אתכם מאשר בבטנם, ולכם בהם תועלת רבה, ומבשר [חלק מהם] אתם אוכלים.

وَعَلَيۡهَا وَعَلَى ٱلۡفُلۡكِ تُحۡمَلُونَ ٢٣

23. ועליהם ועל האוניות [המפליגות] אתם נישאים.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٤

24. ומקודם שלחנו את נֹחַ אל עמו, והוא אמר: הוי עמי, עיבדו את אלוהים, אין לכם אלוה זולתו [כלל]- האינכם יראים מפניו?

فَقَالَ ٱلۡمَلَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيۡكُمۡ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ مَّا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِيٓ ءَابَآئِنَا ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٥

25. ואז הנגידים אשר כפרו מבני עמו אמרו: אין זה אלא בשר ודם כמוכם, שואף להשיג עדיפות על פניכם, ולו חפץ אלוהים, היה מוריד מלאכים [עמו], [ואנו מעולם] לא שמענו על כזה ענין מאבותינו הראשונים.

إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلُۢ بِهِۦ جِنَّةٞ فَتَرَبَّصُواْ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٖ ٢٦

26. אין הוא אלא אדם שנטרפה עליו דעתו- השתהו [מולו] [אֵפוֹא] לתקופת מה.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٧

27. אמר [נֹחַ]: אֱלֹהַי, הושיעני מפני המתייחסים אֵלַי ככוזב.

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ أَنِ ٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ فَٱسۡلُكۡ فِيهَا مِن كُلّٖ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡۖ وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ٢٨

28. אז הנחינו אותו לאמור: בְּנֵה את התיבה תחת השגחתנו ועל פי הנחייתנו, ובעת תגיע הפקודה מאיתנו, ויתפרצו המים [הרותחים] מלב האדמה, [קום] והכנס אליה מכל זכר ונקבה שניים, שניים, יחד עם בני ביתך, זולתי אלה מהם אשר נגזר עליהם מקודם. ואל תפנה אלי בענין הפושעים, כי אכן טובעים הֵמָּה.

فَإِذَا ٱسۡتَوَيۡتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلۡفُلۡكِ فَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩

29. ובעת שתשב]בטוח[, אתה ואלה אשר איתך על התיבה, אמור: השבח לאלוהים אשר היצילנו מן האנשים הפושעים.

وَقُل رَّبِّ أَنزِلۡنِي مُنزَلٗا مُّبَارَكٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ٣٠

30. ועם]רדתך[מן התיבה אמור: אֱלֹהַי, הורידני למושב מבורך, ואתה הטוב במיישבים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ وَإِن كُنَّا لَمُبۡتَلِينَ ٣١

31. הנה בזאת קיימים אותות, ואנו אכן מעמידים את האנשים בניסיון.

ثُمَّ أَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا ءَاخَرِينَ ٣٢

32. והקמנו אחריהם דור של אחרים.

فَأَرۡسَلۡنَا فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٣

33. ושלחנו אליהם שליח מתוכם לאמור: עיבדו את אלוהים. אין לכם אלוה זולתו. האם לא תרצו שיהיה לכם למגן כנגד כל האסונות?

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱلْأَخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

34. והנגידים בעמו אשר כפרו והתכחשו למפגש עם אלוהים ביום הדין [למרות] שהענקנו להם תענוגות בחיי העולם הזה, [הם] אמרו: אין זה אלא בשר ודם כמוכם, אוכל מאשר אתם אוכלים, ושותה ממה שאתם שותים.

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ ﴿٣٥﴾

35. [על-כן] אם אתם תצייתו לבשר ודם כמוכם, אכן אבוד תאבדו.

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

36. הַאֻמְנָם מבטיחכם הוא כי לאחר שתמותו ותהפכו [בלב האדמה] לעפר ועצמות, אתם אז תקומו לתחייה [מקבריכם] שוב?

۞هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

37. מה רחוקה היא הנבואה הזאת שמנבאים לכם.

إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

38. אין לנו חיים כלשהם זולתי חיינו אלה עלי אדמות, נמות ונחיה ואין אנו קמים לתחייה.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

39. [וזה] אינו אלא אדם אשר בדה על אלוהים שקר, ואין אנו מתכוונים להאמין לו.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

40. אמר: אֱלֹהַי, הושיעני על אשר הם מייחסים לי שקר.

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَٰدِمِينَ ﴿٤١﴾

41. אמר]אלוהים[: תוך זמן קצר הם אכן יעמדו מתחרטים.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ بِٱلۡحَقِّ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ غُثَآءٗۚ فَبُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٢﴾

42. ואחז בהם הרעש כהוגן, ועשינו אותם לכלוך מזהם, מקוללים הם עַם הפושעים.

ثُمَّ أَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٣﴾

43. והקמנו אחריהם דורות אחרים.

مَا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ﴿٤٤﴾

44. לא תקדים אומה את בוא מועדה הקבוע ולא תאחרנו.

ثُمَّ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا تَتۡرَاۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةٗ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُۖ فَأَتۡبَعۡنَا بَعۡضَهُم بَعۡضٗا وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَحَادِيثَۚ فَبُعۡدٗا لِّقَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٤٥﴾

45. ואז שלחנו את שליחינו זה אחר זה- כל אימת שמגיע לאומה שליח אליה, התיחסו אליו ככוזב, וכל כן הבאנו אותם איש אחרי רעהו, ועשינו אותם נושא לסיפורי מעשיות מן העבר, מקוללים הֵמָּה עם הכופרים.

ثُمَّ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

46. אחרי כן שלחנו את משה ואת אחיו אהרון עם אותותינו [ובידם] הוכחות ברורות.

إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾

47. אל פרעה ונכבדיו, והם התייחסו אליהם בהתנשאות והיו עם גאוותני.

فَقَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ لِبَشَرَيۡنِ مِثۡلِنَا وَقَوۡمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ ﴿٤٨﴾

48. הם אמרו: האם נאמין לשני בני אדם כמונו, שבני עמם עבדים לנו?

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُواْ مِنَ ٱلۡمُهۡلَكِينَ ﴿٤٩﴾

49. וכינו אותם שקרנים, ועל-כּן היו אבודים.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ﴿٥٠﴾

50. ולמשה נָתַנּוּ את הספר, למען יונחו [בני ישראל] בדרך.

وَجَعَلۡنَا ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةٗ وَءَاوَيۡنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبۡوَةٖ ذَاتِ قَرَارٖ وَمَعِينٖ ﴿٥١﴾

51. ושמנו את בן מרים ואת אמו לאות, וקבענו להם מחסה דיור על רמה שלווה, ומעיינות מים זורמים בה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُواْ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعۡمَلُواْ صَٰلِحًاۖ إِنِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ﴿٥٢﴾

52. הוי [אתם] הנביאים, איכלו מן הטהור המוחלט ועשו את הטוב, הנני מודע היטב [ל] אשר תעשו.

وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَأَنَا۠ رَبُّكُمۡ فَٱتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

53. וּ-[דְעוּ] כי [מֶסֶר] אמונתכם הִנּוֹ [לכלל האומות] כמסר האומה האחת, ואני ריבונכם. היו אם כן [תחת כנפי] חסותי.

فَتَقَطَّعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡ زُبُرٗاۖ كُلُّ حِزۡبِۭ بِمَا لَدَيۡهِمۡ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

54. אך הם נחלקו ביניהם לקבוצות שונות, וכל קבוצה שמחה באמונתה.

فَذَرۡهُمۡ فِي غَمۡرَتِهِمۡ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

55. הנח להם אֵפוֹא [טובעים] במבוכתם לעוד מועד.

أَيَحۡسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٖ وَبَنِينَ ﴿٥٦﴾

56. האם הם מדמים לעצמם כ בהעניקנו להם הון ובנים,

نُسَارِعُ لَهُمۡ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ بَل لَّا يَشۡعُرُونَ ﴿٥٧﴾

57. אנו חשים]לגמול[להם טובה? לא ולא, הרי אינם מבינים הֵמָּה.

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنۡ خَشۡيَةِ رَبِّهِم مُّشۡفِقُونَ ﴿٥٨﴾

58. אכן אלה אשר מייראת אדונם הם חרדים,

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

59. ואשר באותות ריבונם הם מאמינים,

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

60. ואשר אין הם משתפים עם ריבונם [אלוהים אחרים],

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦١﴾

61. ואלה הנותנים את אשר הם נותנים, וחרדה בליבותיהם מיום שובם אל ריבונם [אלוהים],

أُو۟لَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ ﴿٦٢﴾

62. אלה הם הנחלצים לעשות את הטובה, והם הראשונים להשיגה.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

63. ולא נכביד על נפש מעבר ליכולתה לשאת, ועִמָּנוּ ספר המביא את האמת, והם לא יקופחו.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٤﴾

64. אלא שליבותיהם במבוכה אל מול [הספר] הזה, [ובנוסף] להם מעשי חטא מעבר לזה, אשר להם מתמסרים.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٥﴾

65. עד אשר [נתחיל] להעניש את המתעַנדים מתוכם, יתחילו להתחנן בקולי קולות לבקש רחמים.

لَا تَجْـَٔرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٦﴾

66. [ואז נאמר] אל תתחננו לעזרה היום, כי מאיתנו לא תגיעכם ישועה.

قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٧﴾

67. אכן כבר נקראו לפניכם אותותיי, אך אתם הפניתם גב ונסתם על עקבותיכם.

مُسۡتَكۡبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرٗا تَهۡجُرُونَ ٦٨

68. [כשאתם] חדורי גאווה כלפיו, [והופכים את מסר אותותיו]לשיחות הלילה הלועגות.

أَفَلَمۡ يَدَّبَّرُواْ ٱلۡقَوۡلَ أَمۡ جَآءَهُم مَّا لَمۡ يَأۡتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٩

69. האם לא התבוננו אם אכן בדבר [אלוהים], או שמא הִגִּיעָם מסר שלא הִגִּיעַ לאבותיהם הקודמים?

أَمۡ لَمۡ يَعۡرِفُواْ رَسُولَهُمۡ فَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ٧٠

70. או שאין הם מזהים את השליח אליהם, ועל-כן לו הם מתכחשים?

أَمۡ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةُۢۚ بَلۡ جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ وَأَكۡثَرُهُمۡ لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ ٧١

71. או שיאמרו: הנה אחז בו טירוף הדעת; לא ולא, כי אם הוא הביא אליהם את האמת. [והנה] מרביתם מן האמת סולדים.

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلۡحَقُّ أَهۡوَآءَهُمۡ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ بَلۡ أَتَيۡنَٰهُم بِذِكۡرِهِمۡ فَهُمۡ عَن ذِكۡرِهِم مُّعۡرِضُونَ ٧٢

72. ולו האמת היתה מתנהלת על פי רצונם, כי אז נשחתו הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר בהם- אדרבא, כי אם הבאנו אליהם ספר אזהרתם, אך הם מספר אזהרתם מתרחקים.

أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ خَرۡجٗا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيۡرٞۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٧٣

73. האם תשאל מהם פיצוי [כלשהו] - הִנֵּה הפיצוי מאלוהים טוב מזה, [ואלוהים] הוא הטוב שבמפרנסים.

وَإِنَّكَ لَتَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٧٤

74. ואכן אתה תקרא אותם אל דרך המישרין.

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ ٧٥

75. ואכן אלה שאינם מאמינים באחרית הימים, הנה הם מדרך הישר סוטים.

۞وَلَوۡ رَحِمۡنَٰهُمۡ وَكَشَفۡنَا مَا بِهِم مِّن ضُرّٖ لَّلَجُّواْ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ٧٦

76. ואם נרחם עליהם ונסיר מהם את הצרה שהם בה, ימשיכו להתעקש ולתהות בעריצותם בעיוורן [מוחלט].

وَلَقَدۡ أَخَذۡنَٰهُم بِٱلۡعَذَابِ فَمَا ٱسۡتَكَانُواْ لِرَبِّهِمۡ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ٧٧

77. ואנו אכן הענשנו אותם בייסורים, אך הם לא נכנעו לריבונם ולא מתחננים.

حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابٗا ذَا عَذَابٖ شَدِيدٍ إِذَا هُمۡ فِيهِ مُبۡلِسُونَ ٧٨

78. עד אשר פתחנו עליהם שערי העונש האכזרי, והנה הם בתוכו מיואשים.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ٧٩

79. והוא [אלוהים] אשר ברא לכם את משמע [אוזניכם] ואת מבט [עיניכם] ואת הלבבות, אך מעטה היא התודה [מצידכם].

وَهُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَإِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٨٠

80. והוא אשר הירבה אתכם עלי אדמות, ואליו תיאספו.

وَهُوَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخۡتِلَٰفُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٨١

81. והוא המחייה והוא הממית, ובידו התחלפות הלילה והיום, האינכם משכילים להבין?

بَلۡ قَالُواْ مِثۡلَ مَا قَالَ ٱلۡأَوَّلُونَ ٨٢

82. אלא שהם דיברו כדבר העמים הקודמים.

قَالُوٓاْ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ٨٣

83. הם אמרו: הַאֻמְנָם עת שנמות ונהפוך עפר ועצמות, אכן נקום לתחייה?

לَقَدۡ وُعِدۡنَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبۡلُ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٨٤

84. אכן זה אשר ניבאו לנו ולאבותינו מקודם, אך אין זה אלא אגדות הקדמונים.

قُل لِّمَنِ ٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٥

85. אמור: למי [שייכת] הארץ וכל אשר בה, אם כן יודעים אתם?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٨٦

86. הם יאמרו: לאלוהים הֵמָּה. אמור: האינכם נזהרים [אם כן]?

قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبۡعِ وَرَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ٨٧

87. אמור: מיהו אדון שבעת הרקיעים וריבון כס הכבוד העצום?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٨

88. הם יאמרו: לאלוהים הֵמָּה. אמור: האם לא תבקשו, אם כן, את חסותו?

قُلۡ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيۡهِ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٩

89. אמור: מי זה שבידו מלכות כל דבר, והוא המגן, ואין מגינים עליו, אם אכן יודעים אתם?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ فَأَنَّىٰ تُسۡحَرُونَ ٩٠

90. הם יאמרו:]כל אלה[לאלוהים הנה. אמור: איכה אם כן [תוסיפו] להיות מרומים?

بَلۡ أَتَيۡنَٰهُم بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٩١

91. הנה אנו הנחנו בפניהם את האמת, ואכן דוברי שקר הֵמָּה.

مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٖ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنۡ إِلَٰهٍۚ إِذٗا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهِۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ٩٢

92. אלוהים לא אימץ לעצמו ילד כלשהו, ולא היה איתו כל אלוה, אחרת היה כל אלוה לוקח את אשר הוא ברא, והיה מתנשא האחד מהם על רעהו. חלילה לאלוהים מאשר מייחסים לו.

عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ۝٩٣

93. אלוהים יודע את הנסתר ואת הנגלה, יתעלה הוא על אשר הם משתפים.

قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ۝٩٤

94. אמור: אֱלֹהַי! האם תראני את [העונש] שנועד להם.

رَبِّ فَلَا تَجۡعَلۡنِي فِي ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝٩٥

95. אֱלֹהַי! אל תאסוף אותי אז עם העם הפושעים.

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمۡ لَقَٰدِرُونَ ۝٩٦

96. והנה אנו יכולים להראותך את אשר אנו מייעדים להם.

ٱدۡفَعۡ بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ ٱلسَّيِّئَةَۚ نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝٩٧

97. הרחק את הרעה במעשה הטוב, ואנו מודעים היטב לטענותיהם.

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنۡ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ۝٩٨

98. ואומר: אֱלֹהַי, בך אחסה מפני הסתת השטנים.

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحۡضُرُونِ ۝٩٩

99. ואחסה בך אֱלֹהַי לבל יקרבו אֵלַי.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ قَالَ رَبِّ ٱرۡجِعُونِ ۝١٠٠

100. עד אשר יבוא אל אחד מהם המוות אז יתחנן, ויאמר: אֱלֹהַי, החזירני!

لَعَلِّيٓ أَعۡمَلُ صَٰلِحٗا فِيمَا تَرَكۡتُۚ كَلَّآۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَاۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرۡزَخٌ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ۝١٠١

101. למען אעשה טוב תמורת חיי אשר נטשתי, וזה לא יהיה. אין זאת אלא מלה שהוא הביע, מאחוריהם חיץ, עד ליום אשר יקומו בו לתחייה.

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ۝١٠٢

102. ובעת שייתקע בשופר, לא יהיו קשרי קרבה ביניהם באותו יום, ולא ישאל איש מהם בשלום רעהו.

فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٠٣

103. ואז אלה אשר משקל [מעשיהם הטובים] גובה, הרי הם המצליחים.

وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فِي جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ١٠٤

104. אך אלה אשר משקל [מעשיהם הטובים] נופל, הרי אלה הם אשר איבדו את נפשותיהם ובגֵיהִנּוֹם יישהו לעד.

تَلۡفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمۡ فِيهَا كَٰلِحُونَ ١٠٥

105. האש צורבת את פניהם, והם בתוכה זועפים וקודרים.

أَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٠٦

106. [ויאמר להם]: האם לא נקראו לפניכם אותותיי, והתכחשתם להם?

قَالُواْ رَبَّنَا غَلَبَتۡ عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمٗا ضَآلِّينَ ١٠٧

107. והם יאמרו: אלוהינו, גבר עלינו רוע מזלנו, ונהיינו עם של תועים.

رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا مِنۡهَا فَإِنۡ عُدۡنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ ١٠٨

108. אלוהינו, הוציאנו מתוכה, ואז אם נחזור [ונפר משמעת] נהיה [מן] הפושעים.

قَالَ ٱخۡسَـُٔواْ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ١٠٩

109. [ויאמר אלוהים]: הסתלקו והיו מושפלים בתוכה, ואל תיפנו אלי בדברים.

إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١١٠

110. אכן היתה קבוצה מעובדיי [הטובים] אשר אמרו: אלוהינו, הנה מאמינים אנו, סְלַח לנו אֵפוֹא ורחם עלינו, ואתה גדול הרחמנים.

فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ١١١

111. אך אתם לעגתם להם, עד כי [התמסרותכם ללעג] השכיחתכם מלהזכיר את שמי, והמשכתם להתל בהם.

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓاْ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ١١٢

112. הנה גמלתי להם היום בטוב על אשר]גילו[מכוח הסבל, ואכן הֵמָּה הזוכים בשמחה.

قَٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ١١٣

113. [אלוהים] אמר: מה מספר השנים אשר בהן התמהמהתם בארץ?

قَالُواْ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ ١١٤

114. אמרו: התמהמהנו משך יום [אחד] או חלק ממנו. שאל [אֵפוֹא] את המיטיבים לספור.

قَٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًاۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ١١٥

115. אמר: לא התמהמהתם זולתי מעט. לו רק הייתם מודעים לכך.

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ١١٦

116. האם חשבתם שבראנו אתכם לשווא, וכי אלינו לא תשובו?

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ١١٧

117. יתעלה]הוא[אלוהים מלך האמת, אין אלוה מלבדו, אדון כס הכבוד המפואר.

وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ١١٨

118. וכל המשתף עם אלוהים אלוה אחר, שאין בידו מופת על קיומו, אזי חשבונו את אלוהים. אכן [לעולם] לא יצליחו הכופרים.

وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١١٩

119. ואמור: אֱלֹהַי! סְלַח וְרַחֵם, ואתה גדול הרחמנים.

سُورَةُ النُّورِ

סוּרַת אַל-נוּר

مدنيَّة وآياتها ٦٥

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 65

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

سُورَةٌ أَنزَلۡنَٰهَا وَفَرَضۡنَٰهَا وَأَنزَلۡنَا فِيهَآ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لَّعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٢

2. הנה זאת פרשה אשר הורדנוה וְחִיַּבְנוּ לקיימה, והורדנו בה אותות ברורים, למען תשימו להם לב.

ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٣

3. הזונה והזונֶה, הלקו כל אחד מהם מאה מלקות, ואל תחוסו עליהם בענין קיום דת אלוהים, אם מאמינים אתם באלוהים וביום הדין – וּתְנוּ שקבוצה מן המאמינים יצפו בתהליך הענשתם.

ٱلزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوۡ مُشۡرِكَةٗ وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوۡ مُشۡرِكٞۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤

4. הזונֶה לא יקח לו לאישה אלא זונָה או עובדת אלילים, והזונָה לא ייקחנה לאישה אלא זונֶה או עובד אלילים, ונאסר הדבר על המאמינים.

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٥

5. ואלה אשר יוציאו שם רע על הנשים הצנועות, ולא יביאו ארבעה עדים- הלקו אותם שמונים מלקות ולא תקבלו מהם עדות לעולם. ואלה הם הפושעים.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٦

6. זולתי מהם אשר יחזרו בהם אחרי כן, ויעשו את הטוב, כי אז אלוהים סַלָּח ורחום.

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ أَزۡوَٰجَهُمۡ وَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمۡ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمۡ أَرۡبَعُ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٧

7. ואלה המוציאים שם רע על נשותיהם, ואין להם עדים פרט לעצמם, אזי עדות האחד מהם כארבע עדויות בעת שיישבע בשם אלוהים שדובר אמת הוא.

وَٱلۡخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٨

8. והחמישית שקללת אלוהים עליו, אם מדוברי השקר הוא.

وَيَدۡرَؤُاْ عَنۡهَا ٱلۡعَذَابَ أَن تَشۡهَدَ أَرۡبَعَ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٩

9. ויסיר ממנה את העונש בעת שתשבע ארבע שבועות באלוהים, שהוא מדוברי השקר.

وَٱلۡخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٠

10. והחמישית, שחרון אלוהים עליה, אם [היה] דובר אמת הוא.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١١

11. ולולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו, [היה ממיט עליכם אסון ועצב], אכן אלוהים סלחן וחכם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلۡإِفۡكِ عُصۡبَةٞ مِّنكُمۡۚ لَا تَحۡسَبُوهُ شَرّٗا لَّكُمۖ بَلۡ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ لِكُلِّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُم مَّا ٱكۡتَسَبَ مِنَ ٱلۡإِثۡمِۚ وَٱلَّذِي تَوَلَّىٰ كِبۡرَهُۥ مِنۡهُمۡ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١٢

12. הנה אלה אשר בדו את דבר השקר, קבוצה מכם הֵמָּה, אל תחשבו כי רע הוא לכם, כי אם טוב, לכל איש מהם גמול הרע שהוא עשה, וזה אשר היה לו מהם החלק העיקרי במעשה [מיועד] לו עונש כבד.

لَّوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ ظَنَّ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمۡ خَيۡرٗا وَقَالُواْ هَٰذَآ إِفۡكٞ مُّبِينٞ ١٣

13. מדוע בעת ששמעתם את השמועה [הוי המאמינים והמאמינות] לא חשבתם בליבכם טוב, וייחסתם לשמועה את השקר הגלוי?

لَّوۡلَا جَآءُو عَلَيۡهِ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَۚ فَإِذۡ لَمۡ يَأۡتُواْ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُوْلَٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٤

14. ומדוע אלה [אשר הפיצו את השמועה] לא הביאו ארבעה עדים? היות שהם לא הביאו את העדים, הנה הם דוברי השקר בעיני אלוהים.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِي مَآ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٥

15. ולולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו בעולם הזה ובעולם הבא, היה פוגע בכם עונש כבד על [דבר הדיבה] אשר הרביתם לדון בו.

إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ وَتَقُولُونَ بِأَفۡوَاهِكُم مَّا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ وَتَحۡسَبُونَهُۥ هَيِّنٗا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٞ ١٦

16. כאשר אתם לוקחים את השמועה איש מלשון רעהו, ומוסרים בפיכם דברים שאינכם מודעים להם, וחושבים שהענין חסר חשיבות, אך כבד הוא בעיני אלוהים.

وَلَوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ قُلۡتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبۡحَٰنَكَ هَٰذَا بُهۡتَٰنٌ عَظِيمٞ ١٧

17. ומדוע עם שומעכם את הדברים לא אמרתם: אין זה ראוי לנו שנדבר בו, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ [אלוהים], אין זה אלא דבר דיבה מצער.

يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثۡلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٨

18. [הנה] אלוהים מזהירכם לבל תשובו לעשות כן לעולם, אם אכן מאמינים אתם.

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٩

19. ואלוהים מחוור לכם את האותות, ואלוהים יודע וחכם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٢٠

20. [אכן] אלה האוהבים שיופץ מעשה התועבה בין המאמינים, להם עונש מכאיב בעולם הזה ובעולם הבא. ו- [הנה] אלוהים יודע, ואין אתם יודעים.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٢١

21. ולולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו, וכי חנון אלוהים [עמכם] ורחום, [גורלכם היה חורבן והרס].

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ وَمَن يَتَّبِعۡ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأۡمُرُ بِٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِۚ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ أَبَدٗا وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢

22. הוי המאמינים, אל תלכו בעקבי השטן, כי הוא מצווה על ההולך בדרכיו לעשות את התועבה ואת הרעה, ולולא חסד אלוהים ורחמיו עליכם, לא ייצא מכם איש זכאי כלל. אולם אלוהים מזכה את אשר יחפוץ, והוא שומע ויודע.

وَلَا يَأۡتَلِ أُوْلُواْ ٱلۡفَضۡلِ مِنكُمۡ وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤۡتُوٓاْ أُوْلِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلۡيَعۡفُواْ وَلۡيَصۡفَحُوٓاْۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٢٣

23. ואל להם לאנשים האמידים ביניכם ובעלי היכולת למנוע תמיכתם מן הקרובים והעניים, ואלה אשר יצאו את בתיהם לשם אלוהים, [בגלל רוגז] - ועליהם לסלוח ולמחול להם- האינכם אוהבים שיסלח לכם אלוהים, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡغَٰفِلَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ لُعِنُواْ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٢٤

24. אכן אלה אשר יוציאו שם רע על הנשים הצנועות, השלוות והמאמינות, מקוללים הם בעולם הזה ובעולם הבא, ולהם עונש כבד.

يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ أَلۡسِنَتُهُمۡ وَأَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٥﴾

25. באותו יום יעידו עליהם לשונותיהם וידיהם ורגליהם באשר הם עושים.

يَوۡمَئِذٖ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلۡحَقَّ وَيَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ ٱلۡمُبِينُ ﴿٢٦﴾

26. וביום ההוא יגמול להם אלוהים תמורת זכותם, בדיוק וכיאה, והם יֵדְעוּ שאלוהים לבדו הוא האמת הגלויה.

ٱلۡخَبِيثَٰتُ لِلۡخَبِيثِينَ وَٱلۡخَبِيثُونَ لِلۡخَبِيثَٰتِۖ وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِۚ أُوْلَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَۖ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٢٧﴾

27. מעשי הרוע הינם תכונת האנשים הרעים, והאנשים הרעים נוטים למעשי רוע, והמעשים הטובים הינם תכונת האנשים הטובים, והאנשים הטובים נוטים למעשים הטובים. אֵלֶּה נְקִיִּים הם מכל אשר מעלילים עליהם, להם הסליחה והגמול הנאה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

28. הוי המאמינים, אל תבואו אל בתים זולתי בתיכם עד אשר תבקשו רשות [להיכנס] ותברכו את יושביהם לשלום, זה היאה לכם אם אכן נותני דעת אתם.

فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدٗا فَلَا تَدۡخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤۡذَنَ لَكُمۡۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرۡجِعُواْ فَٱرۡجِعُواْۖ هُوَ أَزۡكَىٰ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ﴿٢٩﴾

29. ואם לא תמצאו בהם איש, אל תיכנסו אליהם עד אשר יורשה לכם, ואם ייאמר לכם לשוב, שובו. זה היותר יאה לכם, ואלוהים יודע את מעשיכם.

لَّيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ مَسۡكُونَةٖ فِيهَا مَتَٰعٞ لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا تَكۡتُمُونَ ﴿٣٠﴾

30. אין בכם אשם אם תבואו אל בתים שאין יושבים בהם - ובהם תמצאו מנוחה ומרגוע, ואלוהים יודע את אשר תגלו ואת אשר תסתירו.

قُل لِّلۡمُؤۡمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِمۡ وَيَحۡفَظُواْ فُرُوجَهُمۡۚ ذَٰلِكَ أَزۡكَىٰ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا يَصۡنَعُونَ ٣١

وَقُل لِّلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَغۡضُضۡنَ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِنَّ وَيَحۡفَظۡنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنۡهَاۖ وَلۡيَضۡرِبۡنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّۖ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوۡ ءَابَآئِهِنَّ أَوۡ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآئِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوۡ نِسَآئِهِنَّ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِۖ وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِأَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِينَ مِن زِينَتِهِنَّۚ وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٣٢

وَأَنكِحُواْ ٱلۡأَيَٰمَىٰ مِنكُمۡ وَٱلصَّٰلِحِينَ مِنۡ عِبَادِكُمۡ وَإِمَآئِكُمۡۚ إِن يَكُونُواْ فُقَرَآءَ يُغۡنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٣٣

وَلۡيَسۡتَعۡفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغۡنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن

31. אמור למאמינים להשפיל את מבטם ולשמור את ערוותם, זה המוסרי יותר להם, אכן אלוהים יודע היטב את מעשיכם.

32. ואמור לנשים המאמינות להשפיל את מבטן ולשמור ערוותן, ולא תגלינה את יופיין אלא אם קיים הכרח לגלותו, ותעטופנה את חזיהן בצעיפיהן, ולא תגלינה את תפארתן אלא לבעליהן או לאבותיהן או לאבות בעליהן או לבניהן או לבני בעליהן או לאחיהן או לבני אחיהן או לבני אחיותיהן או לנשותיהם [שהן חברות הגונות שלהן] או לנשים שבשליטתן או למשרתיהן הזקנים מחוסרי כוח גברא או לילדים שאינם מבחינים בענייני מין, ולא תכינה ברגליהן למען יוודע אשר הן מסתירות מקישוטיהן, ושובו אל אלוהים יחדיו, הוי המאמינים, למען תצליחו.

33. והַשִׂיאוּ את האַלְמָנוֹת ואת הפְּנוּיִים והפְּנוּיוֹת שביניכם, וכֵן גם את הרְאוּיִים [לְהִנָּשֵׂא] מבֵּין עַבְדיכם ואַמּוֹתיכם [הגְּברים והנָּשים שבחסוּתכם], אם עניים יהיו יעשירם אלוהים מחסדו, ואלוהים רב חסד הוא ויודע.

34. ואלה מכם שאינם מצליחים לשאת אישה, עליהם לשמור על טוהרתם עד אשר יעשיר אותם

فَضۡلِهِۦۗ وَٱلَّذِينَ يَبۡتَغُونَ ٱلۡكِتَٰبَ مِمَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ فَكَاتِبُوهُمۡ إِنۡ عَلِمۡتُمۡ فِيهِمۡ خَيۡرٗاۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِيٓ ءَاتَىٰكُمۡۚ وَلَا تُكۡرِهُواْ فَتَيَٰتِكُمۡ عَلَى ٱلۡبِغَآءِ إِنۡ أَرَدۡنَ تَحَصُّنٗا لِّتَبۡتَغُواْ عَرَضَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَمَن يُكۡرِههُّنَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعۡدِ إِكۡرَٰهِهِنَّ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٤

אלוהים מחסדו. ואלה המבקשים כתב [שחרור] מבין העבדים אשר בשליטתכם, והם ראויים לזה; כיתבו להם ותנו להם מהון אלוהים אשר נתן לכם, ואל תאלצו את נערותיכם לצאת לזנות, אם הן שואפות להצניע לכת, במטרה שתשיגו הנאות בעולם הזה, ואם אכן תאלצנה, הרי אלוהים יהיה לגביהן בעקבות כך סַלָּח ורחוּם.

وَلَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ ءَايَٰتٖ مُّبَيِّنَٰتٖ وَمَثَلٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۡ وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٣٥

35. ואכן כבר הורדנו אליכם אותות גלויים [והראינו לכם] דוגמה מאלה אשר חלפו לפניכם כאזהרה ליראי אלוהים.

۞ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشۡكَوٰةٖ فِيهَا مِصۡبَاحٌۖ ٱلۡمِصۡبَاحُ فِي زُجَاجَةٍۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوۡكَبٞ دُرِّيّٞ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٖ مُّبَٰرَكَةٖ زَيۡتُونَةٖ لَّا شَرۡقِيَّةٖ وَلَا غَرۡبِيَّةٖ يَكَادُ زَيۡتُهَا يُضِيٓءُ وَلَوۡ لَمۡ تَمۡسَسۡهُ نَارٞۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٖۚ يَهۡدِي ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَٰلَ لِلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٣٦

36. אלוהים הינו אור הַשָּׁמַיִם והארץ, משל אורו כגומחה נוצצת שבה מנורה, המנורה בכלי זכוכית והזכוכית ככוכב זוהר אותו מדליקים מעץ מבורך, עץ הזית, לא מזרחי הוא ולא מערבי, והשמן ממנו דליק ועומד להאיר בטרם תיגע בו אש [ואם לא תגיענו אש יזהיר המקום] אור מעלי אור, ינחה אלוהים אל אורו את אשר יחפוץ, ואלוהים ממשיל את המשלים לבני האנוש, ואלוהים מקיף דעת בכל.

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرۡفَعَ وَيُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ ٣٧

37. [אור אלוהים זה מאיר] בתים אשר גזר אלוהים לרומם אותם ושיוזכר בהם שמו, ישבחוהו בהם השכם והערב -

رِجَالٞ لَّا تُلۡهِيهِمۡ تِجَٰرَةٞ وَلَا بَيۡعٌ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ يَخَافُونَ يَوۡمٗا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلۡقُلُوبُ وَٱلۡأَبۡصَٰرُ ٣٨

38. אנשים שאין הסחר והממכר מסיחים את דעתם מלזכור את אלוהים ולערוך את התפילה ולתת את הצדקה, יראים הם מפני יום אשר בו הלבבות והעיניים יתהפכו בחרדה.

لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضۡلِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٣٩

39. למען יגמול להם אלוהים טוב יותר על אשר עשו, ויוסיף להם מחסדו, ואלוהים מפרנס את אשר יחפוץ ללא הגבלה.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَعۡمَٰلُهُمۡ كَسَرَابِۭ بِقِيعَةٖ يَحۡسَبُهُ ٱلظَّمۡـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمۡ يَجِدۡهُ شَيۡـٔٗا وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٤٠

40. ובאשר לאלה אשר כפרו- מעשיהם כמחזה תעתועים בבקעה, יחשבנו הצמא מים, ובהגיעו אליו לא ימצאנו כלל. אך הוא מוצא את אלוהים בקרבתו, אשר ישלם לו את חשבונו עד תום. ואלוהים מהיר חשבון.

أَوۡ كَظُلُمَٰتٖ فِي بَحۡرٖ لُّجِّيّٖ يَغۡشَىٰهُ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ سَحَابٞۚ ظُلُمَٰتُۢ بَعۡضُهَا فَوۡقَ بَعۡضٍ إِذَآ أَخۡرَجَ يَدَهُۥ لَمۡ يَكَدۡ يَرَىٰهَاۗ وَمَن لَّمۡ يَجۡعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورٗا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ٤١

41. או מעשיהם כחשכה כבדה בים עמוק, המכסים אותו גלים מעל גלים, ומעל [שכבות] הגלים ענן חשוך ומעליו עננים אחרים, בעת שיוציא ידו כמעט ולא יראינה, וזה שלא יברך אותו אלוהים באור, אינו זוכה לאור כלל.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلطَّيۡرُ صَٰٓفَّٰتٖۖ كُلّٞ قَدۡ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسۡبِيحَهُۥۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٤٢

42. האם לא הבחנת שאת אלוהים משבחים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, וכן משבחים אותו העופות הפורשים כנפיים - כל צד מודע לאופן תפילתו ותשבחתו, ואלוהים מודע היטב למעשיהם.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ٤٣

43. הנה לאלוהים מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואל אלוהים הדרך לשוב.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزۡجِي سَحَابٗا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيۡنَهُۥ ثُمَّ يَجۡعَلُهُۥ رُكَامٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ خِلَٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٖ فِيهَا مِنۢ بَرَدٖ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَيَصۡرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُۖ يَكَادُ سَنَا بَرۡقِهِۦ يَذۡهَبُ بِٱلۡأَبۡصَٰرِ ٤٤

44. האינך מבחין שאלוהים מוליך עננים בָּאֲוִיר [כטיפות מים מפוזרות] וּלְאַחַר מכן מְלַכֵּד אותם יחד, וּלְאַחַר מִכֵּן עֹרֵם אוֹתָם [גּוּשִׁים שֶׁל גֶּשֶׁם], ואז תראה את הגשם פורץ מתוכם ומוריד מן הַשָּׁמַיִם [עננים גדולים] כהרים בתוכם ברד שיכה בו את אשר יחפוץ וירחיקו מאשר יחפוץ, וניצוץ הברק שבו עלול לחטוף את הראוּת.

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ٤٥

45. הופך ומחליף אלוהים את הלילה ואת היום, אכן בזה לקח ומוסר לכל שעיניו בראשו.

وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٖ مِّن مَّآءٖۖ فَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ بَطۡنِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ رِجۡلَيۡنِ وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰٓ أَرۡبَعٖۚ يَخۡلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٤٦

46. ואלוהים ברא כל חי [עלי אדמות] ממים, מהם הזוחל על גחונו ומהם שהולך על שתי רגליו ומהם שהולך על ארבע, אלוהים בורא את אשר יחפוץ, אכן אלוהים הכל יכול.

لَّقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتٖ مُّبَيِّنَٰتٖۚ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤٧﴾

47. אנו אכן הורדנו אותות ברורים, ואלוהים מנחה את אשר יחפוץ אל דרך הישר.

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعۡنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٨﴾

48. והם אומרים: הנה אנו מאמינים באלוהים ובשליח [הנביא] ומצייתים, ולאחר מכן מפנה עורף קבוצה מהם ואין אלה מאמינים [כלל].

وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٩﴾

49. ובעת שייקראו אל אלוהים ואל שליחו לִשְׁפֹּט ביניהם, [תיראה] קבוצה מהם מפנה עורף.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ مُذۡعِنِينَ ﴿٥٠﴾

50. אך אם תהיה הזכות להם, יבואו אליו ממושמעים.

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرۡتَابُوٓاْ أَمۡ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَرَسُولُهُۥۚ بَلۡ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٥١﴾

51. האם בליבותיהם חולי או בנפשם מוטל הספק או כבש אותם פחד פֶּן יקפח אותם אלוהים ושליחו [במשפט]? לא ולא! כי אם אלה הֵמָּה הפושעים.

إِنَّمَا كَانَ قَوۡلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ أَن يَقُولُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥٢﴾

52. אך לא היה דבר המאמינים כאשר נקראו אל אלוהים ושליחו למען ישפוט ביניהם, אלא שיאמרו: שמענו ונשמענו, ואלה הם המצליחים.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ﴿٥٣﴾

53. והוא זה אשר יישמע לאלוהים ולשליחו, ויירא את אלוהים ויישמר ממנו- הנה אלה הם הזוכים.

۞وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِنۡ أَمَرۡتَهُمۡ لَيَخۡرُجُنَّۖ قُل لَّا تُقۡسِمُواْ طَاعَةٞ مَّعۡرُوفَةٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٥٤

54. והם נשבעו באלוהים שבועה מודגשת [באומרם]: אם תצווה עליהם אכן ייצאו, אמור: אל תישבעו, [כי אם הנדרש מכם הוא] לציית לצדק, אכן אלוהים יודע את מעשיכם.

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيۡكُم مَّا حُمِّلۡتُمۡۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهۡتَدُواْۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٥٥

55. אמור: שימעו לאלוהים ולשליחו, ואם תפנו עורף, הרי שעליו מילוי חובתו ועליכם מילוי חובתכם, ואם תצייתו לו, תגיעו לדרך הישר, ואין חובת השליח אלא להעביר את [המסר] ברור [וגלוי].

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسۡتَخۡلِفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ كَمَا ٱسۡتَخۡلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمۡ دِينَهُمُ ٱلَّذِي ٱرۡتَضَىٰ لَهُمۡ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعۡدِ خَوۡفِهِمۡ أَمۡنٗاۚ يَعۡبُدُونَنِي لَا يُشۡرِكُونَ بِي شَيۡـٔٗاۚ وَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٥٦

56. [הנה] הבטיח אלוהים לאלה מכם אשר האמינו ועשו את הטוב, שאכן יקבע אותם כיורשים בארץ, כפי שקבע את קודמיהם, ושיחזק להם את דתם אשר רצה להם ושיחליף את יראתם לביטחון [ולשלווה] - יעבדוני ולא ישתפו בי דבר; וכל הכופר אחרי כן, הרי הֵמָּה הפושעים.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٥٧

57. ועירכו את התפילה ותנו את הצדקה ושימעו בקול השליח, למען ימחול לכם [אולהים].

لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٥٨

58. ואל יעלה בדעתך שהכופרים מכריעים בארץ, הנה מושבם גֵיהִנּוֹם, וזה אכן הסוף המקולל.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَـٰنُكُمۡ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ مِنكُمۡ ثَلَـٰثَ مَرَّٰتٖۚ مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ ٱلۡفَجۡرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ ٱلۡعِشَآءِۚ ثَلَٰثُ عَوۡرَٰتٖ لَّكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ بَعۡدَهُنَّۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٩﴾

59. הוי המאמינים, חובה על אלה אשר בהם שלטה ימינכם ואלה אשר טרם בגרו מבינכם, לבקש את רשותכם [בטרם יופיעו בקרבכם] שלוש פעמים [ביום], לפני תפילת השחר, וכאשר תסירו את בגדיכם בצוהורי ימי [הקיץ], ואחרי תפילת הערב המאוחר [אל-עישאʹ], אלה הן שלוש עִתּוֹת פרטיות [וצינעה] לכם, לא תהיה בכם אשמה ולא בהם, לאחר מכן- הופיעו זה בפני זה והתעסקו איש עם רעהו, כך מבהיר לכם אלוהים את האותות, ואלוהים יודע וחכם.

وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٦٠﴾

60. ועת יגיעו הילדים מבינכם לבגרות, מחובתם לבקש רשתוכם כפי שנהגו קודמיהם, כך מבאר לכם אלוהים את האותות, ואלהים יודע וחכם.

نِكَاحٗا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۢ بِزِينَةٖۖ وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٦١﴾

61. והנשים המבוגרות אשר עברו את גיל הנישואין [ואין להן תקווה להינשא לאיש], לא יהיה עלהן חטא להסיר מבגדיהן מבלי לחשוף את [נקודות] יופיין, ואם תימנענה מזאת עדיף להן- ואלוהים שומע ויודע.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ أَن تَأۡكُلُواْ مِنۢ بُيُوتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ

62. אין על העיוור אשמה ולא על הפיסח אשמה ולא על החולה אשמה ולא עליכם אתם אשמה, שתאכלו בבתיכם או בבתי אבותיכם

أُمَّهَٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ إِخۡوَٰنِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَعۡمَٰمِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخۡوَٰلِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمۡ أَوۡ مَا مَلَكۡتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوۡ صَدِيقِكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَأۡكُلُواْ جَمِيعًا أَوۡ أَشۡتَاتٗاۚ فَإِذَا دَخَلۡتُم بُيُوتٗا فَسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ تَحِيَّةٗ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُبَٰرَكَةٗ طَيِّبَةٗۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿٦٢﴾

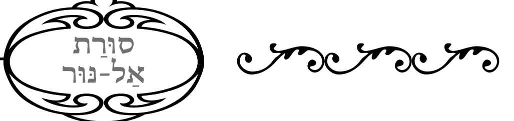
או בבתי אימהותיכם או בבתי אחיכם או בבתי אחיותיכם או בבתי דודיכם [אחי אביכם] או בבתי דודותיכם [אחיות אביכם] או בבתי דודיכם [אחי אמכם] או בבתי דודותיכם [אחיות אמכם] או בבית אשר בידכם [הופקדו] מפתחותיו או בבית חברכם, ואין עליכם אשמה אם תאכלו ביחד או לבד, ובעת תבואו אל בתים ברכו איש את רעהו בשלום, ברכת שלום מבורכת וטובה מאת אלוהים, כך מבהיר לכם אלוהים את המצוות למען תבינו.

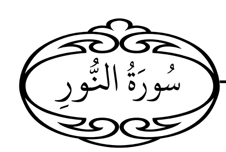
إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُواْ مَعَهُۥ عَلَىٰٓ أَمۡرٖ جَامِعٖ لَّمۡ يَذۡهَبُواْ حَتَّىٰ يَسۡتَـٔۡذِنُوهُۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَـٔۡذِنُونَكَ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ فَإِذَا ٱسۡتَـٔۡذَنُوكَ لِبَعۡضِ شَأۡنِهِمۡ فَأۡذَن لِّمَن شِئۡتَ مِنۡهُمۡ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمُ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٦٣﴾

63. אכן המאמינים [הם אלה] אשר האמינו באלוהים ובשליחו [בצדק], ובהיותם עמו [לדון] בענין ציבורי, לא יקומו ללכת עד אשר יבקשו רשות. הנה אלה המבקשים את רשותך, אכן הֵמָּה המאמינים באלוהים ובשליחו. על-כן, בעת שיבקשו רשות ללכת לענין [דחוף להם], תן את רשותך למי שתחפוץ מהם, ובקש להם מחילה וסליחה מאת אלוהים. אכן אלוהים סַלָּח ורחום.

لَّا تَجۡعَلُواْ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ بَيۡنَكُمۡ كَدُعَآءِ بَعۡضِكُم بَعۡضٗاۚ قَدۡ يَعۡلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمۡ لِوَاذٗاۚ فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ

64. אל תפנו אל הנביא בדברים כפניית האחד מכם לחברו, הנה אלוהים יודע את אלה מכם אשר

يُخَالِفُونَ عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ
أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٤

מתגנבים למען יחמקו וייצאו איש אחרי רעהו, [על-כֵּן] שייזהרו אלה המסרבים לפקודתו, פֶּן יפגע בהם אסון או ינחת עליהם עונש כבד.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قَدۡ
يَعۡلَمُ مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ وَيَوۡمَ يُرۡجَعُونَ إِلَيۡهِ
فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُواْۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمُۢ ٦٥

65. הרי אך לאלוהים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, והוא מודע למצב שאתם בו, וביום שישובו אליו יזכיר להם את אשר עשו, ואלוהים מקיף דעת בכל.

مَكِّيَّة وآياتها ٧٨

סוּרַת אַל-פֻרְקאן

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 78

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ٢

ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدٗا وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٞ فِي ٱلۡمُلۡكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖ فَقَدَّرَهُۥ تَقۡدِيرٗا ٣

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةٗ لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتٗا وَلَا حَيَوٰةٗ وَلَا نُشُورٗا ٤

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ إِفۡكٌ ٱفۡتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيۡهِ قَوۡمٌ ءَاخَرُونَۖ فَقَدۡ جَآءُو ظُلۡمٗا وَزُورٗا ٥

وَقَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٱكۡتَتَبَهَا فَهِيَ تُمۡلَىٰ عَلَيۡهِ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٦

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. מבורך הוא זה אשר הוריד את "הפורקאן" על עבדו, למען יהיה לכלל העולם שליח מזהיר.

3. זה אשר לו מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, ולא לקח לו ילד, ולא היה לו שותף במלכות, והוא אשר ברא כל דבר לפי מידה מדוייקת.

4. [אך הכופרים] אימצו לעצמם מבלעדו אילים אחרים, שאין בידם לברוא שום דבר, והם נבראים, ואינם שולטים במוות ולא בחיים, ולא בתחיית המתים.

5. ואלה אשר כפרו אמרו: אין זה אלא שקר אשר בדה אותו, והוא נעזר באחרים, אכן אלה עשו מעשה נפשע ושקרי.

6. ואמרו: אין אלה אלא סיפורי קדמונים, אשר ביקש שיכתבו לו אותם, והם משמיעים לו אותם יומם ולילה.

قُلۡ أَنزَلَهُ ٱلَّذِي يَعۡلَمُ ٱلسِّرَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧

7. אמור: הוריד אותו זה היודע את כל סודות הַשָּׁמַיִם והארץ, אכן הוא סַלָּח ורחום.

وَقَالُواْ مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأۡكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشِي فِي ٱلۡأَسۡوَاقِ لَوۡلَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مَلَكٞ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ٨

8. והם אמרו: איזה נביא הוא זה האוכל את האוכל [שלנו] והולך בשווקים? מדוע לא יורד אליו מלאך שיהיה מזהיר לידו?

أَوۡ يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٞ يَأۡكُلُ مِنۡهَاۚ وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٩

9. או יוטל אליו אוצר, או יהיה לו גן ממנו יאכל, והוסיפו הפושעים לומר: אין אתם הולכים אלא בעקבות אדם אשר אחז בו כישוף.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ١٠

10. ראה למה המשילו אותך, וכך הם תעו ולא יוכלו למצוא את הדרך.

تَبَارَكَ ٱلَّذِيٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيۡرٗا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ وَيَجۡعَل لَّكَ قُصُورَۢا ١١

11. יתברך הוא זה אשר אם יחפוץ, יתן לך טוב מזה, גנות אשר יזרמו נהרות מתחתיהם, וארמונות יעניק לך.

بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلسَّاعَةِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ١٢

12. אך הם התכחשו ל- [יום] השעה, ואנו קבענו למתכחשים ל- [יום] השעה אש בוערת.

إِذَا رَأَتۡهُم مِّن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ سَمِعُواْ لَهَا تَغَيُّظٗا وَزَفِيرٗا ١٣

13. כאשר תבחין בהם מרחוק, ישמעו [ממנה] את נהמת הזעמה ו- [פליטות] הנשיפה.

وَإِذَآ أُلۡقُواْ مِنۡهَا مَكَانٗا ضَيِّقٗا مُّقَرَّنِينَ دَعَوۡاْ هُنَالِكَ ثُبُورٗا ١٤

14. וכאשר יישלחו אל מקום צר בתוכה, כשהם כבולים באזיקים [וחסרי אונים], שם יבקשו לעצמם את המוות והחורבן.

لَّا تَدۡعُواْ ٱلۡيَوۡمَ ثُبُورٗا وَٰحِدٗا وَٱدۡعُواْ ثُبُورٗا كَثِيرٗا ١٥

15. אל תבקשו היום [שיבוא עליכם] חורבן אחד, כי אם בקשו [לעצמכם] חורבנות רבים.

قُلۡ أَذَٰلِكَ خَيۡرٌ أَمۡ جَنَّةُ ٱلۡخُلۡدِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۚ كَانَتۡ لَهُمۡ جَزَآءٗ وَمَصِيرٗا ١٦

16. אמור: האם זה [הדבר] העדיף, או גינת הנצח אשר הובטחה ליראי הַשָּׁמַיִם, כגמול להם ומקום מרגוע קבוע.

لَّهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعۡدٗا مَّسۡـُٔولٗا ١٧

17. להם בה, לנצח כל אשר יחפצו, וזוהי הבטחה מהימנה מאת ריבונך.

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمۡ أَضۡلَلۡتُمۡ عِبَادِي هَٰٓؤُلَآءِ أَمۡ هُمۡ ضَلُّواْ ٱلسَّبِيلَ ١٨

18. וביום אשר יאסוף אותם יחד עם אלה אשר הם עובדים מבלעדי אלוהים, והוא ישאלם: האם אתם התעיתם את עבדיי אלה, או הם איבדו את הדרך?

قَالُواْ سُبۡحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِي لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعۡتَهُمۡ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ نَسُواْ ٱلذِّكۡرَ وَكَانُواْ قَوۡمَۢا بُورٗا ١٩

19. [הם] יאמרו: יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ [אלוהים],לא היה יאה לנו לקחת לעצמנו מגינים זולתך, אלא שהינחת להם ולאבותיהם להתענג, עד אשר שכחו את האזהרה, והביאו על עצמם חורבן [והרס].

فَقَدۡ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسۡتَطِيعُونَ صَرۡفٗا وَلَا نَصۡرٗاۚ وَمَن يَظۡلِم مِّنكُمۡ نُذِقۡهُ عَذَابٗا كَبِيرٗا ٢٠

20. [ואז אנו נאמר למעריציהם]: הנה הם הכחישו את דבריכם, ועתה לא תוכלו למנוע דבר, ולא להציל את עצמכם, וכל הפושע מכם יטעם עונש כבד.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمۡ لَيَأۡكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشُونَ فِي ٱلۡأَسۡوَاقِۗ وَجَعَلۡنَا بَعۡضَكُمۡ لِبَعۡضٖ فِتۡنَةً أَتَصۡبِرُونَۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرٗا ٢١

21. ולא שלחנו לפניך שליחים כלשהם אלא [מבין] צורכי המזון ופוקדי השווקים. ואנו העמדנו את חלקכם בניסיון לעומת החלק האחר, למען [נראה] האם תעמדו בסבל. ואכן אלוהיך מבחין בכל.

۞وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَوۡ نَرَىٰ رَبَّنَاۗ لَقَدِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ وَعَتَوۡ عُتُوّٗا كَبِيرٗا ٢٢

22. ואלה שאינם מצפים לפגוש אותנו יאמרו: מדוע לא יופיעו בקרבנו מלאכים [מן הַשָּׁמַיִם], או נראה את [אלוהים] ריבוננו [במו עינינו]? אכן אחזה בנפשם הגאווה והרחיקו לכת בשחצנות יתרה.

يَوۡمَ يَرَوۡنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشۡرَىٰ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُجۡرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجۡرٗا مَّحۡجُورٗا ٢٣

23. [כי] ביום בו יראו את המלאכים, אזי לא תהיה בשורה באותו יום לחוטאים, והמלאכים יכריזו [שגן העדן בפניהם] סגור ומסוגר.

وَقَدِمۡنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُواْ مِنۡ عَمَلٖ فَجَعَلۡنَٰهُ هَبَآءٗ مَّنثُورًا ٢٤

24. ונפנה אל המעשה אשר עשו, ונהפוך אותו לחלקיקי אבק מפוררים.

أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ يَوۡمَئِذٍ خَيۡرٞ مُّسۡتَقَرّٗا وَأَحۡسَنُ مَقِيلٗا ٢٥

25. ודיירי גן העדן ביום ההוא יושבים במעון הטוב והנאה ביותר, ונהנים משלוות המנוחה [בצוהרי היום].

وَيَوۡمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلۡغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ٢٦

26. וביום אשר בו ייבקעו הַשָּׁמַיִם מבעד לעננים, והמלאכים יישלחו ממרומים בהמוניהם.

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا ٢٧

27. מלכות האמת ביום ההוא הינה של [אלוהים] הרחמן, ואותו היום קשה הוא לכופרים.

وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٨

28. וביום ההוא ינשוך החוטא את ידיו [בצער] ויאמר: הלוואי והלכתי עם הנביא בדרכו.

يَٰوَيْلَتَىٰ لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٢٩

29. אוי לי, הלוואי שלא לקחתי לי את פלוני לידיד נפש.

لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ ٱلذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِى ۗ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِلْإِنسَٰنِ خَذُولًا ٣٠

30. הוא אכן הרחיק אותי מדרך הקוראן אשר כבר הִגִּיעַנִי, אכן השטן בוגדני הוא לבן האדם.

وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِى ٱتَّخَذُوا۟ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ٣١

31. והשליח יאמר: אֱלֹהַי! הנה בני עמי[הזניחו] את הקוראן הזה והתייחסו אליו בביטול.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ٣٢

32. וכך קבענו לכל נביא אויב מבין הפושעים, ודי בְּאֱלוֹהֶיךָ מנחה למישרין ומושיע.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا ٣٣

33. והכופרים אמרו: מדוע לא הורד אליו הקוראן בבת אחת? [אכן הורדנוהו בשיטה זו] כדי לחזק בו את ליבך, והיטבנו לארגן אותו בסגנון מופתי.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٤

34. ולא יביאו בפניך משל כלשהו מבלי שנמציא לך דבר אמת לפתרונו ובהסבר היעיל ביותר.

ٱلَّذِينَ يُحۡشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُوْلَٰٓئِكَ شَرّٞ مَّكَانٗا وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ﴿٣٥﴾

35. אלה אשר ייאספו כשהם זוחלים על פניהם אל אש הַגֵּיהִנּוֹם, [אכן] אלה במקום הרע ביותר, והם סוטים מכולם מדרך הישר.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرٗا ﴿٣٦﴾

36. ואנו נָתַנּוּ למשה את הספר, וקבענו עמו את אחיו אהרון כיד ימינו.

فَقُلۡنَا ٱذۡهَبَآ إِلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرۡنَٰهُمۡ تَدۡمِيرٗا ﴿٣٧﴾

37. ואמרנו: לכו שניכם אל העם אשר כיחשו באותותינו, ואחרי כן השמדנו אותם כליל.

وَقَوۡمَ نُوحٖ لَّمَّا كَذَّبُواْ ٱلرُّسُلَ أَغۡرَقۡنَٰهُمۡ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ لِلنَّاسِ ءَايَةٗۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمٗا ﴿٣٨﴾

38. ועם נח, כאשר התכחשו לשליחים, הטבענו אותם ועשינו אותם אות לכלל האדם, והכנו לפושעים עונש כואב.

وَعَادٗا وَثَمُودَاْ وَأَصۡحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونَۢا بَيۡنَ ذَٰلِكَ كَثِيرٗا ﴿٣٩﴾

39. ואנו [השמדנו] את "עאד" ואת "תַ'מוּד" ואת "בַּעֲלֵי הַבְּאֵר" ודורות רבים ביניהם.

وَكُلّٗا ضَرَبۡنَا لَهُ ٱلۡأَمۡثَٰلَۖ وَكُلّٗا تَبَّرۡنَا تَتۡبِيرٗا ﴿٤٠﴾

40. לכל אלה היצגנו משלים [לחשבון נפש], ואת כולם השמדנו כליל.

وَلَقَدۡ أَتَوۡاْ عَلَى ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِيٓ أُمۡطِرَتۡ مَطَرَ ٱلسَّوۡءِۚ أَفَلَمۡ يَكُونُواْ يَرَوۡنَهَا بَلۡ كَانُواْ لَا يَرۡجُونَ نُشُورٗا ﴿٤١﴾

41. והם אכן עברו על פני העיר אשר ספגה את המטר הרע, האם לא הבחינו בה? אדרבא, אלא שהם מתנכרים לבואו של יום התקומה.

وَإِذَا رَأَوۡكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِي بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا لَوۡلَآ أَن صَبَرۡنَا عَلَيۡهَاۚ وَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ حِينَ يَرَوۡنَ ٱلۡعَذَابَ مَنۡ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

أَرَءَيۡتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيۡهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾

أَمۡ تَحۡسَبُ أَنَّ أَكۡثَرَهُمۡ يَسۡمَعُونَ أَوۡ يَعۡقِلُونَۚ إِنۡ هُمۡ إِلَّا كَٱلۡأَنۡعَٰمِ بَلۡ هُمۡ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾

أَلَمۡ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيۡفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوۡ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنٗا ثُمَّ جَعَلۡنَا ٱلشَّمۡسَ عَلَيۡهِ دَلِيلٗا ﴿٤٦﴾

ثُمَّ قَبَضۡنَٰهُ إِلَيۡنَا قَبۡضٗا يَسِيرٗا ﴿٤٧﴾

وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا وَٱلنَّوۡمَ سُبَاتٗا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورٗا ﴿٤٨﴾

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦۚ وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ طَهُورٗا ﴿٤٩﴾

42. ובראותם אותך לא יִתְיַחֲסוּ אליך אלא בלעג [באומרם]: הַאֻמְנָם זהו אשר שלח אלוהים כשליח?

43. הוא אכן כמעט והרחיק אותנו מהאלים שלנו, לולא היינו נחושים לדבוק בהם, אך בסוף הם בוודאי יֵדְעוּ כאשר יבחינו בעונש, מי הם התועים בדרך.

44. האם שמת את ליבך אל זה שלקח לעצמו, בתור אלוהיו, את תאוות נפשו, והאם אתה המופקד על שמירתו?

45. הַאֻמְנָם סבור אתה שמרביתם שומעים ומבינים ענין? [הרי] אין הם אלא [כעדרי] הבהמות, ואף הם בשביל הַתְּעִיָּה הגדולה יותר.

46. האם לא ראית את אלוהיך כיצד הוא האריך את הצל, ולו חפץ היה, עשה אותו קבוע ויציב? ועשינו את [תנועת] השמש מחוון לצורתו.

47. ולאחר מכן אספנו אותו אלינו בהדרגה.

48. והוא אלוהים אשר קבע לכם את הלילה לכסות, ואת השינה למנוחה, ואת היום לעירות וליצירה.

49. והוא אשר שלח את הרוחות כבשורה טובה [המקדמת] את רחמיו, והורדנו מן הַשָּׁמַיִם מים טהורים.

لِّنُحْـِۧيَ بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُۥ مِمَّا خَلَقْنَآ أَنْعَٰمًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ٥٠

50. למען נַחֲיֶה בהם ארץ מתה, ונשקה בהם מאשר בראנו, בהמות ובני אדם רבים.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا۟ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٥١

51. ואנו אכן הסברנו בפניהם את הקוראן מפורשות למען ישכילו, אך מרבית האנשים מיאנו אלא להתכחש.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ٥٢

52. ולו חפצים היינו, שלחנו בכל עיר [נביא] מזהיר.

فَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدْهُم بِهِۦ جِهَادًا كَبِيرًا ٥٣

53. על-כֵּן אל תשמע בקול הכופרים, וצא נגדם בעזרת הקוראן הזה למאבק עיקש.

۞ وَهُوَ ٱلَّذِى مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ٥٤

54. והוא [אלוהים] אשר הריץ את שני הימים לזרום, זה מתוק ומרווה וזה מלוח ומר, והקים ביניהם חייץ סגור ומסוגר.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٥٥

55. והוא אשר ברא מן המים אדם והקים ממנו שושלות קרובים מיחסי נישואין וגיסים, ואכן אלוהיך הכל יכול.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرًا ٥٦

56. ומבלעדי אלוהים הם עובדים את אשר אינו מסוגל להועיל להם או להזיק, והנה הכופר מסייע נגד ריבונו.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٥٧

57. ואנו לא שלחנו אותך אלא מבשר ומזהיר.

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٥٨﴾

58. אמור: אין אני שואל אתכם שכר על כך, זולתי שימצא מכם מי שיבקש לסלול לעצמו אל אלוהים דרך.

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

59. ובטח ב- [אלוהיך] החי אשר לא ימות, ושבח את תהילתו, ודי בו לדעת את חטאי הבריות [שברא].

ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ ٱلرَّحْمَٰنُ فَسْـَٔلْ بِهِۦ خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

60. זה אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ וכל אשר ביניהם בשישה ימים. אחרי כן התנשא על כס הכבוד, [הוא] הרחמן, שאל אודותיו כל היודע דבר.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسْجُدُوا۟ لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا۟ وَمَا ٱلرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦١﴾

61. ועת שייאמר להם: השתחוו ל- [אלוהים] הרחמן, יאמרו: מיהו הרחמן? האם נשתחווה לכל אשר תצווה עלינו? והם הוסיפו סלידה ושנאה.

تَبَارَكَ ٱلَّذِى جَعَلَ فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴿٦٢﴾

62. יתברך [אלוהים] אשר קבע בַּשָּׁמַיִם את מקומות הכוכבים, וקבע ביניהם מוקד תאורה וירח מאיר.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

63. והוא אשר קבע את הלילה ואת היום לבוא ברציפות [זה אחר זה] לטובת כל החפץ להיזכר [באלוהים] או להודות [לו].

وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ﴿٦٤﴾

64. ועובדי [אלוהים] הרחמן הם אלה המהלכים עלי אדמות בענווה, ואם יפנו הנבערים אליהם בדברים, יגידו: שלום!

وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمۡ سُجَّدٗا وَقِيَٰمٗا ﴿٦٥﴾

65. ו- [הם] אלה המבלים את הלילה משתחווים לריבונם ועומדים [לכבודו] בתפילה.

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصۡرِفۡ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

66. והם אלה האומרים: אלוהים, הרחק מאתנו את עונש הַגֵּיהִנּוֹם, אכן עונש הגֵיהִנּוֹם עינוי נוראי הוא.

إِنَّهَا سَآءَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ﴿٦٧﴾

67. אכן רע הַגֵּיהִנּוֹם כמשכן ארעי או כמשכן קבע.

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُواْ لَمۡ يُسۡرِفُواْ وَلَمۡ يَقۡتُرُواْ وَكَانَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ قَوَامٗا ﴿٦٨﴾

68. והם אלה שעם הוציאם [את כספם] לא יתהללו ולא יקפצו ידם, כי אם ישמרו על דרך ביניים.

وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ يَلۡقَ أَثَامٗا ﴿٦٩﴾

69. ואלה שאינם משתפים עם אלוהים אלוה אחר [כלשהו], ולא יהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים אלא בצדק, ואינם נואפים, וכל העושה זאת ייענש על חטאו.

يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ فِيهِۦ مُهَانًا ﴿٧٠﴾

70. יוכפל לו העונש ביום הדין והוא יישא אותו בחרפה.

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٧١﴾

71. פרט לאלה [המתחרטים בצער] וחוזרים להאמין ולעשות מעשים טובים, אלה ימיר אלוהים את מעשיהם הרעים לטובים, והנה אלוהים סַלָּח ורחום.

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ مَتَابٗا ﴿٧٢﴾

72. אכן המתחרטים [וחוזרים] לעשות את הטוב, הרי שהם שבים אל אלוהים בחרטה אמיתית.

وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّواْ بِٱللَّغۡوِ مَرُّواْ كِرَامٗا ﴿٧٣﴾

73. ואלה שאינם מעידים עדות שקר, ובעוברם על פני דוברי ההבל יעברו באצילות נפש.

وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَمۡ يَخِرُّواْ عَلَيۡهَا صُمّٗا وَعُمۡيَانٗا ﴿٧٤﴾

74. ואלה אשר בעת שמזכירים להם את אותות ריבונם, לא ייפלו עם שמיעתם כחרשים ועיוורים.

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبۡ لَنَا مِنۡ أَزۡوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعۡيُنٖ وَٱجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٥﴾

75. ואלה האומרים: אלוהינו, הב לנו מנשותינו ומצאצאינו קורת רוח, ושים אותנו מופת ליראי שָׁמַיִם.

أُوْلَٰٓئِكَ يُجۡزَوۡنَ ٱلۡغُرۡفَةَ بِمَا صَبَرُواْ وَيُلَقَّوۡنَ فِيهَا تَحِيَّةٗ وَسَلَٰمًا ﴿٧٦﴾

76. אלה יזכו בחדרים העליונים [בגן העדן] על שעמדו בניסיון, ושם יתקבלו בברכה ובשלום.

خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ﴿٧٧﴾

77. לעולמים יהיו בו – מה טוב [גן העדן] למרגוע ולמושב קבע.

قُلۡ مَا يَعۡبَؤُاْ بِكُمۡ رَبِّي لَوۡلَا دُعَآؤُكُمۡۖ فَقَدۡ كَذَّبۡتُمۡ فَسَوۡفَ يَكُونُ لِزَامَۢا ﴿٧٨﴾

78. אמור [לכופרים]: לא היה אלוהים שם לב אליכם, לולא קריאתכם [אליו], אך [עתה] בגלל התכחשותכם העיקשת, אזי העונש הנו לכם צמוד ונצחי.

סוּרַת אַל-שֻׁעַרַא׳

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 228

مَكِّيَّة وآياتها ٢٢٨

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

2. ט.ס.מ. [טא.סין.מים.].

طسٓمٓ ٢

3. אלה הם אותות הספר הנהיר.

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٣

4. הַאֻמְנָם תמית את עצמך מצער על שאינם מאמינים?

لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ٤

5. אם נרצה, נוריד עליהם מן הַשָּׁמַיִם אות, אשר ייכנעו לו צוואריהם מושפלים.

إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ٥

6. ולא מגיעה אליהם מאת [אלוהים] הרחמן אזהרה כלשהי, שאינם סרים ממנה ומפנים עורף.

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ مُحۡدَثٍ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ٦

7. והם אכן מייחסים [לאותות אלוהים] שקר; אך בוא יבוא היום ויתוודעו אל אשר לעגו לו.

فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٧

8. האינם מביטים אל האדמה, כמה הצמחנו בה מכל זוג משובח.

أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَمۡ أَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ كَرِيمٍ ٨

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

9. אכן בזאת להם אות; אך מרביתם אינם מאמינים.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾

10. ואכן ריבונך הוא הגיבור והרחום.

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

11. ו-[זכור] עת קרא אלוהיך אל משה לאמור: בוא אל העם הפושעים.

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

12. עם פרעה; הַאֻמְנָם אין בם יראת הבורא?

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

13. אמר [משה]: אֱלֹהַי, חושש אני שמא ידחו אותי ככוזב.

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٤﴾

14. ובליבי תהיה צרה, ולשוני תכבד, שלח נא לקרוא אל [אחי] אהרון.

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

15. ולהם נגדי נקמת דם, ויירא אני פֶּן יהרגוני.

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

16. אמר [אלוהים]: לא ולא, לכו אֵפוֹא שניכם באותותינו, ואנו עמכם שומעים [לתפילותיכם].

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

17. ובואו שניכם אל פרעה ואמרו לו: הנה אנו שליחי ריבון העולמים.

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

18. [הבה] שלח עמנו את בני ישראל.

قَالَ أَلَمۡ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدٗا وَلَبِثۡتَ فِينَا مِنۡ عُمُرِكَ سِنِينَ ١٩

19. אמר [פרעה: הוי משה], האם לא גידלנו אותך בינינו בהיותך ילד, ושהית בתוכנו שנים [רבות] מחייך?

وَفَعَلۡتَ فَعۡلَتَكَ ٱلَّتِي فَعَلۡتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٠

20. ועשית את המעשה שעשית, בהיותך כפוי טובה [לנו].

قَالَ فَعَلۡتُهَآ إِذٗا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ٢١

21. אמר [משה]: עשיתי זאת בטעות בהיותי נבוך ומבולבל.

فَفَرَرۡتُ مِنكُمۡ لَمَّا خِفۡتُكُمۡ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكۡمٗا وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٢

22. לכן ברחתי מפניכם, כי פחדתי מכם; ואז ברך אותי אלוהים בחוכמה ובמשפט, ועשני מן השליחים.

وَتِلۡكَ نِعۡمَةٞ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنۡ عَبَّدتَّ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٢٣

23. האם החסד אשר חננת אותי בו [מזכה אותך] לשעבד את [כל] בני ישראל?

قَالَ فِرۡعَوۡنُ وَمَا رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٤

24. אמר פרעה: ומה הוא ריבון העולמים?

قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٢٥

25. אמר [משה]: הוא ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, אם אכן מאמינים אתם.

قَالَ لِمَنۡ حَوۡلَهُۥٓ أَلَا تَسۡتَمِعُونَ ٢٦

26. אמר [פרעה] לאלה הסובבים אותו: האינכם שומעים?

قَالَ رَبُّكُمۡ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٧

27. אמר [משה]: הוא ריבונכם וריבון אבותיכם הראשונים.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرۡسِلَ إِلَيۡكُمۡ لَمَجۡنُونٞ ﴿٢٨﴾

28. אמר [פרעה]: אכן שליחכם [זה] אשר נשלח אליכם משוגע.

قَالَ رَبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿٢٩﴾

29. [והוסיף משה] לאמור: הוא ריבון המזרח והמערב וכל אשר ביניהם, לו רק הייתם מבינים.

قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذۡتَ إِلَٰهًا غَيۡرِى لَأَجۡعَلَنَّكَ مِنَ ٱلۡمَسۡجُونِينَ ﴿٣٠﴾

30. אמר [פרעה]: אם תיקח לך אלוה זולתי, אני לכן אשימך בין האסירים.

قَالَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكَ بِشَىۡءٖ مُّبِينٖ ﴿٣١﴾

31. אמר[משה]: מה? אף אם אביא בפניך דבר ברור.

قَالَ فَأۡتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

32. אמר [פרעה]: הבא אותו אם אכן דובר אמת אתה.

فَأَلۡقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ﴿٣٣﴾

33. ואז היטיל [משה] את מטהו, והנה הוא נחש גלוי [למראה העין].

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيۡضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿٣٤﴾

34. והוציא את ידו, והנה היא לבנה [לעיני הצופים].

قَالَ لِلۡمَلَإِ حَوۡلَهُۥٓ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٞ ﴿٣٥﴾

35. אמר[פרעה] לאלה הסובבים אותו: אכן זה מכשף מאומן.

يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُم بِسِحۡرِهِۦ فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ ﴿٣٦﴾

36. שואף הוא להוציאכם מארצכם בעזרת כישופיו, [על-כן] מה עצתכם לעשות?

قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَٱبۡعَثۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٣٧﴾

37. אמרו: עכב אותו ואת אחיו, לזמן מה, ושלח אל הערים צווים לאסיפה ציבורית [אסיפת עם כללית].

يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٖ ﴿٣٨﴾

38. אשר יביאו אליך כל מכשף מאומן.

فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ﴿٣٩﴾

39. והמכשפים נאספו במועד היום שנקבע.

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلۡ أَنتُم مُّجۡتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

40. ונאמר לאנשים: [בואו] והתכנסו גם אתם.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿٤١﴾

41. אולי נלך אחרי המכשפים, אם ידם תהיה על העליונה.

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُواْ لِفِرۡعَوۡنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجۡرًا إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿٤٢﴾

42. וכאשר הִגִּיעוּ המכשפים, אמרו לפרעה: האם נבוא על שכרנו אם נהיה אנו הגוברים?

قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

43. אמר: אכן כן, ואתם בוודאי תהיו מן המועדפים.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ﴿٤٤﴾

44. אמר להם משה: השליכו את אשר בכוונתכם להשליך.

فَأَلۡقَوۡاْ حِبَالَهُمۡ وَعِصِيَّهُمۡ وَقَالُواْ بِعِزَّةِ فِرۡعَوۡنَ إِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿٤٥﴾

45. והם השליכו את חבליהם ואת מקלותיהם ואמרו: בעזרת כבוד פרעה אנחנו מנצחים.

فَأَلۡقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ﴿٤٦﴾

46. ואז השליך משה את מטהו, והנה הוא חוטך ובולע את כל אשר הם זייפו להציג.

فَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿٤٧﴾

47. ואז נפלו המכשפים סוגדים.

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٨﴾

48. והכריזו: הנה מאמינים אנו בריבון העולמים.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿٤٩﴾

49. אלוהי משה ואהרון.

قَالَ ءَامَنتُمۡ لَهُۥ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحۡرَ فَلَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَۚ لَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٥٠﴾

50. אמר פרעה: האמנתם בו בטרם אתיר לכם, אכן הוא מנהיגכם אשר לימד אתכם את הכישוף, על-כן תיווכחו לדעת [את גמול מעשיכם]. אני אכן כרות אכרות את ידיכם ואת רגליכם חלופות, ואצלוב את כולכם יחד.

قَالُواْ لَا ضَيۡرَۖ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

51. והם אמרו: לא יאונה לנו רע, אנו אכן אל אלוהינו שבים.

إِنَّا نَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ أَوَّلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٥٢﴾

52. ומצפים אנו שיסלח לנו על חטאינו, בהיותנו ראשוני המאמינים.

۞وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَسۡرِ بِعِبَادِيٓ إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

53. והנחינו את משה לאמור: [קום והרחק] את מאמיניי באישון לילה, הנה אתם נרדפים.

فَأَرۡسَلَ فِرۡعَوۡنُ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٥٤﴾

54. ופרעה שלח לכל הערים [שליחים] שמזמינים להתקהלות.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَشِرۡذِمَةٞ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

55. [ואמר]: הנה אלה קבוצת [שוליים] זעומה.

وَإِنَّهُمۡ لَنَا لَغَآئِظُونَ ٥٦

56. והם אכן מעוררים את חמתנו.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ ٥٧

57. ואנו עומדים בהמוננו דרוכים על המשמר.

فَأَخۡرَجۡنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ٥٨

58. ועל-כּן סילקנו אותם מגנות ומעיינות מים.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٥٩

59. ומאוצרות [ומעמד] במעון מכובד.

كَذَٰلِكَۖ وَأَوۡرَثۡنَٰهَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٦٠

60. כך [היה], ואנו הענקנו אותם כירושה [וכנחלה] לבני ישראל.

فَأَتۡبَعُوهُم مُّشۡرِقِينَ ٦١

61. ו-[אנשי פרעה] רדפו אותם עם זריחת השמש.

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلۡجَمۡعَانِ قَالَ أَصۡحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدۡرَكُونَ ٦٢

62. וכאשר שני המחנות הבחינו זה בזה, אמרו אנשי משה: אנו עלולים להיתפס.

قَالَ كَلَّآۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ٦٣

63. לעולם לא, אמר [משה], הנה אֱלֹהַי עִמִּי והוא אשר ינחני.

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡبَحۡرَۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرۡقٖ كَٱلطَّوۡدِ ٱلۡعَظِيمِ ٦٤

64. ואז הורינו אל משה לאמור: הכה במטך את הים, והוא נקרע [לשניים], וכל חלק נראה כהר גבוה.

وَأَزۡلَفۡنَا ثَمَّ ٱلۡأٓخَرِينَ ٦٥

65. ומשכנו לשם את האחרים [מצבא פרעה].

وَأَنجَيۡنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ ٦٦

66. והיצלנו את משה ואת כל אשר עִמּוֹ יחד.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ۝٦٧

67. ואז הטבענו את האחרים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ۝٦٨

68. אֻמְנָם אות קיים בזה, אך מרביתם ממאנים להאמין.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ۝٦٩

69. ואכן ריבונך הוא הגיבור והרחום.

وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ إِبۡرَٰهِيمَ ۝٧٠

70. וקרא להם על אודות אברהם.

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا تَعۡبُدُونَ ۝٧١

71. עת אמר לאביו ולבני עמו: מהו זה שאתם עובדים?

قَالُواْ نَعۡبُدُ أَصۡنَامٗا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ۝٧٢

72. אמרו: פסלים אנו עובדים, אזי בהם נדבוק לעד.

قَالَ هَلۡ يَسۡمَعُونَكُمۡ إِذۡ تَدۡعُونَ ۝٧٣

73. אמר [אברהם]: הַאֻמְנָם הם שומעים אתכם כשאתם פונים אליהם?

أَوۡ يَنفَعُونَكُمۡ أَوۡ يَضُرُّونَ ۝٧٤

74. והאם הם [מסוגלים] להועיל לכם או להזיק?

قَالُواْ بَلۡ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ۝٧٥

75. אמרו: לא, כי אם מצאנו את אבותינו עושים כך.

قَالَ أَفَرَءَيۡتُم مَّا كُنتُمۡ تَعۡبُدُونَ ۝٧٦

76. אמר אברהם: היודעים אתם שאלה אשר אתם עובדים.

أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلۡأَقۡدَمُونَ ۝٧٧

77. אתם ואבותיכם הראשונים.

فَإِنَّهُمۡ عَدُوٌّ لِّيٓ إِلَّا رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٨

78. הם כולם אויבים לי, פרט לריבון העולמים.

ٱلَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهۡدِينِ ٧٩

79. הוא אשר ברא אותי, וכן אותי הוא שינחה.

وَٱلَّذِي هُوَ يُطۡعِمُنِي وَيَسۡقِينِ ٨٠

80. והוא אשר יאכילני וישקני.

وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ ٨١

81. ובעת מחלתי הוא אשר ישיב לי בריאות.

وَٱلَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحۡيِينِ ٨٢

82. והוא אשר ימיתני, ואז יקימני לתחייה.

وَٱلَّذِيٓ أَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي يَوۡمَ ٱلدِّينِ ٨٣

83. וממנו אני מצפה שיכפר על חטאיי ביום הדין.

رَبِّ هَبۡ لِي حُكۡمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ٨٤

84. אלוהים, הב לי חוכמה וקבלני עם הצדיקים.

وَٱجۡعَل لِّي لِسَانَ صِدۡقٖ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٨٥

85. והב לי לשון אמת מהימנה בדורות הבאים.

وَٱجۡعَلۡنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ٨٦

86. ועשיני מיורשי גנות המנעמים.

وَٱغۡفِرۡ لِأَبِيٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ٨٧

87. וסְלַח לאבי בהיותו מן הטועים.

وَلَا تُخۡزِنِي يَوۡمَ يُبۡعَثُونَ ٨٨

88. ואל תמיט עליי קלון ביום יקומו לתחייה.

يَوۡمَ لَا يَنفَعُ مَالٞ وَلَا بَنُونَ ٨٩

89. ביום שלא יועילו בו בנים ולא ממון.

إِلَّا مَنۡ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلۡبٖ سَلِيمٖ ٩٠

90. פרט לזה אשר יגיע אל אלוהיו בלב שלם.

وَأُزۡلِفَتِ ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ ٩١

91. ויקורב גן העדן אל יראי הַשָּׁמַיִם.

وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِلۡغَاوِينَ ٩٢

92. וייחשף הַגֵּיהִנּוֹם אל מול הסוטים.

وَقِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡبُدُونَ ٩٣

93. ואז ייאמר להם: היכן הם אלה [האלילים] אשר הייתם עובדים?

مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلۡ يَنصُرُونَكُمۡ أَوۡ يَنتَصِرُونَ ٩٤

94. מבלעדי אלוהים; האם הם מסוגלים להושיע לכם או להושיע לעצמם?

فَكُبۡكِبُواْ فِيهَا هُمۡ وَٱلۡغَاوُۥنَ ٩٥

95. והושלכו אל תוכה עם הסוטים.

وَجُنُودُ إِبۡلِيسَ أَجۡمَعُونَ ٩٦

96. וגדודי ״איבליס״ כולם יחדיו.

قَالُواْ وَهُمۡ فِيهَا يَخۡتَصِمُونَ ٩٧

97. ויאמרו [לאלילים] כשהם רבים בתוכה.

تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٩٨

98. בחיי אלוהים, אכן היינו בִּתְעִיָּה גדולה.

إِذۡ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩٩

99. כאשר נהגנו בכם [כשווים] לריבון העולמים.

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٠٠

100. ולא היטעו אותנו זולתי הפושעים.

فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ ١٠١

101. ועתה אין לנו מליץ יושר כלשהו.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ١٠٢

102. ולא ידיד חם.

فَلَوۡ أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ فَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

103. לו רק ניתן לנו לשוב לחיים, אנו נהיה מן המאמינים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٠٤

104. אכן אות [להם], בזאת, אלא שמרביתם ממאנים להאמין.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٥

105. אכן הנה ריבונך רב כוח הוא ורחום.

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ نُوحٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٠٦

106. [כמו כן] [הִנֵּה] עַם נֹחַ הִתְכַּחֲשׁוּ לשליחים.

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٠٧

107. עת אמר להם אחיהם נח: הלא תיראו מפני אלוהים?

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٠٨

108. הנני לכם שליח נאמן.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٠٩

109. ייראו, אֵפוֹא, מפני אלוהים ושימעו לי.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١١٠

110. ואין אני שואל אתכם שכר כשלהו תמורת זה, הנה שכרי מאת ריבון העולמים.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١١١

111.ייראו אֵפוֹא מפני אלוהים ושימעו לי.

۞قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلۡأَرۡذَلُونَ ١١٢

112. אמרו: הנאמין לך, ולא הלכו אחריך אלא הנבזים.

قَالَ وَمَا عِلۡمِي بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٣

113. אמר [נֹחַ]: ואיזה מידע לי על אשר היו הם עושים.

إِنۡ حِسَابُهُمۡ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّيۖ لَوۡ تَشۡعُرُونَ ١١٤

114. אין חשבונם אלא על אֱלֹהַי, לו רק ידעתם.

وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٥

115. ואין בכוונתי לגרש את המאמינים.

إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ١١٦

116. ואין אני אלא מזהיר גלוי.

قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمَرۡجُومِينَ ١١٧

117. אמרו: אם לא תחדל, הוי נֹחַ, אכן תהיה מסוקל עד מוות.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوۡمِي كَذَّبُونِ ١١٨

118. אמר: אֱלֹהַי! הנה בני עמי מתכחשים [לדבריי].

فَٱفۡتَحۡ بَيۡنِي وَبَيۡنَهُمۡ فَتۡحٗا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٩

119. על-כן מַצֵּה נא ביני ובינם את עומק הדין, והצל אותי ואת אשר עִמִּי מִ-[כְּלַל חֲבֵרַי] המאמינים.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ١٢٠

120. וכך היצלנו אותו ואת אשר עמו בתיבה העמוסה.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا بَعۡدُ ٱلۡبَاقِينَ ١٢١

121. ואז הטבענו לאחר מכן את הנשארים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٢٢

122. אכן בזה מוצנע אות, אך מרביתם ממאנים להאמין.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٣

123. ואכן ריבונך הוא הגיבור והרחום.

كَذَّبَتۡ عَادٌ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٢٤

124. [וכמו כן] דחו [שבט] ״עאד״ את [דבר] השליחים.

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٥

125. בעת שאמר להם אחיהם הוד: האינכם יראים מפני אלוהים?

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٢٦

126.אכן שליח נאמן אני לכם.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٢٧

127. ייראו אלוהים אֵפוֹא, ושימעו בקולי!

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٨

128. ואין אני שואל אתכם שכר כלשהו; הנה שכרי הוא מאת ריבון העולמים.

أَتَبۡنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةٗ تَعۡبَثُونَ ١٢٩

129. ומה לכם בונים על כל גבעה טירת פאר לשם כבוד תפארת.

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمۡ تَخۡلُدُونَ ١٣٠

130. ומקימים מצודות וארמונות מבוצרים, למען תחיו בהם לנצח.

وَإِذَا بَطَشۡتُم بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِينَ ١٣١

131. ובבואכם להעניש, מענישים אתם ללא רחמים.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٣٢

132. ייראו אלוהים אֵפוֹא, ושימעו בקולי!

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِيٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعۡلَمُونَ ١٣٣

133. וייראו את אשר חנן אתכם בכל שהינכם יודעים.

أَمَدَّكُم بِأَنۡعَٰمٖ وَبَنِينَ ١٣٤

134. הוא אשר סיפק לכם מקנה ובנים.

وَجَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ١٣٥

135. וגנים ומעיינות מים.

إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٣٦

136. אכן חרד אנוכי עליכם מפני עִנּוּיֵי יום מפחיד ואיום.

قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَوَعَظۡتَ أَمۡ لَمۡ تَكُن مِّنَ ٱلۡوَٰعِظِينَ ١٣٧

137. אמרו: אחד הוא לנו, בין אם הזהרת ובין אם לא תהיה מן המזהירים.

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣٨

138. אין זה אלא תכונת מעשי הראשונים.

وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٩

139. ואנו לא ניענש.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهۡلَكۡنَٰهُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٤٠

140. וכך הם דחו את דבריו, ולכן השמדנו אותם. אכן בזה אות, אך מרביתם אינם מאמינים.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٤١

141. ואלוהיך הוא אכן הגיבור והרחום.

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٤٢

142. [כמו כן] "בני ת׳מוד" דחו את השליחים.

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٣

143. בעת שאמר להם אחיהם "סאלח": הלא תישמרו [מפני הרוע]?

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٤٤

144. אכן שליח נאמן אני לכם.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٤٥

145. ייראו את אלוהים אֵפוֹא, ושימעו לקולי.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٦

146. ואין אני שואל אתכם שכר כלשהו; הנה שכרי הוא מאת ריבון העולמים.

أَتُتۡرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ١٤٧

147. הַאֻמְנָם סבורים אתם שיינתן לכם להישאר, עם כל אשר לכם כאן, בטוחים?

فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ١٤٨

148. בתוך גנים ומעיינות מים.

وَزُرُوعٖ وَنَخۡلٖ طَلۡعُهَا هَضِيمٞ ١٤٩

149. ושדות חיטה ועצי דקל שפיריים רב ומדושן.

وَتَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا فَٰرِهِينَ ١٥٠

150. [וביהירות יתר] חצבתם לכם בלב ההרים בתים לתפארת.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٥١

151. ייראו את אלוהים אֵפוֹא, ושימעו לקולי.

وَلَا تُطِيعُوٓاْ أَمۡرَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ١٥٢

152. ואל תצייתו להוראות המשחיתים.

ٱلَّذِينَ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا يُصۡلِحُونَ ١٥٣

153. אלה היוצרים חוסר יציבות בארץ, ואינם מכוננים סדר וביטחון.

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٥٤

154. אמרו: אין אתה אלא אחד הנאחזים בכישוף.

مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٥٥

155. ואין אתה אלא בשר ודם כמונו; הבא אֵפוֹא אות אם דובר אמת אתה.

قَالَ هَٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ شِرۡبُ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ١٥٦

156. אמר [סאלח]: הנה לפניכם נאקה. לזכותה [יהיה] יום קבוע ולזכותכם יום [כמוהו] למשקה.

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥٧

157. ואל תגעו בה לרעה, פֶּן יאונה לכם עונש כבד ביום מפחיד ונורא.

فَعَقَرُوهَا فَأَصۡبَحُواْ نَٰدِمِينَ ١٥٨

158. אך הם עקרו את ברכיה ונהיו אכולי חרטה.

فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٥٩

159. ואז אחז בהם העונש; הנה [להם] בזה אות, אך מרביתם לא יאמינו.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠

160. והנה ריבונך הוא הגיבור והרחום.

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٦١

161. [כמו כן] דחו בני לוט את השליחים.

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٦٢

162. כאשר אמר להם אחיהם לוט: הלא תיראו מפני אלוהים?

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٦٣

163. אכן שליח נאמן אני לכם.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٦٤

164. ייראו את אלוהים אֵפוא ושימעו לקולי.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٥

165. ואין אני שואל אתכם שכר כלשהו, הנה שכרי הוא מאת ריבון העולמים.

أَتَأۡتُونَ ٱلذُّكۡرَانَ مِنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٦

166. הַאֻמְנָם אתם, מבין כל הבריות, נמשכים לזכרים מבני האדם.

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُمۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ١٦٧

167. ומזניחים את נשותיכם אשר ברא אלוהים למענכם. אכן אתם עם שעבר כל גבול.

قَالُواْ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ ١٦٨

168. אמרו: אם לא תחדל, הוי לוט, גרוש תגורש.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ ١٦٩

169. אמר: הנני מתעב מעשיכם אלה.

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ١٧٠

170. אֱלֹהַי, הצילני ואת בני ביתי מאשר הם עושים.

فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ١٧١

171. ואז היצלנו אותו ואת בני ביתו; כולם יחד.

إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ ١٧٢

172. פרט לזקנה [היא אשתו] אשר נותרה בין המתמהמהים מאחור.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْأٓخَرِينَ ١٧٣

173. אחרי כן השמדנו את האחרים.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ١٧٤

174. והמטרנו עליהם מטר[עז]; ומה רע היה המטר אשר נחת אל אלה המוזהרים.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةًۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ١٧٥

175. אכן בזה צפון אות, אלא שמרביתם אינם מאמינים [כלל].

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٧٦

176. והנה ריבונך הוא הגיבור והרחום.

كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ لۡـَٔيۡكَةِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٧٧

177. [וכן] אנשי "אל-אַיְכַּה" [אנשי מִדְיָן עובדי עץ ה"אַיְכּ"] התכחשו לשליחים.

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ شُعَيۡبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٧٨

178. בעת שאמר להם "שועייב": הלא תיראו את אלוהים?

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٧٩

179. אכן שליח נאמן אני לכם.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٨٠

180. ייראו את אלוהים אֵפוֹא, ושימעו לקולי.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٨١

181. ואין אני שואל אתכם שכר כלשהו, הנה שכרי הוא מאת ריבון העולמים.

۞أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ ١٨٢

182. תנו את המידה שלמה, ואל תהיו מן המחסירים.

وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِ ١٨٣

183. ושיקלו במשקל צדק.

وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ١٨٤

184. ולא תחסירו לאנשים מאומה מהמגיע להם, ואל תפיצו חורבן על פני הארץ להשחיתה.

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلۡجِبِلَّةَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٨٥

185. וייראו מפני [אלוהים] אשר ברא אתכם ואת הדורות הראשונים.

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٨٦

186. אמרו: אכן אתה מאלה שאחז בהם הכישוף.

وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ١٨٧

187. ואין אתה אלא בשר ודם כמונו, והינך בעינינו בודה שקרים.

فَأَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٨٨

188. ולא; הפל עלינו גשם זלעפות משחית מן הַשָּׁמַיִם, אם דובר אמת אתה.

قَالَ رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٨٩

189. אמר: הנה אֱלֹהַי יודע היטב את מעשיכם.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمِ ٱلظُّلَّةِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ١٩٠

190. וכך הם התכחשו לו, ולכן אחז בהם עונש יום הצל המאפיל. אכן זה היה עינוי של יום נורא ואיום.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٩١

191. והנה בזה צפון אות; אכן אין מרביתם אלא חסרי אמונה.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٩٢

192. ואכן ריבונך הוא הגיבור והרחום.

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٩٣

193. וכן [הקוראן הזה] הורד מאת ריבון העולמים.

نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ ١٩٤

194. [הוא] הורד בידי רוח הקודש הנאמן.

عَلَىٰ قَلۡبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ١٩٥

195. על לבבך למען תהיה מן המזהירים.

بِلِسَانٍ عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ ١٩٦

196. [והורד] בלשון ערבית צחה.

وَإِنَّهُۥ لَفِي زُبُرِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٩٧

197. והוא אכן [מוזכר] בספרי הקדמונים.

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَـٰٓؤُا۟ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٩٨﴾

198. האם לא היה להם אות בכך שחכמי בני ישראל מזהים אותו.

وَلَوْ نَزَّلْنَـٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

199. ולו הורדנוהו על אחד מן הלא ערבים;

فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

200. וקרא אותו לפניהם; לא היו מאמינים בו כלל.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَـٰهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

201. וכך העברנו אותו בלבבות החוטאים.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

202. והם לא יאמינו בו עד אשר יבחינו בעונש המכאיב.

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

203. אשר יתקוף אותם לפתע, בטרם יספיקו לחוש בו.

فَيَقُولُوا۟ هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

204. כשהם [משתאים על אחור העונש] באומרם: הַאֻמְנָם ניתנה לנו ארכה?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

205. הַאֻמְנָם הם חפצים שנזרז להם את העונש?

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَـٰهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

206.מה דעתך לו היינו נותנים להם להתענג לאורך שנים.

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

207. ואז יבוא עליהם [העונש] אשר נועד להם.

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٨﴾

208. והנה מה הועילו להם חיי העונג אשר בילו?

وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾

209. ומעולם לא השמדנו עיר כלשהי בטרם הקמנו בה מזהירים.

ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢١٠﴾

210. על מנת להזכיר שמעולם לא עשקנו איש.

وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١١﴾

211. [והקוראן הזה] לא הורידו אותו השטנים.

وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾

212. אין הם ראויים לזה ואינם יכולים לו.

إِنَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّمۡعِ لَمَعۡزُولُونَ ﴿٢١٣﴾

213. אכן מנועים הם לשמוע את [המלה הטובה].

فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

214. על-כן אל תקרא [עם פנייתך לאלוהים] אל אלוה אחר, לבל תהיה מן הנענשים.

وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ﴿٢١٥﴾

215. והזהר את "בני ביתך" הקרובים.

وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

216. ופרוש כנפיך להולכים אחריך מן המאמינים.

فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

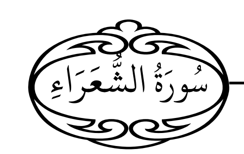
217. ואז אם לא יצייתו לך, אמור: אין אני מחוייב לאשר הינכם עושים.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

218. והישען על הגיבור והרחום.

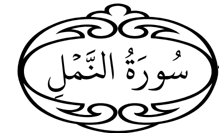
ٱلَّذِي يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

219. הרואה אותך עת תקום לתפילה.

وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٢٢٠﴾	220. והרואה התנהגותך עם המשתחווים ארצה [לרצון אלוהים].
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾	221. הנה הוא השומע והיודע.
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢٢٢﴾	222. האם אודיעכם על מי יורדים השטנים?
تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾	223. הם יורדים על כל שקרן ופושע.
يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾	224. [כאלה] המטים את אוזניהם לכיוון דבר הַשָּׁמַיִם, ולאחר מכן מפיצים דברי שקר.
وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٥﴾	225. ובאשר למשוררים; הרי שהשוגים הולכים אחריהם.
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾	226. הלא ראית שהם משוטטים ליד כל נחל.
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾	227. ושהם אומרים את אשר אינם עושים.
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾	228. פרט לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, והירבו להזכיר את אלוהים, וניצחו עקב קיפוחם; וידוע יֵדְעוּ העושקים לאיזה תהום סופם להגיע.

سُورَةُ النَّمۡلِ

סוּרַת אַל-נַּמְל

مَكِّيَّة وَآيَاتهَا ٩٤

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 94

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

طسٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡقُرۡءَانِ وَكِتَابٖ مُّبِينٍ ٢

2. ט.ס. [טא.סִין.], אלה הן אותות הקוראן, וספר נהיר.

هُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٣

3. נְחִיָּה ובשורה טובה למאמינים.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٤

4. העורכים תפילה ונותנים צדקה ובטוחים ביום האחרון.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُمۡ يَعۡمَهُونَ ٥

5. אכן אלה שאינם מאמינים ביום הדין, יִפִּינוּ להם את מעשיהם, והם איבדו את דרכם.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ وَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ٦

6. אלה אשר מנת חלקם עינוי כבד, והֵמָּה באחרית הימים המפסידים.

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلۡقُرۡءَانَ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٧

7. והנה אתה מקבל את הקוראן מאת [אלוהים] החכם והיודע כל.

إِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهۡلِهِۦٓ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا سَـَٔاتِيكُم مِّنۡهَا بِخَبَرٍ أَوۡ ءَاتِيكُم بِشِهَابٖ قَبَسٖ لَّعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُونَ ٨

8. [וזכור] עת אמר משה לִבְנֵי בֵּיתוֹ: הנני מבחין באש, [אלך] ואביא לכם משם פשר דבר, או אביא לכם אוד בוער למען תִּתְחַמְּמוּ.

فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِيَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِي ٱلنَّارِ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩

9. וכך עם בואו אליה נקרא לעברו קול: יבורך זה אשר באש וכן אלה אשר סביב לה, וישתבח אלוהים ריבון העולמים.

يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٠

10. הוי משה, הנה אני הוא אלוהים הגיבור והחכם.

وَأَلۡقِ عَصَاكَۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفۡ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ١١

11. [בוא] והטל מטך, וכשראה אותו רועד בתנועה כאילו נחש הוא, נרתע ונסוג לאחור ולא חזר על עקביו, הוי משה, אל תירא, כי לא ייראו אצלי השליחים.

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسۡنَۢا بَعۡدَ سُوٓءٖ فَإِنِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٢

12. פרט לכל אשר עובר עבירה [מכלל האדם] וממיר את הרע בטוב; הנה אני סַלָּח ורחום.

وَأَدۡخِلۡ يَدَكَ فِي جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٖۖ فِي تِسۡعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ١٣

13. והכנס ידך בחיקך, תצא לבנה מבלי [פגע] רע, וזהו אחד מתשעה אותות [אשר תבוא עִמָּם] אל פרעה ואל בני עמו, כי עם פושעים הֵמָּה.

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَٰتُنَا مُبۡصِرَةٗ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١٤

14. והנה כאשר הוצגו בפניהם אותותינו הגלויים, אמרו: זהו כישוף גלוי.

وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسۡتَيۡقَنَتۡهَآ أَنفُسُهُمۡ ظُلۡمٗا وَعُلُوّٗاۚ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٥

15. והם כפרו בהם, מתוך עוול והתנשאות, אף כי בנפשם ידעו כי זוהי האמת; ראה אֵפוֹא מה רע הוא סופם של אלה המושחתים.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ عِلۡمٗاۖ وَقَالَا ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّنۡ عِبَادِهِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٦

16. וקודם לכן נָתַנּוּ לדוד ולשלמה דעת, והם אמרו: השבח לאל אשר בִּכֵּר אותנו על פני רבים מחסידיו המאמינים.

وَوَرِثَ سُلَيۡمَٰنُ دَاوُۥدَۖ وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمۡنَا مَنطِقَ ٱلطَّيۡرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيۡءٍۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡمُبِينُ ١٧

17. ו-[עת] ירש שלמה את דוד, אמר: הוי אנשים, הנה [נִתְבָּרַכְנוּ] בלימוד שפת בעלי הכנף, וניתן לנו מכל [הנחוץ], אכן זהו חסד אלוהים המובהק.

وَحُشِرَ لِسُلَيۡمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ وَٱلطَّيۡرِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ١٨

18. ונאספו לשלמה צבאותיו הרבים מתוך ה-"ג'ינים", ובני האדם ובעלי הכנף, וכולם הִתְמַיְּנוּ לפי קבוצות נפרדות.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوۡاْ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمۡلِ قَالَتۡ نَمۡلَةٞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمۡلُ ٱدۡخُلُواْ مَسَٰكِنَكُمۡ لَا يَحۡطِمَنَّكُمۡ سُلَيۡمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٩

19. עד אשר הִגִּיעוּ אל "ואדי הנמלים", העירה נמלה אחת באומרה: הוי "עם הנמלים", הֱיוּ צמודים לבתיכם, פֶּן ירמסו אתכם שלמה וצבאותיו שלא במתכוון.

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكٗا مِّن قَوۡلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ وَأَنۡ أَعۡمَلَ صَٰلِحٗا تَرۡضَىٰهُ وَأَدۡخِلۡنِي بِرَحۡمَتِكَ فِي عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٢٠

20. נוכח דבריה חייך שלמה חיוך מהול בצחוק קל ואמר: ריבוני, הביאני להודות על חסדך אשר בו חננת אותי ואת הורַי, ולעשות את הטוב אשר תרצה, והבאתני אל רחמיך עם עובדיך הישרים.

وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيۡرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ أَرَى ٱلۡهُدۡهُدَ أَمۡ كَانَ مِنَ ٱلۡغَآئِبِينَ ٢١

21. והוא פקד את בעלי הכנף ואמר: הכיצד אינני רואה את הדוכיפת, האם נעדרה במתכוון?

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابٗا شَدِيدًا أَوۡ لَأَاْذۡبَحَنَّهُۥٓ أَوۡ لَيَأۡتِيَنِّي بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ﴿٢١﴾

.22 אני אכן אענה אותה עינוי מכאיב, או אשחט אותה, אלא אם כן תתרץ בבירור את העדרה.

فَمَكَثَ غَيۡرَ بَعِيدٖ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمۡ تُحِطۡ بِهِۦ وَجِئۡتُكَ مِن سَبَإِۭ بِنَبَإٖ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

.23 ו-[הדוכיפת] לא אחרה לשוב ואמרה: [הנה אני] בְּיָדַי מידע שאתה לא זכית לדעת, והבאתי אליך מ-[מַמְלֶכֶת] שְׁבָא דברים מהימנים.

إِنِّي وَجَدتُّ ٱمۡرَأَةٗ تَمۡلِكُهُمۡ وَأُوتِيَتۡ مِن كُلِّ شَيۡءٖ وَلَهَا عَرۡشٌ عَظِيمٞ ﴿٢٣﴾

.24 ו-[שם] אכן מצאתי אישה שולטת בהם, אשר נִתַּן לה כל דבר נחוץ, ולה כס מלכות אדיר.

وَجَدتُّهَا وَقَوۡمَهَا يَسۡجُدُونَ لِلشَّمۡسِ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ فَهُمۡ لَا يَهۡتَدُونَ ﴿٢٤﴾

.25 ומצאתיה ואת בני עמה משתחווים לשמש, והשטן מיפּה להם את מעשיהם; וכך הוא הרחיק אותם מדרך אלוהים, ועל-כֵּן הם איבדו את דרך הישועה.

أَلَّا يَسۡجُدُواْۤ لِلَّهِ ٱلَّذِي يُخۡرِجُ ٱلۡخَبۡءَ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُخۡفُونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ﴿٢٥﴾

.26 [והם מתעקשים] שלא ישתחוו לאלוהים אשר הוא זה המוציא לאור את חֲבוּיֵי הַשָּׁמַיִם והארץ, ויודע את אשר הינכם מסתירים ואשר הינכם מגלים.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ۩ ﴿٢٦﴾

.27 אלוהים; אין אלוה מִבִּלְעָדָיו, [הוא] ריבון הכס האדיר.

۞قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

.28 [ואז] אמר [שלמה]: עתה נראה אם אכן דוברת אמת את או שמא שקר בפיך.

ٱذۡهَب بِّكِتَٰبِي هَٰذَا فَأَلۡقِهۡ إِلَيۡهِمۡ ثُمَّ تَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَٱنظُرۡ مَاذَا يَرۡجِعُونَ ﴿٢٩﴾

قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ إِنِّيٓ أُلۡقِيَ إِلَيَّ كِتَٰبٞ كَرِيمٌ ﴿٣٠﴾

إِنَّهُۥ مِن سُلَيۡمَٰنَ وَإِنَّهُۥ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

أَلَّا تَعۡلُواْ عَلَيَّ وَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَفۡتُونِي فِيٓ أَمۡرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمۡرًا حَتَّىٰ تَشۡهَدُونِ ﴿٣٣﴾

قَالُواْ نَحۡنُ أُوْلُواْ قُوَّةٖ وَأُوْلُواْ بَأۡسٖ شَدِيدٖ وَٱلۡأَمۡرُ إِلَيۡكِ فَٱنظُرِي مَاذَا تَأۡمُرِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَتۡ إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةٗۚ وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ فَنَاظِرَةُۢ بِمَ يَرۡجِعُ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٖ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ ءَاتَىٰكُمۚ بَلۡ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفۡرَحُونَ ﴿٣٧﴾

29. גשי עם מכתבי זה והניחי אותו בפניהם, ו-[אז] רחקי מהם וראי בְּמָה ישיבו.

30. [והמלכה] אמרה: הוי המכובדים, הנה הִגִּיעַנִי מכתב חשוב.

31. אכן משלמה הוא, ולשונו: בשם אלוהים הרחמן והרחום.

32. אל לכם להתנשא עָלַי; והגיעוני מתמסרים.

33. והיא אמרה: הוי המכובדים, הציעו לי דרך לנהוג בעניני, כי איני חורצת ענין ללא דעתכם.

34. אמרו: בידינו כוח אדיר, ו-[בלחימה] אנשי חיל אנחנו, ראי אֵפוֹא, על מה תנוח דעתך ומה תצווי [לעשות].

35. אמרה: הנה המלכים בבואם אל עיר משחיתים אותה ומשפילים את נכבדיה, וכן הוא מנהגם.

36. והנני מתכוונת לשלוח אליהם מתנה, ולהמתין לראות עם מה ישובו אֵלַי השליחים.

37. ובעת שהגיע לשלמה משלוח המתנות, אמר: [הַאֻמְנָם משערים אתם] שתוכלו לעזור לי בעושרכם? הנה השפע שחלק לי אלוהים עולה על מה שחלק לכם, ואף על-פי-כן אתם גאים במַתְּתכם.

ٱرۡجِعۡ إِلَيۡهِمۡ فَلَنَأۡتِيَنَّهُم بِجُنُودٖ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخۡرِجَنَّهُم مِّنۡهَآ أَذِلَّةٗ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ﴿٣٨﴾

38. חזור אליהם, ואנו אכן נתקוף אותם בלוחמים שלא יוכלו להם, ואנו אכן נגרשם מארצם מושפלים וידם על התחתונה.

قَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَيُّكُمۡ يَأۡتِينِي بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ أَن يَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ﴿٣٩﴾

39. [והוסיף שלמה] לאמור: הוי המכובדים, מי יביא אֵלַי את כס מלכוּתה בטרם יבואו אֵלַי מתמסרים.

قَالَ عِفۡرِيتٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَۖ وَإِنِّي عَلَيۡهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٞ ﴿٤٠﴾

40. ענה לו שד נמרץ מבני "הג'ן": אני אביאנו אליך בטרם תספיק להתארגן לקראתה, אכן ביכולתי לעשות זאת, ואני לכך חזק ונאמן.

قَالَ ٱلَّذِي عِندَهُۥ عِلۡمٞ مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن يَرۡتَدَّ إِلَيۡكَ طَرۡفُكَۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۡتَقِرًّا عِندَهُۥ قَالَ هَٰذَا مِن فَضۡلِ رَبِّي لِيَبۡلُوَنِيٓ ءَأَشۡكُرُ أَمۡ أَكۡفُرُۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيّٞ كَرِيمٞ ﴿٤١﴾

41. אמר איש שעִמּוֹ דעת מהספר: אני אביאו אליך בטרם תניד עפעף, וכאשר ראה [שלמה] שהכס ניצב לפניו, אמר: זה מחסד אֱלֹהַי, למען ינסני אם אכיר בטובה או אכפור. וכל המודה, הרי לטובת עצמו יודה, וכל הכופר [ומתכחש], הנה אֱלֹהַי הוא העשיר והנכבד.

قَالَ نَكِّرُواْ لَهَا عَرۡشَهَا نَنظُرۡ أَتَهۡتَدِيٓ أَمۡ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهۡتَدُونَ ﴿٤٢﴾

42. [והוא הוסיף] לאמור: הסוו [לנגד עיניה] את כס מלכוּתה למען נראה אם תצליח היא לזהות את הדרך הישר, או אכן היא בדרך התועים.

فَلَمَّا جَآءَتۡ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرۡشُكِۖ قَالَتۡ كَأَنَّهُۥ هُوَۚ وَأُوتِينَا ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهَا وَكُنَّا مُسۡلِمِينَ ﴿٤٣﴾

43. ועם הגיעה [למקום] נאמר לה: הַאֻמְנָם כזה הוא כס מלכוּתך, והיא ענתה: נראה כאילו היה הוא עצמו. ואנו אכן הִגִּיעָנוּ מסר מוקדם [מאלוהים] ונהיינו מתמסרים [לאלוהים].

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعۡبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ إِنَّهَا كَانَتۡ مِن قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ ﴿٤٤﴾

44. [ולפני-כן] מנעו ממנה להאמין אותן אמונות טפלות אשר דבקה בהן מבלעדי אלוהים, וזאת עקב היותה מעם כופרים.

قِيلَ لَهَا ٱدۡخُلِي ٱلصَّرۡحَۖ فَلَمَّا رَأَتۡهُ حَسِبَتۡهُ لُجَّةٗ وَكَشَفَتۡ عَن سَاقَيۡهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرۡحٞ مُّمَرَّدٞ مِّن قَوَارِيرَۗ قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي وَأَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾

45. ונאמר לה: היכנסי לארמון. וכאשר ראתה אותו דימתה אותו מוקם במים. על-כן חָשְׂפָה אֶת שׁוֹקֶיהָ. אמר שלמה: זהו ארמון רצוף זכוכית. אמרה: אֱלֹהַי, אכן גרמתי לנפשי עוול, ועתה מתמסרת אני עם שלמה לאלוהים ריבון העולמים.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ فَإِذَا هُمۡ فَرِيقَانِ يَخۡتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

46. ואל [שבט] "ת׳מוד" שלחנו את אחיהם "צאלח" לאמור: התמסרו לאלוהים! והנה הם שני מחנות רבים ביניהם.

قَالَ يَٰقَوۡمِ لِمَ تَسۡتَعۡجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِۖ لَوۡلَا تَسۡتَغۡفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ﴿٤٧﴾

47. אמר [צאלח]: הוי עמי, מדוע מבקשים אתם להחיש את הרעה לפני הטובה? ומדוע אינכם מבקשים את מחילת אלוהים למען תְּרֻחֲמוּ?

قَالُواْ ٱطَّيَّرۡنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمۡ عِندَ ٱللَّهِۖ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تُفۡتَنُونَ ﴿٤٨﴾

48. אמרו: ראינו בך ובאלה אשר עִמְּךָ את מזלנו הרע. אמר: גורלכם בידי אלוהים, אך אתם עם שתעמדו לבמחן.

وَكَانَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ تِسۡعَةُ رَهۡطٖ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا يُصۡلِحُونَ ﴿٤٩﴾

49. ובעיר היתה חבורה בת תשעה אנשים אשר השחיתו בארץ, ולא התכוונו להיטיב את מעשיהם.

قَالُواْ تَقَاسَمُواْ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدۡنَا مَهۡلِكَ أَهۡلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٥٠

50. הם אמרו: [קומו] והישבעו איש לרעהו באלוהים, שתלכו לתקוף אותו ואת בני ביתו באישון לילה, ולומר לְיוֹרְשׁוֹ [גּוֹאֵל דָּמוֹ]: אין אנו מודעים כלל להשמדת ביתו, ואכן אמת בפינו.

وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا وَمَكَرۡنَا مَكۡرٗا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٥١

51. והם זממו מזימה, ואנו חרשנו להם מזימה שלא ידעו לשער ממדיה.

فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكۡرِهِمۡ أَنَّا دَمَّرۡنَٰهُمۡ وَقَوۡمَهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٥٢

52. אזי [בּוֹ וּרְאֵה] מה רע היה סוף מזימתם, אנו אכן השמדנו אותם עם בני עמם כליל.

فَتِلۡكَ بُيُوتُهُمۡ خَاوِيَةَۢ بِمَا ظَلَمُوٓاْۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٥٣

53. והנה שם בתיהם שוממים כנגד פשעיהם, ואכן בזה אות לאנשי דעת.

وَأَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٤

54. ואנו היצלנו את אשר האמינו [ומפני אלוהים] היו יראים.

وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَتَأۡتُونَ ٱلۡفَٰحِشَةَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ٥٥

55. [ואנו שלחנו] את לוֹט אל בני עמו לאמור: הַאֻמְנָם תעשו את התועבה לעיני כל?

أَئِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهۡوَةٗ مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ٥٦

56. הנה אתם תאבים לבוא אל הגברים במקום אל הנשים, אכן אתם עם בורים.

۞فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخۡرِجُوٓاْ ءَالَ لُوطٖ مِّن قَرۡيَتِكُمۡۖ إِنَّهُمۡ أُنَاسٞ يَتَطَهَّرُونَ ٥٧

57. ולא היתה תגובת עמו אלא באומרם: הוציאו את בית לוֹט מעירכם, מכיוון שהם עם מיטהרים.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ قَدَّرۡنَٰهَا مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٥٨

58. וכך אנו היצלנו אותו ואת בני ביתו, פרט לאשתו אשר גזרנו עליה להיות עם המפגרים מאחור.

وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِم مَّطَرٗاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلۡمُنذَرِينَ ٥٩

59. וְהִכִּינוּ אותם במטר [עז], ומה רע היה מטר המוזהרים.

قُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصۡطَفَىٰٓۗ ءَآللَّهُ خَيۡرٌ أَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٠

60. אמור: השבח לאל ושלום על עובדיו אשר בחר. האם אלוהים טוב יותר או אלו השותפים שאתם מצרפים לו?

أَمَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهۡجَةٖ مَّا كَانَ لَكُمۡ أَن تُنۢبِتُواْ شَجَرَهَآۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٞ يَعۡدِلُونَ ٦١

61. [הַאֻמְנָם הם] או זה אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ והוריד לכם מן הַשָּׁמַיִם מים, אשר הצמיח בהם גנים מלבלבים? ו-[אילו] אתם אין בידכם להצמיח בהם [וְלוּ] עץ; הַאֻמְנָם קיים אלוה פרט לאלוהים? לא ולא! ואין הם אלא אנשים סוטים מדרך האמת.

أَمَّن جَعَلَ ٱلۡأَرۡضَ قَرَارٗا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنۡهَٰرٗا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِيَ وَجَعَلَ بَيۡنَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ حَاجِزًاۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٦٢

62. [הַאֻמְנָם הם הטובים] או זהו[אלוהים] אשר קבע את הארץ למושב יציב, ונתן שיפרצו בתוכה נהרות, וקבע בה הרים איתנים כעוגן, ושם חיץ בין שני הימים. הַאֻמְנָם קיים אלוה לצד אלוהים? לא ולא. אך מרביתם חסרי ידע.

أَمَّن يُجِيبُ ٱلۡمُضۡطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكۡشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجۡعَلُكُمۡ خُلَفَآءَ ٱلۡأَرۡضِۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ٦٣

63. ומיהו זה אשר יענה לפונה אליו בעת מצוקה ויסיר מעליו את הרעה וישימכם ליורשים בארץ [במקום עמים אחרים], הַאֻמְנָם קיים אלוה פרט לאלוהים? מה קצר הוא זכרונם.

أَمَّن يَهۡدِيكُمۡ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ وَمَن يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦٓۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٤

64. ומיהו זה המנחה אתכם בחשכת היבשה והים? ומיהו זה השולח את הרוחות כבשורה טובה לקדם את בוא רחמיו? הַאֻמְנָם קיים אלוה פרט לאלוהים? יתעלה אלוהים על אשר ישתפו לו.

أَمَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٦٥

65. וכן מיהו זה המתחיל את הבריאה, וחוזר ובורא שוב? מיהו זה הדואג לכלכל אתכם מהַשָּׁמַיִם ומהארץ? ה-[אֻמְנָם] קיים אלוה פרט לאלוהים? אמור: הביאו מכם הוכחה אם אכן צודקים אתם.

قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٦٦

66. אמור: אין בַּשָּׁמַיִם ואין בארץ היודע את הנסתר מבלעדי אלוהים, ואין הם חשים מתי יקומו לתחייה.

بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلۡمُهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ مِّنۡهَاۖ بَلۡ هُم مِّنۡهَا عَمُونَ ٦٧

67. אדרבא, כי אם לא תשיג דעתם את מהות העולם הבא, והם מטילים בו ספק, והתעוורו עיניהם מראותו.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبٗا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخۡرَجُونَ ٦٨

68. ויאמרו אלה אשר כפרו: הַאֻמְנָם כאשר נהפוך לעפר עם אבותינו אנו אכן מוצאים?

لَقَدۡ وُعِدۡنَا هَٰذَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٩

69. אכן הובטח לנו ענין זה ולאבותינו לפני-כן, ואין זאת אלא מעשיות הקדמונים.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٧٠

70. אמור: קומו והתהלכו בארץ וראו איכה היתה אחרית הפושעים.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ٧١

71. ואל תיעצב בגללם ואל תהיה בצרה על מזימותיהם.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٧٢

72. והם יאמרו: מתי יתממש האיום הזה אם דוברי אמת אתם?

قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ ٱلَّذِى تَسْتَعْجِلُونَ ٧٣

73. אמור: יתכן ומאחוריכם נצמד פרק [משרשרת] העונש שאתם מבקשים להחיש.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٧٤

74. ואכן ריבונך בר חסד הוא לבני האדם, אך מרביתם אינם משיבים תודה.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٥

75. ואכן יודע אלוהיך את אשר מסתירים ליבותיהם ואת אשר הם מגלים.

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ٧٦

76. ואין תעלומה כלשהי בַּשָּׁמַיִם ובארץ אשר אינה [כתובה] בספר נהיר.

إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٧٧

77. אכן הקוראן הזה מבהיר לבני ישראל מרבית [הסוגיות] אשר הינם חלוקים בהן.

وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ٧٨

78. והוא אכן הנותן נְחִיָּה ורחמים למאמינים.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُم بِحُكْمِهِۦ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ٧٩

79. אכן אלוהיך יפסוק ביניהם על פי דרכו ו-[אכן] רב כוח הוא ויודע כל.

فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ إِنَّكَ عَلَى ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ ٨٠

80. על-כּן בטח באלוהים, הנה אתה בדרך האמת הגלויה.

81. אכן לא תוכל אתה להשמיע את המתים ולא את החרשים את קול הקריאה, בעת שהם מפנים עורף ונסוגים לאחור.

إِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ﴿٨١﴾

82. ואין אתה מסוגל לגאול את העיוורים מתעייתם ולא [תצליח] להשמיע פרט למאמינים באותתינו שאכן הם מתמסרים.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِي ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. וכאשר יפול הדבר אשר נגזר עליהם, נוציא להם חרק מן הארץ אשר יפצעם [ויביא עליהם סבל גופני] על היותם כופרים באותות אלוהים.

۞وَإِذَا وَقَعَ ٱلۡقَوۡلُ عَلَيۡهِمۡ أَخۡرَجۡنَا لَهُمۡ دَآبَّةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ تُكَلِّمُهُمۡ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

84. ו-[הַזְכֵּר להם] את היום אשר נאסוף בו מכל אומה קבוצה מאלה המתכחשים לאותותינו, והם יופיעו בקבוצות נפרדות.

وَيَوۡمَ نَحۡشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٖ فَوۡجٗا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُمۡ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. עד אשר יבואו ויאמר [להם אלוהים]: הַאֻמְנָם התכחשתם לְאוֹתוֹתַי בטרם תבינו את מהותם? מה המעשה הזה אשר עשיתם?

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبۡتُم بِـَٔايَٰتِي وَلَمۡ تُحِيطُواْ بِهَا عِلۡمًا أَمَّاذَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. ונפל עליהם העונש בגלל חטאם, ונכבלו לשונותיהם והם לא ידברו.

وَوَقَعَ ٱلۡقَوۡلُ عَلَيۡهِم بِمَا ظَلَمُواْ فَهُمۡ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٦﴾

87. האינם רואים שאנו קבענו את הלילה למען ינוחו בו ואת היום להעניק להם ראות? הנה בזאת אותות לאנשים מאמינים.

أَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا جَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِيَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٧﴾

وَيَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۚ وَكُلٌّ أَتَوۡهُ دَٰخِرِينَ ٨٨

88. ו-[זכור] את היום אשר בו ייתקע בשופר, וייבהלו כל אשר בשמיים וכל אשר בארץ זולתי אלה אשר ירצה אלוהים, וכולם יבואו אליו כנועים.

وَتَرَى ٱلۡجِبَالَ تَحۡسَبُهَا جَامِدَةٗ وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِۚ صُنۡعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِيٓ أَتۡقَنَ كُلَّ شَيۡءٍۚ إِنَّهُۥ خَبِيرُۢ بِمَا تَفۡعَلُونَ ٨٩

89. וההרים יֵרָאוּ לך תקועים במקומם בעת שהם חולפים כחלוף העננים, כזאת היא יצירת אלוהים אשר היטיב לְדַיֵּק בַּעֲשִׂיַּת כל דבר, והנה הוא מודע היטב לאשר תעשו.

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَا وَهُم مِّن فَزَعٖ يَوۡمَئِذٍ ءَامِنُونَ ٩٠

90. כל העושה את הטובה יְגֻמַל בטוב ממנה, וכל שכאלה מוגנים הֵמָּה ביום החרדה.

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتۡ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩١

91. וכל העושים את הרעה יִזָּרְקוּ על פניהם בגֵּיהִנּוֹם. אמור: האם תְּגֻמְלוּ אלא בהתאם למעשיכם?

إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ ٱلۡبَلۡدَةِ ٱلَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَيۡءٖۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٩٢

92. הנה צֻוֵּיתִי לעבוד את ריבון העיר הזאת אשר קידש אותה, ולו שייך כל דבר, וצֻוֵּיתִי להיות מן המתמסרים אליו.

وَأَنۡ أَتۡلُوَاْ ٱلۡقُرۡءَانَۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ٩٣

93. וכן [צֻוֵּיתִי] לקרוא את הקוראן [בקול] וכל ההולך בדרך הישר לטובת עצמו מודרך [הוא], ולכל המאבד דרכו [אמור]: אין אני אלא מן המזהירים.

وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ فَتَعۡرِفُونَهَاۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٩٤

94. אמור: השבח לאלוהים, הוא אשר יראה לכם את אותותיו ותכירו אותם, ואין ריבונך מתעלם מאשר תעשו.

سُورَةُ القَصَصِ

مَكِّيَّة وآياتها ٨٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

طسٓمٓ ٢

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٣

نَتۡلُواْ عَلَيۡكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرۡعَوۡنَ بِٱلۡحَقِّ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٤

إِنَّ فِرۡعَوۡنَ عَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلَ أَهۡلَهَا شِيَعٗا يَسۡتَضۡعِفُ طَآئِفَةٗ مِّنۡهُمۡ يُذَبِّحُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَيَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٥

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَنَجۡعَلَهُمۡ أَئِمَّةٗ وَنَجۡعَلَهُمُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ٦

وَنُمَكِّنَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَنُرِيَ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا مِنۡهُم مَّا كَانُواْ يَحۡذَرُونَ ٧

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 89

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ט.ס.מ. [טא.סִין.מִים].

3. אלה הן אותות הספר הנהיר.

4. אנו קוראים לפניך מעִקְּרֵי סיפור האמת על משה ופרעה [לטובת] עם המאמינים.

5. הנה פרעה התנשא בארץ וקבע את יושביה למחנות [נבדלים]. הוא סימן קבוצה מהם ורדף אותה, שחט את בניהם ואת נשותיהם החייה; אכן הוא היה מן הרשעים.

6. וחפצים אנו להראות את חסדנו לאלה שנחשבו חלשים בארץ, ולעשותם מנהיגים ולעשותם היורשים.

7. ולכונן אותם בארץ ולהראות לפרעה ולהָמָן ולצבאותיהם את אשר חששו שיאונה להם מהם.

وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَرۡضِعِيهِۖ فَإِذَا خِفۡتِ عَلَيۡهِ فَأَلۡقِيهِ فِي ٱلۡيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحۡزَنِيٓۖ إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيۡكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٨

8. ושמנו בלב אם משה לאמור: הניקי אותו, ובעת שתיראי עליו, הטילי אותו למי הנהר; ואל תיראי ואל תיעצבי כי אנו משיבים אותו אֵלַיִךְ ועושים אותו מן השליחים.

فَٱلۡتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرۡعَوۡنَ لِيَكُونَ لَهُمۡ عَدُوّٗا وَحَزَنًاۗ إِنَّ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُواْ خَٰطِـِٔينَ ٩

9. ואספו אותו אליהם בני בית פרעה למען יהיה להם אוֹיֵב ומקור של יגון. אכן פרעה והָמָן וגדודיהם חוטאים היו.

وَقَالَتِ ٱمۡرَأَتُ فِرۡعَوۡنَ قُرَّتُ عَيۡنٖ لِّي وَلَكَۖ لَا تَقۡتُلُوهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوۡ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدٗا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٠

10. ואשת פרעה אמרה: נחת רוח [הוא יהיה] לי ולך; אל תהרגוהו, אולי יביא לנו תועלת או נאמץ אותו לנו לבן. והם לא חשו [בכוונתנו].

وَأَصۡبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَٰرِغًاۖ إِن كَادَتۡ لَتُبۡدِي بِهِۦ لَوۡلَآ أَن رَّبَطۡنَا عَلَىٰ قَلۡبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١

11. ואם משה נרגע לבה מן החרדה [עליו] עד כי עמדה לחשוף את זהותו, לוּלֵא אֲמַצְנוּהָ להיות [איתנה בקבוצת] המאמינים.

وَقَالَتۡ لِأُخۡتِهِۦ قُصِّيهِۖ فَبَصُرَتۡ بِهِۦ عَن جُنُبٖ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٢

12. ואמרה לאחותו: עקבי אחריו; והיא צפתה בו מרחוק מבלי שיחושו.

۞وَحَرَّمۡنَا عَلَيۡهِ ٱلۡمَرَاضِعَ مِن قَبۡلُ فَقَالَتۡ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰٓ أَهۡلِ بَيۡتٖ يَكۡفُلُونَهُۥ لَكُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ نَٰصِحُونَ ١٣

13. ואנחנו המאסנו עליו את המיניקות זה מכבר, ואז אמרה אחותו: האם אוביל אתכם אל בני משפחה אשר יטיבו לגדל לכם אותו וירצו אך טובתו.

فَرَدَدۡنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَ وَلِتَعۡلَمَ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٤

14. וכך השבנוהו אל אמו למען תרווה נחת ולא תעצב, ולמען תדע שדבר אלוהים אמת. אולם מרביתם חסרי ידע.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

15. ובהגיעו לגיל הבגרות ולעוצמת כוחו נָתַנּוּ לו חוכמה ודעת; וכך גומלים אנו למיטיבים.

وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

16. ונכנס משה [ביום מן הימים] אל העיר, מבלי שהתושבים ישימו לב אליו, ומצא בה שני אנשים נלחמים זה בזה; האחד מאנשיו והשני מאויביו. וזה שמאנשיו ביקש את עזרתו נגד האחר שמאויביו, והיכה אותו משה באגרופו והביא למותו; ואז אמר: אכן זה מעשה השטן, אכן השטן אויב ומתעה גלוי.

قَالَ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَٱغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

17. [והוסיף] לומר: אֱלֹהַי, אכן גרמתי עוול לעצמי סְלַח נא לי; ו-[אלוהים] סָלַח לו, כי אכן הוא הסַלָּח והרחום.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

18. אמר [משה]: אלוהי, היות שחננת אותי בחסדיך, לעולם לא אהיה עזר לפושעים.

فَأَصْبَحَ فِى ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا ٱلَّذِى ٱسْتَنصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۥ ۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

19. והוא קם לעת בוקר סורק את העיר, חדור יראה ופחד, והנה זה האיש אשר קרא לו לעזרה אתמול קורא לו לעזרה.

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

20. וכאשר התכוון [משה] לתקוף את האיש האויב לשניהם, אמר האיש [למשה]: הַאֻמְנָם מתכוון אתה להרגני כאשר הרגת נפש אתמול? אכן חפץ אתה להיות עריץ בארץ, ואין בכוונתך להיות איש שלום.

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ يَسۡعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلۡمَلَأَ يَأۡتَمِرُونَ بِكَ لِيَقۡتُلُوكَ فَٱخۡرُجۡ إِنِّي لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٢١﴾

21. ו-[הנה] הגיע אדם מקצה העיר בחופזה, ואמר: הוי משה, הנה קהל האנשים נועדו יחד לדון בענינך להורגך, צא אם-כן מכאן; אכן חפץ בטובתך אני.

فَخَرَجَ مِنۡهَا خَآئِفٗا يَتَرَقَّبُۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾

22. ואז הוא יצא את העיר פוחד ונזהר, ו-[הוא] אמר: אלוהי, הצילני מעם הפושעים.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلۡقَآءَ مَدۡيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يَهۡدِيَنِي سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

23. וכאשר הוא פנה לכיוון מִדְיָן אמר: תקווה אני שינחני אלוהים ויוביל אותי בדרך הישר.

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدۡيَنَ وَجَدَ عَلَيۡهِ أُمَّةٗ مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسۡقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمۡرَأَتَيۡنِ تَذُودَانِۖ قَالَ مَا خَطۡبُكُمَاۖ قَالَتَا لَا نَسۡقِي حَتَّىٰ يُصۡدِرَ ٱلرِّعَآءُۖ وَأَبُونَا شَيۡخٞ كَبِيرٞ ﴿٢٤﴾

24. ובהגיעו אל מי מִדְיָן מצא שם קבוצת אנשים משקים את עדריהם והבחין לידם בשתי נשים מקבצות לצד ומרחיקות את עדריהן. ומשה שאלן: מה ענינכן? והן ענו: אין אנו משקות את עדרינו עד צאת הרועים [כולם] עם עדריהם, ואבינו איש זקן ובא בימים.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ أَنزَلۡتَ إِلَيَّ مِنۡ خَيۡرٖ فَقِيرٞ ﴿٢٥﴾

25. ועל-כן השקה הוא את עדרן ופנה אל פינת צל ואמר: אֱלֹהַי, הנני זקוק לכל עזרה טובה אשר תואיל להוריד אלי.

فَجَآءَتۡهُ إِحۡدَىٰهُمَا تَمۡشِي عَلَى ٱسۡتِحۡيَآءٖ قَالَتۡ إِنَّ أَبِي يَدۡعُوكَ لِيَجۡزِيَكَ أَجۡرَ مَا سَقَيۡتَ لَنَاۚ فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيۡهِ ٱلۡقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفۡۖ نَجَوۡتَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٦﴾

26. והנה אחת משתיהן מגיעה אליו כשהיא הולכת בבישנות ואמרה: הנה אבי מזמינך אליו לגמול לך על שהשקית לנו [את העדר]; וכאשר הגיע אליו וסיפר לו את סיפורו, אמר [הזקן]: אל תירא, אכן ניצלת מעם הפושעים.

قَالَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا يَٰٓأَبَتِ ٱسۡتَـٔۡجِرۡهُۖ إِنَّ خَيۡرَ مَنِ ٱسۡتَـٔۡجَرۡتَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡأَمِينُ ٢٧

قَالَ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنۡ أُنكِحَكَ إِحۡدَى ٱبۡنَتَيَّ هَٰتَيۡنِ عَلَىٰٓ أَن تَأۡجُرَنِي ثَمَٰنِيَ حِجَجٖۖ فَإِنۡ أَتۡمَمۡتَ عَشۡرٗا فَمِنۡ عِندِكَۖ وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ أَشُقَّ عَلَيۡكَۚ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٢٨

قَالَ ذَٰلِكَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَۖ أَيَّمَا ٱلۡأَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ فَلَا عُدۡوَٰنَ عَلَيَّۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ ٢٩

۞فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلۡأَجَلَ وَسَارَ بِأَهۡلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارٗاۖ قَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِخَبَرٍ أَوۡ جَذۡوَةٖ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُونَ ٣٠
فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ مِن شَٰطِيِٕ ٱلۡوَادِ ٱلۡأَيۡمَنِ فِي ٱلۡبُقۡعَةِ ٱلۡمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّيٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣١

وَأَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰٓ أَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡۖ إِنَّكَ مِنَ ٱلۡأٓمِنِينَ ٣٢

27. [ואז] אחת הבנות אמרה: אבי, שכור אותו, כי הטוב שתשכור הוא החזק והנאמן.

28. אמר [הזקן]: הנה חפץ אני להשיא לך אחת משתי בנותי אלה כנגד שירותיך אצלי שמונה שנים. ואם תחפוץ להשלימן לעשר [שנים] יהי זה מרצונך הטוב, ואין אני מתכוון להכביד עליך. תקווה אני שתמצאני, בעזרת אלוהים, מן הצדיקים.

29. אמר [משה]: הנה זה מוסכם ביני ובינך, וכל תקופה שאני אמלא משתי התקופות לא יהיה עלי אשם. ואלוהים ערב לדברינו אלה.

30. וכאשר מילא משה את שירותו והלך עם משפחתו, הבחין באש מכיוון ההר ואמר: שהו כאן, כי אכן הבחנתי באש, אולי אביא לכם משם פשר דבר או אביא לכם גחלת אש למען תתחממו.

31. והיה עם בואו אליה נקרא אליו קול מקצה העמק הימיני בואדי, בבקעה המבורכת מתוך העץ לאמור: הוי משה, הנה אני אלוהים ריבון העולמים.

32. השלך את מטך, וכאשר הבחין בו מתנועע כאילו נחש היה, נסוג לאחור [ולא העז] לשוב; הוי משה, גש ואל תירא, הנה אתה מן המוגנים מפחד.

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِ ۖ فَذَٰنِكَ بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ٣٣

33. והכנס את ידך אל חיקך, תצא לבנה ללא פגע, ואסוף אליך את כְּנָפְךָ [למען תרגיע את לבך] מפחד; אלה הם שני אותות מאת אלוהיך אל פרעה ונכבדי עמו, שהרי הם עם נפשעים.

قَالَ رَبِّ إِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ٣٤

34. אמר [משה]: אלוהי, הנה אני הרגתי מהם נפש, ויירא אנוכי שיהרגוני.

وَأَخِى هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ٣٥

35. ואהרון אחי צח בלשונו ממני, שלח נא אותו עמי לתמוך בי ולאשר את דברי, כי ירא אני שמא יתיחסו אלי כשקרן.

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ ٣٦

36. אמר [אלוהים]: אנו נאמץ את ידך בעזרת אחיך, ונעניק לכם כוח שליטה, שלא יצליחו להגיע אליכם, הודות לכוח אותותינו אתם וההולכים אחריכם [תהיו] הגוברים.

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ٣٧

37. ובבוא אליהם משה עם אותותינו הברורים אמרו: אין אלה אלא כשפים שקריים, ולא שמענו על זאת בין אבותינו הראשונים.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٣٨

38. אמר משה: אלוהי, הוא היודע כל מי זה המביא את דרך המישרין מטעמו ומיהו אשר יזכה במעון אחרית הימים. אכן לעולם לא יצליחו הפושעים.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَأُ مَا عَلِمۡتُ لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرِي فَأَوۡقِدۡ لِي يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجۡعَل لِّي صَرۡحٗا لَّعَلِّيٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾

39. אמר פרעה: הוי המנהיגים, מעולם לא ידעתי שראוי לכם אלוה [כלשהו] מבלעדי; שרוף לי, הוי הָמָן, לבנים מטיט ובנה לי מגדל, למען אטפס בו ואעלה אל אלוהי משה אשר חושבני שמשקר הוא.

وَٱسۡتَكۡبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ إِلَيۡنَا لَا يُرۡجَعُونَ ﴿٤٠﴾

40. והתנשא הוא ואנשיו בארץ ללא הצדקה, ולא העלו בדעתם שישובו אלינו ביום מן הימים.

فَأَخَذۡنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤١﴾

41. ואז לקחנו אותו ואת אנשיו והשלחנום לים, וּרְאֵה אם-כן איכה היתה אחרית הפושעים.

وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَئِمَّةٗ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

42. ושמנו אותם למנהיגים הקוראים אל [דרך] הגֵּיהִנּוֹם, וביום הדין הם לא יוושעו.

وَأَتۡبَعۡنَٰهُمۡ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلۡمَقۡبُوحِينَ ﴿٤٣﴾

43. והצמדנו להם בעולם הזה קללה, וביום הדין מנודים יהיו מרחמי אלוהים.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ ٱلۡأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

44. ואכן נָתַנּוּ למשה את הספר לאחר שהשמדנו את הדורות הראשונים, כאות הבהרה לבני האדם ודרך נכוחה ורחמים [להם] למען יתנו דעתם.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلۡغَرۡبِيِّ إِذۡ قَضَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلۡأَمۡرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٤٥﴾

45. ו-[אתה מוחמד] לא היית בצד המערבי [של ההר] כאשר מסרנו למשה את דבר השליחות ולא היית בין העדים.

وَلَٰكِنَّآ أَنشَأۡنَا قُرُونٗا فَتَطَاوَلَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيٗا فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ تَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِينَ ٤٦

46. אך אנו הקמנו דורות [אחרי משה] אשר האריכו ימים, ואתה [מוחמד] לא היית יושב בקרב שבט מִדְיָן ללמדם את אותותינו, ואולם אכן אנו שולחי השליחים.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذۡ نَادَيۡنَا وَلَٰكِن رَّحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٖ مِّن قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٤٧

47. ואתה לא היית בצד ההר [עם משה] כאשר קראנו [לו וחשפנו בפניו את הנבואה כלפיך], ואנו שלחנוך כאות של רחמים מאת ריבונך, על מנת להזהיר עם שלא קם לו מזהיר לפניך למען יתנו דעת.

وَلَوۡلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَيَقُولُواْ رَبَّنَا لَوۡلَآ أَرۡسَلۡتَ إِلَيۡنَا رَسُولٗا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٨

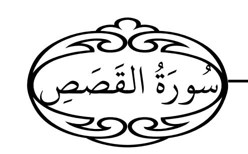
48. וכדי שבעת תפקוד אותם צרה בשל מעשי ידיהם, לא יאמרו [אז]: אלוהינו, מדוע לא שלחת אלינו שליח למען נלך אחרי אותותיך ונהיה מן המאמינים?

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُواْ لَوۡلَآ أُوتِيَ مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ مُوسَىٰٓۚ أَوَ لَمۡ يَكۡفُرُواْ بِمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۖ قَالُواْ سِحۡرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓاْ إِنَّا بِكُلّٖ كَٰفِرُونَ ٤٩

49. [אך עתה] כאשר הגיעה אליהם האמת מאיתנו, אמרו: מדוע לא ניתן לו כפי שניתן למשה? האם לא כפרו במה שניתן למשה לפני-כן כאשר אמרו: [אין משה ואהרון אלא] שני מכשפים עוזרים זה לזה, והוסיפו לאמור: הנה אנו מתכחשים לכל.

قُلۡ فَأۡتُواْ بِكِتَٰبٖ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهۡدَىٰ مِنۡهُمَآ أَتَّبِعۡهُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٥٠

50. אמור: הביאו ספר מאת אלוהים המנחה טוב יותר משני הספרים האלה [הקוראן והתורה] למען אנהג לפיו אם דוברי אמת אתם.

فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥١

51. אך אם לא יַעֲנוּ לך, דע אז כי הם הולכים אחרי תאוות נפשם; ומיהו תועה יותר מזה ההולך אחרי תאוות נפשו ללא הנחיה ישירה מאת אלוהים, אכן לא ינחה אלוהים את עם הפושעים.

۞وَلَقَدۡ وَصَّلۡنَا لَهُمُ ٱلۡقَوۡلَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٥٢

52. וכבר הבאנו להם את הדברים ברצף למען יתנו דעת.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤۡمِنُونَ ٥٣

53. אלה אשר נָתַנּוּ להם את הספר לפני [הקוראן], הנה הם מאמינים בו.

وَإِذَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلِهِۦ مُسۡلِمِينَ ٥٤

54. ובעת שֶׁיִּקָּרֵא [יְדֻקְלַם] בפניהם יאמרו: הנה אנו מאמינים בו, אכן זו האמת מאת אלוהינו, ואנו מתמסרים [לתוכנו] מלפני-כן.

أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡتَوۡنَ أَجۡرَهُم مَّرَّتَيۡنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدۡرَءُونَ بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٥٥

55. אלה יקבלו את שכרם כפליים תמורת אורך רוחם, ויגיבו על הרע בטוב, ומאשר חלקנו להם תורמים.

وَإِذَا سَمِعُواْ ٱللَّغۡوَ أَعۡرَضُواْ عَنۡهُ وَقَالُواْ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ لَا نَبۡتَغِي ٱلۡجَٰهِلِينَ ٥٦

56. ובשומעם את דבר ההבל ירחקו ממנו באומרם: לנו מעשינו ולכם מעשיכם, השלום עליכם, אין לנו ענין עם הבורים.

إِنَّكَ لَا تَهۡدِي مَنۡ أَحۡبَبۡتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ٥٧

57. אכן לא אתה תצליח להנחות את אשר אהבת, אך אלוהים הוא המנחה את אשר יחפוץ והוא היודע טוב יותר את אלה הנענים להנחיה.

وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ مِنۡ أَرۡضِنَآۚ أَوَلَمۡ نُمَكِّن لَّهُمۡ حَرَمًا ءَامِنٗا يُجۡبَىٰٓ إِلَيۡهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَيۡءٖ رِّزۡقٗا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٨

58. הם אמרו: אם נלך באורח מישרין אתך, ניעקר מארצנו, [אמור]: האם לא הקמנו להם מקום קודש בטוח שיובא אליו פרי כל דבר מזון מאתנו? אך מרביתם אינם מודעים.

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةِۭ بَطِرَتۡ مَعِيشَتَهَاۖ فَتِلۡكَ مَسَٰكِنُهُمۡ لَمۡ تُسۡكَن مِّنۢ بَعۡدِهِمۡ إِلَّا قَلِيلٗاۖ وَكُنَّا نَحۡنُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ٥٩

59. ורבים הם הישובים אשר המשדנו בשל היותם כפויי טובה למרות רווחתם, הנה בתיהם נטושים ואינם מאוישים, זולתי מעטים, ואנו היינו היורשים.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبۡعَثَ فِيٓ أُمِّهَا رَسُولٗا يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِنَاۚ وَمَا كُنَّا مُهۡلِكِي ٱلۡقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهۡلُهَا ظَٰلِمُونَ ٦٠

60. ואין ריבונך משמיד את הערים עד אשר ישלח אל הגדולה שבהן שליח, אשר יקרא בפניהם את אותתינו, ומעולם לא השמדנו ערים זולתי אם אנשי הפשע היו בה.

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتُهَاۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦١

61. וכל דבר שניתן לכם אינו אלא הנאת חיי העולם הזה ותפארות שוא, ואילו כל אשר עם אלוהים טוב ונצחי יותר, האם לא תשכילו להבין?

أَفَمَن وَعَدۡنَٰهُ وَعۡدًا حَسَنٗا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعۡنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ هُوَ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلۡمُحۡضَرِينَ ٦٢

62. האם זה אשר הבטחנו לו תמורה טובה שהוא עתיד לקבלה יידמה לאיש אשר הנחנו לו להתענג בחיי העולם הזה, וביום התקומה יהיה מן המובאים לדין?

وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٦٣

63. ביום ההוא יקרא אלוהים לעברם באומרו: איפה הם שֻׁתָּפַי אשר טענתם?

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَا تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعۡبُدُونَ ﴿٦٤﴾

64. אז יגידו אלה אשר נחרץ עליהם דין הצדק: אלוהינו, אלה אשר הטעינו, הטעינו אותם כפי שטעינו, [ועתה] אנו מתנתקים מהם ושבים אליך, ואותנו הם לא עבדו.

وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ يَهۡتَدُونَ ﴿٦٥﴾

65. ואז ייאמר [לכופרים]: קיראו את שותפיכם, והם קראו להם [אך] לא נענו, והבחינו בעונש [וקיוו], לוּ אכן הלכו בדרך מישרין.

وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبۡتُمُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٦٦﴾

66. וביום ההוא יקראם אלוהים ויאמר: מה עניתם לשליחים?

فَعَمِيَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَنۢبَآءُ يَوۡمَئِذٖ فَهُمۡ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٧﴾

67. ואז כל דרכי המענה נחסמו בפניהם [ולא היתה להם דרך] ביום ההוא לשאול איש את רעהו.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلۡمُفۡلِحِينَ ﴿٦٨﴾

68. ואילו זה אשר חזר בו והאמין ועשה את הטוב, עשוי להיות מן המצליחים.

وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٦٩﴾

69. ואלוהים הוא הבורא את אשר יחפוץ על-פי בחירתו, ואין להם זכות הברירה, ישתבח אלוהים ויתעלה על אשר משתפים עִמּוֹ.

وَرَبُّكَ يَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُونَ ﴿٧٠﴾

70. ויודע ריבונך את אשר הם מסתירים בליבותיהם ואת אשר הם מודיעים בגלוי.

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأُولَىٰ وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٧١﴾

71. והנה הוא אלוהים, אין אלוה מלבדו, לו התהילה בעולם הזה ובעולם הבא, בידיו המשפט ואליו תחזרו.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمُ ٱلَّيۡلَ سَرۡمَدًا إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِضِيَآءٍۚ أَفَلَا تَسۡمَعُونَ ٧٢

72. אמור: האם נתתם את דעתכם לו היה אלוהים שולח עליכם את הלילה נצחי עד ליום התקומה? איזה אלוה פרט לאלוהים [עשוי] להביא עליכם אור? האם לא תטו אוזן, אֵפוֹא?

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرۡمَدًا إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِلَيۡلٖ تَسۡكُنُونَ فِيهِۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٧٣

73. אמור: האם נתתם דעתכם לו היה אלוהים שולח עליכם את אור היום לנצח עד ליום התקומה? איזה אלוה פרט לאלוהים [עשוי] להביא עליכם לילה למען תירגעו בו? האם אין אתם מבחינים, אֵפוֹא?

وَمِن رَّحۡمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٧٤

74. ומרוב רחמיו קבע לכם את הלילה ואת היום למען תהיו בהם לבטח [בנחת], ולמען תבקשו מחסדו ותביעו תודה.

وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٧٥

75. וביום אשר יקרא אליהם ויאמר: היכן הם השותפים לי אשר טענתם?

وَنَزَعۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةٖ شَهِيدٗا فَقُلۡنَا هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ فَعَلِمُوٓاْ أَنَّ ٱلۡحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٧٦

76. ואז נוציא מכל אומה עד ונאמר: הציגו את המופת שעמכם. אז יֵדְעוּ כי האמת לאלוהים בלבד, וירחק מהם [הדבר] אשר בָּדוּ מלבם.

۞إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوۡمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيۡهِمۡۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلۡعُصۡبَةِ أُوْلِي ٱلۡقُوَّةِ إِذۡ قَالَ لَهُۥ قَوۡمُهُۥ لَا تَفۡرَحۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَرِحِينَ ٧٧

77. קֹרַח היה אֻמְנָם מעם משה, אך הוא נהג בעריצות וביהירות כלפיהם, ואנו חלקנו לו אוצרות בשפע עד אשר מפתחות אוצרותיו היו למשא כבד על חבורת גברים חסונים. עת אמרו לו בני עמו: אל תתנשא; אכן אין אלוהים אוהד את המתנשאים.

وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ وَأَحۡسِن كَمَآ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٧٨

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلۡمٍ عِندِيٓۚ أَوَلَمۡ يَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَهۡلَكَ مِن قَبۡلِهِۦ مِنَ ٱلۡقُرُونِ مَنۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرُ جَمۡعٗاۚ وَلَا يُسۡـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٧٩

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ فِي زِينَتِهِۦۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا يَٰلَيۡتَ لَنَا مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ قَٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٖ ٨٠

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ وَيۡلَكُمۡ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّمَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗاۚ وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ٨١

فَخَسَفۡنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلۡأَرۡضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٖ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُنتَصِرِينَ ٨٢

وَأَصۡبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوۡاْ مَكَانَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَقُولُونَ وَيۡكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُۖ لَوۡلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا لَخَسَفَ بِنَاۖ وَيۡكَأَنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٣

78. ובעזרת מתת אלוהים אליך בקש לך מעון באחרית הימים, ואל תזנח את חלקך בעולם הזה, ועשה הטוב כפי שהטיב עמך אלוהים, ואל תתפתה להשחית בארץ, כי אין אלוהים אוהב את המשחיתים.

79. אמר: את זה השגתי מכוח חכמתי אני, האם לא ידע הוא כי אלוהים השמיד לפניו דורות אשר כוחם היה גדול משלו וממונם רב יותר מאשר צבר? ואין שואלים את החוטאים על חטאיהם.

80. על-כן הוא יצא אל בני עמו במלוא הדרו, אמרו אלה החפצים בחיי העולם הזה: הלוואי והיינו זוכים באשר זכה קֹרַח; אכן בר מזל רב הוא.

81. אך אלה אשר ניתנה להם הדעת אמרו: אוי לכם, גמול אלוהים עדיף לאלה אשר האמינו ועשו הטוב, ולא ישיגוהו זולתי אלה שלהם אורך רוח.

82. ואז גרמנו לאדמה לבלוע אותו ואת ביתו, ולא קמו לו מושיעים מפני אלוהים, והוא לא ניצל.

83. ואלה אשר חמדו את מקומו ביום אתמול החלו לומר: איזה הרס נוראי, אכן אלוהים נותן את הפרנסה לזה אשר יחפוץ מעובדיו, ולולא עשה אלוהים חסד עמנו, היה בוקע את האדמה מתחתינו; אכן לא יצליחו הכופרים.

تِلۡكَ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ نَجۡعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوّٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فَسَادٗاۚ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ ٨٤

84. זהו מעין האחרית, נעניק אותו לאלה שאינם שואפים להתנשא בארץ ולא להשחית, והסוף הטוב ליראי שָׁמַיִם.

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجۡزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٨٥

85. כל העושה את הטוב [יזכה] לגמול טוב ממנו, וכל העושה את הרע; הרי שכל עושי הרע לא יתוגמלו אלא במידת הרוע אשר חוללו.

إِنَّ ٱلَّذِي فَرَضَ عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٖۚ قُل رَّبِّيٓ أَعۡلَمُ مَن جَآءَ بِٱلۡهُدَىٰ وَمَنۡ هُوَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٨٦

86. והנה זה אשר ציווה לך לקיים את מצוות הקוראן, עתיד להשיבך אל היעד הנכסף; אמור: הנה אלוהים יודע מיהו הבא מכם עם דרך ישרה ומיהו בִּתְעִיָּה גלויה.

وَمَا كُنتَ تَرۡجُوٓاْ أَن يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبُ إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرٗا لِّلۡكَٰفِرِينَ ٨٧

87. ולא ציפית שינתן לך הספר, ואולם זכית ברחמי אלוהיך, אל תהיה אם-כן עוזר לכופרים.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعۡدَ إِذۡ أُنزِلَتۡ إِلَيۡكَۖ وَٱدۡعُ إِلَىٰ رَبِّكَۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٨٨

88. ואל ירחיקך דבר מאותות אלוהיך, לאחר שהורדו אליך [מן הַשָּׁמַיִם] וקרא אל דרך ריבונך, ואל תהיה מן המשתפים.

وَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۘ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ كُلُّ شَيۡءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجۡهَهُۥۚ لَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٩

89. ואל תקרא אל אלוה זולתי אלוהים, אין אלוה מלבדו, כל דבר סופו לאבדון מבלעדי פניו, בידו המשפט ואליו דרככם לשוב.

سُورَةُ العَنكَبُوتِ

סוּרַת אַלְ-עַנְכַּבוּת

مَكِّيَّة وآياتها ٧٠

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 70

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓ ۝٢

2. א.ל.מ. [אַלֶף.לאם.מִים.].

أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتۡرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا وَهُمۡ لَا يُفۡتَنُونَ ۝٣

3. הנדמה [אֻמְנָם] לאנשים שיונח להם להכריז: "הנה מאמינים אנו", מבלי שיעמידו אותם בניסיון?

وَلَقَدۡ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡكَٰذِبِينَ ۝٤

4. ואנו אכן ניסינו את אלה אשר קדמו להם, ואלוהים ידוע יידע את דוברי האמת וידע את המשקרים.

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسۡبِقُونَاۚ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ۝٥

5. או מדמינים לעצמם עושי הרע כי יצליחו לחמוק מאיתנו? מה גרוע הוא שיפוטם הנכשל.

مَن كَانَ يَرۡجُواْ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَأٓتٖۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ۝٦

6. וכל המצפה לפגוש את אלוהים, הנה מועד אלוהים בוא יבוא, והוא השומע והיודע.

وَمَن جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفۡسِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ۝٧

7. וכל הנלחם למצווה, לנפשו נלחם הוא, ואין אלוהים זקוק לבריות.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٨

8. ובאשר לאלה המאמינים ועושים את הטוב, אנו נכפר להם על רוע מעשיהם ונגמול להם על הטוב אשר עשו.

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٩

9. וציווינו על האדם לנהוג עם הוריו בחסד, אך אם יאלצוך לשתף עִמי [אלוה] שאינך מודע לגביו, אל תשמע להם, אֵלַי שוב תשובו, ואז אודיעכם על אשר נהגתם לעשות.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى ٱلصَّٰلِحِينَ ١٠

10. ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב, הבֵא נביאם בחברת הישרים.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ ۖ وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ ٱلْعَٰلَمِينَ ١١

11. ובאנשים כאלה שאומרים: "הנה מאמינים אנו באלוהים", אך כאשר הם ניזוקים [נפגעים] בשל אמונתם, יראו בעונש הפוקד אותם מבני האדם כאילו מאת אלוהים הוא. וכאשר יגיע ניצחון מאלוהים, יגידו: "הנה עִמכם אנו", האם אין אלוהים מיטיב לדעת את הטמון בלבבות בני האדם?

وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ ١٢

12. אלוהים אכן יידע את אלה המאמינים ויידע את המתחסדים.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّبِعُوا۟ سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَٰيَٰكُمْ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَٰيَٰهُم مِّن شَىْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ١٣

13. ואלה הכופרים יגידו למאמינים: "לכו בדרכנו ואנו נישא את חטאיכם", אך הם לעולם לא ישאו דבר מחטאיהם, והנה דוברי שקר הֵמָּה.

وَلَيَحۡمِلُنَّ أَثۡقَالَهُمۡ وَأَثۡقَالٗا مَّعَ أَثۡقَالِهِمۡۖ وَلَيُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ١٤

14. והם אכן ישאו משאם ועוד משא על משאם, ואכן יישאלו ביום הדין על אשר בדו מליבם.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمۡ أَلۡفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمۡسِينَ عَامٗا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمۡ ظَٰلِمُونَ ١٥

15. והנה אנו שלחנו את נֹחַ לעמו, והוא שהה ביניהם אלף שנים פחות חמשים שנה, ואז הישיגם המבול בהיותם רשעים.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَأَصۡحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلۡنَٰهَآ ءَايَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٦

16. והיצלנו אותו ואת אנשי התיבה וקבענוה אות לעולמים.

وَإِبۡرَٰهِيمَ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُۖ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ١٧

17. ואנו שלחנו את אברהם כאשר פנה אל עמו לאמור: עיבדו את אלוהים וייראו אותו, זהו הטוב יותר לכם אם אנשי דעת אתם.

إِنَّمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡثَٰنٗا وَتَخۡلُقُونَ إِفۡكًاۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ لَكُمۡ رِزۡقٗا فَٱبۡتَغُواْ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزۡقَ وَٱعۡبُدُوهُ وَٱشۡكُرُواْ لَهُۥٓۖ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ١٨

18. אכן כל אשר תעבדו מבלעדי אלוהים אלילי שוא הֵמָּה, ואתם ממציאים שקר. אלה אשר הנכם עובדים מבלעדי אלוהים אין בידם להביא לכם פרנסה, על-כן בקשו פרנסה מאת אלוהים ועיבדו אותו והודו לו ואליו אתם תוחזרו.

وَإِن تُكَذِّبُواْ فَقَدۡ كَذَّبَ أُمَمٞ مِّن قَبۡلِكُمۡۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٩

19. ואם תכחישו [אמת זו] הנה כבר הכחישו אומות לפניכם, ואין חובת השליח אלא להעביר מסר נהיר.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ كَيۡفَ يُبۡدِئُ ٱللَّهُ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥٓۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٢٠

20. האם לא הבחינו כיצד מתכנן אלוהים את הבריאה וחוזר ליצר אותה מחדש? אכן קל הדבר על אלוהים.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ
بَدَأَ ٱلۡخَلۡقَۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشۡأَةَ
ٱلۡأٓخِرَةَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢١

21. אמור: קומו לסייר בארץ וראו
כיצד תכנן את הבריאה הראשונה,
ולאחר מכן יקים אלוהים את הבריאה
האחרונה. אכן אלוהים הכל יכול.

يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرۡحَمُ مَن يَشَآءُۖ
وَإِلَيۡهِ تُقۡلَبُونَ ٢٢

22. הוא המעניש את אשר יחפוץ
ומרחם על אשר יחפוץ ואליו
[פניכם] מוחזרים.

وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن
وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٢٣

23. ואין אתם מסוגלים לסכל רצון
אלוהים עלי אדמות ולא בַּשָּׁמַיִם,
ואין לכם מבלעדי אלוהים מגן ולא
מושיע.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ
أُوْلَٰٓئِكَ يَئِسُواْ مِن رَّحۡمَتِي وَأُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٤

24. ואלה אשר כפרו באותות
אלוהים ובמפגש עִמּוֹ נואשו
מרחמיי, ולהם עונש מכאיב.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ
ٱقۡتُلُوهُ أَوۡ حَرِّقُوهُ فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٢٥

25. ולא היתה תגובתם עם אברהם
זולתי שאמרו: הרגוהו או שרפוהו.
ואולם אלוהים היצילו מן האש.
אכן בזאת אות לעם אשר יאמינו.

وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡثَٰنٗا
مَّوَدَّةَ بَيۡنِكُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ ثُمَّ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ يَكۡفُرُ بَعۡضُكُم بِبَعۡضٖ
وَيَلۡعَنُ بَعۡضُكُم بَعۡضٗا وَمَأۡوَىٰكُمُ
ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٦

26. [והוסיף אברהם] לאמור: הנה
לקחתם לכם מבלעדי אלוהים אלילי
שוא, למען תשרור אהבה ביניכם
בעולם הזה, [אך] ביום התקומה
שלאחר מכן יתנכר האחד מכם
לרעהו ויקלל איש את זולתו, ובאש
הגֵּיהִנּוֹם תדורו ואין לכם מושיע
כלשהו.

۞ فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌۘ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

27. לוֹט האמין בו ו-[אברהם] אמר: הנני נמלט את אֱלֹהַי, אכן הוא העזוז והחכם.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَجَعَلۡنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلۡكِتَٰبَ وَءَاتَيۡنَٰهُ أَجۡرَهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٢٨﴾

28. ונָתַנּוּ לו את יצחק ואת יעקב, ולצאצאיו נָתַנּוּ את הנבואה ואת הספר, ונָתַנּוּ לו את שכרו בעולם הזה, ובאחרית הימים יֵאָסֵף עם הצדיקים.

وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ إِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

29. וזכור את לוֹט עת אמר לעמו: הנה אתם עושים את התועבה אשר לא עשה כמותה לפניכם איש מן העולמים.

أَئِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقۡطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ وَتَأۡتُونَ فِي نَادِيكُمُ ٱلۡمُنكَرَۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱئۡتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣٠﴾

30. ואיכה אתם תבואו בתשוקה אל הגברים ותשדדו את עוברי האורח ותעשו מעשים מגונים בגלוי, אך בני עמו לא השיבו דבר זולתי שאמרו: הבא עלינו את העונש מאת אלוהים אם דובר אמת אתה.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٣١﴾

31. אמר: אלוהים, עזור לי נגד האנשים המשחיתים.

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ بِٱلۡبُشۡرَىٰ قَالُوٓاْ إِنَّا مُهۡلِكُوٓاْ أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِۖ إِنَّ أَهۡلَهَا كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ﴿٣٢﴾

32. ועת באו שליחינו אל אברהם ועִמם הבשורה, אמרו: הנה אנו הולכים להשמיד את אנשי העיר הזאת, כי יושביה פושעים הֵמָּה.

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًاۚ قَالُواْ نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَن فِيهَاۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥٓ إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٣٣

33. אמר [אברהם]: אכן שם יושב לוט. אמרו: אנו אכן יודעים את אשר בה, אנו נצילהו ואת בני ביתו, פרט לאשתו אשר הנה מן המתמהמהים.

وَلَمَّآ أَن جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗاۖ وَقَالُواْ لَا تَخَفۡ وَلَا تَحۡزَنۡ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهۡلَكَ إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٣٤

34. וכאשר באו שליחינו אל לוט, הוא חש מצוקה לגורלם וקצרה ידו מלהגן עליהם, והם אמרו: אל תחשוש ואל תצטער, אנו נציל אותך ואת בני ביתך חוץ מאשר אשתך אשר היתה מן המתמהמהים.

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٣٥

35. ואנו אכן עומדים להוריד על אנשי העיר הזאת זעם מן הַשָּׁמַיִם על היותם עם מתמרדים.

وَلَقَد تَّرَكۡنَا مِنۡهَآ ءَايَةَۢ بَيِّنَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٣٦

36. והשארנו ממנה אות גלוי לאנשי בינה.

وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗا فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱرۡجُواْ ٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٣٧

37. ואל מִדְיָן [שלחנו] את אחיהם שועייב שאמר: הוי בני עמי, עיבדו אלוהים ותנו דעתכם על יום הדין, ואל תמלאו את הארץ פשעים להשחיתה.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٣٨

38. אך הם כינוהו כוזב, ואז אחזה בהם רעידה ולעת בוקר היו בחצרות בתיהם גופות ללא רוח חיים.

وَعَادٗا وَثَمُودَاْ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمۡۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُواْ مُسۡتَبۡصِرِينَ ٣٩

39. ו-[אנו השמדנו] את "עאד" ואת "תַ'מוּד", וזה נגלה לכם מבתיהם השוממים. והשטן ייפה בעיניהם את מעשיהם והסיר אותם מן הדרך אף כי יכלו להבחין.

وَقَٰرُونَ وَفِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَۖ وَلَقَدۡ جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كَانُواْ سَٰبِقِينَ ٤٠

40. ו-[אנו השמדנו] את קֹרַח ואת פרעה ואת הָמָן שכבר הביא אליהם משה את המופתים, והם התנשאו בארץ אך לא הצליחו לחמוק מידינו.

فَكُلًّا أَخَذۡنَا بِذَنۢبِهِۦۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِ حَاصِبٗا وَمِنۡهُم مَّنۡ أَخَذَتۡهُ ٱلصَّيۡحَةُ وَمِنۡهُم مَّنۡ خَسَفۡنَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ وَمِنۡهُم مَّنۡ أَغۡرَقۡنَاۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٤١

41. וכל אחד הענשנו על-פי חטאו; מהם אשר שלחנו עליו סופת ברד של חצץ ומהם אשר אחז בו הרעש, ומהם אשר בקענו תחתיו את האדמה ומהם אשר הטבענו; ולא אלוהים שגרם להם עוול , כי הם גרמו את העוול לעצמם.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلۡعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتۡ بَيۡتٗاۖ وَإِنَّ أَوۡهَنَ ٱلۡبُيُوتِ لَبَيۡتُ ٱلۡعَنكَبُوتِۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٤٢

42. דוגמת אלה אשר לקחו להם מגינים מבלעדי אלוהים, כדוגמת העכביש אשר עשה לו בית, והרי בית העכביש הוא הבית הרעוע ביותר. לו רק היו יודעים.

إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٤٣

43. אכן יודע אלוהים כל אשר הם פונים אליו מבלעדיו, והוא הגיבור והחכם.

وَتِلۡكَ ٱلۡأَمۡثَٰلُ نَضۡرِبُهَا لِلنَّاسِۖ وَمَا يَعۡقِلُهَآ إِلَّا ٱلۡعَٰلِمُونَ ٤٤

44. ואלה הם המשלים אשר אנו נמשול לאנשים, אך רק בני דעת משכילים להבינם.

خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٥

45. אלוהים ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בחכמה [הדרושה]. אכן בזה אות למאמינים.

ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾

46. קרא את אשר נגלה אליך מן הספר, וערוך את התפילה. הנה התפילה מרחיקה מדרך התועבה והרעה. אכן זכר אלוהים גדול מכל ואלוהים יודע את מעשיכם.

۞ وَلَا تُجَـٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَـٰهُنَا وَإِلَـٰهُكُمْ وَٰحِدٌ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

47. ואל תתנצחו עם אנשי הספר אלא בדרכי נועם פרט לאנשי הפשע. ואימרו: אנו מאמינים באשר הורד אלינו ובאשר הורד אליכם, ואלוהינו ואלוהיכם אחד הוא, ואנו לו מתמסרים.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَـٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٤٨﴾

48. ובמובן זה הורדנו אליך את הספר, על-כן אלה אשר נְתַנּוּ להם את ספר [התורה] יאמינו בו [בקוראן], ו-[גם] מאלה [אנשי מכה] כאלה אשר מאמינים בו, ולא מתכחשים לאותותינו אלא הכופרים.

وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَـٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

49. ו-[הרי] שלפני הקוראן לא קראת כל ספר, ולא כתבת אותו בימינך, כי אז היו השוגים מפקפקים.

بَلْ هُوَ ءَايَـٰتٌۢ بَيِّنَـٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٥٠﴾

50. לא ולא, כי אם הוא אותות נהירים בלבבות אלו אשר ניתנה להם הדעת, ולא יתכחשו לאותותינו אלא הפושעים.

وَقَالُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَٰتٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

51. והם אמרו: מדוע לא הורדו אליו אותות מאת אלוהיו? אמור: אכן האותות עם אלוהים הֵמָּה, ואין אני אלא מזהיר בלשון ברורה.

أَوَ لَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52. האם לא היה די להם שהורדנו אליך את הספר [המושלם] אשר נקרא לפניהם, אכן [טמונה] בזאת רחמנות [רבה], אזהרה לעם מאמינים.

قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ شَهِيدٗاۖ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿٥٣﴾

53. אמור: די והותר לי באלוהים עֵד בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם, יודע הוא את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, אך אלה אשר האמינו ב-[אמונות] שוא וכפרו באלוהים, הרי הֵמָּה האבודים.

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ وَلَوۡلَآ أَجَلٞ مُّسَمّٗى لَّجَآءَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ وَلَيَأۡتِيَنَّهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٥٤﴾

54. והם מאיצים בך החיש עליהם את העונש, אשר אלמלא נקבעו עת ומועד, היה פוקד אותם, ואכן העונש בוא יבואם לפתע, והם לא יחושו.

يَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٥٥﴾

55. מאיצים בך להחיש את בוא העונש, ואכן גֵּיהִנֹּם תקיף את הכופרים.

يَوۡمَ يَغۡشَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِن فَوۡقِهِمۡ وَمِن تَحۡتِ أَرۡجُلِهِمۡ وَيَقُولُ ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٥٦﴾

56. ביום אשר יכסה אותם העונש, מעליהם ומתחת רגליהם, ויאמר [אלוהים]: טעמו את [פרי] מעשיכם.

يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ أَرۡضِي وَٰسِعَةٞ فَإِيَّٰيَ فَٱعۡبُدُونِ ٥٧

57. הוי אנשיְ המאמינים, הנה ארצי רחבת ידיים היא, על-כן עיבדוני [לבדי].

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۖ ثُمَّ إِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ ٥٨

58. כל נפש תטעם את המוות, ואלינו דרכם לשוב.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ غُرَفٗا تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ نِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ٥٩

59. אך אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, נושיבם בחדרים עליונים בגן העדן, אשר יזרמו נהרות תחתיהם ושם ידורו לעד, מה טוב שכר העמלים.

ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٦٠

60. אלה אשר עמדו בניסיון ובריבונם היו בטוחים.

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٖ لَّا تَحۡمِلُ رِزۡقَهَا ٱللَّهُ يَرۡزُقُهَا وَإِيَّاكُمۡۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦١

61. ויצורים רבים נבצר מהם לכלכל את עצמם, אלוהים יכלכל אותם ואתכם כאחד. והוא השומע והיודע.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٦٢

62. ואם תשאלם מי ברא את השָׁמַיִם ואת הארץ, וגייס את השמש ואת הירח [לשירותיו], יאמרו בבטחה: אלוהים, איכה, אם כן יסורו מן האמת.

ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٦٣

63. אלוהים מגדיל את אמצעי החיים לאשר יחפוץ מעובדיו ומצמצם אותם כרצונו, הנה אלוהים יודע כל.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مَآءٗ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ مِنۢ بَعۡدِ
مَوۡتِهَا لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ
أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ٦٤

64. ואם תשאלם: מי הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים והחייה בהם את הארץ אחרי מותה? יענו: אכן אלוהים הוא, אמור: השבח לאלוהים, אולם רובם אינם משכילים להבין.

وَمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَهۡوٞ وَلَعِبٞۚ
وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَ لَهِيَ ٱلۡحَيَوَانُۚ لَوۡ كَانُواْ
يَعۡلَمُونَ ٦٥

65. ואין חיי העולם הזה אלא שעשועי שוא ומשחק, ואכן מעון אחרית הימים הוא החיים, לו רק היו יודעים.

فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ
مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ
إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٦

66. ועם עלותם על הספינה [להפליג] פונים הם בתפילה [כנה] אל אלוהים [האחד], וכשהוא מצילם בבטחה אל היבשה [קמים] לצרף לו שותפים.

لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ وَلِيَتَمَتَّعُواْۚ
فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٦٧

67. על מנת להתנכר למה שנְּתַנּוּ להם ולהתענג, אך לאחרונה ייווכחו לדעת.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا جَعَلۡنَا حَرَمًا ءَامِنٗا
وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنۡ حَوۡلِهِمۡۚ
أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَةِ ٱللَّهِ
يَكۡفُرُونَ ٦٨

68. האינם רואים שעשינו להם מקדש בטוח, בעת שהאחרים סביבם נעקרים ממקומם? הַאֻמְנָם יעדיפו להאמין בהבל ובחסד אלוהים יכפרו?

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا
أَوۡ كَذَّبَ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓۚ أَلَيۡسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡكَٰفِرِينَ ٦٩

69. ומיהו המרבה פשע מזה אשר ממציא על אלוהים שקרים, או המתכחש לאמת בעת שהגיעתהו? ה-[אֻמְנָם] אין בגֵּיהִנּוֹם מושב לכופרים.

وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ فِينَا لَنَهۡدِيَنَّهُمۡ سُبُلَنَاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٧٠

70. אכן אלה אשר נאבקו למעננו, אנו נדריך אותם בדרכנו. אכן אלוהים הוא עם המיטיבים.

مَكِّيَّة وآياتها ٦١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

الٓمٓ ﴿٢﴾

غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ﴿٣﴾

فِيٓ أَدۡنَى ٱلۡأَرۡضِ وَهُم مِّنۢ بَعۡدِ غَلَبِهِمۡ سَيَغۡلِبُونَ ﴿٤﴾

فِي بِضۡعِ سِنِينَۗ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ مِن قَبۡلُ وَمِنۢ بَعۡدُۚ وَيَوۡمَئِذٖ يَفۡرَحُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿٥﴾

بِنَصۡرِ ٱللَّهِۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦﴾

وَعۡدَ ٱللَّهِۖ لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٧﴾

يَعۡلَمُونَ ظَٰهِرٗا مِّنَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ عَنِ ٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ غَٰفِلُونَ ﴿٨﴾

סוּרַת אַל-רוּם

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 61

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. א.ל.מ. [אַלִף.לאם.מִים.].

3. הרומאים נחלו תבוסה.

4. בארץ הקרובה, והם אחרי תבוסתם יגברו.

5. בעוד שנים מעטות, לאלוהים הסמכות [השליטה] לפני כן ולאחר מכן, וביום ההוא ישמחו המאמינים.

6. בישועת אלוהים, הוא חש לעזור לאשר יחפוץ, והוא האדיר והרחום.

7. זאת היא הבטחת אלוהים, לא יפר אלוהים הבטחתו. ואולם מרבית האנשים אינם יודעים.

8. הם מכירים את אשר נגלה לעיניהם בעולם הזה, ואינם נותנים דעת לעולם הבא.

أَوَ لَمۡ يَتَفَكَّرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآيِٕ رَبِّهِمۡ لَكَٰفِرُونَ ٩

9. ה- [אֻמְנָם] אין הם נותנים דעתם שאלוהים לא ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואשר ביניהם אלא לגלות את האמת ולזמן מוגבל. אך רבים מבני האדם כופרים בכך שהם [עתידים] לפגוש את ריבונם.

أَوَ لَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَأَثَارُواْ ٱلۡأَرۡضَ وَعَمَرُوهَآ أَكۡثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١٠

10. האם לא התהלכו בארץ וראו איכה היה גורל אלו אשר קדמו להם; הם היו חזקים מהם, עיבדו את הארץ ובנו אותה יותר מאשר בנו אותה הֵמָּה, והשליחים הביאו להם אותות נהירים. ואלוהים מעולם לא עשק אותם, כי אם את עצמם הם עשקו.

ثُمَّ كَانَ عَٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ بِهَا يَسۡتَهۡزِءُونَ ١١

11. וגורל המרעים היתה הרעה, כי הכחישו את אותות אלוהים ולעגו להם.

ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ١٢

12. אלוהים יוצר את הבריות, והוא ממשיך ליצרם ולאחר מכן אליו תוחזרו.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبۡلِسُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٣

13. ובעת שתגיע השעה [יאחוז] היאוש בחוטאים.

وَلَمۡ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعَٰٓؤُاْ وَكَانُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ كَٰفِرِينَ ١٤

14. ולא תהיה להם ישועה משותפיהם [האלילים אשר עבדו] אז הם יכריזו שכפרו באותם שותפים.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوۡمَئِذٖ يَتَفَرَّقُونَ ١٥

15. וביום שתגיע השעה אז כולם ייפרדו [לכל עבר].

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَهُمۡ فِي رَوۡضَةٖ يُحۡبَرُونَ ١٦

16. ובאשר למאמינים ולעושי הטוב; הנה הם בגני דשא מתענגים.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآيِٕ ٱلۡأٓخِرَةِ فَأُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ١٧

17. אך באשר לאלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו ולמפגש יום הדין, הרי הם אל עינויי העונש יוּבָאוּ.

فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمۡسُونَ وَحِينَ تُصۡبِحُونَ ١٨

18. על-כן שבחו את אלוהים עם רדת הערב [עליכם] ועם קבלת הבוקר.

وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَعَشِيّٗا وَحِينَ تُظۡهِرُونَ ١٩

19. ולו התהילה בַּשָּׁמַיִם ובארץ ולעת ערב ובצהרי היום.

يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَيُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ وَكَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ ٢٠

20. מוציא את החי מן המת ומוציא את המת מן החי, ומחייה את הארץ אחרי מותה, ובדרך זו תוצאו [מקבריכם].

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٞ تَنتَشِرُونَ ٢١

21. ומאותותיו שברא אתכם מעפר, והנה אתם בני אדם מתהלכים בארץ.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٢٢

22. ומאותותיו שהוא ברא לכם בנות זוג מגזע המין שלכם למען תמצאו מרגוע נפש בקרבן, ונטע בליבותיכם אהבה ורחמים; הנה בזאת אות למיושבי הדעת.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفُ أَلۡسِنَتِكُمۡ وَأَلۡوَٰنِكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡعَٰلِمِينَ ٢٣

23. ומאותותיו בריאת הַשָּׁמַיִם והארץ, ולשונותיכם וצבעיכם השונים, הנה בזאת אות ליודעי דבר.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبۡتِغَآؤُكُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٢٤

24. ומאותותיו שנתכם בלילה ובצהרי היום, ובקשתכם לזכות בחסדו; הנה בזאת אות לאנשים קשובים.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَيُحۡيِۦ بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٢٥

25. ומאותותיו שהוא מראה לכם את הברק [לעורר בכם] פחד ותקווה, ומוריד מן הַשָּׁמַיִם מים [שבהם] מחייה את הארץ אחרי מותה. אכן בזאת אותות לעם משכילים.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ بِأَمۡرِهِۦۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمۡ دَعۡوَةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ إِذَآ أَنتُمۡ تَخۡرُجُونَ ٢٦

26. ומאותותיו שהַשָּׁמַיִם והארץ ניצבים על פי פקודתו, ולאחר מכן, כאשר יקרא לכם בלחש לעלות מן האדמה, הנה אתם ממנה נפלטים.

وَلَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ٢٧

27. וכל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ לו הֵמָּה ואליו הם נכנעים.

وَهُوَ ٱلَّذِي يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهۡوَنُ عَلَيۡهِۚ وَلَهُ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٨

28. והוא היוצר את הבריאה וחוזר ובורא אותה מחדש, ונקל הדבר עליו, ולו כל תואר נשגב בַּשָּׁמַיִם ובארץ, והוא הגיבור והחכם.

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلٗا مِّنۡ أَنفُسِكُمۡۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُم مِّن شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ فَأَنتُمۡ فِيهِ سَوَآءٞ تَخَافُونَهُمۡ كَخِيفَتِكُمۡ أَنفُسَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٢٩

29. אלוהים המשיל לכם משל על עצמכם: האם תרצו שיהיו לכם מבין [העבדים] אשר רכשה ימינכם שותפים באשר חלקנו לכם, והם שווים לכם בו, ואתם תיראו מפניהם כיראתכם איש מפני אחיו. הנה כך מבארים אנו את האותות למשכילים להבין.

بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَهۡوَآءَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ فَمَن يَهۡدِي مَنۡ أَضَلَّ ٱللَّهُۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٠

30. אך הפושעים הלכו אחרי תאוות נפשם בלא דעת, ומיהו זה אשר ינחה את אשר התעה אלוהים; לאלה לא יקומו מושיעים כלל.

فَأَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗاۚ فِطۡرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيۡهَاۚ لَا تَبۡدِيلَ لِخَلۡقِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣١

31. על-כן הקדש פניך לשירות הדת [בהיותך] חניף, זאת בריאת אלוהים אשר ברא את בני האדם לפיה. אין לשנות את בריאת אלוהים, זאת הדת הנכונה. אך מרבית האנשים חסרי ידע.

۞مُنِيبِينَ إِلَيۡهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٣٢

32. שובו אליו בחרטה וביראה ועירכו תפילה, ואל תהיו מן המשתפים.

مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗاۖ كُلُّ حِزۡبِۭ بِمَا لَدَيۡهِمۡ فَرِحُونَ ٣٣

33. מאלה אשר פילגו את דתם והיו לסיעות סיעות, וכל סיעה שבעת רצון ממנת חלקה.

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرّٞ دَعَوۡاْ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيۡهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنۡهُ رَحۡمَةً إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم بِرَبِّهِمۡ يُشۡرِكُونَ ٣٤

34. ובעת תפקוד האנשים צרה יקראו אל ריבונם כשהם חוזרים אליו בחרטה, ולאחר מכן, בעת שיתן להם לחוש ממנו רחמים, הנה קבוצה מהם [קמה להכריז על] שותפים לאלוהים.

لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡۚ فَتَمَتَّعُواْ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٣٥

35. למען יתנכרו לאשר הענקנו להם, התענגו אֵפוֹא, אך לבסוף תדעו.

أَمۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٗا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُواْ بِهِۦ يُشۡرِكُونَ ٣٦

36. האם הורדנו להם [מִשָּׁמַיִם] אסמכתא שתדבר אליהם לטובת השותפים אשר צרפו לו.

وَإِذَآ أَذَقۡنَا ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ فَرِحُواْ بِهَاۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ إِذَا هُمۡ يَقۡنَطُونَ ٣٧

37. ובעת שניתן לבני האדם לחוש ברחמים, ישמחו בזאת. ואם תפגע בהם רעה, תמורת מעשי ידיהם; הנה הם נואשים.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٣٨

38. הַאֻמְנָם אין הם רואים שאלוהים מרחיב את מקורות הפרנסה למי שחפץ בהם, ומצמצם אותם [לאחרים]. אכן בזה אותות לעם מאמינים.

فَـَٔاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٣٩

39. על-כֵּן תן לקרוב המשפחה את חלקו שלו, ולנזקקים ולעוברי האורח; זהו העדיף לאלה המבקשים [לזכות] ברצון אלוהים, ואלה הם המצליחים.

وَمَآ ءَاتَيۡتُم مِّن رِّبٗا لِّيَرۡبُوَاْ فِيٓ أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرۡبُواْ عِندَ ٱللَّهِۖ وَمَآ ءَاتَيۡتُم مِّن زَكَوٰةٖ تُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُضۡعِفُونَ ٤٠

40. וכל אשר תלוו בריבית למען יניב לכם תשואה מרכושם של אנשים, לא יניב לכם תשואה אצל אלוהים. וכל "זַכּאת" [צדקה מחייבת] אשר תתנו למען תזכו בחסד אלוהים, תזכה אתכם בגמול כפליים.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

41. אלוהים אשר ברא אתכם ואז הקים לכם פרנסה, ולאחר מכן ימיתכם ושוב יקים אתכם לתחייה; האם קיים משותפיכם כזה המסוגל לעשות דבר דומה? ישתבח ויתעלה אלוהים על אשר משתפים עִמּוֹ.

ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

42. השחיתות ממלאת את היבשה ואת הים עקב מעשי בני האדם, על-כן יתן להם [אלוהים] לחוש מעט [טעם הסבל] תמורת מעשיהם למען ישובו.

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

43. אמור: תורו בארץ וראו מה היה סופם של קודמיכם; מרביתם היו עובדי אלילים.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ ٱلْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٤﴾

44. שא, אֵפוֹא, את פניך אל הדת הנכונה בטרם יבוא יום מאת אלוהים שאין להשיבו, ביום ההוא [מחנות המאמינים והכופרים] יפוצלו.

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾

45. הכופרים כפירתם תחול עליהם, ואלה העושים את הטוב, ירחיבו לעצמם [חיי הרווחה].

لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٤٦﴾

46. זאת למען יגמול לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב מחסדו. אכן אין הוא אוהב את הכופרים.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن يُرْسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٍ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَلِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ بِأَمْرِهِۦ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

47. ומאותותיו שהוא שלח את הרוחות נושאות בשורות טובות, למען לתת לכם לחוש מרחמיו, ולמען תפלגנה האוניות בפקודתו ולמען תבקשו מחסדו ולמען תהיו לו אסירי תודה.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱنتَقَمْنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

48. ואנו אכן שלחנו מלפניך שליחים אל עמם, אשר היציגו בפניהם את המופתים הנהירים, ואז נקמנו בפושעים, כי חובתנו היתה לחוש לעזרת המאמינים.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُۥ فِى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهُۥ كِسَفًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ ۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾

49. אלוהים הוא השולח את הרוחות להעלות עננים ומפיץ אותם בַּשָּׁמַיִם כרצונו, ויעשה אותם פיסות פיסות, והנה טיפות הגשם יוצאות מתוכם לנגד עיניך. וכאשר יוריד [את הגשם] אל אשר יחפוץ מבין עובדיו, הנה הם מייד מתמלאים שמחה.

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِۦ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

50. על אף שנואשים היו קודם לכן, כאשר הגשם אִחֵר לרדת עליהם.

فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحْمَتِ ٱللَّهِ كَيْفَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

51. ראה, אֵפוֹא, אל עקבות רחמי אלוהים כיצד הוא מחייה את הארץ אחרי מותה. אכן הוא זה שמחייה את המתים, והוא הכל יכול.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

52. ואם נשלח [על זרעם הירוק] רוח קדים, ויראו אותו מצהיב, יהיו עקב כך כופרים [ומתנכרים לחסדנו].

فَإِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ۝٥٣

53. ולא תצליח אתה להשמיע את המתים, את הקריאה, ולא את החרשים, כאשר יפנו עורף וייסוגו לאחור.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ۝٥٤

54. וכן אין אתה יכול להנחות את העוורים מדרך תעותם, ולא תצליח להשמיע [איש] זולתי המאמינים באותותינו בהיותם מתמסרים.

۞ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعۡفٖ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ ضَعۡفٖ قُوَّةٗ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ قُوَّةٖ ضَعۡفٗا وَشَيۡبَةٗۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡقَدِيرُ ۝٥٥

55. אלוהים הוא זה אשר ברא אתכם מחולשה, ולאחר החולשה נתן לכם עוצמה, ולאחר העוצמה רפיון ושיבה; הוא הבורא כרצונו והוא היודע והיכול.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقۡسِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ مَا لَبِثُواْ غَيۡرَ سَاعَةٖۚ كَذَٰلِكَ كَانُواْ يُؤۡفَكُونَ ۝٥٦

56. וביום תקום השעה יישבעו החוטאים כי לא השתהו מעבר לשעה אחת, ובכך סטו מדרך האמת.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ وَٱلۡإِيمَٰنَ لَقَدۡ لَبِثۡتُمۡ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡبَعۡثِۖ فَهَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡبَعۡثِ وَلَٰكِنَّكُمۡ كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ۝٥٧

57. והנה אלה אשר ניתנה להם הדעת והאמונה, יאמרו: אתם אכן השתהיתם על פי ספר אלוהים עד ליום הדין, הנה הוא יום הדין, אלא שאתם לא טרחתם לדעת.

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَعۡذِرَتُهُمۡ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ۝٥٨

58. על-כן לא יועילו באותו יום לפושעים דברי הצטדקותם, ולא יינתן להם לעתור לרחמים.

وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖۚ وَلَئِن جِئۡتَهُم بِـَٔايَةٖ لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا مُبۡطِلُونَ ٥٩

59. ואכן אנו המשלנו לאנשים בקוראן הזה מכל משל, אך אם תביא להם אות, כבר יגידו הכופרים, אין אתם אלא שקרנים.

كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٦٠

60. כך אוטם אלוהים את ליבות הנבערים.

فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ وَلَا يَسۡتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦١

61. עמוד אֵפוֹא בעוז רוח, כי הבטחת אלוהים אמת היא, ואל יחלישו את אמונתך אלה אשר אינם משתכנעים.

سُورَةُ لُقْمَانَ

סוּרַת לֻקְמאן

مَكِّيَّة وآياتها ٣٥

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 35

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓ ﴿٢﴾

2. א.ל.מ. [אַלֶף.לאמ.מִימ.].

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٣﴾

3. אלה [הם] אותות הספר מלא החוכמה.

هُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٤﴾

4. נְחִיָּה ורחמים הוא למיטיבים.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ﴿٥﴾

5. אלה העורכים תפילה ונותנים את "הזַּכַּאת" [הצדקה] ובאחרית הימים הם בטוחים.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٦﴾

6. אלה הם המודרכים בדרך אלוהים; ואלה הֵמָּה המצליחים.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡتَرِي لَهۡوَ ٱلۡحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿٧﴾

7. ובאנשים כזה הדורש סיפורי שעשועים על מנת להתעות אנשים מדרך אלוהים; מתוך בורות, ולמען ינהג [בסיפורים] בלעג. לאלה צפוי עונש חמור.

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا وَلَّىٰ مُسۡتَكۡبِرٗا كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَا كَأَنَّ فِيٓ أُذُنَيۡهِ وَقۡرٗاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾

8. ובעת הקראת אותותינו בפניו מפנה עורף בהתנשאות, כאילו לא שמעם, וְאָזְנָיו כַּבְדוּ, בשֵּׂר לו אם-כן על עונש מכאיב.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلنَّعِيمِ ٩

9. אכן אלה אשר האמינו ועושים את הטוב, להם גינות הנועם.

خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٠

10. [יושבים] בהן לעד; הבטחת אמת מאת אלוהים, והוא החזק והחכם.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ وَأَلۡقَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمۡ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖۚ وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ كَرِيمٍ ١١

11. ברא את הַשָּׁמַיִם ללא עמודים נראים לעין וקבע בארץ הרים כיתדות איתנות לבל תנוע תחתיכם, והפיץ בה יצורים מכל מין, והורדנו מן הַשָּׁמַיִם מים והצמחנו בה מכל זן משובח.

هَٰذَا خَلۡقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦۚ بَلِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ١٢

12. זאת היא בריאת אלוהים; הבה הראוני מה בראו האחרים אשר מלבדו. אדרבה, אכן הפושעים בְּתְעִיָּה גְּלוּיָה.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا لُقۡمَٰنَ ٱلۡحِكۡمَةَ أَنِ ٱشۡكُرۡ لِلَّهِۚ وَمَن يَشۡكُرۡ فَإِنَّمَا يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ١٣

13. [ומקודם] נָתַנּוּ ל-"לֻקְמאן" את החוכמה ואמרנו הודה לאלוהים, כי כל המודה לו, לטובת עצמו הוא מודה. ובאשר למתכחש; הנה אלוהים עשיר ומהולל.

وَإِذۡ قَالَ لُقۡمَٰنُ لِٱبۡنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَيَّ لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ١٤

14. וזכור, עת הטיף "לֻקְמאן" לבנו לאמור: הוי בני, אל תצרף שותפים לאלוהים, אכן השיתוף הוא פשע חמור.

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ أَنِ ٱشۡكُرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيۡكَ إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ ١٥

15. וציווינו על האדם להיטיב עם הוריו; אמו נשאה אותו [ברחמה] בסבל וביגע, והיניקה אותו מֶחָזֶהָ שנתיים תמימות; הודה לי אֵפוֹא ולהוריך, אכן אֵלַי השיבה הסופית.

وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَاۖ وَصَاحِبۡهُمَا فِي ٱلدُّنۡيَا مَعۡرُوفٗاۖ وَٱتَّبِعۡ سَبِيلَ مَنۡ أَنَابَ إِلَيَّۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٦

16. אך אם ידחקו בך לצרף לי שותפים שאינך יודע, אל תשמע להם, והתחבר אליהם בעולם הזה בנועם, ונהג בדרך השבים אלי. לבסוף אלי תהיה שיבתכם, ואז אודיעכם את אשר נהגתם לעשות.

يَٰبُنَيَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٖ فَتَكُن فِي صَخۡرَةٍ أَوۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَوۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَأۡتِ بِهَا ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ١٧

17. הוי בני! אכן אם יהיה [חפץ] במשקל גרגר החרדל בתוך הסלע או בַּשָּׁמַיִם או בארץ, יביאֶנּוּ אלוהים; הנה אלוהים הוא המיטיב והיודע.

يَٰبُنَيَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱنۡهَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٨

18. הוי בני! ערוך את התפילה וצווה לנהוג בצדק וְהַרְחֵק מן הרע ושא את הפגע בעוז רוח, כי הרי הם אלה מדברי אלוהים הנחרצים.

وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٖ ١٩

19. ואל תסב פניך מן האנשים בהתנשאות, ואל תתהלך בארץ ביהירות; אכן אין אלוהים אוהב כל יהיר וגאוותן.

وَٱقۡصِدۡ فِي مَشۡيِكَ وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلۡأَصۡوَٰتِ لَصَوۡتُ ٱلۡحَمِيرِ ٢٠

20. היה מתון בהליכתך והנמך את קולך, אכן נעירת החמורים היא המגונה בקולות.

أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَأَسۡبَغَ عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٢١

21. האינכם רואים שאלוהים גייס לכם את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, והעניק לכם בשפע את חסדיו הנגלים והנסתרים. ויש מבני האדם המתווכחים בדבר אלוהים בלי דעת ובלי אורח מישרים ובלי ספר מאיר.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٢٢

22. וכשאמר להם: לכו באור המסר אשר הוריד אלוהים, אמרו: [לא] כי אם נלך בדרך אשר מצאנו את אבותינו הולכים בה, הַאֻמְנָם, ולו גם אם יקרא להם השטן לבוא אל עונש של אש הלהבות.

۞وَمَن يُسۡلِمۡ وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ وَإِلَى ٱللَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ٢٣

23. וכל המתמסר במלוא רצונו לאלוהים, בהיותו עושה את הטוב, אכן הוא זה האוחז ביתד האיתנה, ולאלוהים אחרית כל דבר.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحۡزُنكَ كُفۡرُهُۥٓۚ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٢٤

24. ובאשר לכופר, אל תדאיגך כפירתו, אלינו הכופרים ישובו, ואנו נודיעם על מעשיהם. אכן אלוהים יודע היטב את אשר בלבבות.

نُمَتِّعُهُمۡ قَلِيلٗا ثُمَّ نَضۡطَرُّهُمۡ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٢٥

25. אנו נניח להם להתענג לזמן מה, ולאחר מכן נביאם אל עונש מכאיב.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٦

26. ואכן אם תשאלם: מי ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, לבטח יאמרו: אלוהים. אמור: התהילה לאלוהים, אולם מרביתם אינם יודעים.

لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

27. לאלוהים כל אשר בַּשָּׁמַיִם ו-[כל] אשר בארץ, אכן אלוהים הוא העשיר והמהולל.

وَلَوۡ أَنَّمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن شَجَرَةٍ أَقۡلَٰمٞ وَٱلۡبَحۡرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦ سَبۡعَةُ أَبۡحُرٖ مَّا نَفِدَتۡ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ﴿٢٨﴾

28. ולו היו כל [ענפי] העצים עלי אדמות קולמוסים [לכתיבה] ו-[מימי] הים [ש]מעבר לו שבעה ימים [נוספים] [היו לדיו]; לא היה בהם די למנות את דברי אלוהים עד תום. אכן אלוהים אדיר וחכם.

مَّا خَلۡقُكُمۡ وَلَا بَعۡثُكُمۡ إِلَّا كَنَفۡسٖ وَٰحِدَةٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

29. אין בריאתכם ואין תקומתכם אלא כנפש אחת, הנה אלוהים שומע ורואה.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ كُلّٞ يَجۡرِيٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَأَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿٣٠﴾

30. האם לא הבחנתם שאלוהים מעביר את הלילה דרך היום, ומעביר את היום דרך הלילה, וגייס את השמש ואת הירח כרצונו, וכל אחד מהם זורם לזמן קצוב, ואלוהים מכיר היטב את מעשיכם.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ﴿٣١﴾

31. זאת כי אלוהים הוא האמת, וכל אשר יקראו מלבדו בטל הוא, ואלוהים הוא העליון והכביר.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱلۡفُلۡكَ تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ لِيُرِيَكُم مِّنۡ ءَايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ﴿٣٢﴾

32. האם לא הבחנת שהאוניות מפליגות בים הודות לחסד אלוהים, על מנת להראותכם מאותותיו. אכן בזאת אותות לכל מאריך רוח ומודה.

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوۡجٞ كَٱلظُّلَلِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ فَمِنۡهُم مُّقۡتَصِدٞۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٖ كَفُورٖ ٣٣

33. וכאשר יכסו אותם גלים גבוהים כצללים, יפנו בתפילה אל אלוהים באמונה כנה, ואולם כאשר יצילם אל היבשה בביטחה, תראה ביניהם המתפשרים, וכל המתכחש לאותותינו מפר אמון, כופר ובוגד הוא.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡ وَٱخۡشَوۡاْ يَوۡمٗا لَّا يَجۡزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوۡلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ٣٤

34. הוי האנשים, ייראו את אלוהיכם והישמרו מפני יום שלא יועיל בו אב לבנו ולא יועיל בן לאביו במאומה; אכן דבר אלוהים אמת, על-כן אל יתעוכם אֵפוֹא חיי העולם הזה, ואל יתעה אתכם בדבר אלוהים המתעה.

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡأَرۡحَامِۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسُۢ بِأَيِّ أَرۡضٖ تَمُوتُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرُۢ ٣٥

35. אלוהים עמּוֹ הידע על שעת יום הדין, הוא מוריד גשמי הברכה ויודע את אשר ברחם, לא תדע נפש מה יפול בחלקה מחר, ולא תדע נפש היכן ימצאנה המוות. אכן אלוהים יודע ומבין כל.

سُورَةُ السَّجْدَةِ

مَكِّيَّة وآياتها ٣١

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 31

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

الٓمٓ ٢

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۚ بَلۡ هُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوۡمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ٤

ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا شَفِيعٍۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٥

يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يَعۡرُجُ إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥٓ أَلۡفَ سَنَةٖ مِّمَّا تَعُدُّونَ ٦

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. א.ל.מ. [אַלֶף.לאם.מִים.].

3. הספר הזה אשר הורד, אין ספק בו, מאת ריבון העולמים.

4. האם יאמרו בדה אותו מליבו? לא, כי אם הוא האמת מאת אלוהיך למען תזהיר עַם שלא הופיע בקירבם מזהיר לפניך, ולמען יישרו דרך.

5. אלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואת אשר ביניהם בשישה ימים, אחרי כן התנשא על כס הכבוד. אין לכם מבלעדיו מגן כלשהו ולא מליץ יושר; האם לא תיזכרו?

6. מכוון את גזירותיו מן הַשָּׁמַיִם אל הארץ, אשר ישובו ויעלו אליו [באחרית הימים] במשך יום שערכו אלף שנים על פי מניינכם.

ذَٰلِكَ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٧

7. כזה הוא [אלוהים] היודע את הנסתר ואת הניגלה, הגיבור והרחום.

ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥۖ وَبَدَأَ خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ ٨

8. אשר היטיב לעשות כל אשר ברא, וּ-[לְאַחַר] ברא את האדם מטיט.

ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ٩

9. אחרי כן עשה את זרעו תמצית של נוזל חסר ערך.

ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ١٠

10. אחרי כן עיצב אותו ונפח בו מרוחו, ובירך אתכם בשמיעה, בראיה ובלב; אך מועטה מאוד התודה שלכם.

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا ضَلَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدِۢۚ بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ ١١

11. והם יאמרו: הַאֻמְנָם לאחר שנימוג באדמה, נקום לבריאה מחדש? אדרבא, כי אם כופרים הם בפגישת אלוהים.

۞قُلۡ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ ٱلَّذِي وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١٢

12. אמור: יאסוף אתכם מלאך המוות המופקד עליכם, ולאחר מכן אל ריבונכם תוחזרו.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ نَاكِسُواْ رُءُوسِهِمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ رَبَّنَآ أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٣

13. ולו היית רואה את הפושעים כשהם מרכינים ראשיהם לפני אלוהים באומרם: אלוהינו, הנה ראינו ושמענו, הנח לנו לשוב ונעשה את הטוב, אנו אכן מאמינים שהמסר אשר הִגִּיעָנוּ הוא האמת.

وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ﴿١٤﴾

14. ולו חפצים היינו, הנחינו כל נפש אל דרך הישר, אך גזרתי בצדק את דבריי לאמור: מלא אמלא את גֵּיהִנּוֹם מבני השדים ומבני האדם גם יחד.

فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمۡۖ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿١٥﴾

15. טעמו אֵפוֹא [את העונש] על אשר שכחתם את מפגש יומכם זה, הנה גם אנו שכחנוכם; טעמו אם כן את עונש הנצח תמורת אשר עשיתם.

إِنَّمَا يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِهَا خَرُّواْ سُجَّدٗا وَسَبَّحُواْ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ۩ ﴿١٦﴾

16. המאמינים באותותינו הם אלה אשר אם יזכירו אותה [את גֵּיהִנּוֹם] בִּפְנֵיהֶם יפלו ארצה סוגדים ומשבחים את תהילת ריבונם, ואין הם מתנשאים.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمۡ عَنِ ٱلۡمَضَاجِعِ يَدۡعُونَ رَبَّهُمۡ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿١٧﴾

17. לא ינוחו צידיהם על משכביהם, וקוראים אל ריבונם מתוך פחד ותקווה, ומאשר חלקנו להם ייתנו.

فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٨﴾

18. ואין נפש יודעת את הצפון להם מנחת רוח כגמול על [הטוב] אשר נהגו לעשות.

أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ لَّا يَسۡتَوُۥنَ ﴿١٩﴾

19. הַאֻמְנָם אם כן זה שמאמין היה כמוהו כפורק עול שָׁמַיִם? [הם] לא יישוו.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلۡمَأۡوَىٰ نُزُلَۢا بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٠﴾

20. אך באשר לאלה המאמינים ועושים את הטוב, להם מעונות הגנים, ידורו בהם לנצח [כגמול] על אשר הם עשו.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُواْ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخْرُجُواْ مِنْهَآ أُعِيدُواْ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢١

21. ואולם אלה אשר פרקו עול, מגוריהם גֵּיהִנּוֹם; כָּל אֵימַת שיבקשו לצאת מתוכה יוחזרו אליה. ויאמר להם: טעמו את עונש אש הגֵּיהִנּוֹם אשר נהגתם להכחיש.

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَدْنَىٰ دُونَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٢

22. ואנו אכן ניתן להם לטעום את העונש הראשוני [בעולם הזה] בטרם יגיעו אל העונש הגדול ביום הדין; למען יחזרו בתשובה.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآۚ إِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ٢٣

23. ומי הוא רב פשע מזה אשר הזכירו לו את אותות אלוהים, והוא היפנה עורף ורחק מהם, אכן נָקוֹם נִנְקוֹם בפושעים.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَلَا تَكُن فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآئِهِۦۖ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٢٤

24. [ומקודם] נָתַנּוּ למשה את הספר, אל תפקפק אם-כן שגם אתה תקבל ספר מושלם; ואת [ספר משה] קבענו כמקור הדרכה לבני ישראל.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواْۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ٢٥

25. וקבענו מהם מנהיגים המובילים [את העם] על פי דברנו, מפני שהם עמדו בעוז רוח; והיו באותותינו בטוחים.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٦

26. אכן אלוהיך הוא אשר ישפוט ביניהם ביום התקומה, באשר היו חלוקים בו.

أَوَ لَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍۚ أَفَلَا يَسۡمَعُونَ ٢٧

27. הַאֻמְנָם טרם הובהר להם מה רבים הדורות אשר השמדנו לפניהם? שעתה הם מתהלכים בין [שרידי] משכנותיהם. אכן בזאת צפונים אותות. הַאֻמְנָם, אֵפוֹא, אין הם שומעים?

أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَسُوقُ ٱلۡمَآءَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡجُرُزِ فَنُخۡرِجُ بِهِۦ زَرۡعٗا تَأۡكُلُ مِنۡهُ أَنۡعَٰمُهُمۡ وَأَنفُسُهُمۡۚ أَفَلَا يُبۡصِرُونَ ٢٨

28. האינם רואים כי אנו מובילים את המים אל אדמת הבור ומוציאים בהם זרע מאכל לְמִקְנֵיהֶם ולהם, הַאֻמְנָם אין הם מבחינים?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡفَتۡحُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٩

29. ויאמרו: מתי יבוא הניצחון הזה [שלכם] אם דוברי אמת אתם?

قُلۡ يَوۡمَ ٱلۡفَتۡحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِيمَٰنُهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ٣٠

30. אמור: ביום הניצחון לא תועיל לכופרים אמונתם, והם לא ייהנו מאורכה כלשהי.

فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَٱنتَظِرۡ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ٣١

31. סור על-כֵּן מפניהם והמתן, כי גם הֵמָּה ממתינים.

سُورَةُ الأَحْزَابِ

مدنيَّة وآياتها ٧٤

סוּרַת אַל-אַחְזַאבּ

נִתְּנָה בּאַל-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 74

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٢

وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ٣

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ٤

مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٖ مِّن قَلۡبَيۡنِ فِي جَوۡفِهِۦۚ وَمَا جَعَلَ أَزۡوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔي تُظَٰهِرُونَ مِنۡهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمۡۚ وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ قَوۡلُكُم بِأَفۡوَٰهِكُمۡۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِي ٱلسَّبِيلَ ٥

ٱدۡعُوهُمۡ لِأٓبَآئِهِمۡ هُوَ أَقۡسَطُ عِندَ ٱللَّهِۚ فَإِن لَّمۡ تَعۡلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمۡۚ وَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٞ فِيمَآ أَخۡطَأۡتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי אתה הנביא, בטח באלוהים ואל תישמע לכופרים ולמתחסדים, הנה אלוהים יודע וחכם.

3. ולך אחר השראת ריבונך אליך, אכן יודע אלוהים את מעשיכם.

4. ובטח באלוהים, כי אין שומר טוב מאלוהים.

5. לא קבע אלוהים לאיש מכם שני לבבות בגופו, ולא אישר לקרוא לנשותיכם אשר גירשתם אותן אימהותיכם, ולא את הילדים אשר אימצתם ילדיכם. אין זה אלא דבר פיכם, ואלוהים אומר את האמת והוא המנחה לדרך מישרין.

6. קראו אותם על שם אבותיהם; זהו הישר בעיני אלוהים. ואם לא תדעו את אבותיהם, הרי הם אחיכם ובני בריתכם. ואין עליכם אשם באשר שגיתם בענין הזה.

تَعَمَّدَتۡ قُلُوبُكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمًا ٦

ואולם חטא הוא באשר עשיתם בזדון ליבכם, והנה אלוהים סַלָּח ורחום.

ٱلنَّبِيُّ أَوۡلَىٰ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡ أَنفُسِهِمۡۖ وَأَزۡوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمۡۗ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفۡعَلُوٓاْ إِلَىٰٓ أَوۡلِيَآئِكُم مَّعۡرُوفٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ٧

7. הנביא גואל קרוב יותר למאמינים מאשר הם עצמם, ונשותיו הנן אמהותיהם, אך הקרובים בדם יהיו עדיפים לרשת זה את זה, על-פי הכתוב בספר אלוהים, מקבוצות המאמינים ומאלה אשר עזבו את מולדתם; אלא אם תרצו לנהוג בבעלי בריתכם בדרך ארץ, וגם זה כתוב בספר.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمۡ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٖ وَإِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۖ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ٨

8. [וזכור] עת שכרתנו ברית עם הנביאים, ואתך ועם נח ואברהם ומשה וישוע בן מרים; כרתנו עמהם ברית חמורה.

لِّيَسۡـَٔلَ ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدۡقِهِمۡۚ وَأَعَدَّ لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمٗا ٩

9. למען ישאל [אלוהים] את דוברי האמת על האמת שלהם, ויכין לכופרים עונש כבד.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَآءَتۡكُمۡ جُنُودٞ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا وَجُنُودٗا لَّمۡ تَرَوۡهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ١٠

10. הוי המאמינים, זיכרו את חסד אלוהים אתכם, בבוא אליכם גדודים, אז שלחנו עליהם רוח סערה וגדודים שלא הבחנתם בהם. ואלוהים רואה את מעשיכם.

إِذۡ جَآءُوكُم مِّن فَوۡقِكُمۡ وَمِنۡ أَسۡفَلَ مِنكُمۡ وَإِذۡ زَاغَتِ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَبَلَغَتِ

11. בעת שתקפו אתכם מעליכם ומתחת לכם, ואז סטו מבטיכם,

ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠ ﴿١١﴾

והלבבות חנקו את הגרון וחשבתם על אלוהים מחשבות שונות.

هُنَالِكَ ٱبْتُلِىَ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا۟ زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٢﴾

12. ואז הועמדו המאמינים במבחן, ואחזה בהם חרדה גדולה.

وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾

13. וזכור דבר המתחסדים ואלה שבלבבם חולי, לא הבטיח לנו אלוהים ושליחו זולתי זחיחות דעת.

وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَـٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَٱرْجِعُوا۟ ۚ وَيَسْتَـْٔذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِىَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِىَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾

14. ובעת שקבוצה מהם אמרה: הוי אנשי "ית'ריב", אין לכם סיכוי לעמוד [בפני האויבים], על-כן [פנו לאחור] וחיזרו. אז ביקשה חבורה מהם את רשות הנביא ואמרה: הנה בתינו תשושים ללא מגן, אך אין הם תשושים, כי אם ביקשו אך לברוח.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا۟ ٱلْفِتْنَةَ لَـَٔاتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا۟ بِهَآ إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾

15. ולו היו פולשים עליהם [בעיר] מכל עבר, ויבקשו מהם לבגוד, היו נענים לזאת, ולא יתמהמהו לשהות בעיר אלא מעט.

وَلَقَدْ كَانُوا۟ عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلْأَدْبَـٰرَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ ٱللَّهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٦﴾

16. על אף שהתחייבו לאלוהים שלא ייסוגו לאחור, ועל ההתחייבות לאלוהים יש לתת את הדין.

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ أَوِ ٱلْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

17. אמור: לא תועיל לכם הבריחה מפני המוות או ההרג, ולא תספיקו להתענג אלא מעט.

قُلۡ مَن ذَا ٱلَّذِي يَعۡصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ سُوٓءًا أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ رَحۡمَةٗۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٨

18. אמור: מיהו זה שיכול להצילכם מאלוהים אם ירצה להביא עליכם שואה, או ירצה שתחושו את רחמיו? הרי אין הם מסוגלים למצוא להם פרט לאלוהים ידיד או מושיע.

۞قَدۡ يَعۡلَمُ ٱللَّهُ ٱلۡمُعَوِّقِينَ مِنكُمۡ وَٱلۡقَآئِلِينَ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ هَلُمَّ إِلَيۡنَاۖ وَلَا يَأۡتُونَ ٱلۡبَأۡسَ إِلَّا قَلِيلًا ١٩

19. ואכן יודע אלוהים מי הם זורעי היאוש ביניכם האומרים לאחיהם: בואו אלינו, והם עצמם לא יוצאים לקרב אלא מעט.

أَشِحَّةً عَلَيۡكُمۡۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلۡخَوۡفُ رَأَيۡتَهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ تَدُورُ أَعۡيُنُهُمۡ كَٱلَّذِي يُغۡشَىٰ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلۡخَوۡفُ سَلَقُوكُم بِأَلۡسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلۡخَيۡرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَمۡ يُؤۡمِنُواْ فَأَحۡبَطَ ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ٢٠

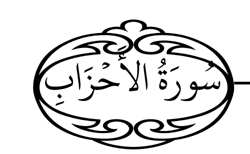
20. קמצנים הם בסיוע לכם, ואולם בבוא הפחד תראה אותם מביטים אליך ועיניהם מתהפכות כמתעלפים על סף המוות. אך בחלוף הפחד הם מסתערים עליכם בלשונות חדות, בתאוות בצע. כל אלה אינם מאמינים, ואלוהים יכשיל את מעשיהם, ואין קל מזה לאלוהים.

يَحۡسَبُونَ ٱلۡأَحۡزَابَ لَمۡ يَذۡهَبُواْۖ وَإِن يَأۡتِ ٱلۡأَحۡزَابُ يَوَدُّواْ لَوۡ أَنَّهُم بَادُونَ فِي ٱلۡأَعۡرَابِ يَسۡـَٔلُونَ عَنۡ أَنۢبَآئِكُمۡۖ وَلَوۡ كَانُواْ فِيكُم مَّا قَٰتَلُوٓاْ إِلَّا قَلِيلٗا ٢١

21. מקווים הם שכוחות המחנות טרם הסתלקו, ואם יחזרו, ירצו להיות רחוקים בערבה עם שבטי הבדווים, ושם לשאול מה עלה בגורלכם. ואף אם היו נשארים עִמָּכֶם, לא היו נלחמים אלא מעט.

لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا ٢٢

22. אכן היה לכם בשליח אלוהים דוגמה ומופת לכל המייחל לאלוהים וליום האחרון, והמרבה להזכיר את שם אלוהים.

وَلَمَّا رَءَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡأَحۡزَابَ قَالُواْ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥۚ وَمَا زَادَهُمۡ إِلَّآ إِيمَٰنٗا وَتَسۡلِيمٗا ٢٣

23. וכאשר ראו המאמינים את [אנשי] המחנות אמרו: הנה זה אשר הבטיח לנו אלוהים ושליחו, ואמת דיברו אלוהים ושליחו, והענין לא הוסיף להם בלתי אִם אמונה והתמסרות.

مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ رِجَالٞ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيۡهِۖ فَمِنۡهُم مَّن قَضَىٰ نَحۡبَهُۥ وَمِنۡهُم مَّن يَنتَظِرُۖ وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلٗا ٢٤

24. ובמאמינים ישנם אנשים אשר קיימו את בריתם עם אלוהים, מהם אשר קיימו את נידרם ומהם שעודם ממתינים, ולא שינו דבר מאשר התחייבו.

لِّيَجۡزِيَ ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدۡقِهِمۡ وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٢٥

25. זאת למען יגמול אלוהים לעומדים בדברם על האמת שלהם, ויעניש את המתחסדים אם יחפוץ, או ישוב מכעסו עליהם. אכן אלוהים סַלָּח ורחוּם הוא.

وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِغَيۡظِهِمۡ لَمۡ يَنَالُواْ خَيۡرٗاۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلۡقِتَالَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزٗا ٢٦

26. אלוהים השיב את הכופרים לאחור במפח נפש, ולא הישיגו דבר, ואלוהים חסך למאמינים את נֵטֶל המלחמה. הנה אלוהים חזק ורב כוח הוא.

وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَٰهَرُوهُم مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن صَيَاصِيهِمۡ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَ فَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ وَتَأۡسِرُونَ فَرِيقٗا ٢٧

27. והוריד אלוהים את אלה מאנשי הספר אשר עזרו [לכופרים] ממבצריהם, והטיל בליבם פחד. את חלקם תהרגו ואת חלקם האחר תקחו בשבי.

وَأَوۡرَثَكُمۡ أَرۡضَهُمۡ وَدِيَٰرَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُمۡ وَأَرۡضٗا لَّمۡ تَطَـُٔوهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢٨

28. והוריש לכם את אדמתם ואת בתיהם ואת נכסיהם, וגם ארץ שלא דרכה בה כף רגלכם, כי אלוהים הכל יכול.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيۡنَ أُمَتِّعۡكُنَّ وَأُسَرِّحۡكُنَّ سَرَاحٗا جَمِيلٗا ٢٩

29. הוי הנביא, אמור לנשותיך: אם בחיי העולם הזה ובתפארתו חפצות אתן, בואנה ואפצה אתכן כרצונכן, ואשלח אתכן בדרך הראויה.

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلۡمُحۡسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٣٠

30. ואולם אם בוחרות אתן באלוהים ובשליחו ובנחלת העולם הבא, הנה הכין אלוהים למיטיבות שבכן שכר רב.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ مَن يَأۡتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖ يُضَٰعَفۡ لَهَا ٱلۡعَذَابُ ضِعۡفَيۡنِۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ٣١

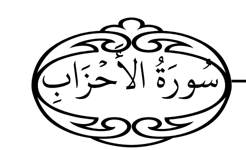
31. הוי נשות הנביא, זאת שמכן תעשה את התועבה הגלויה, תיענש כפליים. ומה קל הדבר לאלוהים.

۞وَمَن يَقۡنُتۡ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا نُّؤۡتِهَآ أَجۡرَهَا مَرَّتَيۡنِ وَأَعۡتَدۡنَا لَهَا رِزۡقٗا كَرِيمٗا ٣٢

32. אך זאת אשר תיכנע מכן לאלוהים ולשליחו ותעשה את הטוב, נכפיל לה את שכרה, ונכין לה פרנסה ביד רחבה.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيۡتُنَّۚ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ٣٣

33. הוי נשות הנביא, אין אתן כאחת הנשים אם יראת אלוהים בלבבותיכן. על-כן אל תמתקנה שיחה עם זה אשר בליבו חולי ועלול לחמוד אתכן, ודברנה בדרך ארץ.

وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰۖ وَأَقِمۡنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذۡهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجۡسَ أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيرٗا ٣٤

34. והיצמדנה לבתיכן בכבוד, ואל תתהדרנה כדרך ההתהדרות בתקופת הבַּעֲרוּת הראשונה, וערוכנה תפילה, ותנינה את צדקת ה"זַכַּאת" והישמענה לקול אלוהים ושליחו. אכן חפץ אלוהים להעביר מעליכם את התועבה, אתם בני הבית, ולטהר אתכם לעד.

وَٱذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلۡحِكۡمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٣٥

35. וזכורנה את אשר משננים בבתיכן מדברי אלוהים והחוכמה, הנה אלוהים מיטיב [בחסדו] ובקי [בכל].

إِنَّ ٱلۡمُسۡلِمِينَ وَٱلۡمُسۡلِمَٰتِ وَٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡقَٰنِتِينَ وَٱلۡقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلۡخَٰشِعِينَ وَٱلۡخَٰشِعَٰتِ وَٱلۡمُتَصَدِّقِينَ وَٱلۡمُتَصَدِّقَٰتِ وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ وَٱلۡحَٰفِظِينَ فُرُوجَهُمۡ وَٱلۡحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمٗا ٣٦

36. הנה המוסלמים והמוסלמיות והמאמינים והמאמינות והנאמנים והנאמנות [לאלוהים] והצודקים והצודקות והסבלנים והסבלניות והצנועים והצנועות והנותנים והנותנות צדקה והצמים והצמות והשומרים והשומרות על ערוותם והזוכרים והזוכרות את אלוהים תמיד - הועיד להם אלוהים סליחה ושכר גדול.

وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٖ وَلَا مُؤۡمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمۡرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُ مِنۡ أَمۡرِهِمۡۗ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلٗا مُّبِينٗا ٣٧

37. אין למאמין או למאמינה, בעת יחרצו אלוהים ושליחו דבר, הזכות להחליט בעניינם. וכל הַמַּמְרֶה את פי אלוהים ושליחו, תועה תְּעִיָּה גדולה.

وَإِذۡ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَأَنۡعَمۡتَ
عَلَيۡهِ أَمۡسِكۡ عَلَيۡكَ زَوۡجَكَ وَٱتَّقِ
ٱللَّهَ وَتُخۡفِي فِي نَفۡسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبۡدِيهِ
وَتَخۡشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَىٰهُۖ
فَلَمَّا قَضَىٰ زَيۡدٞ مِّنۡهَا وَطَرٗا زَوَّجۡنَٰكَهَا
لِكَيۡ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ حَرَجٞ فِيٓ
أَزۡوَٰجِ أَدۡعِيَآئِهِمۡ إِذَا قَضَوۡاْ مِنۡهُنَّ وَطَرٗاۚ
وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولٗا ٣٨

38. וכאשר אמרת [הוי הנביא] לזה אשר נטה לו אלוהים חסד, ואשר אף אתה נטית לו חסד, החזק באישתך וירא את אלוהים, ואתה [הנביא] הסתרת בלבך את אשר היה אלוהים מגלה, וחששת מפני אנשים; אך אלוהים הוא אשר ראוי כי תחשוש מפניו. וכאשר קצה נפשו של זייד ממנה, הישאנו אותה לך, למען לא יהיו המאמינים עוברים עבירה באשר לנשות בניהם המאומצים עם קוץ נפשם מהן. ודבר אלוהים הוא אשר יקום.

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنۡ حَرَجٖ فِيمَا فَرَضَ
ٱللَّهُ لَهُۥۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن
قَبۡلُۚ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ قَدَرٗا مَّقۡدُورًا ٣٩

39. אין לייחס לנביא אשמה כלשהי בעשותו את אשר ציווה לו אלוהים כדין, כזאת היתה דרכו של אלוהים עם אלה אשר עברו מן העולם הזה מכבר. ואכן דברי אלוהים הם פקודה נחרצת.

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَٰلَٰتِ ٱللَّهِ وَيَخۡشَوۡنَهُۥ
وَلَا يَخۡشَوۡنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
حَسِيبٗا ٤٠

40. אלה המפרסמים את מסר אלוהים ויראים מפניו, ואין הם יראים מפני איש זולתי אלוהים, ודי באלוהים בקי בחישובים.

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ
وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٤١

41. לא היה מוחמד אבי איש מאנשיכם, ואולם שליח אלוהים הוא וחותם הנביאים. ואלוהים הכל יודע.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٢﴾

42. הוי המאמינים, הזכירו את שם אלוהים זכר רב.

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٣﴾

43. ושבחו אותו בוקר וערב.

هُوَ ٱلَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلَـٰٓئِكَتُهُۥ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَكَانَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٤﴾

44. הוא המברך אתכם [מהַשָּׁמַיִם] ומלאכיו מתפללים לשלומכם למען יוציאכם מן החושך אל האור. ועם המאמינים רחום הוא תמיד.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَـٰمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٥﴾

45. ברכתם ביום שיפגשוהו שלום! ולהם הכין [הבטיח] שכר נכבד.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ شَـٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٦﴾

46. הוי הנביא, הנה אנו שלחנוך להיות עד ומבשר ומזהיר.

وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٧﴾

47. וקורא אל [דרך] אלוהים ברצונו, ועשינוך לאור מאיר.

وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

48. לכן בשר למאמינים כי להם מאלוהים חסד רב.

وَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

49. ואל תישמע לכופרים ולמתחסדים, והתעלם מפגיעתם והישען על אלוהים, כי אין טוב מאלוהים כמשען.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَـٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

50. הוי המאמינים, בבואכם לשאת את המאמינות לנשים ולאחר מכן תגרשו אותן בטרם תקרבו אליהן, אל לכם להטיל עליהן תקופת המתנה אשר תידרשו למנות את ימיה, כי אם צַיְּדוּ אותן ברוחב לב ושילחו אותן בדרך ראויה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَحۡلَلۡنَا لَكَ أَزۡوَٰجَكَ ٱلَّٰتِيٓ ءَاتَيۡتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتۡ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيۡكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِي هَاجَرۡنَ مَعَكَ وَٱمۡرَأَةٗ مُّؤۡمِنَةً إِن وَهَبَتۡ نَفۡسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنۡ أَرَادَ ٱلنَّبِيُّ أَن يَسۡتَنكِحَهَا خَالِصَةٗ لَّكَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۗ قَدۡ عَلِمۡنَا مَا فَرَضۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِيٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ لِكَيۡلَا يَكُونَ عَلَيۡكَ حَرَجٞۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥١﴾

51. הוי הנביא, הנה אנו מתירים לך את נשותיך אשר שילמת להן את דמי המוהר, ואת הנשים אשר בחסותך, מהשלל אשר חלק לך אלוהים, ואת בנות דודך ובנות דודתך מצד אביך, ואת בנות דודך ובנות דודתך מצד אימך, אשר היגרו איתך. וכל אישה המעניקה עצמה לנביא, אם יבקש הנביא לשאתה, זכות היא לך לבדך מכל המאמינים. אנו יודעים את החובות אשר היטלנו עליהם בדבר נשותיהם ובדבר הנשים אשר בחסותם, למען לא יהיה עליך אָשָׁם. הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

۞تُرۡجِي مَن تَشَآءُ مِنۡهُنَّ وَتُـٔۡوِيٓ إِلَيۡكَ مَن تَشَآءُۖ وَمَنِ ٱبۡتَغَيۡتَ مِمَّنۡ عَزَلۡتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكَۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعۡيُنُهُنَّ وَلَا يَحۡزَنَّ وَيَرۡضَيۡنَ بِمَآ ءَاتَيۡتَهُنَّ كُلُّهُنَّۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمٗا ﴿٥٢﴾

52. דחה מפניך כל אישה אשר מהן כרצונך, וקרב אליך את אשר תחפוץ בה מביניהן. ואם תבקש לעצמך את זאת אשר פרשת ממנה, אין עליך חטא. כך תרבה קורת רוחן, ולא תצטערנה, וכולן תשבענה רצון באשר תחלוק להן. אלוהים יודע את אשר בליבכם, והנה אלוהים יודע כל וסובלני.

لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعۡدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكَ حُسۡنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ يَمِينُكَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ رَّقِيبٗا ﴿٥٣﴾

53. לא תותרנה לך הנשים אחרי זה, ולא יותר לך להחליף בהן אישה מנשותיך, ולו גם אם ימצא יופיה חן בעיניך, פרט לנשים אשר בחסותך [הן מותרות לך]. ואלוהים על כל ענין צופה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ إِلَّآ أَن يُؤۡذَنَ لَكُمۡ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيۡرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنۡ إِذَا دُعِيتُمۡ فَٱدۡخُلُواْ فَإِذَا طَعِمۡتُمۡ فَٱنتَشِرُواْ وَلَا مُسۡتَـٔۡنِسِينَ لِحَدِيثٍۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ يُؤۡذِي ٱلنَّبِيَّ فَيَسۡتَحۡيِۦ مِنكُمۡۖ وَٱللَّهُ لَا يَسۡتَحۡيِۦ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعٗا فَسۡـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

54. הוי המאמינים, אל תבואו אל בתי הנביא אלא אם תוזמנו לסעודה, ואל תבואו לבקר בסמוך למועדה, והיכנסו אם וכאשר תוזמנו. ולאחר שסעדתם, התפזרו ואל תשתהו לשיחת רעים, כי כך תכבידו על הנביא והוא ייבוש מפניכם. אולם אלוהים לא ייבוש מהאמת. וכאשר תשאלו מנשות הנביא חפץ כלשהו, בקשוהו מעבר למחיצה; כך טהור יותר לליבותיכם ולליבותיהן. ואל לכם לפגוע בשליח אלוהים, ולעולם. אל לכם לשאת את נשותיו אחריו, כי חמור הדבר בעיני אלוהים.

إِن تُبۡدُواْ شَيۡـًٔا أَوۡ تُخۡفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ﴿٥٥﴾

55. בין אם תגלו דבר ובין אם תסתירוהו, הנה אלוהים יודע כל.

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِيٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُنَّۗ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

56. לא יהיה חטא [בנשות הנביא] באשר לאבותיהן ולבניהן ואחיהן ולבני אחיהן ולבני אחיותיהן ולנשות [המאמינים] ולנשים אשר בשליטתן. וֶהֱיֶינָה יראות את אלוהים, הן אלוהים עד לכל דבר.

إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ﴿٥٧﴾

57. הנה אלוהים מברך את הנביא, ומלאכיו מתפללים לשלומו. הוי המאמינים, התפללו לשלומו וברכו אותו בשלום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابٗا مُّهِينٗا ﴿٥٨﴾

58. אכן אלה הפוגעים באלוהים ובשליחו, קיללם אלוהים בעלום הזה ובעולם הבא, והכין להם עונש מחפיר.

وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ بِغَيۡرِ مَا ٱكۡتَسَبُواْ فَقَدِ ٱحۡتَمَلُواْ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ﴿٥٩﴾

59. ואלה הפוגעים במאמינים ובמאמינות על לא עוול בכפם, יואשמו בעלילת שוא ובפשע חמור.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٦٠﴾

60. הוי הנביא, אמור לנשותיך ולבנותיך ולנשות המאמינים לעטוף עצמן בגלימותיהן, ובכך ייטיבו הכל להכיר בכבודן ולא יציקו להן. ואלוהים הינו סַלָּח ורחום.

۞لَّئِن لَّمۡ يَنتَهِ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡمُرۡجِفُونَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ لَنُغۡرِيَنَّكَ بِهِمۡ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿٦١﴾

61. אם לא יחדלו המתחסדים ואלה אשר בליבם חולי, והמסכסכים ב-אלמדינה [ממעשיהם], אנו נסית אותך בהם. ובמהרה לא יוסיפו עוד לגור בה בשכנותך.

مَّلۡعُونِينَۖ أَيۡنَمَا ثُقِفُوٓاْ أُخِذُواْ وَقُتِّلُواْ تَقۡتِيلٗا ﴿٦٢﴾

62. מקוללים יהיו בכל מקום אשר יימצאו, הם ייתפסו ומות יומתו.

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا ﴿٦٣﴾

63. כך היתה דרכו של אלוהים עם כל אשר עברו כבר מן העולם הזה, ולעולם לא תראה שינוי בדרכו של אלוהים.

يَسۡـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِۖ قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ ٱللَّهِۚ وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ٦٤

64. ישאלוך האנשים על דבר "השעה", אמור: הידע עליה עִם אלוהים [בלבד], ומי יודע, אולי שעת הדין קרבה ובאה.

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمۡ سَعِيرًا ٦٥

65. הנה אלוהים אָרַר את הכופרים והכין להם אש תבערה.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٦٦

66. לעולמים יהיו בתוכה, לא ימצאו מגן ולא מושיע.

يَوۡمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَٰلَيۡتَنَآ أَطَعۡنَا ٱللَّهَ وَأَطَعۡنَا ٱلرَّسُولَا۠ ٦٧

67. ביום אשר יהפכו פניהם באש גֵּיהִנּוֹם [והם] יגידו: הלוואי היינו שומעים בקול אלוהים ובקול השליח.

وَقَالُواْ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعۡنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠ ٦٨

68. ויגידו: אלוהינו, אנו שמענו בקול אדונינו ומנהיגינו, והם התעו אותנו בדרך.

رَبَّنَآ ءَاتِهِمۡ ضِعۡفَيۡنِ مِنَ ٱلۡعَذَابِ وَٱلۡعَنۡهُمۡ لَعۡنٗا كَبِيرٗا ٦٩

69. אלוהינו, הבא עליהם עונש כפול ומכופל וקלל אותם קללה גדולה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوۡاْ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُواْۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ وَجِيهٗا ٧٠

70. הוי המאמינים, אל תהיו כאלה אשר פגעו במשה, ואלוהים ניקה אותו מאשר דיברו, והוא היה נשוא פנים בעיני אלוהים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَقُولُواْ قَوۡلٗا سَدِيدٗا ٧١

71. הוי המאמינים, היו יראי אלוהים ודברו דברי אמת.

يُصۡلِحۡ لَكُمۡ أَعۡمَٰلَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ فَازَ فَوۡزًا عَظِيمًا ﴿٧٢﴾

72. למען יצליח את מעשיכם ויסלח לכם על חטאיכם. כל הנשמע לאלוהים ולשליחו יזכה זְכִיָּה מרובה.

إِنَّا عَرَضۡنَا ٱلۡأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلۡجِبَالِ فَأَبَيۡنَ أَن يَحۡمِلۡنَهَا وَأَشۡفَقۡنَ مِنۡهَا وَحَمَلَهَا ٱلۡإِنسَٰنُۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

73. הנה אנו היצענו את הנאמנות [להוראות הדת], לַשָּׁמַיִם ולארץ ולהרים, והם מיאנו לשאתה ונבהלו מפניה, ונשאה האדם. אכן חסר התחשבות הוא ורשלני [כלפי עצמו].

لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ وَيَتُوبَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٤﴾

74. למען יעניש אלוהים את המתחסדים ואת המתחסדות, את הכופרים באלוהים ואת הכופרות, ויִמְחַל אלוהים למאמינים ולמאמינות, כי אלוהים סַלָּח ורחום.

סוּרַת סַבַּא׳

مَكِّيَّة وآياتها ٥٥

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 55

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلۡأَرۡضِ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِى ٱلۡأٓخِرَةِۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ٢

يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۚ وَهُوَ ٱلرَّحِيمُ ٱلۡغَفُورُ ٣

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَأۡتِينَا ٱلسَّاعَةُۖ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتَأۡتِيَنَّكُمۡ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِۖ لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٖ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلۡأَرۡضِ وَلَآ أَصۡغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرُ إِلَّا فِى كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٤

لِّيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٥

1. בשם אוהים הרחמן והרחום.

2. התפילה לאלוהים אשר לו כל מה שבַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ולו התפילה בעולם הבא, והוא החכם ויודע כל.

3. יודע הוא את אשר חודר לארץ ואת אשר יוצא ממנה ואת אשר יורד מהַשָּׁמַיִם והעולה אליהם, והוא הרחום והסולח.

4. והכופרים אמרו: שעת הדין לעולם לא תבוא עלינו. אמור: אכן חי אֱלֹהַי, כי בוא תבואכם. יודע הנסתר, לא יחמוק ממנו דבר [ולו היה] משקלו [כמשקל] גרגר, לא בַּשָּׁמַיִם ולא בארץ, ולא דבר קטן מזה ולא גדול מזה, אשר לא נרשם בספר ברור.

5. למען יגמול למאמינים ועושי הטוב, אלה להם המחילה ו[יזכו] לפרנסה מבורכת.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٞ ٦

6. אך אלה החותרים לסכל את אותותינו בתחרותם, להם ייסורים בעונש מכאיב.

وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلۡحَقَّ وَيَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ٧

7. ואלה אשר ניתנה להם הדעת, רואים כי הדבר אשר הורד אליך מאת אלוהיך הוא האמת. והוא מנחה אל דרכו של העזוז המהולל.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هَلۡ نَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ رَجُلٖ يُنَبِّئُكُمۡ إِذَا مُزِّقۡتُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمۡ لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدٍ ٨

8. והכופרים אמרו: האם נוביל אתכם אל אדם אשר יודיעכם, כי לאחר שתתפוררו כליל, אתם תקומו לבריאה.

أَفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةُۢۗ بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ فِي ٱلۡعَذَابِ وَٱلضَّلَٰلِ ٱلۡبَعِيدِ ٩

9. האם בדה על אלוהים שקר, או שמא תקף אותו שיגעון? לא ולא, כי אם אלה שאינם מאמינים בעולם הבא יבואו על עונשם והם בִּתְעִיָּה רבה.

أَفَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِن نَّشَأۡ نَخۡسِفۡ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ أَوۡ نُسۡقِطۡ عَلَيۡهِمۡ كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّكُلِّ عَبۡدٖ مُّنِيبٖ ١٠

10. האינם מתבוננים בשמים ובארץ הסובבים אותם מלפנים ומאחור. אם נרצה נוכל להבליעם באדמה, או נפיל עליהם פיסות רקיע. אכן בזאת צפון אות לכל עבד חוזר [לאלוהים] בתשובה.

۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضۡلٗاۖ يَٰجِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُۥ وَٱلطَّيۡرَۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلۡحَدِيدَ ١١

11. ואכן אנו נָתַנּוּ לדוד חסד מאיתנו, ונאמר: הוי ההרים, שירו עמו [את שבחי אלוהים] ו-[כן] אתם העופות, וריככנו לו את הברזל.

أَنِ ٱعۡمَلۡ سَٰبِغَٰتٖ وَقَدِّرۡ فِي ٱلسَّرۡدِۖ وَٱعۡمَلُواْ صَٰلِحًاۖ إِنِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١٢

12. [ואמרנו]: עשה שריונים שלמים והדק היטב את חיבורי הטבעות, ועשו את הטוב, כי את מעשיכם אני רואה.

وَلِسُلَيۡمَٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهۡرٞ وَرَوَاحُهَا شَهۡرٞۖ وَأَسَلۡنَا لَهُۥ عَيۡنَ ٱلۡقِطۡرِۖ وَمِنَ ٱلۡجِنِّ مَن يَعۡمَلُ بَيۡنَ يَدَيۡهِ بِإِذۡنِ رَبِّهِۦۖ وَمَن يَزِغۡ مِنۡهُمۡ عَنۡ أَمۡرِنَا نُذِقۡهُ مِنۡ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ١٣

13. ולרשות שלמה העמדנו את הרוח, מסעה בבוקר כמהלך חודש ימים ובערב חודש. והזרמנו לו מעיין של נחושת יצוקה, ולרשותו העמדנו את השדים אשר עבדו למענו ברשות אלוהים. וכל אשר יסטה מהם מפקודתנו, יטעם מאיתנו את עונש אש הלהבות.

يَعۡمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٖ كَٱلۡجَوَابِ وَقُدُورٖ رَّاسِيَٰتٍۚ ٱعۡمَلُوٓاْ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكۡرٗاۚ وَقَلِيلٞ مِّنۡ عِبَادِيَ ٱلشَّكُورُ ١٤

14.והם עשו לו כל אשר היה חפץ בו, היכלות ופסלים וקערות כבריכות, וקדרות קבועות על כניהן. [ונאמר]: הוי בית דוד, עשו במלאכה והכירו טובה. הנה מתי מעט מעבדיי המכירים תודה.

فَلَمَّا قَضَيۡنَا عَلَيۡهِ ٱلۡمَوۡتَ مَا دَلَّهُمۡ عَلَىٰ مَوۡتِهِۦٓ إِلَّا دَآبَّةُ ٱلۡأَرۡضِ تَأۡكُلُ مِنسَأَتَهُۥۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلۡجِنُّ أَن لَّوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٱلۡغَيۡبَ مَا لَبِثُواْ فِي ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ ١٥

15. וכאשר גזרנו על שלמה למות, לא העיד על דבר מותו זולתי תולעת האדמה אשר אכלה את מטהו, וכשר נפל ארצה, התברר לשדים שאילו ידעו את התעלומה, לא היו ממשיכים להתענות בעונש המשפיל.

لَقَدۡ كَانَ لِسَبَإٖ فِي مَسۡكَنِهِمۡ ءَايَةٞۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٖ وَشِمَالٖۖ كُلُواْ مِن رِّزۡقِ رَبِّكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لَهُۥۚ بَلۡدَةٞ طَيِّبَةٞ وَرَبٌّ غَفُورٞ ١٦

16. ואכן לבני שבא היה במשכנם אות, שתי גנות ממין ומשמאל [לאמור]: איכלו מברכת אלוהים והודו לו, ארץ טובה [היא לכם], וריבון סַלָּח.

فَأَعۡرَضُواْ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ سَيۡلَ ٱلۡعَرِمِ وَبَدَّلۡنَٰهُم بِجَنَّتَيۡهِمۡ جَنَّتَيۡنِ ذَوَاتَيۡ أُكُلٍ خَمۡطٖ وَأَثۡلٖ وَشَيۡءٖ مِّن سِدۡرٖ قَلِيلٖ ١٧

17. אך הם היפנו עורף, על-כּן שלחנו עליהם שיטפון הרסני שסחף את הסכר, ובמקום שתי גנותיהם נָתַנּוּ להם שני גנים המניבים פרי מר למאכל, ועצי אשל ומעט מעצי השיזף.

ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِمَا كَفَرُواْۖ وَهَلۡ نُجَٰزِيٓ إِلَّا ٱلۡكَفُورَ ١٨

18. כזאת גמלנו להם כי כפרו, וזה רק הכופר אשר אנו נגמול לו כך.

وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ ٱلۡقُرَى ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَا قُرٗى ظَٰهِرَةٗ وَقَدَّرۡنَا فِيهَا ٱلسَّيۡرَۖ سِيرُواْ فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ١٩

19.והקמנו ערים צפופות בינם לבין הערים אשר נָתַנּוּ בהן ברכה, וקצבנו את אורך המסע ביניהן. עיברו ביניהן בטוחים בלילות ובימים.

فَقَالُواْ رَبَّنَا بَٰعِدۡ بَيۡنَ أَسۡفَارِنَا وَظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَحَادِيثَ وَمَزَّقۡنَٰهُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٢٠

20. ואולם הן אמרו: אלוהינו, הגדל את המרחק בין תחנות מסעותינו, וכך גרמו עוול לעצמם. על-כּן שמנו אותם לשיח בפי כל, וריסקנו אותם כליל. אכן בזה אותות לכל אשר מאריך רוחו ומכיר תודה.

وَلَقَدۡ صَدَّقَ عَلَيۡهِمۡ إِبۡلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢١

21. ואכן צדק איבליס במחשבתו עליהם, והם הלכו אחריו פרט לחבורת מאמינים.

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيۡهِم مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يُؤۡمِنُ بِٱلۡأٓخِرَةِ مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِي شَكّٖۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَفِيظٞ ٢٢

22. ולא היתה עליהם סמכות כלשהי, אלא שבכם הבחנו בין המאמינים באחרית הימים לבין שהם ספקנים אודותיה. הנה אלוהיך עוקב אחרי כל דבר היטב.

قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ فِيهِمَا مِن شِرۡكٖ وَمَا لَهُۥ مِنۡهُم مِّن ظَهِيرٖ ٢٣

23. אמור: קראו לאלה אשר טוענים [שאלוהים הם] לעומת אלוהים- אין להם מלכוּת ולו כמשקל גרגר, לא בַּשָּׁמַיִם ולא בארץ, ואין הם שותפים לדבר בהם. ואין ל [אלוהים] מהם כל עזה.

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمۡ قَالُواْ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡۖ قَالُواْ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٢٤

24. לא תועיל כל המלצה לפניו אל אשר הרשה לו, ועם חלוף הפחד מליבם יגידו: מה ציווה ריבונכם, יענו: האמת, והוא העליון והכביר.

۞قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُلِ ٱللَّهُۖ وَإِنَّآ أَوۡ إِيَّاكُمۡ لَعَلَىٰ هُدًى أَوۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٢٥

25. אמור: ומי המפרנס אתכם מן הַשָּׁמַיִם ומן הארץ, אמור: אלוהים. והנה אנו או אתם בדרך הישרה או בִּתְעִיָּה גמורה.

قُل لَّا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّآ أَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٢٦

26. ואמור: לא אתם תידרשו לתת את הדין על חטאינו, ולא נידרש אנו לתת את הדין על מעשיכם.

قُلۡ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَهُوَ ٱلۡفَتَّاحُ ٱلۡعَلِيمُ ٢٧

27. ואמור: אלוהינו יאסוף אותנו יחד, והוא ישפוט בינינו בצדק, והוא המכריע והיודע.

قُلۡ أَرُونِيَ ٱلَّذِينَ أَلۡحَقۡتُم بِهِۦ شُرَكَآءَۖ كَلَّاۚ بَلۡ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٨

28. ואמור: התוכלו להראות לי את השותפים אשר צירפתם אליו? לעולם לא תוכלו לעשות זאת, כי אלוהים הוא העזוז והחכם.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٩

29. [ואותך הנביא] לא של חנוך כי אם אל כלל האנשים כמבשר וכמזהיר. ואולם מרבית האנשים אינם יודעים.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٣٠

30. הם אומרים: מתי יתקיים איום זה, אם דוברי אמת אתם.

قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوۡمٖ لَّا تَسۡتَـٔۡخِرُونَ عَنۡهُ سَاعَةٗ وَلَا تَسۡتَقۡدِمُونَ ٣١

31. אמור: מועד יום [קבוע] אשר לא תוכלו לדחותו אף לא לשעה ולא להקדימו.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن نُّؤۡمِنَ بِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَلَا بِٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوۡقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمۡ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ ٱلۡقَوۡلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لَوۡلَآ أَنتُمۡ لَكُنَّا مُؤۡمِنِينَ ٣٢

32. אמרו הכופרים: לעולם לא נאמין בקוראן זה ולא באשר לפניו, אולם לו רק יכולת לראות את החוטאים כשהם ניצבים לפני ריבונם, והם מאשימים איש את רעהו, והחלשים אומרים למתייהרים: אלמלא אתם היינו מאמינים.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُوٓاْ أَنَحۡنُ صَدَدۡنَٰكُمۡ عَنِ ٱلۡهُدَىٰ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَكُمۖ بَلۡ كُنتُم مُّجۡرِمِينَ ٣٣

33. והמתייהרים עונים: הַאֻמְנָם אנו אשר השפענו עליכם לסור מאורח המישרין אחרי בואו אליכם? לא ולא, כי אם אתם הייתם החוטאים.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ بَلۡ مَكۡرُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ إِذۡ تَأۡمُرُونَنَآ أَن نَّكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجۡعَلَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَغۡلَٰلَ فِيٓ أَعۡنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٣٤

34. ואז יוסיפו החלשים לומר למתייהרים: לא ולא, כי אם זממתם [בלילה] ו[ב]יום וכפיתם עלינו לכפור באלוהים ולצרף לו מתחרים. ובראותם את העונש גילו חרטה, ושמנו את הכבלים על צווארי הכופרים, האם לא על פי מעשיהם ייענשו?

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٣٥

35. ומעולם לא שלחנו מזהיר אל עיר כלשהי אשר לא אמרו המתענגים שבה: אכן כופרים אנו באשר נשלחתם למסור.

وَقَالُواْ نَحۡنُ أَكۡثَرُ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٦

36. והם אמרו: הנה אנו עולים [על האחרים] בהון ובבנים ואנו לא ניענש.

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٧

37. אמור: הנה ריבוני יכול להרחיב או לצמצם את הפרנסה לאשר יחפוץ, אולם מרבית האנשים אינם יודעים.

وَمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُم بِٱلَّتِي تُقَرِّبُكُمۡ عِندَنَا زُلۡفَىٰٓ إِلَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَزَآءُ ٱلضِّعۡفِ بِمَا عَمِلُواْ وَهُمۡ فِي ٱلۡغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ٣٨

38. לא הונכם ולא ילדיכם הם המעלים אתכם אל קרבתנו, רק המאמינים והעושים טוב להם שכר כפול על מעשיהם, והם יושבים בבטח במעונות העליונים.

وَٱلَّذِينَ يَسۡعَوۡنَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ٣٩

39. אך אלה החותרים להכשיל את אותותינו, הם ייסחבו וייגררו אל עונש הגֵּיהִנּוֹם.

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥ ۚ وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن
شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٤٠﴾

40. אמור: אכן ריבוני מרחיב או
מצמצם את הפרנסה לאשר יחפוץ
מבין עבדיו, וכל ממון אשר תוציאו
[לצדקה], ישיב לכם [אלוהים]
כגמולכן והוא הטוב בגומלים.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ
أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

41. ו-[זכור] את היום אשר בו
יאספם [אלוהים] יחדיו ויאמר
למלאכים: האם אתכם הללו היו
עובדים?

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ
بَلْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم
مُّؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

42. יגידו: ישתבח שמך, אתה
מגיננו ולא הם. הם עבדו את
השדים. ומרביתם מאמינים בהם.

فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟
ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا
تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾

43. [וייאמר לכופרים]: הנה היום
לא יעלה בידכם להועיל או להזיק
איש לרעהו, ונאמר לפושעים:
טעמו את טעם עונש האש אשר
הכחשתם.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُوا۟ مَا
هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ وَقَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّآ
إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ
لَمَّا جَآءَهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾

44. וכאשר נקראים בפניהם
אותותינו הנהירים, הם אומרים:
אין הוא אלא בן אדם המבקש
להרחיקכם ממה שנהגו אבותיכם
לעבוד. והוסיפו לומר: אין זה אלא
שקר בדוי. ואמרו הכופרים לאמת
בבואה אליהם: אין אלה אלא כשפים
בעליל.

وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ
أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٥﴾

45. ומעולם לא נָתַנּוּ להם ספרים
כלשהם שילמדו בהם, ולא שלחנו
אליהם לפניך כל מזהיר.

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَمَا بَلَغُواْ مِعۡشَارَ مَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ فَكَذَّبُواْ رُسُلِيۖ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٦

46. ואלה אשר חיו לפניהם הכחישו [את האמת], והם לא הישיגו עשירית מאשר נָתַנּו להם, והתכחשו לאזהרות השליחים [ששלחתי]. [על-כֵּן הם אכן יראו] מה נוראה היא תוכחת המתנכרים לי.

۞قُلۡ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍۖ أَن تَقُومُواْ لِلَّهِ مَثۡنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُواْۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا نَذِيرٞ لَّكُم بَيۡنَ يَدَيۡ عَذَابٖ شَدِيدٖ ٤٧

47.אמור: הנה אחת אני מטיף לכם: התייצבו בפני אלוהים זוגות או יחידים, וחישבו על חברכם [במצפון נקי], [ואתם תיווכחו] שאין בו שיגעון כלשהו, ואין הוא אלא מזהיר [שנשלח] לכם בטרם תיחשפו לעונש קשה.

قُلۡ مَا سَأَلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٖ فَهُوَ لَكُمۡۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٞ ٤٨

48. אמור: כל שכר המגיע לי מכם, הנה לכם הוא- ואין שכר אלא על אלוהים, והוא עד בכל.

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ٤٩

49. אמור: הנה ריבוני מטיל את האמת מטעמו, והוא יודע הנסתרות.

قُلۡ جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَمَا يُبۡدِئُ ٱلۡبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ٥٠

50. אמור: הנה האמת הופיעה, ולא יקום ההבל ולא ישוב.

قُلۡ إِن ضَلَلۡتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفۡسِيۖ وَإِنِ ٱهۡتَدَيۡتُ فَبِمَا يُوحِيٓ إِلَيَّ رَبِّيٓۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٞ قَرِيبٞ ٥١

51. אמור: אם תעיתי, רק את עצמי אתעה. ואם בדרך הישר אני, הרי זה בזכות הנחיית אלוהים [אשר] הינו שומע וקרוב.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ فَزِعُواْ فَلَا فَوۡتَ وَأُخِذُواْ مِن مَّكَانٖ قَرِيبٖ ﴿٥١﴾

.52 ולו רק יכולת לראותם כאשר אחזה בהם האימה ולא יכלו לחמוק [כאשר] הותקפו ממקום קרוב.

وَقَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٢﴾

.53 [ואז] הם אמרו: הנה אנו מאמינים בו, אך כיצד הם ישיגו את האמונה בהיותם במקום [שונה] ומרוחק.

وَقَدۡ كَفَرُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۖ وَيَقۡذِفُونَ بِٱلۡغَيۡبِ مِن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٣﴾

.54 והם כבר כפרו בו לפני כן, ומטילים דופי בעלמא ממקום רחוק.

وَحِيلَ بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشۡيَاعِهِم مِّن قَبۡلُۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ فِي شَكّٖ مُّرِيبِۭ ﴿٥٤﴾

.55 ואז הוקם חיץ בינם לבין משאת נפשם, כפי שנעשה לבני מינם קודם לכן, אשר אף הם היו חדורי ספק וחשד [מדאיג].

سُورَةُ فَاطِرٍ

סוּרַת פאטִר

مَكِّيَّة وآياتها ٤٦

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 46

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ جَاعِلِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُوْلِيٓ أَجۡنِحَةٖ مَّثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۚ يَزِيدُ فِي ٱلۡخَلۡقِ مَا يَشَآءُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢

مَّا يَفۡتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحۡمَةٖ فَلَا مُمۡسِكَ لَهَاۖ وَمَا يُمۡسِكۡ فَلَا مُرۡسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٤

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٥

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. התהילה לאלוהים, יוצר הַשָּׁמַיִם והארץ, עושה את המלאכים לשליחים בעלי כנפיים, שתיים ושלוש וארבע יוסיף בבריאה כחפצו. הנה אלוהים שולט בכל.

3. כל [מקורות] הרחמים אשר יפרוש אלוהים בפני בני האדם, איש לא יוכל לעוצרם. ואת אשר יעצור הוא, איש לא יוכל לשלֵח אחריו. הוא האדיר והחכם.

4. הוי האנשים, זִכרו את החסד אשר עשה אלוהים אתכם, היש בורא זולתי אלוהים השולח לכם פרנסה מן הַשָּׁמַיִם ומן הארץ. אין אלוה מבלעדיו [בלתו]. כיצד אֵפוֹא תסורו מן האמת?

5. ואם ידחו את אזהרותיך, הרי שכך דחו את אזהרות השליחים לפניך, ואל אלוהים יוחזרו הדברים [להכרעה].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ٦

6. הוי האנשים, הנה הבטחת אלוהים אמת היא, אל יתעוכם אֵפוֹא חיי העולם הזה, ואל יתעה אתכם המתעה בדבר אלוהים.

إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۚ إِنَّمَا يَدۡعُواْ حِزۡبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ٧

7. אכן השטן אויב הוא לכם, על-כן התיחסו אליו כאל אויב, ואין הוא קורא לנאמניו אלא להיות מאנשי גֵיהִנּוֹם הבוערת.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٌ ٨

8. לכופרים צפוי עונש כבד, ולמאמינים ועושי הטוב שמורים מחילה ושכר גדול.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنٗاۖ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۖ فَلَا تَذۡهَبۡ نَفۡسُكَ عَلَيۡهِمۡ حَسَرَٰتٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَصۡنَعُونَ ٩

9. האם זה אשר מעשיו הרעים נראים כטובים בעיניו, [כאדם הצדיק]? אלוהים יתעה את אשר יחפוץ וינחה את אשר יחפוץ. לכן אל תצטער עליהם, אכן יודע אלוהים אשר הם עושים.

وَٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابٗا فَسُقۡنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٖ مَّيِّتٖ فَأَحۡيَيۡنَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ ١٠

10. ואלוהים הוא אשר שלח את הרוחות להעלות עננים, ואותם הובלנו אל ארץ מתה, והחיינו בהם את האדמה אחרי מותה. כזאת היא תחיית המתים.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ جَمِيعًاۚ إِلَيۡهِ يَصۡعَدُ ٱلۡكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلۡعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرۡفَعُهُۥۚ وَٱلَّذِينَ يَمۡكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَمَكۡرُ أُوْلَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ١١

11. כל החפץ בעוז, הנה העוז כולו לאלוהים, אליו יעלו המילים הטובות, ואת המעשה הטוב יקבל, ולזוממים רעות שמור עונש כבד ומזימתם תסוכל.

وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَٰجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

12. ואלוהים ברא אתכם מעפר, אחר כך מטיפת זֶרע, ולאחר מכן עשה אתכם זכר ונקבה. לא תישא אישה הריון ולא תלד [ילד] אלא על דעתו, ולא תינתן אריכות ימים ולא יקוצר מהם אלא על פי הרשום בספר. כן קל הדבר לאלוהים.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

13. ולא ישתוו שני הימים- זה אשר מימיו מתוקים, מרווים וערבים לשתייה, וזה המלוח והמר. ואולם משניהם תאכלו בשר טרי, ותוציאו לכם תכשיטים אשר תענדו אותם, והספינות חוצות את הגלים לנגד עיניך, למען תבקשו לכם פרנסה מאת אלוהים, ולמען תכירו טובה.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۚ وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

14. הוא המחדיר את הלילה בתוך היום ומחדיר את היום אל תוך הלילה, והוא שעשה את השמש ואת הירח כפופים לרצונו, [והם נעים] במסילתם לזמן קצוב. כזה הוא אלוהים ריבונכם, לו המלכוּת. ואולם אלה האלילים אשר תעבדו אותם מבלעדיו, מלכוּתם כקליפת גלעין התמר.

إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا۟ دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا۟ مَا ٱسْتَجَابُوا۟ لَكُمْ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾

15. אם תקראו אליהם, ללא ישמעו קריאתכם, ואם ישמעו, לא ייענו לכם, וביום הדין יכחישו כי עבדתם אותם ולא את אלוהים. ולא יודיעך מהימנה כמו [אלוהים] היודע כל.

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

16. הוי בני האדם, אתם הזקוקים לאלוהים, ואלוהים הוא הבלתי תלוי והמהולל.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾

17. אם יחפוץ יכחידכם ויקים בריאה חדשה.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾

18. ולא ייקשה על אלוהים לעשות זאת.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَىْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰٓ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِۦ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

19. נפש עמוסה לא תישא את הנטל של זולתה, ואף אם תבקש הנפש הנושאת בנטל כי אחרים יישאוהו במקומה- לא יישאו ולו שמץ ממנו. ואף אם קרוב משפחה היה, אכן תזהיר רק את היראים את ריבונם בסתר. והמקיימים את התפילה, וכל השומר על הטוהר, על טוהר עצמו הוא שומר. וסוף כולם לשוב אל אלוהים.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

20. לא ישתוו העיוור והפיקח.

وَلَا ٱلظُّلُمَـٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ ﴿٢١﴾

21. ולא החושך והאור.

وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ ﴿٢٢﴾

22. ואף לא הצל ולהט השמש.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ ۖ وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

23. ולא ישתוו החיים והמתים, אכן אלוהים ישמיע [קולו] לאשר יחפוץ. ואולם אתה לא תשמיע את שוכני הקברים.

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

24. ואי אתה אלא מזהיר.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗاۚ وَإِن مِّنۡ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٞ ﴿٢٥﴾

25. הנה אנו שלחנוך לגלות את האמת ולהיות מבשר ומזהיר, ואין אומה שלא קם בתוכה מזהיר.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

26. ואם יתיחסו אליך כאל כוזב, הרי שכך גם נהגו אלה אשר קדמו להם- באו אליהם שליחיהם במופתים ובמזמורים ובספר המאיר.

ثُمَّ أَخَذۡتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۖ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٧﴾

27. ואז היכיתי בכופרים, ומה נוראות היו מכות העונש.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٖ مُّخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهَاۚ وَمِنَ ٱلۡجِبَالِ جُدَدُۢ بِيضٞ وَحُمۡرٞ مُّخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٞ ﴿٢٨﴾

28. האינך רואה כי אלוהים הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים והוציא בהם את פרי הארץ בשלל צבעים. ו-[ברא] את ההרים ובהם רצועות לבנות ואדומות ו-[אחרות] בצבעים שונים וגם בצבע עוֹרֵב שחור מבריק.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ مُخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهُۥ كَذَٰلِكَۗ إِنَّمَا يَخۡشَى ٱللَّهَ مِنۡ عِبَادِهِ ٱلۡعُلَمَٰٓؤُاْۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٩﴾

29. ובאותה צורה קיימים גם אנשים ובהמות משא ומִקְנֶה בצבעים שונים. אכן היראים את אלוהים מבין עובדיו הם החכמים. הנה אלוהים גיבור וסַלָּח.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ يَرۡجُونَ تِجَٰرَةٗ لَّن تَبُورَ ﴿٣٠﴾

30. אכן אלה הקוראים את ספר אלוהים, העורכים תפילה והתורמים מאשר חלקנו להם בסתר ובגלוי, מצפים הם לרווח קניין שאינו אובד.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦٓ إِنَّهُۥ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

31. על מנת לשלם להם את מלוא שכרם, ויוסיף להם אלוהים מחסדו, כי הוא סולח ומכיר תודה.

وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ هُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

32. והספר אשר גילינו לך הוא האמת, ומאשר את [הספרים] אשר ניגלו לפניו. אלוהים מכיר את מעשי עבדיו ומבחין בהם היטב.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا ٱلْكِتَٰبَ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِٱلْخَيْرَٰتِ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾

33. אחרי כן הורשנו את הספר לאלה אשר בחרנו מעובדינו, מהם כאלו החוטאים לנפשם ומהם כאלו המתפשרים. ויש ביניהם המתחרים במעשים הטובים ברשות אלוהים. וזהו החסד הגדול.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾

34. גנות עדן אשר אליהן ייכנסו, ושם יקושטו בצמידים מזהב ופנינים, ולבושם בהן משי.

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَذْهَبَ عَنَّا ٱلْحَزَنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾

35. והם יאמרו: התפילה לאלוהים אשר העביר מעלינו את היגון, אכן אלוהינו סַלָּח ומכיר טובה.

ٱلَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

36. הוא אשר העניק לנו משכן הקבע מחסדו, לא נדע שם לֵאוּת ולא נדע יָגַע.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا۟ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٧﴾

37. אך הכופרים שמורה להם אש גֵיהִנּוֹם, לא יִגָּזֵר עליהם שימותו, ולא יוקל מעליהם עונשה, וכך נגמול לכל כופר.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا۟ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٨﴾

38. והם ישוועו בתוכה לעזרה באומרם: אלוהינו הוציאנו, ואז נעשה את הטוב, ולא את אשר נהגנו לעשות. האם לא הארכנו את חייכם די והותר כדי שייזכר כל הרוצה להיזכר? ואף בא אליכם המזהיר- טעמו אֵפוֹא; ועתה אין לפושעים כל מושיע.

إِنَّ ٱللَّهَ عَٰلِمُ غَيْبِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

39. הנה אלוהים יודע את תעלומות הַשָּׁמַיִם והארץ, ויודע הוא את רחשי הלב.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٤٠﴾

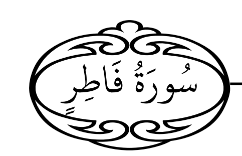
40. הוא אשר הקימכם כמחליפים בארץ [לדורות הקודמים], וכל הכופר תחול כפירתו עליו. וכפירת הכופרים לא תוסיף להם דבר פרט למיאוס בקרב ריבונם. וכפירת הכופרים לא תוסיף להם דבר פרט לאבדון.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

41. אמור: האם חשבתם על האלילים שאתם קוראים אליהם במקום אל אלוהים? הראו לי מה בראו בארץ ומהו חלקם בַּשָּׁמַיִם. האם הענקנו להם ספר או הוכחות? לא ולא. החוטאים מבטיחים ומעניקים איש לרעהו רק שקר ומרמה.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

42. הנה אלוהים מחזיק את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ לבל יִמּוֹטוּ, ואם אכן יִמּוֹטוּ - איש לא יחזיק בהם בלתו, והוא חַנּוּן וסַלָּח.

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ لَّيَكُونُنَّ أَهۡدَىٰ مِنۡ إِحۡدَى ٱلۡأُمَمِۖ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ مَّا زَادَهُمۡ إِلَّا نُفُورًا ٤٣

43. והם נשבעו באלוהים בהן צדק, כי אם יבוא אליהם מזהיר, יקבלו את הדרכתו יותר מכל אומה אחרת. ואולם כאשר הופיע אליהם המזהיר, גברו התנגדותם ויהירותם.

ٱسۡتِكۡبَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَكۡرَ ٱلسَّيِّيِٕۚ وَلَا يَحِيقُ ٱلۡمَكۡرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهۡلِهِۦۚ فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ ٱلۡأَوَّلِينَۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗاۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلًا ٤٤

44. זאת כי היו אנשי שחץ בארץ וזממו להרע. אך המזימה לרעה תדבק רק בבעליה, לא נותר להם אלא לצפות כי תחול עליהם הדרך אשר בה נענשו בנ הדורות הראשונים. אכן לא תמצא למשפט אלוהים כל שינוי, ולא תמצא למשפט אלוהים תחליף כלשהו.

أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَكَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعۡجِزَهُۥ مِن شَيۡءٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمٗا قَدِيرٗا ٤٥

45. האם לא סיירו בארץ וראו מה היתה אחריתם של קודמיהם שהיו חזקים מהם? אין דבר בַּשָּׁמַיִם או בארץ שבכוחו להִמָּלֵט מאלוהים, כי הוא היודע והכל יכול.

وَلَوۡ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُواْ مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهۡرِهَا مِن دَآبَّةٖ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗىۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرَۢا ٤٦

46. אילו היה אלוהים דן את האנשים לכף חובה בעוון פועלם, לא היה משאיר כל יצור על פני האדמה. ואולם אלוהים דוחה את דינם לזמן קצוב, ובהגיע זמנם הנה [אז] יבחין אלוהים [במעשי] עובדיו.

سُورَةُ يسٓ

مَكِّيَّة وآياتها ٨٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يسٓ ٢

وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡحَكِيمِ ٣

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٤

عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥

تَنزِيلَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ٦

لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمۡ فَهُمۡ غَٰفِلُونَ ٧

لَقَدۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَىٰٓ أَكۡثَرِهِمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٨

إِنَّا جَعَلۡنَا فِيٓ أَعۡنَٰقِهِمۡ أَغۡلَٰلٗا فَهِيَ إِلَى ٱلۡأَذۡقَانِ فَهُم مُّقۡمَحُونَ ٩

סוּרַת יא-סִין

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 84

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. י.ס. [יַא.סִין.].

3. אשבע בקוראן מלא החוכמה.

4. כי אכן אתה בשליחים.

5. והולך באורח מישרין.

6. [הנה זו] התגלות מאת האדיר והרחום.

7. למען תזהיר בני עַם שלא הוזהרו אבותיהם, והם אינם מעלים זאת על דעתם.

8. אכן כבר נחרץ הדבר בצדק על מרביתם, כי אינם מאמינים.

9. אכן אנו הִנַּחְנוּ על צווּאריהם כבלים מהודקים לסנטר, למען יהיו ראשיהם מוזקפים [זקורים] אל על.

وَجَعَلۡنَا مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ سَدّٗا وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدّٗا فَأَغۡشَيۡنَٰهُمۡ فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ ١٠

10. וגידרנו גדר לפניהם וגדר מאחוריהם, וכיסינו אותם במעטה לבל ייראו.

وَسَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١١

11. ואחת היא להם, אם תזהירם ואם לא, הם לא יאמינו.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكۡرَ وَخَشِيَ ٱلرَّحۡمَٰنَ بِٱلۡغَيۡبِۖ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٖ وَأَجۡرٖ كَرِيمٍ ١٢

12. אכן תצליח להזהיר רק את ההולך אחרי האזהרה והיָרֵא את הרחמן בסתר. לזה בַּשֵׂר על מחילה ועל גמול נכבד.

إِنَّا نَحۡنُ نُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُواْ وَءَاثَٰرَهُمۡۚ وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ ١٣

13. הנה אנו [בלבד] שמחיים את המתים, ואנו נרשום את אשר הקדימו [לעשות] ואת אשר הותירו אחריהם. וכל דבר מַנינו במסמכים ברורים.

وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلًا أَصۡحَٰبَ ٱلۡقَرۡيَةِ إِذۡ جَآءَهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ١٤

14. ומשול להם משל על אנשי העיר בבוא אליהם השליחים.

إِذۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٖ فَقَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَيۡكُم مُّرۡسَلُونَ ١٥

15. כאשר שלחנו אליהם שניים, והם התייחסו אליהם כאל כוזבים, ואז חיזקנו את השניים בשלושה שאמרו: הנה אנו נשלחנו אליכם.

قَالُواْ مَآ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَكۡذِبُونَ ١٦

16. אַמרו [הכופרים]: אין אתם אלא בשר ודם כמונו, ולא הוריד הרחמן כל דבר, ואין אתם אלא דוברי שקר.

قَالُواْ رَبُّنَا يَعۡلَمُ إِنَّآ إِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُونَ ١٧

17. אָמרו [השליחים]: אלוהינו יודע כי אכן שלוחים אנו אליכם.

وَمَا عَلَيۡنَآ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٨

18. ואין עלינו אלא [להביא] את המסר הברור.

قَالُوٓاْ إِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡۖ لَئِن لَّمۡ تَنتَهُواْ لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٩

19. אָמרו [הכופרים]: אנו חוזים בכם בשורת הרע, ואם לא תחדלו, נסקול אתכם. ויפגע בכם מאתנו עונש כבד.

قَالُواْ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمۡ أَئِن ذُكِّرۡتُمۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ٢٠

20. אָמרו [השליחים]: מזלכם הרע תלוי בכם, הלא הזהירו אתכם; אך קהל המתהוללים אתם.

وَجَآءَ مِنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ رَجُلٞ يَسۡعَىٰ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢١

21. ואז הִגִּיעַ מקצה העיר אדם נחפז ואמר: בני עמי, לכו בדרך השליחים.

ٱتَّبِعُواْ مَن لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ أَجۡرٗا وَهُم مُّهۡتَدُونَ ٢٢

22. לכו בדרך אלה שאינם מבקשים מכם גמול, והם בדרך הישרה.

وَمَا لِيَ لَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٣

23. ומדוע שלא אעבוד אני את [אלוהים] אשר בראני? ושאליו אתם עתידים לשוב.

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدۡنِ ٱلرَّحۡمَٰنُ بِضُرّٖ لَّا تُغۡنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا يُنقِذُونِ ٢٤

24. האם אקח לי מבלעדיו אֵלִים, אשר אם יחפוץ הרחמן להמיט עלי רעה- לא תועיל לי תפילתם במאומה, ולא יצילוני.

إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٥

25. וכי אז הנה אני בִּתְעִיָּה גלויה.

إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ فَٱسۡمَعُونِ ٢٦

26. אכן מאמין אני באלוהיכם, שִׁמעוּ נא לי אֵפוֹא!

قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَۖ قَالَ يَٰلَيۡتَ قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ٢٧

27. ואז נאמר לו: בוא והִכנס אל גן העדן. אמר: מי יתן ויֵדעוּ בְּני עמי.

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ٢٨

28. כיצד מחל לי אלוהַי, וקבע אותי עם המכובדים.

۞وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ٢٩

29. ולא הורדנו על בְּני עמו לאחר מותו כל גדוד מהשיים, ולא [כל דבר אחר] אשר היינו מורידים.

إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ٣٠

30. ולא היתה נחוצה זולתי צעקה אחת, והנה הם היו לאֵפר.

يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣١

31. הוי, מה חבל על הבריות; לא בא אליהם שליח כלשהו בלא ששַׂמו אותו ללעג.

أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ٣٢

32. האם לא הבחינו כמה דורות השמדנו לפניהם? ושהם לעולם לא ישובו עוד?

وَإِن كُلّٞ لَّمَّا جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ٣٣

33. ואולם כולם יחד יתיצבו מולנו [לדִין].

وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا وَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبّٗا فَمِنۡهُ يَأۡكُلُونَ ٣٤

34. ואות הוא להם, הארץ המתה אשר החיינו אותה והצמחנו בה [סוגי] הדגן אשר ממנו יאכלו.

وَجَعَلۡنَا فِيهَا جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ وَأَعۡنَٰبٖ وَفَجَّرۡنَا فِيهَا مِنَ ٱلۡعُيُونِ ٣٥

35. ונטענו בה גני תמרים וגפנים, והבקענו בה מעיינות [מים].

لِيَأۡكُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتۡهُ أَيۡدِيهِمۡۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٣٦

36. למען יאכלו מפריים, על אף שלא ידיהם עשו זאת, האם לא יהיו אֵפוֹא אסירי תודה?

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ وَمِنۡ أَنفُسِهِمۡ وَمِمَّا لَا يَعۡلَمُونَ ٣٧

37. ישתבח זה אשר ברא את המינים כולם בזוגות, מאשר מצמיחה הארץ, ומהם עצמם, ומכל אשר אינם יודעים.

وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلَّيۡلُ نَسۡلَخُ مِنۡهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظۡلِمُونَ ٣٨

38. ואות הוא להם הלילה, נשיל מעליו את היום, והנה בחשיכה הם שרויים.

وَٱلشَّمۡسُ تَجۡرِي لِمُسۡتَقَرّٖ لَّهَاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٣٩

39. והשמש נעה במסלול שנועד לה, כך קבע האדיר והיודע כל.

وَٱلۡقَمَرَ قَدَّرۡنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلۡعُرۡجُونِ ٱلۡقَدِيمِ ٤٠

40. ולירח קבענו תחנות, עד שישוב כסַנְסַן הנובל.

لَا ٱلشَّمۡسُ يَنۢبَغِي لَهَآ أَن تُدۡرِكَ ٱلۡقَمَرَ وَلَا ٱلَّيۡلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِۚ وَكُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ٤١

41. חלילה לה לשמש להדביק את הירח ולא הלילה יקדים את היום, וכולם משייטים בגלגל הרקיע.

وَءَايَةٞ لَّهُمۡ أَنَّا حَمَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ٤٢

42. ואות הוא להם שנשאנו צאצאיהם בתֵבָה הטעונה.

وَخَلَقۡنَا لَهُم مِّن مِّثۡلِهِۦ مَا يَرۡكَبُونَ ٤٣

43. ויצרנו להם כדוגמתה למען ירכבו.

وَإِن نَّشَأۡ نُغۡرِقۡهُمۡ فَلَا صَرِيخَ لَهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنقَذُونَ ﴿٤٤﴾

44. ואם נחפוץ נטביע אותם, ואז לא יהיה להם מושיע, והם לא ינצלו.

إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ ﴿٤٥﴾

45. אלא אם נפרוש עליהם את רחמינו, ונניח להם להתענג לזמן מה.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُواْ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ﴿٤٦﴾

46. וכשיֵאָמֵר להם: יִרְאוּ את אשר לפניכם ואת אשר מאחוריכם, למען תרוחמו.

وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ﴿٤٧﴾

47. ואכן לא הגיעם אות מאותות ריבונם, אל שהפנו לו עורף.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنُطۡعِمُ مَن لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطۡعَمَهُۥٓ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٤٨﴾

48. וכשיֵאָמֵר להם: הוציאו מהממון אשר חלק לכם אלוהים [לטובת האביונים], יגידו הכופרים לאלה אשר האמינו: האם עלינו להאכיל את אלה אשר לוּ חפץ אלוהים היה מאכילם, אין אתם אלא בִּתְעִיָּה גדולה.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾

49. והם יוסיפו לומר: מתי יתגשם העונש הזה אם אכן אמת בפיכם?

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ تَأۡخُذُهُمۡ وَهُمۡ يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

50. לא נותר להם אלא לצפות לקול שאגה יחידה אשר תהלום בהם בעודם מתמקחים.

فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ تَوۡصِيَةٗ وَلَآ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ يَرۡجِعُونَ ﴿٥١﴾

51. והם לא יספיקו לצוות לביתם, ולא ישובו אל משפחתם.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥٢﴾

52. ויִתָּקע בשופר, והנה הם מן הקברים אל ריבונם נחפזים.

قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

53. והם יאמרו: אוי לנו, מי הקים אותנו ממשכבנו? זהו אשר יָעַד הרחמן, ואמת דיברו השליחים.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

54. אז לא יישמע דבר עוד זולתי קול שאגה יחידה, והנה הם כולם לפנינו מוצגים.

فَٱلْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

55. וביום ההוא לא תקופח נפש במאומה, וּגְמוּלכם אך כנגד מעשיכם יהיה.

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ﴿٥٦﴾

56. אכן יושבי גן העדן שמחים ביום ההוא, מושבם בתענוגות.

هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٧﴾

57. הם ובנות זוגם בצללים על סַפּוֹת מוגבהות.

لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٨﴾

58. ולהם שׂם פֵּרוֹת, ולהם כל אשר תחפוץ נפשם.

سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٩﴾

59. [והם מתקבלים שם בברכת] שלום! ברכה [מיוחדת היא] מאת אלוהים רחום.

وَٱمْتَٰزُوا۟ ٱلْيَوْمَ أَيُّهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

60. [ואלוהים יאמר]: הִבָּדְלוּ היום אתם, הוי החוטאים.

۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٦١

61. האם לא כך ציוויתי אתכם, הוי בני האדם, כי לא תעבדו את השטן, כי אויב גלוי הוא לכם.

وَأَنِ ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٦٢

62. כי אם עבדוני אני, כי זהו אורח מישרים.

وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ٦٣

63. והוא אכן התעה מכּם המון רב, מדוע אם כן לא תשכילו להבין?

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٦٤

64. [והנה] זאת גֵּיהִנּוֹם אשר הובטחה לכם.

ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٦٥

65. היצלו בה היום, כי כפרתם.

ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٦٦

66. היום נאטום את פיותיהם, ורק ידיהם ידברו אלינו , ורגליהם יעידו על אשר עוללו.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ فَٱسۡتَبَقُواْ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبۡصِرُونَ ٦٧

67. אם נחפוץ, נכּה את עיניהם בסנוורים, ואז יתחרו ביניהם למצוא את הדרך. אך כיצד יוכלו להבחין?

وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مُضِيّٗا وَلَا يَرۡجِعُونَ ٦٨

68. ואם נחפוץ, נהפוך את צורתם ונושיבם על רגליהם, ואז לא יוכלו להמשיך לֶכֶת, ולא לסגת לאחור.

وَمَن نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي ٱلۡخَلۡقِۚ أَفَلَا يَعۡقِلُونَ ٦٩

69.ולכל אשר ניתן אורֶך חיים, נדלדל את איבריו, האם לא ישכילו אֵפוֹא?

70. ולא לימדנוהו לומר שירה, ואין היא יאה לו, ואין זה אלא דבר הזהרה וקוראן גלוי.

وَمَا عَلَّمۡنَٰهُ ٱلشِّعۡرَ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ وَقُرۡءَانٞ مُّبِينٞ ٧٠

71. על מנת להזהיר את כל אשר נשמתו באפו, ועל הכופרים דין צדק ייגָּזֵר.

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيّٗا وَيَحِقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧١

72. האינם שמים לב כי בראנו להם ממעשה ידינו מִקְנֶה לבעלותם?

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا خَلَقۡنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتۡ أَيۡدِينَآ أَنۡعَٰمٗا فَهُمۡ لَهَا مَٰلِكُونَ ٧٢

73. והכנעוהו לצָרְכֵיהֶם- על חלק ירכבו, והחלק האחר יאכלו מבשרו.

وَذَلَّلۡنَٰهَا لَهُمۡ فَمِنۡهَا رَكُوبُهُمۡ وَمِنۡهَا يَأۡكُلُونَ ٧٣

74. ולהם ממנו תועלת ומשקה [חלב], מדוע אינם מודים אֵפוֹא?

وَلَهُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٧٤

75. והם לקחו להם אלים מבלעדי אלוהים למען יִוָּשְׁעוּ [בהם].

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةٗ لَّعَلَّهُمۡ يُنصَرُونَ ٧٥

76. אך [אלה] לא יוכלו להושיע להם, כי אם נהפוך הוא, הם עצמם נכונים יהיו לבוא גדודים גדודים לעזרתם.

لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَهُمۡ وَهُمۡ لَهُمۡ جُندٞ مُّحۡضَرُونَ ٧٦

77. על-כֵּן, אל יעציבוך דבריהם, כי אכן אנו יודעים את אשר יעלימו ואת אשר יגלו.

فَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ إِنَّا نَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٧

أَوَ لَمۡ يَرَ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقۡنَٰهُ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٧٨

78. האם לא ישכיל האדם להבין כי אנו בראנוהו מטיפת זרע? ואף על פי כן הוא מרהיב עוז להתווכח.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلٗا وَنَسِيَ خَلۡقَهُۥۖ قَالَ مَن يُحۡيِ ٱلۡعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٞ ٧٩

79. וממשיל לנו משלים ושוכח את בריאתו הוא, באומרו: מי יוכל להחיות עֲצָמוֹת מפוררות?

قُلۡ يُحۡيِيهَا ٱلَّذِيٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٖۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلۡقٍ عَلِيمٌ ٨٠

80. אמור: יחיה אותן זה אשר ברא אותן בפעם הראשונה, והוא יודע היטב את תנאי הבריאה של כל יְצוּרֵי עוֹלָמִים.

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلۡأَخۡضَرِ نَارٗا فَإِذَآ أَنتُم مِّنۡهُ تُوقِدُونَ ٨١

81. הוא אשר יצר לכם מן העץ הירוק אש, והנה אתם מדליקים ממנו.

أَوَ لَيۡسَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ٨٢

82. האם אין ביכולתו של בורא הַשָּׁמַיִם והארץ לברוא כמוהם? נהפוך הוא- אכן הוא הבורא והיודע.

إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٣

83. לא יקשה עליו דבר, ובסמכותו אם יחליט לחולל דבר, שיאמר לו: הֱיֶה! ו-[כבר] הָיָה.

فَسُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٤

84. ישתבח אשר בידו מלכוּת כל דבר, ואליו דרככם לשוב.

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

مَكِّيَّة وآياتها ١٨٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ٢

فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ٣

فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ٤

إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ٥

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ٦

إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ٧

وَحِفۡظٗا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ٨

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٖ ٩

סוּרַת אַל-צאפפאת

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 183

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבעתי בערוכים שורות - שורות.

3. וההודפים את [השטן] נמרצות.

4. והקוראים את דבר התוכחה.

5. אכן, אלוהיכם אחד הוא.

6. הוא ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ ואשר ביניהם, והוא ריבון הזריחות.

7. ואנו קישטנו את הרקיע הראשון בקישוט הכוכבים.

8. והפקדנו שומרים מפני כל שטן מורד.

9. לבל יצליחו לצטט דברי המכובדים של מעלה, והם יומטרו מכל עבר.

دُحُورًاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿١٠﴾	10. כדי להניסם, ולהם צפוי עונש תמידי.
إِلَّا مَنۡ خَطِفَ ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾	11. אך זה מהם אשר יחטוף בדיל מידע, הרי שישיגנו כוכב אש פולח [חודר].
فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٍ لَّازِبِۭ ﴿١٢﴾	12. ואז שְאַל אותם: מהו הקשה יותר לבריאה, האם אותָם, או כל אשר בראנו? אכן אנו בראנו אותם מעיסת טִין.
بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ ﴿١٣﴾	13. אבל אתה תמֵהַ והם לועגים.
وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ﴿١٤﴾	14. וכאשר מזהירים אותם, אינם נוטים להקשיב.
وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةً يَسۡتَسۡخِرُونَ ﴿١٥﴾	15. וּבִרְאָתָם אוֹת, ישימו אותו ללעג.
وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾	16. ויאמרו: אין אלה אלא כשפים גלויים.
أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ﴿١٧﴾	17. הַאֻמְנָם, לאחר שנמות ונהיה לעפר ולעצמות, קום נקום לתחייה.
أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾	18. וכן גם אבותינו הראשונים.
قُلۡ نَعَمۡ وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ ﴿١٩﴾	19. אמור, אכן כן: ואתם אז תהיו בבושת פנים.
فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٌ وَٰحِدَةٌ فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ ﴿٢٠﴾	20. ולא תישמַע זולתי תרועה יחידה, והנה הם קמים לצפות [בנעשה].

وَقَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ٢١

21. והם יאמרו: אוי לנו, זהו יום הדין.

هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢٢

22. זהו יום פסק הדין האחרון אשר הכחשתם.

۞ٱحۡشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزۡوَٰجَهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ٢٣

23. [והמלאכים יודרכו על ידי אלוהים לאמור]: אסְפוּ את הפושעים ואת עמיתיהם, יחד עם אלה אשר היו אותם עובדים.

مِن دُونِ ٱللَّهِ فَٱهۡدُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡجَحِيمِ ٢٤

24. [עבדו אותם] מבלעדי אלוהים, והובילו אותם אל דרך הַגֵּיהִנּוֹם.

وَقِفُوهُمۡۖ إِنَّهُم مَّسۡـُٔولُونَ ٢٥

25. והעמידו אותם בקבוצות למען יתנו את הדין.

مَا لَكُمۡ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٦

26. [והם יִשָּׁאֲלוּ]: מה לכם שאינכם עוזרים איש לרעהו?

بَلۡ هُمُ ٱلۡيَوۡمَ مُسۡتَسۡلِمُونَ ٢٧

27. אדרבה, היום הם בוודאי נכנעים.

وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ٢٨

28. ואז התחילו לפנות איש אל רעהו בשאלות.

قَالُوٓاْ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَأۡتُونَنَا عَنِ ٱلۡيَمِينِ ٢٩

29. אמרו: הנה אתם נהגתם לבוא אלינו מימין.

قَالُواْ بَل لَّمۡ تَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ٣٠

30. והאחרים יאמרו: לא, כי אם אתם שלא הייתם מאמינים.

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭۖ بَلۡ كُنتُمۡ قَوۡمًا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

31. ולא היתה לנו סמכות עליכם, כי הרי אנשים פורקי עול הייתם.

فَحَقَّ عَلَيۡنَا قَوۡلُ رَبِّنَآۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ﴿٣٢﴾

32. והנה התממש נגדנו דבר אלוהים לאמיתו: ועתה נטעם זאת.

فَأَغۡوَيۡنَٰكُمۡ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٣﴾

33. ואכן אנו אשר התעינו אתכם, כי אנו עצמנו תועים.

فَإِنَّهُمۡ يَوۡمَئِذٖ فِي ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

34. ואכן ביום ההוא, יחלקו את העונש ביניהם.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٣٥﴾

35. אכן כך נוהגים אנו באשמים.

إِنَّهُمۡ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمۡ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٣٦﴾

36. מפני שהם כאשר אמרו להם: אין אלוה מבלעדי אלוהים, [עמדו] מתנשאים.

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٖ مَّجۡنُونِۭ ﴿٣٧﴾

37. [והוסיפו] לומר: האם נעזוב את האלים שהם לנו, בשל משורר מטורף?

بَلۡ جَآءَ بِٱلۡحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٣٨﴾

38. אדרבה, כי אם הוא גילה את האמת; ואישר את דברי השליחים.

إِنَّكُمۡ لَذَآئِقُواْ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَلِيمِ ﴿٣٩﴾

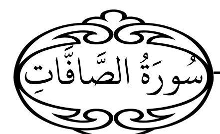
39. והנה אתם תדעו את טעם העונש המכאיב.

وَمَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٤٠﴾

40. ולא גמול לכם אלא כנגד פועלכם.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٤١﴾

41. מלבד עובדי אלוהים הנבחרים.

42. לאלה מובטחת פרנסה קצובה.

43. פירות אשר בהם יכובדו.

44. בגנות הנועם.

45. על כסאות הכבוד, זה מול זה.

46. ויסובבו ביניהם כוס ממעיין שופע.

47. זך וערב לחיך השותים.

48. לא יתערפל ראש ממנו ולא ישתכרו.

49. בחברת צנועות מבט ויפות עיניים.

50. כפנינים חבויות.

51. ואז יפנו בדברים איש אל רעהו.

52. ויאמר אחד מהם: אכן היה לי פעם חבר.

53. אשר נהג לומר לי: הַאֻמְנָם מאמין אתה-

54. כי לאחר שנמות נהיה לעפר ולעצמות [שבורות], נהיה מחויבים לעמוד לדין?

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

فَوَٰكِهُ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٥﴾

يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٤٧﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٨﴾

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥١﴾

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٤﴾

قَالَ هَلۡ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٥﴾

55. [והוסיף] לומר: האם אתם משקיפים?

فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَآءِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

56. ואז הוא משקיף בעצמו ורואה אותו בלב השאול.

قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرۡدِينِ ﴿٥٧﴾

57. ואמר: חי אלוהים, אכן כמעט הבאת אותי לאבדון.

وَلَوۡلَا نِعۡمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ ٱلۡمُحۡضَرِينَ ﴿٥٨﴾

58. ולוּלֵא חסד אלוהַי הייתי מן המובאים לאש הַגֵּיהִנּוֹם.

أَفَمَا نَحۡنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٩﴾

59. הַאֻמְנָם אנו לא נשוב ונמות-

إِلَّا مَوۡتَتَنَا ٱلۡأُولَىٰ وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٦٠﴾

60. פרט למותנו הראשון, ולא יבוא עלינו עונש?

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٦١﴾

61. אכן זהו העונש הגדול.

لِمِثۡلِ هَٰذَا فَلۡيَعۡمَلِ ٱلۡعَٰمِلُونَ ﴿٦٢﴾

62. ולמען [אושֶר] כזה יתאמצו העמֵלים.

أَذَٰلِكَ خَيۡرٞ نُّزُلًا أَمۡ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ ﴿٦٣﴾

63. האם זה טוב יותר לאירוח, או טוב ממנו עץ ה"זַקּוּם"?

إِنَّا جَعَلۡنَٰهَا فِتۡنَةٗ لِّلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٤﴾

64. אכן אנו קבענו אותו מבחן לבני העוולה.

إِنَّهَا شَجَرَةٞ تَخۡرُجُ فِيٓ أَصۡلِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

65. הנה הוא זה עץ הצומח בקרקעית השאול.

طَلۡعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٦٦﴾

66. וצורת פריו כראשי השטנים.

فَإِنَّهُمۡ لَأٓكِلُونَ مِنۡهَا فَمَالِـُٔونَ مِنۡهَا ٱلۡبُطُونَ ٦٧

67. והם אָכוֹל יאכלו ממנו וימלאו את הבטן.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمۡ عَلَيۡهَا لَشَوۡبٗا مِّنۡ حَمِيمٖ ٦٨

68. ולאחר מכן ימהלו אותו במשקה מים רותחים.

ثُمَّ إِنَّ مَرۡجِعَهُمۡ لَإِلَى ٱلۡجَحِيمِ ٦٩

69. אכן סופם דרכם חזרה אל הַגֵּיהִנּוֹם.

إِنَّهُمۡ أَلۡفَوۡاْ ءَابَآءَهُمۡ ضَآلِّينَ ٧٠

70. כי אכן מצאו את אבותיהם תועים.

فَهُمۡ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ يُهۡرَعُونَ ٧١

71. ובעקבותיהם הם אצים ללכת.

وَلَقَدۡ ضَلَّ قَبۡلَهُمۡ أَكۡثَرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٧٢

72. וכבר תעו לפניהם מרבית הדורות הראשונים.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ٧٣

73. אשר שלחנו אליהם מזהירים.

فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ ٧٤

74. וראה, אֵפוֹא, איכה היתה אחרית המוזהרים.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٧٥

75. פרט לעובדי אלוהים הנבחרים.

وَلَقَدۡ نَادَىٰنَا نُوحٞ فَلَنِعۡمَ ٱلۡمُجِيبُونَ ٧٦

76. והנה נֹחַ קרא לעזרתנו, ומה היתה מיוחדת הענותנו אליו.

وَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٧

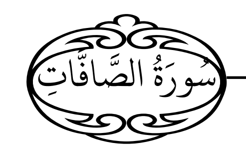
77. והצלנו אותו ואת בני ביתו מן היגון הכבד.

وَجَعَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلۡبَاقِينَ ٧٨

78. ועשינו את זֶרעו הם השורדים.

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٧٩

79. והותרנו לו זֵכר טוב בדורות הבאים.

سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٖ فِي ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٠

80. ברכת שלום על נֹחַ בפי שוכני העולמים.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨١

81. אכן כך גומלים אנו למיטיבים.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٢

82. הנה הוא אכן מעובדינו המאמינים.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ٨٣

83. ואז הטבענו את האחרים.

۞وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبۡرَٰهِيمَ ٨٤

84. וכמו כן בסיעתו היה אברהם.

إِذۡ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلۡبٖ سَلِيمٍ ٨٥

85. בבואו אל אלוהיו בלב שלם.

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَاذَا تَعۡبُدُونَ ٨٦

86. עת אמר לאביו ולבני עמו: מה הדבר הזה שאתם עובדים?

أَئِفۡكًا ءَالِهَةٗ دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ٨٧

87. האם אתם נוהים אחרי אלֵי שקר, מבלעדי אלוהים?

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٨

88. וכי מה חושבים אתם על ריבון העולמים?

فَنَظَرَ نَظۡرَةٗ فِي ٱلنُّجُومِ ٨٩

89. ואז הוא העיף מבט בכוכבים.

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٞ ٩٠

90. ואמר: הנני חש בְּחוֹלִי.

فَتَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ مُدۡبِرِينَ ٩١

91. על-כֵּן הפנו לו עורף ונסוגו לאחור.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمۡ فَقَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ٩٢

92. ובשקט ניגש אל אליליהם ואמר: אין אתם חפצים לאכול?

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٣﴾

93. מה לכם לא מדברים?

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

94. ואז התגנב אליהם והחל להכותם ביד ימינו.

فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٥﴾

95. לכן, מיד הגיעו אליו [בני עמו] נחפזים.

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

96. [והוא] אמר [להם]: האם תעבדו את הפסלים אשר עשיתם [במו ידיכם]?

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

97. אף כי אלוהים [הוא] שברא אתכם ואת מעשי ידיכם.

قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

98. אמרו: בנו לו בנין והשליכוהו לאש הכִּבְשָׁן.

فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

99. והם זממו נגדו מזימה, אך אנו שמנו אותם למושפלים.

وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

100. והוא אמר: הנני הולך אל אלוהַי, והוא אשר ינחֵנִי.

رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠١﴾

101. אלוהַי, הַב לי בן צדיק.

فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

102. וכך בישרנו לו על בן נבון.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٠٣﴾

103. וכאשר גדל [הבן] דיו להיות יד ימינו, אמר [האב]: בְּנִי, הנה ראיתי בחלום כי עלַי להעלותך קורבן, חֲשׁוֹב וראה מה דעתך. אמר [הבן]: אבי, עשה את אשר צוּוֵיתָ, ומצוא תמצאֵנִי, אם ירצה אלוהים, מעזֵי הרוּח.

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ١٠٤

104. וכאשר התמסרו שניהם לרצון אלוהים, ואברהם הניחו על פניו.

وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ١٠٥

105. וקראנו אליו: הוי אברהם-

قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٠٦

106. כבר קיימתָ את החזון, אכן כך גומלים אנו לעושי הטוב.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ١٠٧

107. אכן זהו המבחן הגלוי.

وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ ١٠٨

108. ופדינו אותו בזבח גדול.

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١٠٩

109. והותרנו לו שם טוב בקרב הדורות הבאים.

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ١١٠

110. ברכת שלום על אברהם.

كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١١١

111. כך גומלים אנו לעושי הטוב.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٢

112. אכן הוא מעובדינו המאמינים.

وَبَشَّرۡنَٰهُ بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٣

113. ובישרנו לו על יצחק - נביא ומאנשי היושר.

وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ١١٤

114. ובירכנו אותו ואת יצחק, ומצאצאיהם יצאו מיטיבים וחוטאים אשר הביאו על עצמם עוול גלוי.

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١١٥

115. ואנו אכן חננו את משה ואת אהרון בחסדנו.

وَنَجَّيۡنَـٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿١١٦﴾

116. והצלנו אותם ואת בני עמם מהסבל הגדול.

وَنَصَرۡنَـٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَـٰلِبِينَ ﴿١١٧﴾

117. וחשנו לעזרתם, והם היו הגוברים.

وَءَاتَيۡنَـٰهُمَا ٱلۡكِتَـٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ﴿١١٨﴾

118. ונָתַנּוּ להם את הספר הנהיר.

وَهَدَيۡنَـٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

119. והנחֵנו אותם באורח מישרין.

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

120. והותרנו להם שם טוב בקרב הדורות הבאים.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ ﴿١٢١﴾

121. ברכת שלום על משה ועל אהרון.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

122. הנה כך אנו גומלים לעושי הטוב.

إِنَّهُمَا مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

123. אכן הֵמָּה מעובדינו המאמינים.

وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

124. ואכן "אליאס" גם הוא היה בשליחים.

إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

125. עת אמר לבני עמו: הלא תיראו מפני אלוהים.

أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ ٱلۡخَـٰلِقِينَ ﴿١٢٦﴾

126. האם ל-[אליל] הבעל תיפנו; ותרחקו מהטוב שבבוראים.

ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

127. [הוא] אלוהים ריבונכם וריבון אבותיכם הקדמונים.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

128. אך הם הכחישו את דבריו, על-כן הם מובאים לדין.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

129. זולתי עובדי אלוהים התמימים.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْأَخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

130. והותרנו לו שם טוב בקרב הדורות הבאים.

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

131. בִּרְכַּת שלום על אֵלִיָּהוּ וּבְנֵי עַמּוֹ.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

132. הנה כך נגמול למיטיבים.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

133. אכן הוא היה מעובדינו המאמינים.

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

134. ואכן גם לוט, אחד השליחים הוא.

إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

135. עֵת הצלנו אותו יחד עם כל בני ביתו.

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٣٦﴾

136. חוץ מאישה זקנה [אשר בחרה לה להשאר] עם הַמִּתְמַהְמְהִים.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْأَخَرِينَ ﴿١٣٧﴾

137. ואז השמדנו את האחרים כליל.

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

138. ואתם אכן עוברים עליהם בבקרים.

وَبِٱلَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

139. וכן גם בלילה, האם לא תשכילו להבין?

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾	140. ואכן גם יונה, הוא אחד השליחים.
إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾	141. [אשר] ברח אל האוניה העמוסה.
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾	142. והיה כאשר הִפִּיל גורלות, יצא במפסידים.
فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾	143. ובלע אותו הַדָּג, בהיותו מאשים את עצמו.
فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾	144. ולולא היה מן המשבחים את אלוהים.
لَلَبِثَ فِى بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾	145. כי אז היה נשאר במֵעָיו עד ליום תקומת המתים.
۞ فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾	146. ואז הטלנו אותו אל היבשה כשהוא תשוש.
وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾	147. והצמחנו מעליו עץ הקיקיון.
وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾	148. והפנינו אותו בשליחות אל מאה אלף [בני אדם] או יותר.
فَـَٔامَنُواْ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٩﴾	149. והם האמינו, על-כן הינחנו להם להתענג לזמן מה.
فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾	150. ועתה, שְׁאל את דעתם; האם לריבונך הבנות ולהם הבנים.

أَمۡ خَلَقۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثٗا وَهُمۡ شَٰهِدُونَ ١٥١

151. האם לנגד עיניהם בראנו את המלאכים נקבות?

أَلَآ إِنَّهُم مِّنۡ إِفۡكِهِمۡ لَيَقُولُونَ ١٥٢

152. אך הינם, מתוך שקרם, בוודאי יגידו.

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٥٣

153. [הנה] יָלַד אלוהים, ואכן שקר בפיהם.

أَصۡطَفَى ٱلۡبَنَاتِ عَلَى ٱلۡبَنِينَ ١٥٤

154. האם העדיף הוא לבחור לעצמו את הבנות על פני הבנים?

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ١٥٥

155. מה לכם, [ו]איכה תשפטו?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٥٦

156. האם לא תתנו את דעתכם [לענין].

أَمۡ لَكُمۡ سُلۡطَٰنٞ مُّبِينٞ ١٥٧

157. או שֶׁמָּא בידכם סמכות ברורה.

فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٥٨

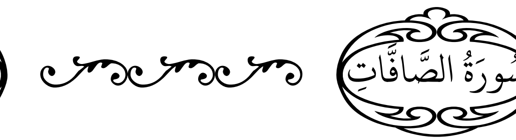
158. הביאו, אם כן, את הספר אשר לכם, אם אמת בפיכם.

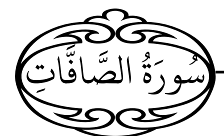
وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ نَسَبٗاۚ وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ١٥٩

159. והם טענו שקיים קֶשֶׁר בינו לבין השֵׁדִים, ואולם השֵׁדִים יודעים, שהם עצמם, עתידים להיות מובאים [לפני אלוהים למשפט].

سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٦٠

160. ישתבח שם אלוהים ויתעלה מכל התארים שמיחסים לו.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾

161. פרט לעובדי אלוהים הנבחרים.

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

162. הנה אתם וה[אלילים] אשר אתם עובדים.

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَٰتِنِينَ ﴿١٦٣﴾

163. איש מכם לא יצליח להדיח [מישהו] מדרך [אלוהים].

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

164. זולתי את אלה שהם צְלִי הַגֵּיהִנּוֹם.

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

165. ואין מאתנו איש שאין לו מקום קבוע.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٦﴾

166. והנה אכן אנחנו העומדים שורות - שורות.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

167. ואכן אנו המשבחים את אלוהים.

وَإِن كَانُواْ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

168. ואכן הם [אנשי מֶכַּה] נהגו לומר:

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

169. לוּ היתה בידינו אזהרה כדוגמת זו שהיתה לקדמונים -

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

170. כי אז היינו עובדי אלוהים הנאמנים.

فَكَفَرُواْ بِهِۦ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

171. אך [כאשר הִגִּיעָה להם האזהרה] הם כפרו בה, ולבסוף יווכחו לדעת.

وَلَقَدۡ سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

172. וכבר יצא דברנו לעבר עובדינו השליחים.

إِنَّهُمۡ لَهُمُ ٱلۡمَنصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

173. זאת כי הם הֵמָּה המנצחים.

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿١٧٤﴾

174. וכי גדודינו הם הגוברים.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿١٧٥﴾

175. על-כֵּן, סוּר מהם לזמן מה.

وَأَبۡصِرۡهُمۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

176. ועקוב אחריהם, כי הם לבסוף יבחינו בגורלם.

أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

177. הַאֻמְנָם מבקשים הם להחיש להם את עונשנו?

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمۡ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلۡمُنذَرِينَ ﴿١٧٨﴾

178. אכן, אם ינחת בשטחם, רע ומר יהיה יומם של המוזהרים.

وَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿١٧٩﴾

179. על-כֵּן, סוּר מהם לזמן מה.

وَأَبۡصِرۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ﴿١٨٠﴾

180. ועקוב אחריהם, כי הם לבסוף יבחינו בגורלם.

سُبۡحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾

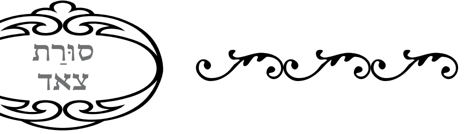
181. ישתבח שם ריבונך, ריבון העוז, ויתעלה מעל לכל התארים בהם יתארוהו.

وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٨٢﴾

182. ושלום על השליחים.

وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٨٣﴾

183. והתהילה לאלוהים ריבון העולמים.

סוּרַת צאד

سُورَةُ صٓ

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 89

مَكِّيَّة وآياتها ٨٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

صٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ذِي ٱلذِّكۡرِ ٢

2. צאד. נשבע אני בקוראן נושא הַהַזְהָרָה.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٖ وَشِقَاقٖ ٣

3. אולם הכופרים ספוגים רהב ומחלוקת.

كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ فَنَادَواْ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٖ ٤

4. דורות רבים השמדנו לפניהם, והם זעקו [לעזרה], אך לא עמד לזכותם הזמן להימלט.

وَعَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡۖ وَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٞ كَذَّابٌ ٥

5. ותמהים היו [לראות] שבא אליהם מזהיר מקרבם. והכופרים אמרו: אין זה אלא מכשף שקרן.

أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ٦

6. היתכן שיעשה את האֵלִים כולם אל אחד? אכן דבר מוזר הוא זה.

وَٱنطَلَقَ ٱلۡمَلَأُ مِنۡهُمۡ أَنِ ٱمۡشُواْ وَٱصۡبِرُواْ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٞ يُرَادُ ٧

7. ויצאו מנהיגיהם בקריאה: לכוּ ואִחְזוּ באֵלֵיכם בנחישות. אכן זהו הדבר המתבקש.

مَا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِي ٱلۡمِلَّةِ ٱلۡأٓخِرَةِ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا ٱخۡتِلَٰقٌ ٨

8. ולא שמענו כזאת בשום דת קודמת, ואין זה אלא בידוי.

أَءُنزِلَ عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ مِنۢ بَيۡنِنَاۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ مِّن ذِكۡرِيۚ بَل لَّمَّا يَذُوقُواْ عَذَابِ ٩

9. האם רק אליו הורד דבר הַהַזְהָרָה לעומת כולנו? והם מטילים ספק בהַזְהָרָתו, זאת כי הם טרם טעמו את עונשי.

أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡوَهَّابِ ١٠

10. האם בידיהם אוצרות רחמי אלוהיך הגיבור והנותן בשפע?

أَمۡ لَهُم مُّلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ فَلۡيَرۡتَقُواْ فِي ٱلۡأَسۡبَٰبِ ١١

11. או האם להם מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, אם כן הנח להם לטפס מעלה על פי שיטתם.

جُندٞ مَّا هُنَالِكَ مَهۡزُومٞ مِّنَ ٱلۡأَحۡزَابِ ١٢

12. קבוצת חיילים מובסים כאחד המחנות.

كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَعَادٞ وَفِرۡعَوۡنُ ذُو ٱلۡأَوۡتَادِ ١٣

13. לפניהם הכחישו גם בני עם "נֹחַ" ובני "עאד" ופרעה בעל היתדות.

وَثَمُودُ وَقَوۡمُ لُوطٖ وَأَصۡحَٰبُ لۡـَٔيۡكَةِۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡأَحۡزَابُ ١٤

14. וכן שבט "תַ׳מוּד" ובני עם לוֹט ואנשי "אל-אַיְכַּה" [אנשי מִדְיָן עובדי עץ ה"אַיְכּ"], אלה הם אנשי המחנות.

إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ١٥

15. כל אלה הם עמים אשר התכחשו לשליחים, ועל-כן התקיים עונשי כמתחייב.

وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ مَّا لَهَا مِن فَوَاقٖ ١٦

16. ולא נותר לאלה אלא לצפות לצעקה אחת שלא תישָּׁנֶה.

وَقَالُواْ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ١٧

17. והם אומרים: אלוהינו הָחֵש לנו את מנת חלקנו בענישה לפני יום החשבון.

ٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلۡأَيۡدِۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ١٨

18. נהג באיפוק לדבר פיהם, וזכור את עבדנו דוד אדיר הכוח, שהוא שב אל אלוהים תדיר.

إِنَّا سَخَّرۡنَا ٱلۡجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحۡنَ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِشۡرَاقِ ١٩

19. ואנו כפפנו את ההרים לשבֵּח אתו את שם האלוהים בלילה ועם הזריחה.

وَٱلطَّيۡرَ مَحۡشُورَةٗۖ كُلّٞ لَّهُۥٓ أَوَّابٞ ٢٠

20. וכן גם את העופות הנאספים כולם ושבים אליו.

وَشَدَدۡنَا مُلۡكَهُۥ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحِكۡمَةَ وَفَصۡلَ ٱلۡخِطَابِ ٢١

21. וחיזקנו את מלכותו ונָתַנּוּ לו את החוכמה והפסיקה המכרעת.

۞وَهَلۡ أَتَىٰكَ نَبَؤُاْ ٱلۡخَصۡمِ إِذۡ تَسَوَّرُواْ ٱلۡمِحۡرَابَ ٢٢

22. והאם הִגִּיעֲךָ דבר הַמִּסְתַּכְסְכִים אשר טיפסו על חמות ההיכל?

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنۡهُمۡۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ خَصۡمَانِ بَغَىٰ بَعۡضُنَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فَٱحۡكُم بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَلَا تُشۡطِطۡ وَٱهۡدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ ٢٣

23. כאשר באו אל דוד והוא נבהל מפניהם, אמרו: אל תירא, שני יריבים אנחנו- אחד מאתנו התנכל לרעהו. שפוט בינינו בצדק ואל תעוות את המשפט, וּנְחֵנוּ אל הדרך הישר.

إِنَّ هَٰذَآ أَخِي لَهُۥ تِسۡعٞ وَتِسۡعُونَ نَعۡجَةٗ وَلِيَ نَعۡجَةٞ وَٰحِدَةٞ فَقَالَ أَكۡفِلۡنِيهَا وَعَزَّنِي فِي ٱلۡخِطَابِ ٢٤

24. הנה זה אחי, לוֹ תשעים ותשע כבשות, ולוֹ רק כבשה אחת. והוא אמר: [בוא אחי], הפקד אותה בידי. והוא היקשה עלי בדיבור.

قَالَ لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦۖ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡخُلَطَآءِ لَيَبۡغِي بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَقَلِيلٞ مَّا هُمۡۗ وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ فَٱسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّۤ رَاكِعٗاۤ وَأَنَابَ۩ ﴿٢٥﴾

25. אמר דוד: אכן עשק אותך בבקשו להוסיף את כבשתך אל כבשותיו, ושותפים רבים אכן מתנכלים זה לזה, פרט למאינים והעושים את הטוב, ואין אלה אלא מעטים. והבין דוד כי ביקשנו לנסותו, אז הוא ביקש מחילה מאת ריבונו ונפל על פניו בכריעה, וחזר בתשובה לאלוהיו.

فَغَفَرۡنَا لَهُۥ ذَٰلِكَۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ﴿٢٦﴾

26. ומחלנו לו על זאת, אכן מובטחת לו קירבה אצלנו ושיבה נאה ביותר.

يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلۡنَٰكَ خَلِيفَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱحۡكُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلۡهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا نَسُواْ يَوۡمَ ٱلۡحِسَابِ ﴿٢٧﴾

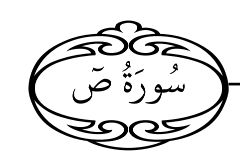
27. הוי דוד! הנה אנו שמנוּךָ מושל בשמנו בארץ. שפוט, אֵפוֹא, בין האנשים בצדק, ואל תלך אחרי התאווה לבל תתעה אותך מדרך אלוהים. אכן אלה התועים מדרך אלוהים- להם עונש כבד, עקב זה שהם שכחו את יום הדין.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا بَٰطِلٗاۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنَ ٱلنَّارِ ﴿٢٨﴾

28. ולא בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואת אשר בניהם לשָׁוְא; זֶהוּ דמיון הכופרים, אוי להם, הכופרים, מאש הַגֵּיהִנּוֹם.

أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلۡمُفۡسِدِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلۡمُتَّقِينَ كَٱلۡفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

29. האם נשווה את המאמינים ועושי הטוב לאלה המשחיתים בארץ, או את יראי הַשָּׁמַיִם לרשעים?

كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٣٠

30. זהו ספר אשר הורדנוהו אליךָ מבורך, למען יתבוננו באותותיו. וייזכרו ברי הלבב.

وَوَهَبۡنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيۡمَٰنَۚ نِعۡمَ ٱلۡعَبۡدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ٣١

31. ונָתַנּוּ לדוד את שלמה, עובד [אלוהים] מהולל [היה שלמה] שפנה לאלוהים תדיר.

إِذۡ عُرِضَ عَلَيۡهِ بِٱلۡعَشِيِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلۡجِيَادُ ٣٢

32. כאשר הוצגו בפניו הסוסים האצילים וקלי הרגליים.

فَقَالَ إِنِّيٓ أَحۡبَبۡتُ حُبَّ ٱلۡخَيۡرِ عَن ذِكۡرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتۡ بِٱلۡحِجَابِ ٣٣

33. ואז אמר: אכן עיכבה אותי אהבתי לעושר מזכר אֱלֹהַי, והנה השמש כבר נעלמה מעבר לצעיף [הענן].

رُدُّوهَا عَلَيَّۖ فَطَفِقَ مَسۡحَۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلۡأَعۡنَاقِ ٣٤

34. השיבו אותם אלַי. ואז הוא קם והחל לְהַכּוֹתָם בשוק ובצוואר.

وَلَقَدۡ فَتَنَّا سُلَيۡمَٰنَ وَأَلۡقَيۡنَا عَلَىٰ كُرۡسِيِّهِۦ جَسَدٗا ثُمَّ أَنَابَ ٣٥

35. אכן אנו הבאנו את שלמה לידי ניסיון, והושבנו על כסאו גוף [מוזר]. ואז הוא חזר לאלוהים [לבקש סליחה ומחילה].

قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَهَبۡ لِي مُلۡكٗا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٣٦

36. והוא אמר: ריבוני, סְלַח לי וְהַב לי מלכות אשר לא תהיה כמוה לאיש אחרי - הן אתה הוא הנותן.

فَسَخَّرۡنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦ رُخَآءً حَيۡثُ أَصَابَ ٣٧

37. ואז כפינו על הרוח לנוע כרצונו ולנשוב קלילה למען יכוונה בקלות לכל עבר.

وَٱلشَّيَٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٖ وَغَوَّاصٖ ﴿٣٨﴾

38. ואת השטנים כולם [שמנו לו] לבונים וצוללים.

وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ﴿٣٩﴾

39. ואחרים כבולים באזיקים.

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَٱمۡنُنۡ أَوۡ أَمۡسِكۡ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ﴿٤٠﴾

40. זוהי מתת ידנו [ובידך הענין], עשה חסד או מְנע [מהם], אינך מחויב בדין וחשבון.

وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ﴿٤١﴾

41. ואכן מובטחת לו קרבתנו, ומשובח שובו אלינו.

وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَآ أَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِنُصۡبٖ وَعَذَابٍ ﴿٤٢﴾

42. וּזְכור את עבדנו אִיּוֹב, עֵת קרא אל אלוהיו לאמור: הנה פגע בי השטן בתלאות ובייסורים.

ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَۖ هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ ﴿٤٣﴾

43. [ואז הנחינו אותו לאמור]: הָאֵץ [את בהמת רכבך בדורבן] רגלךָ. הנה [במקום ההוא] מים צוננים לרחצה ולשתיה.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٤٤﴾

44. והחזרנו לו את בני משפחתו כשמספרם כפליים, כאות רחמים מאתנו, והזכּרה לאנשי הבִּינה.

وَخُذۡ بِيَدِكَ ضِغۡثٗا فَٱضۡرِب بِّهِۦ وَلَا تَحۡنَثۡۗ إِنَّا وَجَدۡنَٰهُ صَابِرٗاۚ نِّعۡمَ ٱلۡعَبۡدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٞ ﴿٤٥﴾

45. ו[הדרכנו אותו]: קח בידך צרור זרדים [יבשים] והַכֵּה בו ואל תִחְטָא. אכן מצאנו אותו עז רוח ומבורך הוא כעובד אלוהים החוזר אליו תדיר.

وَٱذۡكُرۡ عِبَٰدَنَآ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ أُوْلِي ٱلۡأَيۡدِي وَٱلۡأَبۡصَٰرِ ٤٦	46. וזכור את עובדינו, אברהם, יצחק ויעקב, אנשי העוז והחזון.
إِنَّآ أَخۡلَصۡنَٰهُم بِخَالِصَةٖ ذِكۡرَى ٱلدَّارِ ٤٧	47. אנו טיהרנו אותם וייעדנו אותם [להזכיר לאנשים] את מושבם [באחרית הימים].
وَإِنَّهُمۡ عِندَنَا لَمِنَ ٱلۡمُصۡطَفَيۡنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ٤٨	48. והם אכן עִמָּנו מן הנבחרים הטובים.
وَٱذۡكُرۡ إِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ وَكُلّٞ مِّنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ٤٩	49. וזכור את ישמעאל ואת אלישע ואת "ד'ו אל-כִּפְל" [הַנָּבִיא יְחֶזְקֵאל], וכולם מן הטובים ביותר.
هَٰذَا ذِكۡرٞۚ وَإِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ لَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٥٠	50. זהו לקח ואזהרה. ואכן ליראי אלוהים השִׁיבה הנאה ביותר.
جَنَّٰتِ عَدۡنٖ مُّفَتَّحَةٗ لَّهُمُ ٱلۡأَبۡوَٰبُ ٥١	51. אל גנות עדן פתוחים לפניהם השערים.
مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدۡعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ وَشَرَابٖ ٥٢	52. נשענים על כריות [נוחות] ומזמינים פירות רבים ומשקה.
۞وَعِندَهُمۡ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ أَتۡرَابٌ ٥٣	53. ובמחיצתם עלמות צנועות ומשפילות עין, בְּנות גילם.
هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ٥٤	54. זהו המובטח לכם ליום הדין.
إِنَّ هَٰذَا لَرِزۡقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ٥٥	55. הנה זאת היא כלכלתנו שלעולם לא תאזל.

هَٰذَاۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٖ ٥٦

56. ואולם למַמְרִים השִיבה הרעה.

جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَا فَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ٥٧

57. אל הַגֵּיהִנּוֹם, ייצלו בה. מה רע מושבם זה.

هَٰذَا فَلۡيَذُوقُوهُ حَمِيمٞ وَغَسَّاقٞ ٥٨

58. זה [ענינם], על-כן יטעמו, אֵפוֹא, את משקה הרותחין והליחה.

وَءَاخَرُ مِن شَكۡلِهِۦٓ أَزۡوَٰجٌ ٥٩

59. וסוגים נוספים כמותם.

هَٰذَا فَوۡجٞ مُّقۡتَحِمٞ مَّعَكُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِهِمۡۚ إِنَّهُمۡ صَالُواْ ٱلنَّارِ ٦٠

60. [ויאמר לכופרים]: הנה קבוצה הנדחקת לבוא עִמָּכֶם, שלא תבוא עליהם הברכה, אכן גם הם ייצלו באש.

قَالُواْ بَلۡ أَنتُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِكُمۡۖ أَنتُمۡ قَدَّمۡتُمُوهُ لَنَاۖ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ ٦١

61. יגידו [הבאים] שלא תבורכו אתם; הבאתם זאת עלינו. מה נורא לשהות כאן.

قَالُواْ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدۡهُ عَذَابٗا ضِعۡفٗا فِي ٱلنَّارِ ٦٢

62. ויוסיפו [הבאים] לומר: אלוהינו, הוסף לאלה אשר הביאו את זאת עלינו, עונש כפול בגֵּיהִנּוֹם.

وَقَالُواْ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالٗا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلۡأَشۡرَارِ ٦٣

63. ויגידו [שוכני הַגֵּיהִנּוֹם]: מה לנו שאין אנו רואים כאן אנשים אשר חשבנום מן הרעים.

أَتَّخَذۡنَٰهُمۡ سِخۡرِيًّا أَمۡ زَاغَتۡ عَنۡهُمُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ ٦٤

64. האם התקלפנו מהם או שמא נעלמו מעינינו?

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقّٞ تَخَاصُمُ أَهۡلِ ٱلنَّارِ ٦٥

65. אכן, זאת היא האמת, כך יריבו יושבי הַגֵּיהִנּוֹם.

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٞۖ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٦٦

66. אֱמוֹר: אין אני אלא מזהיר, ואין אלוה מבלעדי אלוהים, [הוא] האחד והמכניע.

رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ٦٧

67. ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ ואשר ביניהם, הוא הגיבור והסַּלָּח.

قُلۡ هُوَ نَبَؤٌاْ عَظِيمٌ ٦٨

68. אמור: הנה זה דבר אדיר.

أَنتُمۡ عَنۡهُ مُعۡرِضُونَ ٦٩

69. [אשר] ממנו אתם סרים.

مَا كَانَ لِيَ مِنۡ عِلۡمِۭ بِٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰٓ إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ٧٠

70. ולא ידעתי דבר אודות דיוני השרים של מעלה.

إِن يُوحَىٰٓ إِلَيَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٧١

71. זולתי זה אשר נגלה אלי, ואין אני אלא מזהיר ברורות.

إِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَٰلِقُۢ بَشَرٗا مِّن طِينٖ ٧٢

72. עת אמר אלוהים למלאכים: הנני מתכוון לברוא אדם מטיט.

فَإِذَا سَوَّيۡتُهُۥ وَنَفَخۡتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ٧٣

73. [על-כן] כאשר אשלים את עיצובו ואפיח בו מרוחי, השתחוו לפניו בסגידה.

فَسَجَدَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ أَجۡمَعُونَ ٧٤

74. [וכך] סגדו לו המלאכים כולם כאחד.

إِلَّآ إِبۡلِيسَ ٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٥

75. פרט ל"אִבְּלִיס" אשר התנשא והיה מן הכופרים.

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَيَّۖ أَسۡتَكۡبَرۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ ٱلۡعَالِينَ ٧٦

76. אמר [אלוהים]: הוי "אִבְּלִיס", מה מנע ממך להשתחוות לאשר בראתי במו יָדַי? התנשאת או שמא מתמרד אתה?

قَالَ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡهُ خَلَقۡتَنِي مِن نَّارٖ وَخَلَقۡتَهُۥ مِن طِينٖ ٧٧

77. אמר [אִבְּלִיס]: טוב אני ממנו, בראתָני מאש ואותו בראת מטיט.

قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ٧٨

78. אמר [אלוהים]: על-כן צא מכאן, כי הריך יצור פסול.

وَإِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٧٩

79. ואכן, תחול עליך הכללה ממני, עד יום הדין.

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ٨٠

80. אמר [אִבְּלִיס]: אלוהַי, תן לי אורכה עד ליום קומם לתחייה.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ٨١

81. אמר [אלוהים]: הנה ניתנת לך אורכה.

إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ٨٢

82. עד ליום המועד הקבוע.

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٨٣

83. אמר [אִבְּלִיס]: נשבע אני בהוד כבודך, שאתעה את כולם עד האחרון שבהם.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٨٤

84. פרט לאלה הנמנים על עובדיך הנבחרים.

قَالَ فَٱلۡحَقُّ وَٱلۡحَقَّ أَقُولُ ٨٥

85. אמר [אלוהים]: הנה זאת האמת, ואת האמת אומר:

لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٨٦

86. שאַמלא את גֵּיהִנּוֹם ממך ומאלה הנוהים אחריך, כולכם יחדיו.

قُلۡ مَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُتَكَلِّفِينَ ٨٧

87. אמור: אין אני מבקש מכם שכר על כך, ואין אני מעמיד פנים.

إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٨٨

88. ואין הקוראן הזה אלא הזהרה לבריות.

وَلَتَعۡلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعۡدَ حِينِۭ ٨٩

89. ואכן ידוע תדעו את האמת שבו בעוד מועד.

سُورَةُ الزُّمَرِ

مَكِّيَّة وآياتها ٧٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ٢

إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ٣

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ٤

لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا لَّٱصۡطَفَىٰ مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٥

סוּרַת אַל-זֻמַר

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 76

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ספר זה הורד מאת אלוהים רָב הַכֹּחַ והחכם.

3. אכן אנו הורדנו אליך את הספר, ובו האמת הלא מעורערת. על-כֵּן עֲבֹד את אלוהים, והְיֵה לו כַּפוּף תמיד בדת.

4. אֻמְנָם, אך לאלוהים [לבדו] הכניעה המוחלטת, ואולם אלה אשר לקחו להם מגינים זולתו [אומרים]: אין אנו עובדים אותם אלא למען יקרבו אותנו יותר אל אלוהים. הנה אלוהים ישפוט ביניהם בכל אשר נחלקו בו. אכן אלוהים לא ינחה את דובר השקר והכופר [כפוי הטובה].

5. לוּ חפץ אלוהים לקחת לעצמו בן, היה בוחר באשר יחפוץ מאשר יִבְרָא; ישתבח שמו, הוא אלוהים האחד והמכניע תחתיו.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيۡلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيۡلِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمًّىۗ أَلَا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ٦

6. והוא ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בחוכמה, ומכסה את אור היום בחשכת הלילה, ומכסה את חשכת הלילה באור היום; והפעיל לרצונו את השמש ואת הירֵח- שניהם נעים במסילתם לזמן קצוב. הנה הוא האדיר והסולח תדיר.

خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ ثُمَّ جَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖۚ يَخۡلُقُكُمۡ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ خَلۡقٗا مِّنۢ بَعۡدِ خَلۡقٖ فِي ظُلُمَٰتٖ ثَلَٰثٖۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ لَهُ ٱلۡمُلۡكُۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُصۡرَفُونَ ٧

7. הוא ברא אתכם מנפש אחת, וממנה עשה את בן זוגה, והוריד לכם מן המקנה שמונה זוגות. הוא בורא אתכם בבטן אִמּוֹתֵיכֶם, בריאה אחר בריאה, בתוככי שלושה מדורי אפלוליוּת. זהו אלוהים ריבונכם ואין אלוה זולתו. לאן [אם כן] תִּפְנוּ?

إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرۡجِعُكُمۡ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٨

8. אם תכפרו, הנה אלוהים אינו זקוק לכם, ולא ירצה לעובדיו את הכפירה. ואם תכירו טובה, תזכו ברצון ממנו. ולא תשׂא נפש עמוסה את משא זולתה. ואז אל ריבונכם חֲזוֹר תחזרו, והוא יודיעכם את אשר נהגתם לעשות. הנה הוא יודע היטב את רַחֲשֵׁי הלבבות.

۞وَإِذَا مَسَّ ٱلۡإِنسَٰنَ ضُرّٞ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيۡهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعۡمَةٗ مِّنۡهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدۡعُوٓاْ إِلَيۡهِ مِن قَبۡلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادٗا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِۦۚ قُلۡ تَمَتَّعۡ بِكُفۡرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ ٩

9. ובעת שתפגע באדם צרה, קורא אל ריבונו בלב מלא תשובה אליו; ואולם כאשר יגמול לו חֶסֶד, ישכח את התפילה אשר נשא זה עתה, ויצרף לאלוהים אלילים מתחרים להתעות מדרכו. אֱמֹר: התענג בכפירתך מעט, כי הנה אתה מבני אש הַגֵּיהִנּוֹם.

أَمَّنۡ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ سَاجِدٗا وَقَآئِمٗا يَحۡذَرُ ٱلۡأٓخِرَةَ وَيَرۡجُواْ رَحۡمَةَ رَبِّهِۦۗ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلَّذِينَ يَعۡلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٠

10. האם יידמה הכופר לאדם המאמין המשתחווה באדיקות ועומד בתפילה במשך הלילה, ונזהר מפני העולם הבא, ומצפה לרחמי אלוהיו? אֱמֹר: האם ישתוו אלה היודעים לאלה שאינם יודעים? אכן רק נבוני הלב הם אשר יִזָּכְרוּ.

قُلۡ يَٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٞۗ وَأَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجۡرَهُم بِغَيۡرِ حِسَابٖ ١١

11. אֱמֹר: הוי עובדי אלוהים אשר האמינו, יִרְאוּ את אלוהיכם. לעושי הטוב בעולם הזה [מובטחת] טובה. וארץ אלוהים רחבה, ולאיתנים באמונתם ישולם שכרם במלואו ובלי חשבון.

قُلۡ إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ١٢

12. אֱמֹר: אכן [אני] צוּוֵיתִי לעבוד את אלוהים במסירות כֵּנָה.

وَأُمِرۡتُ لِأَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٣

13. וצוּוֵיתִי להיות ראשון המתמסרים.

قُلۡ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٤

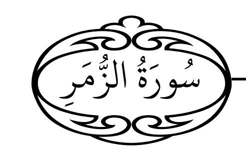
14. אֱמֹר: אכן יָרֵא אני, אם אַמְרֶה את אלוהַי, מפני עונש יום נוראי.

قُلِ ٱللَّهَ أَعۡبُدُ مُخۡلِصٗا لَّهُۥ دِينِي ١٥

15. אֱמֹר: את אלוהים אני עובד, ומתמסר אליו התמסרות מוחלטת.

فَٱعۡبُدُواْ مَا شِئۡتُم مِّن دُونِهِۦۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١٦

16. עִבְדוּ, אֵפוֹא, את אשר תרצו זולתו. אֱמֹר: אכן ההולכים לאבדון הם אלה אשר אבדו נפשותיהם, ואת בני ביתם ביום התקומה. הלא זה הוא האבדון המוחלט.

لَهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ ظُلَلٞ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحۡتِهِمۡ ظُلَلٞۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ١٧

17. להם מעליהם צללים של האש ומתחתם צללים. זה הדבר אשר בו יחריד אלוהים את עובדיו. הוי עובדַי, יִראוני אֵפוֹא!

وَٱلَّذِينَ ٱجۡتَنَبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعۡبُدُوهَا وَأَنَابُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰۚ فَبَشِّرۡ عِبَادِ ١٨

18. ואלה אשר רָחֲקוּ מן השטן ונמנעו מהשתחוות לאלילים וחזרו אל אלוהים בתשובה, להם הבשורה הטובה. בַּשֵּׂר, על-כן, לעובדַי את הבשורות הטובות.

ٱلَّذِينَ يَسۡتَمِعُونَ ٱلۡقَوۡلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحۡسَنَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩

19. אלה המקשיבים לדברים והולכים אחרי הטוב שבהם, אלה הם אשר הנחה אלוהים, ואלה הם נבוני הלב.

أَفَمَنۡ حَقَّ عَلَيۡهِ كَلِمَةُ ٱلۡعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي ٱلنَّارِ ٢٠

20. והאם זה, אשר נגזר עליו בצדק להיענש, תהיה אתה מסוגל להצילו מתוך [להבות] האש.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ غُرَفٞ مِّن فَوۡقِهَا غُرَفٞ مَّبۡنِيَّةٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ ٱلۡمِيعَادَ ٢١

21. אך לאלה היראים את ריבונם, מזומנים מדורים עליונים, ומעליהם מדורים בנויים, ומתחתיהם זורמים נהרות, כך הבטיח אלוהים, ואין אלוהים מפר את דבריו.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يُخۡرِجُ بِهِۦ زَرۡعٗا مُّخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصۡفَرّٗا ثُمَّ يَجۡعَلُهُۥ حُطَٰمًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٢

22. האם לא ראית שאלוהים הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים והוליכם מעיינות בארץ, אחרי כן יוציא בהם זרע בשלל צבעים שונים. ולאחר מכן ייבול ויצהיב לנגד עיניך, ואז יפורר אותו. הנה בזאת צפון אות תזכורת לנבוני לב.

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٖ مِّن رَّبِّهِۦۚ فَوَيۡلٞ لِّلۡقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٣

23. האם קיים מי שיידַמֶה לזה אשר פתח אלוהים את לבו לאסלאם, והולך באור ריבונו? על-כֵּן אבוי למקשים את לבם נוכח זכר אלוהים; הרי הם בִּתְעִיָּה גמורה.

ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحۡسَنَ ٱلۡحَدِيثِ كِتَٰبٗا مُّتَشَٰبِهٗا مَّثَانِيَ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمۡ وَقُلُوبُهُمۡ إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٍ ٢٤

24. אלוהים הוריד את הטוב שבדברים, ספר אשר חלקיו תואמים חוזר ונישנה, ועורם של היראים את ריבונם מעלה צמרמורת בעת קריאתו, ולאחר מכן יִרְגעו עורם ולבבם בערגה לזכר אלוהים. זו היא דרך אלוהים, ינחה בה את אשר יחפוץ, וזה אשר יתעהו אלוהים אין לו כל מנחה.

أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجۡهِهِۦ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ٢٥

25. האם זה אשר יגן על נפשו בפניו מפני העונש האכזרי ביום התקומה [כמוהו כמאין]? ואז יֵאָמֵר לפושעים: טַעֲמו את גמול פועלכם.

كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٦

26. אלה אשר קמו מלפניהם דָחוּ את האזהרות, ואז בא עליהם העונש מכיוונים שלא שיערו.

فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٢٧

27. ו-[הביאם] אלוהים לטעום את הקלון בחיי העולם הזה, ואכן כבד מזה העונש בעולם הבא, לוּ רק ידעו.

وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٨

28. הנה אנו הבאנו לבני האדם בקוראן הזה מכל משל למען יזכרו.

قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا غَيۡرَ ذِي عِوَجٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٢٩

29. ונָתַנּוּ את הקוראן בלשון ערבית שאין בה נפתל, למען ייִרָאוּ.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلٗا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلٗا سَلَمٗا لِّرَجُلٍ هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًاۚ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٠

30. אלוהים נתן משל [על] איש הקשור במספר שותפים המתקוטטים זה עם זהה. ולעומתו איש הקשור כֻּלו ֹלאיש אחד. הַאֻמְנָם יידָמֶה האחד לחברו? התהילה לאלוהים; אולם מרביתם אינם יודעים.

إِنَّكَ مَيِّتٞ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ٣١

31. אכן סופך למות, וכן הם סופם למות [גם כן].

ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمۡ تَخۡتَصِمُونَ ٣٢

32. ואז בוא תבואו ביום התקומה לפני אלוהים להִדָּיֵן.

۞فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدۡقِ إِذۡ جَآءَهُۥٓۚ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡكَٰفِرِينَ ٣٣

33. ומיהו, אם כן, המרבה פֶּשַׁע מזה המשקר לאלוהים והמכחיש את דבר האמת בבואו אליו? האין בְּגֵיהִנּוֹם מושב לכופרים?

وَٱلَّذِي جَآءَ بِٱلصِّدۡقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ٣٤

34. אך זה המביא את האמת ומאמין בה [הרי] אלה הם יִרְאֵי אלוהים.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٣٥

35. כל אשר יחפצו יינתן להם מאת ריבונם, וזהו שכר המיטיבים.

لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ أَسۡوَأَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٣٦

36. למען יכפר להם אלוהים על הרע במעשיהם אשר עשו, ויגמול להם בטוב יותר על אשר עשו ביושר.

أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبۡدَهُۥۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٧

37. הלא די באלוהים להושיע את עבדו, ומטילים עליך אימה מפני [האלילים] מבלעדיו, אך כל אשר יתעה אותו אלוהים, לא ידריכנו דבר.

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّۗ أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٖ ذِي ٱنتِقَامٖ ٣٨

38. וכל אשר ינחהו אלוהים אין לו מתעה. האין אלוהים אדיר ואל נקמוּת?

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلۡ أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنۡ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلۡ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوۡ أَرَادَنِي بِرَحۡمَةٍ هَلۡ هُنَّ مُمۡسِكَٰتُ رَحۡمَتِهِۦۚ قُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُۖ عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ٣٩

39. ואם תשאלם: מי ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, יגידו: אלוהים. אֱמֹר: ראו [אֵפוֹא] את אלה אשר אליהם אתם מתפללים מבלעדיו. אם ירצה אלוהים להמיט עלי רעה, האם יוכלו להסירה ממני? ואם יחפוץ לפרוש עלי רחמים, האם יוכלו לעכב את בוא רחמיו? אֱמֹר: דייני באלוהים, בו יבטחו המאמינים.

قُلۡ يَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي عَٰمِلٞۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٤٠

40. אֱמֹר: הוי בני עמי, עשו כמיטב יכולתכם; והנה גם אני עושה, ובקרוב [אכן יָדֹעַ] תדעו.

مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٞ مُّقِيمٌ ٤١

41. על מי מאתנו יבוא עונש הקלון, ועל מי יחול העונש הנצחי.

إِنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٍ ٤٢

42. אכן אנו הורדנו אליך את הספר ובו דבר האמת לטובת האדם. לכן כל המישיר דרך- לטובת עצמו יעשה, וכל התועה- אך את עצמו יתעה, ולא עליך חובת שמירתם.

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلۡأَنفُسَ حِينَ مَوۡتِهَا وَٱلَّتِي لَمۡ تَمُتۡ فِي مَنَامِهَاۖ فَيُمۡسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيۡهَا ٱلۡمَوۡتَ وَيُرۡسِلُ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٤٣

43. אלוהים יאסוף את הנשמות בעת מותן, ואת אלה אשר לא תמותנה בעת שֵנתן. ואז מחזיק הוא במחיצתו את אלה שנגזר עליהן למות, וישלח את האחרות לזמן קצוב. אכן בזה אותות לאנשים חושבים.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَۚ قُلۡ أَوَلَوۡ كَانُواْ لَا يَمۡلِكُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَعۡقِلُونَ ٤٤

44. האן לקחו לעצמם מליצי יושר מבלעדי אלוהים? אֱמֹר: האם גם כשלא ישלטו במאומה ולא ישכילו להבין.

قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعٗاۖ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٤٥

45. זכות ההמלצה נתונה כולה למרותו של אלוהים, לו מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואליו דרככם לשוב.

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُ ٱشۡمَأَزَّتۡ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ٤٦

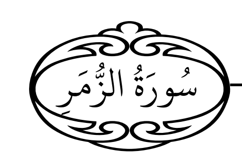
46. וכשמוזכר אלוהים לבדו, אוחזת סלידה בלבבות אלה שאינם מאמינים באחרית הימים, וכשמוזכרים אלה שבלעדיו- אופפת אותם שמחה.

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ عَٰلِمَ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحۡكُمُ بَيۡنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٤٧

47. אֱמֹר: אלוהים אתה יוצר הַשָּׁמַיִם והארץ, יודע את הנסתר ואת הנגלה- אתה תשפוט בין עובדיך באשר נחלקו בו.

وَلَوۡ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يَكُونُواْ يَحۡتَسِبُونَ ٤٨

48. ולוּ היה לפושעם כל אשר בארץ ומלואה, ועוד כפול ממנו, הם יבקשו לפדות עצמם מן העונש האכזרי ביום הדין, ואז ייחשף בפניהם הדבר אשר לא ציפו לו מאלוהים.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٩﴾

49. ייחשפו להם הרעות אשר עשו, ויינחת עליהם העונש אשר לעגו לו.

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

50. ובעת שתפגע צרה באדם, יפנה אלינו בתחינה. ובעת שנגמול עִמו חסד, יגיד: השגתי זאת בכוח תבונתי. לא ולא, כי אם נִסָּיון הוא זה. ואולם מרביתם אינם יודעים.

قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

51. כבר אמרו זאת אלה אשר קדמו להם, אך לא הועיל להם אשר רכשו.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

52. על-כֵּן הם נשאו בעונש העוונות אשר עשו, ואלה הפושעים מביניהם יישאו בעונש העוונות אשר עשו, ולא יוכלו לחמוק.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

53. האם לא השכילו לדעת כי אלוהים נותן פרנסה בשפע או בצמצום לאשר יחפוץ, אכן בזאת אותות לעם המאמינים.

۞ قُلْ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُواْ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

54. אֱמֹר: הוי עובדַי אשר שיקעו נפשם בחטא, אל תיָאשו מרחמי אלוהים, הנה אלוהים מוחל על החטאים כולם. הנה הוא הסַּלָּח והרחמן.

وَأَنِيبُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُواْ لَهُۥ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

55. ושובו אל ריבונכם והתמסרו לו, בטרם יבוא עליכם העונש, ואז לא תיוושעו.

وَٱتَّبِعُوٓاْ أَحۡسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ بَغۡتَةٗ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ٥٦

56. ולכו אחרי המסר הטוב ביותר אשר הורד אליכם מאת ריבונכם, בטרם יבוא עליכם העונש המפתיע ואתם לא משערים [את בואו].

أَن تَقُولَ نَفۡسٞ يَٰحَسۡرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِي جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ٥٧

57. ולבל תאמר נפש: אוי לי כי הזנחתי את חובותַי כלפי אלוהים, והייתי מן הלועגים.

أَوۡ تَقُولَ لَوۡ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِي لَكُنتُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٥٨

58. או שתאמר: לוּ הנחני אלוהים, הייתי משומרי נפשם.

أَوۡ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلۡعَذَابَ لَوۡ أَنَّ لِي كَرَّةٗ فَأَكُونَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٩

59. או שתאמר בראותה את היסורים: לוּ ניתן לי לשוב [לחיים], כי אז הייתי במיטיבים.

بَلَىٰ قَدۡ جَآءَتۡكَ ءَايَٰتِي فَكَذَّبۡتَ بِهَا وَٱسۡتَكۡبَرۡتَ وَكُنتَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٦٠

60. [ואז ייאמר]: אכן כן, ניתנו לך אותותַי, ואולם הכחשת אותם בהתנשאות, והיית מן הכופרים.

وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ عَلَى ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسۡوَدَّةٌۚ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡمُتَكَبِّرِينَ ٦١

61. וביום תחיית המתים תראה את אלה אשר בָּדוּ שקרים על אלוהים, והנה פניהם השחירו. האין בְּגֵיהִנּוֹם מעון למתנשאים?

وَيُنَجِّي ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ بِمَفَازَتِهِمۡ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٢

62. ואולם את היראים יציל אלוהים, על הצלחתם, לא תִּגַּע בהם רעה, והם אלה יֵעָצְבוּ.

ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٣

63. אלוהים הוא בורא כל דבר, והוא על כל דבר משגיח.

لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٤

64. מפתחות הַשָּׁמַיִם והארץ שלו הֵמָּה, ואלה אשר כפרו באותות אלוהים, הם המפסידים.

قُلۡ أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَأۡمُرُوٓنِّيٓ أَعۡبُدُ أَيُّهَا ٱلۡجَٰهِلُونَ ٦٥

65. אֱמֹר: הַאֻמְנָם לאליל זולתי אלוהים מצווים אתם עָלַי לעבוד, הוי אתם הנבערים מדעת.

وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٦

66. והרי כבר נגלה אליך ולאלה אשר קדמו לך, שאם תוסיף [לאלוהים] שותפים, לא ינִיבו פָּעֳלֶיךָ פְּרִי, ותהיה מן האובדים.

بَلِ ٱللَّهَ فَٱعۡبُدۡ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٧

67. הן, רק את אלוהים עֲבוֹד, והֱיֵה מן המודים.

وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦ وَٱلۡأَرۡضُ جَمِيعٗا قَبۡضَتُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطۡوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨

68. ולא העריכו נכונה את סגולות אלוהים, ו-[הרי] שהארץ כולה מלוא חָפְנוֹ ביום הדין, והַשָּׁמַיִם מקופלים בימינו. ישתבח ויתעלה על השותפים שמצרפים אליו.

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخۡرَىٰ فَإِذَا هُمۡ قِيَامٞ يَنظُرُونَ ٦٩

69. ואז יִתָּקַע בשופר, וכל אשר בַּשָּׁמַיִם ובארץ בעילפון זולת אלה אשר יחפוץ אלוהים. ואז תישמע תקיעת השופר בשנית. והנה הם עומדים ורואים.

وَأَشۡرَقَتِ ٱلۡأَرۡضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ وَجِاْيٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٧٠

70. ואז תואר הארץ באור ריבונה, ויוצג הספר, ויוזמנו הנביאים והעידם. ואז ישפטו ביניהם בצדק ולא יקופחו.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ٧١

71. ותזוּכֶּה כל נפש על פועלה, ואלוהים יודע היטב את מעשיהם.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ٧٢

72. והכופרים הובלו אל הַגֵּיהִנּוֹם בקבוצות, עד אשר הגיעוהָ נפתחו שעריה. ואמרו להם שומריהָ: האם לא באו אליכם שליחים מקרבכם, וקראו בפניכם אותות ריבונכם, והזהירו אתכם כי עתידים אתם לפגוש את יומכם זה? אמרו: אכן כן, אלא שדבר העונש יפול בצדק על הכופרים.

قِيلَ ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ٧٣

73. ויֵאָמֵר [להם]: בואו בשערי גֵיהִנּוֹם, והֱיו בה לנצח. ומה רע הוא מושב המתנשאים.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ٧٤

74. והיראים את ריבונם הובלו אל גן העדן בקבוצות, ובבואם אליו נפתחו שעריו. ואמרו להם שומרי הסף: ברוך בואכם, ובטוב שוהים אתם, הֱיו כאן, אֵפוֹא, לעולמים.

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ٧٥

75. והם יאמרו: השבח לאל אשר קיים נאמנה את אשר הבטיח. והוריש לנו את הארץ, נשב בגן העדן היכן שנחפוץ. מה טוב הוא שכר העמֵלים.

وَتَرَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَقِيلَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٧٦

76. אז תראה את המלאכים סובבים את כס הכבוד, משבחים ומהללים את ריבונם, ונחרץ דין הבריות בצדק. וכולם מהללים באומרם: התהילה לאלוהים ריבון העולמים.

مَكِّيَّة وآياتها ٨٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

حمٓ ٢

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٣

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٤

مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَا يَغۡرُرۡكَ تَقَلُّبُهُمۡ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٥

كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۖ وَهَمَّتۡ كُلُّ أُمَّةِۭ بِرَسُولِهِمۡ لِيَأۡخُذُوهُۖ وَجَٰدَلُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّ فَأَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ عِقَابِ ٦

סוּרַת ע׳אפִר

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 86

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

3. ספר זה הורד ממרומים מאת אלוהים האדיר והיודע.

4. סולח על החֵטא, מקבל את החזרה בתשובה, ומעניש קשות, אֶרֶךְ אַפַּיִם, אין אלוה מבלעדיו, ואליו הדרך לשוב.

5. לא יתנצחו על אותות אלוהים אלא הכופרים. אל יתעה אותך, אֵפוֹא, מִסְחָרָם [המצליח] בארץ.

6. ולפניהם כִּחֲשׁוּ בני עם נֹחַ ועובדי האלילים אחריהם, וכל אומה זממה להביא רעה על השליח שבא אליה, והתוכחו על דברי שָׁוְא כדי להפריך בהם את האמת. ואז אני אחזתי בהם, ומה איום היה עונשי.

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٧﴾

ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْۖ رَبَّنَا وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا فَٱغۡفِرۡ لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٨﴾

رَبَّنَا وَأَدۡخِلۡهُمۡ جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدتَّهُمۡ وَمَن صَلَحَ مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمۡتَهُۥۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿١٠﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوۡنَ لَمَقۡتُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُ مِن مَّقۡتِكُمۡ أَنفُسَكُمۡ إِذۡ تُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلۡإِيمَٰنِ فَتَكۡفُرُونَ ﴿١١﴾

7. וכזאת בא בצדק גזר ריבונך על הכופרים להיות אנשי הַגֵּיהִנּוֹם.

8. אלה הנושאים את כֵּס הכבוד והסובבים אותו, משבחים ומהללים את ריבונם ומאמינים בו, ומבקשים מחילה למאמינים באומרם: ריבוננו, רחמיך וידיעתך חובקי כל דבר, סְלַח, אֵפוֹא, לאשר חזרו בתשובה והולכים בדרכך, ושמור עליהם מפני עונש השְׁאוֹל.

9. ריבוננו, והכניסם אל גני עדן אשר הבטחת להם, יחד עם עושי הטוב מבין אבותיהם ונשותיהם וצאצאיהם. הנה אתה הגיבור והחכם.

10. ושמור עליהם מפני הרעות, כי כל אשר תגן עליו ביום ההוא מפני הרעות, כבר ריחמתָ עליו, וזהו הניצחון הגדול.

11. ויקרא לעֵבֶר הכופרים לאמור: נתעבים יותר בעיני אלוהים הייתם, עלי אדמות, מאשר אתם נתעבים כיום [באחרית] בעיני עצמכם, עקב שקראו לכם להאמין והייתם בכופרים.

قَالُواْ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثۡنَتَيۡنِ وَأَحۡيَيۡتَنَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَٱعۡتَرَفۡنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلۡ إِلَىٰ خُرُوجٖ مِّن سَبِيلٖ ﴿١٢﴾

12. והם יאמרו: אלוהינו, הנה המַתָּ אותנו פעמיים והחייתָ אותנו פעמיים, ועתה מתוודים אנו על חטאינו האם ישנה דרך מוצא [מגֵּיהִנּוֹם].

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِيَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُۥ كَفَرۡتُمۡ وَإِن يُشۡرَكۡ بِهِۦ تُؤۡمِنُواْۚ فَٱلۡحُكۡمُ لِلَّهِ ٱلۡعَلِيِّ ٱلۡكَبِيرِ ﴿١٣﴾

13. [ואז יֵאָמֵר להם]: זאת היא לכם, כי כאשר פנו בתפילה לאלוהים לבדו, כְּפַרְתֶּם. ואולם כאשר צירפו לו שותפים, האמנתם. אכן הדין יוכרע במשפט אלוהים העליון והגדול.

هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزۡقٗاۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٤﴾

14. הוא המראה לכם את אותותיו ומוריד לכם פרנסה מן הַשָּׁמַיִם, אך רק החוזר בתשובה [הוא אשר] יזכּוֹר.

فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١٥﴾

15. פְּנוּ, אם כן, בתפילה אל אלוהים, והאמינו בו אמונה כנה, אף אם ימאסו זאת הכופרים.

رَفِيعُ ٱلدَّرَجَٰتِ ذُو ٱلۡعَرۡشِ يُلۡقِي ٱلرُّوحَ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوۡمَ ٱلتَّلَاقِ ﴿١٦﴾

16. האדון ברום המעלות, בעל כס הכבוד, מטיל את רוח דברו על אשר יחפוץ מעובדיו למען יזהיר מפני יום המפגש.

يَوۡمَ هُم بَٰرِزُونَۖ لَا يَخۡفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِنۡهُمۡ شَيۡءٞۚ لِّمَنِ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَۖ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ﴿١٧﴾

17. יום אשר בו הם יופיעו בפני אלוהים, לא יִסָּתֵר מאלוהים מהם מאומה. למי המלכות היום? לאלוהים האחד האדיר.

ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۚ لَا ظُلۡمَ ٱلۡيَوۡمَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿١٨﴾

18. היום תפוצה כל נפש על פועלה, אין כל עוול היום. הנה אלוהים מהיר חשבון.

وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡأٓزِفَةِ إِذِ ٱلۡقُلُوبُ لَدَى ٱلۡحَنَاجِرِ كَٰظِمِينَۚ مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ حَمِيمٖ وَلَا شَفِيعٖ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

19. והזהר אותם מפני היום המתקרב במהרה, אשר בו יחזקו הלבבות את הגרונות, כשהם כובשים את יצרם. ואין לפושעים ידיד נפש כלשהו, ולא מליץ יושר אשר נשמעים דבריו.

يَعۡلَمُ خَآئِنَةَ ٱلۡأَعۡيُنِ وَمَا تُخۡفِي ٱلصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

20. והוא יודע כל קריצת עין וכל אשר יסתירו הלבבות.

وَٱللَّهُ يَقۡضِي بِٱلۡحَقِّۖ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقۡضُونَ بِشَيۡءٍۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴿٢١﴾

21. ואלוהים שופט על פי האמת, ואולם אלה אשר מתפללים לאלוהים מלבדו, לא [יצליחו] לִשְׁפֹּט במאומה. אכן אלוהים הוא השומע והרואה.

۞أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُواْ هُمۡ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَءَاثَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ﴿٢٢﴾

22. האם לא התהלכו בארץ, וראו מה היתה אחרית אלה אשר היו לפניהם? היו חזקים מהם [בכוח] ועתירי רשמים בארץ, ואולם היכה בהם על חטאיהם, ולא היה להם כל מגן מפני אלוהים.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَكَفَرُواْ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿٢٣﴾

23. זאת עקב בוא אליהם שליחיהם ואיתם האותות הנהירים, אך הם כפרו. על-כן היכה בהם אלוהים. הנה הוא חזק ומחמיר בהענשה.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

24. ואנו אכן שלחנו את משה [ועִמו] אותותינו וסמכות ברורה.

إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ وَقَٰرُونَ فَقَالُواْ سَٰحِرٞ كَذَّابٞ ﴿٢٥﴾

25. אל פרעה ואל הָמָן ואל קֹרַח. [אך] הם אמרו: הנה זה מכשף ושקרן.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ مِنۡ عِندِنَا قَالُواْ ٱقۡتُلُوٓاْ أَبۡنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ وَٱسۡتَحۡيُواْ نِسَآءَهُمۡۚ وَمَا كَيۡدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ﴿٢٦﴾

26. וכאשר הגיעם עם דבר האמת מאיתנו, אמרו: הַמיתו את בני המאמינים אִתו, והַחיו את בנותיהם. אך אין תחבולות הכופרים אלא לשָווא.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ذَرُونِيٓ أَقۡتُلۡ مُوسَىٰ وَلۡيَدۡعُ رَبَّهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمۡ أَوۡ أَن يُظۡهِرَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡفَسَادَ ﴿٢٧﴾

27. ופרעה אמר: הַניחו לי ואהרוג את משה, ולוּ גם יזעיק את ריבונו, כי חושש אני פֶּן ימיר לכם את דתכם או יעורר מהומה בארץ.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٖ لَّا يُؤۡمِنُ بِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ﴿٢٨﴾

28. אמר משה: אחסֶה באלוהַי ואלוהיכם מפני כל אדם מתנשא שאינו מאמין ביום [הדין- ו] החשבון.

وَقَالَ رَجُلٞ مُّؤۡمِنٞ مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَكۡتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدۡ جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا فَعَلَيۡهِ كَذِبُهُۥۖ وَإِن يَكُ صَادِقٗا يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ ﴿٢٩﴾

29. ואז אמר איש מאמין מבית פרעה אשר הסתיר את אמונתו: האם תהרגו אדם על כי אמר: ריבוני הוא אלוהים, וכן הביא לכם אותות נהירים מאת ריבונכם? אם אכן דבר שקר בפיו, השקר יחול על ראשו; ואם אמת ידבר, יבוא עליכם הדבר אשר יבטיח לכם. אכן לא ינחה אלוהים את המתהולל והדובר שקר.

يَٰقَوۡمِ لَكُمُ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ ظَٰهِرِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأۡسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَاۚ قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَآ أُرِيكُمۡ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهۡدِيكُمۡ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٣٠

30. הוי בני עמי, הנה לכם המַלְכוּת היום, ואתם השולטים בארץ. אך מי ייחלץ לעזרתנו מפני זעם אלוהים בעת יבוא עלינו? אמר פרעה: אין אני מייעץ לכם אלא את אשר אני רואה לנכון. ואין מוביל אתכם אלא בדרך הנכונה.

وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ يَٰقَوۡمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُم مِّثۡلَ يَوۡمِ ٱلۡأَحۡزَابِ ٣١

31. ואז אמר המאמין: בני עמי, חושש אני פֶּן יבוא עליכם יום כיום אשר בא על מחנות [עובדי האלילים].

مِثۡلَ دَأۡبِ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعِبَادِ ٣٢

32. ודינכם יהיה כדין בני עם נֹחַ, וכדין בני "עאד" ו"תַ'מוּד", ואלה אשר באו אחריהם. ואין אלוהים חפץ לגרום עוול לעובדיו.

وَيَٰقَوۡمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ يَوۡمَ ٱلتَّنَادِ ٣٣

33. הוי בני עמי, הנני חושש לגורלכם ביום בו יקרא איש לרעהו לעזרה-

يَوۡمَ تُوَلُّونَ مُدۡبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٤

34. ביום בו תיסוגו אחור, ולא יקום לכם מגונן מפני אלוהים. כל המתעה אותו אלוהים אין לו מנחה.

وَلَقَدۡ جَآءَكُمۡ يُوسُفُ مِن قَبۡلُ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلۡتُمۡ فِي شَكّٖ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلۡتُمۡ لَن يَبۡعَثَ ٱللَّهُ مِنۢ بَعۡدِهِۦ رَسُولٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ مُّرۡتَابٌ ٣٥

35. ולפני כן בא אליכם יוסף ועִמו המופתים, ואולם אתם לא חדלתם להטיל ספק במה שהביא. וכאשר מֵת אמרתם: לא ישלח אלוהים אחריו שליח, וכך מתעה אלוהים כל מתהולל ומפקפק.

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡۖ كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلۡبِ مُتَكَبِّرٖ جَبَّارٖ ٣٦

36. [כאלה] המתווכחים בדבר אותות אלוהים בלא סמכות בידם, נמאסים הם בעיני אלוהים ובעיני המאמינים, וכך אוטם אלוהים ליבו של כל גאה ועריץ.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ يَٰهَٰمَٰنُ ٱبۡنِ لِي صَرۡحٗا لَّعَلِّيٓ أَبۡلُغُ ٱلۡأَسۡبَٰبَ ٣٧

37. אמר פרעה: הוי הָמָן, בְּנֵה לי מגדל למען אגיע לדרך-

أَسۡبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبٗاۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِۚ وَمَا كَيۡدُ فِرۡعَوۡنَ إِلَّا فِي تَبَابٖ ٣٨

38. הדרך לַשָּׁמַיִם, ואז אשקיף אל אלוהֵי משה, כי סבור אני שדובר שקר הוא. וכך השתבח פרעה במעשיו הרעים והורחק מן הדרך הישר. ואין תחבולות פרעה אלא לכישלון נועדו.

وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُونِ أَهۡدِكُمۡ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٣٩

39. אמר המאמין: בְּנֵי עַמִי, לכו אחרַי ואני אנחה אתכם בדרך הישר.

يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا مَتَٰعٞ وَإِنَّ ٱلۡأٓخِرَةَ هِيَ دَارُ ٱلۡقَرَارِ ٤٠

40. בְּנֵי עַמִי, אין חיי העולם הזה אלא תענוג חולף, והעולם הבא הוא מַעְיָן הנצח.

مَنۡ عَمِلَ سَيِّئَةٗ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَاۖ وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ يُرۡزَقُونَ فِيهَا بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٤١

41. כל העושה רעה יִגָּמֵל כרעתו, ועושי הטוב, זכר או נקבה, בהיותם מאמינים, אלה יבואו לגן עדן, ובו יחיו בשפע לא מוגבל.

۞وَيَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ ٤٢

42. הוי בְּנֵי עַמִי, מה לי קורא לכם לבוא אל הישועה, ואילו אתם קוראים לי לבוא אל אש הַגֵּיהִנּוֹם.

تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ﴿٤٣﴾

43. אתם קוראים לי לכפור באלוהים ולשתף עִמו את אשר אין לי עליו דעת, ואני קורא לכם לבוא אל האדיר והסַלָּח.

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٤٤﴾

44. אין ספק כי זה שהנכם קוראים לי אליו אין לו כל סמכות, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. ורק אל אלוהים סופנו לשוב. והמתהוללים יירשו את האש.

فَسَتَذۡكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمۡۚ وَأُفَوِّضُ أَمۡرِيٓ إِلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٤٥﴾

45. וזכור תזכרו את אשר אמרתי לכם, ואני מפקיד את גורלי בידי אלוהים. אכן אלוהים מבחין בעובדיו.

فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُواْۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٦﴾

46. על-כן שמר עליו אלוהים מפני מזימתם הרעה, והקיף את בני בית פרעה בעונש כבד.

ٱلنَّارُ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٧﴾

47. הם יוצגו על אש הַגֵּיהִנּוֹם בוקר וערב, וביום תקום השעה, הכניסו את בני משפחת בית פרעה אל העונש הקשה מכל.

وَإِذۡ يَتَحَآجُّونَ فِي ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا نَصِيبٗا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٨﴾

48. וכאשר הם מתווכחים ביניהם בתוך אש הַגֵּיהִנּוֹם, יאמרו החלשים לאלה אשר התנשאו: אכן אנו היינו לכם חסידים, האם תוכלו להסיר מאתנו חלק מאש הַגֵּיהִנּוֹם?

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُلّٞ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ حَكَمَ بَيۡنَ ٱلۡعِبَادِ ﴿٤٩﴾

49. ואז יענו אלה אשר התנשאו: הנה אנו כולנו בתוכה, ואלוהים שפט כבר בין הבריות.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ يُخَفِّفۡ عَنَّا يَوۡمٗا مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ﴿٥٠﴾

50. ואלה השוכנים באש יגידו לשוערי הַגֵּיהִנּוֹם: קִרְאוּ אל אלוהים למען יָקֵל מעלינו את העונש, ולוּ ליום אחד.

قَالُوٓاْ أَوَلَمۡ تَكُ تَأۡتِيكُمۡ رُسُلُكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ قَالُواْ بَلَىٰۚ قَالُواْ فَٱدۡعُواْۗ وَمَا دُعَٰٓؤُاْ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٍ ﴿٥١﴾

51. [והם] יאמרו: האם לא הביאו לכם השליחים את האותות הנהירים? יגידו: אכן כן. ואז יאמרו להם: אם כן קיראו לאלוהם בעצמכם! אך אין קריאות הכופרים אלא לשָׁוא.

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَيَوۡمَ يَقُومُ ٱلۡأَشۡهَٰدُ ﴿٥٢﴾

52. אנו אכן הושֵׁעַ נושיע לשליחינו ולמאמינים בחיי העולם הזה, וביום אשר יקומו העדים.

يَوۡمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعۡذِرَتُهُمۡۖ وَلَهُمُ ٱللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٥٣﴾

53. ביום אשר לא תועיל לפושעים הצטדקותם ותחול עליהם הקללה, ורעה תהיה נחלת מושבם.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡهُدَىٰ وَأَوۡرَثۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ ﴿٥٤﴾

54. ואנו קודם לכן נָתַנּוּ למשה את הנְחִיָה והורשנו לבְנֵי ישראל את הספר.

هُدٗى وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٥٥﴾

55. מקור הדרכה הוא, והזכּרה לברי לבב.

فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِبۡكَٰرِ ﴿٥٦﴾

56. עֲמוֹד, אֵפוֹא, בעוז רוח, אכן הבטחת אלוהים אמת היא, ובַקש סליחה על חטאיך, ושבח והלל את ריבונך יומם ולֵיל.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡ إِن فِي صُدُورِهِمۡ إِلَّا كِبۡرٞ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِۚ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ٥٧

57. אכן אלה המתווכּחים על אותות אלוהים ללא כל סמכות בידם, אין בלבם אלא גאווה אשר לא ישיגוהָ. בַּקֵש, אֵיפוֹא, מחסה באלוהים, כי הרי הוא השומע והמבחין.

لَخَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَكۡبَرُ مِنۡ خَلۡقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٨

58. אכן, בריאת הַשָּׁמַיִם והארץ גדולה מבריאת בני האדם. ואולם מרבית האנשים חסרי ידע הֵמָּה.

وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلۡمُسِيٓءُۚ قَلِيلٗا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٩

59. ולא ישתוו העיוור והפיקח, ולא ישתוו המאמינים ועושי הטוב למֵרעים. מה מועט הוא קצב זכרונכם.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ٦٠

60. שעת הדין בוא תבוא, ואין ספק בה. ואולם מרבית האנשים אינם מאמינים.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦١

61. ו[כך] אמר ריבונכם: פְּנוּ אלַי בתפילה ואני איענה לכם. אך אלה אשר גאוותם מונעת מהם לעובדני, ייכנסו לְגֵיהִנּוֹם בבושת פנים.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٦٢

62. אלוהים הוא אשר נתן לכם את הלילה למנוחתכם, ואת היום למען תראו אור. הנה אלוהים בעל חסד הוא לבני האדם. ואולם מרבית האנשים כפויי טובה.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ٦٣

63. זהו אלוהים ריבונכם, הבורא כל דבר. אין אלוה מבלעדיו. כיצד זה, אֵפוֹא, תורחקו ממנו בשקרים.

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ٦٤

64. כך יורחקו מן האמת המתכחשים לאותות אלוהים.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٥

65. אלוהים הוא אשר עשה לכם את הארץ כמסד [קבוע בחייכם ובמותכם], ואת הַשָּׁמַיִם כתקרה [ומגן], ויצר אתכם בצלם יפה, והעניק לכם כלכלה ממיטב הדברים. זהו אלוהים ריבונכם. אכן יתברך אלוהים ריבון העולמים.

هُوَ ٱلْحَىُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٦

66. הוא החי, אין אלוה מבלעדיו, פְּנוּ אליו, אֵפוֹא, בתפילה, וייחדו לו את הדת. התהילה לאלוהים ריבון העולמים.

۞ قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِىَ ٱلْبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّى وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٧

67. אֱמֹר: אכן נאסר עלַי לעבוד את [האלילים] אשר הנכם עובדים מבלעדי אלוהים, מאחר שניתנו לי האותות הנהירים מאת אלוהים. וצוּויתי להתמסר לריבון העולמים.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا۟ شُيُوخًا وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا۟ أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦٨

68. הוא אשר ברא אתכם מעפר אחרי כן מטיפת זֶרַע, אחרי כן מדם קרוש; ואז יוציאכם תינוקות רכים ויניח לכם להגיע לבגרותכם, ולאחר מכן לגיל הזִקנה. ומכם אשר ימותו לפני כן; זאת למען יִמָּלֵא זמנכם הקצוב ולמען תוסיפו בינה.

هُوَ ٱلَّذِى يُحۡىِۦ وَيُمِيتُۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

69. הוא המחַיֶּיה והממית. וכאשר יגזור ענין ויאמר לו: הֱיֵה! והָיָה.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصۡرَفُونَ ﴿٧٠﴾

70. האם לא ראית את המתווכחים בדבר אותות אלוהים, כיצד הם סָרִים מדרך האמת?

ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِٱلۡكِتَٰبِ وَبِمَآ أَرۡسَلۡنَا بِهِۦ رُسُلَنَاۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٧١﴾

71. הם אשר הכחישו את הספר ואת אשר שלחנו עם שליחינו, אכן לבסוף יִוָּוכְחוּ לדעת.

إِذِ ٱلۡأَغۡلَٰلُ فِىٓ أَعۡنَٰقِهِمۡ وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسۡحَبُونَ ﴿٧٢﴾

72. כאשר יונחו על צוואריהם שַׁלְשְׁלָאוֹת הברזל והכבלים, והם אז יִגָּרְרוּ [לְגֵיהִנּוֹם].

فِى ٱلۡحَمِيمِ ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسۡجَرُونَ ﴿٧٣﴾

73. אל תוך מים רותחים. ולאחר מכן באש יִשָּׂרפוּ.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تُشۡرِكُونَ ﴿٧٤﴾

74. ואז יֵאָמֵר להם: היכן הם אלה אשר היו לכם אלילים שותפים-

مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا بَل لَّمۡ نَكُن نَّدۡعُواْ مِن قَبۡلُ شَيۡـٔٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٧٥﴾

75. לצד אלוהים? יגידו: הם זנחו אותנו. ואולם לא היו ממש כאלה אשר התפללנו אליהם [מבלעדי אלוהים] לפני כן. כך מתעה אלוהים את הכופרים.

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمۡ تَفۡرَحُونَ فِى ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَبِمَا كُنتُمۡ تَمۡرَحُونَ ﴿٧٦﴾

76. זאת לכם, עקב זה אשר צהלתם בארץ בלא צדק ונהגתם בחוצפה.

ٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

77. בואו בשערי גֵיהִנּוֹם, וְהֱיוּ בה לעולמים. ומה רע הוא מושב המתנשאים.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

78. אם כן, הֱיֵה סבלני, הנה יעד אלוהים אמת הוא, ובין אם נראיך [בחיי העולם הזה] חלק ממה שיעדנו להם, ובין אם נאסוף את נשמתך בטרם נקיים את היעד, הנה אלינו הם שבים.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِىَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ فَإِذَا جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ قُضِىَ بِٱلْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٧٩﴾

79. ואנו אכן שלחנו שליחים לפניך. על כמה מהם סיפרנו לך ועל כמה לא סיפרנו. וחלילה לו לשליח להביא אות אם לא ברצון אלוהים. ובבוא דבר אלוהים ייערך משפט צדק, והשוגים בהבל ילכו לאבדון.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمَ لِتَرْكَبُوا۟ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

80. אלוהים הוא אשר נתן לכם את המִקְנֶה, על חלק תרכבו, וחלק [ממנו] תאכלו.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَلِتَبْلُغُوا۟ عَلَيْهَا حَاجَةً فِى صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨١﴾

81. ולכם מבהמות המִקְנֶה תפיקו תועלת, ותובילו עליהן את חפצי לבותיכם, ועל גבָּן ועל גב הספינות תוּבָלוּ [תִנָּשְׂאוּ].

وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَأَىَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُنكِرُونَ ﴿٨٢﴾

82. והוא יראה לכם את אותותיו; לאיזה מאותות אלוהים תתנכרו, אֵפוֹא?

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

83. האם לא עברו בארץ וראו מה היתה אחרית אלה אשר היו לפניהם? הם היו רבים וחזקים מהם. והשאירו עקבות יותר מכם עלי אדמות. ולא הועיל להם כל אשר חוללו.

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرِحُواْ بِمَا عِندَهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٨٤﴾

84. וכאשר באו אליהם שליחיהם עם האותות הנהירים, שמחו באשר עִמם מן הדעת. ואז נחת עליהם העונש אשר בזו לו.

فَلَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشۡرِكِينَ ﴿٨٥﴾

85. וכאשר הבחינו בעונש מאתנו אמרו: מאמינים אנו באלוהים לבדו, וכופרים בשותפים אשר צירפנו לו.

فَلَمۡ يَكُ يَنفَعُهُمۡ إِيمَٰنُهُمۡ لَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَاۖ سُنَّتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ فِي عِبَادِهِۦۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٦﴾

86. אך לא הועילה להם אמונתם כאשר הבחינו בחרון אפנו, אשר בא עליהם כדרך אלוהים בבריות. וכך הלכו הכופרים [לדרך] האבדון.

سُورَةُ فُصِّلَتْ

סוּרַת פֻּצִּלַת

مَكِّيَّة وآياتها ٥٥

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 55

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

حمٓ ٢

2. ח.מ. [חַא.מִימ.].

تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣

3. [הקוראן הזה הִנו] התגלות אשר הורד מאת הרחמן והרחום.

كِتَٰبٌ فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥ قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوۡمٍ يَعۡلَمُونَ ٤

4. ספר שאותותיו מוסברים במפורש-קוראן נהיר בלשון צחה, לאנשים בני דעת.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ٥

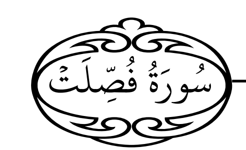
5. מבשר ומזהיר, אך מרביתם מפנים עורף וממאנים לשמוע.

وَقَالُواْ قُلُوبُنَا فِيٓ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ وَفِيٓ ءَاذَانِنَا وَقۡرٌ وَمِنۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ حِجَابٌ فَٱعۡمَلۡ إِنَّنَا عَٰمِلُونَ ٦

6 . והם אמרו: לְבוֹתֵינוּ מוגנים במעטפת מפני הדבר אשר הִנךָ קורא אותנו אליו, ואוזנינו כבדו, ובינֵנו לבינך מָסָךְ. עֲשֵׂה, אֵפוֹא, את שלך, ואנו [את שלנו] נעשה.

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَٱسۡتَقِيمُوٓاْ إِلَيۡهِ وَٱسۡتَغۡفِرُوهُۗ وَوَيۡلٌ لِّلۡمُشۡرِكِينَ ٧

7. אֱמוֹר: הנני אך בשר ודם כמותכם, שנגלה אלַי כי אלוהיכם אלוה אחד הוא. הישירו לכת לקראתו ובקשו את מחילתו, ואוי להם המשתפים.

ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٨

8. אשר אינם נותנים את ה"זַכּאת", ובעולם הבא הם כופרים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ٩

9. אך אלה המאמינים ועושים את הטוב- להם שכר שלא יִפָּסֵק.

۞قُلۡ أَئِنَّكُمۡ لَتَكۡفُرُونَ بِٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ فِي يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠

10. אֱמֹר: הַאֻמְנָם אתם כופרים באמת בזה אשר ברא את הארץ ביומיים ומצרפים לו מתחרים? הרי זהו ריבון העולמים!

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ مِن فَوۡقِهَا وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقۡوَٰتَهَا فِيٓ أَرۡبَعَةِ أَيَّامٖ سَوَآءٗ لِّلسَّآئِلِينَ ١١

11. ובתוך ארבעה ימים היציב בה הרים יציבים היטב נישאים מעל פניה, ונתן בה ברכה, וחילק את תנובתה במידה שווה לכל דורש.

ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٞ فَقَالَ لَهَا وَلِلۡأَرۡضِ ٱئۡتِيَا طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا قَالَتَآ أَتَيۡنَا طَآئِعِينَ ١٢

12. אחרי כן התנשא אל הַשָּׁמַיִם בהיותם עָשָׁן, ואמר להם ולארץ: גְּשׁוּ הלוֹם, אִם מרצון ואִם מאונס. אמרו: נבוא בְּרצון.

فَقَضَىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَاتٖ فِي يَوۡمَيۡنِ وَأَوۡحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ أَمۡرَهَاۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفۡظٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ١٣

13. והוא ערך אותם שבעה רקיעים ביומיים, וקבע בכל רקיע את תפקידו. וקישטנו את הרקיע הראשון במנורות, וקבענו עליהן שמירה. כך ציווה האדיר והיודע.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ صَٰعِقَةِ عَادٖ وَثَمُودَ ١٤

14. ואם יפנו עורף, אֱמוֹר: הנה הזהרתיכם מפני סופה שהכתה [את השבטים] ""עאד" וְ"תַ'מוּד".

إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ١٥

15. כאשר באו אליהם השליחים מלפניהם ומאחוריהם לאמור: אל תעבדו אלוהַ זולתִי אלוהים. אָמְרוּ: לוּ חפץ אלוהינו היה שולח מלאכים ממרומים, על-כֵּן כופרים אנו באשר נשלחתם להביא.

فَأَمَّا عَادٞ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَقَالُواْ مَنۡ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَهُمۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ١٦

16. באשר [לשבט] "עאד", הם התנשאו בארץ ללא צדק, ואָמְרוּ: מיהו זה החזק מאיתנו בכֹּח[וֹ]? האינם רואים כי אלוהים אשר ברא אותם הוא חזק מהם בכֹּח? [אך הם] ממשיכים להתכחש לאותותינו.

فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِيٓ أَيَّامٖ نَّحِسَاتٖ لِّنُذِيقَهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَخۡزَىٰۖ وَهُمۡ لَا يُنصَرُونَ ١٧

17. אז, שלחנו עליהם רוח עזה שהשתוללה בימים של זעם, למען נִתן להם לחוש את עונש הקלון בחיי העולם הזה, וכן [ב]עונש העולם הבא [טמון] קלון גדול ממנו. והם לא יִנָּצְלוּ.

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيۡنَٰهُمۡ فَٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡعَمَىٰ عَلَى ٱلۡهُدَىٰ فَأَخَذَتۡهُمۡ صَٰعِقَةُ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡهُونِ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٨

18. ואילו [שבט] "תַ׳מוּד" [קמנו] להנחותם, אך הם העדיפו את העיוורון על הדרך הישרה. לכן היכתה בהם סופת הברקים כעונש מחפיר בעוון פועלם.

وَنَجَّيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ١٩

19. והצלנו את אלה אשר האמינו והיו יראים.

وَيَوۡمَ يُحۡشَرُ أَعۡدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ٢٠

20. [והזהר אותם] מפני היום אשר בו יאספו אויבי אלוהים אל האש ערוכים קבוצות קבוצות.

حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيۡهِمۡ سَمۡعُهُمۡ وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢١

وَقَالُواْ لِجُلُودِهِمۡ لِمَ شَهِدتُّمۡ عَلَيۡنَاۖ قَالُوٓاْ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنطَقَ كُلَّ شَيۡءٖۚ وَهُوَ خَلَقَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٢

وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَتِرُونَ أَن يَشۡهَدَ عَلَيۡكُمۡ سَمۡعُكُمۡ وَلَآ أَبۡصَٰرُكُمۡ وَلَا جُلُودُكُمۡ وَلَٰكِن ظَنَنتُمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعۡلَمُ كَثِيرٗا مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٢٣

وَذَٰلِكُمۡ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمۡ أَرۡدَىٰكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٤

فَإِن يَصۡبِرُواْ فَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡۖ وَإِن يَسۡتَعۡتِبُواْ فَمَا هُم مِّنَ ٱلۡمُعۡتَبِينَ ٢٥

۞وَقَيَّضۡنَا لَهُمۡ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُواْ لَهُم مَّا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَحَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ ٢٦

21. ובהגיעם אליהָ [יקומו] אוזניהם ועיניהם ועורותיהם להעיד על מעשיהם.

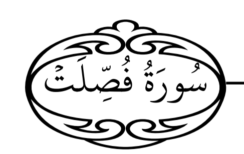
22. אז, הם יגידו לעורותיהם מדוע העדתֶם עלינו? והם יַעֲנוּ: דובב אותנו אלוהים המדובב כל דבר. הוא ברא אתכם לראשונה ואליו תוחזרו.

23. ואתם לא דאגתם להסתתר, כי לא עלה על דעתכם שאוזניכם ועיניכם ועורותיכם יעידו עליכם, כי אם חשבתם שלא יידע אלוהים מעשים רבים ממעשיכם.

24. והמחשבה הזאת אשר חשבתם על אלוהיכם הביאה עליכם כְּלָיָה, והלכתם לאבדון.

25. ועתה, אפילו אם יישאו בעוז רוח, גֵּיהִנּוֹם היא מעונם, וכן אם יתחננו- לא יזכו לחנינה [כלל].

26. והועדנו להם חברים אשר יִיַּפּוּ בעיניהם את אשר לפניהם ואת אשר מאחוריהם, ובצדק נחרץ דינם יחד עם אומות אשר חלפו לפניהם; מה"ג'נ" ומבני האדם, אשר חלפו מן העולם; אכן הם היו האבודים.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَسۡمَعُواْ لِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَٱلۡغَوۡاْ فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَغۡلِبُونَ ٢٧

27. והכופרים אמרו: אל תקשיבו לקוראן הזה, כי אם דַּברו בקול [מפריע] בעת קריאתו, למען תגברו [עליו].

فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَسۡوَأَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٨

28. ואנו בוודאי, תֵּן נִתֵּן לכופרים לחוש בעונש כבד, ואנו נגמול להם על הרע הגדול אשר נהגו לעשות.

ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعۡدَآءِ ٱللَّهِ ٱلنَّارُۖ لَهُمۡ فِيهَا دَارُ ٱلۡخُلۡدِ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ٢٩

29. זהו גמול אויבי אלוהים, אֵש הַגֵּיהִנּוֹם, תהיה להם משכן לנצח, עקב התכחשותם לאותותינו.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيۡنِ أَضَلَّانَا مِنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ نَجۡعَلۡهُمَا تَحۡتَ أَقۡدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلۡأَسۡفَلِينَ ٣٠

30. ויגידו הכופרים: אלוהנו, הָרְאֵה לנו את אלה אשר הִתְעוּ אותנו מהשדים ומבני האדם, למען נרמוס אותם תחת רגלנו, ויהיו במושפלים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَبۡشِرُواْ بِٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٣١

31. אך אלה האומרים: אלוהנו הוא אלוהים, והמשיכו לְסַמֵּל יושר, יֵרְדו אליהם המלאכים [להרגיעם] באומרם: אל תִּירָאוּ ואל יאחז בכם צער ושִׂמְחוּ [במושב] גן העדן אשר הובטח לכם.

نَحۡنُ أَوۡلِيَآؤُكُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَكُمۡ فِيهَا مَا تَشۡتَهِيٓ أَنفُسُكُمۡ وَلَكُمۡ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ٣٢

32. אנוּ לְצִדְּכֶם בחיי העולם הזה ובעולם הבא, ולכם שם כל אשר תִּתְאַוֶּינָה נפשותיכם, ולכם שם כל אשר תבקשו.

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾

33. אירוח בכבוד מאת הסַּלָּח והרחום.

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

34. ומיהו המיטיב בִּדְברו מזה הקורא אל [דרך] אלוהים, ועשה את הטוב ואמר: הנה מן המתמסרים אנוכי.

وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

35. ולא ישתוו מעשה הטוב ומעשה הרע. גמול, אֵפוֹא, בטוב [על מעשה הרע]. ואז הנה זה אשר בינך ובינו שוררת איבה, הופך להיות בן ברית וידיד נפש הוא.

وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

36. ולא ישיגו [תכונה זו] אלא אלה אשר ניחנו במידת האיפוק, ולא יַשִּׂיגֶנָּה אלא בעל מזל גדול.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

37. וכי אם יתקוף אותך פיתוי מן השטן, בקש מחסה באלוהים, כי הרי הוא השומע והיודע.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا۟ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

38. ומאותותיו הלילה והיום, והשמש והירח, אל תשתחוו לשמש ולא לירח, והשתחוו לאלוהים אשר ברא אותם, אם אכן אתם עובדים.

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ۩ ﴿٣٩﴾

39. ואם יתנשאו, הנה אלה השוהים בקרב אלוהיךָ, מהללים את שבחיו יומָם ולילה ולא נִלְאִים.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

40. ומאותותיו שתראה את האדמה שיבשו פניהָ, ובעת שנוריד עליה מים תְעוּר ותפרח- אכן זה אשר החייה אותה, הוא מחייה את המתים. והוא הכל יכול.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ ۖ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

41. אכן אלה המסלפים את אותותינו, לא ייעלמו מעינינו. ומיהו הטוב יותר- זה אשר יושלך באש הַגֵּיהִנּוֹם, או זה אשר יבוא בבטחה ביום תחיית המתים? עֲשׂוּ כחפצכם, והוא אכן רואה את מעשיכם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُۥ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ﴿٤٢﴾

42. והכופרים בדבר ספר [הקוראן] עִם הגיעו אליהם [לא יינצלו], כי אכן הוא ספר אדיר.

لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

43. לא ייגע בו הזיוף, ולא יקרב אליו לא מלפניו ולא מאחוריו, כי הנה התגלות הוא מאת [ה] חכם ו[ה] מהולל.

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

44. כל הנאמר לך נאמר כבר לשלחים לפניך. ואכן ריבונך ממנו הסליחה ובידו העונש הכואב.

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓ ۖ ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

45. ולוּ קבענו אותו קוראן לועזי, אכן יאמרו: מדוע לא מפורטות אותותיו, ה[ייתכן קוראן] לועזי ונביא ערבי? אֱמֹר: הוא למאמינים מקור הדרכה ומרפֵּא. ואלה אשר לא יאמינו, כבדו אוזניהם [משמוע], ולגביהם עיוורון הוא עליהם. כמוהם כמו זה שקוראים לעברו מרחוק.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٦﴾

46. ולפָנים נָתַנּוּ למשה את הספר, ואולם נחלקו בו. ולולא גמר ריבונך אומר קודם לכן, היה נחרץ [דין המריבה] ביניהם. והנה הם אכן בספק ובדאגה לגבי [הקוראן הזה].

مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٧﴾

47. כל העושה טובה, עם עצמו הוא מיטיב. וזה העושה את הרע, מֵרֵע לעצמו; ואין ריבונך גורם עוול לבריות.

۞ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَٰتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَآءِى قَالُوٓا۟ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

48. אצלו לבדו שמור המידע על אודות שעת [יום] הדין, אין פרי בוקע מעטיפיו, ואין נקבה הרה או יולדת אם לא בדעתו. וביום אשר יקרא אלוהים [אל עבר הכופרים]: אַיֵּה שותָפַי? יגידו: עתה מודיעים אנו בפניך שאין בינינו מי שיעיד [על קיומם].

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا۟ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٩﴾

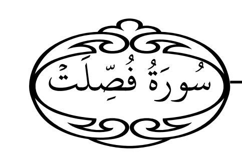
49. ואבדו להם כל אלה אשר פנו אליהם בתפילה לפני כן, והבינו שאין להם מפלט.

لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ ﴿٥٠﴾

50. לא ילאה האדם מלפנות בתפילה למען [יזכה] בטוב, אך אם תִּגַּע בו רעה- תִּפֹּל רוחו ותֹאבד תקוותו.

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

51. ואם ניתן לו לחוש רחמים מאתנו אחרי צרה שפגעה בו, יֹאמַר: זו זכותי, ואיני סבור כי שעת הדין תגיע אי פעם. ואם יחזירוני אל אלוהַי, שמורה לי אצלו טובה; אך אנו נודיע לכופרים את אשר עשו, וניתן להם לחוש עונש כבד.

וְإِذَآ أَنۡعَمۡنَا عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ أَعۡرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٖ ﴿٥٢﴾

52. ובעת נגמול לאדם חסד, יפנה עורף וימשוך בכתפיו, ובעת תפקדנו רעה ירבה לפנות בתפילה.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرۡتُم بِهِۦ مَنۡ أَضَلُّ مِمَّنۡ هُوَ فِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٣﴾

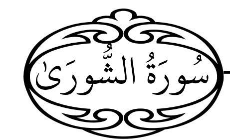
53. אֱמֹר: תנו דעתכם, אם [אכן] מאלוהים הוא, ואתם כפרתם בו- מי התועה יותר [מכם] שהרחקתם לכת בקיצוניות?

سَنُرِيهِمۡ ءَايَٰتِنَا فِي ٱلۡأٓفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّۗ أَوَلَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ﴿٥٤﴾

54. הראה נראה להם את אותותינו בקצוות הארץ ובנפשותיהם, עד אשר יתברר להם כי אמת הוא. האין די בכך שריבונך עֵד לכל דבר?

أَلَآ إِنَّهُمۡ فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمۡۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطُۢ ﴿٥٥﴾

55. הנה הם מפקפקים בדבר המפגש עם אלוהים; הנה הוא מקיף בדעתו את הכל.

سُورَةُ الشُّورَىٰ

סוּרַת אַל-שׁוּרא

مَكِّيَّة وآياتها ٥٤

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 54

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

حمٓ ٢

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

عٓسٓقٓ ٣

3. ע.ס.ק. [עַיְן.סִין.קָאף.].

كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٤

4. כך מביא אלוהים האדיר והחכם את ההתגלות אליך, ולאשר היו לפניך.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٥

5. לוֹ כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, והוא העליון והאדיר.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٦

6. רְקִיעֵי הַשָּׁמַיִם עומדים להתרסק האחד על מִשְׁנֵהוּ, והמלאכים משבחים ומהללים את ריבונם, ומבקשים סליחה למען כל אשר בארץ. האם לא כן כי אלוהים הוא, הוא, הסַּלָּח והרחוּם?

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ٧

7. [ובאשר לאלה] אשר לקחו להם מְגִנִּים מבלעדיו, אלוהים שומר צעדיהם, ולא עליך לשומרם.

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي ٱلسَّعِيرِ ٨

8. וכך גילינו לך את הקוראן בלשון הערבית, למען תזהיר את אם הערים ואת השוכנים סביבה, ולמען תזהיר מפני האסֵפָה שאין ספק בה- חלק בגם העדן וחלק באש הַגֵּיהִנּוֹם.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ٩

9. ולוּ חפץ אלוהים היה עושה אותם אומה אחת, ואולם הוא יביא אל רחמיו את אשר יחפוץ. ואילו הפושעים אין להם מגן ולא מושיע.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٠

10. האם הם לקחו להם מְגִנִּים מבלעדיו? הן אלוהים הוא המגן והוא מחייה את המתים והוא הכל יכול.

وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ١١

11. וכל דבר אשר נחלקתם בו יוכרע דינו במשפט אלוהים [אמור]: כזהו אלוהים ריבוני, עליו נשענתי ואליו אשוב [תדיר].

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ أَزۡوَٰجٗا يَذۡرَؤُكُمۡ فِيهِۚ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١٢

12. בורא הַשָּׁמַיִם והארץ, שעשה לכם מעצמכם בנות זוג, וּמִן הַמִּקְנֶה זוגות [זכר ונקבה], והרבה את זרעכם בזאת. אין כמוהו דבר, והוא השומע והרואה [כל].

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٣

13. מפתחות הַשָּׁמַיִם והארץ בידו הֵמָּה, הוא הנותן פרנסה בשפע לאשר יחפוץ, וגם לקפוץ את ידו- אכן הוא היודע [בחוכמת הבורא- את הצורך] לכל דבר.

۞شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحٗا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ كَبُرَ عَلَى ٱلۡمُشۡرِكِينَ مَا تَدۡعُوهُمۡ إِلَيۡهِۚ ٱللَّهُ يَجۡتَبِيٓ إِلَيۡهِ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَن يُنِيبُ ١٤

14. והוא קבע לכם לדת את אשר ציווה עליו את נֹח, ואת אשר גילינו לךָ, ואת אשר ציווינו עליו את אברהם ואת מֹשֶה ואת ישוע, לאמור: קַיימו את הדת ואל תֵּחָלְקו בה. קשה הדבר בעיני המשתפים אשר אתה קורא אותם אליו- אלוהים יבחר לקרב אליו את אשר יחפוץ, וינחה אליו את השבים [לדרכו].

وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى لَّقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ ١٥

15. והם לא התפלגו אלא לאחר בוא הדעת אליהם עֵקֶב הקנאה אשר נפלה ביניהם; ולולֵא גָמַר ריבונך אומר לדחות את דינם לזמן קצוב, היו כבר שופטים ביניהם. גם אלה אשר הונחל להם הספר אחריהם, מטילים בו ספק וחושדים.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدۡعُۖ وَٱسۡتَقِمۡ كَمَآ أُمِرۡتَۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡۖ وَقُلۡ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٖۖ وَأُمِرۡتُ لِأَعۡدِلَ بَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡۖ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡۖ لَا حُجَّةَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٦

16. ולכן, לדת הזו קום וקרא, ואל תלך אחרי מַאֲוַוייֵהֶם, וֶאֱמוֹר: מאמין אני בכל ספר אשר הוריד אלוהים וצוויתִי לִשְׁפֹּט ביניכם ביושר. אלוהים הוא ריבוננו וריבונכם. לנו מעשינו ולכם מעשיכם, ואין כל צורך לטענות בינינו לביניכם. אלוהים יאסוף אותנו יחדיו, ואליו הדרך לשוב.

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ٱسۡتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمۡ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ وَلَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٌ ١٧

17. ואלה הדוחקים ויכוח בדבר אלוהים לאחר שבני אדם נענו לו, טענתם נדחית אצל אלוהים. עליהם חֵמָה שפוכה, ולהם עונש כבד.

ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ وَٱلْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

18. אלוהים הוא אשר הוריד את הספר [לגלוי] האמת, ואת המאזניים, ומֵהֵיכָא תדע שאולי קרובה השעה.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا ٱلْحَقُّ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِى ٱلسَّاعَةِ لَفِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ﴿١٩﴾

19. יבקשו להחיש את בואה אלה שאינם מאמינים בה, ואולם המאמינים חרדים מפניה, ויודעים כי היא האמת. אכן אלה המפקפקים בשעת הדין בִּתְעִיָּה רבה.

ٱللَّهُ لَطِيفٌۢ بِعِبَادِهِۦ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾

20. אלוהים רחום לעובדיו, שולח פרנסה לאשר יחפוץ, הוא החזק והוא העצום.

مَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلْءَاخِرَةِ نَزِدْ لَهُۥ فِى حَرْثِهِۦ ۖ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلدُّنْيَا نُؤْتِهِۦ مِنْهَا وَمَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ ﴿٢١﴾

21. כל החפץ בקציר [מעשיו] בעולם הבא, נרבה לו את יבולו. וכל החפץ בקציר [מעשיו] בעולם הזה- נתן לו את חלקו, ולא יהיה לו בעולם הבא חלק כלשהו.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ ٱلْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

22. האם להם שותפים אשר נתנו להם חוקי דת אשר לא התירם אלוהים? אלמלא גָּמַר [אלוהים] אומֶר לדחות את הפסיקה, כי אז נחרץ דינם, ולפושעים מובטח עונש כבד.

تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا۟ وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِى رَوْضَاتِ ٱلْجَنَّاتِ ۖ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

23. עוד תראה את הפושעים נחרדים מפני מעשה ידיהם, והוא יִפֹּל עליהם. ואלה המאמינים ועושי הטוב בגנות גן עדן- כל חפצם שמור להם אצל ריבונם. וזוהי הברכה הגדולה.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۗ قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

24. זהו הדבר אשר אותו מְבַשֵּׂר אלוהים לעובדיו המאמינים והעושים את הטוב- אֱמוֹר: איני מבקש מכם שכר על זאת, זולתי אחוות קרובי משפחה, וכל הגומל בטובה נוסיף לו גמול עליה; הן אלוהים סולח ומכיר טובה.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ ٱللَّهُ ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

25. האם יגידו: הוא בדה שקרים על אלוהים? אם ירצה אלוהים יאטום את לִבְּךָ. אכן אלוהים מוחֶה את דברי ההבל ומֵקים את האמת בדבריו, והוא יודע את רחשי הלבבות.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُواْ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

26. והוא זה המקבל את חזרת עובדיו למוטב, וסולח על החטאים, ויודע את אשר תעשו.

وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۚ وَٱلْكَٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٧﴾

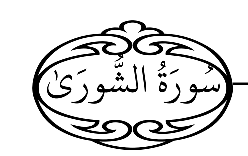
27. וייעָנֶה [לתפילות] המאמינים ועושי הטוב, ומוסיף להם מחסדו. אך לכופרים צפוי עונש כבד.

۞ وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْاْ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

28. ולוּ היה אלוהים פורשׂ את ברכתו לעובדיו בשפע, כי אז היו פורעים בארץ. על-כן ישלח במידה כאשר יחפוץ. אכן הוא מכיר את עובדיו ומבחין בהם היטב.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُواْ وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

29. והוא המוריד את גשמי הברכה לאחר שאפסָה תקוותם, ופורשׂ את רחמיו, והוא המגן והמהולל.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٖۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمۡعِهِمۡ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٞ ٣٠

30. וּמֵאוֹתוֹתָיו בריאת הַשָּׁמַיִם והארץ, וכל אשר הפיץ בהם מן החי, והוא היכול לאוספם בעת שיחפוץ.

وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٖ فَبِمَا كَسَبَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖ ٣١

31. וכל צרה אשר תפקוד אתכם, עקב פועל ידיכם היא; אם כי אלוהים מרבה למְחול.

وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٣٢

32. לעולם לא יעלה בידכם לחמוק ממנו בארץ, ואין לכם מבלעדֵי אלוהים לא מגן ולא מושיע.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ ٱلۡجَوَارِ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ٣٣

33. וּמֵאוֹתוֹתָיו [הָאֳנִיּוֹת] המפליגות בים כהרים נִשָּׂאִים.

إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٍ ٣٤

34. אם יחפוץ ישקיט את הרוח, ואז תִּדּמְנָה על פניו- אכן בזאת אותות לכל מאריך רוחו ומכיר טובה.

أَوۡ يُوبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُواْ وَيَعۡفُ عَن كَثِيرٖ ٣٥

35. או יטביען בסערה בעוון פועל נוסעיהן, והוא המרבה למחול.

وَيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ ٣٦

36. וכך יֵדְעוּ המתווכּחים בדבר אותותינו, כי אין להם כל מנוס.

فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٣٧

37. וכל דבר אשר ניתָן לכם אינו אלא תענוג לחיי העולם הזה- והשמור אצל אלוהים למאמינים ולנסמכים על ריבונם, טוב ונצחי מאלה.

وَٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُواْ هُمۡ يَغۡفِرُونَ ٣٨

38. [הוא שמור] לסָרִים מפשע חמור ומתועב, וכשהם מלאים זַעַם [נוטים] לסלוח.

وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمۡرُهُمۡ شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣٩

39. ואשר נענים לריבונם ועורכים את התפילה, וְעִנְיָנָם מוכרע ביניהם- ומאשר חלקנו להם תורמים.

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡبَغۡيُ هُمۡ يَنتَصِرُونَ ٤٠

40. ואשר אם פוגעים בהם לרעה, הם מתלכדים להגיב.

وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَاۖ فَمَنۡ عَفَا وَأَصۡلَحَ فَأَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤١

41. ו[זִכְרוּ] שגמול הרעה רעה כמוה, ואולם זה אשר יסלח וישלים, שכרו על אלוהים. אין אלוהים אוהב את הרשעים.

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعۡدَ ظُلۡمِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِم مِّن سَبِيلٍ ٤٢

42. ולא תהיה על אלה אשר גברו על עושקיהם אשמה כלשהי.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظۡلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٤٣

43. אין להאשים אלא את הגורמים עוול לאנשים, ומשחיתים בארץ ללא צדק. לאלה צפוי עונש כבד.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ٤٤

44. ואשר יבליג ויסלח, אכן זוהי הנחישות הראויה.

وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَىٰ مَرَدّٖ مِّن سَبِيلٖ ٤٥

45. וזה אשר יתעהו אלוהים, לא יקום לו מגן עוד, ותראה את הפושעים בראותם את העונש, אומרים: האם יש דרך לשוב חזרה [לעולם הזה]?

وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ ٤٦

46. ותראה אותם מוצגים נוכח האש, נכנעים ומשפילים את עיניהם בכלימה, ושולחים בה מבט בגניבָה. והמאמינים יגידו: הנה האובדים הם אלה אשר אִבְּדוּ את עצמם ואת בני ביתם ביום התקומה. אכן לפושעים צפוי עונש נצחי.

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۡ أَوۡلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ٤٧

47. ולא יקומו להם מְגִנִּים אשר יושיעו להם מפני אלוהים. כל אשר יתעהו אלוהים לא ימצא לעצמו דרך כלשהי.

ٱسۡتَجِيبُواْ لِرَبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۚ مَا لَكُم مِّن مَّلۡجَإٖ يَوۡمَئِذٖ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٖ ٤٨

48. הֵעָנוּ לריבונכם בטרם יבוא יום מאת אלוהים אשר לא ניתן לדחותו, לא יהיה לכם מחסה ביום ההוא, ולא תוכלו להתכחש.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظًاۖ إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ وَإِنَّآ إِذَآ أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ فَرِحَ بِهَاۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَإِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ كَفُورٞ ٤٩

49. אך אם יפנו עורף, הרי לא שלחנוךָ לשוֹמֵר עליהם, אין חובתךָ אלא להעביר את המֶסֶר. והנה אנו כאשר ניתן לאדם לטעום רחמים מאתנו, ישמח בזאת- אך אם תפקוד אותם צרה בשל מעשי ידיהם, ימהר האדם לכפור.

لِّلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثٗا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ٥٠

50. לאלוהים מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, בּוֹרֵא את אשר יחפוץ, מעניק למי שירצה בנות; ולמי שירצה את הבנים.

أَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانٗا وَإِنَٰثٗاۖ وَيَجۡعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًاۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٥١

51. או ייתן להם משני המינים- בנים ובנות; וישׂם את אשר ירצה- עקר. אכן הוא יודע כל ו[הכל] יכול.

۞وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحۡيًا أَوۡ مِن وَرَآيِٕ حِجَابٍ أَوۡ يُرۡسِلَ رَسُولٗا فَيُوحِيَ بِإِذۡنِهِۦ مَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٞ ٥٢

52. לא ניתַן לאדם שידבר אליו אלוהים אלא בהתגלות או מעבר למחיצה, או שישלח שליח [מלאך] שיְגַלֶה את אוזנו באשר יחפוץ- הנה הוא עליון וחכם.

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ رُوحٗا مِّنۡ أَمۡرِنَاۚ مَا كُنتَ تَدۡرِي مَا ٱلۡكِتَٰبُ وَلَا ٱلۡإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلۡنَٰهُ نُورٗا نَّهۡدِي بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَاۚ وَإِنَّكَ لَتَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٣

53. וכך גילינו לך את רוח [הקוראן] על פי פקודתנו- לא ידעת, קודם לכן, מהו הספר ומהי האמונה. ואולם עתה עשינו אותו לאור אשר בו ננחה את אשר נחפוץ מבין עובדינו. ואכן אתה תנחה אותם אל אורַח מישרים.

صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلۡأُمُورُ ٥٤

54. אורַח אלוהים אשר לוֹ כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ. אכן אל אלוהים ישובו הדברים כולם.

سُورَةُ الزُّخْرُفِ

مَكِّيَّة وآياتها ٩٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

حمٓ ②

وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ③

إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ④

وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ⑤

أَفَنَضۡرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكۡرَ صَفۡحًا أَن كُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّسۡرِفِينَ ⑥

وَكَمۡ أَرۡسَلۡنَا مِن نَّبِيّٖ فِي ٱلۡأَوَّلِينَ ⑦

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ⑧

فَأَهۡلَكۡنَآ أَشَدَّ مِنۡهُم بَطۡشٗا وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلۡأَوَّلِينَ ⑨

סוּרַת אַל-זֻחְ'רֻף

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 90

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

3. נשבע אני בספר הנהיר.

4. הנה אנו יצרנו אותו קוראן בערבית צחה למען תשכילו להבין.

5. והוא [שמור] אצלנו באם הספרים, עליון ומלא חוכמה.

6. האם נעביר מעליכם את דבר האזהרה בגלל היותכם עַם משחיתים?

7. מה רבים הנביאים אשר שלחנו אל העמים הראשונים.

8. אך לא בא אליהם נביא מבלי שלעגו לו.

9. ואנו השמדנו עַזים מהם בכוחם, וחלף משל הראשונים.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡعَلِيمُ ١٠

10. ואם תשאלם מי ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ, יאמרו: ברא אותם האדיר והיודע.

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مَهۡدٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١١

11. הוא אשר פרשׂ לכם את הארץ כיצוע, ופתח לכם בה נתיבים למען תישירו לכת.

وَٱلَّذِي نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءَۢ بِقَدَرٖ فَأَنشَرۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ كَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ ١٢

12. ואשר הוריד מן הַשָּׁמַיִם מים במידה קצובה, והחיינו בהם ארץ מתה, וכך אתם תוצאו [מן הקברים].

وَٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡفُلۡكِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ مَا تَرۡكَبُونَ ١٣

13. והוא אשר ברא את המינים כולם [זוגות זוגות], ונתן לכם ספינות ובהמות שעליהן תרכבו.

لِتَسۡتَوُۥاْ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ وَتَقُولُواْ سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ ١٤

14. למען תשבו בבטחה על גביהן ותזכרו את חסד אלוהיכם כאשר תשבו עליהן בטוחים- ותאמרו: השבח לאלוהים אשר שִׁעְבֵּד לנו זאת, ולא היה הדבר עולה בידינו.

وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ١٥

15. ואל אלוהינו אנו אכן נשוב.

وَجَعَلُواْ لَهُۥ مِنۡ عِبَادِهِۦ جُزۡءًاۚ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَكَفُورٞ مُّبِينٌ ١٦

16. והם עשו לו מברואיו לְחֵלֶק ממנו, אכן האדם כופר מושבע הוא.

أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنَاتٖ وَأَصۡفَىٰكُم بِٱلۡبَنِينَ ١٧

17. האם לקח לו מאשר ברא בנות, ואתכם יבחר לברך לבנים.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمَٰنِ مَثَلٗا ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٌ ١٨

18. ובעת יתבשר האחד מהם על אשר מייחסים לאלוהים, קודרות פניו ונפשו ביגון עמוק.

أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي ٱلۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ غَيۡرُ مُبِينٖ ١٩

19. [והאם מייחסים הם לאלוהים] את הבנות המתייפות בתכשיטים, ובשעת העימות לא תדענה להביע דברים ברורים.

وَجَعَلُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمۡ عِبَٰدُ ٱلرَّحۡمَٰنِ إِنَٰثًاۚ أَشَهِدُواْ خَلۡقَهُمۡۚ سَتُكۡتَبُ شَهَٰدَتُهُمۡ وَيُسۡـَٔلُونَ ٢٠

20. והתייחסו למלאכים שהם עובדי הרחמן כנקבות. האם היו עֵדֵי ראיה בבריאתם? אכן תירשם עדותם ועליה הם יישאלו.

وَقَالُواْ لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَا عَبَدۡنَٰهُمۗ مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٢١

21. והם אומרים: לוּ חפץ היה [אלוהים] הרחמן, לא היינו עובדים אותם. אין הם יודעים דבר על כך ואין הם אלא הוגֵי שָׁוְא.

أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ كِتَٰبٗا مِّن قَبۡلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسۡتَمۡسِكُونَ ٢٢

22. והם נָתַנּוּ להם ספר לפני כן והם עליו נסמכים?

بَلۡ قَالُوٓاْ إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهۡتَدُونَ ٢٣

23. לא, כי אם אָמְרוּ: אנוּ מצאנו את אבותינו חיים על אמונה, לכן בדרכם נישיר לכת.

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ٢٤

24. כמו כן לא שלחנו לפניך מזהיר כלשהו אֶל אחת הערים מבלי שיאמרו לו בניה המתענגים: מצאנו את אבותינו חיים על אמונה, ואנחנו בעקבותיהם הולכים.

۞قَٰلَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ ءَابَآءَكُمْ ۖ قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٢٥﴾

25. אמר [המזהיר]: ולוּ גם הבאתי לכם דרך ישרה מדרך אבותיכם? אמרו: כופרים אנו במסר אשר נשלחתם בו.

فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

26. וכך נקמנו נקמתנו בהם. ועתה רְאֵה מה היה סופם של המכחישים.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

27. [וזכור] עֵת אמר אברהם לאביו ולבני עמו: הנה הנני נקי מאשר אתם עובדים.

إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى فَإِنَّهُۥ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

28. ואולם זה אשר ברא אותי הוא ינחני [בדרך הישר].

وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

29. ואז [אלוהים] קבע אִמְרה זו אשר שרדה לנצח בקרב צאצאיו למען ישובו.

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

30. ויתר על-כֵּן הנחיתי לאלה ולאבותיהם להתענג עד בוא האמת אליהם בפי שליח צח לשון.

وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣١﴾

31. וכאשר הגיעם דבר האמת אמרו: אלה הם כשפים, ובהם אנו כופרים.

وَقَالُواْ لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

32. ו[הוסיפו] לאמור: מדוע לא הורד הקוראן הזה אל ידי איש אמיד משתי הערים?

أَهُمۡ يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗاۗ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ٣٣

33. הַאֻמְנָם הם אשר יחלקו את רחמי אלוהיך? הרי אנו אשר חילקנו ביניהם מחייתם בחיי העולם הזה, ורוממנו את חלקם במעלות על זולתם למען יוכלו לְהֵעָזֵר זה בזה. ואולם רחמי אלוהיך טובים מכל אשר יאגרו.

وَلَوۡلَآ أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ لَّجَعَلۡنَا لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا مِّن فِضَّةٖ وَمَعَارِجَ عَلَيۡهَا يَظۡهَرُونَ ٣٤

34. ולולא החשש שהאנשים יהיו אומה אחת [נטולת אמונה], היינו מעניקים לאלה הכופרים ברחמן בתים שלהם גגות של כסף ומדרגות שבהן יעלו.

وَلِبُيُوتِهِمۡ أَبۡوَٰبٗا وَسُرُرًا عَلَيۡهَا يَتَّكِـُٔونَ ٣٥

35. ושערים [של כסף] לבתיהם, וספות הדר למשענתם.

وَزُخۡرُفٗاۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلۡمُتَّقِينَ ٣٦

36. ו-[אפילו, פאר] זהב [להם], אך אין כל זה אלא תענוג חולף, מתת חיי העולם הזה. ואילו העולם הבא שמור עם אלוהך ליראים.

وَمَن يَعۡشُ عَن ذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ نُقَيِّضۡ لَهُۥ شَيۡطَٰنٗا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٞ ٣٧

37. וכל המתעלם מזכרו של הרחמן, נועיד לו שטן כבן לוויה.

وَإِنَّهُمۡ لَيَصُدُّونَهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ ٣٨

38. ואכן [השטנים המלווים אותם] מסירים אותם מן הדרך, אף כי יידמו שהם בדרך הישר.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيۡتَ بَيۡنِى وَبَيۡنَكَ بُعۡدَ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرِينُ ﴿٣٩﴾

39. עד אשר יבוא [האדם] אלינו, יאמר [לבן לוויתו]: הלוואי [והיה] ביני ובינך מרחק המזרח מן המערב, מה רע [אתה] כבן לוויה.

وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ إِذ ظَّلَمۡتُمۡ أَنَّكُمۡ فِى ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

40. [ויאמר להם]: בשל היותכם מן הפושעים, לא יפחת היום נטל העונש מעליכם, ואתם תחלקוהו כולכם.

أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ أَوۡ تَهۡدِى ٱلۡعُمۡىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٤١﴾

41. האם תוכל [אם כן] להשמיע את החרשים [קול] או להנחות את העיוורים ואת אלה שהם בִּתְעִיָּה גלויה?

فَإِمَّا نَذۡهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنۡهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾

42. ואף אם נעבירך מן החיים, אנו אכן ניקח מהם נקם.

أَوۡ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى وَعَدۡنَٰهُمۡ فَإِنَّا عَلَيۡهِم مُّقۡتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

43. או שנראה לך את העונש אשר הבטחנו להם [בהיותך חי], הרי הם [בהישג ידנו] ויכול נוכל להם.

فَٱسۡتَمۡسِكۡ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيۡكَۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤٤﴾

44. דְּבַק, אֵיפוֹא, באשר נגלה לךָ, אכן אתה בדרך מישרים.

وَإِنَّهُۥ لَذِكۡرٞ لَّكَ وَلِقَوۡمِكَۖ وَسَوۡفَ تُسۡـَٔلُونَ ﴿٤٥﴾

45. ואכן הקוראן הזה הוא מקור לגאווה לגביך ולגבי עמךָ, ועתידים אתם להישאל.

وَسۡـَٔلۡ مَنۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رُّسُلِنَآ أَجَعَلۡنَا مِن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ءَالِهَةٗ يُعۡبَدُونَ ٤٦

46. ושאל את שליחינו אשר שלחנו לפניך, האם עשינו מבלעדֵי הרחמן אֵלים שיש לעובדם?

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٧

47. ולְפָנים שלחנו את משה עִם אותותינו אל פרעה ומועצת נכבדיו, ואמר: הנה אנוכי שליח ריבון העולמים.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنۡهَا يَضۡحَكُونَ ٤٨

48. אך כאשר בא אליהם עִם אותותינו, שמו אותם לצחוק.

وَمَا نُرِيهِم مِّنۡ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكۡبَرُ مِنۡ أُخۡتِهَاۖ وَأَخَذۡنَٰهُم بِٱلۡعَذَابِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٤٩

49. ולא הראינו להם כל אות אלא אם היה גדול מקודמו, והענשנו אותם במכות למען ישובו.

وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهۡتَدُونَ ٥٠

50. והם נהגו לומר: הוי המכשף, קרא למעננו אל ריבונך בשם בריתו אִתְּךָ ש[אם הוא יסיר מעלינו את האסון הזה], כי אז אנו אכן נישיר דרך.

فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابَ إِذَا هُمۡ يَنكُثُونَ ٥١

51. אך כאשר הסרנו מעליהם את העונש, הפרו את דברם.

وَنَادَىٰ فِرۡعَوۡنُ فِي قَوۡمِهِۦ قَالَ يَٰقَوۡمِ أَلَيۡسَ لِي مُلۡكُ مِصۡرَ وَهَٰذِهِ ٱلۡأَنۡهَٰرُ تَجۡرِي مِن تَحۡتِيٓۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٥٢

52. ואז קרא פרעה אל עבר בני עמו לאמור: הוי בני עמי, האם מלכות מצרים לא לו היא? והנהרות הללו לא יזרמו לרגלַי? האינכם מבחינים [בזאת]?

أَمۡ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ مَهِينٞ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ٥٣

53. והאם אין אני עדיף על העלוב הזה שאינו מיטיב לדבר ברורות?

فَلَوۡلَآ أُلۡقِيَ عَلَيۡهِ أَسۡوِرَةٞ مِّن ذَهَبٍ أَوۡ جَآءَ مَعَهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ مُقۡتَرِنِينَ ٥٤

54. ומדוע אינו מעוטר בצמידי זהב ולא בא בלווי חבורת מלאכים?

فَٱسۡتَخَفَّ قَوۡمَهُۥ فَأَطَاعُوهُۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ٥٥

55. וכך הוא הסית את בני עמו, והם שמעו לו- כי אכן היו קהל מופקרים.

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا ٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٥٦

56. וכאשר הכעיסו אותנו, נקמנו בהם והטבענו את כולם.

فَجَعَلۡنَٰهُمۡ سَلَفٗا وَمَثَلٗا لِّلۡأٓخِرِينَ ٥٧

57. ועשינו אותם למורשה [רעה] ולמשל לבאים אחריהם.

۞وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوۡمُكَ مِنۡهُ يَصِدُّونَ ٥٨

58. וכאשר הוזכר בן מרים כמשל, הריעו בני עמך לזאת [בקול].

وَقَالُوٓاْ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيۡرٌ أَمۡ هُوَۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلَۢاۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ خَصِمُونَ ٥٩

59. ו[הם] אמרו: האם האלים שלנו טובים יותר או הוא? הם לא הביאוהו לך כמשל אלא לצורך הוויכוח בלבד. אכן עַם וַכּחנים הם.

إِنۡ هُوَ إِلَّا عَبۡدٌ أَنۡعَمۡنَا عَلَيۡهِ وَجَعَلۡنَٰهُ مَثَلٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٦٠

60. אין הוא אלא עֶבֶד, הרעפנו עליו מחסדנו ונְתַנּוּ אותו משל לבני ישראל.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَخۡلُفُونَ ٦١

61. ואם נחפוץ, ניצור מביניכם מלאכים אשר יחליפו אתכם עלי אדמות.

وَإِنَّهُۥ لَعِلۡمٞ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمۡتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦١﴾

62. ואכן הוא סימָן לבואה של שעת הדין, אל תפקפקו בה אֵפוֹא, ולכו אחריי, זוהי דרך הישר.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ﴿٦٢﴾

63. ואל יסיר אתכם השטן, הן אויב מושבע הוא לכם.

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدۡ جِئۡتُكُم بِٱلۡحِكۡمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي تَخۡتَلِفُونَ فِيهِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

64. וכאשר הביא יֵשוּע את האותות הנהירים, אמר: הנה הבאתי לכם את החוכמה למען אבאר לכם חֵלֶק מאשר נחלקתם בו. יִיראוּ את אלוהים אֵפוֹא, ושִׁמְעוּ בקולו.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦٤﴾

65. אלוהים הוא אכן ריבוני וריבונכם, עִבדוהו אם כן. זהו אורח מישרים.

فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

66. אך המחנות נחלקו ביניהם, לכן לאלה אשר פשעו מעונש יום מדאיב.

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٦٦﴾

67. ולא מנוס להם אלא לצפות שתבוא עליהם שעת יום הדין לפתע מבלי שיחושו.

ٱلۡأَخِلَّآءُ يَوۡمَئِذِۢ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

68. ידידי הנפש יהיו ביום ההוא אויבים זה לזה, פרט ליראים.

يَٰعِبَادِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ ﴿٦٨﴾

69. הוי עוֹבדַי! לא יפול עליכם פחד היום, ולא יפקוד אתכם יגון.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ مُسۡلِمِينَ ﴿٧٠﴾	70. [אתם] אשר האמנתם באותותינו והייתם מתמסרים.
ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ تُحۡبَرُونَ ﴿٧١﴾	71. בואו אל גן העדן, אתם ונשותיכם, בשמחה ובכבוד.
يُطَافُ عَلَيۡهِم بِصِحَافٖ مِّن ذَهَبٖ وَأَكۡوَابٖۖ وَفِيهَا مَا تَشۡتَهِيهِ ٱلۡأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلۡأَعۡيُنُۖ وَأَنتُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٧٢﴾	72. יסובבו ביניהם קערות של זהב וגביעים, ובהם כל אשר תאוינה הנפשות, ויתענגו עליו העיניים, ואתם תהיו בה לעולמים.
وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٧٣﴾	73. וזהו גן העדן אשר ירשתם בזכות מעשיכם.
لَكُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ كَثِيرَةٞ مِّنۡهَا تَأۡكُلُونَ ﴿٧٤﴾	74. ולכם בו פירות רבים שמהם תאכלו.
إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٥﴾	75. אך הפושעים בעונש גֵּיהִנּוֹם ישהו לנצח.
لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ وَهُمۡ فِيهِ مُبۡلِسُونَ ﴿٧٦﴾	76. לא יוקל מעליהם, והם בתוכו נואשים.
وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن كَانُواْ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٧﴾	77. לא אנו עשקנו אותם כי אם הם עצמם עשקו.
وَنَادَوۡاْ يَٰمَٰلِكُ لِيَقۡضِ عَلَيۡنَا رَبُّكَۖ قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ﴿٧٨﴾	78. והם יִקראו: הוי "מַאלִכּ", יָשֵׂם נא אלוהיך קֵץ לנו. והוא יאמר: אכן כאן אתם נשארים.

لَقَدۡ جِئۡنَٰكُم بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ ٧٩

79. אכן אנו הבאנו לכם את האמת, אולם רובכם מואסים באמת.

أَمۡ أَبۡرَمُوٓاْ أَمۡرٗا فَإِنَّا مُبۡرِمُونَ ٨٠

80. האם הם זממו מזימה [נגדך]? הנה גם אנו זוממים [להשמידם].

أَمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُمۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ يَكۡتُبُونَ ٨١

81. האם נדמה לכם שאין אנו שומעים את סודם ואת לחישות שיחתם? לא כן, כי אם שליחֵנו [בקרבם] רושמים [כל דבר].

قُلۡ إِن كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ وَلَدٞ فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡعَٰبِدِينَ ٨٢

82. אֱמור: לוּ היה לרחמן בן, הייתי אני ראשון העובדים [אותו].

سُبۡحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٨٣

83. ישתבח שם ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ, ריבון כֵּס המלכוּת, [ויתעלה הוא] מכל אשר מייחסים לו.

فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٨٤

84. הנח להם, אֵפוֹא, לשקוע בשיחות ובשעשועי השווא, עד אשר יפגשו את יומם אשר הובטח להם.

وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٞ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَٰهٞۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٨٥

85. הוא זה אשר בַּשָּׁמַיִם אלוה, ואשר בארץ אלוה, והוא החכם והיודע.

وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٦

86. ויתברך זה אשר לוֹ מלכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, ועִמו הידע על שעת [יום הדין], ואליו דרככם לשוב.

وَلَا يَمۡلِكُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿٨٧﴾

87. ואלה [האלילים] אשר יקראו להם לעזרה, מבלעדי אלוהים, לא יוכלו להושיע [להם], פרט לאלה המעידים על האמת ביודעין.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَهُمۡ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ﴿٨٨﴾

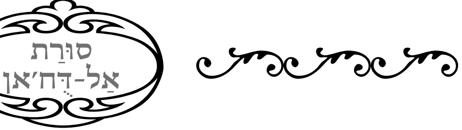
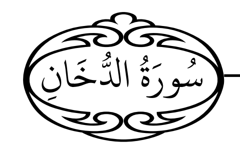
88. ואם תשאלם מי ברא אותם, יאמרו בוודאות: אלוהים; כיצד אם כן יוסרו [מן האמת]?

وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٩﴾

89. וקריאת הנביא אל אלוהים לאמור: אֱלֹהַי, אכן אין אלה עַם שמאמינים.

فَٱصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلَٰمٞۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٩٠﴾

90. [הנביא! - עונה אלוהים]: חוס עליהם ואמור שלום, ולבסוף יווכחו לדעת.

سُورَةُ الدُّخَانِ

مَكِّيَّة وآياتها ٦٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

حمٓ ٢

وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٣

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةٖ مُّبَٰرَكَةٍۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٤

فِيهَا يُفۡرَقُ كُلُّ أَمۡرٍ حَكِيمٍ ٥

أَمۡرٗا مِّنۡ عِندِنَآۚ إِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِينَ ٦

رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٧

رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٨

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ رَبُّكُمۡ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٩

סוּרַת אַל-דֻּח׳אן

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 60

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

3. נשבע אני בספר הנהיר.

4. אנו הורדנוהו בלילה מבורך, ואנו אכן נהגנו להזהיר.

5. [בלילה] אשר בו ייחרץ כל דבר בחוכמה.

6. על פי פקודה מאיתנו, הנה מאז ומתמיד שלחנו שליחים.

7. [כאות] רחמים מאת ריבונך, הנה הוא השומע והיודע.

8. ריבון הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, לוּ רק הייתם נכונים להאמין.

9. אין אלוה בלתו, מחיֶיה וממית, אלוהיכם ואלוהי אבותיכם הראשונים.

بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ يَلۡعَبُونَ ﴿١٠﴾

10. ואולם הם מטילים ספק ומתמסרים למשחקים.

فَٱرۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَأۡتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٖ مُّبِينٖ ﴿١١﴾

11. צַפֵּה, אֵפוֹא, לבואו של יום אשר בו יישאו הַשָּׁמַיִם עשן גלוי.

يَغۡشَى ٱلنَّاسَۖ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٢﴾

12. אשר יכסה את האנשים. וזהו עונש מכאיב.

رَّبَّنَا ٱكۡشِفۡ عَنَّا ٱلۡعَذَابَ إِنَّا مُؤۡمِنُونَ ﴿١٣﴾

13. אלוהינו, הסֵר מעלינו את העינוי, הנה מאמינים אנו.

أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكۡرَىٰ وَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مُّبِينٞ ﴿١٤﴾

14. איכה תועיל להם האזהרה, לאחר שכבר בא אליהם שליח אשר הזהירם ברורות.

ثُمَّ تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَقَالُواْ مُعَلَّمٞ مَّجۡنُونٌ ﴿١٥﴾

15. [אך] הם הפנו לו עורף ואמרו: אחרים לימדוהו, והוא [אכן] מטורף.

إِنَّا كَاشِفُواْ ٱلۡعَذَابِ قَلِيلًاۚ إِنَّكُمۡ عَآئِدُونَ ﴿١٦﴾

16. הנה אנו עומדים להסיר את העינוי לזמן, [אך] אתם לסורכם שבים.

يَوۡمَ نَبۡطِشُ ٱلۡبَطۡشَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

17. ביום אשר בו נהלום מהלומה כבדה, ואז נקוֹם ננקום.

۞وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَجَآءَهُمۡ رَسُولٞ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

18. ולפניהם אכן העמדנו במבחן את עַם פרעה, והגיעם [מאתנו] שליח נכבד.

أَنۡ أَدُّوٓاْ إِلَيَّ عِبَادَ ٱللَّهِۖ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٩﴾

19. [אשר אמר]: תנו בידַי את עַבְדֵי אלוהים, הנני אליכם שליח נאמן.

وَأَن لَّا تَعۡلُواْ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنِّيٓ ءَاتِيكُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ٢٠

20. ואל תתנשאו על אלוהים, הנה אני בא אליכם בסמכות גלויה.

وَإِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمۡ أَن تَرۡجُمُونِ ٢١

21. [ותפילה אני] שֶׁיִּשְׁמְרֵנִי אֱלֹהַי ואלוהיכם פֶּן תסקלוני.

وَإِن لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ لِي فَٱعۡتَزِلُونِ ٢٢

22. ואם אינכם מאמינים לי, סורו מעלַי [והניחו לי].

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ مُّجۡرِمُونَ ٢٣

23. וקרא משה אל אלוהיו ואמר: הנה אלה עם של פושעים.

فَأَسۡرِ بِعِبَادِي لَيۡلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ٢٤

24. [אמר אלוהים]: קום, אֵפוֹא, והוצא את עובדַי [בחשכת] הלילה, כי הנכם נרדפים.

وَٱتۡرُكِ ٱلۡبَحۡرَ رَهۡوًاۖ إِنَّهُمۡ جُندٞ مُّغۡرَقُونَ ٢٥

25. והשאר את הים מאחוריך רגוע ברווחה, כי הם גדודים אשר נגזר עליהם לטבוע.

كَمۡ تَرَكُواْ مِن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ٢٦

26. מה רבים הם הגנים והמעיינות אשר השאירו מאחור.

وَزُرُوعٖ وَمَقَامٖ كَرِيمٖ ٢٧

27. וכן שדות חיטה זרועים ומעונות פאר.

وَنَعۡمَةٖ كَانُواْ فِيهَا فَٰكِهِينَ ٢٨

28. וחיי נועם שהתענגו עליהם.

كَذَٰلِكَۖ وَأَوۡرَثۡنَٰهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ ٢٩

29. כך היה, ואנו הורשנו כל זה לבני עם אחר.

فَمَا بَكَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَا كَانُواْ مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

30. הַשָּׁמַיִם והארץ לא שפכו דמעות בגללם, ולא ניתנה להם אורכה.

وَلَقَدۡ نَجَّيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ ﴿٣١﴾

31. ואכן אנו הצלנו את בני ישראל מעונש מחפיר.

مِن فِرۡعَوۡنَۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيٗا مِّنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٣٢﴾

32. שגרם להם פרעה; אכן מתנשא היה [פרעה] ומן המשחיתים.

وَلَقَدِ ٱخۡتَرۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ عِلۡمٍ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾

33. ואנו אכן הפלינו אותם ביודעין על פני העולמים.

وَءَاتَيۡنَٰهُم مِّنَ ٱلۡأٓيَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٞاْ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

34. ונָתַנּוּ להם אותות בהם ניסיון ברור לגביהם.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

35. והנה אלה אכן יאמרו:

إِنۡ هِيَ إِلَّا مَوۡتَتُنَا ٱلۡأُولَىٰ وَمَا نَحۡنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٦﴾

36. אֵין זאת אלא מִיתָה ראשונה היא לנו, ולעולם לא יקימונו לתחייה.

فَأۡتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٣٧﴾

37. [ואם כן] הביאו נא את אבותינו, אם דבר אמת בפיכם.

أَهُمۡ خَيۡرٌ أَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ مُجۡرِمِينَ ﴿٣٨﴾

38. האם הם טובים מבני עמו של ״תֻּבַּע״, ואלה אשר חיו לפניהם השמדנו אותם על אשר חטאו.

39. ולא בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואת אשר ביניהם לַשָּׁוְא.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. כי אם בראנו אותם למען מטרה נצחית. אך מרביתם חסרי ידע.

مَا خَلَقۡنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. אכן יום הפסיקה הוא מועדם יחדיו.

إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ مِيقَٰتُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤١﴾

42. הוא היום שלא יישא בו ידיד את משא ידידו, והם לא יִוָּשְׁעוּ.

يَوۡمَ لَا يُغۡنِي مَوۡلًى عَن مَّوۡلًى شَيۡـٔٗا وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. זולתי אלה אשר מגלה אלוהים כלפיהם רחמים. הנה הוא העזוז והרחום.

إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

44. אכן, עץ ה"זַקּוּם",

إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

45. הוא מאכל החוטא הנפשע.

طَعَامُ ٱلۡأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

46. כנחושת על אֵש, גועשת בבטן.

كَٱلۡمُهۡلِ يَغۡلِي فِي ٱلۡبُطُونِ ﴿٤٦﴾

47. כמים הרותחים.

كَغَلۡيِ ٱلۡحَمِيمِ ﴿٤٧﴾

48. קחוהו והשליכוהו אל מעמקי הַגֵּיהִנּוֹם.

خُذُوهُ فَٱعۡتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

49. והריקו על ראשו את עונש המים הרותחים.

ثُمَّ صُبُّواْ فَوۡقَ رَأۡسِهِۦ مِنۡ عَذَابِ ٱلۡحَمِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡكَرِيمُ ٥٠

50. [ונאמר לו]: טְעַם! הן אתה העזוז והנכבד.

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمۡتَرُونَ ٥١

51. אכן, זהו הדבר אשר פקפקתם בו.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٖ ٥٢

52. אכן, יִרְאֵי אלוהים במקום מבטחים.

فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ٥٣

53. בחֵיק הגנים ומעינות המים.

يَلۡبَسُونَ مِن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ مُّتَقَٰبِلِينَ ٥٤

54. לובשים ממיני המשי והקטיפה [ונהנים מהופעתם] זה מול זה.

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ عِينٖ ٥٥

55. זה אשר יהיה, ונזווגם עם עלמות יפות תואר ושחורות עיניים.

يَدۡعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ٥٦

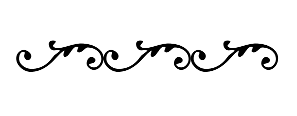
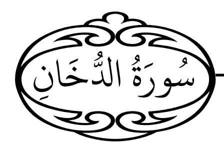
56. יזמינו לעצמם פרי מכל סוג, והם יֵשבו בטוחים.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلۡمَوۡتَ إِلَّا ٱلۡمَوۡتَةَ ٱلۡأُولَىٰۖ وَوَقَىٰهُمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٥٧

57. לא יטעמו שם את טעם המוות, זולת המוות הראשון. ואלוהים ישמור אותם מפני עונש הַשְּׁאוֹל.

فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكَۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٥٨

58. חסד מאת אלוהיך, הנה זהו האושר הגדול.

فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٥٩

59. וגילינו את הקוראן בלשונך, למען יקל עליהם לזכור.

فَٱرۡتَقِبۡ إِنَّهُم مُّرۡتَقِبُونَ ٦٠

60. המתן [וצפה אֵפוֹא], הנה גם הם מצפים.

سُورَةُ الجَاثِيَةِ

مَكِّيَّة وآياتها ٣٨

סוּרַת אַלְ-ג׳את׳יַה

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 38

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

حمٓ ٢

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ٣

إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٤

وَفِي خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٥

وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن رِّزۡقٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٦

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۖ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَ ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤۡمِنُونَ ٧

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

3. ספר זה הורד ממרומים מאת אלוהים העִזוּז והחכם.

4. אכן בַּשָּׁמַיִם ובארץ צפונים אותות למאמינים.

5. ובבריאתכם [אתם], וּבַחֲצוּרִים אשר מפיץ אלוהים [עלי אדמות] צפונים אותות לַאנשים הבוטחים באמונתם.

6. ובחלוף הלילה והיום, ובפרנסה אשר הוריד אלוהים מהַשָּׁמַיִם, ובה מחייה את הארץ אחרי מותה, ובשינוי כיווני הרוח- צפונים אותות לעם נאור.

7. אלה אותות אלוהים אשר נקראם לפניך [למען] האמת, באיזה דברים, אם כן, אחרי [התגלות] אלוהים ואותותיו יאמינו.

وَيۡلٞ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ٨

8. אוי לו ואבוי, לכל דובר שקר ופושע.

يَسۡمَعُ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرٗا كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٩

9. השומע את אותות אלוהים נקראים בפניו, ולמרות כך ממשיך הוא לעמוד במִרְיו בגאווה, כמי שלא שְׁמָעָם מעולם. בשׂר לו, אם כן, על עונש דאבה.

وَإِذَا عَلِمَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا شَيۡـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٠

10. וכשהוא לומד לדעת דבר מה מאותותינו, הוא שם אותם ללעג, לכאלה צפוי עונש משפיל.

مِّن وَرَآئِهِمۡ جَهَنَّمُۖ وَلَا يُغۡنِي عَنۡهُم مَّا كَسَبُواْ شَيۡـٔٗا وَلَا مَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١

11. ואל מולם גֵּיהִנּוֹם, ולא יועיל להם עמל ידיהם במאומה, ואף לא אלה אשר לקחו להם כמגנים מבלעדי אלוהים. ולהם צפוי עונש כבד.

هَٰذَا هُدٗىۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٌ ١٢

12. [הקוראן] הזה [הנו] מדריך [מושלם], אך אלה הכופרים באותות ריבונם, ייענשו בייסורים קשים.

۞ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡبَحۡرَ لِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ فِيهِ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٣

13. אלוהים הוא זה אשר יָעַד לכם את הים, למען ישוטו בו הספינות על פי דברו, ולמען תבקשו [פרנסה] מחסדו, ולמען תכירו טובה.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مِّنۡهُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ١٤

14. והוא אשר יָעַד לכם בטובו את כל אשר בַּשָּׁמַיִם ואת כל אשר בארץ, חֶסֶד מטענו. אכן בזה אותות לאנשי בינה.

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَغۡفِرُواْ لِلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجۡزِيَ قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٥

15. אמור למאמינים כי ימחלו לאלה [אשר הציקו להם ושעודם כופרים] ואינם מצפים לבואם של ימי אלוהים, למען יגמול אלוהים לאנשים על פי פָּעֳלָם.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَسَآءَ فَعَلَيۡهَاۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١٦

16. כל העושה את הטוב- [לטובת] עצמו יעשהו, והעושה רע- לעצמו גורם רע. ואז, אל ריבונכם שוב תשובו.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٧

17. אֻמְנָם נָתַנּוּ לבני ישראל את הספר, את הריבונות ואת הנבואה, וסיפקנו להם את הטוב בדברים, וְהִפְלֵאנוּ אותם על פני כלל האדם.

وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١٨

18. ונָתַנּוּ להם אותות נהירים על הענין, והם לא נחלקו ביניהם אלא לאחר שקיבלו את הדעת עקב קנאה שנפלה ביניהם- אכן אלוהיך ישפוט ביניהם ביום התקומה בכל אשר נחלקו בו.

ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ فَٱتَّبِعۡهَا وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ١٩

19. אחרי כן קבענו לך חוקי הלכה לענין, נְהַג על פיהם ואל תלך אחרי תאוות ליבם של חסרי הידע.

إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٠

20. כי הם לא יועילו לך בפני אלוהים מאומה, ואכן הפושעים מגנים זה לזה, ואלוהים הוא מגן ליראים.

هَٰذَا بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾

21. ספר זה נושא הוכחה נהירה לבני האדם, ומביא הדרכה ורחמים לאנשים הדבקים באמונתם.

أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجْتَرَحُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

22. האם יְדַמֶּה לאלה אשר עשו את הרוע, כי ננהג בהם כמנהגנו עם אלה אשר האמינו ועשו את הטוב? ושווים יהיו בחייהם ובמותם- [אכן] רע הוא שיפוטם.

وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

23. אלוהים ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ [בהתאם] לחוק הבריאה הנצחי, ולמען תזוּכֶּה כל נפש על פי פָּעֳלָהּ, והם לא יְקֻפְּחוּ.

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

24. הֲנָתַתָּ את דעתך על זה אשר לקח לו לאלוהיו את תאוות ליבו, והתעהו אלוהים ביודעין, ואטם את אוזניו ואת לבו, ושם כסות על עיניו? מיהו זה אשר ינחה אותו אחרי אלוהים? הלא תתנו [לכך] את הדעת?

وَقَالُوا۟ مَا هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ إِلَّا ٱلدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

25. והם אמרו: אין לנו מעבר לחיינו בעולם הזה- נמות ונחיה, ולא יביא עלינו כְּלָיָה אלא הזמן. אין להם כל דעת על זאת ואין הם אלא מדמים.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. ובעת הקראת אותותינו הנהירים בפניהם, טענתם היחידה היתה: השיבו את אבותינו [לחיים] אם אמת בפיכם.

قُلِ ٱللَّهُ يُحۡيِيكُمۡ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ ثُمَّ يَجۡمَعُكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٧

27. אמור: אלוהים הוא המַחְיֶה אתכם, ואז ימיתכם, ואחרי כן יאסוף אתכם לקראת יום הדין שאין ספק בו. ואולם מרבית האנשים אינם יודעים.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوۡمَئِذٖ يَخۡسَرُ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٢٨

28. לאלוהים מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, וביום בו תגיע השעה, ביום ההוא ילכו האוחזים בדברי ההבל לאבדון.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٖ جَاثِيَةٗۚ كُلُّ أُمَّةٖ تُدۡعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٩

29. ואז תֵּרָאֶה כל אומה כורעת ברך, וכל אומה תיקרֵא אל סִפְרָהּ [ויֵיאמֵר לה]: היום תקבלו גמול מעשיכם.

هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيۡكُم بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّا كُنَّا نَسۡتَنسِخُ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٣٠

30. זֶהוּ ספרֵנוּ המדבר נגדכם אֱמֶת, ואנו אכן דאגנו לרשום את אשר נהגתם לעשות בקפידה.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُدۡخِلُهُمۡ رَبُّهُمۡ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ٣١

31. אולם באשר לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, יביאם אלוהים אל חיק רחמיו, וזוהי הזכייה הברורה.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَفَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ وَكُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٣٢

32. אך לגבי אלה אשר כפרו [ייאמֵר]: האם לא היו אותותַי נקראים לפניכם? אך אחזה בכם ההתנשאות והייתם עַם החַטָּאִים.

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيۡبَ فِيهَا قُلۡتُم مَّا نَدۡرِي مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنّٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُسۡتَيۡقِنِينَ ٣٣

33. וכאשר נאמר: הנה הבטחת אלוהים אמת היא, וכי [אין כל ספק] שהשעה בוא תבוא, אמרתם: אין אנו יודעים השעה מהי, אנו רואים אותה כדמיון ואין אנו בטוחים בְּעִנְיָנָהּ.

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٤

34. והתגלו להם הרעות אשר עשו, ואז נחת עליהם העונש אשר לעגו לו.

وَقِيلَ ٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰكُمۡ كَمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَا وَمَأۡوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٥

35. ויֵאָמֵר להם: היום נשכח אתכם כשם ששכחתם פגישת יומכם זה- מחסֶכֶם אש הַגֵּיהִנּוֹם, ולא יקום לכם בה מושיע.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذۡتُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗا وَغَرَّتۡكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ لَا يُخۡرَجُونَ مِنۡهَا وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ٣٦

36. זאת מאחר ששמתם את אותות אלוהים ללעג, והתעו אתכם חיי העולם הזה. על-כן באותו יום לא יוצאוּ ממנה, ולא יֵעָנוּ כשהם מתחננים.

فَلِلَّهِ ٱلۡحَمۡدُ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلۡأَرۡضِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٧

37. על-כן, התהילה לאלוהים, ריבון הַשָּׁמַיִם וריבון הארץ, [הוא] ריבון העולמים.

وَلَهُ ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣٨

38. ולוֹ הגדולה בַּשָּׁמַיִם ובארץ, והוא העִזוּז והחכם.

مَكِّيَّة وآياتها ٣٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

حمٓ ٢

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ٣

مَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَمَّآ أُنذِرُواْ مُعۡرِضُونَ ٤

قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٞ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِۖ ٱئۡتُونِي بِكِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ هَٰذَآ أَوۡ أَثَٰرَةٖ مِّنۡ عِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٥

وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّن يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسۡتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَهُمۡ عَن دُعَآئِهِمۡ غَٰفِلُونَ ٦

סוּרַת אַל-אַחְקַאף

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 36

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. ח.מ. [חַא.מִים.].

3. ספר זה הורד מאת אלוהים האדיר והחכם.

4. לא בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואת אשר ביניהם בלתי אִם [לכונן] את האמת ולזמן קצוב. אך הכופרים מפנים עורף לאזהרות.

5. אֱמֹר: האם נתתם את דעתכם על אלה שאליהם אתם פונים מבלעדי אלוהים, הראו לי מה הם בראו עלי אדמות, או שלהם שותפים בַּשָּׁמַיִם? הביאו לי ספר הקודם לזה או שמץ של מידע [מטעמכם], אם אמת בפיכם.

6. ומיהו התועה יותר מזה הקורא [לאֵלים] מבלעדי אלוהים, שאינם מסוגלים לענות לו עד יום הדין, ושאף אינם שמים לב אל הקוראים להם.

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُواْ لَهُمۡ أَعۡدَآءٗ وَكَانُواْ بِعِبَادَتِهِمۡ كَٰفِرِينَ ﴿٧﴾

7. וכאשר ייאספו הבריות [אחרי המוות], יהיו להם [האֵלים] לאויבים, ויכחישו כי עבדו אותם.

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ هَٰذَا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

8. וכאשר קוראים בפניהם את אותותינו הגלויים, יגידו הכופרים לאֱמֶת בהגיעה אליהם, אלה הם כשפים גלויים.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَلَا تَمۡلِكُونَ لِي مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِۚ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۖ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩﴾

9. או יגידו: בדה אותו מלבו. אֱמֹר: אם אֻמְנָם בדיתי אותו, לא תעמוד לכם כל זכות למעני אצל אלוהים. הוא היודע היטב והוא הסַלָּח והרחום.

قُلۡ مَا كُنتُ بِدۡعٗا مِّنَ ٱلرُّسُلِ وَمَآ أَدۡرِي مَا يُفۡعَلُ بِي وَلَا بِكُمۡۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ وَمَآ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿١٠﴾

10. אֱמֹר: אינני שונה משאר הנביאים, ואין אני יודע מה יֵיעָשֶׂה בי ובכם, ואני אך הולך בעקבות אשר נגלה אֵלַי, ואין אני אלא מזהיר ברוה.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرۡتُم بِهِۦ وَشَهِدَ شَاهِدٞ مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثۡلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١١﴾

11. אֱמֹר: הנחתם את דעתכם שאם אכן [הקוראן] מעִם אלוהים הוא וּכְפַּרְתֶּם בו, וקם עֵד מבני ישראל והעיד על ש[התורה] כמותו, והאמין, ואתם התנשאתם- [כיצד תִּנָּצְלוּ]? אכן לא ינחה אלוהים את בני העוולה.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡ كَانَ خَيۡرٗا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيۡهِۚ وَإِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُواْ بِهِۦ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ إِفۡكٞ قَدِيمٞ ﴿١٢﴾

12. הכופרים אמרו על אודות המאמינים: לוּ היתה תועלת [בקוראן הזה] לא היו מקדימים אותנו אליו, אך היות שאינם מישירים לכת על פיו, יגידו: זהו שקר נוֹשָׁן.

وَمِن قَبۡلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامٗا وَرَحۡمَةٗۚ وَهَٰذَا كِتَٰبٞ مُّصَدِّقٞ لِّسَانًا عَرَبِيّٗا لِّيُنذِرَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُحۡسِنِينَ ١٣

13. ולפניו היה ספר משה, מורה דרך ורחמים. וזהו ספר המאשר [את הנבואות שקדמו לו] וניתן בלשון ערבית, להזהיר את בני העוולה ולהביא בשורה למיטיבים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٤

14. אכן, אלה האומרים: רִבּוֹנֵנוּ הוא אלוהים, ומישירים לכת, לא יִפֹּל עליהם פחד ולא יצטערו.

أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٥

15. אלה הם שוכני גן עדן, ישהו בו לנצח, כגמול באשר הם עשו.

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ إِحۡسَٰنًاۖ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ أَرۡبَعِينَ سَنَةٗ قَالَ رَبِّ أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ وَأَنۡ أَعۡمَلَ صَٰلِحٗا تَرۡضَىٰهُ وَأَصۡلِحۡ لِي فِي ذُرِّيَّتِيٓۖ إِنِّي تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَإِنِّي مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٦

16. וציווינו על האדם להיטיב עִם הוריו, אמו נשאה אותו [ברחמה] ביגע, וילדה אותו ביגע, ומהריונה ועד גמילתו שלושים חודש. ועם הגיעו לבגרותו ובמלאת לו ארבעים שנה, אמר: אלוהַי, תן בְּלִבִּי הרצון להודות על חסדך עִמִּי ועִם הורַי, ולעשות את הטוב אשר יהיה לרצונך, וברכני בזרעי אחרַי, הנה שב אני אליך [תדיר], וכן אנוכי מאלה המתמסרים לך.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمۡ فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَعۡدَ ٱلصِّدۡقِ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ١٧

17. אלה הם אשר נקבל את מעשיהם הטובים, ונמחל על עוונותיהם. [הם יהיו] בין באֵי גן עדן [ונעמוד] לקראתם באשר הבטחנו.

وَٱلَّذِي قَالَ لِوَٰلِدَيۡهِ أُفّٖ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِيٓ أَنۡ أُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلۡقُرُونُ مِن قَبۡلِي وَهُمَا يَسۡتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيۡلَكَ ءَامِنۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ فَيَقُولُ مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٨

18. ואילו האיש שאמר להוריו: [אוי לִי כִּי] קצתי בכם! האם אתם מאיימים עלַי אוּצָא [מקברי], לאחר שדורות לפנַי חלפו לבלי שוּב! והוריו מבקשים עזרת אלוהים באומרם [לבנם]: אוי לך, האמֵן, הן דבר אלוהים אמת הוא. אך הוא עונה: אין אלה אלא אגדות הקדמונים.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ ١٩

19. אלה הם אשר נחרץ דינם בצדק, יחד עם אומות אשר חלפו מהשדים ומבני האדם, אשר עברו מן העולם לפניהם, הם הלכו לאבדון.

وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۖ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٠

20. ולכולם מעלות על פי מעשיהם, ואלוהים יגמול להם על אשר עשו, והם לא יקופחו.

وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ أَذۡهَبۡتُمۡ طَيِّبَٰتِكُمۡ فِي حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنۡيَا وَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهَا فَٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَبِمَا كُنتُمۡ تَفۡسُقُونَ ٢١

21. וביום אשר בו יוצגו הכופרים אל מול אש הַגֵּיהִנּוֹם [וְיֵאָמֵר להם]: כִּילִּיתֶם את מנעמיכם בחיי העולם הזה והתענגתם עליהם, והנה [לכם] היום שבו ישולם לכם בעונש מחפיר על התנשאותכם בארץ בלא צדק, ועל היותכם מרדנים.

۞وَٱذۡكُرۡ أَخَا عَادٍ إِذۡ أَنذَرَ قَوۡمَهُۥ بِٱلۡأَحۡقَافِ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦٓ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٢٢

22. וּזכוֹר את אחיהם של בני "עאד" עֵת הזהיר את עמו בין גבעות החול, וכבר חלפו המזהירים לפניו וגם אחריו לֵאמֹר: אל תעבדו אלוהַ זולתי אלוהים, הנני יָרֵא עליכם מפני עונש ביום הָרֵה אָסוֹן.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَأۡفِكَنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٣

23. הם אמרו: האם באתָ אלינו להרחיקנו מפני האלים אשר לנו, אם כן הבא עלינו את [העונש] אשר הינך מאיים בו, אם אכן דובר אמת אתה.

قَالَ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ ٢٤

24. אמר: המידע [לענין] את אלוהים הוא, ואני אך מודיעכם הדבר אשר נשלחתי בו, ואולם נראים לי אתם עַם נבערים [מדעת].

فَلَمَّا رَأَوۡهُ عَارِضٗا مُّسۡتَقۡبِلَ أَوۡدِيَتِهِمۡ قَالُواْ هَٰذَا عَارِضٞ مُّمۡطِرُنَاۚ بَلۡ هُوَ مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم بِهِۦۖ رِيحٞ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٥

25. ואז כאשר הבחינו [בעונש] מתקרב לכיוון אדמותיהם בדמות ענן, אמרו: הנה זה ענן שימטיר לנו גשם- לא כן [הענין], כי אם זה אשר ביקשתם להחיש, רוח הנושאת בתוכה עונש מכאיב.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيۡءِۢ بِأَمۡرِ رَبِّهَا فَأَصۡبَحُواْ لَا يُرَىٰٓ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمۡۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٦

26. והיא תהרוס כל דבר על פי פקודת אלוהֶיהָ, ועם בוקר לא נראה [שָׁם] דבר פרט למִשְׁכְּנוֹתֵיהֶם [השוממים]. [הנה] כך נגמול לעַם הפושעים.

وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰهُمۡ فِيمَآ إِن مَّكَّنَّٰكُمۡ فِيهِ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ سَمۡعٗا وَأَبۡصَٰرٗا وَأَفۡـِٔدَةٗ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ وَلَآ أَبۡصَٰرُهُمۡ وَلَآ أَفۡـِٔدَتُهُم مِّن شَيۡءٍ إِذۡ كَانُواْ يَجۡحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٢٧

27. ואנוּ כוננו אותם בדרך שלא [זכיתם אתם] שנכונן אתכם בה, וברכנו אותם בחושי השמיעה והראיה, ונָתַנוּ [בתוכם] לבבות, אך לא הועילו להם אוזניהם ולא עיניהם ולא הלבבות [אשר בתוכם] מאומה. הם התכחשו לאותות אלוהים, ואז הקיף אותם [העונש] אשר לעגו לו.

וَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا مَا حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡقُرَىٰ وَصَرَّفۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ﴿٢٨﴾

28. ואנו אכן השמדנו את הערים אשר סביבכם, והבהרנו את האותות בדרכים שונות למען ישובו.

فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ قُرۡبَانًا ءَالِهَةَۢۖ بَلۡ ضَلُّواْ عَنۡهُمۡۚ وَذَٰلِكَ إِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٢٩﴾

29. ומדוע לא חשו לעזרתם אלה אשר לקחו לעצמם כאלים מבלעדי אלוהים, למען יקרבו אותם אליו? לא כי זנחו אותם, וזהו השקר שלהם אשר בדו מִלִּבָּם.

وَإِذۡ صَرَفۡنَآ إِلَيۡكَ نَفَرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ يَسۡتَمِعُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓاْ أَنصِتُواْۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوۡاْ إِلَىٰ قَوۡمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٣٠﴾

30. ו[זְכוֹר] עת הפנינו אליך חבורה מן ה״גִ׳נּ״ למען יקשיבו לקוראן. וכאשר הגיעו אליו אמרו: הקשיבו! וכאשר תמה קריאתו פנו אל בני עמם ובפיהם אזהרה.

قَالُواْ يَٰقَوۡمَنَآ إِنَّا سَمِعۡنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٣١﴾

31. אמרו: הוי בְּנֵי עַמֵּנוּ, אנו שמענו [דברי] ספר אשר הורד אחרי משה, מאשר את אשר לפניו, ומנחה אל האמת ואל אורח מישרים.

يَٰقَوۡمَنَآ أَجِيبُواْ دَاعِيَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُجِرۡكُم مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ﴿٣٢﴾

32. הוי בְּנֵי עַמֵּנוּ, הֵענו לקורא אל [דרך] אלוהים, והאמינו בו [למען] יכפר לכם על חטאיכם ויגן עליכם מפני עונש כואב.

وَمَن لَّا يُجِبۡ دَاعِيَ ٱللَّهِ فَلَيۡسَ بِمُعۡجِزٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَيۡسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءُۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

33. וכל אשר לא יֵעָנֶה לקורא אל [דרך] אלוהים, לא יצליח לחמוק בארץ, ולא יהיה לו מגן זולתו, והוא בתְּעִיָּה גמורה.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَلَمۡ يَعۡيَ بِخَلۡقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحۡـِۧيَ ٱلۡمَوۡتَىٰۚ بَلَىٰٓۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٣٤

34. האם לא הבחינו כי אלוהים אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ללא לאות בבריתן, יכול גם את המתים להחיות. אכן כן, הנה הוא הכל יכול.

وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيۡسَ هَٰذَا بِٱلۡحَقِّۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣٥

35. וביום אשר יוצגו הכופרים אל מול אש הַגֵּיהִנּוֹם [ויֵאָמֵר להם]: האין זאת אֱמֶת? והם יאמרו: אֻמְנָם כן, בשם אלוהים נשבעים אנו. ואז יאמר: טעֲמו, אֵפוֹא, את העונש על שהייתם כופרים.

فَٱصۡبِرۡ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلۡعَزۡمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا تَسۡتَعۡجِل لَّهُمۡۚ كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَ مَا يُوعَدُونَ لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةٗ مِّن نَّهَارِۭۚ بَلَٰغٞۚ فَهَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٣٦

36. עֲמוד בעוז רוח [אם כן], כַּאֲשֶׁר עמדו השליחים חדורי האמונה, ואל תבקש להחיש להם [את העונש], [כי] ביום אשר יראו מה שהובטח להם, ידמו לעצמם כי לא חלפה זולתי שעה אחת מהיום. בזאת תמה מסירת האזהרה, ולא יושמדו אלא המורדים.

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

סוּרַת מֻחַמַּד

مدنيَّة وآياتها ٣٩

נִתְּנָה בּאַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 39

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٢

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٖ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡ كَفَّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَأَصۡلَحَ بَالَهُمۡ ٣

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡبَٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡحَقَّ مِن رَّبِّهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمۡثَٰلَهُمۡ ٤

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ فَشُدُّواْ ٱلۡوَثَاقَ فَإِمَّا مَنَّۢا بَعۡدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلۡحَرۡبُ أَوۡزَارَهَاۚ ذَٰلِكَ وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنۡهُمۡ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَاْ

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. אלה אשר כפרו מרחיקים את האנשים מדרך אלוהים, הוא יוריד את מעשיהם לטמיון.

3. אך באשר לאלה המאמינים והעושים את הטוב והמאמינים באשר הורד על מוחמד, שהוא האמת מאת ריבונם, יְכַפֵּר להם על חטאיהם וירומם את לבם.

4. זאת כי אלה אשר כפרו נוהרים אחרי השקר, ואלה אשר האמינו הולכים אחרי האמת אשר הגיעה אליהם מאת ריבונם. [ו]כך ממשיל אלוהים לאנשים [את לִקְחֵיהֶם] בהמשלה.

5. וכאשר תפגשו את הכופרים [בשדה הקרב] הכּו על צוואריהם לפי חרב, ולאחר שתפילו אותם חללים, אִסרו אותם כבולים, [ולאחר מכן הברירה בידכם] לחון אותם או לחייבם בדמי כופר. עד

بَعۡضَكُم بِبَعۡضٖۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٥

אשר תניח המלחמה את משאי נִשְׁקהּ. ולוּ היה חפֵץ אלוהים, היה מכניעם בעצמו. אלא שרצונו הוא להעמידכם במבחן, זה מול זה. והנופלים במלחמת אלוהים, לעולם לא יוריד את מעשיהם לטמיון.

سَيَهۡدِيهِمۡ وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ٦

6. והוא אכן יוביל אותם [להצלחה] וירומם את לבּם.

وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ٧

7. ויביאם בגן העדן אשר הכּיר להם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ ٨

8. הוי המאמינים, אם תיחלצו לתמוך בדרך אלוהים; יתמוך בכם גם הוא, ויחזק את פְּעָמֵי רגליכם.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَتَعۡسٗا لَّهُمۡ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٩

9. ואולם הכופרים, גורלם אבדון, ומעשיהם לטמיון.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ١٠

10. זאת באשר מָאֲסוּ את אשר הוריד אלוהים, על-כּן הוא דן את מעשיהם לכישלון.

۞أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا ١١

11. האם לא עברו בארץ וראו מה היתה אחרית אלה אשר היו לפניהם? אלוהים השמידם כליל, ולכופרים גורל זהה.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ١٢

12. זאת כי אלוהים הוא מגן המאמינים, ולכופרים אין כל מגן.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ وَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡ ١٣

13. אכן אלוהים יביא [בבטחה] את המאמינים ואת עושי הטוב אל גנות אשר נהרות זורמים תחתיהן. ואילו הכופרים מתענגים ואוכלים כאכילת הבהמות, ואש הַגֵּיהִנּוֹם מושבם לעתיד.

وَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةٗ مِّن قَرۡيَتِكَ ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَتۡكَ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡ فَلَا نَاصِرَ لَهُمۡ ١٤

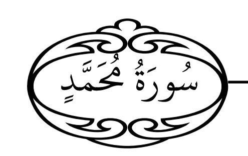
14. ומה רבות הן הערים שהן חזקות יותר בכוחן מעירך אשר גרשה אותך אל מחוצה לה, אנו השמדנו אותן ולא קם להן מושיע.

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُم ١٥

15. האם, אם כן, ישתווה זה אשר אתו מופת מאת אלוהיו, לאלה המשתבחים במעשיהם הרעים, ונוהים אחרי משְׂאות נפשותיהם.

مَّثَلُ ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ فِيهَآ أَنۡهَٰرٞ مِّن مَّآءٍ غَيۡرِ ءَاسِنٖ وَأَنۡهَٰرٞ مِّن لَّبَنٖ لَّمۡ يَتَغَيَّرۡ طَعۡمُهُۥ وَأَنۡهَٰرٞ مِّنۡ خَمۡرٖ لَّذَّةٖ لِّلشَّٰرِبِينَ وَأَنۡهَٰرٞ مِّنۡ عَسَلٖ مُّصَفّٗىۖ وَلَهُمۡ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡۖ كَمَنۡ هُوَ خَٰلِدٞ فِي ٱلنَّارِ وَسُقُواْ مَآءً حَمِيمٗا فَقَطَّعَ أَمۡعَآءَهُمۡ ١٦

16. וכזה משל גן העדן אשר הובטח ליראים: בתוכו מים זורמים ללא זוהמה, ונהרות של חלב שאינו מאבד את טעמו, ועסיס של ענבי גפן משומרים, עָרֵב לחיך השותים, ונהרות של דבש טהור. ולהם בו פרי מכל סוג ומחילה מאת ריבונם. הישָׁווּ [אלה] לאחרים השוהים בגֵּיהִנּוֹם לנצח, ויִשְׁתוּ [שם] מים רותחים שיקרעו את מֵעֵיהֶם.

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُوا۟ مِنْ عِندِكَ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٧﴾

17. ויש בהם [המתחזים כְּ] מקשיבים לדבריך, עד צאתם מלפניך, ואמרו לאלה אשר ניתן להם הידע: מה הדבר אשר אמר זה עתה? אלה הם אשר אָטַם אלוהים את ליבותיהם [והם] נוהים אחרי תאוות לבּם.

وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ﴿١٨﴾

18. אך [ביחס לאלה] אשר בחרו ללכת בדרך הישר, יוסיף אלוהים להנחותם, ויתן יראה בלבּם.

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ ﴿١٩﴾

19. ולא נותר להם אלא לצפות שתבוא עליהם "השעה" פתאום, והנה כבר באו אותותיה. ומה יועיל להם אם רק אז ייזכרו?

فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ ﴿٢٠﴾

20. דע, אם כן, כי אין אלוה מבלעדי אלוהים, ובקש מחילה על חולשותיך [האנושיות], [ובקש מחילה] למאמינים ולמאמינות, ואלוהים יודע היכן תנדדו ולהיכן תשובו.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ ٱلْمَغْشِىِّ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢١﴾

21. והמאמינים אומרים: מדוע לא הורדה "סורה" [מאת אלוהים], ועִם רדת "סורה" נחרצת בדבר הצורך להלחם, תראה את אלה אשר חֳלִי בלבּם נושאים מבטם אליך כמבט המתעלף מיראת המוות, [הנה] ארורים הֵמָּה.

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا۟ ٱللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

22. הן, ראוי יותר היה להם לשמוע בקול אלוהים, וכאשר נחרץ הדבר, הנה לוּ מלאו את אשר הבטיחו לאלוהים היה להם עדיף.

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا۟ أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

23. היתכן שכאשר יִנָּתֵן לכם שלטון [תרוצו] להשחית בארץ ותתנכרו לשְׁאֵרֵי בְּשַׂרְכֶם?

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰٓ أَبْصَـٰرَهُمْ ﴿٢٤﴾

24. [העושים זאת] הם אלה אשר קיללם אלוהים, אטם את שמיעתם ועיוור את עיניהם.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ ﴿٢٥﴾

25. ומדוע שלא יעמדו על מהות הקוראן, או שֶׁמָּא ננעלו לבותיהם [במנעולים כבים].

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَـٰرِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَى ٱلشَّيْطَـٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٦﴾

26. אכן אלה אשר נסוגו אחור לאחר שהתבררה להם דרך הישר, השטן פִּיתָּה אותם בהבטחות שווא.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ كَرِهُوا۟ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِى بَعْضِ ٱلْأَمْرِ ۖ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

27. על-כן אמרו לאלה אשר מאסו באשר הוריד אלוהים, אנו נשמע לכם בחלק מהדברים, ואלוהים יודע את אשר הם מסתירים.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَـٰرَهُمْ ﴿٢٨﴾

28. ואיכה יהיו כאשר יאסְפו המלאכים את נפשותיהם ויכו אותם על פניהם ועל אחוריהם.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُوا۟ مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ وَكَرِهُوا۟ رِضْوَٰنَهُۥ فَأَحْبَطَ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٢٩﴾

29. זאת עקב שהלכו אחרי הדבר המכעיס את אלוהים, ומאסו באשר מבטיח את רצונו, על-כן הכשיל את מעשיהם.

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخۡرِجَ ٱللَّهُ أَضۡغَٰنَهُمۡ ٣٠

30. האם חושבים אלה אשר חֳלִי בלבם כי לא יגלה אלוהים את טינתם?

وَلَوۡ نَشَآءُ لَأَرَيۡنَٰكَهُمۡ فَلَعَرَفۡتَهُم بِسِيمَٰهُمۡۚ وَلَتَعۡرِفَنَّهُمۡ فِي لَحۡنِ ٱلۡقَوۡلِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣١

31. ואם נחפוץ, נראה לך אותם, ואתה תכירם על-פי צורת פניהם, ועל-פי נימת הדיבור, ואלוהים יודע מעשיכם.

وَلَنَبۡلُوَنَّكُمۡ حَتَّىٰ نَعۡلَمَ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ مِنكُمۡ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَنَبۡلُوَاْ أَخۡبَارَكُمۡ ٣٢

32. ואכן אנו נעמיד אתכם במבחן למען נדע מי בכם נחלץ למלחמת הקודש, ומי הם עזי הרוח, וכך נבחן את דרככם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَشَآقُّواْ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَىٰ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗا وَسَيُحۡبِطُ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٣٣

33. אכן אלה הכופרים ומרחיקים [את זולתם] מדרך אלוהים, וחולקים על הנביא, לאחר שנוכחו לדעת את הדרך הישר, לא יזיקו לאלוהים במאומה, והוא יכשיל את מעשיהם.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَلَا تُبۡطِلُوٓاْ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٤

34. הוי המאמינים, צייתו לאלוהים, וצייתו לשליח, ואל תשימו לאל את מעשיכם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ مَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡ ٣٥

35. אכן אלה הכופרים ומרחיקים [את זולתם] מדרך אלוהים, וימותו בעודם כופרים, לא יסלח להם אלוהים לעולם.

فَلَا تَهِنُواْ وَتَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلسَّلۡمِ وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمۡ وَلَن يَتِرَكُمۡ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٦

36. אל תיחלשו, ואל תקראו לפשרה, כי ידכם על העליונה ואלוהים עמכם. ולא יגרע משכר מעשיכם.

إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَٰلَكُمْ ﴿٣٧﴾

37. אכן, חיי העולם הזה אינם אלא משחק ושעשועי שָׁווא, ואם תאמינו ותיראו [את אלוהים], ייתן לכם את שכרכם. ולא יבקש מכם [להוציא מִן] רכושכם [מעבר לחובת ה"זַכַּאת"].

إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا۟ وَيُخْرِجْ أَضْغَـٰنَكُمْ ﴿٣٨﴾

38. אילו היה מכביד עליכם ודורש זאת מכם, הייתם מתקמצים, והיה מעורר את טינתכם.

هَـٰٓأَنتُمْ هَـٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ ۚ وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ أَمْثَـٰلَكُم ﴿٣٩﴾

39. הנה אתם נקראים להוציא מכספכם בדרך אלוהים, ואולם יש בכם מקמצים, וכל המקמץ, מקמץ אך על עצמו. אלוהים הוא העשיר ואתם הזקוקים לו, ואם תפנו עורף, יחליפכם בעם זולתכם, והֵמָּה לא יהיו כמותכם.

سُورَةُ الفَتۡحِ

مدنيَّة وآياتها ٣٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

إِنَّا فَتَحۡنَا لَكَ فَتۡحٗا مُّبِينٗا ٢

لِّيَغۡفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكَ وَيَهۡدِيَكَ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٣

وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصۡرًا عَزِيزًا ٤

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِيمَٰنٗا مَّعَ إِيمَٰنِهِمۡۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٥

لِّيُدۡخِلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٦

סוּרַת אַלְ-פַּתְח

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 30

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הנה אנו חלקנו לך ניצחון מזהיר.

3. למען יכפר אלוהים על חולשותיך בעבר ובעתיד לבוא, וישלים את חסדו עליך, וינחה אותך בדרך מישרים.

4. ויוביל אותך אלוהים לניצחון מזהיר.

5. הוא אשר השכין את השלווה בלבבות המאמינים למען יוסיפו אמונה על אמנתם, ולאלוהים כוחות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואלוהים יודע וחכם.

6. ולמען יכניס את המאמינים ואת המאמינות אל גנים שנהרות זורמים תחתיהם, לעולמים יהיו שם, ויכפר להם על עוונותיהם, וזהו השג עצום בעיני אלוהים.

وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَلَعَنَهُمۡ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَهَنَّمَۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرٗا ٧

7. ומאידך יעניש את המתחסדים ואת המתחסדות, ואת המשתפים ואת המשתפות, החושבים רעות על אלוהים. הרעה תיסוב [ותיפול] עליהם. גאה זעם אלוהים עליהם וקיללם, והכין להם את הַגֵּיהִנּוֹם, ורע הוא אכן היעד הזה.

وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٨

8. ולאלוהים כוחות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואלוהים הוא האדיר והחכם.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ٩

9. הנה אנו שלחנוך לעֵד, ולמבשר ולמזהיר.

لِّتُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلًا ١٠

10. למען תאמינו באלוהים ובשליחו, ותסייעו בידו ותכבדוהו, ותשבחו את אלוהים יומם ולֵיל.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوۡقَ أَيۡدِيهِمۡۚ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِمَا عَٰهَدَ عَلَيۡهُ ٱللَّهَ فَسَيُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ١١

11. הנה אלה הנשבעים לך אמונים, אך לאלוהים יישבעו אמונים, יד אלוהים מעל ידיהם. על-כֵּן, כל המחלל [את שבועתו] מחלל את חובתו לעצמו, וכל המקיים את בריתו עם אלוהים, אכן יעניק לו אלוהים שכר גדול.

سَيَقُولُ لَكَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ شَغَلَتۡنَآ أَمۡوَٰلُنَا وَأَهۡلُونَا فَٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَاۚ يَقُولُونَ بِأَلۡسِنَتِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ ضَرًّا أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ نَفۡعَۢاۚ بَلۡ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرَۢا ١٢

12. יאמרו לךָ הבדואים [אשר תכננו להישאר] מאחור: עסוקים היינו בנכסינו ובבני ביתנו, בקש, אֵפוֹא, מחילה לנו. והם אומרים בפיהם את אשר אין בלבם, אֱמוֹר: ולמי תעמוד הזכות למענכם בפני אלוהים, בין אם ירצה לְהָרַע לכם או ירצה להועיל לכם? איש לא, כי אלוהים יודע את מעשיכם.

بَلۡ ظَنَنتُمۡ أَن لَّن يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهۡلِيهِمۡ أَبَدٗا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمۡ وَظَنَنتُمۡ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِ وَكُنتُمۡ قَوۡمَۢا بُورٗا ١٣

13. יתרה מזאת, אתם דמיינתם לעצמכם כי השליח והמאמינים לעולם לא ישובו אל בני ביתם, ושָׂמחתם על כך בלבכם, והעליתם מחשבות רעות, והייתם לעם אבוּד.

وَمَن لَّمۡ يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَعِيرٗا ١٤

14. ובאשר לאלה שאינם מאמינים באלוהים ובשליחו, הרי אנו הכינונו לכופרים אש להבות.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٥

15. ולאלוהים מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ, סולח לאשר יחפוץ, ומעניש את אשר יחפוץ. ואלוהים סַלָּח ורחום הוא.

سَيَقُولُ ٱلۡمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقۡتُمۡ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأۡخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعۡكُمۡۖ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُواْ كَلَٰمَ ٱللَّهِۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمۡ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبۡلُۖ فَسَيَقُولُونَ بَلۡ تَحۡسُدُونَنَاۚ بَلۡ كَانُواْ لَا يَفۡقَهُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ١٦

16. ויאמרו [אלה אשר תכננו להישאר מאחור] עם צאתכם לקחת שלל: תנו לנו ללכת אחריכם. מבקשים הם לשנות את דבר אלוהים. אֱמוֹר: לא תלכו אחרינו. כך קבע אלוהים לפני כן. ואז הם יגידו: לא [זאת האמת] כי אם אתם מקנים בנוּ. ואולם [לא כן הדבר], והאמת היא שאין הם אלא דלי הבנה.

قُل لِّلۡمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ سَتُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ قَوۡمٍ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ تُقَٰتِلُونَهُمۡ أَوۡ يُسۡلِمُونَۖ فَإِن تُطِيعُواْ يُؤۡتِكُمُ ٱللَّهُ أَجۡرًا حَسَنٗاۖ وَإِن تَتَوَلَّوۡاْ كَمَا تَوَلَّيۡتُم مِّن قَبۡلُ يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٧

17. אֱמוֹר לערביי המדבר [אשר תכננו להישאר] מאחור: אתם אכן תיקָראוּ [להלחם נגד] עַם [אנשי] עוז קשים, [אתם] תלחמו בהם עד אשר יִכָּנְעוּ, ואז אם תצייתו יגמול לכם אלוהים בטוב. ואם תפנו עורף כפי שפניתם עורף מקודם, יעניש אתכם עונש מכאיב.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبۡهُ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٨

18. לא על העיוור אָשָׁם, ולא על הפיסח אָשָׁם, ולא על החולה אָשָׁם [אם לא יקומו למלחמה], וכל הנשמע לאלוהים ולשליחו יביאהו אל גנות שנהרות זורמים תחתיהם. וכל המפנה עורף יענישנו עונש מכאיב.

۞لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمۡ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَثَٰبَهُمۡ فَتۡحٗا قَرِيبٗا ١٩

19. אכן נחה דעת אלוהים מן המאמינים בעת הישבעם אמונים לך תחת העץ, והוא ידע את אשר בלבם והוריד את השלווה עליהם, וגמל להם [בהבטחת] נצחון קרוב.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةٗ يَأۡخُذُونَهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ٢٠

20. ושלל רב יפול בידם. [הנה] אלוהים רב כח הוא וחכם.

وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةٗ تَأۡخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمۡ هَٰذِهِۦ وَكَفَّ أَيۡدِيَ ٱلنَّاسِ عَنكُمۡ وَلِتَكُونَ ءَايَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ وَيَهۡدِيَكُمۡ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٢١

21. אלוהים הבטיחכם שלל רב שיפול בידיכם, והקדים לתת לכם אותו, והשיב את יְדֵי האנשים מעליכם. [זאת] למען יהיה אות למאמינים, ולמען ינחה אתכם באורח מישרים.

وَأُخۡرَىٰ لَمۡ تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهَا قَدۡ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢٢

22. ואלוהים [הבטיחכם הבטחה] נוספת שטרם יכולתם להשיגה, כבר השיגה אלוהים, ואלוהים הוא הכל יכול.

وَلَوۡ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوَلَّوُاْ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٢٣

23. ואילו נלחמו בכם הכופרים, היו נסוגים לאחור, ולא ימצאו להם מגן ולא מושיע.

سُنَّةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا ٢٤

24. כזאת היא דרך אלוהים מאז ומעולם, ולעולם לא תמצא לדרך אלוהים תמורה כלשהי.

وَهُوَ ٱلَّذِي كَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ عَنۡهُم بِبَطۡنِ مَكَّةَ مِنۢ بَعۡدِ أَنۡ أَظۡفَرَكُمۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ٢٥

25. והוא אשר השיב את ידיהם מעליכם, ואת ידיכם מעליהם, בְּעֵמֶק מֶכָּה, לאחר שהגביר אתכם עליהם. ואת מעשיכם אלוהים רואה.

هُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ وَٱلۡهَدۡيَ مَعۡكُوفًا أَن يَبۡلُغَ مَحِلَّهُۥۚ وَلَوۡلَا رِجَالٞ مُّؤۡمِنُونَ وَنِسَآءٞ مُّؤۡمِنَٰتٞ لَّمۡ تَعۡلَمُوهُمۡ أَن تَطَـُٔوهُمۡ فَتُصِيبَكُم مِّنۡهُم مَّعَرَّةُۢ بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ لِّيُدۡخِلَ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ لَوۡ تَزَيَّلُواْ لَعَذَّبۡنَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ٢٦

26. הם אשר כפרו ומנעו אתכם מלבוא אל המסגד הקדוש, ועצרו את בהמות הזבח, ומנעו את הגעתן למקום הקרבתן. ולולא אנשים מאמינים ונשים מאמינות אשר לא הכרתם, הייתם עלולים לפגוע בהם. וכך היה נגרם לכם עוון מבלי שתדעו [זאת], למען יפרושׂ אלוהים את רחמיו על אשר יחפוץ. ואילו היו נפרדים [מן הכופרים] היינו מענישים את אשר כפרו עונש מכאיב.

إِذۡ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَلۡزَمَهُمۡ كَلِمَةَ ٱلتَّقۡوَىٰ وَكَانُوٓاْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهۡلَهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٢٧

27. כאשר הכופרים שִׁלהבו את לבותיהם בקנאות, קנאות ה"ג'אהלייה", ואז הוריד אלוהים מטעמו את השלווה על שליחו ועל המאמינים, וקרא להם לְדַבֵּק בעקרונות האמונה; שהם הזכאים להם והראויים להם מכל. ואלוהים הכל יודע.

لَّقَدۡ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءۡيَا بِٱلۡحَقِّۖ لَتَدۡخُلُنَّ ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمۡ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَۖ فَعَلِمَ مَا لَمۡ تَعۡلَمُواْ فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ فَتۡحٗا قَرِيبًا ٢٨

28. אלוהים, אכן מילא לשליחו את החזון [אשר הראה לוֹ לֵאמוֹר]: בוא תבואו אל המסגד הקדוש אם ירצה אלוהים בבטחון, [חלקכם] בגילוח ראש, ואחרים עם שיער גזוז, [ואתם] לא תיראו. ואלוהים ידע את אשר לא ידעתם, וקבע לכם מלבד זה ניצחון קרוב.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ٢٩

29. הנה הוא אשר שלח את שליחו ועִמּוֹ הדרך הישר ודת האמת, למען תגבר על הדתות כולן ודי[ינו] באלוהים כעד.

مُّحَمَّدٞ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمۡ فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِۚ وَمَثَلُهُمۡ فِي ٱلۡإِنجِيلِ كَزَرۡعٍ أَخۡرَجَ شَطۡـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسۡتَغۡلَظَ فَٱسۡتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعۡجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلۡكُفَّارَۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَٰتِ مِنۡهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمَۢا ٣٠

30. מוחמד הוא שליח אלוהים, ואלה אשר אתו קשים נגד הכופרים, ורחומים בינם לבין עצמם. [כך] שאתה תראה אותם כּורעים ומשתחווים [בתפילה], ומבקשים חסד מאת אלוהים ושביעות רצון, סימני הסגידה ניכרים בפניהם. לזאת נמשלו בתורה ובאֵוַנְגֶּלְיוֹן. הם נמשלו לזרע אשר הוציא את גבעולו, וְטִפֵּחַ אוֹתוֹ עַד שֶׁעָבָה ונישא על קנהו, משמח את הזורעים, ומרגיז את הכופרים. ואלוהים הבטיח למאמינים והעושים את הטוב מחילה ושכר רב.

سُورَةُ الحُجُرَاتِ

مدنيَّة وآياتها ١٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَرۡفَعُوٓاْ أَصۡوَٰتَكُمۡ فَوۡقَ صَوۡتِ ٱلنَّبِيِّ وَلَا تَجۡهَرُواْ لَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ كَجَهۡرِ بَعۡضِكُمۡ لِبَعۡضٍ أَن تَحۡبَطَ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ٣

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصۡوَٰتَهُمۡ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمۡتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡ لِلتَّقۡوَىٰۚ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٌ ٤

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلۡحُجُرَٰتِ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ٥

وَلَوۡ أَنَّهُمۡ صَبَرُواْ حَتَّىٰ تَخۡرُجَ إِلَيۡهِمۡ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٦

סוּרַת אַל-חֻגֻ׳ראת

נִתְּנָה באַל-מַדינָה, וּפְסוּקֶיהָ 19

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי המאמינים, אל תקדימו את אלוהים ואת שליחו, וִיראוּ את אלוהים; הנה אלוהים שומע ויודע.

3. הוי המאמינים, אל תרימו קולכם מעל לקול הנביא, ואל תדברו אליו בקול רם, כמו שאתם מרימים קולכם איש על רעהו, פֶּן ירדו מעשיכם לכִשלון ומבלי שתחושו.

4. אכן, אלה המורידים את קולם בפני שליח האלוהים הם אלה אשר טיהֵר אלוהים את לְבותיהם ויִעֲדם ליושר, שמורים להם מחילה ושכר רב.

5. אכן, אלה הקוראים אליך מאחורי החדרים [של נשותיך], רובם חסרי שפיות דעת.

6. ולוּ האריכו רוחם עד אשר תצא אליהם, עדיף היה להם, ואלוהים סַלָּח ורחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن جَآءَكُمۡ فَاسِقُۢ بِنَبَإٖ فَتَبَيَّنُوٓاْ أَن تُصِيبُواْ قَوۡمَۢا بِجَهَٰلَةٖ فَتُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَا فَعَلۡتُمۡ نَٰدِمِينَ ٧

7. הוי המאמינים, אם יביא אליכם איש מופקר שמועה [כלשהי], בָּרְרוּ את עִנְיָנהּ בקפידה, פֶּן תִפְגעו באנשים מבלי דעת, ואז תתחרטו על אשר עוללתם.

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ فِيكُمۡ رَسُولَ ٱللَّهِۚ لَوۡ يُطِيعُكُمۡ فِي كَثِيرٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ لَعَنِتُّمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِي قُلُوبِكُمۡ وَكَرَّهَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكُفۡرَ وَٱلۡفُسُوقَ وَٱلۡعِصۡيَانَۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ ٨

8. וּדְעו שבינכם [יושב] שליח אלוהים, אילו נשמע לכם בעניינים רבים הייתם נקלעים לדאגה, אולם אלוהים חיבֵּב עליכם את האמונה, ונתן שלבותיכם ישתבחו בה, והמאיס עליכם את הכפירה, את הרִשעות ואת המֶרי, ואלה הֵמָּה ישרי הדרך.

فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعۡمَةٗۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٩

9. [וזאת] בברכת אלוהים ובחסדו, ואלוהים יודע כל וחכם.

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱقۡتَتَلُواْ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَاۖ فَإِنۢ بَغَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا عَلَى ٱلۡأُخۡرَىٰ فَقَٰتِلُواْ ٱلَّتِي تَبۡغِي حَتَّىٰ تَفِيٓءَ إِلَىٰٓ أَمۡرِ ٱللَّهِۚ فَإِن فَآءَتۡ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَا بِٱلۡعَدۡلِ وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ١٠

10. ואם שתי קבוצות מן המאמינים יריבו, עשו שלום ביניהן, ואם תתנכל אחת מהן לשנייה, הילחמו במתנכלת עד אשר תסכים לקבל את צַו אלוהים. וכאשר תסכים, השלימו ביניהן את השלום ביושר, ועשו צדק. הנה אלוהים אוהב את עושי הצדק.

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِخۡوَةٞ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَ أَخَوَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١١

11. המאמינים אחים הם, השלימו, אֵפוֹא, בין אחיכם, וִיראוּ את אלוהים למען תרוּחמו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُونُواْ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَلَا نِسَآءٞ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهُنَّۖ وَلَا تَلۡمِزُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِۖ بِئۡسَ ٱلِٱسۡمُ ٱلۡفُسُوقُ بَعۡدَ ٱلۡإِيمَٰنِۚ وَمَن لَّمۡ يَتُبۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ١٢

12. הוי המאמינים, אל ילעגו אנשים [מכם] לאנשים אחרים, שמא טובים האחרים מהם, ולא נשים [מכם] לנשים אחרות, שמא טובות האחרות מהן. ואל תוציאו דִבָּה, איש על רעהו, ואל תכנו איש את רעהו בשמות גנאי- מה רע [הדבר] לכנות [את האחר] בשם גנאי בעוד שמאמין היה. וכל אלה שאינם חוזרים בהם [ומתחרטים], הנה הֵמָּה הפושעים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجۡتَنِبُواْ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعۡضَ ٱلظَّنِّ إِثۡمٞۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغۡتَب بَّعۡضُكُم بَعۡضًاۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمۡ أَن يَأۡكُلَ لَحۡمَ أَخِيهِ مَيۡتٗا فَكَرِهۡتُمُوهُۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٞ رَّحِيمٞ ١٣

13. הוי המאמינים, אל תרבו לחשוד, כי החשדנות לעתים חֵטְא היא. ואל תביאו דִבָּה איש על רעהו, ואל תרכלו. האם ייטָב לאיש מכם לאכול את בשר אחיו המת? אכן לא תרצו בכך! וִירְאוּ את אלוהים, הנה אלוהים מקבל את [ה]שבים אליו והוא [ה] רחוּם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ١٤

14. הוי האנשים, הנה אנו יצרנו אתכם מזכר ונקבה, ועשינו אתכם עמים ושבטים למען תכירו זה את זה. אכן המכובד מכולכם בעיני אלוהים [הוא] הַיְרֵא שָׁמַיִם. הנה אלוהים יודע ובקי [בכל].

۞قَالَتِ ٱلۡأَعۡرَابُ ءَامَنَّاۖ قُل لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ وَلَٰكِن قُولُوٓاْ أَسۡلَمۡنَا وَلَمَّا يَدۡخُلِ ٱلۡإِيمَٰنُ فِي قُلُوبِكُمۡۖ وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتۡكُم مِّنۡ أَعۡمَٰلِكُمۡ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٥

15. ערביי המדבר אמרו: [הנה] מאמינים אנו, אֱמֹר: אינכם מאמינים [עדיין], ואולם אִמְרוּ: מתמסרים אנו, כי טרם חדרה האמונה ללבכם; אך אם תצייתו לאלוהים ולשליחו, לא יגרע ממעשיכם דבר. אכן אלוהים סַלָּח ורחוּם.

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمۡ يَرۡتَابُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ١٦

16. אכן המאמינים הם רק אלה אשר האמינו באלוהים ובשליחו, ולא פקפקו, [כי אם] קמו והשקיעו [במלחמת קודש] את רכושם ואת עצמם למען אלוהים. ואלה הם הנאמנים.

قُلۡ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمۡ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٧

17. אֱמֹר: האם רצונכם לגלות לאלוהים את [סוד] אמונתכם? הן אלוהים יודע כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ. ואלוהים מקיף בדעתו כל דבר.

يَمُنُّونَ عَلَيۡكَ أَنۡ أَسۡلَمُواْۖ قُل لَّا تَمُنُّواْ عَلَيَّ إِسۡلَٰمَكُمۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ عَلَيۡكُمۡ أَنۡ هَدَىٰكُمۡ لِلۡإِيمَٰنِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٨

18. מתפארים עליך בחסדם כי האמינו- אֱמֹר: אל תתפארו עלי באמונתכם, כי אם זהו אלוהים אשר כלל אתכם בחסדו והנחה אתכם מישרים לאמונה, אם אכן אנשי צדק אתם.

إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٩

19. אלוהים יודע את נִסְתָּרוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, ואת מעשיכם אלוהים רואה.

سُورَةُ قٓ

مَكِّيَّة وآياتها ٤٦

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 46

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

قٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡمَجِيدِ ٢

بَلۡ عَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡ فَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَيۡءٌ عَجِيبٌ ٣

أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗاۖ ذَٰلِكَ رَجۡعُۢ بَعِيدٞ ٤

قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظُۢ ٥

بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ فَهُمۡ فِيٓ أَمۡرٖ مَّرِيجٍ ٦

أَفَلَمۡ يَنظُرُوٓاْ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوۡقَهُمۡ كَيۡفَ بَنَيۡنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٖ ٧

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. קאף - נשבע אני בקוראן המפואר [הזה] [כהוכחה שיום תחיית המתים בוא יבוא].

3. אך הם תמהו כי בא אליהם מזהיר מקרבם, והכופרים אמרו: [אכן] זהו דבר תָּמוּהַּ.

4. האם לאחר מותנו והיותנו לעפר [נקום שוב לתחייה]? שיבָה כזאת אינה אפשרית.

5. אכן יודעים אנו את אשר תְּכַלֶּה האדמה מהם, וְעִמָּנוּ ספר מהימן.

6. יתרה מזאת, הם הכחישו את האמת בבואה אליהם, ועל-כן הם במבוכה.

7. האינם מתבוננים בַּשָּׁמַיִם מעליהם, כיצד הקימונו וקישטנו אותם ואין בהם פְּגָם?

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَـٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍۢ ﴿٨﴾

8. ואת הארץ פרשנו וקבענו בה הרים [כיתדות] איתנים, והצמחנו בה כל מין נאה.

تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍۢ ﴿٩﴾

9. על מנת שיתבונן ויזכור כל עבד [השואף] לחזור בתשובה.

وَنَزَّلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً مُّبَـٰرَكًا فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ جَنَّـٰتٍ وَحَبَّ ٱلْحَصِيدِ ﴿١٠﴾

10. והורדנו מן הַשָּׁמַיִם מים מבורכים [בשפע] והצמחנו בהם גַּנּוֹת ויבולי דגן.

وَٱلنَّخْلَ بَاسِقَـٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ﴿١١﴾

11. ועצי תמר נישאים, וּפִקִיעֵיהֶם מוצקים והדוקים.

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلْخُرُوجُ ﴿١٢﴾

12. [כל זה] אספקה [וציוד] לעובדים [אותנו], ובמים החיינו ארץ מתה, וכזאת תהיה תחיית המתים.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَـٰبُ ٱلرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٣﴾

13. ולפניהם התכחשו [לאמת] בני עם נח, וכן "בַּעֲלֵי הַבְּאֵר" ובני שבט "תַ׳מוּד".

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَٰنُ لُوطٍ ﴿١٤﴾

14. וכן "בני עאד", ופרעה ואנשי לוֹט.

وَأَصْحَـٰبُ ٱلْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

15. ואנשי "אל-אַיְכַּה" [אנשי מִדְיָן עובדי עץ ה"אַיְכּ"] ובני עמו של "תֻבַּע"- כולם התכחשו ל[אזהרות] השליחים, ואז התקיימה אזהרתי.

أَفَعَيِينَا بِٱلْخَلْقِ ٱلْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِى لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

16. האם עָיֵפְנוּ בבריאה הראשונה? אדרבה, כי אם הם במבוכה בִּדְבָר בריאה חדשה.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ وَنَعۡلَمُ مَا تُوَسۡوِسُ بِهِۦ نَفۡسُهُۥۖ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنۡ حَبۡلِ ٱلۡوَرِيدِ ١٧

17. אכן בראנו את האדם, ויודעים אנו את אשר תלחש לו נפשו, ואנו קרובים אליו מווריד הצוואר.

إِذۡ يَتَلَقَّى ٱلۡمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٞ ١٨

18. כאשר מתעדים שני המלאכים [כל דבר שיֵאָמֵר] כשהם יושבים לימינו ולשמאלו.

مَّا يَلۡفِظُ مِن قَوۡلٍ إِلَّا لَدَيۡهِ رَقِيبٌ عَتِيدٞ ١٩

19. ואין [הוא] מוציא הגה מבלי שיעמוד לצידו המלאך המשגיח המוכן לתעד [את דבריו].

وَجَآءَتۡ سَكۡرَةُ ٱلۡمَوۡتِ بِٱلۡحَقِّۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنۡهُ تَحِيدُ ٢٠

20. ו[הנה] הגיעו ייסורי הגסיסה בשעת אמת, וזהו הדבר אשר ביקשת לחמוק ממנו.

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِۚ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡوَعِيدِ ٢١

21. ויִתָּקַע בשופר, זֶהוּ יום הדין.

وَجَآءَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّعَهَا سَآئِقٞ وَشَهِيدٞ ٢٢

22. ואז תבוא כל נפש ועִמָּה [מלאך] מוביל ו[מלאך כְּ]מעיד.

لَّقَدۡ كُنتَ فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا فَكَشَفۡنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلۡيَوۡمَ حَدِيدٞ ٢٣

23. [ויֵאָמֵר לאדם]: אכן לא נתתָ את דעתך על כך. והיום גָּלִינו את עֵינֶיךָ, והנה חד היום מבטך [וְחודר].

وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ٢٤

24. ואמר [המלאך] הַמְּלַוֶּה אותו: הנה הרישום המוכן בידי.

أَلۡقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٖ ٢٥

25. [ויאמר אלוהים לשני המלאכים המלווים אותו]: השליכו שניכם אל [תוך] הַגֵּיהִנּוֹם כל כופר מושבע וקשה עורף.

مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٖ مُّرِيبٍ ٢٦

26. מונע [מעשה טוב], תוֹקְפָּן ומעורר חשד.

ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَأَلۡقِيَاهُ فِي ٱلۡعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ٢٧

27. אשר יצר [לעצמו] מלבד אלוהים אלוהַ אחֵר, [על-כן] השליכו אותו [שניכם] אל תוך העינוי הקשה.

۞قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطۡغَيۡتُهُۥ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ٢٨

28. אמר חבר דרכּו: אלוהינו, לא [אני] התעיתי אותו [כי אם] הוא עצמו היה בְּתְעִיָּה מרחיקת לכת.

قَالَ لَا تَخۡتَصِمُواْ لَدَيَّ وَقَدۡ قَدَّمۡتُ إِلَيۡكُم بِٱلۡوَعِيدِ ٢٩

29. אמר [אלוהים]: אל תריבו לפָנַי [לאחר] שהזהרתיכם מראש.

مَا يُبَدَّلُ ٱلۡقَوۡلُ لَدَيَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٣٠

30. את דברַי לא ניתן לשנות, ואין אני עושק את הבריות.

يَوۡمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمۡتَلَأۡتِ وَتَقُولُ هَلۡ مِن مَّزِيدٖ ٣١

31. ביום [ההוא] נשאל את גֵּיהִנּוֹם: האם מלאה את? והיא תענה: האם יש עוד?

وَأُزۡلِفَتِ ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ غَيۡرَ بَعِيدٍ ٣٢

32. וגן עדן יקורב אל היְּראים, ולא ירחק מהם עוד.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٖ ٣٣

33. הנה זה אשר הובטח לכם; [והובטח] לכל החוזר לאלוהים תדיר, והנשמר לנפשו.

مَّنۡ خَشِيَ ٱلرَّحۡمَٰنَ بِٱلۡغَيۡبِ وَجَآءَ بِقَلۡبٖ مُّنِيبٍ ٣٤

34. הַיָּרֵא את הרחמן בסתר, ומגיע אליו בלב [מלא] כניעה וחרטה.

ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَٰمٖۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡخُلُودِ ٣٥

35. בוא אל [גן העדן] בשלום, [הנה] זהו יום [השהות] הנצחית.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيۡنَا مَزِيدٞ ﴿٣٥﴾

36. ולהם בתוכו כל אשר ירצו, וברשותנו כמות הגונה ויותר.

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هُمۡ أَشَدُّ مِنۡهُم بَطۡشٗا فَنَقَّبُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ هَلۡ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. ודורות רבים השמדנו לפניהם, שהיו חזקים מהם בכוחם [וכאשר הִגִּיעָה עת הענישה] החלו לתור בארץ לחפש מפלט. אך האם היה להם מפלט כלשהו?

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكۡرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلۡبٌ أَوۡ أَلۡقَى ٱلسَّمۡعَ وَهُوَ شَهِيدٞ ﴿٣٧﴾

38. אכן [קיימת] בזאת אזהרה לכל אשר לו [תבונה] בלב, מטה אוזן ונכון [להבין].

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٖ ﴿٣٨﴾

39. ואנו אֻמְנָם בראנו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ ואת אשר ביניהם בששה מחזורים, ולא פקדה אותנו לֵאות [כלשהי].

فَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ طُلُوعِ ٱلشَّمۡسِ وَقَبۡلَ ٱلۡغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

40. על-כן שָׂא בסבלנות את דבריהם, ושַׁבֵּחַ והַלֵּל את אלוהֶיךָ לפני עלות השמש ולפני השקיעה.

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَأَدۡبَٰرَ ٱلسُّجُودِ ﴿٤٠﴾

41. ובחלקים מן הלילה [קום] לשבחו, ובתום ההשתחווּת.

وَٱسۡتَمِعۡ يَوۡمَ يُنَادِ ٱلۡمُنَادِ مِن مَّكَانٖ قَرِيبٖ ﴿٤١﴾

42. והַטֵּה אוזן ליום בוא יקרא הקורא ממקום קרוב.

يَوۡمَ يَسۡمَعُونَ ٱلصَّيۡحَةَ بِٱلۡحَقِّۚ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

43. ביום בו ישמעו את הצעקה הבלתי נמנעת, זהו יום היציאה [מן הקבר].

إِنَّا نَحۡنُ نُحۡيِۦ وَنُمِيتُ وَإِلَيۡنَا ٱلۡمَصِيرُ ٤٤

44. אכן אנו המחיים ואנו הממיתים, ואלינו הדרך לשוב.

يَوۡمَ تَشَقَّقُ ٱلۡأَرۡضُ عَنۡهُمۡ سِرَاعٗاۚ ذَٰلِكَ حَشۡرٌ عَلَيۡنَا يَسِيرٞ ٤٥

45. ביום אשר תיבָּקַע הארץ מעליהם לפתע, [אכן] קלה עלינו המשימה לאסוף אותם שוב.

نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَقُولُونَۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِجَبَّارٖۖ فَذَكِّرۡ بِٱلۡقُرۡءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ٤٦

46. אנו מודעים [מכל] למה שהם אומרים, ואין עתה כופה עליהם את האמונה. על-כן הַזְהֵר בקוראן כל הירֵא מפני אזהרתי.

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

مَكِّيَّة وآياتها ٦١

סוּרַת אַל-ד׳אריאת

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 61

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ ذَرۡوٗا ٢

2. אשבע בזורות זְרִיָּה.

فَٱلۡحَٰمِلَٰتِ وِقۡرٗا ٣

3. ובנושאות נֶטֶל.

فَٱلۡجَٰرِيَٰتِ يُسۡرٗا ٤

4. ובשטות בקלילוּת.

فَٱلۡمُقَسِّمَٰتِ أَمۡرًا ٥

5. ובמפיצות את הפקודות.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٞ ٦

6. אכן - כל אשר הובטח לכם; אמת הוא.

وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٞ ٧

7. ו[יום] הדין אכן; בוא יבוא.

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡحُبُكِ ٨

8. ואשבע בַּשָּׁמַיִם ובשביליהם.

إِنَّكُمۡ لَفِي قَوۡلٖ مُّخۡتَلِفٖ ٩

9. אכן דבריכם [בענין מוחמד הנביא] מנוגדים.

يُؤۡفَكُ عَنۡهُ مَنۡ أُفِكَ ١٠

10. ולא יורחק ממנו אלה הרוחק מן האמת.

قُتِلَ ٱلْخَرَّٰصُونَ ﴿١١﴾	11. מקוללים הם השקרנים.
ٱلَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾	12. השוקעים בתהום הבערות.
يَسْـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٣﴾	13. [והם] שואלים: מתי יום הדין?
يَوْمَ هُمْ عَلَى ٱلنَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾	14. [אֱמֹר]: יהיה זה היום אשר בו יְעוּנוּ בעינויי האש.
ذُوقُوا۟ فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾	15. [ויֵאָמֵר להם]: טִעֲמו את עינוייכם, זה היום אשר ביקשתם להחיש.
إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾	16. [אך] היראים את אלוהים הינם בגנים ועל מעיינות מים.
ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾	17. נהנים מאשר חָלַק להם ריבונם, על היותם לפנים מיטיבים.
كَانُوا۟ قَلِيلًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾	18. והם מעט מאוד [נהנו] משינת הלילה.
وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾	19. ועם [עליית] השחר הם [קמים] לבקש סליחה [ומחילה].
وَفِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾	20. ובהונם חלק [קצוב] למבקש חֶסֶד ולאֶבְיוֹן.
وَفِى ٱلْأَرْضِ ءَايَٰتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾	21. ובארץ אותות לבוטחים באמונתם.
وَفِىٓ أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾	22. [וכן גם] בתוככי עצמכם. האם לא תתבוננו?

وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

23. וּבַשָּׁמַיִם מקור פרנסתכם, וכל אשר יובטח לכם.

فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِنَّهُۥ لَحَقّٞ مِّثۡلَ مَآ أَنَّكُمۡ تَنطِقُونَ ﴿٢٤﴾

24. ו-[על-כֵּן] נשבע אני בריבון הַשָּׁמַיִם והארץ, כי אכן זוהי האמת כפי שאתם הוגים.

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ﴿٢٥﴾

25. האם הִגִּיעַ אל משמע אוזניך דבר אורחי אברהם הנכבדים?

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ﴿٢٦﴾

26. עת באו אליו ואמרו: שלום, אמר: שלום [עליכם], [כשהוא אומר בלבו]: אנשים נוכרים [אלה].

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجۡلٖ سَمِينٖ ﴿٢٧﴾

27. ויצא בסתר אל משק ביתו והביא עגל מלא בריא [ובריא].

فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيۡهِمۡ قَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ﴿٢٨﴾

28. והגיש אותו [צלוי] אליהם, ואמר: הלא תושיטו יד לאכול?

فَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ﴿٢٩﴾

29. והוא חש פחד מפניהם; [אז] הם אמרו: אל תירא. ובשרו לו על בן [חכם] ויודע.

فَأَقۡبَلَتِ ٱمۡرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٖ فَصَكَّتۡ وَجۡهَهَا وَقَالَتۡ عَجُوزٌ عَقِيمٞ ﴿٣٠﴾

30. ואז ניגשה אשתו בצווחה, סטרה על פניה ואמרה: זקנה ועקרה [אני].

قَالُواْ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٣١﴾

31. אָמְרוּ: [אף על פי כן] כה אמר אלוהַיִךְ; הנה הוא החכם והיודע.

۞قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣٢

32. אמר [אברהם]: ועתה, מהו הענין החשוב שאתם נושאים אתכם, שליחים מכובדים?

قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ ٣٣

33. אָמְרוּ: אנו נשלחנו אל עַם חוטאים.

لِنُرۡسِلَ عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن طِينٖ ٣٤

34. להטיל עליהם אבני חֵמָר.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلۡمُسۡرِفِينَ ٣٥

35. מסומנות בתָו אלוהיךָ, עבור המשחיתים.

فَأَخۡرَجۡنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٣٦

36. והוצאנו כל אשר היו שם מן המאמינים.

فَمَا وَجَدۡنَا فِيهَا غَيۡرَ بَيۡتٖ مِّنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٣٧

37. אך לא מצאנו שם זולתי בית אחד לאנשים מתמסרים.

وَتَرَكۡنَا فِيهَآ ءَايَةٗ لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٣٨

38. והשארנו בה אות ליראים מפני העונש הקשה.

وَفِي مُوسَىٰٓ إِذۡ أَرۡسَلۡنَٰهُ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ٣٩

39. וגם בסיפור משה [צפון לכם אות] עת שלחנו אותו לפרעה ועִמּוֹ הוכחה ברורה.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكۡنِهِۦ وَقَالَ سَٰحِرٌ أَوۡ مَجۡنُونٞ ٤٠

40. ואולם [פרעה] הפנה לו עורף [כשהוא מתגאה] בכוחותיו, ואמר: [אין זה אלא] מכשף או מטורף.

فَأَخَذۡنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٞ ٤١

41. על-כן אנו תקפנו את פרעה ואת חייליו והשלכנו אותם בים, ועליו האשמה.

وَفِي عَادٍ إِذۡ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلۡعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

42. וכן בסיפור "בני עאד" היה אות, כאשר שלחנו עליהם את הרוח ההרסנית.

مَا تَذَرُ مِن شَيۡءٍ أَتَتۡ عَلَيۡهِ إِلَّا جَعَلَتۡهُ كَٱلرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

43. אשר לא תשאיר דבר אשר תעבור עליו מבלי שתהפוך אותו כעצם רקוב.

وَفِي ثَمُودَ إِذۡ قِيلَ لَهُمۡ تَمَتَّعُواْ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿٤٤﴾

44. וכן [את היה בסיפורם של שבט] "תַ׳מוּד", כאשר נאמר להם: התענגו לזמן מה.

فَعَتَوۡاْ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِمۡ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَهُمۡ يَنظُرُونَ ﴿٤٥﴾

45. אך הם מרדו נגד צַו ריבונם ביהירות. על-כֵּן היכתה בהם סופת הרעמים ועיניהם רואות.

فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مِن قِيَامٖ وَمَا كَانُواْ مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

46. ולא היה בהם כּוח לקום, ולא היכולת להושיע לעצמם.

وَقَوۡمَ نُوحٖ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ﴿٤٧﴾

47. ואת עם נֹח [השמדנו] קודם לכן, הנה הם עם פושעים היו.

وَٱلسَّمَآءَ بَنَيۡنَٰهَا بِأَيۡيْدٖ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

48. ואת הַשָּׁמַיִם בנינו בעוצמת ידינו, אכן רב הוא כּוֹחֵנוּ.

وَٱلۡأَرۡضَ فَرَشۡنَٰهَا فَنِعۡمَ ٱلۡمَٰهِدُونَ ﴿٤٩﴾

49. ואת הארץ פרשׂנו, ואכן היטבנו להציעה.

وَمِن كُلِّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَا زَوۡجَيۡنِ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

50. ומכל דבר בראנו צמד [זוגות מינים] למען תיזכרו.

فَفِرُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۖ إِنِّي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ٥١

51. אוצו, אם כן, לחֲסוּת אלוהים, הנני מזהיר גלוי לכם ממנו.

وَلَا تَجۡعَلُواْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۖ إِنِّي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ٥٢

52. ואל תעשו לכם אלוהַ מבלעדי אלוהים, הנני מזהיר גלוי לכם מפניו.

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُواْ سَاحِرٌ أَوۡ مَجۡنُونٌ ٥٣

53. כזאת היה, [הוי מוחמד!]; לא בא אל אלה אשר היו לפניהם שליח אשר לא אמרו [עליו] מכשף או מטורף.

أَتَوَاصَوۡاْ بِهِۦۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ٥٤

54. האם ציוו איש לרעהו על הענין הזה? לא, כי אם עַם רשעים הֵמָּה.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَآ أَنتَ بِمَلُومٖ ٥٥

55. לכן, רְחַק מהם, ואין אתה אשם במעשיהם.

وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٦

56. ו[הַמְשֵך] להטיף להם, כי אכן מועילה ההטפה למאמינים.

وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ٥٧

57. ולא בראתי את ה״ג׳נ״ ואת בני האדם כי אם למען יעבדוני.

مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٖ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطۡعِمُونِ ٥٨

58. ואין אני רוצה מהם מִחְיָה, ואין אני רוצה כי יאכילוני.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ ٥٩

59. אכן אלוהים הוא המפרנס בעל הכּוֹח האדיר.

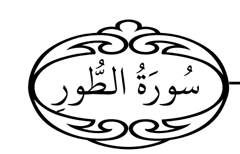
فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبٗا مِّثۡلَ ذَنُوبِ أَصۡحَٰبِهِمۡ فَلَا يَسۡتَعۡجِلُونِ ٦٠

60. על בני העוולה רובצת אשמה כאשמת קודמיהם. על-כן אל יאיצו בי [להחיש את העונש].

فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوۡمِهِمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٦١

61. לכן, אוי להם אלה אשר כפרו מפני היום אשר יועד להם.

סוּרַת
אַל-טוּר

سُورَةُ الطُّورِ

مَكِّيَّة وآياتها ٥٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلطُّورِ ٢

وَكِتَٰبٖ مَّسۡطُورٖ ٣

فِي رَقّٖ مَّنشُورٖ ٤

وَٱلۡبَيۡتِ ٱلۡمَعۡمُورِ ٥

وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ٦

وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ٧

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٞ ٨

مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٖ ٩

يَوۡمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوۡرٗا ١٠

وَتَسِيرُ ٱلۡجِبَالُ سَيۡرٗا ١١

فَوَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٢

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 50

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בהר [סיני];

3. ובספר הרשום;

4. על קלף פרוש;

5. ובבית הפתוח [הַנּוֹשָׁב];

6. ובתקרה הגבוהה;

7. ובים הגואה;

8. כי העונש מאת אלוהיךָ בוא יבוא.

9. ולא ימנע בעדו דבר.

10. ביום שהַשָּׁמַיִם ינועו ברעידה;

11. וההרים יעברו בחופזה;

12. אוי להם למתכחשים, באותו יום;

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٖ يَلۡعَبُونَ ١٣

13. המשתעשעים בתקוות שווא.

يَوۡمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ١٤

14. ביום ההוא אשר יִידָּחקו אל אש הַגֵּיהִנּוֹם בעוצמה [רבה].

هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٥

15. [הנה] זאת האש אשר הייתם מתכחשים לה.

أَفَسِحۡرٌ هَٰذَآ أَمۡ أَنتُمۡ لَا تُبۡصِرُونَ ١٦

16. הַאֻמְנָם מעשה כישוף הוא זה, או שמא [אבד מאור עיניכם] מראותה?

ٱصۡلَوۡهَا فَٱصۡبِرُوٓاْ أَوۡ لَا تَصۡبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٧

17. הִיצָּלוּ בה, ובין אם תעמדו באורך רוח ובין אם לאו, אחת היא לכם- אין שכרכם אלא כפי פועלכם.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَعِيمٖ ١٨

18. אכן, יראי אלוהים בגנות ובמנעמים הֵמָּה;

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ وَوَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ١٩

19. מתענגים על אשר חלק להם רִבּוֹנָם, והוא אשר יצילם מעינויי האש.

كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٠

20. אִכְלוּ וּשְׁתוּ בהנאה תמורת אשר נהגתם לעשות.

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّصۡفُوفَةٖۖ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ عِينٖ ٢١

21. [ביום ההוא] יֵשְׁבוּ [שְׂעוּנִים] על כורסות מסודרות בשורה, ונזווגם עם עלמות מאירות פנים ושחורות עיניים.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلۡحَقۡنَا بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم مِّن شَيۡءٖۚ كُلُّ ٱمۡرِيِٕۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٞ ٢٢

22. ואלה אשר האמינו, וצאצאיהם הלכו בדרכם לאמונה, נצרף אליהם את צאצאיהם, ולא נגרע דבר ממעשיהם, וכל אדם למעשיו עָרֵב.

وَأَمۡدَدۡنَٰهُم بِفَٰكِهَةٖ وَلَحۡمٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ٢٣

23. וסיפקנו להם פֵּרות ובשר כאוות נפשם.

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأۡسٗا لَّا لَغۡوٞ فِيهَا وَلَا تَأۡثِيمٞ ٢٤

24. ויגישו שם איש לרעהו כוס משקה, שאינו מביאם לידי קלות ראש ול-[מעשה] חֵטא.

۞وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ غِلۡمَانٞ لَّهُمۡ كَأَنَّهُمۡ لُؤۡلُؤٞ مَّكۡنُونٞ ٢٥

25. וישרתו אותם נערים הסובבים ביניהם, הנראים כפנינים הנשמרים.

وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ٢٦

26. ואז הם יפנו איש אל רעהו בשאלות.

قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبۡلُ فِيٓ أَهۡلِنَا مُشۡفِقِينَ ٢٧

27. הם יאמרו: אכן היינו קודם בחיק בני ביתנו אחוזי חרדה;

فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ٢٨

28. אך אלוהים הרעיף עלינו מחסדו, ושמר עלינו מעינויי סופת המדבר הלוהטת;

إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلُ نَدۡعُوهُۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ٢٩

29. זאת כי היינו קודם לכן פונים אליו בתפילה, כי אכן הוא המיטיב והרחום.

فَذَكِّرۡ فَمَآ أَنتَ بِنِعۡمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٖ وَلَا مَجۡنُونٍ ٣٠

30. על-כֵּן הוסֵף להוכיח להם את אמיתות הקוראן; כי אין אתה, 31. בחסד אלוהיךָ, מנבֵּא שקרים, ולא [זה] שנטרפה עליו דעתו.

أَمۡ يَقُولُونَ شَاعِرٞ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيۡبَ ٱلۡمَنُونِ ٣١

31. והאם יגידו [הֵמָּה]: [הנה] משורר הוא; הָבָה נמתין לוֹ עד אשר יפקוד אותו אסון הגורל.

قُلۡ تَرَبَّصُواْ فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُتَرَبِّصِينَ ٣٢

32. אֱמֹר: המתינו, אם כן, והנה אני אתכם יחד, בין הממתינים.

أَمۡ تَأۡمُرُهُمۡ أَحۡلَٰمُهُم بِهَٰذَآۚ أَمۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ٣٣

33. האם תבונתם מביאה אותם לֹאמר זאת, אוֹ שֶׁמָּא אנשים פורקי עוֹל הם?

أَمۡ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥۚ بَل لَّا يُؤۡمِنُونَ ٣٤

34. או שיֹאמרוּ: מִלִּבּוֹ הוא בדה אותו; לא כן [הדבר], כי אם חסרֵי אֱמוּנָה הֵמָּה.

فَلۡيَأۡتُواْ بِحَدِيثٖ مِّثۡلِهِۦٓ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ٣٥

35. הָבָה [אם כן], יבואו דברים כמוהו, אם דוברי אמת הם.

أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٣٦

36. והאם הם נבראוּ מלא כלום, או אולי הם הבוראים?

أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٧

37. או שהם בראו את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ; לא ולא, כי אם עַם חסרי בטחון הם.

أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمۡ هُمُ ٱلۡمُصَۣيۡطِرُونَ ٣٨

38. האם בידיהם אוצרות רִבּוֹנְךָ, והאם הֵמָּה השולטים?

أَمۡ لَهُمۡ سُلَّمٞ يَسۡتَمِعُونَ فِيهِۖ فَلۡيَأۡتِ مُسۡتَمِعُهُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٣٩

39. האם להם סולם [בו עולים לַשָּׁמַיִם] כדי להאזין [לדברי אלוהים]? יביאו נא, אם-כן, המאזינים להם עדות ברורה.

أَمۡ لَهُ ٱلۡبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلۡبَنُونَ ٤٠

40. והאם [אך] לו הבנות ולכם הבנים?

أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ٤١

41. והאם דורש אתה שכר מהם, בעטיו עמוסים חובות נהיו?

أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ٤٢

42. או שבידיהם סודות הנסתר שאותם הם רושמים?

أَمۡ يُرِيدُونَ كَيۡدٗاۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هُمُ ٱلۡمَكِيدُونَ ٤٣

43. או הם מתכננים נגדך מזימה? [הרי] הכופרים עצמם הם קורבנות המזימה.

أَمۡ لَهُمۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٤٤

44. או שלהם אֱלֹהַּ מבלעדי אלוהים? ישתבח ויתעלה אלוהים מעל השותפים אשר יצרפו לו.

وَإِن يَرَوۡاْ كِسۡفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطٗا يَقُولُواْ سَحَابٞ مَّرۡكُومٞ ٤٥

45. ואם יראו גושים מן הַשָּׁמַיִם נופלים ארצה, יגידו: [אלה הן] שכבות עננים שנערמו.

فَذَرۡهُمۡ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي فِيهِ يُصۡعَقُونَ ٤٦

46. הנח להם, אֵפוֹא, עד אשר יפגשו את יומם אשר בו הם יהיו הֲלוּמֵי רַעַם.

يَوۡمَ لَا يُغۡنِي عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤٧

47. ביום שלא תועיל להם מזימתם ולא יזכו לישועה.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ عَذَابٗا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٨

وَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعۡيُنِنَاۖ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٩

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَإِدۡبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ٥٠

48. והנה אף לאלה הפושעים עונש מלבד זה, ואולם מרביתם חסרי דעת.

49. על-כֵּן, שא בעוז רוח את דין רִבּוֹנְךָ, הן אתה נשְׁמָר בְּבָבַת עֵינֵינוּ, ושבֵּח והלל את רִבּוֹנְךָ בעת שתקום לתפילה.

50. שבֵּח אותו בילה, ועִם אֲפֵלַת הַכּוֹכָבִים.

سُورَةُ النَّجْمِ

مَكِّيَّة وآياتها ٦٣

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 63

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ②

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ③

وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلۡهَوَىٰٓ ④

إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ ⑤

عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلۡقُوَىٰ ⑥

ذُو مِرَّةٖ فَٱسۡتَوَىٰ ⑦

وَهُوَ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ⑧

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨

فَكَانَ قَابَ قَوۡسَيۡنِ أَوۡ أَدۡنَىٰ ⑩

فَأَوۡحَىٰٓ إِلَىٰ عَبۡدِهِۦ مَآ أَوۡحَىٰ ⑪

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. בַּכּוֹכב [נשבע אני] בעת נופלו;

3. לא תעה חברכם ולא סטה.

4. ואין הוא מדבר מהגות רוחו;

5. אין זאת אלא התגלות [טְהוֹרָה] שמתגלה [מעִם אלוהים];

6. אשר לִמְּדָהוּ אדיר הכח;

7. החסון והמושלם אשר התיצב;

8. באופק העליון [להעביר את המסר].

9. אַחְרֵי כֵּן נטה [הנביא לעבר אלוהים], ואז [אלוהים] נטה אליו מְעַל.

10. עד אשר היה כמטחווי שתי הקשתות או קרוב מכך.

11. ואז גילה [אלוהים] לעבדו את אשר גילה.

مَا كَذَبَ ٱلۡفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ١٢

12. לא כִּיזֵב לב [הנביא] באשר ראה.

أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ١٣

13. הַאֻמְנָם אתם תתווכחו עִמו באשר ראה?

وَلَقَدۡ رَءَاهُ نَزۡلَةً أُخۡرَىٰ ١٤

14. והנה הוא גם ראהוּ פעם נוספת;

عِندَ سِدۡرَةِ ٱلۡمُنتَهَىٰ ١٥

15. ליד [עץ] ה״סִדְרָה״ [הלוֹטוּס] אשר בקצה.

عِندَهَا جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ١٦

16. ושם לידו גינת [המגורים] הנצחית.

إِذۡ يَغۡشَى ٱلسِّدۡرَةَ مَا يَغۡشَىٰ ١٧

17. [וזה היה] כאשר כיסתה את עץ ה״סִדְרָה״ [התגלית האלוהית] אשר כיסתהוּ.

مَا زَاغَ ٱلۡبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ١٨

18. לא סטה מבט [הנביא] ולא חרג.

لَقَدۡ رَأَىٰ مِنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ ١٩

19. אכן, הוא ראה כבר את אותות אלוהיו הגדולים.

أَفَرَءَيۡتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلۡعُزَّىٰ ٢٠

20. [ועתה] תְּנוּ דעתכם על ״אללאת״ ועל ״אל עֻזָּא״;

وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ ٢١

21. ועל ״מַנאת״ השלישית, האֱלִילָה הנוספת.

أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلۡأُنثَىٰ ٢٢

22. [הַאֻמְנָם כך]; לכם הזכרים ולוֹ הנקבות.

تِلۡكَ إِذٗا قِسۡمَةٞ ضِيزَىٰٓ ٢٣

23. זוהי אכן חלוקה מקפחת.

إِنۡ هِيَ إِلَّآ أَسۡمَآءٞ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهۡوَى ٱلۡأَنفُسُۖ وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلۡهُدَىٰٓ ﴿٢٤﴾

24. אין אלה אלא שמות אשר קראתם בהם אתם ואבותיכם, אשר לא נתן להם אלוהים הצדקה כלשהי. ואין הם הולכים אלא אחרי דִמְיון לִבּם ומשא נפשם, אף כי כבר הגיעם מאת רִבּוֹנָם הנחיה לדרך הישר.

أَمۡ لِلۡإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٥﴾

25. האם יִנָּתֵן לאדם כל אשר הוא חפץ [בוֹ]?

فَلِلَّهِ ٱلۡأٓخِرَةُ وَٱلۡأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

26. הן, אך לאלוהים אחרית הימים, ו[חיי] העולם הזה.

۞وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ﴿٢٧﴾

27. מלאכים רבים בַּשָּׁמַיִם אשר אין המלצתם מועילה [במאומה לאיש] אלא לאחר שירשה אלוהים לאשר יחפוץ [מביניהם להמליץ] על-פי רצונו [הוא].

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ تَسۡمِيَةَ ٱلۡأُنثَىٰ ﴿٢٨﴾

28. הנה אלה אשר אינם מאמינים באחרית הימים מכנים את המלאכים בשמות הנקבה.

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ ٱلۡحَقِّ شَيۡـٔٗا ﴿٢٩﴾

29. אך אין להם על כך דעת כלשהי, והם הולכים אחרי דמיון שָׁווא, ואין דמיון השָׁווא מועיל לעומת האמת במאומה.

فَأَعۡرِضۡ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكۡرِنَا وَلَمۡ يُرِدۡ إِلَّا ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٣٠﴾

30. על-כן, רְחַק מזה המפנה עורף מזכרנו, ואינו חפץ אלא בחיי העולם הזה.

ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ٣١

31. זהו גבול דעתם; אֻמְנָם אלוהיךָ הוא [לבדו] היודע היטב את אשר תעה בדרכו, והוא היודע היטב את ישרי הדרך.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ بِٱلۡحُسۡنَى ٣٢

32. ולאלוהים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ; למען יגמול לאלה אשר עשו את הרע כמעשיהם, ויגמול לאלה אשר היטיבו בטוב.

ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِۚ هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ٣٣

33. אלה הנמנעים מהחטאים הגדולים ומן התועבה, למעט העבירות הקלות, הנה אלוהיךָ מוחל ברוחב לב, והוא מכיר אתכם היטב מעת שיצר אתכם [מעפר] הארץ, ועם היותכם עוברים בבטני אמהותיכם; על-כן, אל תייחסו לעצמכם זכאות, הרי הוא עצמו יודע טוב יותר מִיהֵם אכן הישרים.

أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي تَوَلَّىٰ ٣٤

34. ומה תאמר על זה אשר הפנה עורף [לדברי ההנחיה]?

وَأَعۡطَىٰ قَلِيلٗا وَأَكۡدَىٰٓ ٣٥

35. [אשר] נתן מעט [ולאַחַר מכן] קָפַץ אֶת יָדוֹ.

أَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡغَيۡبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ٣٦

36. הַאֻמְנָם יודע הוא את הנסתר, ועל-כן יודע להבחין [בגורלו האחרון]?

أَمۡ لَمۡ يُنَبَّأۡ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ٣٧

37. האם לא נודע לו דבר על מגילות משה?

وَإِبۡرَٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّىٰٓ ٣٨

38. וְ[על מגילות] אברהם אשר מילא את ההוראות במלואן?

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ ٣٩

39. על כי לא תשא נפש [עמוסה] את משא נפש אחרת;

وَأَن لَّيۡسَ لِلۡإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ٤٠

40. ועל כי אין לאדם [זכות כלשהי] זולתי [תמורת] מעשיו [הוא];

وَأَنَّ سَعۡيَهُۥ سَوۡفَ يُرَىٰ ٤١

41. וּ[שְׂכַר] מַעֲשָׂיו רָאֹה יֵרָאֶה.

ثُمَّ يُجۡزَىٰهُ ٱلۡجَزَآءَ ٱلۡأَوۡفَىٰ ٤٢

42. ואז יבוא כל שְׂכָרוֹ הַמָּלֵא.

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلۡمُنتَهَىٰ ٤٣

43. וכן, את אלוהיךָ המשפט האחרון.

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضۡحَكَ وَأَبۡكَىٰ ٤٤

44. הרי הוא זה המביא את האנשים לצחוק;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحۡيَا ٤٥

45. והרי הוא זה המביא עליהם את המוות ואת החיים [יחד].

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰ ٤٦

46. וכן הוא אשר ברא את הזוגות, זכר ונקבה;

مِن نُّطۡفَةٍ إِذَا تُمۡنَىٰ ٤٧

47. מִטִּפַּת זרע שנפלט.

وَأَنَّ عَلَيۡهِ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰ ٤٨

48. והוא [אלוהים] [שלוקח] עליו את משימת הבריאה השנייה.

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ ٤٩

49. והוא המעשיר והמשביע רצון.

وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعۡرَىٰ ٥٠

50. וְכִי הוּא רִבּוֹן [כּוֹכַב] הַ"אַבְרֵק".

وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ٥١

51. וְכִי הוא אשר השמיד את "בני עאד" הראשונים.

وَثَمُودَاْ فَمَآ أَبۡقَىٰ ٥٢

52. וכן [שבט] "תַ׳מוּד"; שלא השאיר מהם שריד.

وَقَوۡمَ نُوحٖ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ ٥٣

53. ועַם נֹח, לפני כן, אשר היו הפושעים והעריצים מכולם.

وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ أَهۡوَىٰ ٥٤

54. ואת הערים ההפוכות חבט בהן ארצה.

فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ٥٥

55. וכיסתה אותם כסות [העינויים הקשים].

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ٥٦

56. על מה [אם כן] מאותות אלוהיךָ תרצה לערער?

هَٰذَا نَذِيرٞ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلۡأُولَىٰٓ ٥٧

57. הנה, זהו מסר של אזהרה, מסוג האזהרות הראשונות.

أَزِفَتِ ٱلۡأٓزِفَةُ ٥٨

58. הנה, שעת יום הדין ממשמשת ובאה.

لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ٥٩

59. ולא תיחשׂף אלא ברצון אלוהים.

أَفَمِنۡ هَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ تَعۡجَبُونَ ٦٠

60. האם נוכח ההודעה הזאת אתם תמהים?

وَتَضۡحَكُونَ وَلَا تَبۡكُونَ ٦١

61. ואתם אך צוחקים, ואינכם בוכים.

وَأَنتُمۡ سَٰمِدُونَ ٦٢

62. והנה אתם נבוכים.

فَٱسۡجُدُواْ لِلَّهِ وَٱعۡبُدُواْ۩ ٦٣

63. [על-כּן] סִגְדוּ לאלוהים וְעִבְדוּ[הוּ].

سُورَةُ القَمَرِ

סוּרַת אַלְ-קַמַר

مَكِّيَّة وآياتها ٥٦

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 56

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ﴿٢﴾

2[הנה] השעה קָרְבָה ובאה, והירח נבקע לשניים.

وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةٗ يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ سِحۡرٞ مُّسۡتَمِرّٞ ﴿٣﴾

3. ובראותם אות, יפנו עורף ויאמרו: [זֶהוּ] כישוף מתמשך.

وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ﴿٤﴾

4. והם התכחשו [לאמת] ונָהו אחר תאוותיהם; [ואולם] לכל דבר נקבע סוף קבוע.

وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّنَ ٱلۡأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزۡدَجَرٌ ﴿٥﴾

5. וכבר הגיעו למשמע אוזניהם דברֵי החזון המרתיע.

حِكۡمَةُۢ بَٰلِغَةٞۖ فَمَا تُغۡنِ ٱلنُّذُرُ ﴿٦﴾

6. [חזון שבו] חכְמה מושלמת, אך אין האזהרות מצמיחות תועלת.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡۘ يَوۡمَ يَدۡعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيۡءٖ نُّكُرٍ ﴿٧﴾

7. על-כֵּן, רְחַק מהם [וחכּה ליום] בו יקרא הקורא אל דבר איוֹם.

خُشَّعًا أَبۡصَٰرُهُمۡ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ كَأَنَّهُمۡ جَرَادٞ مُّنتَشِرٞ ﴿٨﴾

8. במבט מושפל; יֵצאו מן הקברים, כְּאַרְבֶּה מוּפָץ לכל עבר.

مُّهۡطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِۖ يَقُولُ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا يَوۡمٌ عَسِرٞ ٩

9. חשים הם לעבר הקורא, [בהיות] הכופרים אומרים: [הנה] זה [ה]יום [ה]נורא.

۞كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ فَكَذَّبُواْ عَبۡدَنَا وَقَالُواْ مَجۡنُونٞ وَٱزۡدُجِرَ ١٠

10. ולפניהם, הכחישו בני עם נֹח [את האמת], והתכחשו לדברי עבדנו, ואמרו: מטורף הוא, ונֻדָּה מִקִּרְבָּם.

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَغۡلُوبٞ فَٱنتَصِرۡ ١١

11. ואז קרא אל אלוהיו לאמור: הנה מנוצח אני- הוֹשִׁיעֵנִי!

فَفَتَحۡنَآ أَبۡوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٖ مُّنۡهَمِرٖ ١٢

12. ועל-כן, פָּתַחְנוּ אז את שערי הַשָּׁמַיִם, אשר נִיתַּךְ מהם מבול מים.

وَفَجَّرۡنَا ٱلۡأَرۡضَ عُيُونٗا فَٱلۡتَقَى ٱلۡمَآءُ عَلَىٰٓ أَمۡرٖ قَدۡ قُدِرَ ١٣

13. ובארץ בקענו מעיינות, וּ[שְׁנֵי זִרְמֵי] המים נפגשו על פי מטרה שנגזרה מראש.

وَحَمَلۡنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلۡوَٰحٖ وَدُسُرٖ ١٤

14. ונשאנו אותו [בספינה] העשויה לוחות ומסמרים.

تَجۡرِي بِأَعۡيُنِنَا جَزَآءٗ لِّمَن كَانَ كُفِرَ ١٥

15. אשר שָׁטָה תחת השגחתנו, כגמול למי שכפרו בו.

وَلَقَد تَّرَكۡنَٰهَآ ءَايَةٗ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ١٦

16. ואנוּ אכן השארנו זאת כאות [ולקח לדורות הבאים]; אך האם קיימים עוד כאלה?

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٧

17. כמה [קשה], אם-כן, היה עונשי, [וכמה צדקוּ] אזהרותיי.

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ١٨

18. ואכן, הֵקַלְנוּ את לימוד הקוראן [וּזְכִירָתוֹ], האם [יֵשׁ] מי שֶׁיִּתֵּן דעת?

كَذَّبَتۡ عَادٞ فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٩

19. "בני עאד" התכחשו [לאמת]; כמה [קשה] היה עונשי, [וכמה צדקו] אזהרותיי.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِي يَوۡمِ نَحۡسٖ مُّسۡتَمِرّٖ ٢٠

20. ואכן, שלחנו עליהם רוח עזה; ביום מבשר רעוֹת בלתי פוסקות.

تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٖ مُّنقَعِرٖ ٢١

21. והרוח עוקרת את האנשים כאילו היו גזעי דקלים נעקרים.

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٢٢

22. כמה [קשה], אם-כן, היה עונשי, [וכמה צדקו] אזהרותיי.

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٢٣

23. ואכן, הֵקַלְנוּ את לימוד הקוראן [וּזְכִירָתוֹ], האם [יֵש] מי שֶׁיִּתֵּן דעת?

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ٢٤

24. בְּנֵי "תַ'מוּד" התכחשו לאזהרות.

فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٗا مِّنَّا وَٰحِدٗا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٍ ٢٥

25. ואמרו: האם בן תמותה מאיתנו נלך אחריו? הן אז נהיה בִּתְעִיָּה וּבְטֵרוּף דעת.

أَءُلۡقِيَ ٱلذِّكۡرُ عَلَيۡهِ مِنۢ بَيۡنِنَا بَلۡ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٞ ٢٦

26. האם אך לוֹ ניתנה הנבואה חוץ מאתנו; לא ולא, כי אם שקרן ועז מצח הוא.

سَيَعۡلَمُونَ غَدٗا مَّنِ ٱلۡكَذَّابُ ٱلۡأَشِرُ ٢٧

27. מחר יִוָּדַע להם מיהו השקרן ועז המצח.

إِنَّا مُرۡسِلُواْ ٱلنَّاقَةِ فِتۡنَةٗ لَّهُمۡ فَٱرۡتَقِبۡهُمۡ وَٱصۡطَبِرۡ ٢٨

28. אנוּ עומדים לשלוח את הנאקה על מנת להעמידם בניסיון; המתן להם בסבלנות, וראה מה יעשו.

وَنَبِّئۡهُمۡ أَنَّ ٱلۡمَآءَ قِسۡمَةُۢ بَيۡنَهُمۡۖ كُلُّ شِرۡبٖ مُّحۡتَضَرٞ ٢٩

29. ומסור להם כי עליהם לחלק את המים בינהּ לבינם, לכל צד זמן קצוּב לשתיה.

فَنَادَوۡاْ صَاحِبَهُمۡ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ٣٠

30. אך הם קראו לעמיתם אשר שלף את חרבו וחתך את מֵיתְרֵי בִּרְכֶּיהָ.

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣١

31. כמה [קשה], אם כן, היה עונשי, [וכמה צדקו] אזהרותיי.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَكَانُواْ كَهَشِيمِ ٱلۡمُحۡتَظِرِ ٣٢

32. ואנוּ שלחנו עליהם צעקה אחת, והם נהיו כחציר היבש.

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٣٣

33. ואכן, הֵקַלְנוּ את לימוד הקוראן [וּזְכִירָתוֹ], האם [יֵש] מי שֶׁיִּתֵּן דעת?

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطِۭ بِٱلنُّذُرِ ٣٤

34. בְּנֵי עַם לוֹט התכחשו לאזהרות.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٖۖ نَّجَّيۡنَٰهُم بِسَحَرٖ ٣٥

35. ואנוּ שלחנו עליהם סופת אבני חצץ; מלבד בְּנֵי בית לוט, אשר [דאגנו] להצילם עִם השחר המוקדם.

نِّعۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَاۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَن شَكَرَ ٣٦

36. וזאת, כאות חסד מאתנו, וכך אנו גומלים לאלה הַמּוֹדִים בחסד.

وَلَقَدۡ أَنذَرَهُم بَطۡشَتَنَا فَتَمَارَوۡاْ بِٱلنُّذُرِ ٣٧

37. ו[לוֹט] אכן הזהירם מפני העונש הכבד מאתנו, אך הם הטילו ספק באזהרות.

وَلَقَدۡ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيۡفِهِۦ فَطَمَسۡنَآ أَعۡيُنَهُمۡ فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٨

38. ודרשו ממנו למלא את תאוותם [המינית] עם אורחיו; ועל-כֵּן הִכֵּינוּ את מבט עיניהם בסנוור; טַעֲמוּ, אֵפוֹא, את עונשי [והעריכו] את אזהרותיי.

وَلَقَدۡ صَبَّحَهُم بُكۡرَةً عَذَابٞ مُّسۡتَقِرّٞ ٣٩	39. וּלְמָחֳרָת בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם, פָּקְדוּ אוֹתָם עינויי עונש ממושך.
فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ ٤٠	40. טַעֲמוּ, אם כן, את עונשי [וּרְאוּ את צדקת] אזהרותיי.
وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٤١	41. ואנו הֵקַלְנוּ את לימוד הקוראן [וּזְכִירָתוֹ], האם [יֵש] מי שֶׁיִּתֵּן דעת?
وَلَقَدۡ جَآءَ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ ٱلنُّذُرُ ٤٢	42. ואכן, הגיעו אל בית פרעה האזהרות.
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذۡنَٰهُمۡ أَخۡذَ عَزِيزٖ مُّقۡتَدِرٍ ٤٣	43. [אך] הם הכחישו את אותותינו כולם, ועל-כֵּן הטלנו עליהם יסורים [קשים] מאת גִּבּוֹר ובר יכולת.
أَكُفَّارُكُمۡ خَيۡرٞ مِّنۡ أُوْلَٰٓئِكُمۡ أَمۡ لَكُم بَرَآءَةٞ فِي ٱلزُّبُرِ ٤٤	44. האם הכופרים שביניכם [אתם הערבים], עדיפים על פני אלה [אשר הענשתי משאר האומות]? או שֶׁמָּא זְכִיתֶם בכתובים לפטור [מנטל האמונה]?
أَمۡ يَقُولُونَ نَحۡنُ جَمِيعٞ مُّنتَصِرٞ ٤٥	45. או [שהם יאמרו] אנו [ה]המון [ה]מנצח?
سَيُهۡزَمُ ٱلۡجَمۡعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ٤٦	46. ההמון [הזה] יובס בקרוב וייסוג לאחור.
بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوۡعِدُهُمۡ وَٱلسَّاعَةُ أَدۡهَىٰ وَأَمَرُّ ٤٧	47. [ואין זה סוף עינוים], כי אם יום הדין הוא מועדם, והשעה אז קשה ומרה פי כמה.
إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٖ ٤٨	48. אכן הפושעים בִּתְעִיָּה [גלויה] [וסובלים] מטירוף הדעת.

يَوۡمَ يُسۡحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ ٤٩

إِنَّا كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ ٥٠

وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ٥١

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ أَشۡيَاعَكُمۡ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٥٢

وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ ٥٣

وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٌ ٥٤

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ ٥٥

فِي مَقۡعَدِ صِدۡقٍ عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۭ ٥٦

49. ביום אשר יְגֹרְרוּ על פניהם [באש הַגֵּיהִנּוֹם] [וְיֵאָמֵר להם]: טַעֲמוּ את מגע האש הלוהטת.

50. אכן, אנוּ בראנו כל דבר, על פי מידה מתאימה.

51. ואין פקודתנו אלא מלה אחת [אשר תתגשם] כהרף עין.

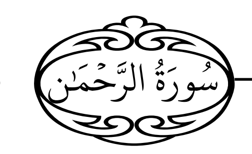
52. ואנוּ כבר השמדנו עמים כמוֹכם; האם [יֵש] מי שֶׁיִּתֵּן דעת?

53. וכל אשר עשו- שמור בספרים.

54. וכל דבר קטן כגדול- מונצח בכתובים.

55. אכן, היראים [את אלוהים] [יחיו] בחיק גנות ונהרות.

56. במושב מכובד ונצחי, בקרב מלך שהוא הכל יכול.

سُورَةُ الرَّحۡمَٰن

مدنيَّة وآياتها ٧٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلرَّحۡمَٰنُ ٢

عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ٣

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ٤

عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ٥

ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٖ ٦

وَٱلنَّجۡمُ وَٱلشَّجَرُ يَسۡجُدَانِ ٧

وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلۡمِيزَانَ ٨

أَلَّا تَطۡغَوۡاْ فِي ٱلۡمِيزَانِ ٩

وَأَقِيمُواْ ٱلۡوَزۡنَ بِٱلۡقِسۡطِ وَلَا تُخۡسِرُواْ ٱلۡمِيزَانَ ١٠

סוּרַת אַל-רַחְמאן

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 79

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. [אלוהים] הרחמן;

3. הוֹרָה את הקוראן;

4. ברא את האדם;

5. ולִימְּדוֹ את מְלֶאכֶת הדיבור הצח.

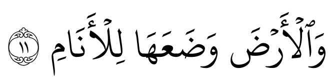
6. השמש והירח נעים במסלול מחושב.

7. הצמחים והאילנות נכנעים [בצניעות להוראותיו].

8. ואת הַשָּׁמַיִם הוא רומֵם, וקבע את משקל המידות;

9. לבל תעברו את גבול [היושר] במשקל.

10. על-כן, שִׁקְלוּ כל דבר בצדק, ואל תחסירו במשקל.

وَٱلۡأَرۡضَ وَضَعَهَا لِلۡأَنَامِ ١١

11. ואת הארץ קבע [אלוהים] לבריותיו;

فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَٱلنَّخۡلُ ذَاتُ ٱلۡأَكۡمَامِ ١٢

12. ובה [מכל סוגי] הפרי ועצי התמר [הנשאים את ביכורי פריים באשכולות [עטופים];

وَٱلۡحَبُّ ذُو ٱلۡعَصۡفِ وَٱلرَّيۡحَانُ ١٣

13. והדגן בקליפתו, והצמחיה הריחנית.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٤

14. באיזה מחסדי אלוהיכם, אֵפוֹא, [הוי בְּני האדם וְה״גִ׳נִּ״] תכחשו [עוד]?

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٖ كَٱلۡفَخَّارِ ١٥

15. ברא את האדם מטיט יבש מצלצל ככלי חֶרֶס.

وَخَلَقَ ٱلۡجَآنَّ مِن مَّارِجٖ مِّن نَّارٖ ١٦

16. ואת ה״גִ׳נִּ״ ברא מלהבות אש.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٧

17. באיזה מחסדי אלוהים, אֵפוֹא, [תוסיפו] לכחש?

رَبُّ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ ٱلۡمَغۡرِبَيۡنِ ١٨

18. [הוא] רִבּוֹן שני המזרחים ורִבּוֹן שני המערבים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٩

19. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ يَلۡتَقِيَانِ ٢٠

20. הוא שִׁילַּח את שני הימים [לזרום, ועתידים הם] להיפגש.

بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٞ لَّا يَبۡغِيَانِ ٢١

21. ובין שניהם חַיִץ; שלא יעברוהו.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٢﴾

22. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٢٣﴾

23. ומשניהם יֵצְאוּ הפנינים והאלמוגים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٤﴾

24. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ﴿٢٥﴾

25. ולוֹ אוניות הענק הנושאות את מפרשיהן בים כהרים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٦﴾

26. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٖ ﴿٢٧﴾

27. כל אשר עלי אדמות מוֹת יוּמת.

وَيَبۡقَىٰ وَجۡهُ رَبِّكَ ذُو ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٢٨﴾

28. [ולנצח נצחים] ישארו אך פני אלוהֶיךָ, סֶמֶל ההוד והכבוד.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٩﴾

29. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

يَسۡـَٔلُهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِي شَأۡنٖ ﴿٣٠﴾

30. ואת חַסְדּוֹ מבקשים כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, ובכל יום הוא מגלה ענין.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣١﴾

31. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣٢﴾

32. הנה בקרוב עומדים אנו לטפל בכם, אתם שני המחנות הנוראים מבני האדם וה"גִ'נּ".

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٣

33. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ٣٤

34. הוי חברת השדים ובני האדם, אם תצליחו לפרוץ מתחומי הַשָּׁמַיִם והארץ, פִּרְצוּ- אך לעולם לא תצליחו אלא בסמכות.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٥

35. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا شُوَاظٞ مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ فَلَا تَنتَصِرَانِ ٣٦

36. יְשֻׁלְּחוּ עליכם להבות אש ונחושת יצוקה, ולא תינצלו.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٧

37. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ كَٱلدِّهَانِ ٣٨

38. וכאשר יִבָּקְעוּ הַשָּׁמַיִם וְיֵירָאוּ אדומים, כפרח שהאדים מהאש היוקדת.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٩

39. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ٤٠

40. ביום ההוא לא יִשָּׁאֲלוּ על חטאיהם, לא בן האדם ולא ה"גִ'נ".

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤١

41. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ ٤٢

42. את הפושעים יכירו ממראה פניהם, אז הם יִתָּפְסוּ בציצית ראשם וברגליהם.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٣	43. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?
هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٤٤	44. זוהי גֵיהִנּוֹם המתכחשים לה הפושעים.
يَطُوفُونَ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَ حَمِيمٍ ءَانٖ ٤٥	45. ישוטטו בינה ובין מקווה מים רותחים.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٦	46. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?
وَلِمَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ٤٧	47. ולזה הירא מפני העמידה לדין אלוהיו- מובטחות שתי גנות.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٨	48. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?
ذَوَاتَآ أَفۡنَانٖ ٤٩	49. שעליהן ענפים רבים ומסועפים.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٠	50. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?
فِيهِمَا عَيۡنَانِ تَجۡرِيَانِ ٥١	51. ובהן שני מַעְיָנוֹת מים שופעים.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٢	52. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?
فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٖ زَوۡجَانِ ٥٣	53. ובהן שני מינים מכל סוגי הפרי.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٤	54. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشِۭ بَطَآئِنُهَا مِنۡ إِسۡتَبۡرَقٖۚ وَجَنَى ٱلۡجَنَّتَيۡنِ دَانٖ ﴿٥٥﴾

55. [והדיירים שם] שְׁעוּנִים על מצעים שבטנתם קטיפה, ופירות שתי הגנות קרובים אליהם.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾

56. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ﴿٥٧﴾

57. ובהן נערות [טהורות] וצנועות מבט, אשר לא חיללו אותן לפניהם, לא בני אדם ולא "גְ'נִים".

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾

58. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

كَأَنَّهُنَّ ٱلۡيَاقُوتُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٥٩﴾

59. והן נראות כאילו היו אבני חן ואלמוגים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾

60. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

هَلۡ جَزَآءُ ٱلۡإِحۡسَٰنِ إِلَّا ٱلۡإِحۡسَٰنُ ﴿٦١﴾

61. האם [יתכן] שגמול הטוב יהיה אחר מאשר הטוב?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾

62. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٣﴾

63. ומלבדן שתי גנות [נוספות].

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٤﴾

64. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

مُدۡهَآمَّتَانِ ﴿٦٥﴾

65. [צבען] ירוק כהה [רוויות מים].

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٦

66. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فِيهِمَا عَيۡنَانِ نَضَّاخَتَانِ ٦٧

67. ובהן שני מַעְיָנוֹת שופעים מים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٨

68. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فِيهِمَا فَٰكِهَةٞ وَنَخۡلٞ وَرُمَّانٞ ٦٩

69. ובהן פירות עצי דקל ורימונים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٠

70. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٞ ٧١

71. ובהן נשים חֲסוּדות ונאות [מראה].

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٢

72. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

حُورٞ مَّقۡصُورَٰتٞ فِي ٱلۡخِيَامِ ٧٣

73. ובחורות יפות עיניים, נצמדות למושבן באוהלים המקושטים.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٤

74. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ٧٥

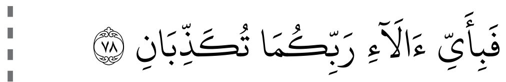
75. שלא חיללו אותן לפניהם, לא בני אדם ולא "גִ'נִּים".

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٦

76. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٖ وَعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٖ ٧٧

77. שְׁעוּנִים עַל כָּרִים ירוקים ועל שטיחים ארוגים לתפארת.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٨﴾

تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٧٩﴾

78. באיזה מחסדי אלוהים תכחשו, אֵפוֹא?

79. יִתְבָּרַךְ שֵׁם רִבּוֹנְךָ בעל ההוד והכָּבוֹד.

سُورَةُ الوَاقِعَةِ

סוּרַת אַל-וּאקִעַה

مَكِّيَّة وآياتها ٩٧

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 97

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ٢

2. בעת יפול המאורע הבלתי נמנע;

لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٣

3. אין מתכחש [לגביו] שיַחֵל.

خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ ٤

4. משפיל [אחדים] ומרומם [אחרים].

إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ٥

5. בעת תרעד האדמה רעידה [מחרידה];

وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ٦

6. ויתפוררו ההרים כרֶגֶב המפורר;

فَكَانَتۡ هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ٧

7. ויהיו לאבק זרוי;

وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ٨

8. ו[אז] תהיו [מחולקים] לשלוש קבוצות;

فَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ٩

9. אנשי הימין, [מה מאושרים הם] אנשי הימין.

وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ١٠

10. ואנשי השמאל, [מה אומללים הם] אנשי השמאל.

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ١١

11. ו-[אילו הצועדים] ראשונים-[הרי הם] המובילים.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ١٢

12. ו[אכן] הֵמָּה המקורבים;

فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ١٣

13. [אשר יהיו] בְּגִנּוֹת האושר [העילאי].

ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٤

14. רבים מהם מ[המאמינים] הראשונים;

وَقَلِيلٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ ١٥

15. ומעטים מן האחרונים.

عَلَىٰ سُرُرٖ مَّوۡضُونَةٖ ١٦

16. על ספּוֹת רקומות זהב;

مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيۡهَا مُتَقَٰبِلِينَ ١٧

17. שְׁעוּנִים עליהן, זה מול זה.

يَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ ١٨

18. עוברים ביניהם [לשרת] נערים, צעירים לנצח;

بِأَكۡوَابٖ وَأَبَارِيقَ وَكَأۡسٖ مِّن مَّعِينٖ ١٩

19. [נושאים] גביעים וקנקנים, וכוסות [מלאים] מִמֵּי מעין שופע.

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنۡهَا وَلَا يُنزِفُونَ ٢٠

20. לא יכאב ראשם מהם ולא יִשְׁתַּכְּרוּ.

וَفَٰكِهَةٖ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

21. ו[נושאים להם] פֵּרוֹת לבחירתם;

وَلَحۡمِ طَيۡرٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ﴿٢٢﴾

22. ובשר עוף כאוות נפשם;

وَحُورٌ عِينٞ ﴿٢٣﴾

23. ובתולות צחורות עור ויפות עַיִן;

كَأَمۡثَٰلِ ٱللُّؤۡلُوِ ٱلۡمَكۡنُونِ ﴿٢٤﴾

24. כפנינים החבויות.

جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٥﴾

25. כגמול על אשר עשו.

لَا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوٗا وَلَا تَأۡثِيمًا ﴿٢٦﴾

26. לא יִשְׁמְעוּ בהן דברי סְרָק או הרשעה;

إِلَّا قِيلٗا سَلَٰمٗا سَلَٰمٗا ﴿٢٧﴾

27. זולתי ברכת הברכה: שלום, שלום.

وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ ﴿٢٨﴾

28. ואלה אנשי הימין, [מה מאושרים הם] אנשי הימין.

فِي سِدۡرٖ مَّخۡضُودٖ ﴿٢٩﴾

29. [אלה יהיו] בחיק עצי שֵׂיזַף נטולי קוצים;

وَطَلۡحٖ مَّنضُودٖ ﴿٣٠﴾

30. ואשכולות מוֹז [עמוסי פרי];

وَظِلّٖ مَّمۡدُودٖ ﴿٣١﴾

31. וצל רחב;

وَمَآءٖ مَّسۡكُوبٖ ﴿٣٢﴾

32. ומים זורמים;

وَفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ ٣٣

33. ופירות בשפע;

لَّا مَقۡطُوعَةٖ وَلَا مَمۡنُوعَةٖ ٣٤

34. לא אוזלים ולא נמנעים;

وَفُرُشٖ مَّرۡفُوعَةٍ ٣٥

35. ובנות זוג אצילות;

إِنَّآ أَنشَأۡنَٰهُنَّ إِنشَآءٗ ٣٦

36. הנה אנו בראנו אותן בריאה טובה;

فَجَعَلۡنَٰهُنَّ أَبۡكَارًا ٣٧

37. ועשינו אותן בתולות;

عُرُبًا أَتۡرَابٗا ٣٨

38. נעימות, בנות גיל אחד;

لِّأَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٣٩

39. [להנאת] אנשי הימין.

ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ٤٠

40. רבים מן הראשונים;

وَثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ ٤١

41. ורבים מן האחרונים.

وَأَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ٤٢

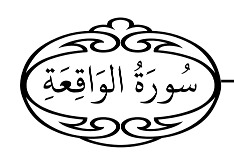
42. ואנשי השמאל, מה [אומללים הם] אנשי השמאל;

فِي سَمُومٖ وَحَمِيمٖ ٤٣

43. להם נועדה רוּחַ קָדִים לוהטת ומים רותחים;

وَظِلّٖ مِّن يَحۡمُومٖ ٤٤

44. וצל מעשן [זפת] שחור;

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٥﴾

45. לא קריר [ובריא] ולא [מגן] ומחמיא.

إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُتۡرَفِينَ ﴿٤٦﴾

46. הרי הם היו לפני כן בחיי פינוק ושפע;

وَكَانُواْ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلۡحِنثِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٤٧﴾

47. והיו מתעקשים להתמיד בחֵטְא הנפשע.

وَكَانُواْ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ﴿٤٨﴾

48. הם היו אומרים: הַאֻמְנָם לאחר שנמות ונהפוך לעצמות ורגבים, אנו אכן נקום [לתחיה] בשנית?

أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ﴿٤٩﴾

49. והאם גם אבותינו הראשונים?

قُلۡ إِنَّ ٱلۡأَوَّلِينَ وَٱلۡأٓخِرِينَ ﴿٥٠﴾

50. אֱמֹר: אכן כן, הראשונים והאחרונים;

لَمَجۡمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ﴿٥١﴾

51. ייאספו כולם יחד, למועד יום קבוע;

ثُمَّ إِنَّكُمۡ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلۡمُكَذِّبُونَ ﴿٥٢﴾

52. ואז, הוי אתם התועים והמתמרדים [על האמת];

لَأٓكِلُونَ مِن شَجَرٖ مِّن زَقُّومٖ ﴿٥٣﴾

53. אָכֹל תֹּאכְלוּ מעץ "הזַקּוּם";

فَمَالِـُٔونَ مِنۡهَا ٱلۡبُطُونَ ﴿٥٤﴾

54. ותמלאו מִמֶּנּוּ את בטניכם;

فَشَٰرِبُونَ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡحَمِيمِ ﴿٥٥﴾

55. ותשתו עליו מן המים הרותחים;

فَشَٰرِبُونَ شُرۡبَ ٱلۡهِيمِ ﴿٥٦﴾

56. ותגמעו ללא שובע כגמלים מוּכֵּי צמא.

هَٰذَا نُزُلُهُمۡ يَوۡمَ ٱلدِّينِ ٥٧

نَحۡنُ خَلَقۡنَٰكُمۡ فَلَوۡلَا تُصَدِّقُونَ ٥٨

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تُمۡنُونَ ٥٩

ءَأَنتُمۡ تَخۡلُقُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٦٠

نَحۡنُ قَدَّرۡنَا بَيۡنَكُمُ ٱلۡمَوۡتَ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ٦١

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمۡثَٰلَكُمۡ وَنُنشِئَكُمۡ فِي مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٢

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُولَىٰ فَلَوۡلَا تَذَكَّرُونَ ٦٣

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَحۡرُثُونَ ٦٤

ءَأَنتُمۡ تَزۡرَعُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ٦٥

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَٰهُ حُطَٰمٗا فَظَلۡتُمۡ تَفَكَّهُونَ ٦٦

إِنَّا لَمُغۡرَمُونَ ٦٧

57. זהו האירוח אשר יוגש להם ביום הדין.

58. אנוּ בראנו אתכם, מדוע, אם-כן, אינכם מאמינים?

59. ומה דעתכם על הזרע שאתם פולטים?

60. האם אתם יצרתם אותו, או שֶׁמָּא אנו היוצרים?

61. אנו גזרנו עליכם את המוות, ולא יְעַכֵּב אותנו דבר.

62. להחליפכם באחרים שכמותכם, ולהקים אתכם בדמויות אשר לא תדעו.

63. ואתם אכן מודעים למעשה היצירה הראשון- מדוע, אם-כן, אינכם נזכרים בו?

64. האם מבחינים אתם באשר הנכם זורעים?

65. האם אתם תצמיחוהו או אנו המצמיחים?

66. ולוּ חפצים אנו, היינו הופכים אותו לאבק דק, ואתם תעמדו תוהים.

67. ותגידו: אוי לנו, הנה אנו שקועים בהפסד;

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ٦٨

68. ונותרנו חסרי כל.

أَفَرَءَيۡتُمُ ٱلۡمَآءَ ٱلَّذِي تَشۡرَبُونَ ٦٩

69. האם נתתם דעתכם למים שאתם שותים?

ءَأَنتُمۡ أَنزَلۡتُمُوهُ مِنَ ٱلۡمُزۡنِ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡمُنزِلُونَ ٧٠

70. האם אתם הורדתם אותם מֵעַב הֶעָנָן, אוֹ שֶׁמָּא אנוּ המורידים?

لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنَٰهُ أُجَاجٗا فَلَوۡلَا تَشۡكُرُونَ ٧١

71. ואם נחפוץ, נהפכם למים מלוחים. מדוע, אם-כן, אין תודה בפיכם?

أَفَرَءَيۡتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي تُورُونَ ٧٢

72. האם נתתם דעתכם לאש שאתם מדליקים?

ءَأَنتُمۡ أَنشَأۡتُمۡ شَجَرَتَهَآ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡمُنشِـُٔونَ ٧٣

73. האם אתם הצמחתם את ענפיה, אוֹ שֶׁמָּא אנוּ המצמיחים?

نَحۡنُ جَعَلۡنَٰهَا تَذۡكِرَةٗ وَمَتَٰعٗا لِّلۡمُقۡوِينَ ٧٤

74. אנו עשינו אותה תזכורת, ולטובת הנודדים בשטחי המדבר.

فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٧٥

75. שבח, אֵפוֹא, את שם רִבּוֹנְךָ הנשגב.

۞فَلَآ أُقۡسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٦

76. וכן, נשבע אני במפל הכוכבים.

وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٞ لَّوۡ تَعۡلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٧

77. וזוהי שבועה נשגבה, לוּ רק ידעתם.

إِنَّهُۥ لَقُرۡءَانٞ كَرِيمٞ ٧٨

78. זהוּ, אכן, קוראן מפואר;

فِي كِتَٰبٖ مَّكۡنُونٖ ٧٩

79. בספר גנוּז;

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلۡمُطَهَّرُونَ ٨٠

80. לא יגעו בו זולתי המטוהרים;

تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨١

81. חזון מורד מאת רִבּוֹן העולמים.

أَفَبِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَنتُم مُّدۡهِنُونَ ٨٢

82. האם לדברי אלוהים נפלאים אלה אתם מתכחשים?

وَتَجۡعَلُونَ رِزۡقَكُمۡ أَنَّكُمۡ تُكَذِّبُونَ ٨٣

83. ותעשו את הַכְחָשַׁתְכֶם זוֹ לֶחֶם חֻקְּכֶם?

فَلَوۡلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ٨٤

84. מדוע, אם-כן, כאשר נשמת הגוסס אל גרונו;

وَأَنتُمۡ حِينَئِذٖ تَنظُرُونَ ٨٥

85. ואתם באותו הרגע [בתימהון] מסתכלים;

وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ٨٦

86. ואנוּ קרובים אליו מכם, אולם אין אתם מבחינים.

فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ ٨٧

87. מדוע, לכן, אם אתם לא נידונים;

تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٨٨

88. אינכם מסוגלים להחזירה, אם אכן אמת בפיכם?

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٨٩

89. ואילו אם מן המקורבים היה;

فَرَوۡحٞ وَرَيۡحَانٞ وَجَنَّتُ نَعِيمٖ ٩٠

90. כי אז נָכוֹנוּ לוֹ מנוחה ורווחה וגן עדן.

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ﴿٩١﴾

91. ואם מאנשי הימין היה;

فَسَلَٰمٞ لَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ﴿٩٢﴾

92. אזי, שלום לךָ, באנשי הימין אתה.

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٣﴾

93. ואילו אם במכחישים והתועים היה;

فَنُزُلٞ مِّنۡ حَمِيمٖ ﴿٩٤﴾

94. מְנַת חֶלְקוֹ כִּבּוּד משקה מים חמים;

وَتَصۡلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

95. וצליה בְּגֵיהִנּוֹם.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلۡيَقِينِ ﴿٩٦﴾

96. אכן, זוהי האמת הוודאית.

فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

97. לכן, שבח את שם אלוהיךָ הנשגב.

سُورَةُ الحَدِيدِ

סוּרַת אַלְ-חַדִיד

مدنيَّة وآياتها ٣٠

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 30

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢

2. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ משבחים את שם אלוהים הגיבור והחכם.

لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡىِۦ وَيُمِيتُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىۡءٖ قَدِيرٌ ٣

3. לוֹ מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, מחייה וממית, והוא הכל יכול.

هُوَ ٱلۡأَوَّلُ وَٱلۡأٓخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلۡبَاطِنُۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيمٌ ٤

4. הוא הראשון והאחרון, הוא הנגלה והנסתר, והוא יודע כל.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۖ وَهُوَ مَعَكُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٥

5. הוא אשר ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ בששה ימים, ולאחר מכן התנשֵׂא על כֵּס הכבוד, יודע כל אשר חודר לארץ וכל היוצא ממנה, וכל אשר יורד מהַשָּׁמַיִם וכל אשר עולה אליהם. הוא עִמכם היכן שתימצאו, ואלוהים רואה את מעשיכם.

لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٦

6. לוֹ מלכות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואל אלוהים כל הדברים ישובו [לחשבון].

يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيۡلِۚ وَهُوَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٧

7. מחדיר את הלילה אל תוך היום, ומחדיר את היום אל תוך הלילה, ויודע את רַחֲשֵׁי הַלֵּב.

ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ٨

8. הַאמִינו באלוהים ובשליחו, והנפיקו מאשר הפקיד אלוהים בידכם. [הנה] אלה מכם המאמינים ותורמים [מהונם לצדקה] שמור להם ששכר גדול.

وَمَا لَكُمۡ لَا تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ لِتُؤۡمِنُواْ بِرَبِّكُمۡ وَقَدۡ أَخَذَ مِيثَٰقَكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٩

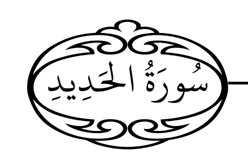
9. ומדוע אינכם מאמינים באלוהים, בעת שהשליח קורא לכם להאמין בריבונכם? והוא כבר כרת איתכם ברית, אם אכן מאמינים אתם.

هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦٓ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٠

10. הוא המוריד על עבדו אותות ברורים על מנת לחלץ אתכם מן החשכה אל האור. אכן אלוהים נוהג בכם בחמלה וברחמים.

وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تُنفِقُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا يَسۡتَوِى مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ ٱلۡفَتۡحِ وَقَٰتَلَۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١١

11. ומדוע אינכם תורמים [מהונכם] לשם רצון אלוהים? הן לאלוהים ירושת הַשָּׁמַיִם והארץ. [לעולם] לא ישתוו אלה מכם אשר תרמו [מהונם] לפני הנצחון [על מֶכָּה] ולחמו; הם עולים בדרגתם על אלה אשר הוציאו מהונם ולחמו אחרי הנצחון. ולשניהם יחד הבטיח אלוהים טוב. ואלוהים מודע לכל אשר תעשו.

مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنًا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ١٢

12. ומיהו זה המַלְוֶה לאלוהים מִלְוֶה [למטרה] טובה, ואלוהים מכפיל לו את התמורה, והוא יזכה לשכר נכבד.

يَوۡمَ تَرَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَسۡعَىٰ نُورُهُم بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۖ بُشۡرَىٰكُمُ ٱلۡيَوۡمَ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٣

13. ו[חֲשׁוֹב על] היום אשר בו תראה את המאמינים ואת המאמינות אורם רץ לפניהם, ולימינם [לקול המלאכים להם]: הנה הבשורה לכם היום, גנות שנהרות זורמים תחתיהן; לנצח תדורו בהן; וזוהי שמחת הנצחון הגדול.

يَوۡمَ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱنظُرُونَا نَقۡتَبِسۡ مِن نُّورِكُمۡ قِيلَ ٱرۡجِعُواْ وَرَآءَكُمۡ فَٱلۡتَمِسُواْ نُورٗاۖ فَضُرِبَ بَيۡنَهُم بِسُورٖ لَّهُۥ بَابُۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحۡمَةُ وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلۡعَذَابُ ١٤

14. [וזהו] היום אשר בוֹ יאמרו המתחסדים והמתחסדות למאמינים: המתינו לנו קמעא וניקח מאורכם. אז יֵאָמֵר להם: שובו על עקביכם ושם בקשו לכם אוֹר. ואז תוקם בינם חומה ולה שער- פנימה לו הרחמים, ומחוצה לו, ממול, עונש [הַגֵּיהִנּוֹם].

يُنَادُونَهُمۡ أَلَمۡ نَكُن مَّعَكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمۡ فَتَنتُمۡ أَنفُسَكُمۡ وَتَرَبَّصۡتُمۡ وَٱرۡتَبۡتُمۡ وَغَرَّتۡكُمُ ٱلۡأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَآءَ أَمۡرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ١٥

15. [ואז] יקראו המתחסדים [אל המאמינים, לאמור]: האם לא היינו עִמכם? יאמְרו: אכן כן, אולם אתם התמסרתם לפיתויי הַתַּאֲוָה, ארבתם ופקפקתם, והדיחו אתכם תקוות השָוְא, עד אשר קם דבר אלוהים, והתעה אתכם בענין אלוהים [השטן] המתעה.

فَٱلۡيَوۡمَ لَا يُؤۡخَذُ مِنكُمۡ فِدۡيَةٞ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ مَأۡوَىٰكُمُ ٱلنَّارُۖ هِيَ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٦

16. על-כֵּן, לא יתקבל מכם היום כופר, ולא מאלה אשר כפרו- מעונכם הנצחי [באש] הַגֵּיהִנּוֹם. זהו המקום הראוי לטהר אתכם, וזהו היעד הרע.

۞أَلَمۡ يَأۡنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخۡشَعَ قُلُوبُهُمۡ لِذِكۡرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلۡحَقِّ وَلَا يَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلُ فَطَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَمَدُ فَقَسَتۡ قُلُوبُهُمۡۖ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ١٧

17. האם לא הגיעה השעה שלבות המאמינים ייכנעו לזכר אלוהים, ולאמת אשר הוריד מן הַשָּׁמַיִם? ושלא יהיו כאלה אשר ניתן להם הספר קודם לכן, וכאשר ארך זמן צִפִּיָּתָם קָשׁוּ לבותיהם, ורבים מהם מורדים.

ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ١٨

18. דְּעוּ, כי אלוהים מחיה את הארץ אחרי מותה, אכן בֵּאַרְנוּ לכם את האותות למען תשכילו.

إِنَّ ٱلۡمُصَّدِّقِينَ وَٱلۡمُصَّدِّقَٰتِ وَأَقۡرَضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعَفُ لَهُمۡ وَلَهُمۡ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ١٩

19. אכן, הנותנים והנותנות צדקה, והמלווים לאלוהים הלוואה נאה, יכפיל להם את הפדיון [ונשמר להם] שכר נכבד.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَۖ وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ وَنُورُهُمۡۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ٢٠

20. ואלה המאמינים באלוהים ובשליחו הֵמָּה הצדיקים והעדים בעיני אלוהים; להם שכרם [המלא] והאור [שהוא] שלהם. אך אלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו- אלה הם דָּרֵי הַגֵּיהִנּוֹם.

ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا لَعِبٞ وَلَهۡوٞ وَزِينَةٞ وَتَفَاخُرُۢ بَيۡنَكُمۡ وَتَكَاثُرٞ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَوۡلَٰدِۖ كَمَثَلِ غَيۡثٍ أَعۡجَبَ ٱلۡكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصۡفَرّٗا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمٗاۖ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٞ شَدِيدٞ وَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٞۚ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ٢١

21. דְּעוּ שחיי העולם הזה אינם אלא משחק ושעשוע שָׁוְא, הִתְפָּארוּת וגאווה ביניכם ושאיפה להרבות הון ובנים; כמוכם כגשם אשר הפליא את הזורעים בצמחייתו. אחרי כן ייבש ויצהיב לנגד עיניכם, ואז יִתְפּוֹרֵר, [הנה] בעולם הבא עונש כבד, [ומאידך] סליחה מאת אלוהים והפקת רצון מֵעִמּוֹ. ואין חיי העולם הזה אלא תענוגות הבל.

سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ
عَرۡضُهَا كَعَرۡضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ
أُعِدَّتۡ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ
ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ
ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

22. אוּצוּ [עַל-כֵּן] לזכות במחילה מאת ריבונכם, ואל גַּנָּה אשר רוחבה כרוחב הַשָּׁמַיִם והארץ, אשר הוכשרה לאלה אשר האמינו באלוהים ובשליחיו. זהו חסד אלוהים אשר ירעיף אותו על אשר יחפוץ. ואלוהים רב חסד הוא.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا
فِيٓ أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ أَن
نَّبۡرَأَهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ﴿٢٣﴾

23. לא יפגע אסון בארץ או בכם אשר לא נרשם בספר בטרם נחולל אותו. אכן, קל הדבר בעיני אלוהים.

لِّكَيۡلَا تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا
تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخۡتَالٖ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

24. זאת למען לא תצטערו על אשר אבד לכם, ולא תרבו בשמחה על אשר העניק לכם, [כי] אין אלוהים אוהב כל מתרברב ויהיר.

ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ
بِٱلۡبُخۡلِۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ
ٱلۡحَمِيدُ ﴿٢٥﴾

25. אלה המתקמצנים ומצווים על האנשים לקפּץ את ידם; [ועל] כל המפנה עורף [לדעת] שאלוהים הוא העשיר והמהולל.

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا
مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ
بِٱلۡقِسۡطِۖ وَأَنزَلۡنَا ٱلۡحَدِيدَ فِيهِ بَأۡسٞ
شَدِيدٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن
يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ
عَزِيزٞ ﴿٢٦﴾

26. אכן, אנו שלחנו את שליחינו ועִמם האותות הנהירים, והורדנו עִמהם את הספר ואת המאזניים, למען ינהגו האנשים בצדק, והורדנו את הברזל, ובו חוזק רב ותועלת לבני האדם, למען יידע אלוהים את אשר יעמדו לעזרתו ולעזרת שליחיו בסתר. הנה אלוהים חזק ואדיר.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ ۖ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٧﴾

27. ואנו אכן שלחנו את נֹח ואת אברהם; וקבענו בזרעם את הנבואה ואת הספר; ואכן מהם אנשים ישרי דרך, אולם רבים מהם פורקי עול.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ٱبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَٰهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ رِضْوَٰنِ ٱللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَـَٔاتَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٨﴾

28. ואז הקמנו אחריהם את שליחינו, ובעקבותיהם [הקימונו] את ישוע בן מרים; ללכת בדרכם, ונָתַנּוּ לו את האֶוַנְגֶּלְיוֹן; וְהִשְׁכַּנּוּ בלב ההולכים בדרכו רחמים וחמלה. והם הנהיגו לעצמם דרך להתנזרות אשר לא חייבנו אותם בה, אך הם רצו לבקש את רצון אלוהים; אולם הם לא שמרו אותה כיאה לה. [על-כֵּן] נָתַנּוּ לאלה מהם אשר האמינו את שכרם; ורבים מהם חטאים הֵמָּה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَءَامِنُوا۟ بِرَسُولِهِۦ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٩﴾

29. הוי [אתם] המאמינים, יִרְאוּ את אלוהים והאמינו בשליחיו, למען תשיגו מרחמיו כפליים, ויספק לכם אוֹר אשר תלכו בו, ויסלח לכם. [הנה] אלוהים סַלָּח ורחוּם.

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

30. למען יֵדְעוּ אנשי הספר, כי לא תהיה להם שליטה כלשהי על דרך רחמי אלוהים; וכי הברכה ביד אלוהים [כולה], [והוא] יתננה לאשר יחפוץ; ואלוהים רב חסד [הוא].

سُورَةُ المُجَادلَةِ

סוּרַת אַלְ-מֻגַ׳אדַלַה

مدنيَّة وآياتها ٢٣

נִתְּנָה בְּאַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 23

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ (١)

قَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّتِي تُجَٰدِلُكَ فِي
زَوۡجِهَا وَتَشۡتَكِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَسۡمَعُ
تَحَاوُرَكُمَآۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ (٢)

ٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم
مَّا هُنَّ أُمَّهَٰتِهِمۡۖ إِنۡ أُمَّهَٰتُهُمۡ إِلَّا ٱلَّٰٓـِٔي
وَلَدۡنَهُمۡۚ وَإِنَّهُمۡ لَيَقُولُونَ مُنكَرٗا مِّنَ
ٱلۡقَوۡلِ وَزُورٗاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٞ (٣)

وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمۡ ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا قَالُواْ فَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مِّن
قَبۡلِ أَن يَتَمَآسَّاۚ ذَٰلِكُمۡ تُوعَظُونَ بِهِۦۚ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ (٤)

فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ شَهۡرَيۡنِ مُتَتَابِعَيۡنِ
مِن قَبۡلِ أَن يَتَمَآسَّاۖ فَمَن لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ
فَإِطۡعَامُ سِتِّينَ مِسۡكِينٗاۚ ذَٰلِكَ لِتُؤۡمِنُواْ
بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۗ
وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٥)

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הנה כבר שמע אלוהים את דברי [מי] שבאה להתלונן בפניך על בעלה, ותובעת אותו בפני אלוהים, ואלוהים שומע את שיחתכם; אכן אלוהים שומע ורואה.

3. אלה מכם הפורשים מנשותיהם כפרישת [האחד מבני הג׳אהלייה] מגב אמו; ואולם אין הן אמהותיהם, כי אִם אמהותיהם הן אך אלה אשר ילדו אותם; הנה הם מפיצים דברים מגונים ודברי כזב, אולם אלוהים סַלָּח ורחום.

4. ואלה הפורשים מנשותיהם, ולאחר מכן ירשו לחזור בהם, חובתם לשחרר עבד בטרם יבואו במגע; זה אשר הנכם נדרשים לעשות, ואלוהים מיטיב לדעת את מעשיכם.

5. וזה שאין ידו משגת, יצום חודשיים רצופים בטרם יקרבו זה אל זו; ומי שאינו יכול [לזאת], יאכיל ששים עניים; זאת למעַן תאמינו באלוהים ובשליחו. אלה הן מגבלות אלוהים, ולכופרים עונש מכאיב.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُواْ كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ وَقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ ٦

6. הנה אלה המתנגדים לאלוהים ולשליחו, יִכָּנְעוּ כפי שנכנעו קודמיהם. אכן אנוּ הורדנו אותות ברורים, ולכופרים [נועד] עונש משפיל.

يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ أَحۡصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ٧

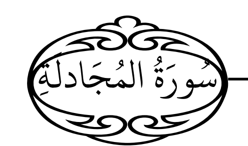
7. ביום אשר יקים אלוהים את כולם לתחיה, ויודיעם את אשר עשו, שומר אלוהים מעשיהם. אך הם את אשר עשו שוכחים, ואלוהים עֵד לכל.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ مَا يَكُونُ مِن نَّجۡوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمۡ وَلَا خَمۡسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمۡ وَلَآ أَدۡنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمۡ أَيۡنَ مَا كَانُواْۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٨

8. האינך מבחין שאלוהים אכן יודע את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, לא ימתיקו שלושה אנשים סוד מבלי שהוא רביעי אתם, ולא חמשה מבלי שהוא השישי איתם; ולא מעט מזה ולא רב מזה מבלי שהוא אתם בכל אשר יהיו. וביום הדין יודעים את אשר עשו. הנה אלוהים יודע כל.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نُهُواْ عَنِ ٱلنَّجۡوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ وَيَتَنَٰجَوۡنَ بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَمَعۡصِيَتِ ٱلرَّسُولِۖ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوۡكَ بِمَا لَمۡ يُحَيِّكَ بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ لَوۡلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُۚ حَسۡبُهُمۡ جَهَنَّمُ يَصۡلَوۡنَهَاۖ فَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٩

9. האינך רואה את אלה אשר נאסר עליהם לנהל שיחות סֶתֶר, וחוזרים לעשות זאת? הם ממתיקים את הסודות ביניהם על הרשע והאיבה, ולמרוד בדבר הנביא; ועם בואם איך הם מברכים אותך בברכה אשר לא בירך אותךָ בה אלוהים; כשהם אומרים לעצמם: מדוע אין אלוהים מעניש אותנו על אשר אמרנו? [אכן] מנת חלקם גֵּיהִנּוֹם אשר בה יגיעו אל סופם הרע.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَنَٰجَيۡتُمۡ فَلَا
تَتَنَٰجَوۡاْ بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَمَعۡصِيَتِ
ٱلرَّسُولِ وَتَنَٰجَوۡاْ بِٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ١٠

إِنَّمَا ٱلنَّجۡوَىٰ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ لِيَحۡزُنَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَلَيۡسَ بِضَآرِّهِمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا بِإِذۡنِ
ٱللَّهِۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَكُمۡ
تَفَسَّحُواْ فِي ٱلۡمَجَٰلِسِ فَٱفۡسَحُواْ يَفۡسَحِ
ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُواْ فَٱنشُزُواْ يَرۡفَعِ
ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡعِلۡمَ دَرَجَٰتٖۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١٢

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ
ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ
صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ فَإِن
لَّمۡ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٣

ءَأَشۡفَقۡتُمۡ أَن تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ
نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَٰتٖۚ فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ
وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ
وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٤

10. הוי המאמינים; בבואכם להמתיק ביניכם סוד, אל תשוחחו בדברי פשע ואיבה והפרת דבר הנביא, כי אם המתיקו סוד למען דבר חסד ויראת שָׁמַיִם, וייראו את אלוהים אשר אליו תאספו.

11. המתקת הסוד למטרות זדון מן השטן היא, כדי לצער את המאמינים, על אף שלא יזיק להם הענין כלל וכלל. על-כן באלוהים שיבטחו המאמינים.

12. הוי המאמינים; כאשר ייאמר לכם לפנות מקום ישיבה עִם התכנסותכם, אזי פְּנוּ; כי אז יפנה לכם אלוהים מקום מרווח יותר. וכאשר ייאמר לכם לקום- קוּמוּ; ואלוהים ירומם את המאמינים אשר בכם ואת אלה אשר ניתנה להם הדעת מעלות [רבות]. אכן אלוהים מודע לכל אשר תעשו.

13. הוי המאמינים; עם בואכם לְדַבֵּר סוד עם הנביא, הקדימו לשיחתכם צדקה; בזאת ייטב לכם וירבה את טוהרכם. ואם אין ידכם משגת- הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

14. הַאֻמְנָם חוששים אתם לתת את הצדקה לפני שיחתכם [עם הנביא]? אם לא תעשו כן [וחרטה על לבכם], ושב אלוהים מכעסו עליכם, אזי קַיימוּ את התפילה, ותנו את צדקת ה"זַכּאת", ושִׁמְעוּ בקול אלוהים ושליחו; ואת כל אשר תעשו, אלוהים יודע היטב.

۞أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ قَوۡمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مَّا هُم مِّنكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ وَيَحۡلِفُونَ عَلَى ٱلۡكَذِبِ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٥

15. האם לא ראית את אלה אשר כרתו ברית עם אנשים שעליהם זעמו של אלוהים וחמתו, והם נשבעים שקר ביודעין.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدًاۖ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٦

16. נָכוֹן להם עונש קשה מאלוהים, כי אכן רעים מעשיהם.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٧

17. הם לקחו להם את שבועתם למגן [מפני השקרים שלהם] והרחיקו אנשים מדרך אלוהים; ולהם עונש משפיל.

لَّن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٨

18. לא יועילו להם הונם ולא ילדיהם במאומה, נגד רצון אלוהים; אכן בְּנֵי אש הַגֵּיהִנּוֹם הֵמָּה, ובה יהיו לעד.

يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيَحۡلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيۡءٍۚ أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٩

19. ביום אשר יקים אותם אלוהים לתחיה יחד, והם יישבעו לו כפי שהינם נשבעים לכם, בחושבם שתקוות ישועה להם, ואין הֵמָּה אלא דוברי שקר.

ٱسۡتَحۡوَذَ عَلَيۡهِمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمۡ ذِكۡرَ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ ٱلشَّيۡطَٰنِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٢٠

20. יד השטן שלטה בהם עד שהשכיחם את זכר אלוהים; אלה הם מחנה השטן, אכן מחנה השטן הם האובדים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡأَذَلِّينَ ٢١

21. אכן אלה המורדים [בדבר] אלוהים ובשליחו, הנה הֵמָּה השפלים.

كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغۡلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِيٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ﴿٢٢﴾

22. [וכך] גזר אלוהים: גבור אֶגְבֹּר אני ושליחַיי. הנה אלוהים חזק ורב כֹּח הוא.

لَّا تَجِدُ قَوۡمٗا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ يُوَآدُّونَ مَنۡ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوۡ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ أَوۡ أَبۡنَآءَهُمۡ أَوۡ إِخۡوَٰنَهُمۡ أَوۡ عَشِيرَتَهُمۡۚ أُوْلَٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٖ مِّنۡهُۖ وَيُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱللَّهِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٢٣﴾

23. כלל לא תמצא מבין קהל המאמינים באלוהים וביום הדין כאלה שאוהדים את המתנגדים לאלוהים ולשליחו- ולוּ גם היו אלה אבותיהם או בניהם, או אחיהם או קרוביהם; אלה קבע אלוהים בְּלִבָּם את האמונה ואִמְצם ברוח מֵעִמּוֹ; הוא יכניסם אל גנות אשר נהרות זורמים תחתיהן, ובהן ישכנו לעולמים. אלוהים שבע רצון מהם, והם מרוצים ממנו. אלה הם מחנה אלוהים; אכן מחנה אלוהים הם המצליחים.

سُورَةُ الحَشۡرِ

مدنيَّة وآياتها ٢٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ۝٢

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمۡ لِأَوَّلِ ٱلۡحَشۡرِۚ مَا ظَنَنتُمۡ أَن يَخۡرُجُواْۖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمۡ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُواْۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَۚ يُخۡرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيۡدِيهِمۡ وَأَيۡدِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فَٱعۡتَبِرُواْ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ۝٣

وَلَوۡلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ۝٤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ۝٥

סוּרַת אַל-חַשְׁר

נִתְּנָה באַל-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 25

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ משבחים את אלוהים, רב העוצמה והחכם הוא.

3. הוא אשר הביא את הכופרים מאנשי הספר לנטוש את בתיהם, בעת הגלות הראשונה; כשאתם לא העליתם בדעתכם שֶׁיִּגָּלוּ הֵמָּה, והם העריכו שמבצריהם יהיו להם למגן מפני אלוהים; אך אלוהים הפתיעם ממקום שלא פיללו, והפיל בְּלִבָּם פחד, והם החריבו את בתיהם במו ידיהם, ובידי המאמינים; לִמְדוּ את הלקח, אֵפוֹא, הוי אנשי הבינה.

4. ואלמלא גזר עליהם אלוהים את הגלות, היה מעניש בעולם הזה, ועונשם בעולם הבא עינויי האש.

5. זאת כי הם חלקו על אלוהים ועל שליחו; וכל החולק על אלוהים- הנה אלוהים [בידו] העונש המכאיב.

مَا قَطَعۡتُم مِّن لِّينَةٍ أَوۡ تَرَكۡتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيُخۡزِيَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٦

6. כל עץ תמר אשר תכרתו או תשאירוהו ניצב על שורשיו, הרֵי ברשות אלוהים תעשו זאת, ובכדי להמיט קלון על פורקי העוֹל.

وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡهُمۡ فَمَآ أَوۡجَفۡتُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ خَيۡلٖ وَلَا رِكَابٖ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٧

7. וכל אשר חלק אלוהים לשליחו משללם, [הוא מחסד אלוהים] שלא שלחתם להשיגו מטעמכם, לא סוסים ולא גמלים, כי אם אלוהים משליט את שליחיו על אשר יחפוץ, ואלוהים כל יכול.

مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ كَيۡ لَا يَكُونَ دُولَةَۢ بَيۡنَ ٱلۡأَغۡنِيَآءِ مِنكُمۡۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ فَٱنتَهُواْۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٨

8. כל אשר חלק אלוהים לשליחו משלל אנשי הערים הנו לאלוהים ולשליח, ולקרובי המשפחה, וליתומים ולמסכנים ולעוברי האורח- על מנת שלא יעבור בין העשירים שבכם [מיד ליד]. [על-כֵּן] כל אשר נותן לכם השליח, קחוהו, ואשר ימנע מכם הימנעו ממנו, ויראו את אלוהים; אכן חמוּר מאוד הוא עונש אלוהים.

لِلۡفُقَرَآءِ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأَمۡوَٰلِهِمۡ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ٩

9. [והשלל נועד גם] לעניים מבין המהגרים אשר גורשו מבתיהם ונושלו מרכושם; מבקשים לעצמם פרנסה מאת אלוהים, ורצון מֵעִמּוֹ; ונחלצים לעזרת אלוהים ושליחו- הרי הם שאמונתם אמת היא.

وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلۡإِيمَٰنَ مِن قَبۡلِهِمۡ يُحِبُّونَ مَنۡ هَاجَرَ إِلَيۡهِمۡ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمۡ حَاجَةٗ مِّمَّآ

10. ואלה אשר קבעו לעצמם בתים [בעיר יַתְ'רֶבּ] וקיבלו את האמונה לפניהם, רוחשים אהבה לאלה אשר היגרו אליהם ואינם חשים בִּלְבָּם

أُوتُواْ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ١٠

כל רצון לקבל את אשר קיבלו [המהגרים], והם מבכּרים אותם על עצמם, למרות דלות [פרנסתם]; אלה המצילים את נפשם מן החמדנות, הנה הם המצליחים.

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَـٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ١١

11. [והשלל נועד גם] לאלה אשר באו אחריהם [כשהם] אומרים: אלוהינו סְלַח לנוּ ולאחינו אשר קדמו לנוּ לאמונה, ואַל תתן בְּלִבֵּנוּ טינה כלפי המאמינים. אלוהינו, אכן אתה חנון ורחוּם.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نَافَقُواْ يَقُولُونَ لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ ١٢

12. האינך רואה את אלה המתחסדים אומרים לאחיהם אשר כפרו מאנשי הספר: אכן אם תגורשו נצא עִמָּכם, ולא נשמע לאיש בעניינכם כלל; ואם יילחמו בכם נושיט לכם עזרה- ואולם אלוהים עֵד כי שקר בפיהם.

لَئِنْ أُخْرِجُواْ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُواْ لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَـٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١٣

13. אם אכן יגורשו לא ייצאו עִמָּהם, ואם יותקפו לא יושיעוּם, ואם [יבואו] להושיעם ייסוגו לאחור ולא יִוָּשְׁעוּ.

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ١٤

14. אכן יראתם מפניכם חזקה יותר מיראתם מפני אלוהים, כי הנה עם הנבערים הֵמָּה.

لَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرٗى مُّحَصَّنَةٍ أَوۡ مِن وَرَآءِ جُدُرِۭۚ بَأۡسُهُم بَيۡنَهُمۡ شَدِيدٞۚ تَحۡسَبُهُمۡ جَمِيعٗا وَقُلُوبُهُمۡ شَتَّىٰۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡقِلُونَ ١٥

15. [לעולם] לא יתקפו אתכם יחדיו אלא בהיותם בערים מבוצרות או מעבר לחומות; מלחמתם בינם לבין עצמם רבת עוצמה; הם נראים לך מלוכדים, אך לִבּוֹתֵיהֶם נפרדים, זאת כי הם עם חסר הבנה.

كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبٗاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٦

16. מְשַׁלֵּם כְּמָשָׁל אלה אשר קָדְמוּ להם לא מכבר, והם טעמו את כובד מעשיהם, וצָפוּי להם עונש כבד.

كَمَثَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ إِذۡ قَالَ لِلۡإِنسَٰنِ ٱكۡفُرۡ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٧

17. נמשלים הם לשטן, כאשר אמר לבן האדם: כְּפוֹר! וכאשר כפר אמר [לוֹ השטן] איני מְחֻיָּב לך- פוחד אני מאלוהים רִבּוֹן העוֹלָמים.

فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِي ٱلنَّارِ خَٰلِدَيۡنِ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٨

18. וסוף שניהם יחד להיות באש הַגֵּיהִנּוֹם לנצח, וזהו גמול בני העוולה.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلۡتَنظُرۡ نَفۡسٞ مَّا قَدَّمَتۡ لِغَدٖۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٩

19. הוי המאמינים, תנו דעתכם על חובותיכם לאלוהים, ותבדוק כל נפש מה הכינה ליום המחר, וייראו את אלוהים, [כי] אכן יודע אלוהים כל אשר תעשו.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ نَسُواْ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمۡ أَنفُسَهُمۡۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٢٠

20. ואל תהיו כאלה אשר שכחו את אלוהים, ועל-כן הוא השכיחם את נפשותיהם, ואלה הֵמָּה פורקי העוֹל.

لَا يَسۡتَوِيٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۚ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ٢١

21. לא ישתוו אנשי הַגֵּיהִנּוֹם ואנשי גן העדן; אנשי גן העדן הם הזוכים [בשמחת הנצחון].

لَوۡ أَنزَلۡنَا هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ عَلَىٰ جَبَلٖ لَّرَأَيۡتَهُۥ خَٰشِعٗا مُّتَصَدِّعٗا مِّنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِۚ وَتِلۡكَ ٱلۡأَمۡثَٰلُ نَضۡرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ٢٢

22. אילו היינו מורידים את הקוראן הזה על הר, היית רואה אותו נכנע ונבקע מיראת אלוהים; ואלה המשלים אשר ממשילים אנו לאנשים למען יתנו את דעתם [לענין].

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۖ هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ٢٣

23. [זה] הוא אלוהים אשר אין אלוה מבלעדיו, היודע את הנסתר והנגלה, והוא הרחמן והרחום.

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلۡمُؤۡمِنُ ٱلۡمُهَيۡمِنُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡجَبَّارُ ٱلۡمُتَكَبِّرُۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٢٤

24. הוא אלוהים אשר אין אלוה מבלעדיו, המלך, הקדוש, עושה השלום, המגונן, המקיים, העזוז, הגִבּוֹר והמרומם; חלילה לאלוהים שיצרפו לו שותפים.

هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡخَٰلِقُ ٱلۡبَارِئُ ٱلۡمُصَوِّرُۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٥

25. הוא אלוהים היוצר, הבורא ונותן הצורה, לו היפים שבשמות; משבחים אותו כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ, והוא הגִבּוֹר והחכם.

سُورَةُ المُمْتَحنَةِ

مدنيَّة وآياتها ١٤

סוּרַת אַלְ-מֻמְתַחִנַה

נִתְּנָה בּאַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 14

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمۡ أَوۡلِيَآءَ تُلۡقُونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُواْ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلۡحَقِّ يُخۡرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ أَن تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ رَبِّكُمۡ إِن كُنتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَٰدٗا فِي سَبِيلِي وَٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِيۚ تُسِرُّونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعۡلَمُ بِمَآ أَخۡفَيۡتُمۡ وَمَآ أَعۡلَنتُمۡۚ وَمَن يَفۡعَلۡهُ مِنكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ٢

إِن يَثۡقَفُوكُمۡ يَكُونُواْ لَكُمۡ أَعۡدَآءٗ وَيَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ وَأَلۡسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ ٣

لَن تَنفَعَكُمۡ أَرۡحَامُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡۚ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يَفۡصِلُ بَيۡنَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٤

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי המאמינים, אל תיקחו את אויביי ואויביכם לבעלי ברית; הֲיִתָּכֵן שתגלו להם אהבה בעוד הם כפרו באמת אשר הגיעתכם, וגירשו את השליח ואתכם עקב אמונתכם באלוהים ריבונכם? אם אכן יצאתם להילחם למעני ולהשיג את רצוני, [אך מכם] אשר מגלים להם אהבה בסתר, ואני יודע את אשר תסתירו ואת אשר תגלו; ואלה מכם שיעשו כך, סוטים הם מדרך הישר.

3. אם ישתלטו עליכם, יהיו לכם לאויבים וישלחו בכם את ידיהם ואת לשונותיהם לפגוע בכם, כשרצונם שתשובו להיות כופרים.

4. לא יועילו לכם קרוביכם ולא ילדיכם ביום הדין; אלוהים יפריד ביניכם, ואלוהים מבחין באשר תעשו.

قَدۡ كَانَتۡ لَكُمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذۡ قَالُواْ لِقَوۡمِهِمۡ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمۡ وَمِمَّا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرۡنَا بِكُمۡ وَبَدَا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةُ وَٱلۡبَغۡضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥٓ إِلَّا قَوۡلَ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسۡتَغۡفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمۡلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۖ رَّبَّنَا عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا وَإِلَيۡكَ أَنَبۡنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٥

5. כבר היה לכם אברהם ואשר היו אתו לדוגמה ומופת בעת שאמרו לבני עמם: מתנערים אנו מכם ומאשר הנכם עובדים מבלעדי אלוהים; כופרים אנו בכם [ובכל אשר תאמינו בו], ויפרידו בינינו לבינכם האיבה והשנאה לעד, עד אשר תאמינו באלוהים לבדו; זולתי מה שאמר אברהם לאביו: בקש אבקש לך מחילה, על אף שאין בידי זכות כלשהי למענך בפני אלוהים. אלוהינו, עליך נשענו, ואליך נחזור בתשובה, ואליך הדרך לשוב.

رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦

6. אלוהינו, אל תתן אותנו מטרה יזומה לכופרים, וּסְלַח לָנוּ, הנה אתה רב הכּוח והחכם.

لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيهِمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٧

7. אכן, הם היו לגביכם דוגמה ומופת, ולכל המייחל לעצמו בערגה עזה [להגיע] לאלוהים וליום הדין; וכל אשר יפנה עורף [לדעת] שהנה אלוהים [בידו] מלכוּת [כל דבר] והוא המהולל.

۞عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجۡعَلَ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ عَادَيۡتُم مِّنۡهُم مَّوَدَّةٗۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٞۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٨

8. עשוי אלוהים להביא אהבה ביניכם לבין אויביכם, [הנה] אלוהים הכל יכול, ואלוהים סַלָּח ורחוּם.

لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَـٰتِلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا۟ إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

9. לא יניא אתכם אלוהים מאלה אשר לא נלחמו בכם בשל הדת, ולא גירשו אתכם מבתיכם, לכבד אותם ולנהוג עִמָּהֶם בצדק; אכן אוהב אלוהים את השומרים צדק.

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَـٰتَلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ وَظَـٰهَرُوا۟ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿١٠﴾

10. אכן, יניא אתכם אלוהים מאלה אשר נלחמו בכם בשל הדת, וגירשו אתכם מבתיכם, וסייעו לגרש אתכם, מלקחת אותם לידידים; וכל העושים זאת להם הנה בני העוולה הֵמָּה.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ مُهَـٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَـٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَـٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

11. הוי המאמינים, בבוא אליכם המאמינות כמהגרות, העמידו אותן למבחן; אלוהים הוא היודע את סוד אמונתן, וכאשר תיווכחו לדעת שאכן מאמינות הן, אל תחזירו אותן לכופרים; אין הן מותרות להם, ולא הם מותרים להן [עוֹד], ושַׁלְּמוּ [לבעליהן הכופים] את אשר הוציאו [מכספם למענן]; ואין עליכם עוון שתשאו אותן לנשים לאחר שתתנו להן את המוהר שלהן [כדין], ואל תאחזו בקשרי נישואין עם [הנשים] הכופרות; [אתם] תדרשו את אשר הוצאתם, ו[הם] ידרשו את אשר הוציאו. זהו משפט אלוהים; הוא הפוסק ביניכם, ואלוהים יודע וחכם.

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَـَٔاتُواْ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَٰجُهُم مِّثْلَ مَآ أَنفَقُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

12. ואם נשים מבינכם תחמוקנה אל הכופרים [וקמתם לנקום בהם] במלחמת עונשין, [והשגתם שלל ממחנה האויב], תנו לאלה מכם אשר ערקו נשותיהם את מלוא הסכום אשר הוציאו, וייראו את אלוהים אשר בו אתם מאמינים.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَـٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَـٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِى مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

13. הוי הנביא, עם בוא המאמינות אליך להישבע לך אמונים, כי לא תשתפנה לאלוהים דבר, ולא תגנבנה ולא תנאפנה, ולא תהרוגנה את ילדיהן, ולא תעשינה מעשה תרמית [עם וָלָד שלא שלהן, כאילו נפל] בין ידיהן ורגליהן, ולא תסרבנה לך בדבר הצדק- אזי קבל את שבועתן, ובקש להן מחילה מאת אלוהים; הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَوَلَّوْاْ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُواْ مِنَ ٱلْـَٔاخِـرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَـٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٤﴾

14. הוי המאמינים, אל תקחו לכם לחברים אנשים [אשר נפל] עליהם כעס אלוהים; [הם] נואשו מיום הדין כפי שנואשו הכופרים משוכני הקברים.

سُورَةُ الصَّفِّ

مدنيَّة وآياتها ١٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفۡعَلُونَ ٣

كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُواْ مَا لَا تَفۡعَلُونَ ٤

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِهِۦ صَفّٗا كَأَنَّهُم بُنۡيَٰنٞ مَّرۡصُوصٞ ٥

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ لِمَ تُؤۡذُونَنِي وَقَد تَّعۡلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡۖ فَلَمَّا زَاغُوٓاْ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٦

סוּרַת אַל-צַפְּף

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 15

1. אלוהים הרחום והרחמן.

2. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ משבחים את אלוהים, והוא רב הכּוח והחכם.

3. הוי המאמינים, מדוע תכריזו על דבר שלא תקיימו?

4. אכן, הדבר השנוא ביותר בעיני אלוהים שתכריזו ולא תקיימו.

5. ואכן, אוהב אלוהים את הלוחמים למענו, ערוכים כמבנה יָצוּק.

6. [וזכור] כאשר אמר משה לבני עמו: הוי עמי, מדוע אתם שמים בי דופי, ואתם יודעים שאני שליח אלוהים אליכם? [על-כן] כאשר סטו, נטע אלוהים את הַסְּטִיָּה בְּלִבָּם; כי אין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

وَإِذۡ قَالَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ يَٰبَنِىٓ
إِسۡرَٰٓءِيلَ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُم
مُّصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ
وَمُبَشِّرَۢا بِرَسُولٖ يَأۡتِى مِنۢ بَعۡدِى ٱسۡمُهُۥٓ
أَحۡمَدُۖ فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالُواْ هَٰذَا
سِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧

7. ו[זכור] עת אמר ישוע בן מרים: הוי בני ישראל, הנני שליח אלוהים אליכם, [ובאתי] לקיים את [הנבואות] אשר הופיעו בתורה לפנַי, ולבשר על בוא שליח שיבוא אחרַי, ושמו אחמד. ואולם כאשר הביא להם את האותות הנהירים, אמרו: אין זה אלא כישוף בעליל.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
ٱلۡكَذِبَ وَهُوَ يُدۡعَىٰٓ إِلَى ٱلۡإِسۡلَٰمِۚ وَٱللَّهُ
لَا يَهۡدِى ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨

8. אך, מיהו, הפושע יותר מזה אשר בדה מלבו על אלוהים שקרים, כאשר הוא נקרא [לדת] האסלאם? ואין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

يُرِيدُونَ لِيُطۡفِـُٔواْ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفۡوَٰهِهِمۡ
وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ
٩

9. חפצים הם לכבות את אור אלוהים בהבל פיהם, אך אלוהים משלים את אורו חֶרֶף אכזבת הכופרים.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ
ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوۡ
كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ ١٠

10. הוא, [אלוהים], אשר שלח את שליחו באורח מֵישָׁרִין, ודת האמת, למען ישליטה על הדתות כולן, וגם אם יתאכזבו המשתפים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ
تِجَٰرَةٖ تُنجِيكُم مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ١١

11. הוי המאמינים, האם חפצים אתם שאובילכם ל[עסקת] סחר אשר תציל אתכם מעונש כואב?

تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡۚ
ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
١٢

12. שתאמינו באלוהים ובשליחו, ותיאבקו למען אלוהים בהונכם ובנפשותיכם; זהו הדבר העדיף לכם, אם [אכן] מבינים אתם.

يَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ وَيُدۡخِلۡكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٣

13. יסלח לכם על חטאכם, ויכניסכם אל גנות שנהרות זורמים למרגלותיהן, ומשכנות נעימים בגני עדן; וזוהי הַזְּכִיָּה הגדולה.

وَأُخۡرَىٰ تُحِبُّونَهَاۖ نَصۡرٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتۡحٞ قَرِيبٞۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٤

14. וחסד נוסף אשר תאהבו, [ירעיף עליכם אלוהים], ניצחון מֵעִם אלוהים וישועה קרובה, [ועל כך] בַּשֵּׂר למאמינים.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُوٓاْ أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ لِلۡحَوَارِيِّـۧنَ مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ نَحۡنُ أَنصَارُ ٱللَّهِۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٞ مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَكَفَرَت طَّآئِفَةٞۖ فَأَيَّدۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَىٰ عَدُوِّهِمۡ فَأَصۡبَحُواْ ظَٰهِرِينَ ١٥

15. הוי המאמינים, הֱיוּ תומכיו של אלוהים, כפי שאמר ישוע בן מרים לחסידיו: מיהם תומכַי [להגשמת מטרות] אלוהים? אמרו החסידים: אנוּ [נהיה] התומכים [במטרות] אלוהים. ואז, עדה מבני ישראל האמינה, ואחרת כפרה. ואנוּ סייענו לאלה אשר האמינו נגד אויביהם, והם היו הגוברים.

سُورَةُ الجُمُعَةِ

مدنيَّة وآياتها ١٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡمَلِكِ ٱلۡقُدُّوسِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٣﴾

وَءَاخَرِينَ مِنۡهُمۡ لَمَّا يَلۡحَقُواْ بِهِمۡۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٤﴾
ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٥﴾

مَثَلُ ٱلَّذِينَ حُمِّلُواْ ٱلتَّوۡرَىٰةَ ثُمَّ لَمۡ يَحۡمِلُوهَا كَمَثَلِ ٱلۡحِمَارِ يَحۡمِلُ أَسۡفَارَۢاۚ بِئۡسَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٦﴾

סוּרַת אַל-ג'ֻמֻעַה

נִתְּנָה באַל-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 12

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ משבחים את אלוהים, הֵלך הקדוש, הגִּבּוֹר והחכם.

3. הוא אשר הקים מבין [עם] הָאַנאלפביתים שליח מתוכם, אשר יקרא בפניהם את אותותיו, ויטהרם וילמדם את הספר ואת החוכמה; עקב היותם, קודם לכן, בִּתְעִיָּה גמורה.

4. ו[אל] אחרים שטרם חָבְרוּ להם, והוא הגִּבּוֹר והחכם.

5. זהו [ה]חֶסֶד [מאת] אלוהים, יִתְּנֵהוּ לאשר יחפוץ, ואלוהים הוא רב החסד הגדול.

6. דוגמת אלה אשר חויבו לשאת עליהם את [חוקי] התורה, אך [הם] כשלו מלשאת את מצוותיה, כדוגמת החמור הנושא עליו ספרים; מה רעה דוגמת האנשים המתכחשים לאותות אלוהים, ואין אלוהים מנחה את עם הפושעים.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ هَادُوٓاْ إِن زَعَمۡتُمۡ أَنَّكُمۡ أَوۡلِيَآءُ لِلَّهِ مِن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٧

7. אֱמֹר: הוי אתם היהודים, אם טוענים אתם, כי הנכם הידידים [המועדפים] בעיני אלוהים מכל אדם, אזי חִפְצוּ במוות אם אֱמֶת בפיכם.

وَلَا يَتَمَنَّوۡنَهُۥٓ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٨

8. אך הם לעולם לא יחפצו בזאת בשל מעשי ידיהם קודם לכן, ואלוהים מכיר את בני העוולה.

قُلۡ إِنَّ ٱلۡمَوۡتَ ٱلَّذِي تَفِرُّونَ مِنۡهُ فَإِنَّهُۥ مُلَٰقِيكُمۡۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩

9. אֱמֹר: הנה המוות שאתם בורחים ממנו עומד להשיג אתכם, ואז תשובו אל יודע הנסתר והנגלה, והוא יודיעכם את אשר נהגתם לעשות.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوۡمِ ٱلۡجُمُعَةِ فَٱسۡعَوۡاْ إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَذَرُواْ ٱلۡبَيۡعَۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ١٠

10. הוי המאמינים, בהישמע קול הקריאה לתפילת יום האֲסֵפָה, [הוא יום השישי בשבוע], אוּצוּ אל זֶכֶר אלוהים, והניחו את המקח והממכר; זהו טוב לכם יותר, אם יודעים אתם.

فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَٱبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١١

11. ועם תום התפילה התפזרו בארץ, ובקשו חסד מאת אלוהים, והרבו להזכיר את שם אלוהים למען תצליחו.

وَإِذَا رَأَوۡاْ تِجَٰرَةً أَوۡ لَهۡوًا ٱنفَضُّوٓاْ إِلَيۡهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمٗاۚ قُلۡ مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ مِّنَ ٱللَّهۡوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِۚ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١٢

12. ובראתם [אֲסֵפַת] סחר או שעשועים, יִפָּרְדוּ ממך וישאירוך עומד; אֱמֹר: הנה השמוּר אצל אלוהים עדיף על השעשועים והסחר, ואלוהים הוא הטוב במכַלְכּלים.

سُورَةُ المُنَافِقُونَ

סוּרַת אַלְ-מֻנאפִקוּן

مدنيَّة وآياتها ١٢

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 12

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשן אלוהים הרחמן והרחום.

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ٢

2. עִם בוא אליך המתחסדים לאמור: הנה מעידים אנו שאכן שליח אלוהים אתה, ואלוהים יודע שאכן אתה שליחו, ואלוהים מעיד שהמתחסדים דוברי שקר הֵמָּה.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٣

3. לקחו להם את שבועתם למגן, וסטו מדרך אלוהים; מה רע הוא פועלם זה.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٤

4. זאת, כי הם האמינו, וכפרו לאחר מכן, ואז נחתם על לִבּוֹתֵיהֶם, וכך הפכו לבורים.

۞وَإِذَا رَأَيۡتَهُمۡ تُعۡجِبُكَ أَجۡسَامُهُمۡۖ وَإِن يَقُولُواْ تَسۡمَعۡ لِقَوۡلِهِمۡۖ كَأَنَّهُمۡ خُشُبٞ مُّسَنَّدَةٞۖ يَحۡسَبُونَ كُلَّ صَيۡحَةٍ عَلَيۡهِمۡۚ هُمُ ٱلۡعَدُوُّ فَٱحۡذَرۡهُمۡۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٥

5. ובראותך אותם תוקסם ממראה דמותם, ובעת שידברו תקשיב לדבריהם; ואולם דמותם [כדמות] קְרָשִׁים [יבשים] סמוכים אל קיר, והם חושבים שכל צעקה [הפורצת] נגדם היא האויב; הִשָּׁמֵר מפניהם [אֲפוֹא]; כִּלְלַת אלוהים עליהם; איכה הם מפנים עורף מנתיבי האמת.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ يَسۡتَغۡفِرۡ لَكُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ لَوَّوۡاْ رُءُوسَهُمۡ وَرَأَيۡتَهُمۡ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسۡتَكۡبِرُونَ ٦

6. ובעת שֶׁיֵאָמֵר להם: בואו למען יבקש שליח אלוהים מחילה למענכם, הם מפנים ראשיהם ומסתלקים ביהירות מְחֻצֶּפֶת.

سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ أَسۡتَغۡفَرۡتَ لَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ لَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٧

7. אחת היא להם; בין אם תבקש מחילה למענם ובין אם לאו, לעולם לא יסלח להם אלוהים, כי לא ינחה אלוהים את עם המורדים.

هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُواْ عَلَىٰ مَنۡ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّواْۗ وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَا يَفۡقَهُونَ ٨

8. הרי הֵמָּה האומרים: אל תוציאו מכספכם על אלה אשר בסביבת שליח אלוהים, למען יתפזרו מסביבתו [וירחקו ממנו]; הן לאלוהים אוצרות הַשָּׁמַיִם והארץ, ואולם המתחסדים אינם משכילים להבין.

يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعۡنَآ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ لَيُخۡرِجَنَّ ٱلۡأَعَزُّ مِنۡهَا ٱلۡأَذَلَّۚ وَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَلَٰكِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٩

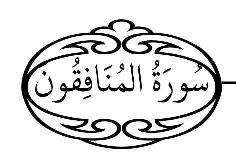
9. הם אומרים: אם וכאשר נחזור אל העיר "מַדִינָה", יגרשו הנכבדים את הנחותים [וקלי הערך], ואולם הכבוד כולו לאלוהים, ולשליחו ולמאמינים. אולם המתחסדים חסרי ידע.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُلۡهِكُمۡ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٠

10. הוי המאמינים, אל [תניחו] לנכסיכם ולבניכם להסיח את דעתכם מזכר אלוהים, וכל העושה[ים] זאת הִנָּם המפסידים.

وَأَنفِقُواْ مِن مَّا رَزَقۡنَٰكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوۡلَآ أَخَّرۡتَنِيٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١

11. והנפיקו מאשר חלקנו לכם, בטרם יפקוד המוות אחד מכם, ואז יאמר: אלוהַי, לוּ היית דוחה את גורלי לזמן מה, למען אתן צדקה ואהיה בין הישרים.

وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَاۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿١٢﴾

12. אך אין אלוהים דוחה את גורלה של נפש כלשהי בהגיע זמנהּ, ואלוהים מודע לכל אשר תעשו.

סוּרַת אַל-תַּעַ׳אבֻּן

مدنيَّة وآياتها ١٩

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 19

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٣

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٤

يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٥

أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُ فَذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

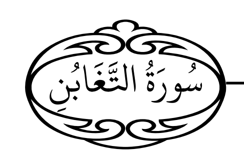
2. כל אשר בַּשָּׁמַיִם וכל אשר בארץ משבח את אלוהים; הַמַּלְכוּת היא לו, וכן התהילה, והוא הכל יכול.

3. הוא אשר ברא אתכם, מכם כופרים ומכם מאמינים, ואלוהים מבחין במעשיכם.

4. ברא את הַשָּׁמַיִם ואת הארץ לשימור הצדק, ויצר אתכם, והיטיב [בעיצוב] צורותיכם, ואליו היעד לשוב.

5. הוא יודע את אשר בַּשָּׁמַיִם ואת אשר בארץ, ויודע את אשר תסתירו ואת אשר תגלו, ואלוהים יודע את אשר בלבבות [פנימה].

6. האם אינכם מודעים לדבר אלה אשר כפרו קודם לכן? הם טעמו את פרי מעשיהם, ולהם עונש כבד.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٞ يَهۡدُونَنَا فَكَفَرُواْ وَتَوَلَّواْۚ وَّٱسۡتَغۡنَى ٱللَّهُۚ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ٧

7. זאת בעקבות כך ששליחיהם הביאו להם אותות נהירים, אך הם אמרו: הַאֻמְנָם דַלֵּי הָעַמְכָּה ידריכונו? והם כפרו והיפנו עורף; אך אין אלוהים זקוק להם, ואלוהים בלתי תלוי הוא ומהולל.

زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٨

8. ואלה אשר כפרו טוענים שלעולם לא יקומו לִתְחִיָּה. אֱמֹר: אכן כן, באלוהַי נשבע אני שֶׁקּוֹם יְקִימְכֶם לִתְחִיָּה, ולאחר מכן יודיעכם את אשר עשיתם, וקל הוא הדבר לאלוהים.

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلۡنَاۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٩

9. האמינו, אם כן, באלוהים ובשליחו, ובאור אשר הורדנו. הנה אלוהים מודע למעשיכם.

يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ ٱلۡجَمۡعِۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلتَّغَابُنِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠

10. אותו יום אשר בו יאסוף אתכם ל"יום הכינוס", זהו יום הֶרֶוַח וההפסד; ועל-כן, כל המאמין באלוהים ועושה את הטוב יְכַפֵּר עליו מחטאיו, ויכניסו לגנות שנהרות זורמים תחתיהן, אשר בהן ישהה לעד; וזהו ההישג הגדול.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١١

11. ואלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו הֵמָּה אנשי הַגֵּיהִנּוֹם, יהיו בה לנצח, וזהו היעד הרע.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ يَهۡدِ قَلۡبَهُۥۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٢

12. לא תיפול צרה אלא ברשות אלוהים, וכל המאמין באלוהים ינחה אלוהים את לִבּוֹ, ואלוהים יודע כל ענין.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٣

13. צַיְּתוּ, אֵפוֹא, לאלוהים וצַיְּתוּ לשליח, [אך] אם תפנו עורף [כי אז] אין מחובת שליחנו זולתי להעביר את המסר באופן הגלוי.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٤

14. אלוהים, אין אלוהַּ מבלעדיו, ועל אלוהים ישליכו המאמינים את יהבם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ وَأَوۡلَٰدِكُمۡ عَدُوّٗا لَّكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُمۡۚ وَإِن تَعۡفُواْ وَتَصۡفَحُواْ وَتَغۡفِرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٥

15. הוי המאמינים, הנה מבין נשותיכם ובניכם ישנם אויבים לכם, הישָּׁמרוּ, על-כן, מפניהם, אך אם תמחלו ותסלחו ותכפרו, הנה אלוהים סַלָּח ורחום.

إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٦

16. אכן [אין] רכושכם [אשר צברתם] וילדיכם [אשר גידלתם] אלא נִסָּיוֹן [לכם]; ועם אלוהים השכר הגדול.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ وَأَنفِقُواْ خَيۡرٗا لِّأَنفُسِكُمۡۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٧

17. ייראו, אֵפוֹא, את אלוהים ככל יכולתכם, ושמעו וצייתו והוציאו מכספכם [צדקה], ייטב לנפשותיכם, וכל המצילים נפשם מתאוות הממון הרי הם המצליחים.

إِن تُقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعِفۡهُ لَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ١٨

18. אם תַּלְווּ לאלוהים מִלְוָוה בעין יפה, יַכְפִּילוֹ לכם ויסלח לכם, ואלוהים מכיר טובה וסובלני [הוא].

عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٩

19. יודע הנסתר והנעלה, [והוא] האדיר והחכם.

سُورَةُ الطَّلَاقِ

סוּרַת אַל-טַלאק

مدنيَّة وآياتها ١٣

נִתְּנָה באַלְ-מַדינָה, וּפְסוּקֶיהָ 13

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحۡصُواْ ٱلۡعِدَّةَۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡۖ لَا تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ لَا تَدۡرِي لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ أَمۡرٗا ٢

2. הוי הנביא, ביום שתבואו לגרש את הנשים, שַׁלחוּ אותן עם תום תקופת ההמתנה אשר בה הן מחויבות, והקפידו לספור את הימים, וְיִרְאוּ את אלוהים רִבּוֹנְכֶם. אל תוציאו אותן מבתיהן, ולא תצאנה [מעצמן], אלא אם תעשינה תועבה גלויה; אלה הם חוקי אלוהים [המוגדרים], וכל העובר על חוקי אלוהים, מביא עוול לעצמו. ואין אתה יודע- אולי יביא אלוהים לאחר מכן ענין חדש.

فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ فَارِقُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖ وَأَشۡهِدُواْ ذَوَيۡ عَدۡلٖ مِّنكُمۡ وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٣

3. ואז, עם התקרבות פרק זמנן, החזיקו אותן כדין, או הִפָּרְדוּ מהן כדין, והקימו כְּעֵדִים שני אנשים צדיקים מכּם, והעידו עדות אמת בפני אלוהים. כך נדרש לעשות כל המאמין באלוהים וביום הדין. וכל הירֵא את אלוהים יַנְחנוּ למוֹצָא.

وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ قَدۡ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا ﴿٤﴾

4. ויכלכל אותו ממקום שלא שיער. וכל הבוטח באלוהים אכן דַּיוֹ בּוֹ- הן אלוהים את חֶפצו משיג. אכן קבע אלוהים לכל דבר מידה.

وَٱلَّٰٓـِٔي يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ﴿٥﴾

5. ואלה מנשותיכם אשר נואשו מהנידָה, אם תהיו בספק בענין, אזי תקופת המתנתן שלושה חודשים, וכן גם אלה אשר קיבלו נידה [בגלל גילן הצעיר]. ובאשר לנשים ההרות, הרי שתקופת המתנתן עד אשר תלדנה את משׂאן; וכל הירֵא את אלוהים יקל עליו את משׂא נפשו.

ذَٰلِكَ أَمۡرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيۡكُمۡۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعۡظِمۡ لَهُۥٓ أَجۡرًا ﴿٦﴾

6. זהו צו אלוהים אשר הוריד אליכם, וכל הירֵא את אלוהים יְכפֵּר על חטאיו ויגדיל את שכרו.

أَسۡكِنُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ سَكَنتُم مِّن وُجۡدِكُمۡ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُواْ عَلَيۡهِنَّۚ وَإِن كُنَّ أُوْلَٰتِ حَمۡلٖ فَأَنفِقُواْ عَلَيۡهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ فَإِنۡ أَرۡضَعۡنَ لَكُمۡ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأۡتَمِرُواْ بَيۡنَكُم بِمَعۡرُوفٖۖ وَإِن تَعَاسَرۡتُمۡ فَسَتُرۡضِعُ لَهُۥٓ أُخۡرَىٰ ﴿٧﴾

7. והשכינו אותן בבתי מגוריכם, ככל שתגיש ידכם, ואל תדחקו אותן ואל תציקו להן; ואם הרות תהיינה, כלכלו אותן עד אשר תֵּלַדְנָה את וּלְדָן, ואם ייניקו את ילדיכם, שלמו להן את שכרן, ונהלו את ענייניכם ביניכם בצדק; ואם תתקשו, תֵּינִיק לכם את הַוָּלָד אשה אחרת.

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَاۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٨﴾

8. יוציא נא כל אדם לפי יכולתו, וזה שאמצעיו דלים, יוציא מאשר חלק לו אלוהים; לא יחייב אלוהים נפש חיה מעבר למה שהעניק לה; הנה אלוהים מביא לאחר כל קושי רווחה.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٩﴾

9. רבות הן הערים אשר מרדו בצו אלוהיהן ושליחיו, ואז ערכנו אתן חשבון קשה, והענשנו אותן עונש נורא.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿١٠﴾

10. וכך הן טעמו את פרי רוע מעשיהן, ואחריתן היתה אבדון.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًاۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ۚ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١١﴾

11. [ו]זימן להם אלוהים עונש כבד; יִרְאוּ, אֵפוֹא, את אלוהים. הוי ברי הלבב אשר האמנתם, הנה אלוהים הוריד אליכם [ממרומים] השראת זכרון.

رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١٢﴾

12. [מפיו של] נביא אשר יקרא בפניכם אותות אלוהים הגלויות, למען יוציא את המאמינים ועושי הישר מאפלה לאור, ומי שיאמין ויעשה את הטוב, יכניסנו אל גנים שנהרות זורמים תחתיהם; הוא יָדוּר בהם לנצח, ואלוהים יכלכלנוּ ביד רחבה.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ وَمِنَ ٱلۡأَرۡضِ مِثۡلَهُنَّۖ يَتَنَزَّلُ ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنَهُنَّ لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا ﴿١٣﴾

13. אלוהים אשר ברא שבעה רקיעים, ומן הארץ כמותם, ודְּבָרוֹ חודר ביניהם, למען תבינו שאלוהים הכל יכול, וכי אלוהים מקיף בדעתו כל ענין.

סוּרַת אַל-תַּחְרִים

مدنيَّة وآياتها ١٣

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 13

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَۖ تَبۡتَغِي مَرۡضَاتَ أَزۡوَٰجِكَۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢

2. הוי הנביא, מדוע אוסר אתה על עצמך את אשר היתיר לך אלוהים? רוצה אתה לְרַצוֹת את נשותיךָ; ואלוהים סַלָּח ורחוּם.

قَدۡ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمۡ تَحِلَّةَ أَيۡمَٰنِكُمۡۚ وَٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٣

3. הנה אלוהים אישר לכם להתיר את שְׁבוּעָתֵיכֶם כדין; אלוהים הוא מֵגִנְּכֶם והוא היודע והחכם.

وَإِذۡ أَسَرَّ ٱلنَّبِيُّ إِلَىٰ بَعۡضِ أَزۡوَٰجِهِۦ حَدِيثٗا فَلَمَّا نَبَّأَتۡ بِهِۦ وَأَظۡهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ عَرَّفَ بَعۡضَهُۥ وَأَعۡرَضَ عَنۢ بَعۡضٖۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتۡ مَنۡ أَنۢبَأَكَ هَٰذَاۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ٤

4. וכאשר גילה הנביא לאחת מנשותיו דבר סוד, והיא גילתה אותו, אלוהים גילה לו את הדבר, והוא הוֹדִיעָהּ על מקצתו והסתיר חלק. וכאשר הודיע לה זאת, אמרה: מי גילה לך את הדבר? אמר: גילה לי היודע והמבין כל.

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدۡ صَغَتۡ قُلُوبُكُمَاۖ وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيۡهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوۡلَىٰهُ وَجِبۡرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ٥

5. [ועתה] אם תחזרו שתיכן בתשובה לאלוהים, וְלִבּוֹתֵיכֶן ייכנעו בענווה, [ייטב לכן], אך אם תקשרו קשר נגדו, כי אז אלוהים הוא מְגִנּוֹ, וגבריאל, והישרים במאמינים, ומלבדם המלאכים מסייעים בידם.

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبۡدِلَهُۥٓ أَزۡوَٰجًا خَيۡرًا مِّنكُنَّ مُسۡلِمَٰتٖ مُّؤۡمِنَٰتٖ قَٰنِتَٰتٖ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٖ سَٰٓئِحَٰتٖ ثَيِّبَٰتٖ وَأَبۡكَارٗا ٦

6. עשוי אלוהיו, אם וכאשר יגרש אתכן [הנביא], לתת לו בתמורה נשים טובות מכן, מתמסרות לאלוהים, נכנעות וחוזרות בתשובה, עובדות את אלוהים, מסתגפות, [נשים] יודעות איש ו[גם] בתולות.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ شِدَادٞ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ٧

7. הוי המאמינים, הִשָּׁמְרוּ אתם ובני ביתכם מפני מאכֶלֶת אש הנדלקת באנשים ובאבנים [גם יחד], מופקדים עליה מלאכים עזים וקשים, אשר לא יפֵרו פקודת אלוהים בכל אשר יורה להם, וממלאים את אשר הם מצוּוִים [לעשות].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٨

8. הוי המאמינים, אל תתנצלו היום, אכן, על-פי מעשיכם [אתם] תְּתֻגְמְלוּ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوۡبَةٗ نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥۖ نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتۡمِمۡ لَنَا نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٩

9. הוי המאמינים, חִזְרוּ לאלוהים בתשובה כנה, אולי יכפר אלוהים על עוונותיכם, ויביאכם אל גנות שנהרות זורמים תחתיהן; ביום שבו לא ימיט אלוהים קלון על הנביא ועל המאמינים אשר אתו, אורם יהלך לפניהם ולימינם, כשהם קוראים: אלוהנו, הַשְׁלֵם לָנוּ אֶת הָאוֹר שֶׁעִמָּנוּ וּסְלַח לָנוּ; הנה אתה הכל יכול.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٠

10. הוי הנביא, קוּם והלחם בכופרים ובמתחסדים, והקְשה עליהם; מעונם גֵּיהִנּוֹם, ומה רע גורלם זה.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱمۡرَأَتَ نُوحٖ وَٱمۡرَأَتَ لُوطٖۖ كَانَتَا تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَٰلِحَيۡنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَقِيلَ ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ١١

11. אלוהים הביא כמשל לכופרים את אשת נֹח ואת אשת לוט- שתיהן היו נשים לשניים מעובדינו הצדיקים, והן בגדו בהם; ושני בעליהן לא יכלו להועיל להן בפני אלוהים במאומה, ולבסוף נאמר להן: היכנסו שתיכן אל האש עם הבאים אליה.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ إِذۡ قَالَتۡ رَبِّ ٱبۡنِ لِي عِندَكَ بَيۡتٗا فِي ٱلۡجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٢

12. והביא אלוהים כמשל [לקהל] המאמינים את אשת פרעה כאשר אמרה: בְּנֵה לִי בְּקִרְבְּךָ בית בגן עדן, והצילני מפרעה וממעשיו, והצילני מהאנשים הפושעים.

وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ١٣

13. [והסיף אלוהים כמשל] מרים בת עמרם אשר שמרה את בתוליה, ונפחנו בה מרוחנו, והיא האמינה בדברי אלוהים ובספריו, והיתה לאלוהיה מן הנכנעים.

سُورَةُ المُلْكِ

סוּרַת אַל-מֻלְךּ

مَكِّيَّة وآياتها ٣١

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 31

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢

2. מבורך הוא זה אשר בידו המלכות, והוא הכל יכול.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ ٣

3. זה אשר ברא את המוות ואת החיים, למען יבחן אתכם וידע מי מכם המיטיב מעשהו מכולם, והוא הגִּבּוֹר והסַלָּח.

ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗاۖ مَّا تَرَىٰ فِي خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٖۖ فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٖ ٤

4. אשר ברא שבעה רקיעים על-פי סדר, זה מעל זה; לא תראה בבריאת הרחמן חוסר התאמה; שׂא, אֵפוֹא, את עיניך שוב, האם תבחין בסֶדֶק כלשהו?

ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا وَهُوَ حَسِيرٞ ٥

5. שׂא את עיניך שוב ושוב, ישוב אליך המבט מושפל ויגֵעַ.

وَلَقَدۡ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلۡنَٰهَا رُجُومٗا لِّلشَّيَٰطِينِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ٦

6. וכבר קישטנו את הרקיע התחתון במנורות, ועשינו אותם כדי לרגום את השטנים, והכינונו להם עונש באש הבוערת.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٧

7. ולאלה אשר כפרו באלוהים עינוי בְּגֵיהִנּוֹם, ומה רע הוא הגורל הזה.

إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقٗا وَهِيَ تَفُورُ ٨

8. ובעת שיושלכו אל תוכה, ישמעו ממנה [רעש] שאגה [כאילו היתה] רותחת.

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۖ كُلَّمَآ أُلۡقِيَ فِيهَا فَوۡجٞ سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ ٩

9. [והאש השואגת] נשמעת כמלאת זעם; כל אֵימַת שמשליכים אליה קבוצה [חדשה] ישאלו אותם שומרי השער שבה: האם לא בא אליכם [שליח] להזהיר?

قَالُواْ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ ١٠

10. והם יגידו: אכן כן, בא אלינו [נביא] להזהיר, אך אנוּ התכחשנו לוֹ ואמרנו: לא הוריד אלוהים מאומה; ואין אתם אלא בִּתְעִיָּה גדולה.

وَقَالُواْ لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١١

11. והם יגידו: לוּ היינו שומעים או נבונים להשכיל, לא היינו עם אנשי האש הבוערת.

فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ فَسُحۡقٗا لِّأَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١٢

12. והודוּ בחטאיהם, אך רחוקים הם מרחמי אלוהים; [הרי] אנשי אש הלהבות הֵמָּה.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ١٣

13. אכן אלה היראים את רִבּוֹנָם בסתר, להם המחילה ושכר גדול.

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٤

14. ככל שתסתירו את דִּבְרֵיכֶם או תאמרו אותם בגלוי, הנה אלוהים יודע סתרֵי לבבות.

أَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ١٥

15. האם זה שברא [אתכם] אינו יודע? [הנה] הוא המטיב [עם מאמיניו] והמבין כל.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ ذَلُولٗا فَٱمۡشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزۡقِهِۦۖ وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ ١٦

16. הוא אשר הכשיר לכם את הארץ [לְעָבְדָהּ], [קומו] והתהלכו, אֵפוֹא, במרחביה, ואִכלו מהשפע [של אלוהים], ואליו יקומו המתים לתחייה.

ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخۡسِفَ بِكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٧

17. הַאֻמְנָם חשים אתם בטוחים מפני השוכן במרומים, שלא יבליע אתכם באדמה כשזו תתחיל לרעוד?

أَمۡ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبٗاۖ فَسَتَعۡلَمُونَ كَيۡفَ نَذِيرِ ١٨

18. או שמא חשים אתם בטוחים מפני השוכן במרומים, שלא ישלח עליכם סופת אבני חצץ, ואז תדעו מה אֲיֻמָּה היא אזהרתי.

وَلَقَدۡ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ١٩

19. אכן כבר התכחשו גם אלה שקדמו להם [לשליחים], ואז מה קשה היה העונש [שהטלתי].

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلطَّيۡرِ فَوۡقَهُمۡ صَٰٓفَّٰتٖ وَيَقۡبِضۡنَۚ مَا يُمۡسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحۡمَٰنُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءِۭ بَصِيرٌ ٢٠

20. הַאֻמְנָם אין הם מתבוננים בעופות מעליהם, פורשים כנפיהם ואוספים [אותן], ואין מחזיקָם זולתי הרחמן; הנה הוא המבחין בכל.

أَمَّنۡ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ جُندٞ لَّكُمۡ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِۚ إِنِ ٱلۡكَٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢١

21. ומיהו זה המגויס לעזרתכם מפני אלוהים הרחמן? אין הכופרים אלא קורבנות ליהירות שקרית.

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢٢﴾

22. וכן, מיהו זה שיפרנס אתכם אם הרחמן יחסום את פרנסתכם? ועל אף זה הם מתעקשים על סירובם ועל סלידתם.

أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾

23. איזהו, אם-כן, המונחה בדרך הישר- זה ההולך מושפל ופניו נפולות, או זה ההולך זקוף בדרך מֵישָׁרִין?

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

24. אֱמֹר: הנה הוא זה אשר ברא אתכם ויצר לכם את האוזניים [לשמיעה] ואת העיניים [לראיה] ואת הלבבות, [אך] מעט מאוד מודים אתם.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

25. אֱמֹר: הנה הוא אשר הרבה אתכם בארץ, ואליו תֵיאספו.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. והם יאמרו: מתי יתממש האיום הזה, אם אמת בפיכם?

قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

27. אֱמֹר? הדעת אך עם אלוהים היא, ואין אני אלא מזהיר ברורות.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٨﴾

28. וכאשר ראוהו מקרוב, נפלו פני הכופרים, ואז יֵאָמֵר להם: הנה זֶהוּ הדבר אשר דרשתם בתכיפות.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

29. אֱמֹר: תנו דעתכם; אם ישמידנו אלוהים ואת המאמינים אשר עִמִּי, או ירחם עלינו [הן הכל בידיו]; מי יגן, אם-כן, על הכופרים מפני העונש הכואב?

قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

30. אֱמֹר: הוא הרחמן, האמינו בו, ובו שמנו את מבטחנו; [ואילו] אתם, ידוע תדעו מיהו זה [שנופל] בַּתְּעִיָּה הגדולה.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

31. אֱמֹר: התְּבוֹננוּ את דעתכם, אם וכאשר יֵעָלְמוּ מֵימֵיכֶם [בעומק] האדמה, מִי יביא לכם מֵי מעיינות [זורמים]?

سُورَةُ القَلَمِ

סוּרַת אַלְ-קַלַם

مَكِّيَّة وآياتها ٥٣

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 53

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ②

2. נשבע אני בדְיוֹתָה ובקולמוס, ובאשר הם מחברים;

مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ③

3. אין אתה, עִם חסד אלוהֶיךָ, מטורף.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ④

4. וכן שמור לך שכר שלא יִפָּסֵק.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ⑤

5. והנה אתה ניחנתָ בסגולות נעלות.

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُونَ ⑥

6. אתה בקרוב תבחין [ותראה], [וכן] גם הם [יראו] ויבחינו;

بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ⑦

7. מיהו, אם כן, מבינכם המטורף.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ⑧

8. אכן, רִבּוֹנְךָ הוא היודע טוב יותר את אשר יסטה מדרכו, והוא יודע מיהם ישרי הדרך.

فَلَا تُطِعِ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ⑨

9. על-כן, אל תֵּעָנֶה למכחשים.

وَدُّواْ لَوۡ تُدۡهِنُ فَيُدۡهِنُونَ ⑩

10. חפצים הם לראותך מתפשר [איתם], כי אז גם הם יתפשרו.

وَلَا تُطِعۡ كُلَّ حَلَّافٖ مَّهِينٍ ١١

11. ואל תיכנע לכל [ה]נשבע לשווא ונִקְלֶה;

هَمَّازٖ مَّشَّآءِۭ بِنَمِيمٖ ١٢

12. מלעיז והולך רכיל;

مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ١٣

13. מונע טובה, תוקפני וחוטא;

عُتُلِّۭ بَعۡدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ١٤

14. ועם כל זה, בריון ונבזה.

أَن كَانَ ذَا مَالٖ وَبَنِينَ ١٥

15. [אל תשמע לו] גם אם בעל הון ובנים הוא.

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦

16. בעת ישמע אותותינו יאמר: סיפורי קדמונים.

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلۡخُرۡطُومِ ١٧

17. [על-כּן] אנו נסמן אותו באות [קלון] על אפו.

إِنَّا بَلَوۡنَٰهُمۡ كَمَا بَلَوۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِينَ ١٨

18. אנו אכן ניסינו אותם, כפי שניסינו את אנשי הבוסתן אשר גמרו אומר לקטוף את כל הפירות עם אור הבוקר.

وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ ١٩

19. מבלי שיזכירו עם רצונם את רצון האל, ויאמרו: [בעזרת השם].

فَطَافَ عَلَيۡهَا طَآئِفٞ مِّن رَّبِّكَ وَهُمۡ نَآئِمُونَ ٢٠

20. ואז פקד אותם עונש מאת רִבּוֹנְךָ בהיותם ישנים.

فَأَصۡبَحَتۡ كَٱلصَّرِيمِ ٢١

21. [ולמחרת] בבוקר הגינה היתה [ענפים נופלים] וגזעים כרותים.

فَتَنَادَوْاْ مُصْبِحِينَ ﴿٢٢﴾

22. ועם פקיעת השחר קמו להזעיק איש את רעהו ואמרו:

أَنِ ٱغْدُواْ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٣﴾

23. השכימו לפקוד את מטעיכם, אם תצליחו לאוסף את היבולים.

فَٱنطَلَقُواْ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٤﴾

24. והם השכימו לצאת, כשהם לוחשים איש לרעהו:

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٥﴾

25. לא ניתן היום לשום אֶבְיוֹן להיכנס למטעי פנימה.

وَغَدَوْاْ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٦﴾

26. והם השכימו וכוונת הקמצנות בליבם.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓاْ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٧﴾

27. וכאשר ראו את גידוליהם [המושמדים] אמרו: אכן אנו שֶׁאִבַּדְנוּ את דרכנו.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

28. אדרבא, כי אם נותרנו חסרי כל.

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٩﴾

29. אמר [האיש] הנכבד שבהם: האם לא האצתי בכם לשבח את אלוהים?

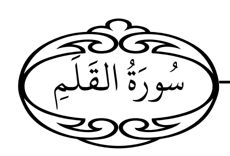
قَالُواْ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٣٠﴾

30. [על-כן] הם אמרו: ישתבח אלוהינו, אכן בני עוולה היינו.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣١﴾

31. ואז החלו להאשים איש את רעהו.

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣٢﴾

32. ולומר: אוי לנו, אכן אנו חוטאים היינו.

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٣﴾

33. מי יתן ויואיל אלוהינו לתת לנו מטעים טובים יותר, הנה אנו שואפים לאלוהנו בתחנונים.

كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ﴿٣٤﴾

34. כזאת היא הענישה [בעולם הזה]. ואולם העונש בעולם הבא כבד יותר, לו רק יָדְעוּ.

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

35. אכן לצדיקים את רִבּוֹנָם גנות מנעמים.

أَفَنَجۡعَلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ كَٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٣٦﴾

36. האם ננהג, אֵפוֹא, במאמינים כמנהגנו בחוטאים?

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ﴿٣٧﴾

37. מה לכם, ואיכה אתם שופטים?

أَمۡ لَكُمۡ كِتَٰبٞ فِيهِ تَدۡرُسُونَ ﴿٣٨﴾

38. האם לכם ספר שאתם ממנו לומדים?

إِنَّ لَكُمۡ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾

39. ואשר תמצאו בו [כל רעיון] בו תבחרו.

أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَٰنٌ عَلَيۡنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ﴿٤٠﴾

40. או שקיבלתם מאתנו שבועה מחייבת העומדת לכם עד יום הדין, כי תזכו בכל אשר תדרשו על פי שיפוטכם?

سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤١﴾

41. שְׁאַל אותם מי מהם עָרֵב לזאת;

أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٢﴾

42. או ששותפים להם, יביאו נא את שותפיהם, אם דוברי אמת הֵמָּה.

يَوۡمَ يُكۡشَفُ عَن سَاقٖ وَيُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾

43. ביום הדין כאשר תיחשף בפניהם האמת [על רוע מעשיהם כְּעֶרְוָה גלויה], והם יידרשו לסגוד ולא יוכלו.

خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ وَقَدۡ كَانُواْ يُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمۡ سَٰلِمُونَ ﴿٤٤﴾

44. עיניהם מושפלות, עוטפת אותם כלימה, והם אכן נקראו לסגוד בעודם מסוגלים לכך [אך הם סירבו].

فَذَرۡنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِۖ سَنَسۡتَدۡرِجُهُم مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٥﴾

45. על-כן, הנח לי לטפל באלה הדוחים את דברנו, אנו אכן נמשוך אותם בהדרגה [לכיליון], בהיותם לא מודעים לדבר.

وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ﴿٤٦﴾

46. ואני אעניק להם הפוגה ממושכת, [כי] מזימתי נחרצת.

أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ﴿٤٧﴾

47. ובעת שתקרא להם לתרום [לטובת הענין], תמצאם שקועים בחובות.

أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ﴿٤٨﴾

48. הַאֻמְנָם מודעים לרזי הנסתר הֵמָּה, ואת אשר הם יודעים הם מנציחים בכתב.

فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ إِذۡ نَادَىٰ وَهُوَ مَكۡظُومٞ ﴿٤٩﴾

49. על-כן, שא בסבלנות את דין רִבּוֹנְךָ, ואל תהיה כמו איש הלוויתן, כאשר זעק לאלוהיו בהיותו מוכה צער.

لَّوۡلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ مَذۡمُومٞ ﴿٥٠﴾

50. לוּלֵא השיגתהו יד החסד מאת רִבּוֹנוֹ, היה מוטל תחת כיפת הַשָּׁמַיִם, בהיותו מְנוּאץ [מעמו].

فَٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥١﴾

51. אך רִבּוֹנוֹ בחר בו, וקבע אותו עם הצדיקים.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ﴿٥٢﴾

52. והנה הכופרים האלה, כמעט הפילוך במבט עיניהם, כאשר שמעו את דבר התוכחה, ואמרו: אכן אחוז שֵׁד הוא.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٥٣﴾

53. אך אין הוא אלא אזהרה, לכלל בני האדם.

سُورَةُ الحَاقَّةِ

مَكِّيَّة وآياتها ٥٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلۡحَآقَّةُ ٢

مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٣

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٤

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ وَعَادُۢ بِٱلۡقَارِعَةِ ٥

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ٦

وَأَمَّا عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ٧

سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ سَبۡعَ لَيَالٖ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومٗاۖ فَتَرَى ٱلۡقَوۡمَ فِيهَا صَرۡعَىٰ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٖ ٨

סוּרַת אַל-חאקַה

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 53

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. שעת האמת.

3. מהי שעת האמת?

4. ומה יביאך לדעת מהי שעת האמת?

5. [בני שבט] "תַ'מוּד" ו[שבט] "עאד" התכחשו ל[מעמד] יום הדין.

6. באשר ל"תַ'מוּד" הם הושמדו ברעש.

7. ובאשר ל"עאד" הם הוכחדו ברוח הסערה המשתוללת.

8. אשר גרם אלוהים שתנשוב עליהם שבעה לילות ושמונה ימים רצופים, ויכולת לראות את האנשים מוטלים חסרי אונים, כגזעי דקלים נפולים.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾

9. האם תראה מהם, אחרי כל זה, זכר ושריד?

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُۥ وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ﴿١٠﴾

10. [וכן גם] פרעה ואשר קדמו לו, והערים הנופלות [להרס], כי הם התעקשו [לעשות] את החטא הממושך.

فَعَصَوْا۟ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١١﴾

11. ולא נכנעו לשליח רִבּוֹנָם, על-כן, הוא יִסֵּר אותם בעונש [חמור מעונש קודמיהם].

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ حَمَلْنَٰكُمْ فِى ٱلْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾

12. הנה אנו כאשר גאו המים, נָשׂאנוּ אתכם בספינה הַשָּׁטָה.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٌ وَٰعِيَةٌ ﴿١٣﴾

13. כדי לעשותה לכם אות לזכירה, ולמען תקלוט זאת אוזן קשובה.

فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٤﴾

14. ולכן, כאשר יִתָּקע בשופר תקיעה אחת;

وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَٰحِدَةً ﴿١٥﴾

15. ויינשאו הארץ וההרים, ואז ימעך אותם [רִבּוֹנְךָ] בעִסָּה אחת.

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾

16. ביום ההוא יחול האירוע [הגדול].

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٧﴾

17. ויבקעו הַשָּׁמַיִם, כשהם מתפוררים [ומרוסקים].

وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَاۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَٰنِيَةٌ ﴿١٨﴾

18. והמלאכים ניצבים בקצותיהם, ומעליהם שמונה מלאכים נושאים ביום ההוא את כֵּס רִבּוֹנְךָ.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾

19. ביום ההוא תופיעו [לפני אלוהים] ואיש מכם לא יוכל להסתיר דבר.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُواْ كِتَٰبِيَهْ ﴿٢٠﴾

20. ואז, כל אשר ניתן לו ספר מעשיו בימינו, ואמר: הנה לכם [בואו] קִרְאוּ את ספרי.

إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢١﴾

21. אני אכן ידעתי כי פגֹש אפגוש את חשבון מעשַׂי.

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢٢﴾

22. ועל-כן, מובטחים לו חיים של הנאה;

فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾

23. בגינה נשגבת;

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾

24. שפירותיה בהישג יד.

كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ هَنِيٓـًٔۢا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾

25. אִכְלוּ, אֵפוֹא, וּשְׁתוּ בהנאה, תמורת מעשיכם בימים עָבָרוּ.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ﴿٢٦﴾

26. ואילו זה אשר ניתן לו ספר מעשיו בשמאלו יאמר: הלוואי שלא נמסר לי סִפרי.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٧﴾

27. ולא הייתי יודע מהו חשבון מעשַׂי.

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٨﴾

28. וחבל שלא בא לקחתני המוות.

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى مَالِيَهْ ۜ ﴿٢٩﴾

29. לא הועיל לי רכושי [כולו].

هَلَكَ عَنِّى سُلْطَٰنِيَهْ ﴿٣٠﴾

30. ואבדה סמכותי.

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣١﴾

31. [ואז יידרשו המלאכים מפי רִבּוֹנָם לאמור]: קחוהו וכבלוהו.

ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣٢﴾

32. ובאש הַגֵּיהִנּוֹם הטילוהו.

ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ﴿٣٣﴾

33. ולאחר מכן שימוהו באזיקים אשר אורכם שבעים אמות.

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٤﴾

34. אכן, הוא לא היה מאמין באלוהים האדיר.

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٥﴾

35. ולא היה חש להאכיל את האֶבְיוֹן.

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾

36. על-כן, לא ימצא לו כאן היום שום חבר נאמן.

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٧﴾

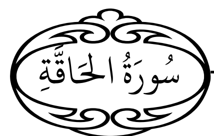
37. ולא יִזּוֹן מדבר אלא ממוגלה [נוטפת מפצעים].

لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٨﴾

38. שאין אוכלים אותה אלא החוטאים.

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

39. על-כֵּן, נשבע אני בכל אשר רואים אתם;

وَمَا لَا تُبۡصِرُونَ ﴿٤٠﴾

40. ובאשר אינכם רואים;

إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ﴿٤١﴾

41. אכן זהו דבר שליח נכבד.

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَاعِرٖۚ قَلِيلٗا مَّا تُؤۡمِنُونَ ﴿٤٢﴾

42. ואין הוא דבר משורר, אך מועטה מאוד היא אמונתכם.

وَلَا بِقَوۡلِ كَاهِنٖۚ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

43. ואין הוא דבר מגיד עתידות, מה חיוורת היא תשומת לבכם.

تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

44. [הנה זהו] חזון אשר הורד מאת רִבּוֹן העולמים.

وَلَوۡ تَقَوَّلَ عَلَيۡنَا بَعۡضَ ٱلۡأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

45. ואילו היה [הנביא] בודה דברים [מעצמו, ומיחס אותם אלינו];

لَأَخَذۡنَا مِنۡهُ بِٱلۡيَمِينِ ﴿٤٦﴾

46. היינו כובלים אותו ביד ימין;

ثُمَّ لَقَطَعۡنَا مِنۡهُ ٱلۡوَتِينَ ﴿٤٧﴾

47. והיינו גודעים לו את עורק החיים.

فَمَا مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ عَنۡهُ حَٰجِزِينَ ﴿٤٨﴾

48. ואיש מכם לא יהיה מסוגל למנוע מאיתנו לפגוע בו.

وَإِنَّهُۥ لَتَذۡكِرَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

49. ואכן זוהי תזכורת ליראי הַשָּׁמַיִם.

وَإِنَّا لَنَعۡلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

50. ואכן יודעים אנו שביניכם מכחישים.

وَإِنَّهُۥ لَحَسۡرَةٌ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٥١

51. וזהו אכן מקור דאבה לכופרים.

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلۡيَقِينِ ٥٢

52. והנה הוא האמת הוודאית.

فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٥٣

53. שבֵּח, אם כן, את שם רִבּוֹנְךָ הנשגב.

سُورَةُ المَعَارِجِ

סוּרַת אַלְ-מַעַארִג׳

مَكِّيَّة وآياتها ٤٥

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 45

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

سَأَلَ سَآئِلُۢ بِعَذَابٖ وَاقِعٖ ٢

2. [הנה סקרן המתענין] מגיע לשאול על [שעת] התוכֵחָה העומדת לנחות [מִשָּׁמַיִם];

لِّلۡكَٰفِرِينَ لَيۡسَ لَهُۥ دَافِعٞ ٣

3. על הכופרים, ואיש לא יוכל למנוע את בואה.

مِّنَ ٱللَّهِ ذِي ٱلۡمَعَارِجِ ٤

4. מאת אלוהים היא, אדון המעלות.

تَعۡرُجُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥ خَمۡسِينَ أَلۡفَ سَنَةٖ ٥

5. המלאכים והרוח עולים אליו במשך יום אשר עֶרְכּוֹ חמישים אלף שנה.

فَٱصۡبِرۡ صَبۡرٗا جَمِيلًا ٦

6. הארך, אֵפוֹא, את רוחךָ כראוי.

إِنَّهُمۡ يَرَوۡنَهُۥ بَعِيدٗا ٧

7. הנה הם רואים את [יום התוכֵחָה] רחוק;

وَنَرَىٰهُ قَرِيبٗا ٨

8. אך אנו רואים אותו קרוב.

يَوۡمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلۡمُهۡلِ ٩

9. ביום אשר יֵרָאוּ הַשָּׁמַיִם כנחושת רותחת,

وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ كَٱلۡعِهۡنِ ١٠

10. וההרים יהיו כצמר המנופץ,

وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمٗا ١١

11. ולא ישאל ידיד נפש בשלום חברו,

يُبَصَّرُونَهُمۡۚ يَوَدُّ ٱلۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِي مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِئِذِۭ بِبَنِيهِ ١٢

12. ובראותם איש את רעהו ירצה הפושע, לוּ יכול היה, לפדות את עצמו מייסורי היום ההוא בבניו;

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ١٣

13. ו[אף] באשתו ובאחיו,

وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِي تُـٔۡوِيهِ ١٤

14. ובני שבטו הקרובים הקולטים אותו בחסותם,

وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا ثُمَّ يُنجِيهِ ١٥

15. ובכל אשר על פני הארץ, על מנת שיינצל.

كَلَّآۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ١٦

16. אך לא כן הדבר, זוהי אכן אש מתלקחת,

نَزَّاعَةٗ لِّلشَّوَىٰ ١٧

17. המקלפת את עור הקרקפת,

تَدۡعُواْ مَنۡ أَدۡبَرَ وَتَوَلَّىٰ ١٨

18. וקוראת אליה את הנָסוֹג לאחור ומפנה עורף,

وَجَمَعَ فَأَوۡعَىٰٓ ١٩

19. וצובר הון ואוגה.

۞إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا ٢٠

20. אכן, האדם נברא קצר רוּח וקמצן.

إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعٗا ٢١

21. בעת מצוקה מרבה תלונה ונרגז,

وَإِذَا مَسَّهُ ٱلۡخَيۡرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾

22. ובעת הרווחה מתקמץ;

إِلَّا ٱلۡمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾

23. זולתי המתפללים,

ٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ دَآئِمُونَ ﴿٢٤﴾

24. המתמידים בתפילתם,

وَٱلَّذِينَ فِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ مَّعۡلُومٞ ﴿٢٥﴾

25. ואלה המקצים מרכושם חלק קבוע,

لِّلسَّآئِلِ وَٱلۡمَحۡرُومِ ﴿٢٦﴾

26. לזה המבקש את החסד, ולזה שאינו מסוגל לבקש.

وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٧﴾

27. והמאמינים ביום הדין,

وَٱلَّذِينَ هُم مِّنۡ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشۡفِقُونَ ﴿٢٨﴾

28. ושהם מעונש אלוהים חרדים,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمۡ غَيۡرُ مَأۡمُونٖ ﴿٢٩﴾

29. כי אכן אין כל בטחון מפני עונש אלוהים.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ﴿٣٠﴾

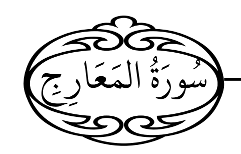
30. ואשר את ערוותם הם שומרים,

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾

31. למעט עם נְשֵׁיהֶם, או הנשים אשר בחסותם, על כך אין הם אשמים.

فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ﴿٣٢﴾

32. ואילו, החומדים [נשים] חוץ מהן, הרי הם עבריינִי חוק.

33. ואלה השומרים בנאמנות על פקדונות ועל בריתות,	وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ٣٣
34. ואלה המעידים עדות אמת,	وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمۡ قَآئِمُونَ ٣٤
35. ואלה שעל תפילתם מקפידים,	وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ٣٥
36. אלה [הם] אשר יכובדו [במושב] הגנים [כראוי].	أُوْلَٰٓئِكَ فِي جَنَّٰتٖ مُّكۡرَمُونَ ٣٦
37. אך מה להם [לאלה] הכופרים שהם אצים [לפתע] לקְראתְךָ?	فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قِبَلَكَ مُهۡطِعِينَ ٣٧
38. מתקהלים מימין ומשמאל.	عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ ٣٨
39. האם מצפה כל אחד מהם לזכות להיכנס אל גינת האושר?	أَيَطۡمَعُ كُلُّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ أَن يُدۡخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٖ ٣٩
40. לא ולא, אכן אנו יצרנו אותם ממה שהם [אכן] יודעים.	كَلَّآۖ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّمَّا يَعۡلَمُونَ ٤٠
41. על-כן, נשבע אני בְּרִבּוֹן אופקי המזרח והמערב, כי יכולים אנו-	فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ٤١
42. להחליפם בטובים מהם, ואיש לא יסכל מעשינו.	عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ٤٢

فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

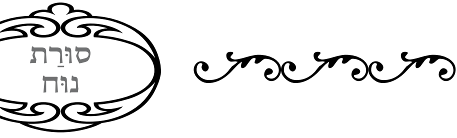
43. הנח להם, אֵפוֹא, [ימתיקו] שיחות ביניהם וישתעשעו, עד אשר יפגשו את היום אשר הובטח להם.

يَوۡمَ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ ﴿٤٤﴾

44. ביום אשר יובהלו בו מתוך הקברים, כאילו הם אצים אל [חיק] האליל [הקדוש להם].

خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِى كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

45. מבטם מושפל, מכוסים בבושה, וזהו היום אשר הובטח להם.

سُورَةُ نُوحٍ

مَكِّيَّة وآياتها ٢٩

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 29

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٢﴾

2. הנה אנו שלחנו את נֹחַ אל בני עמו לאמור: הזהר את בני עמך בטרם יבוא עליהם עונש מכאיב.

قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٣﴾

3. והוא אמר: הוי בני עמי, הנני בא להזהירכם ברורות.

أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٤﴾

4. שתעבדו את אלוהים, ותיראו מפניו, ובקולי תשמעו.

يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

5. למען יכפּר לכם את חטאיכם, וידחה את משפטכם לעת מועד. אכן מועד אלוהים, בעת יבוא, לא יִדָּחֶה, לוּ רק ידעתם.

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ﴿٦﴾

6. אמר [נֹחַ]: אלוהַי, הנה קראתי לבני עמי [ב]לילה וב[יום];

فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا فِرَارٗا ﴿٧﴾

7. אך קריאתי לא הוסיפה להם אלא סלידה [ממני];

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا ٨

8. והנה אני כל אימת שאקרא להם למען תחוס עליהם, אטמו אוזניהם באצבעותיהם, והתעטפו בבגדיהם, ועמדו בְּמֶרְיָם והתנשאו בגאווה.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ٩

9. ואז חזרתי וקראתי להם בקול גלוי.

ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ وَأَسۡرَرۡتُ لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ١٠

10. ולאחר מכן דיברתי אליהם בגלוי, [וחזרתי] ופניתי אליהם בסתר;

فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ١١

11. באומרי: בקשו מחילה מאת רִבּוֹנְכֶם, כי הנה סַלָּח הוא.

يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا ١٢

12. והוא ישלח עליכם מִשָּׁמַיִם גשמי ברכה,

وَيُمۡدِدۡكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ جَنَّٰتٖ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ أَنۡهَٰرٗا ١٣

13. ויעניק לכם עושר מתרבה ובנים, ויפריח לכם גנים, ויזרים לכם נהרות.

مَّا لَكُمۡ لَا تَرۡجُونَ لِلَّهِ وَقَارٗا ١٤

14. מה לכם שאינכם מיחסים את הכבוד הראוי לאלוהים?

وَقَدۡ خَلَقَكُمۡ أَطۡوَارًا ١٥

15. והוא אשר ברא אתכם שלב אחרי שלב.

أَلَمۡ تَرَوۡاْ كَيۡفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗا ١٦

16. האינכם רואים כיצד ברא אלוהים שבעה רקיעים, זה מעל זה;

وَجَعَلَ ٱلۡقَمَرَ فِيهِنَّ نُورٗا وَجَعَلَ ٱلشَّمۡسَ سِرَاجٗا ١٧

17. וקבע בהם את הירח לאור, ואת השמש למאור?

وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ نَبَاتٗا ١٨

18. ואלוהים הצמיח אתכם מן הארץ כצמח,

ثُمَّ يُعِيدُكُمۡ فِيهَا وَيُخۡرِجُكُمۡ إِخۡرَاجٗا ١٩

19. ולאחר מכן ישיבכם אליה, ויוציאכם [ממנה] בשיטה יוצאת מן הכלל.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ بِسَاطٗا ٢٠

20. ואלוהים עשה לכם את הארץ למרחב שטוח;

لِّتَسۡلُكُواْ مِنۡهَا سُبُلٗا فِجَاجٗا ٢١

21. למען תהלכו בה בדרכים מרווחות.

قَالَ نُوحٞ رَّبِّ إِنَّهُمۡ عَصَوۡنِي وَٱتَّبَعُواْ مَن لَّمۡ يَزِدۡهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارٗا ٢٢

22. אמר נֹחַ: אלוהַי, הנה הם מרדו בי והלכו אחרי אלה אשר הונם ובניהם לא הוסיפו להם אלא הפסד ואבדון.

وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا كُبَّارٗا ٢٣

23. והם זממו מזימה נוראית.

وَقَالُواْ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمۡ وَلَا تَذَرُنَّ وَدّٗا وَلَا سُوَاعٗا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسۡرٗا ٢٤

24. ואמרו [איש לרעהו]: אל תעזבו את אֱלֵיכם, ואל תעזבו את "וַדּ" ולא את "סֻוָאע" ולא את "יַעְ'וּת" ולא את "יַעוּק" ולא את "נַסְר".

وَقَدۡ أَضَلُّواْ كَثِيرٗاۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلٗا ٢٥

25. הם התעו רבים, [על-כן] אל תוסיף לבני העוולה אלא תְּעִיָּה.

مِّمَّا خَطِيٓـَٰٔتِهِمۡ أُغۡرِقُواْ فَأُدۡخِلُواْ نَارٗا فَلَمۡ يَجِدُواْ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارٗا ٢٦

26. [הנה] בגלל חטאיהם הוטבעו, ואז הושלכו אל האש, ולא מצאו להם כנגד אלוהים מושיעים [כלל].

وَقَالَ نُوحٞ رَّبِّ لَا تَذَرۡ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ دَيَّارًا ٢٧

إِنَّكَ إِن تَذَرۡهُمۡ يُضِلُّواْ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓاْ إِلَّا فَاجِرٗا كَفَّارٗا ٢٨

رَّبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيۡتِيَ مُؤۡمِنٗا وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارَۢا ٢٩

27. אמר נֹחַ: אלוהַי, אל תשאיר על פני האדמה אף לא אחד מן הכופרים.

28. כי הרי אם תשאירם יַתְעוּ את עובדיך, ולא יולידו פושעים וכופרים.

29. אלוהַי, מְחַל לי ולהורַי ולכל [מאמין] הבא בשערי ביתי, ולמאמינים ולמאמינות, ואל תוסיף לפושעים אלא כִּלָּיוֹן.

مَكِّيَّة وآياتها ٢٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا عَجَبٗا ②

يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدٗا ③

وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةٗ وَلَا وَلَدٗا ④

وَأَنَّهُۥ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطٗا ⑤

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلۡإِنسُ وَٱلۡجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا ⑥

وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٞ مِّنَ ٱلۡإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٖ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَزَادُوهُمۡ رَهَقٗا ⑦

סוּרַת אַל-גִ'ן

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 29

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. אֱמוֹר: [הנה] נגלָה אלַי שקבוצה מן ה"גִ'נּ" הִטוּ אוזן ואמרו: אכן אנו שמענו קוראן מעורר תמהוֹן.

3. ומנחה אל הדרך הישר, ועל-כּן האמנו בו, וחלילה לנו לשתף עם אלוהנו אלוה כלשהו.

4. [והאמת היא] שאלוהנו הנשגב לא לקח לעצמו בת זוג ולא בן.

5. ואכן, חסר הדעת מבינינו היה אומר על אלוהים דברי הֶבֶל.

6. ואנו אכן חשבנו [שלעולם] לא ידברו בני האדם ובני ה"גִ'נּ" שקרים על אלוהים.

7. ואכן היתה קבוצה מבני האדם שנהגה לבקש חסות אצל אנשים מבני ה"גִ'נּ", ובכך הגבירו את רגשי היהירות בְּלִבָּם.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّواْ كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا ﴿٨﴾

8. ושֶהֵם אכן חשבו כפי שחשבתם, שאלוהים לעולם לא ישלח [שָלִיח] כלשהו.

وَأَنَّا لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٩﴾

9. ואנו ניסינו לגעת בַּשָּׁמַיִם, והנה הם מלאים שומרים עזים וכוכבים נופלים.

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْـَٔانَ يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿١٠﴾

10. ואנו נהגנו לשבת על מושבים [בקרבה] ולהאזין [למשמע אוזנינו]; ואילו כל המבקש להאזין עתה ימצא לו שלהבת אורבת.

وَأَنَّا لَا نَدْرِىٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١١﴾

11. ואין אנו יודעים אם אכן קללה מיועדת ליושבי הארץ, או שֶׁרִבּוֹנָם מתכוון להעניק להם הדרכה [מבורכת].

وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١٢﴾

12. אכן, יש בָּנוּ צדיקים, וישנם פחותים מהם, אנו כבר [מחולקים] לסיעות, והולכים בדרכים שונות.

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعْجِزَ ٱللَّهَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُۥ هَرَبًا ﴿١٣﴾

13. ואנו מודעים לכך שלא נצליח לגבור על אלוהים בארץ, ושלא נצליח לחמוק ממנו.

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا ٱلْهُدَىٰٓ ءَامَنَّا بِهِۦ ۖ فَمَن يُؤْمِنۢ بِرَبِّهِۦ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٤﴾

14. וכאשר שמענו את דבר [הקוראן] המנחה, האמנו בו; וכל המאמין באלוהים לא יִירָא מגזֶל ולא מעוֶל.

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَٰسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٥﴾

15. ואכן, יש מאתנו המתמסרים [לאלוהים], ויש מאתנו הסוטים מן הדרך הישר; באשר לאלה המתמסרים לאלוהים, הרי הֵמָּה העולים על הדרך הישר.

وَأَمَّا ٱلۡقَٰسِطُونَ فَكَانُواْ لِجَهَنَّمَ حَطَبٗا ١٦

16. ואילו הסוטים מן הדרך הישר, הנה עצי הסקה לְגֵיהִנּוֹם הֵמָּה.

وَأَلَّوِ ٱسۡتَقَٰمُواْ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسۡقَيۡنَٰهُم مَّآءً غَدَقٗا ١٧

17. ולוּ היו [הכופרים מאנשי מֶכָּה] שומרים את עצמם בדרך הישר, היינו משקים אותם במים [זורמים] בשפע.

لِّنَفۡتِنَهُمۡ فِيهِۚ وَمَن يُعۡرِضۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِۦ يَسۡلُكۡهُ عَذَابٗا صَعَدٗا ١٨

18. על מנת להעמידם בזאת למבחן; וכל המפנה עורף לזכר רִבּוֹנוֹ, יוביל אותו לעונש חמוּר.

وَأَنَّ ٱلۡمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدۡعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدٗا ١٩

19. בתי התפילה כולם [קודש] לאלוהים הם, אל תפנו [על-כן] בתפילה לאלוהַ מלבדו.

وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبۡدُ ٱللَّهِ يَدۡعُوهُ كَادُواْ يَكُونُونَ عَلَيۡهِ لِبَدٗا ٢٠

20. וכאשר קם [הנביא] לקרוא לאלוהים בתפילה, נדחקו [אנשי ה"גִ'נ"] בהמוניהם [שכמעט רמסו זה את זה], [כדי לשמוע את הקוראן].

قُلۡ إِنَّمَآ أَدۡعُواْ رَبِّي وَلَآ أُشۡرِكُ بِهِۦٓ أَحَدٗا ٢١

21. אֱמוֹר: הנה אך לאלוהַי אני מקיים תפילה, ואין אני משתף עִמּוֹ שם אלוהַ אחר.

قُلۡ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا رَشَدٗا ٢٢

22. ו[אֱמוֹר]: אין בידי לדחות מעליכם רעה, או להבטיח לכם טובה.

قُلۡ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٞ وَلَنۡ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدًا ٢٣

23. ו[אֱמוֹר]: איש לא יגן עלַי מפני [עונש] אלוהים, [ומאידך] לא אוכל למצוא כל מפלט מפניו.

إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦۚ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ٢٤

24. [ואין דאגתי אלא] למסור את דבר אלוהים ולמלא את שליחותו, וכל המסרבים לדבר אלוהים ושליחו; אש הַגֵּיהִנּוֹם מזומנת להם, ובה יהיו לנצח.

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوۡاْ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعۡلَمُونَ مَنۡ أَضۡعَفُ نَاصِرٗا وَأَقَلُّ عَدَدٗا ٢٥

25. [והם יוסיפו להתכחש לשליחות], עד אשר יראו [במו עיניהם] את אשר הובטח להם, וידעו מיהו שעוזריו הם החלשים, ומספרם הוא הנחות [יותר].

قُلۡ إِنۡ أَدۡرِيٓ أَقَرِيبٞ مَّا تُوعَدُونَ أَمۡ يَجۡعَلُ لَهُۥ رَبِّيٓ أَمَدًا ٢٦

26. אֱמוֹר: ואין אני יודע אם מה שהובטח לכם [יתקיים] בקרוב; או שאלוהים קבע לו מועד רחוק.

عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ فَلَا يُظۡهِرُ عَلَىٰ غَيۡبِهِۦٓ أَحَدًا ٢٧

27. הוא [אלוהים] יודע את הנסתר, ואינו מגלה את סוד תעלומותיו לאיש.

إِلَّا مَنِ ٱرۡتَضَىٰ مِن رَّسُولٖ فَإِنَّهُۥ يَسۡلُكُ مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦ رَصَدٗا ٢٨

28. זולתי לשליח שהואיל לבחור בו; והוא מעמיד שומרים עליו, מלפניו ומאחוריו.

لِّيَعۡلَمَ أَن قَدۡ أَبۡلَغُواْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمۡ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيۡهِمۡ وَأَحۡصَىٰ كُلَّ شَيۡءٍ عَدَدَۢا ٢٩

29. זאת למען ידע שהשליחים שלו אכן מילאו את שליחות רִבּוֹנָם; הוא שולט בכל אשר ברשותם ומונה כל דבר במספר.

سُورَةُ المُزَّمِّلِ

مَكِّيَّة وآياتها ٢١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُزَّمِّلُ ٢

قُمِ ٱلَّيۡلَ إِلَّا قَلِيلٗا ٣

نِّصۡفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصۡ مِنۡهُ قَلِيلًا ٤

أَوۡ زِدۡ عَلَيۡهِ وَرَتِّلِ ٱلۡقُرۡءَانَ تَرۡتِيلًا ٥

إِنَّا سَنُلۡقِي عَلَيۡكَ قَوۡلٗا ثَقِيلًا ٦

إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيۡلِ هِيَ أَشَدُّ وَطۡـٔٗا وَأَقۡوَمُ قِيلًا ٧

إِنَّ لَكَ فِي ٱلنَّهَارِ سَبۡحٗا طَوِيلٗا ٨

وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلۡ إِلَيۡهِ تَبۡتِيلٗا ٩

סורַת אַל-מֻזַּמִּל

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 21

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי [אתה] המִתְעַטֵּף [במצעֶיךָ],

3. הקדש את הלילה לתפילה, זולתי מעט ממנו.

4. הקדש את חציו, או הפחת במקצת;

5. או הוסֵף עליו, ודקלם את הקוראן בטעם.

6. הנה אנו עומדים להטיל עליך דברים כבדי משקל.

7. אכן, הַקִּמָּה בשעות הלילה עושה את רושם הקריאה חזק יותר ובעל השפעה מרובה.

8. הנה לך במשך היום פנאי מרובה.

9. על-כֵּן, הַזְכֵּר אֶת שֵׁם רִבּוֹנְךָ, וּדְבוֹק בּוֹ בְּכָל מְאוֹדְךָ.

رَّبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿١٠﴾

10. הוא רִבּוֹן המזרח והמערב, אין אלוה בלתו, שהוא לך יהיה, אֵפוֹא, מגן בטוח.

وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾

11. שא בסבלנות את דבריהם, וּרְחַק מהם בדרך נאותה.

وَذَرْنِى وَٱلْمُكَذِّبِينَ أُو۟لِى ٱلنَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١٢﴾

12. והנח לי עִם אלה המתכחשים [לאמת], והמתענגים על הטוב, ותן להם ארכה קצרה.

إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٣﴾

13. אכן נועדים להם אצלנו כבלים כבדים ואש הַגֵּיהִנּוֹם.

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤﴾

14. ואוכל שמחנק בו, ועינוי כואב.

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٥﴾

15. ביום אשר ירעדו הארץ וההרים, וההרים יֵעָשׂוּ ערימת חול מפורר.

إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَٰهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

16. הנה אנו שלחנו אליכם שליח אשר יעיד עליכם, כפי ששלחנו אל פרעה שליח.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذْنَٰهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٧﴾

17. אך פרעה דחה את דבר השליח, ואז ענינו אותו עינוי מכאיב.

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ٱلْوِلْدَٰنَ شِيبًا ﴿١٨﴾

18. איכה, אם כן, תנצלו; אם כופרים תהיו, מפני יום נוראי המביא שֵׂיבה בראשי הנערים?

ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرُۢ بِهِۦۚ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَفۡعُولًا ١٩

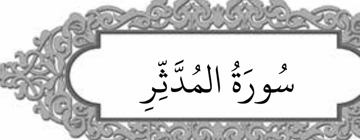
19. ביום שהַשָּׁמַיִם נבקעים, והאִיוּם [שהבטיח] מתקיים.

إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ٢٠

20. זוהי אכן תזכורת, ועל-כן כל החפץ יפלס לעצמו דרך אל אלוהיו.

۞إِنَّ رَبَّكَ يَعۡلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدۡنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيۡلِ وَنِصۡفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحۡصُوهُ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرۡضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضۡرِبُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَبۡتَغُونَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنۡهُۚ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗاۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٗا وَأَعۡظَمَ أَجۡرٗاۚ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمُۢ ٢١

21. הנה אלוהיך יודע, כי אתה קם לתפילה קרוב לשתי אשמורות של הלילה, מחציתו או שליש ממנו, אתה וקבוצה מאלה אשר עִמךָ, ואלוהים הוא הקוצב את הלילה ואת היום, ויודע הוא כי אין בכוחכם להמשיך לעמוד לאורך הלילה כולו. ועל-כן, הוא שב ברחמיו אליכם [להקל עליכם, על-כן שִׁבוּ] וקִרְאוּ בקוראן ככל יכולתכם. יודע הוא, כי עלולים להיות בכם חולים, ואחרים הנוסעים בארץ לבקש לעצמם פרנסה מאת אלוהים, ואחרים הנלחמים למען אלוהים. על-כן, קִרְאוּ בו ככל יכולתכם, וקיימו את התפילה, ותנו את ה"זַכַּאת", והלוו לאלוהים הלוואה נאה. כל חסד אשר תעשו למען עצמכם תמצאו כי שכרו גדול ממנו אצל אלוהים. בַּקְשׁוּ את מחילת אלוהים, כי הוא סַלָּח ורחום.

سُورَةُ المُدَّثِّرِ

مَكِّيَّة وآياتها ٥٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾

قُمۡ فَأَنذِرۡ ﴿٣﴾

وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ﴿٤﴾

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ﴿٥﴾

وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ﴿٦﴾

وَلَا تَمۡنُن تَسۡتَكۡثِرُ ﴿٧﴾

وَلِرَبِّكَ فَٱصۡبِرۡ ﴿٨﴾

فَإِذَا نُقِرَ فِي ٱلنَّاقُورِ ﴿٩﴾

فَذَٰلِكَ يَوۡمَئِذٖ يَوۡمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾

عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ غَيۡرُ يَسِيرٖ ﴿١١﴾

סוּרַת אַל-מֻדַּתִּ׳ר

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 57

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הוי [אתה] המִּתְכַּסֶּה;

3. קוּם והזהֵר,

4. ואת אלוהיך שַׁבֵּח,

5. ואת בגדיך טַהֵר,

6. ומן הטומאה רְחַק,

7. ואל תעשה את הטוב למען יגדילו לך רווח,

8. ולמען [רצון] אלוהיך עֲמוֹד בעוז רוח;

9. ובעת תשמע תקיעת השופר,

10. הנה אז היום ההוא, יום מצוקה,

11. [ו]לכופרים אינו [יום] קל.

ذَرۡنِي وَمَنۡ خَلَقۡتُ وَحِيدٗا ١٢

12. הנח לי לטפל בעצמי במי שבראתי,

وَجَعَلۡتُ لَهُۥ مَالٗا مَّمۡدُودٗا ١٣

13. ובירכתי אותו בהון ובממון מכל סוג,

وَبَنِينَ شُهُودٗا ١٤

14. ובבנים תחת חסותו,

وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ١٥

15. וסיפקתי לו את כל הדרוש לו.

ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ١٦

16. ולמרות זאת הוא מצפה שאוסיף עוד.

كَلَّآۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِأٓيَٰتِنَا عَنِيدٗا ١٧

17. לא ולא, כי הוא היה סרבן עיקש ביחס לאותותינו.

سَأُرۡهِقُهُۥ صَعُودًا ١٨

18. על-כן, אביא אותו לטפס [באפס כוחות] אל עונשו הכואב והבלתי נסבל.

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٩

19. והנה הוא חזר לחשוב ולתכנן.

فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ٢٠

20. ואולם אסון אחז בו עקב תכנוניו.

ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ٢١

21. ושוב אסון אחז בו עקב תכנוניו.

ثُمَّ نَظَرَ ٢٢

22. ואז הוא התבונן [סביב לו],

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٣

23. וְקִמֵּט את מצחו והזעיף פניו,

ثُمَّ أَدۡبَرَ وَٱسۡتَكۡبَرَ ٢٤

24. וְהִפְנָה עורף ו[נמלט] בהתנשאות,

فَقَالَ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ يُؤۡثَرُ ﴿٢٥﴾

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا قَوۡلُ ٱلۡبَشَرِ ﴿٢٦﴾

سَأُصۡلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٧﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٨﴾

لَا تُبۡقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٩﴾

لَوَّاحَةٞ لِّلۡبَشَرِ ﴿٣٠﴾

عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ ﴿٣١﴾

وَمَا جَعَلۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةٗۖ وَمَا جَعَلۡنَا عِدَّتَهُمۡ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيَسۡتَيۡقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَيَزۡدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنٗا وَلَا يَرۡتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡبَشَرِ ﴿٣٢﴾

25. [כשהוא] אומר: אין אלה אלא דברי כשפים,

26. ואין אלה אלא דברי אדם.

27. צלֶה אצלה אותו באש הלוהטת.

28. ומה יביא אותך לדעת מהי אש לוהטת?

29. לא תחוס על דבר ולא תחדל,

30. חורכת את הפָּנים,

31. ועליה מופקדים תשעה עשר [מלאכים].

32. ולא שמנו שומרים על אש הַגֵּיהִנּוֹם אלא מלאכים, וקבענו מספרם כדי לבחון את הכופרים, ולמען יִדְעוּ נאמנה אלה אשר נָתְנוּ להם את הספר, כי אמת היא. ולמען יוסיפו המאמינים אמונה, ולא יהיה ספק בעיני אלה אשר ניתן להם הספר, ובעיני המאמינים; ולמען יאמרו אלה אשר חוֹלִי בְּלִבּוֹתֵיהֶם: מה רצה אלוהים להדגים לנו בזה? כך יַתְעֶה אלוהים את אשר יחפוץ, וינחה את אשר יחפוץ; ולא יֵדַע את גדודי אלוהים זולתי הוא, ואין זאת אלא אזהרה לבני אדם.

كَلَّا وَٱلۡقَمَرِ ٣٣

33. [ולא רק זאת- הנה] בירֵח נשבע אני,

وَٱلَّيۡلِ إِذۡ أَدۡبَرَ ٣٤

34. ובלילה עם צאתו,

وَٱلصُّبۡحِ إِذَآ أَسۡفَرَ ٣٥

35. ובאור השחר הבוקע;

إِنَّهَا لَإِحۡدَى ٱلۡكُبَرِ ٣٦

36. אכן [הַגֵּיהִנּוֹם] היא אחת התלאות הקשות ביותר,

نَذِيرٗا لِّلۡبَشَرِ ٣٧

37. אזהרה לבני האדם,

لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَتَقَدَّمَ أَوۡ يَتَأَخَّرَ ٣٨

38. לכל מי שמכם מעונין להתקדם או לסגת לאחור.

كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ٣٩

39. כל נפש ערבה למעשיה,

إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ٤٠

40. פרט לאנשי הימין;

فِي جَنَّٰتٖ يَتَسَآءَلُونَ ٤١

41. אלה ישהו בגנים, כשהם שואלים זה את זה;

عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٤٢

42. על אודות הכופרים;

مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ٤٣

43. [באומרם]: מה הוביל אתכם אל תוך הַגֵּיהִנּוֹם?

قَالُواْ لَمۡ نَكُ مِنَ ٱلۡمُصَلِّينَ ٤٤

44. יגידו: לא היינו מן המתפללים,

وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ ٱلۡمِسۡكِينَ ٤٥

45. ולא היינו מאכילים את המסכנים,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلۡخَآئِضِينَ ﴿٤٦﴾

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٧﴾

حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلۡيَقِينُ ﴿٤٨﴾

فَمَا تَنفَعُهُمۡ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٩﴾

فَمَا لَهُمۡ عَنِ ٱلتَّذۡكِرَةِ مُعۡرِضِينَ ﴿٥٠﴾

كَأَنَّهُمۡ حُمُرٞ مُّسۡتَنفِرَةٞ ﴿٥١﴾

فَرَّتۡ مِن قَسۡوَرَةِۭ ﴿٥٢﴾

بَلۡ يُرِيدُ كُلُّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ أَن يُؤۡتَىٰ صُحُفٗا مُّنَشَّرَةٗ ﴿٥٣﴾

كَلَّاۖ بَل لَّا يَخَافُونَ ٱلۡأٓخِرَةَ ﴿٥٤﴾

كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذۡكِرَةٞ ﴿٥٥﴾

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٦﴾

وَمَا يَذۡكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ هُوَ أَهۡلُ ٱلتَّقۡوَىٰ وَأَهۡلُ ٱلۡمَغۡفِرَةِ ﴿٥٧﴾

46. ונסחפנו בדברי ההבל עם הנסחפים,

47. והמשכנו להתכחש ליום הדין,

48. עד אשר הגיענו [המוות] הוודאי.

49. על-כן, לא תועיל להם השתדלות המשתדלים [להצילם].

50. ועתה מה להם מפנים עורף לדברי התזכורת;

51. והם נראים כחמורים מבוהלים,

52. הנמלטים מפני אריה.

53. יתרה מזאת; כל איש מהם מבקש לקבל מגילות פרושות;

54. זה לא יהיה, אך הם אינם חוששים מאחרית הימים כלל.

55. לא ולא, אכן [הקוראן] הזה תזכורת [מספקת],

56. וכל אשר יחפוץ [זָכוֹר] יִזְכְּרֶנּוּ.

57. אך לא יזכרו אלא אם יחפוץ אלוהים, הוא הראוי שֶׁיִּרְאוּ מפניו, והוא הראוי לִמְחוֹל.

סוּרַת אַלְ-קִיאמַה

مَكِّيَّة وآياتها ٤١

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 41

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ٢

2. נשבע אני ביום תחיית המתים,

وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ٣

3. ונשבע אני בנפש המְלִינָה על עצמה [ביסורים].

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجۡمَعَ عِظَامَهُۥ ٤

4. הַאֻמְנָם נדמה לאדם שלא נאסוף את עצמותיו?

بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ٥

5. אדרבא, ואכן מסוגלים אנו לעצב את פרקי אצבעותיו.

بَلۡ يُرِيدُ ٱلۡإِنسَٰنُ لِيَفۡجُرَ أَمَامَهُۥ ٦

6. ואולם האדם תאב להמשיך לפשוע בלי הרף.

يَسۡـَٔلُ أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلۡقِيَٰمَةِ ٧

7. ושואל הוא: אימתי יחול יום הדין [הזה]?

فَإِذَا بَرِقَ ٱلۡبَصَرُ ٨

8. [אך] כאשר המבט יִסְתַּנְוֵר,

وَخَسَفَ ٱلۡقَمَرُ ٩

9. [ויחול] ליקוי הלבנה,

وَجُمِعَ ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ ١٠

10. וְיֵאָסְפוּ השמש והירֵח יחדיו,

يَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ﴿١١﴾

11. אז יאמר האדם: היכן המפלט?

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾

12. לא ולא, [לא ימצא] מקלט כלל,

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾

13. אך את אלוהיך בלבד, יִמָּצֵא ביום ההוא מקום מובטח.

يُنَبَّؤُا۟ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾

14. ביום ההוא יִוָּדְעוּ לאדם מעשיו הטובים אשר קידם לעשות, ומעשיו האחרים אשר בחר לדחות.

بَلِ ٱلْإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾

15. אכן האדם הוא המודע היטב לרחשי נפשו.

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٦﴾

16. ואם גם ינסה להצטדק בתירוצים.

لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٧﴾

17. [ואתה הנביא] אל תניע את לשונך בְּחָפְזָה [כשאתה משנן את הקוראן] על מנת לשמרו.

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٨﴾

18. אכן אנו המחויבים על איסופו והקראתו.

فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ ﴿١٩﴾

19. על-כּן, בעת קריאתנו [את הקוראן], תן את לִבְּךָ לקריאתו.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ ﴿٢٠﴾

20. ואז עלינו האחריות להבהירו.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ﴿٢١﴾

21. אך הקשיבו, אתם אוהבים את [העולם הזה] החולף מהר,

وَتَذَرُونَ ٱلۡأٓخِرَةَ ﴿٢٢﴾

22. ומתעלמים מהעולם הבא.

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٣﴾

23. ביום הוא [יֵירָאוּ] פנים זוהרות,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٞ ﴿٢٤﴾

24. מביטות אל אלוהיהן [בתשוקה].

وَوُجُوهٞ يَوۡمَئِذِۭ بَاسِرَةٞ ﴿٢٥﴾

25. וביום ההוא [יֵירָאוּ] פנים קודרות,

تَظُنُّ أَن يُفۡعَلَ بِهَا فَاقِرَةٞ ﴿٢٦﴾

26. חוששות שיבוא עליהן אסון מפרך [ששובר את חוליות עמוד השדרה בגב].

كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ﴿٢٧﴾

27. אך הקשיבו: כאשר תגיע הנשמה אל הגרון בגובה החזה,

وَقِيلَ مَنۡۜ رَاقٖ ﴿٢٨﴾

28. וְיֵאָמֵר [בְּקֶרֶב קְרוֹבֵי הגוסס: מי הקוסם] המסוגל להצילו?

وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلۡفِرَاقُ ﴿٢٩﴾

29. ו[הגוסס] נעשה בטוח שזוהי שעת הפרידה,

وَٱلۡتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٣٠﴾

30. והשוק לופתת את השנייה [בעת הגסיסה].

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡمَسَاقُ ﴿٣١﴾

31. אל אלוהיך ביום ההוא הדרך מובילה.

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

32. הוא לא האמין ולא התפלל,

وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

33. כי אם כִּחֵשׁ והפנה עורף,

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ٣٤

34. וחזר אל בני ביתו מהלך בגאווה.

أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰ ٣٥

35. אוי לךָ ואבוי,

ثُمَّ أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰٓ ٣٦

36. ושוב, אוי לךָ ואבוי.

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَن يُتۡرَكَ سُدًى ٣٧

37. הַאֻמְנָם נדמה לאדם שנניח לו [לחיות] ללא מטרה;

أَلَمۡ يَكُ نُطۡفَةٗ مِّن مَّنِيّٖ يُمۡنَىٰ ٣٨

38. האם הוא לא היה מטיפת זרע שנפלט,

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةٗ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ٣٩

39. ואז נעשה עלוקה, ולאחר מכן [נפח בו אלוהים את רוּח החיים] וברא אותו ועיצב את צורתו [הסופית];

فَجَعَلَ مِنۡهُ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ٤٠

40. ועשה ממנו את שני בני הזוג, הזכר והנקבה;

أَلَيۡسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحۡـِۧيَ ٱلۡمَوۡتَىٰ ٤١

41. האם [אלוהים] כזה, אין עִמּוֹ היכולת להחיות את המתים?

سُورَةُ الإِنسَانِ

مدنيَّة وآياتها ٣٢

סוּרַת אַלְ-אִנְסאן

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 32

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

هَلۡ أَتَىٰ عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ حِينٞ مِّنَ ٱلدَّهۡرِ لَمۡ يَكُن شَيۡـٔٗا مَّذۡكُورًا ﴿٢﴾

2. אכן עברה על האדם תקופה שלא היה דבר שראוי להזיכרו.

إِنَّا خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٍ أَمۡشَاجٖ نَّبۡتَلِيهِ فَجَعَلۡنَٰهُ سَمِيعَۢا بَصِيرًا ﴿٣﴾

3. אנו בראנו את האדם מטיפת זרע מעורבת לנסותו, ועל-כן עשינוהו שומע ורואה.

إِنَّا هَدَيۡنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرٗا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٤﴾

4. ואנו הובלנו אותו בדרך למען יכיר טובה או כפוי טובה יהיה.

إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَاْ وَأَغۡلَٰلٗا وَسَعِيرًا ﴿٥﴾

5. הנה אנו הכינונו לכופרים שלשלאות וכבלם ואש בוערת.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ يَشۡرَبُونَ مِن كَأۡسٖ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٦﴾

6. אכן, הצדיקים ישתו מכוס המהולה בקַמְפוֹר.

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفۡجِيرٗا ﴿٧﴾

7. ממעין אשר ישתו ממנו עובדי אלוהים, [והם כרצונם] פורצים את מימיו השופעים.

يُوفُونَ بِٱلنَّذۡرِ وَيَخَافُونَ يَوۡمٗا كَانَ شَرُّهُۥ مُسۡتَطِيرٗا ﴿٨﴾

8. [צדיקים אלה] מקיימים את הנדר, ויראים מפני יום שהרוע בו מתפרץ [לכל עבר].

وَيُطۡعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسۡكِينٗا وَيَتِيمٗا وَأَسِيرًا ﴿٩﴾

9. ומחלקים את מנות האוכל, בעבור אהבתם את רִבּוֹנָם, לַמִּסְכֵּן, לַיָּתוֹם וְלַשָּׁבוּי.

إِنَّمَا نُطۡعِمُكُمۡ لِوَجۡهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمۡ جَزَآءٗ وَلَا شُكُورًا ﴿١٠﴾

10. הנה אנו מאכילים אתכם למען חסדי אלוהים, ואין אנו מצפים מכם לגמול או לתודה.

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوۡمًا عَبُوسٗا قَمۡطَرِيرٗا ﴿١١﴾

11. ואכן, יראים אנו מפני אלוהינו [כאשר הוא מביא] יום זועף וקודר.

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمِ وَلَقَّىٰهُمۡ نَضۡرَةٗ وَسُرُورٗا ﴿١٢﴾

12. על-כן, שְׁמָרָם אלוהים מפני רעת היום ההוא, והאציל להם מאור פנים ושמחה.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُواْ جَنَّةٗ وَحَرِيرٗا ﴿١٣﴾

13. והוא יגמול להם על עמידתם בעוֹז רוח, גִּנָּה [ובגדֵי] משי.

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۖ لَا يَرَوۡنَ فِيهَا شَمۡسٗا وَلَا زَمۡهَرِيرٗا ﴿١٤﴾

14. שָׁעוּנים שם על ספות גבוהות, ואין הם סובלים מלהט השמש ולא מכְּפוֹר.

وَدَانِيَةً عَلَيۡهِمۡ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتۡ قُطُوفُهَا تَذۡلِيلٗا ﴿١٥﴾

15. מכסים אותם צלליהָ, ואשכולות פירותיה בהישג ידם.

وَيُطَافُ عَلَيۡهِم بِـَٔانِيَةٖ مِّن فِضَّةٖ وَأَكۡوَابٖ كَانَتۡ قَوَارِيرَا۠ ﴿١٦﴾

16. עוברים ביניהם בִּכְלֵי כסף ובגביעים [דקים] כזכוכית;

قَوَارِيرَاْ مِن فِضَّةٖ قَدَّرُوهَا تَقۡدِيرٗا ﴿١٧﴾

17. גביעים [דקים כזכוכית אף כי הם] מכסף, שהם עיצבו אותם במומחִיות.

وَيُسۡقَوۡنَ فِيهَا كَأۡسٗا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٨﴾

18. והם יוּשקוּ שם כּוֹס מהולה בזַנְגְּבִיל,

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾

19. ממֵי מעין הנקרא סַלְסַבִּיל.

۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿٢٠﴾

20. וממתינים לשירותם נערים עַלְמֵי עַד, בראותך אותם תחשבם פנינים פזורות.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

21. ובעת שתתבונן תראה שם מנעמים ומלכוּת גדולה.

عَٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

22. עליהם בגדי משי ירוקים ורקמת [חוטי זהב], ועונדים צמידי כסף. ואלוהים משקה אותם משקה טהור.

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٣﴾

23. [ויאמר להם]: הנה זה לכם לגמול, ומעשיכם ראויים להערכה.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٤﴾

24. הנה אנו הורדנו לך את הקוראן בהמשכים.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٥﴾

25. עֲמוֹד, אם כן, בעוֹז רוּח אל מול דין אלוהיך, ואל תיכנע לשום פושע וכפוי טובה מהם.

وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

26. והזכר את שם רִבּוֹנְךָ יומם ולילה.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسْجُدْ لَهُۥ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

27. ובשעות הלילה השתחווה לו ושבחו לאורך ליל השימורים.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

28. אכן, אלה אוהבים את חיי העולם החולף מהר, ומזניחים מאחוריהם [את ה]יום [ה]כבד.

نَّحۡنُ خَلَقۡنَٰهُمۡ وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا ٢٩

29. אנו אשר בראנו אותם והדקנו את אברי גופם היטב, וכשנרצה, נחליפם באחרים שכמותם.

إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ٣٠

30. אכן, זוהי תזכורת, על-כן כל החפץ יכול לפלס לעצמו דרך לאלוהיו.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٣١

31. [ולעולם] לא תצליחו [לממש] רצון, אלא אם יחפוץ אלוהים; אכן אלוהים יודע וחכם.

يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمَۢا ٣٢

32. והוא המביא את אשר יחפוץ בְּחֵיק רַחֲמָיו, ולכופרים יָעַד עינוי כואב.

سُورَةُ المُرْسَلَاتِ

مَكِّيَّة وآياتها ٥١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلۡمُرۡسَلَٰتِ عُرۡفٗا ٢

فَٱلۡعَٰصِفَٰتِ عَصۡفٗا ٣

وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشۡرٗا ٤

فَٱلۡفَٰرِقَٰتِ فَرۡقٗا ٥

فَٱلۡمُلۡقِيَٰتِ ذِكۡرًا ٦

عُذۡرًا أَوۡ نُذۡرًا ٧

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٞ ٨

فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ٩

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ ١٠

סוּרת אַלְ-מֻרְסַלאת

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 51

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בנשלחות [להפיץ את שם אלוהים] ברצף;

3. ולאחר מכן הן נושבות בסערה,

4. והן מפיצות [דבר האמת] ביעילות,

5. ומפרידות הפרדה מוחלטת [בין הטוב לרע],

6. ומטילות את דבר התוכחה [לכל עֵבֶר],

7. לשם סליחה או אזהרה.

8. אכן כל אשר ניבאו לכם, פּוֹל יִפּוֹל.

9. [על-כן], כאשר הכוכבים יִכְבּוּ,

10. וכאשר הַשָּׁמַיִם יִבָּקְעוּ,

وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ﴿١١﴾	11. וכאשר ההרים יתפוררו,
وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ﴿١٢﴾	12. וכאשר השליחים יִדַּחוּ [לזמנם הקבוע],
لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ ﴿١٣﴾	13. עד לאיזה זמן הם יעוכבו?
لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٤﴾	14. עד ליום ההכרעה.
وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٥﴾	15. ומה יביא אותך לדעת מָהוּ יום ההכרעה?
وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾	16. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.
أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾	17. האם לא השמדנו את הדורות הראשונים,
ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٨﴾	18. ובעקבותיהם נשמיד [גם] את הדורות האחרונים?
كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿١٩﴾	19. כך ננהג עם הפושעים.
وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾	20. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.
أَلَمۡ نَخۡلُقكُّم مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ﴿٢١﴾	21. האם לא בראנו אתכם מנוזל חסר ערך,
فَجَعَلۡنَٰهُ فِي قَرَارٖ مَّكِينٍ ﴿٢٢﴾	22. וקבענו אותו במקום מבטחים,
إِلَىٰ قَدَرٖ مَّعۡلُومٖ ﴿٢٣﴾	23. עד לתקופת זמן מוגדרת?

فَقَدَرۡنَا فَنِعۡمَ ٱلۡقَٰدِرُونَ ٢٤

24. כזאת אנו קבענו, ומה מהוללים [מעשינו] בעת שנחליט.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٥

25. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ كِفَاتًا ٢٦

26. האם לא עשינו את האדמה כמשכן;

أَحۡيَآءٗ وَأَمۡوَٰتٗا ٢٧

27. לחיים ולמתים,

وَجَعَلۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ شَٰمِخَٰتٖ وَأَسۡقَيۡنَٰكُم مَّآءٗ فُرَاتٗا ٢٨

28. ויצרנו בה הרים נישָׂאים [נעוצים בה כיתדות], והשקינו אתכם מים מתוקים?

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٩

29. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٣٠

30. [ואז ייאמר להם]: לכו עתה לכיוון מה שהייתם מכחשים בו.

ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ ظِلّٖ ذِي ثَلَٰثِ شُعَبٖ ٣١

31. לכו לכיוון צל שבו שלושה ענפים,

لَّا ظَلِيلٖ وَلَا يُغۡنِي مِنَ ٱللَّهَبِ ٣٢

32. אינו פורש צל, ואינו מגן מפני הלהבה,

إِنَّهَا تَرۡمِي بِشَرَرٖ كَٱلۡقَصۡرِ ٣٣

33. אשר זורקת שביבי אש נישאים כטירה,

كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٞ صُفۡرٞ ٣٤

34. ונראים כעדרי גמלים זהובים.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٥

35. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

هَٰذَا يَوۡمُ لَا يَنطِقُونَ ٣٦

36. זהו יום שלא יפצו בו פֶּה,

وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُونَ ٣٧

37. ולא יורשה להם להצטדק.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٨

38. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِۖ جَمَعۡنَٰكُمۡ وَٱلۡأَوَّلِينَ ٣٩

39. זהו יום הפסיקה, כינסנו אתכם עם הראשונים יחד.

فَإِن كَانَ لَكُمۡ كَيۡدٞ فَكِيدُونِ ٤٠

40. ואם לכם תחבולה נגדי, עשו זאת!

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤١

41. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي ظِلَٰلٖ وَعُيُونٖ ٤٢

42. אכן הצדיקים [יזכו] בצללים ובמעיינות מים.

وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشۡتَهُونَ ٤٣

43. ו[יזכו] בפרות כאוות נפשם.

كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٤٤

44. אִכְלוּ וּשְׁתוּ להנאתכם, בזכות מעשיכם.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٤٥

45. הנה כך אנו גומלים למיטיבים.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٦

46. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

كُلُواْ وَتَمَتَّعُواْ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجۡرِمُونَ ٤٧

47. אִכְלוּ וְתֵהָנוּ לזמן מה [בעולם הזה], [ובאחרית]. אין אתם אלא חוטאים.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

48. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرۡكَعُواْ لَا يَرۡكَعُونَ ﴿٤٩﴾

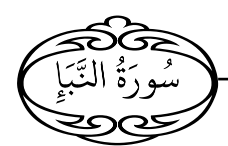
49. ובעת שייאמר להם: כִּרְעוּ בֶּרֶךְ; לא יכרעו.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

50. אוי למתכחשים לאמת, ביום ההוא.

فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَهُۥ يُؤۡمِنُونَ ﴿٥١﴾

51. באיזה שִׂיח, אחרי המסר הזה, יהיו מוכנים להאמין?

سُورَةُ النَّبَإِ

مَكِّيَّة وآياتها ٤١

סוּרַת אַל-נַבַּא׳

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 41

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢﴾

2. על אודות מה [הם] שואלים איש את רעהו?

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٣﴾

3. על אודות הנבואה הגדולה,

ٱلَّذِى هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٤﴾

4. אשר הם חלוקים בענינה.

كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

5. אכן, הם עתידים לדעת.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٦﴾

6. ושוב, הם אכן עתידים לדעת.

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدًا ﴿٧﴾

7. האם לא עשינו את הארץ כיצוע,

وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادًا ﴿٨﴾

8. וקבענו את ההרים כיתדות,

وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَٰجًا ﴿٩﴾

9. ובראנו אתכם זוגות [זכר ונקבה],

وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتًا ﴿١٠﴾

10. ועשינו את תנומתכם למנוחה,

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ﴿١١﴾	11. ואת הלילה עשינו לכסות,
وَجَعَلۡنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشٗا ﴿١٢﴾	12. וקבענו את היום למִחְיָה,
وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعٗا شِدَادٗا ﴿١٣﴾	13. ובנינו מעליכם שבעה רקיעים מוצקים,
وَجَعَلۡنَا سِرَاجٗا وَهَّاجٗا ﴿١٤﴾	14. ו[את השמש] קבענו למוקד אור זוהר,
وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡمُعۡصِرَٰتِ مَآءٗ ثَجَّاجٗا ﴿١٥﴾	15. והורדנו מן העננים הנוטפים גשם נדבות,
لِّنُخۡرِجَ بِهِۦ حَبّٗا وَنَبَاتٗا ﴿١٦﴾	16. למען נוציא בהם דגנים וצמחיה,
وَجَنَّٰتٍ أَلۡفَافًا ﴿١٧﴾	17. וגנות שבהן צמחיה פוריה.
إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ كَانَ مِيقَٰتٗا ﴿١٨﴾	18. אכן, יום הדין הוא יום קבוע.
يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَتَأۡتُونَ أَفۡوَاجٗا ﴿١٩﴾	19. ביום אשר בּוֹ יִתָּקַע בשופר, ותבואו בהמוניכם, קבוצות קבוצות,
وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ أَبۡوَٰبٗا ﴿٢٠﴾	20. והַשָּׁמַיִם יִפָּתְחוּ, ובכל צד יִפָּתַח שער,
وَسُيِّرَتِ ٱلۡجِبَالُ فَكَانَتۡ سَرَابًا ﴿٢١﴾	21. וההרים יחלו לנוע, עד שייראו כחזון הבלים.
إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتۡ مِرۡصَادٗا ﴿٢٢﴾	22. אכן, גֵּיהִנּוֹם כמארב עומדת,
لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابٗا ﴿٢٣﴾	23. ואליה חוזרים פורקי עול הַשָּׁמַיִם,

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحۡقَابٗا ﴿٢٤﴾

24. אשר בה ישהו לפרקי זמן ארוכים.

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرۡدٗا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

25. לא יטעמו בה הנאה ולא משקה,

إِلَّا حَمِيمٗا وَغَسَّاقٗا ﴿٢٦﴾

26. כי אם מים רותחים ומזוהמים,

جَزَآءٗ وِفَاقًا ﴿٢٧﴾

27. כגמול ראוי.

إِنَّهُمۡ كَانُواْ لَا يَرۡجُونَ حِسَابٗا ﴿٢٨﴾

28. והם אֻמְנָם לא ציפו [למעמד של] חשבון,

وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابٗا ﴿٢٩﴾

29. ואת אותותינו הכחישו [הכחשה] מוחלטת.

وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ كِتَٰبٗا ﴿٣٠﴾

30. ואנו מָנִינוּ כל דבר בכתב.

فَذُوقُواْ فَلَن نَّزِيدَكُمۡ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾

31. [בואו], על-כן, וטעמו את [העונש], כי אנו לא נוסיף לכם אלא עינוי.

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

32. אכן, לצדיקים [מובטחת] שמחת ניצחון;

حَدَآئِقَ وَأَعۡنَٰبٗا ﴿٣٣﴾

33. גנים [פוריים] ו[כרמי] ענבים,

وَكَوَاعِبَ أَتۡرَابٗا ﴿٣٤﴾

34. ועלמות בוגרות בנות גיל אחד,

وَكَأۡسٗا دِهَاقٗا ﴿٣٥﴾

35. וכוס גדושה.

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوٗا وَلَا كِذَّٰبٗا ﴿٣٦﴾

36. לא ישמעו שם דברי הבל ולא כזב.

جَزَآءٗ مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابٗا ﴿٣٧﴾

37. [זהו] חסד מאת אלוהיך וגמוּל מחושב.

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ٱلرَّحۡمَٰنِۖ لَا يَمۡلِكُونَ مِنۡهُ خِطَابٗا ﴿٣٨﴾

38. רִבּוֹן הַשָּׁמַיִם והארץ וכל אשר ביניהם, [הוא אלוהים] הרחמן, ואיש לא יעז [באותו מעמד] להעלות בפניו דברים [כלשהם].

يَوۡمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ صَفّٗاۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنۡ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَقَالَ صَوَابٗا ﴿٣٩﴾

39. ביום שבו יעמדו המלאכים ורוּח הקודש בְּשוּרוֹת, איש לא יפתח בדברים, זולתי שמתיר לו [אלוהים] הרחמן, ודובר [אך] את האמת.

ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلۡحَقُّۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٤٠﴾

40. היום ההוא, הוא יום האמת [שאכן בוא יבוא], וכל החָפֵץ ימצא לו דרך לשוב אל אלוהיו.

إِنَّآ أَنذَرۡنَٰكُمۡ عَذَابٗا قَرِيبٗا يَوۡمَ يَنظُرُ ٱلۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلۡكَافِرُ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ تُرَٰبَۢا ﴿٤١﴾

41. אנו אכן הזהרנו אתכם מפני עונש מתקרב; מפני יום שבו יתבונן האדם באשר עשו ידיו, והכופר [ימלמל] באומרו: מי יתן והייתי לעפר.

סוּרַת אַל-נאזִעאת

مَكِّيَّة وآياتها ٤٧

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 47

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ٢

2. נשבע אני באלה המושכים את האנשים במרץ, לדרך הדת הנכונה;

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ٣

3. והמשקיעים במלאכתם את מלא מרצם,

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ٤

4. ובאלה שנעים על פני הארץ למרחקים, ולהם כשרון דיבור;

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ٥

5. והם הגוברים על האחרים,

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ٦

6. ומיטיבים לארגן את ענייניהם.

يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ٧

7. [כל זה יהיה] ביום בו תרעד [הארץ] הרועדת,

تَتۡبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ٨

8. ובעקבותיה [הרעידה] הרודפת.

قُلُوبٞ يَوۡمَئِذٖ وَاجِفَةٌ ٩

9. ביום ההוא יחרדו לבבות,

أَبۡصَٰرُهَا خَٰشِعَةٞ ١٠

10. ומבטיהם [יהיו] מושפלים,

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرۡدُودُونَ فِي ٱلۡحَافِرَةِ ١١

11. והם יאמרו: הַאֻמְנָם נשוב כפי שהיינו,

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا نَّخِرَةٗ ١٢

12. ואפילו אם נעשינו עצמות בלויות?

قَالُواْ تِلۡكَ إِذٗا كَرَّةٌ خَاسِرَةٞ ١٣

13. ואז יוסיפו: אכן זאת תהיה חזרה אומללה,

فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ ١٤

14. ולא תהיה אז אלא תקיעת שופר אחת.

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ١٥

15. והנה אז כולם יוצאים לשטח הפתוח.

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ١٦

16. האם בא אליך דְּבַר מֹשֶׁה?

إِذۡ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوًى ١٧

17. כאשר קרא אליו רִבּוֹנוֹ בַּוָּאדִי המקודש "טֻוַא",

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ١٨

18. [והנחה אותו לאמור]: לך אל פַּרְעֹה כי גָבַר רִשְׁעוֹ,

فَقُلۡ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ١٩

19. ואמוֹר לוֹ: האם חפץ אתה להיטָּהֵר,

وَأَهۡدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخۡشَىٰ ٢٠

20. ושאנחה אותך אל [דרך] אלוהיךָ, למען תירא מפניו?

فَأَرَىٰهُ ٱلۡأٓيَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ٢١

21. ואז הראה לו [משה] את האות הגדול.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ٢٢

22. ואולם הוא הכחיש והמשיך להתמרד.

ثُمَّ أَدۡبَرَ يَسۡعَىٰ ٢٣

23. ואחר כך הפנה עורף [לדבר האמת] כשהוא מתכנן מזימה.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ٢٤

24. הוא אסף [את אנשיו] והכריז;

فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٢٥

25. באומרו: הנה אני רִבּוֹנְכֶם העליון.

فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلۡأٓخِرَةِ وَٱلۡأُولَىٰٓ ٢٦

26. ועל-כֵּן העניש֫וֹ אלוהים בעבור אשר עשה באחרונה ובראשונה.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰٓ ٢٧

27. אכן, בזה לֶקַח למי שירֵא.

ءَأَنتُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُۚ بَنَىٰهَا ٢٨

28. הַאָמְנָם בריאתכם [אתם] קשה יותר [על אלוהים] מבריאת הַשָּׁמַיִם [אשר פרש֫ מעליכם],

رَفَعَ سَمۡكَهَا فَسَوَّىٰهَا ٢٩

29. ורומֵם את כיפתם, ועיצב אותם בדיוק המרבי,

وَأَغۡطَشَ لَيۡلَهَا وَأَخۡرَجَ ضُحَىٰهَا ٣٠

30. והחשיך את לילם, והעלה את אור יומם?

وَٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ٣١

31. ואת הארץ, יחד עם זאת פרש֫,

أَخۡرَجَ مِنۡهَا مَآءَهَا وَمَرۡعَىٰهَا ٣٢

32. והוציא ממנה את מֵימיה ואת מִרְעֶהָ,

وَٱلۡجِبَالَ أَرۡسَىٰهَا ٣٣

33. ואת ההרים כונן איתנים.

مَتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ٣٤

34. [כל זה] מִנְחָה לכם ולמקניכם.

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلۡكُبۡرَىٰ ٣٥

35. אך עִם בוא הצרה הגדולה,

يَوۡمَ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ٣٦

36. ביום אשר בו יִזָּכֵר האדם בכל אשר שאף לעשות,

وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ٣٧

37. ותתגלה הַגֵּיהִנּוֹם לכל אשר עיניו בראשו,

فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ٣٨

38. ואז כל מי שהגביר את רשעו,

وَءَاثَرَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ٣٩

39. והעדיף את חיי העולם הזה-

فَإِنَّ ٱلۡجَحِيمَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ٤٠

40. הֲרֵי הַשְׁאוֹל הִנֵּה הַמָּעוֹן.

وَأَمَّا مَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفۡسَ عَنِ ٱلۡهَوَىٰ ٤١

41. וְאִלּוּ כָּל הַיָּרֵא אֶת אֱלֹהָיו, וְיָנֵא אֶת נַפְשׁוֹ מִן הַתַּאֲוָה,

فَإِنَّ ٱلۡجَنَّةَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ٤٢

42. הנה גן עדן הוא המעון.

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَا ٤٣

43. ישאלוּךָ על דְּבַר השעה, אֵימָתַי יגיע זמנה,

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكۡرَىٰهَآ ٤٤

44. ובמה אתה בקי בענינה,

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ٤٥

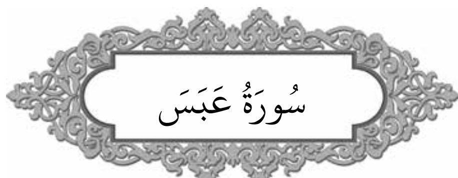
45. רִבּוֹנְךָ הוא השומר את כל הידוע עליה.

إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا ٤٦

46. הִנֵּה אַתָּה מַזְהִיר אַךְ אֶת אֵלֶּה הַיְּרֵאִים מִפָּנֶיהָ.

كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ٤٧

47. ביום אשר יבחינו בה, הם ייראו כמי שלא שהו בעולם הזה מעבר ללילה אחד, ושעות הבוקר שֶׁלְּאַחֲרָיו.

סוּרַת עַבַּסַ

مَكِّيَّة وآياتها ٤٣

נִתְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 43

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ٢

أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ٣

وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ٤

أَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ٥

أَمَّا مَنِ ٱسۡتَغۡنَىٰ ٦

فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ٧

وَمَا عَلَيۡكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٨

وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسۡعَىٰ ٩

وَهُوَ يَخۡشَىٰ ١٠

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הזעיף פניו והפנה עורף;

3. עִם בוא אליו העִוֵּר.

4. ומה היה מביא אותך לדעת שאולַי [הוא בא] לְהִטָּהֵר,

5. או להקשיב [לדבריך], וההקשבה [לדברים] תועיל לו.

6. ואולם זה שבָּז לאֱמֶת באדישות,

7. אַל לְךָ להקדיש לו תשומת לב.

8. אף כי אין זו אשמתךְ אם לא יִטָּהֵר.

9. ואולם זה אשר חש לבוא אליך,

10. כשהוא יְרֵא [מפני אלוהים],

11. הנה אתה מסיח דעתך ממנו.	فَأَنتَ عَنۡهُ تَلَهَّىٰ ⑪
12. לא ולא, [לטענות השָׁוְא על האסלאם] ואין הקוראן הזה אלא תזכורת.	كَلَّآ إِنَّهَا تَذۡكِرَةٞ ⑫
13. וכל החפץ יתן את דעתו,	فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ⑬
14. רשום בגווילים נשגבים,	فِي صُحُفٖ مُّكَرَّمَةٖ ⑭
15. נישָׂאים ומטוהרים,	مَّرۡفُوعَةٖ مُّطَهَّرَةِۭ ⑮
16. בידי סופרים;	بِأَيۡدِي سَفَرَةٖ ⑯
17. נכבדים וישרים.	كِرَامِۭ بَرَرَةٖ ⑰
18. אוי לו לאדם, כמה כפוי טובה הוא.	قُتِلَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَآ أَكۡفَرَهُۥ ⑱
19. [האם אינו מודע] מאיזה דבר בראו [אלוהים];	مِنۡ أَيِّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ ⑲
20. מטיפת זרע ברא אותו [ולאחר מכן] עִצְּבו.	مِن نُّطۡفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ⑳
21. ואז סלל לו את הדרך,	ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ㉑
22. ולאחר מכן המיתו והורידו אל הקבר.	ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقۡبَرَهُۥ ㉒

ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٣﴾

23. ואז, בעת שירצה, יקימוֹ, שוב, לתחייה.

كَلَّا لَمَّا يَقۡضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٤﴾

24. לא ולא, הנה הוא טרם מילא את המשימות שחייב אותו אלוהים לעשותן.

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٥﴾

25. [ועתה] הניחו לאדם להביט אל מאכלו.

أَنَّا صَبَبۡنَا ٱلۡمَآءَ صَبّٗا ﴿٢٦﴾

26. [כיצד] הורדנו את המים בשפע,

ثُمَّ شَقَقۡنَا ٱلۡأَرۡضَ شَقّٗا ﴿٢٧﴾

27. ולאחר מכן בִּקַּענו את הארץ היטב,

فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا حَبّٗا ﴿٢٨﴾

28. והנבטנו בה דגנים,

وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ﴿٢٩﴾

29. וענבים ותִּלְתָּן,

وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ﴿٣٠﴾

30. ועצי זית ודקלים,

وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ﴿٣١﴾

31. וגנים עבותים,

وَفَٰكِهَةٗ وَأَبّٗا ﴿٣٢﴾

32. ועצי פרי ומרעה,

مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ﴿٣٣﴾

33. מתת [אֵל] לכם ולמִקְנֵכֶם.

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٤﴾

34. אך בעת הישמע קול הַשָּׁאוֹן,

يَوۡمَ يَفِرُّ ٱلۡمَرۡءُ مِنۡ أَخِيهِ ٣٥

35. ביום אשר בו יחמוק האדם מאחִיו,

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ٣٦

36. וּמאמו ומאביו,

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ٣٧

37. ומאשתו ומבניו;

لِكُلِّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ يَوۡمَئِذٖ شَأۡنٞ يُغۡنِيهِ ٣٨

38. לכל איש מהם ביום ההוא דאגה מספקת לעיסוקו הוא, מלבד האחרים.

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ مُّسۡفِرَةٞ ٣٩

39. ביום ההוא תהיינה פנים מאירות,

ضَاحِكَةٞ مُّسۡتَبۡشِرَةٞ ٤٠

40. צוחקות ועליזות;

وَوُجُوهٞ يَوۡمَئِذٍ عَلَيۡهَا غَبَرَةٞ ٤١

41. ופנים אחרות, ביום ההוא, אפורות תהיינה,

تَرۡهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤٢

42. אפופות קַדְרוּת.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَفَرَةُ ٱلۡفَجَرَةُ ٤٣

43. אלה הם [ציבור] הכופרים, ומחוללי הרשע.

مَكِّيَّة وآياتها ٣٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

إِذَا ٱلشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ١

وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتۡ ٢

وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ سُيِّرَتۡ ٣

وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ٤

وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ حُشِرَتۡ ٥

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ٦

وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتۡ ٧

وَإِذَا ٱلۡمَوۡءُۥدَةُ سُئِلَتۡ ٨

بِأَيِّ ذَنۢبٖ قُتِلَتۡ ٩

סוּרַת אַל-תַּכְּוִיר

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 30

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. כאשר השמש תקופל,

3. וכאשר הכוכבים יפלו,

4. וכאשר ההרים ינועו,

5. וכאשר הנאקות הממליטות תינטשנה,

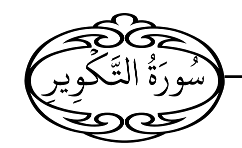
6. וכאשר חיות הבר תיאספנה,

7. וכאשר מֵי הימים הגואים יִנָּקְזוּ [בתעלות],

8. וכאשר בני העמים [השונים בגזעם] מזדווגים יחד,

9. וכאשר הבת שנקברה בהיותה בחיים תישָׁאל;

10. בעוון מה נהרגה,

وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتۡ ١١

11. וכאשר המגילות [הכתובות תהיינה] בתפוצה,

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتۡ ١٢

12. וכאשר [פני] הַשָּׁמַיִם ייחשׂפו,

وَإِذَا ٱلۡجَحِيمُ سُعِّرَتۡ ١٣

13. וכאשר אש הַגֵּיהִנּוֹם בוערת,

وَإِذَا ٱلۡجَنَّةُ أُزۡلِفَتۡ ١٤

14. וכאשר גן העדן יִקְרָב;

عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّآ أَحۡضَرَتۡ ١٥

15. אז תדע כל נפש מה בידה להציג.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلۡخُنَّسِ ١٦

16. אכן נשבע אני בכוכבים;

ٱلۡجَوَارِ ٱلۡكُنَّسِ ١٧

17. הנעים והמסתתרים,

وَٱلَّيۡلِ إِذَا عَسۡعَسَ ١٨

18. ובלילה כאשר יחשיך,

وَٱلصُّبۡحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٩

19. ובאור השחר בעת יבקע;

إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ٢٠

20. הנה זהו המסר [אשר ניתן] לשליח [הנברא] הנכבד,

ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي ٱلۡعَرۡشِ مَكِينٖ ٢١

21. רב כח הוא, בפני בעל כֵּס הכבוד, חזק ויציב.

مُّطَاعٖ ثَمَّ أَمِينٖ ٢٢

22. יִישָׁמְעוּ לוֹ, שמָה, והוא נאמן [לתפקידו].

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجۡنُونٖ ﴿٢٣﴾

23. ואין חברכם נגוע בשיגעון.

وَلَقَدۡ رَءَاهُ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢٤﴾

24. והוא אכן בוודאות ראהוּ באופק הברור.

وَمَا هُوَ عَلَى ٱلۡغَيۡبِ بِضَنِينٖ ﴿٢٥﴾

25. ואין הוא חוסך מכם נבואות על דברים עתידיים.

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطَٰنٖ رَّجِيمٖ ﴿٢٦﴾

26. וכמו כן, אין זה דבר שטן ארור.

فَأَيۡنَ تَذۡهَبُونَ ﴿٢٧﴾

27. להיכן, אֵפוא, תלכו [מכאן].

إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾

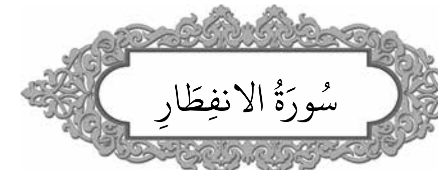
28. אין [המסר הזה] אלא תזכורת לכלל בני אנוש,

لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

29. לכל החפצים מכם להישיר דרך.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٣٠﴾

30. ואולם לא תצליחו לחפוץ, אלא אם יחפוץ אלוהים רִבּוֹן העולמים.

סוּרַת אַל-אִנְפִטַאר

مَكِّيَّة وآياتها ٢٠

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 20

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتۡ ②

2. בעת שהַשָּׁמַיִם יתפוררו,

وَإِذَا ٱلۡكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتۡ ③

3. וכאשר הכוכבים יתפזרו,

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ فُجِّرَتۡ ④

4. וכאשר הימים יִפָּרְצוּ,

وَإِذَا ٱلۡقُبُورُ بُعۡثِرَتۡ ⑤

5. וכאשר הקברים יֵהָפְכוּ,

عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّا قَدَّمَتۡ وَأَخَّرَتۡ ⑥

6. אז תדע כל נפש את אשר הקדימה לעשות, ואת אשר עשתה במאוחר.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلۡكَرِيمِ ⑦

7. הוי האדם, מה התעה אותך בענין רִבּוֹנְךָ, "הבורא - הרחום";

ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ⑧

8. אשר ברא אותך, ועיצב אותך, ואיזן את איברֵיך,

فِيٓ أَيِّ صُورَةٖ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ⑨

9. ובכל צורה שהוא חפץ יצר אותך.

كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ⑩

10. ואף על פי כן, מתכחשים אתם ליום הדין.

وَإِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحَٰفِظِينَ ١١

11. והנה עליכם ניצבים שומרים,

كِرَامٗا كَٰتِبِينَ ١٢

12. נכבדים, רושמים;

يَعۡلَمُونَ مَا تَفۡعَلُونَ ١٣

13. ואת כל מעשיכם הם יודעים.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٖ ١٤

14. אכן הצדיקים [ירוו] מנעמים,

وَإِنَّ ٱلۡفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٖ ١٥

15. ואילו הרשעים, בוֹא יבוֹאוּ בשערי הַגֵּיהִנּוֹם,

يَصۡلَوۡنَهَا يَوۡمَ ٱلدِّينِ ١٦

16. [אשר] יִצָּלוּ בה ביום הדין,

وَمَا هُمۡ عَنۡهَا بِغَآئِبِينَ ١٧

17. ולא יצליחו לברוח מפניה לעולם.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ١٨

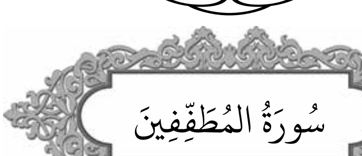
18. ומה יביא אותך לדעת, מהו יום הדין?

ثُمَّ مَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ١٩

19. ושוב, מה יביא אותך לדעת, מהו יום הדין?

يَوۡمَ لَا تَمۡلِكُ نَفۡسٞ لِّنَفۡسٖ شَيۡـٔٗاۖ وَٱلۡأَمۡرُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ ٢٠

20. [זהו] יום שלשום נפש לא תהיה הזכות לשאת אחריות על זולתה, והענין ביום ההוא אך בידי אלוהים.

سُورَةُ المُطَفِّفِينَ

סוּרַת אַל-מֻטַפִּפִין

مَكِّيَّة وآياتها ٣٧

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 37

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَيۡلٞ لِّلۡمُطَفِّفِينَ ﴿٢﴾

2. אוי למחסירים במשקל.

ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكۡتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسۡتَوۡفُونَ ﴿٣﴾

3. אלֶה שבהיותם שוקלים לעצמם, יקפידו לקבל את מלוא המִידה.

وَإِذَا كَالُوهُمۡ أَو وَّزَنُوهُمۡ يُخۡسِرُونَ ﴿٤﴾

4. אך כאשר הם שוקלים לאחרים, יחסירו במידה.

أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبۡعُوثُونَ ﴿٥﴾

5. הַאֻמְנָם אין אלה סבורים שהם עתידים [שוב] לקום לתחייה,

لِيَوۡمٍ عَظِيمٖ ﴿٦﴾

6. [על מנת להעיד] ביום [משפט] אדיר,

يَوۡمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٧﴾

7. ביום שבו יעמדו בני האדם לפני רִבּוֹן העולמים?

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلۡفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٖ ﴿٨﴾

8. לא ולא, אכן מעשי הרשעים כתובים ב״סִג׳ין״,

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سِجِّينٞ ﴿٩﴾

9. ומה יביאך לדעת מָהוּ "סִג'ין";

كِتَـٰبٌ مَّرۡقُومٌ ﴿١٠﴾	10. זהו ספר כתוב [מעולמי עד].
وَيۡلٌ يَوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾	11. אוי להם, ביום ההוא, למכחישים,
ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿١٢﴾	12. המכחישים את יום הדין,
وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾	13. ולא יָכְחִישוֹ אלא עבריין וחוטא.
إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَـٰتُنَا قَالَ أَسَـٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾	14. ובעת שֶׁיִּקָּרְאוּ בפניו אותותינו, יאמר: אין אלה אלא סיפורי קדמונים.
كَلَّاۖ بَلۡۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿١٥﴾	15. לא ולא, כי אם זה משא מעלליהם, רובץ להם על הלבבות.
كَلَّآ إِنَّهُمۡ عَن رَّبِّهِمۡ يَوۡمَئِذٍ لَّمَحۡجُوبُونَ ﴿١٦﴾	16. והם ביום ההוא מנועים מלראות את [פני] רִבּוֹנָם.
ثُمَّ إِنَّهُمۡ لَصَالُواْ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١٧﴾	17. ולאחר מכן ייצלו בַּגֵּיהִנּוֹם.
ثُمَّ يُقَالُ هَـٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٨﴾	18. ואז ייאמֵר [להם]: הנה זה אשר התכחשתם לו.
كَلَّآ إِنَّ كِتَـٰبَ ٱلۡأَبۡرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٩﴾	19. אכן, ספר [החשבון] של טהורי הנפש [מובטח] בדרג הגבוה.
وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٢٠﴾	20. ומה יוֹרְךָ מהו הדרג הגבוה?

كِتَٰبٞ مَّرۡقُومٞ ٢١

21. זהו ספר חתום.

يَشۡهَدُهُ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢٢

22. יעידו עליו המקורבים לאלוהים.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٣

23. אכן הצדיקים יזכו במנעמים.

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٢٤

24. נחים על ספות [נוחות] ומעיפים מבטם לכל עבר.

تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِهِمۡ نَضۡرَةَ ٱلنَّعِيمِ ٢٥

25. תבחין על פניהם בזיו של אור [ונועם].

يُسۡقَوۡنَ مِن رَّحِيقٖ مَّخۡتُومٍ ٢٦

26. ישתו משקה צלול וחתום.

خِتَٰمُهُۥ مِسۡكٞۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلۡيَتَنَافَسِ ٱلۡمُتَنَٰفِسُونَ ٢٧

27. חותמו מוּשְׁק, ולזה שיתחרו המתחרים.

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسۡنِيمٍ ٢٨

28. והוא מהוּל במֵי ה"תַּסְנִים".

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢٩

29. מעיין אשר ממנו ישתו המקורבים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ كَانُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَضۡحَكُونَ ٣٠

30. אכן אלה החוטאים נהגו לצחוק על המאמינים,

وَإِذَا مَرُّواْ بِهِمۡ يَتَغَامَزُونَ ٣١

31. ובעת שעברו על פניהם, היו קורצים עין איש לרעהו.

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمُ ٱنقَلَبُواْ فَكِهِينَ ٣٢

32. ועם שובם לבתיהם, שבו צוהלים.

وَإِذَا رَأَوۡهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ٣٣

33. ובעת שראו אותם אמרו: אכן אלה הם התועים.

وَمَآ أُرۡسِلُواْ عَلَيۡهِمۡ حَٰفِظِينَ ٣٤

34. אך הם [מעולם] לא נשלחו כשומרים עליהם.

فَٱلۡيَوۡمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلۡكُفَّارِ يَضۡحَكُونَ ٣٥

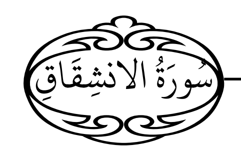
35. ועל-כּן, ביום הזה, המאמינים הם אלה אשר יצחקו מהכופרים.

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٣٦

36. יושבים על הספות המרופדות ומביטים;

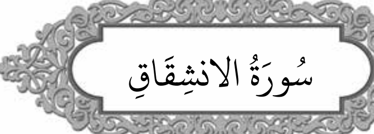
هَلۡ ثُوِّبَ ٱلۡكُفَّارُ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٣٧

37. [לראות] האם שולם לכופרים כגמולם [על אשר עשו].

סוּרַת אַלְ-אִנְשִׁקַאק

סוּרַת אַלְ-אִנְשִׁקַאק

مَكِّيَّة وآياتها ٢٦

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 26

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١	1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.
إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ٢	2. כאשר הַשָּׁמַיִם יִפָּרְצוּ,
وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٣	3. ויאזינו לְרִבּוֹנָם ויצייתו לו כראוי;
وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ٤	4. וכאשר הארץ תהיה [כשטיח] הפרוש,
وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ٥	5. ותוציא את אשר בתוכה, ותתרוקן,
وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٦	6. ותאזין לְרִבּוֹנָהּ ותציית לו כראוי.
يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحٗا فَمُلَٰقِيهِ ٧	7. הוי האדם, ביום שתשקיע את מלוא מרצך בכנות להגיע אל שערי אלוהיך, אכן תגיע.
فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ٨	8. ואז כל אשר יינתן לוֹ סִפְרוֹ בימינו,
فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ٩	9. חשבון קל יֵעָשֶׂה לוֹ,
وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ١٠	10. וישוב לביתו שמח.
وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ١١	11. ואולם זה אשר יינתן לוֹ סִפְרוֹ מאחורי גבו,

فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورًا ١٢

12. [יקום בהקדם] ויקרא: הלוואי ולא הייתי בחיים.

وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ١٣

13. ויִיצלֶה באש בוערת.

إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ١٤

14. אֻמְנָם [לפני כן] הוא היה בחיק בני ביתו שמח,

إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ١٥

15. ונדמה היה לו שאל אלוהיו לעולם לא ישוב,

بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ١٦

16. אדרבא, אכן מבט אלוהיו עָקַב אחריו בכל עת.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ١٧

17. הנה נשבע אני בדמדומי השקיעה,

وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ١٨

18. ובלילה ובכל אשר הכיל,

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ١٩

19. ובירֵח כשהוא במלואו,

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٖ ٢٠

20. כי אכן עתידים אתם לעבור תקופות שונות [ברצף].

فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٢١

21. מה להם, אם כן, שלא יאמינו?

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَ۩ ٢٢

22. ובעת שֶׁיִּקָּרֵא הקוראן לפניהם, לא ישתחוו,

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ ٢٣

23. כי אם להיפך- ציבור הכופרים מתכחשים.

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُوعُونَ ٢٤

24. ואלוהים מודע למה שהם מסתירים בלב.

فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٥

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونِۭ ٢٦

25. על-כן, בַּשֵּׂר להם על עונש מכאיב;

26. זולתי אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם מובטח שכר שלא ייגמר.

مَكِّيَّة وآياتها ٢٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡبُرُوجِ ٢

وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡمَوۡعُودِ ٣

وَشَاهِدٖ وَمَشۡهُودٖ ٤

قُتِلَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأُخۡدُودِ ٥

ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلۡوَقُودِ ٦

إِذۡ هُمۡ عَلَيۡهَا قُعُودٞ ٧

وَهُمۡ عَلَىٰ مَا يَفۡعَلُونَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ شُهُودٞ ٨

وَمَا نَقَمُواْ مِنۡهُمۡ إِلَّآ أَن يُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ٩

ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١٠

סוּרַת אַלְ-בֻּרוּג׳

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 23

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בַּשָּׁמַיִם שבהם המזלות,

3. וביום המובטח,

4. ובעֵד ובמוּעד;

5. מוות לאנשי השוּחָה,

6. שוּחָת האש הבוערת בחוזקה,

7. בהיותם מסביב לה יושבים.

8. והם העדים על מעשי העוֶל אשר עשו למאמינים,

9. [ש]לא [קמו] לנקום בהם אלא בשל אמונתם באלוהים העִזוז והמהולל.

10. אשר לוֹ מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם והארץ, ואלוהים עֵד לכל דבר [וענין].

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُواْ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَتُوبُواْ فَلَهُمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمۡ عَذَابُ ٱلۡحَرِيقِ ١١

11. אכן כל אלה המענים את המאמינים ואת המאמינות, ולא יחזרו בתשובה לאחר מכן, הנה להם העונש בַּגֵּיהִנּוֹם, ומנת חלקם ייסורים באש הבוערת.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡكَبِيرُ ١٢

12. אך באשר לאלה המאמינים ועושים את הטוב, [מובטח] להם גן עדן מתחתיו זורמים נהרות, וזהו ההישג הגדול.

إِنَّ بَطۡشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٣

13. מהלומת רִבּוֹנְךָ היא עצומה.

إِنَّهُۥ هُوَ يُبۡدِئُ وَيُعِيدُ ١٤

14. הנה הוא אשר החל את הבריאה [בראשית], [והוא אשר יחזור עליה בשנית.

وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلۡوَدُودُ ١٥

15. והוא הסלחן והאוהב.

ذُو ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡمَجِيدُ ١٦

16. [הוא] בעל כס המַלְכוּת; [אלוהים] המפואר.

فَعَّالٞ لِّمَا يُرِيدُ ١٧

17. עשׂה יעשה את כל אשר יחפוץ.

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡجُنُودِ ١٨

18. האם הֻגַּעֲךָ דבר הגדודים;

فِرۡعَوۡنَ وَثَمُودَ ١٩

19. [של] פרעֹה ו"תַ׳מוּד"?

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي تَكۡذِيبٖ ٢٠

20. אולם הכופרים עודם [מתעקשים] להתכחש [לאמת].

وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطُۢ ٢١

21. [אך] אלוהים מקיף אותם מכל עֵבֶר.

بَلۡ هُوَ قُرۡءَانٞ مَّجِيدٞ ﴿٢٢﴾

فِي لَوۡحٖ مَّحۡفُوظِۭ ﴿٢٣﴾

22. והנה זהו קוראן מפואר,

23. בלוח גנוז.

سُورَةُ الطَّارِقِ

مَكِّيَّة وآياتها ١٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ٢

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ٣

ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ٤

إِن كُلُّ نَفۡسٖ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ٥

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ٦

خُلِقَ مِن مَّآءٖ دَافِقٖ ٧

يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ٨

إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ٩

يَوۡمَ تُبۡلَى ٱلسَّرَآئِرُ ١٠

סוּרַת אַל-טַארִק

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 18

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בַּשָּׁמַיִם ובכוכב הבוקר.

3. וּמָה יוֹרְךָ דַּעַת מהו כוכב הבוקר?

4. הנהו כוכב האור החודר בעוז.

5. לא קיימת נפש [אדם] שאין עליה שומר [משגיח].

6. יתבונן האדם, אם כן, [ויחשוב] ממה הוא נברא.

7. הוא נברא משטף מים מתפרצים,

8. היוצאים מבין החלציים ומעצמות החזה.

9. ואכן יכול הוא להשיבו.

10. ביום שבו ייחשפו כל הסודות.

فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٖ وَلَا نَاصِرٖ ﴿١١﴾

11. ואז לא יהיה בו כֹּח ולא יזכה למושיע.

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجۡعِ ﴿١٢﴾

12. [ושוב] נשבע אני בַּשָּׁמַיִם הממטירים בלי הרף,

وَٱلۡأَرۡضِ ذَاتِ ٱلصَّدۡعِ ﴿١٣﴾

13. ובארץ המניבה צמח.

إِنَّهُۥ لَقَوۡلٞ فَصۡلٞ ﴿١٤﴾

14. אכן [הקוראן הזה] הנו המלה הנחרצת,

وَمَا هُوَ بِٱلۡهَزۡلِ ﴿١٥﴾

15. ואין הוא דבר הלצה.

إِنَّهُمۡ يَكِيدُونَ كَيۡدٗا ﴿١٦﴾

16. הנה הם זוממים מזימות,

وَأَكِيدُ كَيۡدٗا ﴿١٧﴾

17. ואני אזום מזימות.

فَمَهِّلِ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَمۡهِلۡهُمۡ رُوَيۡدَۢا ﴿١٨﴾

18. על-כֵּן, השהה את הכופרים, והארך להם את הַשְּׁהִיָּה קִמְעָא.

سُورَةُ الأَعْلَىٰ

مَكِّيَّة وآياتها ٢٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

سَبِّحِ ٱسۡمَ رَبِّكَ ٱلۡأَعۡلَى ②

ٱلَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ③

وَٱلَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ④

وَٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلۡمَرۡعَىٰ ⑤

فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحۡوَىٰ ⑥

سَنُقۡرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ⑦

إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ وَمَا يَخۡفَىٰ ⑧

وَنُيَسِّرُكَ لِلۡيُسۡرَىٰ ⑨

סוּרַת אַל-אַעְלא

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 20

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. שבח את שם רִבּוֹנְךָ העליון,

3. הבורא [את האדם] ומעצבו,

4. והעורך [את יכולותיו] ומנחהו.

5. והוא המוציא את המרעה,

6. [ולאחר מכן] הופך אותו לקש יבש.

7. ואנו עומדים ללמדך [את הקוראן], ולא ייעלם מזכרונך.

8. מלבד אשר ירצה אלוהים. הנה הוא יודע את הנגלה ואת הנסתר.

9. ואנו נקל אותו לך בדרך הנוחה ביותר.

فَذَكِّرۡ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكۡرَىٰ ١٠	10. על-כן, המשך להטיף [להם] מוסר, אולי הטפת המוסר להם תועיל.
سَيَذَّكَّرُ مَن يَخۡشَىٰ ١١	11. כל הירא מפני אלוהים, הוא זה הדואג [לבאות];
وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلۡأَشۡقَى ١٢	12. וירחק ממנה האומלל,
ٱلَّذِى يَصۡلَى ٱلنَّارَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ١٣	13. זה אשר ייצלֶה באש הגדולה.
ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحۡيَىٰ ١٤	14. ואז הוא ימות בתוכה ולא יחיה.
قَدۡ أَفۡلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ١٥	15. אכן, כל המטהר עצמו זוכה בהצלחה [ובשגשוג],
وَذَكَرَ ٱسۡمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ١٦	16. ומזכיר את שם אלוהיו ו[עומד] לתפילה.
بَلۡ تُؤۡثِرُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ١٧	17. ואולם מבקרים אתם את חיי העולם הזה,
وَٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓ ١٨	18. אך העולם הבא טוב יותר ונצחי ממנו.
إِنَّ هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلۡأُولَىٰ ١٩	19. הנה זה כתוב במגילות הראשוניות,
صُحُفِ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ٢٠	20. מגילות אברהם ומשה.

سُورَةُ الغَاشِيَةِ

مَكِّيَّة وآياتها ٢٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡغَٰشِيَةِ ﴿٢﴾

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ﴿٣﴾

عَامِلَةٞ نَّاصِبَةٞ ﴿٤﴾

تَصۡلَىٰ نَارًا حَامِيَةٗ ﴿٥﴾

تُسۡقَىٰ مِنۡ عَيۡنٍ ءَانِيَةٖ ﴿٦﴾

لَّيۡسَ لَهُمۡ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٖ ﴿٧﴾

لَّا يُسۡمِنُ وَلَا يُغۡنِي مِن جُوعٖ ﴿٨﴾

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاعِمَةٞ ﴿٩﴾

لِّسَعۡيِهَا رَاضِيَةٞ ﴿١٠﴾

סוּרַת אַלְ-עַ׳אשִׁיַה

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 27

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הנה סוף סוף הגיעך דבר האסון הגדול.

3. ביום ההוא [יֵרָאוּ] פָּנִים מושפלים,

4. עמלים ויגעים,

5. שנצלים באש לוהטת,

6. שותים ממעין [מים] רותחים.

7. לא ישיגו מאכל אלא מקוצים,

8. שאינם מזינים ואינם מרגיעים רעב.

9. וביום ההוא [יֵרָאוּ] פָּנִים עליזים,

10. מרוצים [מפרי] עמלם אשר השקיעו,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ١١

11. [והם] בגן עדן נשגב ונעלה.

لَّا تَسۡمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةٗ ١٢

12. לא נשמעים בו דברי סְרַק.

فِيهَا عَيۡنٞ جَارِيَةٞ ١٣

13. ובתוכו מעין מים זורמים,

فِيهَا سُرُرٞ مَّرۡفُوعَةٞ ١٤

14. ומשכבים נישאים,

وَأَكۡوَابٞ مَّوۡضُوعَةٞ ١٥

15. וגביעים ערוכים,

وَنَمَارِقُ مَصۡفُوفَةٞ ١٦

16. וכרים ערוכים [בשורות],

وَزَرَابِيُّ مَبۡثُوثَةٌ ١٧

17. ושטיחים פרושים [בטעם].

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلۡإِبِلِ كَيۡفَ خُلِقَتۡ ١٨

18. הלא יתבוננו אל הגמלים כיצד נבראו,

وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ رُفِعَتۡ ١٩

19. ואל הַשָּׁמַיִם איכה הם מוגבהים מעלה,

وَإِلَى ٱلۡجِبَالِ كَيۡفَ نُصِبَتۡ ٢٠

20. ואל ההרים איכה הוצבו,

وَإِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَيۡفَ سُطِحَتۡ ٢١

21. ואל הארץ איכה נפרשה.

فَذَكِّرۡ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٞ ٢٢

22. על-כן, הַזְהֵר [אֶפוֹא], כי הנה אך מזהיר אתה,

لَّسۡتَ عَلَيۡهِم بِمُصَيۡطِرٍ ﴿٢٣﴾

23. ואינך [ממונה] לשלוט עליהם.

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٤﴾

24. אך באשר למפנה עורף וכופר,

فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَكۡبَرَ ﴿٢٥﴾

25. יעניש אותו אלוהים בעונש הגדול ביותר.

إِنَّ إِلَيۡنَآ إِيَابَهُمۡ ﴿٢٦﴾

26. הנה אלינו דרכם לשוב.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا حِسَابَهُم ﴿٢٧﴾

27. ואז עלינו יהיה לערוך את החשבון עִמם.

سُورَةُ الفَجۡرِ

مَكِّيَّة وآياتها ٣١

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 31

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلۡفَجۡرِ ٢

2. נשבע אני בשחר,

وَلَيَالٍ عَشۡرٖ ٣

3. ובעשרה לילות,

وَٱلشَّفۡعِ وَٱلۡوَتۡرِ ٤

4. ובזוג וביחיד,

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَسۡرِ ٥

5. ובלילה החולף לאטו;

هَلۡ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٞ لِّذِي حِجۡرٍ ٦

6. האם אין די בשבועה הזאת לכל בר דעת?

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٧

7. האם לא ראית איכה עשה רִבּוֹנְךָ [בבני] "עאד";

إِرَمَ ذَاتِ ٱلۡعِمَادِ ٨

8. ב[עירם] אִרַם בעלת הבנינים הנישאים,

ٱلَّتِي لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٩

9. שלא נוצרו כמותם בארץ?

وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخۡرَ بِٱلۡوَادِ ١٠

10. וכן ב[בני] "תַ׳מוּד" אשר חצבו [את בתיהם] בסלעי הואדי?

وَفِرۡعَوۡنَ ذِی ٱلۡأَوۡتَادِ ﴿١١﴾

11. ובבית פרעה בעל היתדות,

ٱلَّذِینَ طَغَوۡا۟ فِی ٱلۡبِلَـٰدِ ﴿١٢﴾

12. אשר גברה רשעתם בארץ,

فَأَكۡثَرُوا۟ فِیهَا ٱلۡفَسَادَ ﴿١٣﴾

13. והרבו להשחית בה?

فَصَبَّ عَلَیۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾

14. ואז הנחית עליהם רִבּוֹנְךָ את שוט היסורים.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلۡمِرۡصَادِ ﴿١٥﴾

15. הנה רִבּוֹנְךָ עומד [תמיד] על המשמר.

فَأَمَّا ٱلۡإِنسَـٰنُ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكۡرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَیَقُولُ رَبِّیۤ أَكۡرَمَنِ ﴿١٦﴾

16. ובאשר לאדם, כאשר ינסהו רִבּוֹנוֹ ויכבדהו, וינעים לו [את חייו], יאמר: [הנה] רִבּוֹנִי כבדני.

وَأَمَّاۤ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَیۡهِ رِزۡقَهُۥ فَیَقُولُ رَبِّیۤ أَهَـٰنَنِ ﴿١٧﴾

17. ואילו אשר ינסהו ויגביל את פרנסתו, יאמר: אלוהים השפילני.

كَلَّاۖ بَل لَّا تُكۡرِمُونَ ٱلۡیَتِیمَ ﴿١٨﴾

18. לא זה הענין, כי אם אין אתם מכבדים את היתום,

وَلَا تَحَـٰۤضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِینِ ﴿١٩﴾

19. ואינכם ממריצים אחרים להאכיל את המסכן,

وَتَأۡكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكۡلࣰا لَّمࣰّا ﴿٢٠﴾

20. וטורפים את נחלת [האחרים] בתאוותנות מוחלטת;

وَتُحِبُّونَ ٱلۡمَالَ حُبࣰّا جَمࣰّا ﴿٢١﴾

21. ואוהבים את הממון אהבה עזה.

كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلۡأَرۡضُ دَكّٗا دَكّٗا ٢٢

وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلۡمَلَكُ صَفّٗا صَفّٗا ٢٣

وَجِاْيٓءَ يَوۡمَئِذِۭ بِجَهَنَّمَۚ يَوۡمَئِذٖ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكۡرَىٰ ٢٤

يَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي قَدَّمۡتُ لِحَيَاتِي ٢٥

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٞ ٢٦

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٞ ٢٧

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفۡسُ ٱلۡمُطۡمَئِنَّةُ ٢٨

ٱرۡجِعِيٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةٗ مَّرۡضِيَّةٗ ٢٩

فَٱدۡخُلِي فِي عِبَٰدِي ٣٠

وَٱدۡخُلِي جَنَّتِي ٣١

22. הרי בעת שתתנפץ הארץ לרסיסים,

23. ויבוא רִבּוֹנְךָ מְלֻוֶּה במלאכים, שורות [אחר] שורות;

24. וביום ההוא יוּבָא הַגֵּיהִנּוֹם [לקרבת מקום], ואז יִזְּכֵר האדם [במעשיו], אך מה יועיל לו הזיכרון?

25. [והוא] יאמר: הלוואי והקדמתי לעשות [את הטוב] לחיי.

26. על-כן, ביום ההוא לא יֵעָנֵשׁ כעונשו אדם,

27. ולא יִכָּפֵת ככפיתתנו אחֵר.

28. הוי [אַתְּ] הנפש השלֵוָה,

29. חזרי אל רִבּוֹנְךָ מרוצה ורצויה,

30. וְחִדְרִי אל שורות עוֹבדַי,

31. ובואי בשערי גַּנָּתִי.

سُورَةُ البَلَدِ

مَكِّيَّة وآياتها ٢١

סוּרַת אַלְ-בַּלַד

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 21

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

لَآ أُقۡسِمُ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٢

2. נשבע אני בעיר הזאת,

وَأَنتَ حِلُّۢ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٣

3. [ומצהיר] שאתה [הנביא] תהיה מטרה לעוֶינוּת בעיר הזאת.

وَوَالِدٖ وَمَا وَلَدَ ٤

4. [ונשבע אני] ביוֹלֵד ובאשר הולד.

لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ ٥

5. אכן [אנו] בראנו את האדם [לעמל] וליָגַע.

أَيَحۡسَبُ أَن لَّن يَقۡدِرَ عَلَيۡهِ أَحَدٞ ٦

6. היִדָּמֶה לו שלא יוכל לו אחד?

يَقُولُ أَهۡلَكۡتُ مَالٗا لُّبَدًا ٧

7. והוא אומר: הנה הון עתק כיליתי.

أَيَحۡسَبُ أَن لَّمۡ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ٨

8. האם נדמה לו כי איש לא הבחין בו?

أَلَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ عَيۡنَيۡنِ ٩

9. האם לא חננו אותו ב[זוג] עיניים;

وَلِسَانٗا وَشَفَتَيۡنِ ١٠

10. ובלשון ובשפתיים;

وَهَدَيۡنَٰهُ ٱلنَّجۡدَيۡنِ ١١

11. והנחינו אותו אל שתי הדרכים?

فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ﴿١٢﴾

12. אך הוא לא התאמץ להעפיל במרומי הנפש.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ﴿١٣﴾

13. ומה יורך מהי התרוממות הנפש?

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٤﴾

14. שחרור עבד [לחיי החופש];

أَوۡ إِطۡعَٰمٌ فِي يَوۡمٍ ذِي مَسۡغَبَةٖ ﴿١٥﴾

15. או להאכיל ביום רעבון;

يَتِيمٗا ذَا مَقۡرَبَةٍ ﴿١٦﴾

16. יתום, מקרבה קרובה [אליך],

أَوۡ مِسۡكِينٗا ذَا مَتۡرَبَةٖ ﴿١٧﴾

17. או עני מרוד.

ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ﴿١٨﴾

18. ואז הוא יהיה מאלה המאמינים, והמְצווים איש את רעהו על הסבלנות ועל הרחמים.

أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿١٩﴾

19. אלה הם אנשי הימין.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿٢٠﴾

20. אך אלה אשר כפרו באותותינו הם אנשי השמאל;

عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ﴿٢١﴾

21. ועליהם סוגרת אש.

سُورَةُ الشَّمۡسِ

סוּרַת אַל-שַּׁמְס

مَكِّيَّة وآياتها ١٦

נִתְּנָה בִּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 16

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ﴿٢﴾

2. נשבע אני בשמש ובאורה הזורח,

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٣﴾

3. ובלבנה העולה אחריה,

وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٤﴾

4. וביום המגלה את אורה,

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ﴿٥﴾

5. ובלילה המכסה אותה [בחשיכה],

وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٦﴾

6. וּבַשָּׁמַיִם ובמי שכוננם,

وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٧﴾

7. ובארץ ובמי שפרש אותה,

وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٨﴾

8. ובנפש ובמי שעיצב אותה,

فَأَلۡهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقۡوَىٰهَا ﴿٩﴾

9. וחשׂף בפניה את דרך הרשע ואת דרך היושר.

قَدۡ أَفۡلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿١٠﴾

10. אכן הצליח כל מי שזִכָּה אותה.

وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ١١

11. וכמו כן כשל כל מי שהביאנה לשחיתות.

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِطَغۡوَىٰهَآ ١٢

12. הכחישו בני "ת'מוד" הרשעים [את שליחות הַשָּׁמַיִם],

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ١٣

13. כאשר התעורר הרשע שבהם.

فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَٰهَا ١٤

14. ואז, אמר להם שליח אלוהים: הניחו לנאקת אלוהים לשתות [כאוות נפשה].

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ١٥

15. אך הם התכחשו לדבריו ועיקרוהַ, ואז הנחית עליהם רִבּוֹנם את עונשו בשל חטאם, והכחידם כליל.

وَلَا يَخَافُ عُقۡبَٰهَا ١٦

16. ואין הוא מתחשב בתוצאות.

سُورَةُ اللَّيۡلِ

مَكِّيَّة وآياتها ٢٢

סוּרַת אַל-לַיְל

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 22

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ٢

2. נשבע אני בלילה בעת שיאפיל,

وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ٣

3. ונשבע אני ביום בעת שיאיר,

وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ٤

4. ובאשר ברא את הזכר ואת הנקבה,

إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ٥

5. כי אכן מאמציכם שונים.

فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ٦

6. על-כֵּן כל הנותן מתוך יראת אלוהים [ביושר],

وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ٧

7. ומאמין בטוב,

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ٨

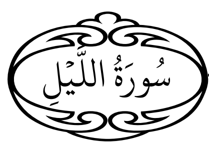
8. אנו הָקֵל נָקֵל עליו הדרך [למעשה הטוב].

وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ٩

9. ובאשר למתקמץ ואיננו נזקק,

وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ١٠

10. ומתכחש לטוב,

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ﴿١١﴾

11. אנו נקל לו הדרך למצוקה.

وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١٢﴾

12. ולא יועיל לו כספו כאשר [הוא] יִפּוֹל.

إِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدَىٰ ﴿١٣﴾

13. אכן עלינו להנחות בלבד.

وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ﴿١٤﴾

14. ואכן לנו הוא [עולם] האחרית ו[עולם] הרִאשית.

فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ﴿١٥﴾

15. על-כן הזהרתי אתכם מפני אש יוקדת,

لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ﴿١٦﴾

16. אשר לא יִצָּלֶה בה פרט ל[איש] הרשע [מכל],

ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

17. שהתכחש והפנה עורף.

وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلۡأَتۡقَى ﴿١٨﴾

18. ויורחק ממנה כל הירא את אלוהיו בכנות.

ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٩﴾

19. זה התורם כספו למען יזדַכך,

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعۡمَةٖ تُجۡزَىٰٓ ﴿٢٠﴾

20. ולא למען ישיב גמול חסד לאיש.

إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢١﴾

21. אלא למען ריצוי פני רִבּונו העליון.

وَلَسَوۡفَ يَرۡضَىٰ ﴿٢٢﴾

22. ולבסוף ישבע רצון.

سُورَةُ الضُّحَىٰ

مَكِّيَّة وآياتها ١٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلضُّحَىٰ ٢

وَٱلَّيۡلِ إِذَا سَجَىٰ ٣

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ٤

وَلَلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لَّكَ مِنَ ٱلۡأُولَىٰ ٥

وَلَسَوۡفَ يُعۡطِيكَ رَبُّكَ فَتَرۡضَىٰٓ ٦

أَلَمۡ يَجِدۡكَ يَتِيمٗا فَـَٔاوَىٰ ٧

وَوَجَدَكَ ضَآلّٗا فَهَدَىٰ ٨

وَوَجَدَكَ عَآئِلٗا فَأَغۡنَىٰ ٩

فَأَمَّا ٱلۡيَتِيمَ فَلَا تَقۡهَرۡ ١٠

وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ١١

وَأَمَّا بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثۡ ١٢

סוּרַת אַל-צֻ׳חא

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 12

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.
2. נשבע אני באור היום המוקדם,
3. ובלילה המאפיל;
4. לא נטש אותך רִבּונך ולא מאס בך.
5. ואכן האַחֲרית טובה לך מחיי העולם הזה.
6. ובקרוב נתוֹן ייתן לך אלוהיך, ושבע רצון תהיה.
7. האם לא מצאךָ יתום, ואספך?
8. ומצאךָ תוהה [נוכח חטאי עמך], והנחה אותך לנתיב ההצלה?
9. ומצאך נזקק והעשירךָ?
10. על-כּן את היתום אל תדכא;
11. ואת הקבצן אל תסלק;
12. ועל חסד רִבּונך סַפֵּר ברבים.

سُورَةُ الشَّرۡحِ

مَكِّيَّة وآياتها ٩

סוּרַת אַל-שַּׁרְח

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

أَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَكَ صَدۡرَكَ ٢

وَوَضَعۡنَا عَنكَ وِزۡرَكَ ٣

ٱلَّذِيٓ أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ٤

وَرَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ ٥

فَإِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ٦

إِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ٧

فَإِذَا فَرَغۡتَ فَٱنصَبۡ ٨

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرۡغَب ٩

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. האם לא רִיוַּחְנוּ לך את ליבך?

3. והסרנו מעליך את [נטל] משׂאךָ,

4. אשר הכביד על גבך?

5. ורוממנו לך את שמך?

6. אכן, בעקבות הקושי [תגיע] הקלה.

7. אכן, בעקבות הקושי [תגיע] הקלה.

8. על-כֵּן, עם היותך פנוי, חוּשׁ להתאמץ בדרך אלוהיךָ;

9. ואל רִבּוֹנךָ פְּנה בערגה.

סוּרַת אַל-תִּין

مَكِّيَّة وآياتها ٩

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيۡتُونِ ②

2. נשבע אני בתאנה [ובעץ] הזית;

وَطُورِ سِينِينَ ③

3. ובהר סיני;

وَهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٱلۡأَمِينِ ④

4. ובעיר הבטוחה הזאת;

لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٖ ⑤

5. אכן בראנו את האדם בצלם היפה מכל.

ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ⑥

6. ואז [אם יעשה את הרע], נחזירו להיות נחות שבנחותים;

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ⑦

7. זולתי אלה אשר יאמינו ויעשו את הטוב, להם [מיועד] שכר נצחי.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعۡدُ بِٱلدِّينِ ⑧

8. ומה יביאך [אחר זה] להכחיש את הדת?

أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَحۡكَمِ ٱلۡحَٰكِمِينَ ⑨

9. האם אין אלוהיך הוא נגיד השופטים?

سُورَةُ العَلَقِ

מַكِّيَّة

مَكِّيَّة وآياتها ٢٠

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 20

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٢

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ٣

ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ٤

ٱلَّذِي عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ٥

عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ٦

كَلَّآ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَيَطۡغَىٰٓ ٧

أَن رَّءَاهُ ٱسۡتَغۡنَىٰٓ ٨

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجۡعَىٰٓ ٩

أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يَنۡهَىٰ ١٠

عَبۡدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ١١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. קְרא בשם רִבּונךְ אשר ברא;

3. ברא את האדם מעלוקה.

4. קְרא ורִבּונךְ [הוא] רב החסד;

5. אשר לימד בקולמוס;

6. לימד את האדם את אשר לא ידע.

7. לא ולא, אכן האדם פורק עול [הוא].

8. בראותו עצמו בלתי נזקק.

9. אכן, אל רִבּונךְ השִׁיבָה [האחרונה].

10. האם נתת דעתך על זה המֵנִיא-

11. עובֵד אלילים להתפלל?

أَرَءَيۡتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلۡهُدَىٰٓ ١٢

12. הנתתָ דעתך אם דרכּו דרך הישר,

أَوۡ أَمَرَ بِٱلتَّقۡوَىٰٓ ١٣

13. או אם הוא מצווה על יראת שָׁמַיִם?

أَرَءَيۡتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ١٤

14. הנתתָ דעתך אם יתכחש [הוא] ויפנה עורף?

أَلَمۡ يَعۡلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ١٥

15. האם אין הוא יודע שאלוהים רואה?

كَلَّا لَئِن لَّمۡ يَنتَهِ لَنَسۡفَعَۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ١٦

16. לא ולא, כי אם לא יחדל, נגרור אותו בבלורית ראשו;

نَاصِيَةٖ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٖ ١٧

17. בלורית כוזבת וחוטאת.

فَلۡيَدۡعُ نَادِيَهُۥ ١٨

18. יקרא, אֵפוֹא, אל מרעיו!

سَنَدۡعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ١٩

19. ואנו נזעיק את שומרי הַגֵּיהִנּוֹם.

كَلَّا لَا تُطِعۡهُ وَٱسۡجُدۡ وَٱقۡتَرِب۩ ٢٠

20. לא ולא, אל תשמע לו, והשתחווה וּקְרַב [אל אלוהיךָ].

سُورَةُ القَدْرِ

مَكِّيَّة وَآياتها ٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ٢

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ٣

لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ٤

تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ٥

سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ٦

סוּרַת אַלְ-קַדְר

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 6

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. אכן, אנו הורדנוהו בלֵיל ה״קַדְר״;

3. ומה יודע אתה מָהוּ לֵיל ה״קַדְר״?

4. לֵיל ה״קַדְר״ עולה בטיבו על אלף ירחים.

5. המלאכים והרוח יורדים בו ברשות ריבונם לכל ענין [וענין].

6. ישרור השלום בו עד עלות השחר.

سُورَةُ البَيِّنَةِ

סוּרַת אַל-בַּיִּנַה

مدنيَّة وآياتها ٩

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ٢

2. אלה אשר כפרו מאנשי הספר, והמשתפים, לא היו [מרפים] עד בוא אליהם ההוכחה.

رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ٣

3. שליח מאת אלוהים הקורא מגילות מטוהרות;

فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ٤

4. ובהן כתבים נכוחים.

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ٥

5. ולא נחלקו אלה אשר ניתן להם הספר אלא לאחר בוא אליהם ההוכחה.

وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ ٦

6. ולא נצטוו אלא לעבוד את אלוהים, כשהם תמימים עמו בדת כ"חניפים", ויערכו תפילה, ויתנו צדקה; וזאת היא הדת הנכוחה.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ٧

7. אכן, הכופרים מאנשי הספר, והמשתפים, [יהיו] באש הַגֵּיהִנּוֹם, ישכנו בו לעד; ואלה הם הרעים בברואים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ٨

8. ואכן המאמינים ועושי הישר, הם הטובים בברואים.

جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٍ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ ٩

9. גמולם מאת רִבּוֹנם גנות עדן אשר נהרות זורמים תחתיהן, והם ישכנו בהן לעדי עד. מפיק אלוהים רצון מהם, והם מפיקים רצון ממנו, וזאת לאשר יָרֵא את רִבּוֹנוֹ.

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

مدنيَّة وآياتها ٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

إِذَا زُلۡزِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ زِلۡزَالَهَا ﴿٢﴾

وَأَخۡرَجَتِ ٱلۡأَرۡضُ أَثۡقَالَهَا ﴿٣﴾

وَقَالَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا لَهَا ﴿٤﴾

يَوۡمَئِذٖ تُحَدِّثُ أَخۡبَارَهَا ﴿٥﴾

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوۡحَىٰ لَهَا ﴿٦﴾

يَوۡمَئِذٖ يَصۡدُرُ ٱلنَّاسُ أَشۡتَاتٗا لِّيُرَوۡاْ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿٧﴾

فَمَن يَعۡمَلۡ مِثۡقَالَ ذَرَّةٍ خَيۡرٗا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

وَمَن يَعۡمَلۡ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ شَرّٗا يَرَهُۥ ﴿٩﴾

סוּרַת אַל-זַלְזַלַה

נִתְּנָה באַלְ-מַדִינַה, וּפְסוּקֶיהָ 9

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. כאשר תרעש הארץ אשר רעשה,

3. ותפלוט הארץ את משׂאיה,

4. ויאמר האדם: "מה קורה לה"?

5. ביום ההוא תספר דבריה,

6. שכך רִבּוֹנךָ הורה לה.

7. ביום ההוא יופיעו בני האדם קבוצות קבוצות, למען יֵרָאו את מעשיהם.

8. [והנה כי כן] כל אשר הטוב [במעשיו] כמשקל הגרגיר, יראה זאת.

9. וכל אשר עשה את הרע, יראה זאת.

سُورَةُ العَادِيَاتِ

مَكِّيَّة وآياتها ١٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلۡعَٰدِيَٰتِ ضَبۡحٗا ٢

فَٱلۡمُورِيَٰتِ قَدۡحٗا ٣

فَٱلۡمُغِيرَٰتِ صُبۡحٗا ٤

فَأَثَرۡنَ بِهِۦ نَقۡعٗا ٥

فَوَسَطۡنَ بِهِۦ جَمۡعًا ٦

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٞ ٧

وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٞ ٨

وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلۡخَيۡرِ لَشَدِيدٌ ٩

۞أَفَلَا يَعۡلَمُ إِذَا بُعۡثِرَ مَا فِي ٱلۡقُبُورِ ١٠

סוּרַת אַל-עַאדִיַאת

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 12

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בדוהרות המתנשפות;

3. ובחוצבות [זיקי] אש;

4. ובמסתערות בשחר [היום],

5. ומעוררות ענן אבק,

6. ופורצות אל תוך גדוד [האויב].

7. אכן, האדם כפוי טובה לרִבּוֹנוֹ,

8. ואכן, הוא עצמו יעיד על כך,

9. ואכן, עזה אהבתו לבצע ולממון.

10. האם אין הוא יודע שעם קום שוכני הקברים לתחייה,

وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ۝١١

11. ובהיחשף כל אשר בלבבות;

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمۡ يَوۡمَئِذٖ لَّخَبِيرُۢ ۝١٢

12. ביום ההוא יבינו כי רִבּוֹנם מכירם היטב.

سُورَةُ القَارِعَةِ

סוּרַת אַלְ-קארִעה

مَكِّيَّة وآياتها ١٢

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 12

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

ٱلۡقَارِعَةُ ۝٢

2. מכּת החורבן;

مَا ٱلۡقَارِعَةُ ۝٣

3. מהי מכּת החורבן?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡقَارِعَةُ ۝٤

4. ומה יוֹרִךָּ מהי מכּת החורבן?

يَوۡمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلۡفَرَاشِ ٱلۡمَبۡثُوثِ ۝٥

5. [זהו] היום בו יהיו בני האדם כפרפרים המפוזרים

وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ كَٱلۡعِهۡنِ ٱلۡمَنفُوشِ ۝٦

6. ויהיו ההרים כצמר המנופץ.

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ ۝٧

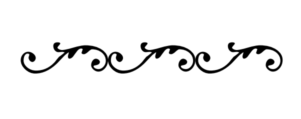
7. והנה כל אשר כבדו מאזניו [לכף הזכות]

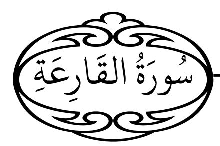
فَهُوَ فِي عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ۝٨

8. יזכה לחיים משביעי רצון.

وَأَمَّا مَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ ۝٩

9. וכל אשר קלים מאזניו [מכף הזכות],

فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٞ ١٠

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا هِيَهۡ ١١

نَارٌ حَامِيَةُۢ ١٢

10. משכנו [בתוך] השאול.

11. ומה יוֹרְךָ מהי?

12. [הנה היא] אש לוהטת.

مَكِّيَّة وآياتها ٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

أَلۡهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ٢

حَتَّىٰ زُرۡتُمُ ٱلۡمَقَابِرَ ٣

كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٤

ثُمَّ كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٥

كَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُونَ عِلۡمَ ٱلۡيَقِينِ ٦

لَتَرَوُنَّ ٱلۡجَحِيمَ ٧

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيۡنَ ٱلۡيَقِينِ ٨

ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ٩

סוּרַת אַל-תַּכַּאתֻ׳ר

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 9

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. רדיפת הבצע הסיחה את דעתכם,

3. עד בואכם אל [סוף] הקבר.

4. לא ולא, כי ידֹע תדעו;

5. ושוב לא, כי ידֹע תדעו;

6. לא ולא, כי אילוּ ידעתם אל נכון,

7. ראה תראו את [אש] השאול.

8. ועוד ראה תראוּהָ במו עיניכם.

9. וביום ההוא שאול ישאלוכם על דבר התענוגות.

سُورَةُ العَصۡرِ

مَكِّيَّة وآياتهَا ٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

وَٱلۡعَصۡرِ ٢

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ٣

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ٤

סוּרַת אַלְ-עַצְר

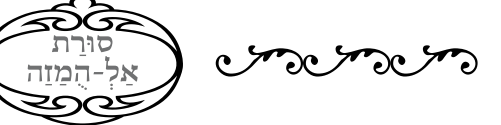
נִתְּנָה בּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 4

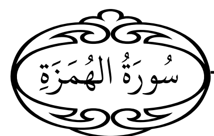
1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. נשבע אני בחלוף הזמנים;

3. אכן האדם לאבדון דרכו;

4. זולתי המאמינים והעושים את הישר, והמצווים איש את אחיו על אורך הרוח.

סוּרַת אַלְ-הֻמַזַה

نتְּנָה במֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 10

سُورَةُ الهُمَزَةِ

مَكِّيَّة وآياتها ١٠

1. בשם אלוהם הרחמן והרחום.
2. אוי ואבוי לכל מלעיז והולך רכיל;
3. אשר צבר הון [ונוהג] לספור אותו [כמנהג קבוע],
4. חושב הוא כי ממונו יחייהו לעד;
5. לא ולא, [תחת זאת] הוא יושלך למכתש התֹּפת.
6. ומה יודע אתה מהו מכתש התֹּפת?
7. אש אלוהים היוקדת,
8. אשר אופפת את הלבבות,
9. והיא תסגור עליהם ממעל,
10. והם תחת עמודי אש גבוהים.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

وَيۡلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿٢﴾

ٱلَّذِي جَمَعَ مَالٗا وَعَدَّدَهُۥ ﴿٣﴾

يَحۡسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخۡلَدَهُۥ ﴿٤﴾

كَلَّاۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِي ٱلۡحُطَمَةِ ﴿٥﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحُطَمَةُ ﴿٦﴾

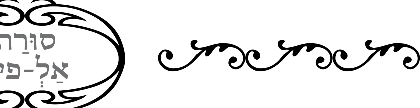
نَارُ ٱللَّهِ ٱلۡمُوقَدَةُ ﴿٧﴾

ٱلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى ٱلۡأَفۡـِٔدَةِ ﴿٨﴾

إِنَّهَا عَلَيۡهِم مُّؤۡصَدَةٞ ﴿٩﴾

فِي عَمَدٖ مُّمَدَّدَةِۭ ﴿١٠﴾

سُورَةُ الفِيلِ

مَكِّيَّة وآياتها ٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ٢

أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ ٣

وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ ٤

تَرۡمِيهِم بِحِجَارَةٖ مِّن سِجِّيلٖ ٥

فَجَعَلَهُمۡ كَعَصۡفٖ مَّأۡكُولِۭ ٦

סוּרַת אַלְ-פיל

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 6

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הלא ראית איכה עשה אלוהיךָ בבעלי הפיל?

3. האם לא שם את מזימתם לשָׁוְא;

4. ושלח מעליהם להקות עוֹף בהמון רב;

5. רוגמים אותם באבני חמר שרוף?

6. שעשה אותם כמוץ אכול.

سُورَةُ قُرَيۡشٍ

مَكِّيَّة وآياتهَا ٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

لِإِيلَٰفِ قُرَيۡشٍ ٢

إِۦلَٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيۡفِ ٣

فَلۡيَعۡبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلۡبَيۡتِ ٤

ٱلَّذِيٓ أَطۡعَمَهُم مِّن جُوعٖ وَءَامَنَهُم مِّنۡ خَوۡفِۭ ٥

סורַת קֻרַיְש

נִתְּנָה בְמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 5

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. [אלוהים השמיד את בעלי הפיל] על מנת לאגד את [לבבות] בני קֻרַיְש,

3. הֶאָגְדָם למסע החורף והקיץ.

4. על-כֵּן, יעבדו נא את רִבּוֹן הבית הזה,

5. אשר האכילם בעת רעב, והבטיחם מפחד.

سُورَةُ المَاعُونِ

סוּרַת אַל־מאעוּן

مَكِّيَّة وآياتها ٨

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ٢

2. הנתת את דעתך על זה המכחיש את הדת?

فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ ٱلۡيَتِيمَ ٣

3. הרי הוא זה המסלק את היתום [מפניו],

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ٤

4. ואינו ממריץ [אחרים] להאכיל את העני.

فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ٥

5. לכן, אוי לאלה המתפללים,

ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ٦

6. אשר לא נותנים דעתם לתפילה,

ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ٧

7. העושים למראית עין,

وَيَمۡنَعُونَ ٱلۡمَاعُونَ ٨

8. ומונעים [מתן] החֵפֶץ [לחסרי כל].

مَكِّيَّة وآياتها ٤

נִתְּנָה בּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 4

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

إِنَّآ أَعۡطَيۡنَٰكَ ٱلۡكَوۡثَرَ ٢

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنۡحَرۡ ٣

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلۡأَبۡتَرُ ٤

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. הנה אנו העֲנקנו לך את השפע [מכל טוב].

3. על-כן, שא תפילה לאלוהיך והקרב [קָרְבָּן].

4. הנה אך שׂוֹנַאֲךָ הוא הערירי.

سُورَةُ الكَافِرُونَ

مَكِّيَّة وآياتها ٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ٢

لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ٣

وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ٤

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ٥

وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ٦

لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ٧

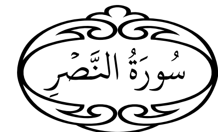

סוּרַת אַל-כּאפִרוּן

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 7

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.
2. אֱמֹר: הוי הכופרים!
3. איני עובד את אשר אתם עובדים,
4. ואינכם עובדים את אשר אני עובד;
5. ולעולם אינני עובד את אשר עבדתם,
6. ולא אתם עובדים את אשר אני עובד.
7. לכם דתכם ולי דתי.

سُورَةُ النَّصۡرِ

مدنيَّة وآياتها ٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ٢

وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ٣

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ٤

סוּרַת אַל-נַצְר

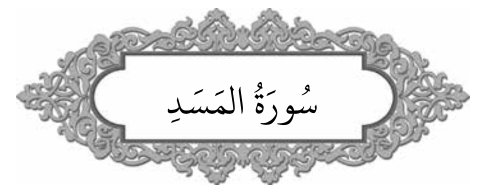
נִתְּנָה באַלְ-מַדִינָה, וּפְסוּקֶיהָ 4

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. בבוא ישע אלוהים והניצחון,

3. ואתה תראה את האנשים באים בדת אלוהים עדות עדות,

4. תן שבח רִבּוֹנְךָ והתחנן אליו, הן שָׁב תדיר הוא.

مَكِّيَّة وآياتها ٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

تَبَّتۡ يَدَآ أَبِي لَهَبٖ وَتَبَّ ٢

مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ٣

سَيَصۡلَىٰ نَارٗا ذَاتَ لَهَبٖ ٤

وَٱمۡرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلۡحَطَبِ ٥

فِي جِيدِهَا حَبۡلٞ مِّن مَّسَدِۭ ٦

סוּרַת אַלְ-מַסַד

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 6

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. תִּכָּרַתְנָה שתי ידי "אַבּוּ לַהַבּ", ויאבד [גם הוא].

3. לא יועילו לו הונו וכל אשר רכש.

4. יִצָּלֶה באש להבה;

5. ואשתו, הנושאת עצים, [להבעיר את האש];

6. על צווארה חבל עשוי סיבי תמרים.

سُورَةُ الإِخلَاصِ

مَكِّيَّة وآياتها ٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ٢

ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٣

لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٤

وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٥

סוּרַת אַלְ-אִחְ׳לַאץ

נִתְּנָה בּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 5

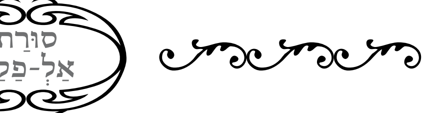
1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

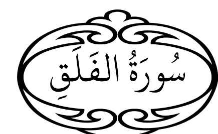
2. אֱמֹר: הוא אלוהים אחד;

3. אלוהים הצוּר;

4. לא יָלַד ולא הוּלד,

5. ואין דומה לוֹ אחד.

سُورَةُ الفَلَقِ

مَكِّيَّة وآياتها ٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿٢﴾

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٣﴾

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٤﴾

وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٥﴾

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٦﴾

סוּרַת אַל-פַלַק

נִתְּנָה בּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 6

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. אֱמֹר: אחסֶה ברִבּוֹן בקיעת השחר;

3. מפני רעת [הברואים] אשר ברא,

4. ומפני רעת האופל כאשר יעיב,

5. ומפני רעת הנושפות בקשרים,

6. ומפני רעת המקנא בקנאו.

مَكِّيَّة وآياتها ٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ٢

مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٣

إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٤

مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٥

ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٦

مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ٧

סוּרַת אַל-נאס

נִתְּנָה בְּמֶכָּה, וּפְסוּקֶיהָ 7

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.
2. אֱמֹר: אחסֶה ברִבּוֹן בני האדם;
3. מלך בני האדם,
4. אלוה בני האדם;
5. מפני רעת המלחש והחומק,
6. הלוחש בליבות בני האדם,
7. מ[בני] ה"ג'נִּים" ומבני האדם.